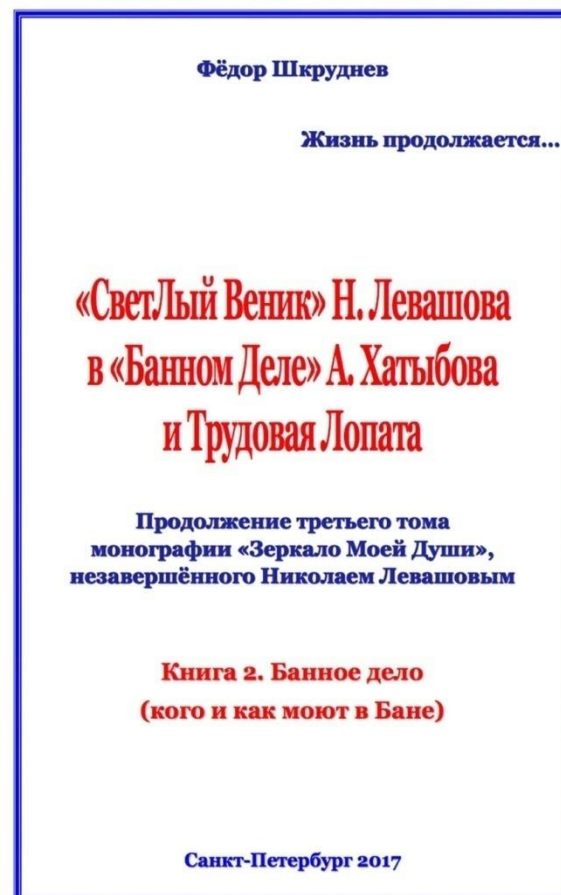

Pratarmė

Viena iš Žmogaus krypčių Žemėje yra supančio pasaulio pažinimas ir prisitaikymas prie jo, siekiant jį vystyti ir gerinti gyvenimą *protingos orientacijos* kryptimi. Šiame procese visada pasireiškia tokia Asmens savybė kaip Kūrybiškumas. Kuriantis žmogus visada sukuria tai, ko iki jo nebuvo, ir patenkina vieną iš žmonijos poreikių. Deja, kūrybiškumo niekur nemokoma, o smalsūs protai bando rasti būdų, kaip išspręsti sau iškeltas užduotis. Štai kodėl čia svarbus konkretaus žmogaus kūrybinio gyvenimo strategijos pavyzdys, išdėstytas laike ir erdvėje ir reikšmingai prisidėjęs prie mūsų Civilizacijos raidos šia kryptimi. Ir toks žmogus yra Nikolajus Viktorovičius Levašovas, kuris per savo trumpą gyvenimą žaidė sunkiausią „šachmatų partiją“ su „Sistema“ nuo debiuto iki jai duoto šachmato. Jis išėjo iš jos kaip nugalėtojas, sušaukė sekėjų ir gerbėjų armiją, tarp kurių yra ir šios knygos autorius.

Tačiau, kaip parodė kitas **genijus** – **A.M. Hatybovas**, neužtenka žinoti apie Tiesą, norint ją įgyvendinti gyvenime, vis tiek reikia **transformuoti** savo **smegenis**, kad jos taptų imlios naujoms žinioms. O tam pirmiausia reikia nueiti į „Pirtį“ ir gerai „nusiprausti“. Kad skalbimo procesas būtų sėkmingas, šios knygos autorius siūlo su savimi pasiimti „šluotą“ ir „didelį kastuvą“, paaiškindama, kodėl vis tiek reikia eiti į „Pirtį“ ir kodėl reikia „šluotos“ ir „didelio kastuvo“. Bet reikia dar sugebėti, kad būtų galima patekti į "Pirtį", todėl autorius siūlo, kaip tai padaryti, arba, kaip tai padaryti, kad

jusū būtų **NEGALIMA pamiršti** pakviesti . Nei oficialus mokslas, nei mes, jo vartotojai, praktiškai nežinojome *kas iš tikrųjų yra Smegenys, bet dėka N.V. Levašovui ir A.M. Hatybovui , o dabar ir knygos autoriui, mes įsiskverbėme į šventumo paslaptį .*

Žmogus labai greitai pripranta prie žinių, kurias jam suteikia mokslas Pažinimo procese, tuo tarpu jos dažnai tampa vystymosi stabdžiu, blokuoja **PROTĄ**. Tai suvokdamas autorius įspėja skaitytojus – **NEBIJOKIT laužyti stereotipų ir panaudoti intuíciją, vaizduotę ir fantaziją kaip neatsiejamus savo tobulėjimo įrankius**, nes Protas savo potencialu yra toks pat neribotas, kaip ir pats Kosmosas, o Sąmonė, Pats protas ir materija yra neatskiriamos vienos visumos dalys, atspindinčios visko vienybės dėsnį. Ir visa tai apskritai siekiama suformuoti *naujos pasaulėžiūros sampratą*.

Tikslas nurodomas ir suprantamas. Tačiau pasirodžius kūriniams, panašiems į šios knygos autoriaus, tiems, kurie pirmą kartą susipažįsta su Naujosiomis žiniomis, kyla klausimas: kas yra šis autorius, kaip jis pasirodė moksle, apie kurį rašo, ir kodėl jis ryžosi pasinerti į klausimus, į kuriuos pats mokslas vis dar negali duoti atsakymų?

Atsakymus į pirmuosius klausimus nesunku rasti apsilankius F.D. Škrudnevo puslapyje. Ten galite sužinoti apie jo indėlį tęsiant naujų technologijų kūrimą ir diegimą, kuri mums paliko N.V. Levašovas. Skirtingoms skaitytojų kategorijoms kils skirtingi klausimai: mokslo žmonės atkreips dėmesį į tai, ar autorius turi mokslinį laipsnį, į knygos teksto mokslinio charakterio laipsnį, autoriaus kalbą, medžiagos pateikimo griežtumą, įrodymų bazę, per plati temų aprėptis (nuo ląstelės, smegenų fizikos iki energijų fizikos) ir būtinai dėl mokslinių publikacijų „Vakovuose“ ir užsienio leidiniuose ir kt. Akademiniais laipsniais ir titulais neapkrauti skaitytojai atkreips dėmesį į kalbą su daugybe jiems vis dar nesuprantamų terminų ir žodžių. Jie taip pat atkreips dėmesį į didelį populiariems leidiniams būdingų iliustracijų skaičių, ta pačia kalba paaiškinamų problemų aprėptį, ir razinų buvimas, apie kurį net negirdėti, nes daug kas parašyta prieštarauja jų asmeninei patirčiai ir žinioms. Bet visa tai yra susiję su žiniomis apie žmogų ir pasaulį, kuriame jis gyvena, visame jo sistemų ir posistemų veikimo diapazone.

Taip atsitiko mūsų laikais (kur kiekvienas **goferis** yra agronomas!) - dauguma iš pradžių turi nepažįstamos informacijos atmetimą („*anksčiau apie tai negirdėjau, todėl negali būti*“), t.y. apie ką autorius rašo yra tiesiog neįmanoma. „Agronomai“ atideda tolimesnį skaitymą ir sako savo verdiktą: to negali būti arba nesąmonė! Tačiau tie, kurie nori tai išsiaiškinti, pamažu ugdo susidomėjimą, kuris virsta įsitikinimu, kad reikia viską perskaityti iki galo ir suprasti visą šią neįprastą informaciją. Daugelis, pradėję skaityti N. V. Levašovo knygas (parašytas suprantamai), perėjo prie A. M. Hatybovo straipsnių. (šiek tiek sunkesnių, bet vistiek įmanoma suprasti), tada prie „Žmonijos formavimosi pagrindų“, šis, kažkam jau daug ką atskleidęs kūrinys. O dabar visa tai reikia sujungti taip, kad visiems viskas būtų aišku. Šios problemos sprendimo ėmėsi knygos autorius. Reikia pažymėti, kad tai labai sunki užduotis kiekvienam pirmą kartą ją sprendusiam žmogui. F.D Škrudnevui pavyko ją išspręsti.

Kad knyga būtų tęsinys to, ką mums paliko Nikolajus Viktorovičius ir būtų skaitoma, autorius turėjo rasti *savo pateikimo stilių ir formą, savo kalbą, savo viziją ir problemas supratimą*, nes prisitaikyti prie kažko ir „rašyti kam nors“ reiškia iš karto pasmerkti save ir savo darbą nesėkmei. Tai yra sunkumai, kuriuos reikėjo įveikti, kad knyga pasirodytų. *Ir knyga pasirodė*. Nuo to priklausys, kaip greitai Naujosios Žinios sugebės užfiksuoti žmonių sąmonę, juolab, kad prie Naujųjų žinių daugiausia galima patekti per internetą – per tas svetaines, kuriose jos pateikiamos straipsniuose ir knygoje. Tačiau pirmiausia Naujos žinios turės pereiti tris įgyvendinimo etapus gyvenime pagal kvailumo išsaugojimo dėsnį. **1 etapas: To negali būti, nes niekada negali būti; 2 etapas: čia kažkas yra ..; 3 etapas: O kas to nežinojo...** Kol nebus išreikštas visas pirmųjų dviejų etapų kvailumas, trečiasis neateis.

Taigi, 1 etapas: to negali būti, nes niekada negali būti..

Ją kuria ne tik dar nesubrendę Naujoms žinioms, bet būtent tie, kurie pagal savo socialinį statusą privalo supažindinti su viskuo, kas nauja ir naudinga visuomenei – tai Mokslo atstovai.

Naujas žinias vadiname Naujuoju mokslu, kurio įkūrėjai yra tokie Rusijos mokslininkai kaip N.V.Levašovas, A.M.Hatybovas, N.A.Morozovas. ir kt.. Ir čia iškyla klausimai pasauliečio lygmenyje: kodėl, jei Naujos žinios yra tikros, jos neįvedamos? O kas tada yra tikrasis mokslas? Jei kalbėtume apie šiuolaikinį mokslą, tai mokslas yra didžiulė hierarchinė sistema, susidedanti iš daugybės „piramidžių“ (žr. vieno dolerio banknotą), žemiau kurių viršūnių yra mokslo korifėjai (akademikai, mokslo vadovai) ir jų aplinka tarnauja tų, kurie yra piramidės viršuje, interesams. Apatiniuose aukštuose yra tie, kurie sutiko su pakilimo į piramidės viršūnę taisyklėmis. Pačiame viršuje yra *žemės likimo valdovai*, kaip jie galvoja apie save.

Piramidžių sistema yra tam tikras tinklas, kuris sulaiko visus žemiau esančius hierarchinėmis kopėčiomis. Netgi įprasto disertacinio darbo nuorodos į šio mokslo šviesuolius, kurie ilgą laiką nieko naujo nesukūrė, bet laiko, ypač jauną ataugą, savo rankose, išmušdami iš piramidės visus į ją netelpančius ir nori būti nepriklausomi nuo piramidės. Laisvas kūrybiškumas čia *neskatinamas*. Štai kodėl jie *nemoko kūrybiškumo* vaikų darželyje, mokykloje ar universitete, tai vėlgi laiko elito privilegija. Levashovas N.V. ir Hatybovas A.M. netilpo į šią piramidę. Jie buvo *atstumti* nuo pirmųjų žingsnių, kurie knygoje pateikti pakankamai išsamiai. Tai viena iš priežasčių, kodėl taip sunku įgyvendinti kažką naujo. Tikrąjį mokslą, kaip rodo jo istorija, dažniau daro *apsišvietę mėgėjai*, kurie nėra siauri tam tikros mokslo šakos specialistai, neturi "reikalingų" žinių, neturi niekam apribojimų, mato problemą tokia, kokia ji yra iš tikrųjų. Tokie mėgėjai yra apsėsti minties žinoti problemą, kurią jie sprendžia. Jie neturėjo ir neturi oficialių akademinų laipsnių ir titulų, neskuba ir savo reikalų daro kruopščiai, dirbdami dėl ateities, negalvodami apie apdovanojimus ir šlovę, visada eina klaidingu keliu, kurį nustatė šviesuoliai, todėl niekas ant jų "kulnų" neateina. „Mėgėjai“ neturi stereotipų ir klišių, kurių mokoma nuo darželio, nėra draudimų, nėra tabu tam tikroms mintims, jie neturi neginčijamų autoritetų, o savo darbe *neatsigręžia į kiekvieną* tikrų mėgėjų nuomonę iš mokslo, ypač iš *anti-pseudomokslo komiteto*.

Dažnai kyla klausimas: kas būtų buvę, jei nebūtų buvę tokio ir tokio mokslininko, ar jo teorija būtų sukurta ar ne? Jei tai nebūtų buvęs Lomonosovas M.V atradęs energijos ir materijos tvermės dėsnį **1748 m.**, po šimto metų jį būtų atradęs *Lavoisier*, vėliau *Mayeris 1841 m.*, *Anglų Džaulis ir Grovas - 1843 m.*, *Helmholcas 1847 m.* . , taip pat kiek vėliau danų inžinierius Koldingas, nes būtų iškilęs poreikis atrasti šiuos dėsnius, pašalinančius daugybę prieštaravimų, kurie kyla tyrinėtojams. Jei ne *N. V. Levašovas*, tada dabar neturėtume tokios vientisos informacijos, kurią jis paliko mums ir kuri daugeliui tampa jų Žiniomis.

Turite žinoti ir suprasti, kad **mokslas**, kaip ir bet kuri **sudėtinga sistema**, vystosi pagal specialius dėsnius, kuriuos galima **išmokti ir panaudoti sistemingam jo vystymui**. Tačiau iki šiol mokslas mano, kad viskas priklauso nuo talento, prigimtinių gebėjimų, žmogaus genialumo, jo įpročių ir kitų nesąmonių. Tačiau genijumi žmogus tampa išsprendęs svarbią problemą, o ne anksčiau. Ateityje, kaip rodo istorija, „genijus“ nebeatsiranda ir guli ant pirminių laurų, o jo bibliografai sugalvoja vieną jo gyvenimo istoriją gražesnę už kitą, suteikdami blizgesio naujai nukaldinto genijaus įvaizdžiui. Psichologai čia taip pat uolūs, tyrinėjantys mokslininko darbus, kaip taisyklė, neturintys jokio supratimo apie jį ir niekada neišsprendę jokios sunkios mokslinės problemos, pavyzdžiui, už tūkstančio mėginių „kainą“, išskyrus „psichologinius“ tiek apie kubus, kvadratus ir panašius dalykus. Štai kodėl pats Nikolajus Viktorovičius iš anksto parašė savo autobiografiją, normalia rusų kalba išdėstydamas joje tai, kas jam svarbu kaip mokslininkui ir asmenybei, jau istorinei. Jo, kaip kūrybingo žmogaus, strategija knygoje aprašyta pakankamai išsamiai. Tiesa, „rimti“ mokslininkai neskaito tokių knygų, kuriose nėra abstrakčių, tačiau yra

informacijos, apie kurią jie net neįtaria, ir kuri pateikiama „nemokslinė kalba“, vadinasi, nepatikima. ***O kokia tada turėtų būti mokslo kalba, kad tokias knygas skaitytų visi?***

Dauguma mokslo atstovų mano, kad mokslo kalba turi būti griežtai „moksliska“, logiška, nesukelti didelio skaitymo, t.y. būti suprantamai tik specialistams. Ir jei anksčiau, iki rusų kalbos reformų, žodžiai nešė vaizdą, tai 1918 m. rusų kalba tapo negraži dėl reformų A. Lunacharsky ir K^o. Paskaitykite 19 amžiaus pabaigos elektrotechnikos vadovėlį ir pamatysite, kad buvo kitokia mokslinė kalba, t.y. tikra rusų kalba. Neatsitiktinai ***nemoksliski*** žmonės stengiasi skaityti populiariąją literatūrą, kuri dažnai yra laisvas vertimas iš mokslinės kalbos į rusų kalbą, leidžiantis netikslumų ir prasimanymų. Ar yra viena bendra mokslinė kalba?

Mūsų laikais kiekviena mokslo kryptis susikūrė savo profesinę kalbą, suprantamą tik jos apologetams, todėl branduolio fizikas nesupranta fizikos dangaus mechanikoje ir pan. Pasirodo, bendrinės mokslinės kalbos nėra. Tad ar vertas dviračio išradėjas, kai jis jau sukurtas – ar tai Didžioji ir galinga rusų kalba? Ar ne laikas moksle rašyti normalia rusų kalba? Didžiulis skolinimasis iš anglų, prancūzų, vokiečių ir graikų, kurios yra antrinės kalbos, problemos visiškai neišsprendžia, nes vis tiek reikia žinoti šių skolinių vertimus. ***Reikalas pasiekia absurdo tašką.***

Taigi, norint, kad naujos teorijos, išradimo ir kito intelektualinio produkto pavidalo smegenys žengtų į gyvenimą, reikia išmokti rašyti įprasta rusų kalba, kuri yra daug kartų turtingesnė už bet kurią kitą kalbą, kurią rašo autorius, apie tai rašoma viename iš knygos skyrių. Užuot sugalvoję lygiagrečią kalbą nedidelei mokslininkų grupei bendrauti, geriau tai daryti įprasta rusų kalba.

2 etapas. Čia kažkas yra...

Jei laikysitės tam tikrų žinių mokslo diegimo tempo, galite to nelaukti, nes naujos žinios turėtų išstumti kai kurias pasenusias, vadinasi, jomis pradėtų abejoti. Bet to neleis tie, kurie vadovauja mokslui ir atidžiai stebi nusistovėjusią „tvarką“. Geriausiu atveju leidžiama pataisyti kai kurias žinias, už kurias kažkas gavo mokslo laipsnį, titulą, apdovanojimą, garbę ir panašius sėkmės atributus. Taip pat atsitinka, kad jie tiesiog praleidžia didelį atradimą, pavyzdžiui, mokslinį atradimą „**Termoelastinės pusiausvyros reiškinyje per martensitinio tipo fazių transformacijas – Kurdyumovo efektą**“. Jį pagamino du tautiečiai – G.V. Kurdyumovas ir L.G. Handros 1948 03 08, tačiau autoriai diplomą už atradimą Nr.239 gavo 1980 m., t.y. po 32 metų. Kitaip tariant, kartais prireikia tam tikro laiko, kol viršus pasakytų: ***čia kažkas yra!*** Iš to aišku, kad reikia keisti pačią mokslo sistemą (RAS), jos struktūrą, kad ji nebūtų elito dalis ir nesusidėtų iš piramidžių ir kad nekiltų pagundos lipti į ją, o visi norintys dirbti mokslą dirbtų sąžiningai, žinodami, kad bus išgirsti.

Grįžkime prie priešais esančios knygos – reikia pastebėti, kad knyga pasirodė. Tai reiškia, kad ateina antrasis įgyvendinimo etapas: ***čia kažkas yra...*** Ir aš tikiu, kad greitai ateis laikas, kai dauguma pasakys apie Naujas žinias: **O kas to nežinojo!**

Įvadas, arba ko tu tikrai nori..

Vienintelis žmogus, su kuriuo turite save lyginti, esate jus - tik praeityje. Ir vienintelis žmogus, kuris turėtų būti geresnis už jus, esate jus dabar.

Pagrindinė žinių, mokslo, tikrovės įsisavinimo proceso savybė yra **atvirumas** pokyčiams, amžinas **kintamumas**, nuolatinis mąstymo stiliaus ir jo turinio **pertvarkymas**. Proto veikla yra žinių varomoji jėga. Rezultatas yra vaisių gausa! Kaip kadaise sakė N. Levašovas, anksčiau ar vėliau atsiranda mokslininkų, kurie atsisako ieškoti naujovių senais būdais, trikdo nusistovėjusias gamtos dėsnų formuluotes, priversdami mokslines sąvokas prarasti universalumą. Galbūt visa esmė ta, kad N. Levašovas savo išvadomis priartino mus prie to, kad žmonių protams jau nuo šimtmečių gelmių buvo atimta ramybė, kad žmonijos raida yra nematoma kontroliuojama. **TAM TIKRA IŠORINĖ GALIA TURINTI IŠTIKIMUS SAVO TARNUS** pačios žmonijos stovykloje. Būtent šie „tamsos tarnai“ (tamsiosios jėgos) kontroliuoja „oficialaus“ mokslo raidą, rūpestingai rūpindami, kad paprasti žmonės negalėtų išsivaduoti iš parazitinės šėtoniškos sistemos tamsos, kuri supainiojo jų sąmonę su psi-informaciniais tinklais. Ir kaip tik šios žmonijos priešiška jėgai šiandien tarnauja įvairios slaptos okultinės ir religinės draugijos, ortodoksinės religijos ir oficialios mokslo struktūros, tokios kaip Rusijos mokslų akademijos pseudomokslinė komisija. Vykdydami savo šeimininkų valią, jie persekioja naujus tyrinėtojus, kurie netelpa į šiuos žinių kanonus, siekdami sulėtinti Žmonijos vystymąsi. Tačiau jie niekada neatliks šios užduoties. Manau, kad perskaitęs pirmąją mano istorijos knygą skaitytojas jau pradėjo tai suprasti. Šiandieninis mokslas yra visiškai pagrįstas tikėjimu pirmtakų autoritetu, tradicijos svarba, pasiektos tiesos „objektyvumas“. Tuo pačiu metu mažai žmonių glumina tai, kad mokslininkų, stebėjusių naujų dalelių gimimą, skaičius yra daug mažesnis nei žmonių, kurie asmeniškai stebėjo, pavyzdžiui, Šventąją ugnį (kai ją dar buvo galima stebėti), arba kas išgyveno išsipildžiusias nuojautas – jau nekalbu apie degančią „neįtikėtiną“ sutapimų problemą, su kuria kiekvienas susiduria savo gyvenime ir kuri pati vis dažniau tampa mokslinių tyrimų objektu. Kaip ir bet kuris tikėjimas, taip ir tikėjimas visagalybe fiziniai dėsniai yra iš esmės nepagrįsti – vadovaujamesi Kanto „filosofijos skandalu“. ¹ Galime sakyti, kad tai buvo „mokslo skandalas“. Per pastaruosius tris šimtmečius **TIKĖJIMAS MOKSLU** iš tikrųjų turėjo beveik religinį pobūdį: „*Tikėjimas mokslo žinių tikrumu XIX amžiaus antroje pusėje ir pabaigoje dažnai nusvėrdavo religinį tikėjimą*“.

Šiandien, deja, mūsų mokyklose ir universitetuose mokoma ne tiek judėjimo į priekį, dinamikos, tobulėjimo, kiek sustojimo, galutinių, „užbaigtų“ žinių. Mokslas pristatomas kaip pastatyta šventykla, nors, mano giliu įsitikinimu, dar neperžengėme „nulinio ciklo“, pamato, kilmės taško. Mokslinė kūryba prasideda nuo mūsų galvose vykstančių procesų, o **MŪSŲ SĄMONĖ pažinimo PROCESĖ NETURI SUSILIETI**, ji turėtų eiti modernėjimo ir atsinaujinimo keliu, o ne kai kurių mokytojų, vadinamųjų „mokslininkų“ keliu, universiteto profesoriai, kursų paskaitas uždaro, o ne atveria naujus kelius. Nieko nėra atsitiktinio, viskas turi pagrindinę priežastį. Bet koks reiškinys turi daug pusių, ir tai sukelia nepagrįstas diskusijas, kuriose oponentai gina savo menką „tiesą“ iš savo „požiūrio“. Visa tai yra tipiška žinių diferenciacijos pasekmė, pakeičianti sąmonės-būties vientisumą ir vienybę jos primityviomis „tiesomis“. Deja, žmogaus praktika daugiausia paremta šiuo netvirtu pagrindu: prieinama tikrovės dalis perduodama kaip visa tikrovė. Tai, kas išdėstyta pirmiau, galioja visoms žmogaus veiklos sferoms, tikrovės užbaigtumą pakeičiant schemomis ir modeliais, paskelbtais moksliniais ir teisingais. Naujos mokslo paradigmos gimsta kiekvieną kartą, kai atsiranda prieštaravimų tarp senų ir naujų žinių, o kitaip ir būti negali. Tai rodo neišvengiami sunkumai bandant pakeisti senas idėjas naujomis **MOKSLO RAIDOJE TOLI**

GRAŽU NE VISKAS SLYPI PAGRINDINĖJE MOKSLO KRYPTYJE. Formalūs įrodymai ir logika yra tik vienas iš idėjų kaitos sluoksnių, tačiau jų yra daug daugiau. Kalbant apie paradigmu keitimą, keičiasi ne idėjos, o mąstymo struktūra, bei sąmonės kokybė. Kad Ptolemėjaus sistema nusileistų Koperniko sistemai, reikėjo ne jo pasekėjų logikos, o pasaulėžiūros pasikeitimo. Nemanau, kad tarp mokslininkų yra mažiau neišmanėlių ir šarlatanų nei, tarkime, tarp tų, kurie šiandien save vadina ekstrasensais, aiškiaregiais ir panašiai. Esu tikras, kad kol kas, deja, **MOKSLĄ KURIA ROMANTIKAI IR SVAJOTOJAI, O JUO NAUDOJASI CINIKAI IR FEODALISTAI**, ir tai galioja ne tik mokslo, bet ir dėl mokslo susiformavusiems vaisiams – titulams, apdovanojimams, socialiniam statusui, pareigoms, garbei... Mokslo pretenzijos į universalumą ir globalumą, bent jau, yra neteisinga ir neįgyvendinama, o jos „dvasinis matmuo“, kuris kažkada atrodė spindintis, *tapo labai nuobodus ir surūdijęs po daugybės nešvankios „mokslo ir technologinės pažangos praktikos*. Jei mokslininkus vertinsime ne pagal deklaracijas, o pagal poelgius, tai į Dievą panašus mokslo įvaizdis pradės nykti tiesiai prieš mūsų akis, nes atominės bombos ir nuodingos dujos vargu ar sugebės kompensuoti kompiuterių, televizorių ir šaldytuvų išlaidas. Pavojingiausias žmonijai principas, dėl kurio visada klestėjo neišmanymas, tamsumas ir atsilikimas moksle, pirmiausia yra pasmerkimas, o tik po to -studijuojamas. Kaip gerai, kad faktų negalima uždrausti! Juos galima tik nutildyti. Ir tai nesitęs amžinai... *Slėpti tiesą galima nuo visų – bet neilgai... Tiesą galima slėpti ilgai – bet ne nuo visų. TAČIAU TIESOS NEGALIMA PASLĖPTI NUO VISŲ – IR AMŽINAI!* Skaityti (tiksliau, skelbti) neįmanomus reiškinius, įrodytus remiantis nesuskaičiuojama gausybe eksperimentų, nepasitikėti vertingiausiais tyrinėtojais ir liudininkais, patikimais gerai žinomais faktais ir eksperimentais, jei jie patvirtina ką nors, ką dėl kokių nors priežasčių padarė „mokslininkai“, nenori ar negalėjo suvokti ir atpažinti – pozicija yra nelabai moksliška. Ir neverta. Greičiau tai primena stručio padėtį... Bet, deja, tokių kliūčių vis tiek iškyla. Tai viena iš fanatizmo formų, labai agresyvi ir bene pavojingiausia. Agresyvus moksliskai nustatytų faktų neigimas, gerai žinomas visame pasaulyje, yra simptominis reiškinys... Žemiau pateiksiu iš istorijos žinomus pavyzdžius.

Kaip juokinga buvo „mokslininkams“, kai jiems buvo pasakyta, kad Žiulio Verno „Nautilus“ yra ne tik fikcija, o visiškai įgyvendinama realybė!

1. *Sokratas* turėjo gerti hemlocką (nuodą), nes buvo laisvas nuo savo laikų prietarų.
2. *Anaksagoras buvo* persekiojamas, nes išdrįso pamokyti, kad saulė yra daug didesnė už Peloponesą².
3. *Vasco Nunez de Balboa buvo* pirmasis europietis, išvydęs Ramųjų vandenyną 1513 m. rugsėjo 23 d., labai sunkiai įveikęs džiungles ir Panamos sąsmaukos kalnus. Už savo žygdarbį jis buvo apdovanotas kilpa – pakartas ant melagingo denonsavimo.
4. 1600 m. *didysis Giordano Bruno* pasakė: „Aš esu neegzistuojančios akademijos narys ir neturiu kolegų tarp šventojo tėvo tamsumo! Rezultatas buvo tragiškas – jis buvo sudegintas gyvas. Juk negalima tvirtinti, kad Visata yra begalinė, užpildyta nesuskaičiuojamu pasaulių skaičiumi ir dieviška visuma!
5. *Galilėjus* sukėlė Florencijos profesorių pasipiktinimą sakydamas, kad yra tam tikra Jupiterio planeta ir jo atrasti šios planetos palydovai. „Mokslo šviesuliai“ bergždžiai stengėsi, siekdami išsižadėti ir patyrę Galilėjų sudėtingus kankinimus dėl jo teiginio, kad Žemė yra apvali ir sukasi apie savo ašį. Kaip žinote, Galilėjus „po uždangos“ atsisakė savo išsižadėjimo. — „Ir vis dėlto sukasi!“ Spektaklis, kurį surengė to laikmečio proto meistrai, buvo sutrikdytas.
6. Giordano Bruno ir Galilėjaus laikais *kardinolai, astronomai ir mokslininkai* atsisakė žiūrėti pro teleskopą, nes aparatas negali parodyti to, ko negali (o svarbiausia – neturėtų!) Taip pat todėl, kad jie bijojo būti priversti pripažinti, kad jų ankstesnė idėja apie Visatą buvo klaidinga. Visiems aišku, kad saulė sukasi aplink Žemę! Kaip galite prieštarauti tam, kas akivaizdu?

7. XVI amžiuje *ispanas Migelis Servetas* beveik įminė kraujotakos mįslę, bet nespėjo jos perteikti – jis taip pat buvo sudegintas ant laužo. Todėl šis atradimas buvo padarytas daug vėliau ...
8. *Italijoje* buvo paskelbtas "kryžiaus žygis" prieš tuos, kurie pirmieji nešiojo akinius, nes buvo manoma, kad "akiniai yra velnias!"
9. *Kolumbas* buvo prakeiktas ir ekskomunikuotas Salamankoje, nes teigė, kad žemė yra apvali. Visi to meto „mokslininkai“ tikėjo, kad jo kelionė buvo beprotiška mintis, nes jis tikrai nukris nuo Žemės krašto!.. Bet kažkodėl nenukrito..
10. *Galvanį* vienu metu "mokslininkai" paniekinamai vadino "varlių šokių mokytoju" - už jo eksperimentus apie elektros srovės poveikį varlės nervo ir raumenų audiniui.
11. Kai Anglijoje jau buvo pradėtas naudoti dujinis apšvietimas, *prancūzų inžinierius LeBroux* pateikė Paryžiaus apšvietimo projektą, savo laboratorijoje sukurdamas dujines lempas ir pakvietė visuomenę tai pamatyti. Bet jie tik juokėsi iš jo, o į apžiūrą niekas nepasirodė. To meto „mokslininkai“ kurstė liaudį, kurstė drąsų išradėją. Dėl šio persekiojimo 1804 m. gruodžio 2 d. LeBroux buvo žiauriai nužudytas fanatiškų valdančiųjų samdinių. O Prancūzijos sostinė, dabar dažnai vadinama „šviesos miestu“, dujinį apšvietimą gavo tik po 14 metų – 1818 m. *Net tada valdantis klanas bijojo šviesos! ..*
12. *Vienu metu Paryžiaus mokslų akademija* pareiškė, kad nei hipnozė, nei telepatija neegzistuoja, nepaisant šimtų eksperimentų ir faktų, įtikinamai įrodančių priešingai. Tokiose situacijose jie sako: "Tuo blogiau už faktus!" Štai citata iš meno esė. Zweigas „Prancūzija Antonas Mesmeris“: „Nuo 1820 m. kiekviename kaime, kiekviename Prancūzijos, Europos ir Amerikos mieste magnetizatoriai mėgėjai perpildytose salėse demonstruoja ryškiausios įtakos žmonėms pavyzdžius, nė vieno nepilno išsilavinimo ar net ketvirtadalio išsilavinęs žmogus to neneigs. Tačiau Paryžiaus akademija, kuri atmetė Franklino žaibolaidį ir Jenner vakciną nuo raupų, kuri Fultono garlaivį pavadino utopija, išlieka beprasmiška arogancija, apsuka galvą ir teigia nieko nematanti ir nematanti. Ir taip tai trunka lygiai šimtą metų ... "
13. 1848 m. *laikraštyje „Maskvos provincijos žinios“* buvo išspausdintas tokio turinio straipsnis: „Prekybininkas Nikiforas Nikitinas turėtų būti ištremtas į Baikonūro kaimą už maištingas kalbas apie skrydį į Mėnulį...“ Kaip sakoma, "Komentariai nereikalingi!"
14. *Aleksandras Grahamas Bellas*, telefono išradėjas (jis gavo patentą 1876 m.), buvo persekiojamas ir netgi suimtas už „bandymą gauti pinigų, kad galėtų įvykdyti savo melagingus teiginius“. „Net jei ši idėja būtų įgyvendinama, ji neturėtų jokios praktinės vertės, išskyrus cirko triukus“, – apie jį rašė to meto laikraščiai ...
15. 1878 m. kovo 11 d. *fizikas Dumontselis* pademonstravo Edisono fonografą Prancūzijos mokslų akademijos nariams. Aparatui pradėjus kartoti pirmąją įrašytą frazę, vienas iš Akademijos narių, persmelktas išdidžios savo įsitikinimų „mokslinio nekintamumo“, stačiatikių fizikos tradicijų (to meto) sąmonės, puolė tyrėją ir sugriebė jį už gerklės šaukdami: „Mes neleisime mūsų apgauti šitam pilvakalbiui! Ir net po to, kai „mokslininkas“ buvo nuodugnai susipažinęs su aparato veikimo principu, jis vis dėlto oficialiai pareiškė, kad tai buvo apgaulė, nes „joks aparatas negali perduoti žmogaus balso garso“. „Tai tiesiog negali būti...“ Pažįstama daina!
16. Tačiau tas pats *Edisonas* 1887 m. balandžio 22 d. pareiškė: „Asmeniškai aš neužiimu skraidančių laivų išradimu, nes labiau skiriu savo laiką komercinės vertės objektams, o geriausiu atveju dirizablis bus tik smagus žaistas.
17. *Astrofizikas Zoelleris* (miręs 1882 m. Leipcige) parodė didžiulę drąsą viešai pasisakydamas už parareiškinį tiesą. „Mokslo didvyriai“ reagavo taip, kaip mokslinėje kovoje tapo labai įprasta – jis buvo paskelbtas bepročiu. Paprasta, pigu, patogiu, be to, jums nieko nereikia įrodinėti!

18. 1885 m., nusprendę Bavarijoje nutiesti pirmąjį *geležinkelį*, bažnyčios ir mokslo medicinos „šviesuoliai“ pareiškė, kad, pirma, tai „velnio machinacijos“, antra, jie buvo prieš tai, nes „geležiniai keliai, jei jie tikrai gali būti pastatyti, padarys didžiausią žalą žmonių sveikatai, nes toks greitas judėjimas sukeltų keleivių smegenų sukretimą, o žiūrintiesiems į važiuojančius traukinius – galvos svaigimą ir psichinės ligas! Ir reikalavo viso to išvengti – geležinkelio bėgių uždarymo dviem aukštomis tvoromis!
19. *Napoleonas Bonapartas* pavadino *Fultoną*, irklentinio garlaivio statytoją, išprotėjusiu. – „Jis nori pasiųsti mano kariuomenę į Angliją su verdančiu vandeniu!“
20. *Tačiau Fultonas* tik tęsė *Johno Fisko darbą*. To meto „didieji mokslininkai“ sugebėjo priversti šį išradėją į savižudybę ...
21. *Radioaktyvaus skilimo atradimas* taip pat buvo sutiktas su pašaipu. Vienas iš vadinamųjų „mokslininkų“ teigė, kad „matyt, radžio atomai labiau nei kiti kenčia nuo savižudybių (savižudybės tendencijų). Tokie teiginiai vargu ar gali būti laikomi rimtais moksliniais argumentais prieš faktus ...
22. *Didysis chemikas Lavoisier* kartu su Paryžiaus mokslų akademija XVIII amžiaus pabaigoje „žinojo“, kad: „meteoritai yra pasaka, nes vaikui aišku, kad danguje negali būti akmenų! Todėl jie negali kristi iš dangaus... O kad buvo rasti šilti – nesąmonė! Tiesiog kažkas juos apšildė!.. „Tokie“ prieštaravimai nereti ir dabar. Turime kažkaip trukdyti plėtoti žinias! Dabar mums aišku, kam to reikia ir kodėl.
23. Ir tik XIX amžiaus pradžioje Prancūzijoje *praužęs meteorų lietus* sugebėjo priversti Akademijos „nemirtinguosius“ panaikinti dogmatinį draudimą ir leisti atsirasti meteoritų mokslui. Tuo pačiu metu du Prinstono universiteto profesoriai patys buvo meteorito kritimo aukos ir atnešė jo fragmentus į savo universitetą tikslesniam tyrimui ...
24. *Ir kaip nesavanaudiškai* „mokslininkai“ juokėsi iš Edisono „ugnies kolbose“ ...
25. *Ir kaip šie „šviesuoliai“* buvo tikri, kad Marconi niekada negalės perduoti garso per orą ...
26. *Per Morzę* ir jo aparatą „vyrai iš mokslo“ taip pat nuoširdžiai juokėsi!
27. *O ką* apie televizijos kineskopo išradimą manė „*visažinis*“? Jie „žinojo“, kad vaizdų perkėlimas per tuščią erdvę yra laukinė idėja!
28. Ir kaip *į brolius Wrightus buvo* galima žiūrėti rimtai, kai jie bandė sukurti mašiną, kuri galėtų skristi, nors ir sunkesnė už orą! Visiems aišku, kad ji tikrai kris! To meto „vadovaujantys mokslininkai“ natūraliai pareiškė, kad broliai Wrightai buvo pamišę (kaip ir turi būti tokiais atvejais). Ir jie „teoriškai įrodė“, kad ši mašina negali skraidyti. Bet ji vis tiek skrido ... (Tai net nebuvo pranešta laikraščiuose - jie tikėjo, kad vis tiek niekas nepatikės ... arba, galbūt, jie nenorėjo pripažinti pralaimėjimo ...)
29. Praėjusio amžiaus sandūroje amerikiečių astronomas *S. Newcombas* ilgame memorandume „įrodė“, kad lėktuvų negali būti – t.y. kad jie nemoka skristi! Taip pat garsus fizikas *Helmholcas* sakė, kad „Cepelinas“ neskris... Visa tai labai apsunkino darbą su įrenginiu, pristabdė aeronautikos plėtros pradžią.

Šiuos pavyzdžius paėmiau iš nuostabios mokslininkės *Varvaros Michailovnos Ivanovos-Kissen* (mirė 1998 m. sausio 17 d.), MGIMO mokytojos, daug metų tyrinėjusios nepaaiškinamus žmogaus psichikos reiškinius, pranešimo. Ji nenuilstamai fiksavo įvairius anomalius reiškinius ir bandė juos analizuoti moksliniu ir filosofiniu požiūriu. Ir būtent ji, pirmoji SSRS, paskelbė žmogų vienu energetiniu-informaciniu kompleksu, kuris leido žengti pirmąjį žingsnį aiškinantis mistinius ir paranormalius reiškinius. Viena iš jos veiklos sričių buvo valdomos psichografijos principų kūrimas, kuris leidžia **KIEKVIENAM ASMENIUI PAŽINTI ŽINIAS** iš tikrai neišsenkančio žinių šaltinio – noosferos, informacinių laukų, apie kuriuos jau turime praktinį patvirtinimą tiek **N. Levašovo, A. Hatybovo darbų**, tiek „SvetL“ programų taikymo rezultatų dėka. Bet kaip ir minėtuose Toros pavyzdžiuose, taip ir tėvynėje buvo „jėgų“, kurioms nepatiko **V. Ivanovos** tiriamoji veikla. Ji buvo

atleista iš MGIMO už veiklą, „nesuderinamą su SSRS ideologine doktrina“. Tada jos laboratorija Radijo inžinerijos mokslo ir technikos draugijoje buvo sunaikinta, o visa tyrimų medžiaga dingo be žinios. Matyt, kai kuriems žmonėms buvo naudinga ir tada, ir dabar tokį tamsumą *skleisti ir palaikyti*. Ir kam? Ir kodėl? Kas slypi už viso to? Kur veda siūlai? Kas jais manipuliuoja? Kokie jo tikslai? Kas tas nematomas „piktybės genijus“, kuriam visa tai naudinga? Ar visos šios „civilizacijos“ vystymosi Žemėje pamokos buvo visiškai bergždžios? Vėl ir vėl kartojame tas pačias klaidas, tuos pačius **NUSIKALTIMUS PRIEŠ SAVĄ?** Mums atrodo, kad jei evoliucijos laiptais užlipome dar porą laiptelių, tai jau pasiekėme jos viršūnę! Mes „*žinome visus gamtos dėsnius*“ – ir nė žingsnio toliau! "Mokslas to neleidžia!" Kas čia per „mokslas“? Kieno tai mokslas? Kur ji, tokia trumpa, veda?

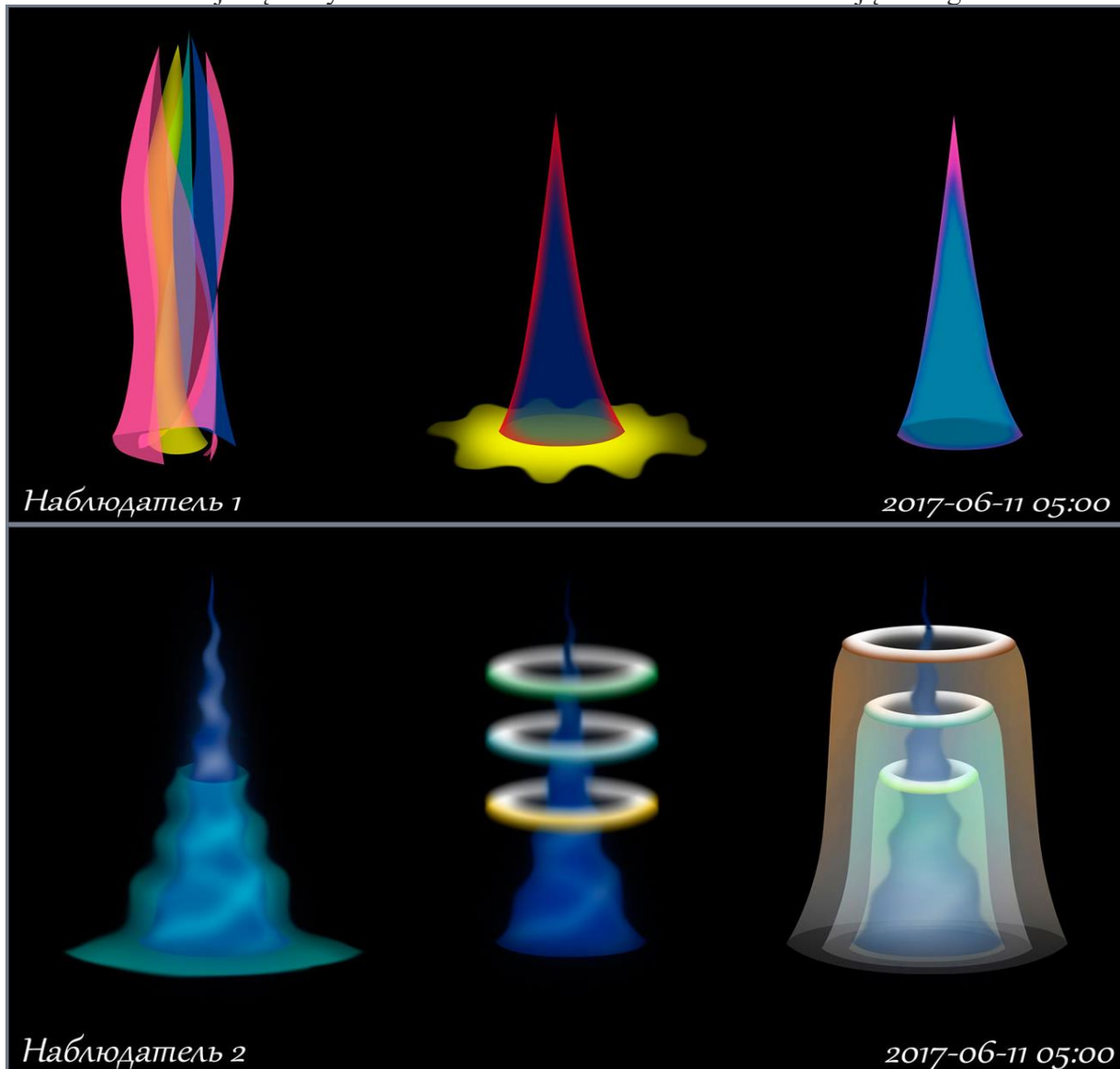
Įspūdingiausias dalykas visoje šioje begalinėje faktų grandinėje, kurios nieko mūsų nepamokė, yra kiekvieno istorinio laikotarpio Žemės gyventojų siaubingas nežmoniškumas jų pačių atžvilgiu! Susidaro įspūdis, kad mus domina tik vienas dalykas: kaip tvirčiau sulėtinti savo vystymosi eigą, kaip ap sunkinti, kad geriausi žmonės, drąsiausi, sąžiningiausi ir ryžtingiausi žmonės nepadėtų mums judėti į priek! *Apie visa tai pabandyčiau papasakoti šiose savo knygoje.*

Nieko nėra atsitiktinio, viskas turi pagrindinę priežastį. Mano nuomone, viena iš svarbiausių idėjų norint suprasti, kas vyksta, yra ta, kad informacijos apie pasaulį suvokimas priklauso ne tik nuo pasaulio, bet ir **DIDŽIAJĄ DALIMI NUO MŪSŲ SĄMONĖS LYGIO**. Tai reiškia, kad *pasaulis kiekvienam stebėtojų yra subjektyvus*, nes jį visiškai lemia esamos informacijos suvokimo ir saugojimo lygis ir sąmonės galimybės. Žmogaus laisvės laipsnio samprata siejama išskirtinai su savimone bei savivaldos lygiu. Žmogus yra laisvas tik tiek, kiek jis valdo save, o tiksliau, jo Smegenys valdo jį pati. Sąmonės priklausomybė nuo aplinkos pažeidžia mūsų laisvę ir patologinėmis aplinkybėmis sukelia savęs bombardavimą – *būseną, kuri daugiau ar mažiau būdinga daugumai gyvenančių žmonių*. Vienas iš svarbiausių dalykų gyvenime yra suvokti tikrovę ir pagal ją nuolat keisti savo vaizdinius, nes būtent šie vaizdiniai lemia mūsų veiksmus ir jausmus, ir kuo jie tikslesni, tuo lengviau pasiekiamo tai, ką esame suplanavę, jei, žinoma, sugebame ką nors nubrėžti ar suplanuoti. Įprasta, kad žmogus galvoja, kad tai, kas jam nepatinka, yra negerai, tada nesunkiai randami argumentai prieštaravimams, o tai tik trukdo teisingai suprasti ir planuoti. **VIEN NORĖTI NEUŽTENKA** – turite savęs paklausti, ką ketinate daryti, kad pasiektumėt tai, ko norite. Būtent tai yra esminis dalykas. **Puikus žmogus** - tai žmogus, kuris arba žino, kaip suprasti, koks iš tikrųjų yra jį supantis pasaulis, arba bando pakeisti šį pasaulį pagal savo įvaizdį. Taip prisimenu **Nikolajų Levašovą**.

Žmogus kuria savo teorijas tik todėl, kad jo „instinktai“ jau nuo pat pradžių turi apimti tam tikras tendencijas teisingai mąstyti. *Pavyzdžiui, mano nuomone, realybė susideda iš fizikos ir dar kažko; pvz., proto.....*

Puikiai suprantu, kad daugelis šioje ir kitose mano knygoje pateiktų minčių **GALI SUKELTI SKEPTIŠKĄ SPECIALISTŲ POŽIŪRĮ**, tačiau taip nutinka visiems, pavyzdžiui, „reljefo žemėlapiui“, anksčiau ar vėliau turi būti patikslinti ir pataisyti. Visiškai nepretenduodamas į „paskutinį žodį“, aš matau savo užduotį parodyti **SKIRTINGŲ TIKROVĖS PAŽINIMO BŪDŲ** papildomumą, juolab kad žmonijos kultūros ir mokslo apie mus supantį pasaulį raidos eigoje skirtingose srityse išmušti „langai į pasaulį“ reikalauja stebimų dėsningumų derinimo. Tai tiesiogiai siejasi su **N. Levašovo**, **A. Hatybovo** ir, pvz. **N. Morozovu** ar **A. Luchina** fizinės tikrovės paveikslų klausimais. Net ir labai išvystytų smegenų galimybių žmonės, kurie mato „nematomą“, todėl negali nuosekliai ir aiškiai apibūdinti to, ką mato (paprastai jie gali pasakyti ar pavaizduoti, kaip mačiau, ne daugiau kaip 30–40 proc. žr.), kad jų „priežiūra“ nėra ginkluoti adekvatūs „vietovės žemėlapiui“, atitinkantys naujus regėtus pasaulius, net ir esant teorinėms šių autorių kūrybos žinioms. Iš esmės **JIE MATO, BET NEŽINO** – tai adekvatu neandertaliečių (tarsi net man nežeidžiančių) vizijai, mojuojančių lazdomis nežinomame,

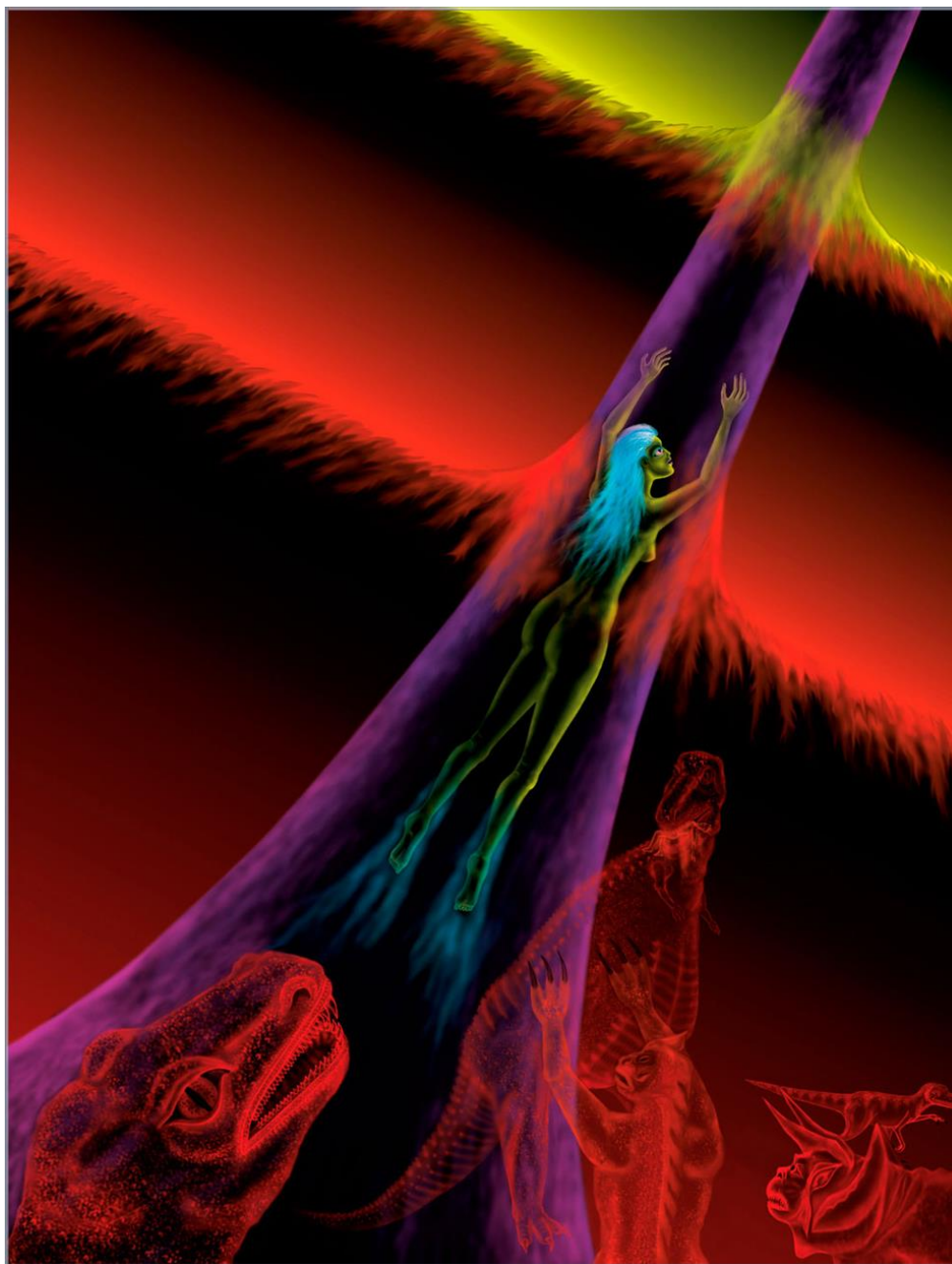
paslaptینگame ir paslaptینگame pasaulyje. Ir čia svarbiausia, kad to, ką matai, nepakeistų mitai ir pasakos su įvairaus išvalgumo laipsniu. Su tuo susidūriau, kai iškėliau užduotį pavaizduoti neseniai iš Prancūzijos į Rusiją perkeltą Generatoriaus kūrinį. Kiekvienas iš dalyvių (stebėtojų) savo darbą **MATĖ** kartu **VISIŠKAI KITAIP**. Bet, žinoma, Generatoriaus darbe buvo keletas smulkmenų, kurias visi stebėjimų dalyviai matė vienodai. Tai neleido stebėtojų smegenims fantazuoti..

Sėkmės rimtumas buvo tas, kad tokią galimybę pamatyti stebėtojai per gana trumpą laiką galėjo pasiekti tik dėl smegenų sąveikos su **SvetL programomis**. Be iš esmės naujų požiūrių, neatrandant naujų tikrovės lygmenų ir jų aprašymo aparato, neįmanoma peržengti empirizmo ir kitos pasakos ribų (nors mokslo rezultatus tam tikru mastu galima pavadinti “suskaitmeninta pasaka”).

Žmogaus sąmonės darbas neapsiriboja loginių operacijų išvardinimu, o neuronai jokiū būdu neatlieka loginių jungiklių vaidmens pagal analogiją su kompiuterių įrenginiu. Sąmonės darbas grindžiamas visiškai skirtingais principais, kurie leidžia priimti sprendimus neapibrėžtose situacijose, esant informacijos trūkumui ir esant didelėms, dėl įvairių priežasčių, nepanaudotoms Smegenų galimybėms. Informacinė erdvė, Smegenų formavimosi ir egzistavimo formos ir principai yra viena visuma. Tačiau norint visa tai suprasti ir pritaikyti, reikia instrumentinės bazės, kuri leistų suvokti tikruosius **Erdvės ir Laiko** konstravimo principus. Šiuolaikinis mokslas, įskaitant net visą „šamanų iš nuolatinio pseudomokslo“ ir jiems lygiaverčių praktiškumą, neturi šios instrumentinės bazės.

Žinoma, galima būtų apibūdinti tai, ką jis matė kaip objektų ar būsenų rinkinį, arba kaip informaciją, kuri organizuoja struktūrą ir būseną sąveikaujant su kažkuo (dėl kokios nors problemos sprendimo). Tada objektai ir būsenos tampa tiesiog informacijos apraiškomis, kurios iš tikrųjų yra tikrovėje. Ir tai leidžia tokią informaciją pavaizduoti „ant popieriaus“, ką ir padarė N. Levašovas, „tapydamas“ savo paveikslus.

Proveržis

Ir jei informacija tikrai turėtų pakeisti materiją kaip pačią pirmąją Kosmoso substanciją, tai mūsų gali laukti dar didesnis atlygis... Šiuolaikiniu požiūriu smegenys (medžiaga) „gimdo“ mintis (psichinę informaciją). .. Bet jei materija yra organizuotos informacijos forma, tai sąmonė nebėra tokia paslaptinga, kaip mums atrodo. Dabar patys fizikai pradėjo kalbėti apie materijos atsiradimą kaip „pirminės ir organizuotos informacijos formą“ – iš **TIKRUJŲ** „**PRADŽIOJE**

BUVO ŽODIS“! Abiem atvejais susiduriame su virtualiu pasauliu, šiek tiek primenančiu viską generuojantį „pasaulinį kompiuterių tinklą“.

Tai tarsi patvirtinimas, kad viskas šiame mūsų pasaulyje yra valdoma. Kokia yra bloga „būties pagrindų“ schema? Apie tai kalbėsiu šios knygos puslapiuose. Taip pat papasakosiu apie vadinamąjį, su N. Levašovo siūlymu, „smegenų atvėrimą“ ir nušvitimą. Nušvitimu aš vadinu pagrindinės informacijos įvedimą iš neprieinamo šaltinio – ir visai nesvarbu, kaip tai vadinsi. Jei žmogus neturėtų mąstymo, pritaikyto jo poreikiams, dovanos, jis niekada negalėtų įsisavinti jokių žinių. Kuo labiau išmokstame „pasikliauti“ logika, tuo didesnis smegenų intelektinis aktyvumas ir dėmesys objektyviam pasauliui bei klasikinės informacijos, kurią apie jį renka mūsų smegenys, kiekis, tuo mažesnis pradinio sąmonės supainiojimo laipsnis, ir tuo mažesnė galimybė „užčiuopti“ aukštesnius tikrovės lygius... Tai yra **SvetL programų stiprybė**, apie kurią sužinojote perskaitę pirmąją knygą ir kurios daugeliui jau leidžia visa tai suvokti šių dienų realybėje. **Programų kūrimas, KAIP IR AUKŠTAS KŪRYBIŠKUMAS, BUVO „NELOGIŠKA“³**, nes *tik įveikus „neįmanoma“ ar „negalima“, galima sukurti kažką tikrai grandiozinio*. Įvairių pasaulėžiūros kryptių suartėjimą didžiąja dalimi palengvina nuolatinis mokslo ribų plėtimas, taip pat laipsniškas, žingsnis po žingsnio, **PASENUSIŲ „PAGRINDINIŲ PRINCIPŲ“ ATMETIMAS** ir „mokslinio pobūdžio“ kriterijai. Esu įsitikinęs, kad mokslo „religinės liekanos“, verčiančios mokslininkus ginti „negyvas doktrinas“, pamažu pasensta taip pat, kaip ir šventai saugomi bažnytiniai „tikro tikėjimo“ absoliutai. Nepaisant milžiniškų ortodoksų akademikų pastangų kovojant su „antimokslu“, man kol kas nepavyko rasti aiškiai suformuluotų kriterijų, atskiriančių pseudomokslą nuo drąsių, paradigminių pobūdžio mokslinių hipotezių. Noriu čia paaiškinti, kad **paradigma** yra praktiškai mokslinis pasaulio vaizdas. Šio termino pagrindu atsirado nauja – „mokslų žinių paradigma“, o tiksliau, tai visų pripažinti mokslų pasiekimai, kurie per tam tikrą laiką suteikia mokslų bendruomenei problemų ir jų sprendimo būdų modelis“. Kaip sakė N. **Levašovas**, bet kuriam mokslui reikalingas tyrimo objektas ir subjektas, reiškinių analizės metodai. Būtent to nesant šiandien spekuliuoja didžiulė neišmanančių ir atvirų šarlatanų armija, besipelnanti iš daugumos (deja) šiandien gyvenančių žmonių tamsos ir nežinojimo.

Mokslinių žinių evoliucijos ir pažangos procese **VYKSTA SENŲ SĄVOKŲ PAKEITIMAS NAUJOMIS SĄVOKOMIS**, rečiau pasitaikančios teorijos – labiau paplitusios ir fundamentalios teorijos. Ir tai, laikui bėgant, neišvengiamai veda prie mokslo pasaulio paveikslų kaitos, tačiau kartu ir toliau veikia tęstinumo principas, būdingas visoms mokslų žinioms plėtoti. Senasis pasaulio paveikslas nėra visiškai atmetamas, bet ir toliau išlaiko savo prasmę, tik nurodomos jo taikymo ribos. Ką iš tikrųjų padarė N. **Levašovas, A. Hatybovas** savo raštuose, bet kartu sulaukę griežtos esamų mokslinių postulatų kritikos. Ir šiandien tai daroma, bet, deja, per mažai tikrų mokslininkų ir tyrinėtojų. Mokslinis pasaulio vaizdas susiliečia su kitais nemoksliniais vaizdiniais, palikdamas konkrečių apibrėžimų pėdsakus, tiksliau, logines operacijas, kurios atskleidžia sąvokų (apibrėžimų) turinį konstrukcijose ir kasdienėse idėjose, individualioje ir socialinėje sąmonėje. Tuo pat metu atsiranda priešingas efektas: kasdieniai vaizdai įtraukiami į mokslinių tyrimų dalykus. Todėl mokslinio pasaulio paveikslas tyrimas šiuolaikinės visuomenės kultūroje suteikia pagrindą filosofinei paties mokslo, kaip kultūros reiškinių, socialinės reikšmės analizei, o dinamiško sociokultūrinio proceso tyrimas veda į pokyčius, į pasaulėžiūrą, duoda kitokį požiūrį į pasaulį, bei žmogaus pasaulėžiūrą. Tame N. **Levašovo** darbai stiprūs, **KURIOSE YRA ATSPIRTIES TAŠKAS** visiškai naujam, revoliuciniam naujų Žmogaus pažinimo ir naujo mokslo supratimui. Šie darbai, mano nuomone, yra įtakingiausios XX amžiaus antrosios pusės ir XXI amžiaus pradžios mokslo raidos logikos rekonstrukcijos arba, jei norite, **MOKSLO REVOLIUCIJOS VISOMIS** jų paveiktomis **KRYPTIMIS**. Tačiau mokslinis pasaulio paveikslas, kurį **mums** atveria N. **Levašovas**, veikia ne tik kaip žinių sisteminimo forma,

bet, svarbiausia, kaip tyrimų programa, lemianti empirinės ir teorinės analizės problemų formulavimą ir priemonių joms spręsti pasirinkimas.

Esu daugiau nei tikras, kad tobulėjant mokslui ir praktikai (ypač praktikai ir, pavyzdžiui, šiandien kuriant ir taikant SvetL programas), mokslinis pasaulio vaizdas bus pakeistas, pataisytas ir patobulintas, tačiau toks vaizdas **NIEKADA NEIĞGAUS ABSOLIUCIOS TIESOS CHARAKTERIO**. Visų pirma todėl, kad tai yra ieškojimas ir žinios – žinios ir ieškojimas kažko naujo ir perspektyvaus gero.

Norėjau, kad šios knygos būtų praktiškos. Teorinė knyga skaitoma ir padedama į lentyną, o praktinė ne tik skaitoma, bet ir gyvenime sekama. Aš labai to noriu, bet, žinoma, spręskite jūs, skaitytojai.

---

¹ Po J. Berkeley **I. Kantas**, pavadino neįmanomu spekuliatyviai įrodyti pasaulio egzistavimą už mūsų ribų, filosofijos skandalu pavadino.

² **Peloponesas** yra viduramžių pietinės Balkanų pusiasalio dalies pavadinimas, su juo susijęs Korinto sąsmauka.

³ Įstatymų ir logikos taisyklių pažeidimas.

Pagrindinė pažinimo kliūtis yra ne melas, o tiesos regėjimas.

Norom nenorom, žmogus turi pripažinti, kad jo gyvenimas neapsiriboja jo asmenybe nuo gimimo iki mirties, o jo suvokiamas tikslas yra pasiekiamas! Tai, kad siekiant to, suvokiant ir įgyvendinant visą tiesą (savo ir Pasaulio gyvenime) sudaro, susideda ir visada bus jo gyvenimo darbas, neatsiejamas nuo viso Pasaulio gyvenimo. .

Viskas, kas siejasi su **Nikolajaus Viktorovičiaus Levašovo vardu**, kaip raudona gija eina per visus mano knygų skyrius. Viskas, ką rašau, yra apie jį. Vėliau parašysiu apie įvykius, kurie yra tiesiogiai susiję su jo vardu ir kurie įvyko bei vyksta jam **MIRUS**. Tiems, kurie pirmą kartą susidūrė su šia pavarde ir sužinojo apie jo kūrybą, labai rekomenduoju perskaityti viską, kas išdėstyta trijose jo knygos „*Mano sielos veidrodis*“ dalyse. Pacituosiu jo teiginį iš šios knygos anotacijos, iš kurios, mano nuomone, daug kas, taip pat ir apie mano veiksmus, tampa aišku: „Žinoma, viskas, ką aprašysiu, bus subjektyvu, atspindės mane supantį pasaulį, su mano savo akimis. Tačiau pasistengsiu viską atspindėti kuo objektyviau. Ir kadangi tai yra *mano biografija, niekas to nepadarys geriau už mane*. Ir jei kas negerai, tai bus mano paties gyvenimo istorijos iškraipymas ir vis tiek bus geriau nei kažkieno kito padaryti iškraipymai.“ Komentarai, kaip sakoma, čia **NEREIKALINGI**. Galvokite, kad taip pasakiau aš.

„Tikrosios žinios yra žinoti tai, ką žinome, ir nežinoti, ko nežinome“, – sakė Konfucijus. „Klaidinga yra manyti, kad žinome tai, ko nežinome, ir nežinome, ko to, ką mes žinome. " Ir neįmanoma tiksliau apibrėžti klaidingų žinių, kurios viešpatauja mūmyse ir kurias galima paneigti, jei **PASIKLIAUJAME TIESA**, o ne kiekvieno norinčio „įtraukti“ spėlionėmis. Tokių žinių klaidingumą atskleidė Nikolajus Viktorovičius Levašovas. Todėl noras gimė parašyti **SKYRIŲ VISIŠKAI SKIRTA JAM**, pateikiant medžiagą, kuri neatsispindi jo knygose, bet kad papildytų jau turimą informaciją apie jį. Kaip tik dabar atėjo laikas šiam pristatymui, o surinkta medžiaga natūraliai susiformavo į skyrių. Yra žinoma, kad tai, ką padarė ir aprašė N. Levašovas, gana raštingų ir autoritetinių mokslo pasaulyje žmonių požiūriu,- **NEGALI BŪTI!** Tačiau jo darbo rezultatai byloja ką kita.

2013 m. Maskvoje susitikau su **Igoriu Michailovičiumi Kondrakovu** - pokalbio metu pradėjome kalbėti apie Levašovą. Kadangi jis gyvena viename mieste su Nikolajaus giminaičiais, gerai pažįsta jo šeimą ir nuolat lanko mamą, paprašiau jo surinkti kuo išsamesnę informaciją apie

Nikolajų Viktorovičių, kad vėliau visa ši medžiaga būtų panaudota rašant tai, ką jau buvau sumanyta.

Viskas buvo įdomu: artimųjų prisiminimai, nuotraukos, taip pat Nikolajaus tapyti paveikslai, palikti jo motinai - **Valentinai Petrovnei**, seseriai **Marinai** ir broliui **Vladimirui**. Kiekvienas toks dalykas gali turėti ką nors, kas galėtų praturtinti Žinias apie šį Asmenį. Igoris Michailovičius sutiko ir padarė puikų darbą šia kryptimi. Jo surinktą medžiagą (bet ne visą) mes kartu „dedame“ į šį skyrių. Jau sakiau, kad ši knyga bus parašyta kaip esminio ir nuostabaus kūrinio „*Mano sielos veidrodis*“ tęsinys *ir ją parašysiu ne tik aš, bet ir kiti N. Levašovą pažinoję žmonės...* Pateikta medžiaga organiška, tikslinga, bet svarbiausia – papildanti tai, kas jau žinoma apie šį Asmenį.

Daug kartų uždaviau sau klausimą – ar turiu teisę viešinti informaciją apie asmeninį **N. Levašovo** gyvenimą, kuri man tapo žinoma dėl įvairių priežasčių. Ir čia laikykis žodžio – per mūsų pažinties ir bendravimo su juo metus daug sužinojau apie šį Žmogų ir daugiausia iš jo pasakojimų, prisiminimų apie save ir jį supančius žmones, iš jo pateiktų pavyzdžių, kurie patvirtino šį ar kitą įvykį ir, žinoma, iš ko buvo sukurtos technologijos. Bet kai pamačiau, kaip kai kuriuos faktus iš asmeninio Nikolajaus gyvenimo „vilkina“ tie, kurie vadino save draugais, tai mane įskaudino ir įžeidže visiškai

kaip žmogų.. *Kiekvienas žmogus turi teisę į savo privatų gyvenimą, kuris gali tapti viešas tik jam pritarus.*

Tai analogiška tam, kad dviejų žmonių asmeniniai laiškai be jų leidimo tampa „vieši“ savanaudiškais tikslais. Kalbėsiu ir rašysiu tik apie tai, kas vienu metu buvo „sutarta“ su Nikolajaus mama **Valentina Petrovna** ir su **Nikolajumi**, taip pat perteiksiu informaciją, nesusijusią su asmeniniais **Svetlanos ir Nikolajaus** reikalais.

Yra dalykų, kurie šiandien jau gali būti vieši, ir yra dalykų, apie kuriuos dar anksti kalbėti. Pavyzdžiui, šiandien galime kalbėti apie vadinamojo „sunaikinimo“ (atpildo) technologijas, kurios buvo taikomos jau Nikolajaus gyvenimo metu ir jam palikus šį pasaulį. Jau kai ką apie tai sakiau ir papasakosiu daugiau. Ir asmeninis Svetlanos ir Nikolajaus gyvenimas, jo šeimos santykiai su artimaisiais, kuriems tam tikra žmonių ratas nuolat rodo tuščiosios eigos smalsumą - visa tai yra tik šeimos reikalas ir, mano nuomone, **NETURĖTŲ BŪTI VIEŠINAMA**. Viską, ką jis laikė reikalinga, Nikolajus papasakojo apie save pirmame ir antrame knygos „**Mano sielos veidrodis**“ tomuose.... Gyvenime ir rašydamas šią knygą laikiausi pozicijos, kad mes tikrai pažįstame tik tuos, kurie buvo gerai išstudijuoti. Tačiau žmonių, kuriuos verta studijuoti, yra labai mažai. Tačiau tikrai išskirtinis žmogus, mano nuomone, neturėtų stengtis būti studijuojamas. Jis puikiai supranta, kad objektyviai jį įvertinti gali tik nedaugelis – tiek draugai, tiek priešai, ir kiekvienas iš šių kelių turi savo polinkius ir skaičiavimus, neleidžiančius jo dovanoms skirti tiek dėmesio, kiek nusipelno. Tai yra atsakymas į klausimus, kuriuos skaitytojai turės perskaite šį skyrių.

Mano požiūriu, beprasmiška sutelkti dėmesį į bet kokių faktų, išgirstų iš kažkieno, paimtų iš interneto ar išsakytų „kompetentingų“ žmonių, studijavimą. Turime sutelkti savo pastangas į visumos supratimą ir į detales pažvelgti per šią prizmę. N. Levašovas man, ir ne tik man, visada sakydavo, kad remiantis problema, į kurią žiūrite kaip į ledkalnio viršūnę, negalima daryti jokių išvadų. Išvadas galima daryti tik tada, kai **MATAI VISĄ PROBLEMĄ** (visą ledkalnį). Deja, iš tų, kuriuos pažinojau Levašovo „aplinkoje“, buvo labai mažai žmonių, galinčių matyti dideliu mastu. Mane visada stebino skubėjimas daryti išvadas tam tikrais klausimais, o ypač išvadas apie konkrečius asmenis. Daugeliui uždaviau tik du klausimus, į kuriuos ir šiandien nesulaukiau suprantamų atsakymų. **Pirma**, Nikolajų pažinojo įvairūs žmonės, įskaitant tuos, kurie vienu ar kitu laipsniu atstovavo medicininai. Pakartosiu su visišku pasitikėjimu, kad tai buvo raštingi ir verti žmonės (bet nieko nesakysiu apie kai kuriuos „medicinos“ atstovus), kurie skaitė visus Levašovo kūrinius. Kodėl nė vienas iš jų nuo to momento, kai **N. Levašovas** grįžo į tėvynę, nekėlė klausimo sukurti Komplexą, kuris išgydytų žmones ir

„iškrautu“ Nikolajų nuo daugybės valandų kasdienės pagalbos tiems, kurių jis **TIESIOG NEGALĖJO ATSIŠAKYTI?** Kodėl per gana trumpą laiką po mūsų pažinties su juo aš, turėdamas tuo metu labai paviršutiniškas Žinios medicinoje ir Žmogaus „įrenginyje“, „iškėliau“ šią problemą ir supratau, kas slypi paviršiuje? Ir **antras** klausimas – kodėl tik per **N. Levašovo** laidotuves aš jį pirmą kartą (!) įvardijau Iškilium Rusijos mokslininku? Kaip jo tik „nevadino“: ir Baltasis hierarchas, ir akademikas, ir fizikas, ir Gydytojas – visa tai neatitiko tikrosios N. Levašovo esmės. Tik „**Nuostabus rusų mokslininkas N. Levašovas**“ iki galo atskleidė visą šio Žmogaus esmę. Jis iš esmės buvo. Su tokiu titulu N.V. Levašovas pelnytai sutiko, harmoningai atitiko visą jo esmę, nesukėlė atstūmimo ir, galima drąsiai sakyti, dabar tvirtai įsiliejo į mūsų gyvenimą..

Po jo mirties iškart atsirado žmonių ir daugiausia „gerbėjų“, kurie „staiga“ dėl vienokių ar kitokių priežasčių užmezgė „ryšį“ (tam tikra forma) su Nikolajumi. Jie „su juo konsultuojasi...“, o paskui operuoja su neva gautais atsakymais „... paties Levašovo“. Paprastai šis „ryšys“ atsiranda „naktį“ ir sapne. Tai visada juokinga ir nesukelia nieko, išskyrus apgailestavimą. Daugelis laukia jo „grįžimo“ į Žemę vienokiu ar kitokiu pavidalu, bet daugiausia per kitą įsikūnijimą, kad padėtų jiems ir visai Žmonijai išspręsti bet kokią problemą ar užduotį. Tačiau retas iš jų, deja, supranta, kad to nebus, nes tai nėra tikslinga. O noras sužinoti, „ką Nikolajus veikia šiandien“, reiškia tik jo neraštingumą. Galbūt šie žmonės „perėjo“ Levašovo kūrinį, bet net nesivargino į juos gilintis. Ir veltui. Ten viskas parašyta ir, svarbiausia, parašyta kodėl. Priežastis, dėl kurios žmonės taip mažai atsimena ir suvokia iš to, ką skaito, yra ta, kad jie per mažai galvoja, nesivargindami. Žinoma, pasaulyje yra daug gerų ir naudingų knygų, prieinamų bet kuriam skaitytojui. Bet N. Levašovo, A. Hatybovo ir kai kurių kitų knygų geros tik tiems žmonėms **KURIE GALI JAS PERSKAITYTI**. Gebėjimas skaityti šias knygas visiškai neprilygsta raštingumui.

1.1. Vaizdas

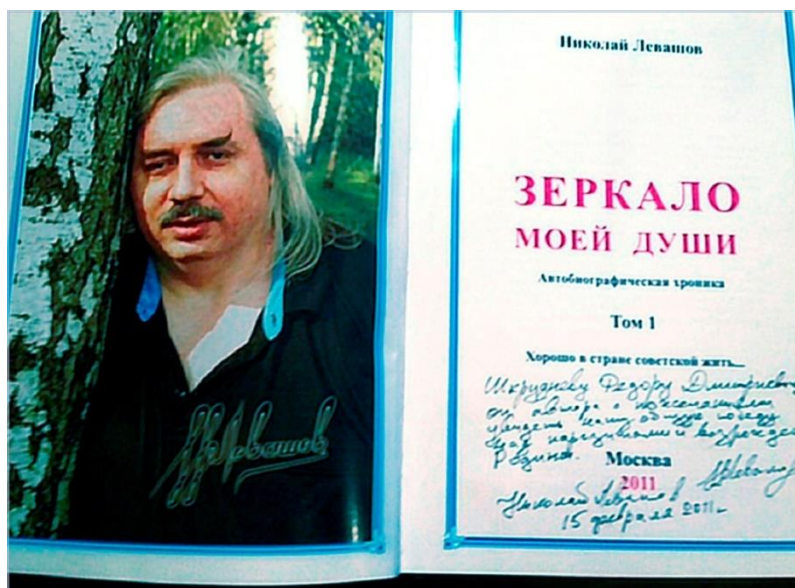
2017 m. vasario 8 d. švenčia 56-ąjį Nikolajaus Viktorovičiaus Levašovo gimtadienį. Pati data visada mažai ką pasako apie žmogų. Kiek žmonių kasdien švenčia savo gimtadienius ir jubiliejus, iš kurių dažniausiai sužinai tik apie amžių ir ne daugiau. Gamtoje vyksta toks procesas, vadinamas sedimentacija. Taigi Žmogaus gyvenimas kažkuo primena šį procesą, kurio rezultatas yra tai, kas nukrito po gyvenimo – visa tai yra atlikti darbai ir veiksmai, palikimas, kurį Žmogus paliko. Sedimentacijos greitis priklauso nuo Tobulėjusiojo masės ir dydžio per nugyventą gyvenimą, taip pat nuo Tobulėjusiojo formos ir tankio... Iš to aišku, kad gyvenimo trukmė dar nėra kriterijus, apie kurį galima spręsti apie Žmogų kaip visumą.

Gimdymo namai, kuriuose gimė N. Levašovas

Nikolajus Viktorovičius gimė, kaip ir jūs visi, Sistemoje, su kuria jis turėjo kovoti visą gyvenimą, bet ne kaip disidentas, o kaip kuriantis Asmuo, turintis tikslą ją pakeisti. Būtent iš šių pozicijų noriu parodyti jo Gyvenimo ir Kūrybiškumo strategiją – Asmenybės kovą, atnešant žmonėms naujų žinių, su Sistema, kurios nereikėjo ir netgi buvo pavojingos kaip **Jis**. Nikolajus iš pradžių turėjo tas savybes, apie kurias rašė savo raštuose.

Jo gyvenimą galima vertinti kaip „šachmatų“ žaidimą su Sistema. Tai buvo tikrasis didmeistro žaidimas, iš kurio jis tapo nugalėtoju. Užduokite sau klausimus: „Kaip Nikolajui pavyko,, atsirasti “Žemėje tuo metu, kai Sistema judėjo link savo pagrindinio tikslo – *sukurti pagrindinį smegenų genotipą, kad susidarytų „auksinis milijonas“?* Kas jam „padėjo“ šiame įsikūnijime? Ir kodėl **BŪTINAI ŠIUO METU** buvo priimtas **SPRENDIMAS** pradėti žaisti savo „šachmatų“ partiją?

Pirmą kartą Sistema bandė jį sunaikinti, kai Nikolajui buvo kelios savaitės. Mama, kuriam laikui išvykusi iš namų, paprašė ką tik iš darbo grįžusio tėvo pasūpuoti kūdikį, kad šis užmigytų. Pavargęs tėvas atsisėdo ir užsnūdo. Po kelių minučių pabudo ir vaiko ant rankų nerado. Jis išsigando, pažiūrėjo žemyn ir pamatė keistą vaizdą - vaiko kūnas kabo vertikaliai, galva nuleistas virš akmeninių grindų, tarsi kažkas laikytų vaiką už kojų, neleisdamas jam nukristi ant grindų

(su visomis to pasekmės). (Tai buvo **ANTRAS LAIMĖTAS ĖJIMAS** apie tai daug kalbėta). Kai taip nutinka, jūs suprantate, kad net tada, iš pradžių, atsiradus **intervencininkams (įsibrovėliams)** ir „užkariavus“ Žemę, egzistavo jėgos, kurios vienaip ar kitaip galėjo atremti Sistemą **PER KONKREČIUS ŽMONES** (tai galima įrodyti), ir taip pat galima rasti istorijoje.

Pirmojo žingsnio apibūdinti nepavyktų, nes jis išdėstytas „**Žmonijos formavimosi pagrinduose**“ (kam įdomu, tas gali paskaityti), bet paaiškinsiu pilnai „darželiui“. „Aukščiau“ susirinko geri „dėdės“, kad nuspręstų, ar „tinkama tęsti priešišką eksperimentą“, kurį Ebrai atliko Žemėje ir planavo „užbaigti“ pergalingai iki **2012 m. gruodžio mėn.** Tarp šių „dėdžių“ buvo Esybė, kurios vardas (sąlygiškai) **yra Illian**. Buvo sukurtas tam tikras planas, kaip sustabdyti šį eksperimentą, bet reikalingi tie, kurie jį įgyvendins Žemėje. Informaciją būtina perduoti taip, kad ji „virstų“ ją gavusių ir suvokiančių Žiniomis. Tai nepaprastai svarbu ir būtina. Būtina, kad žmonės pradėtų suprasti, kas vyksta, suvokti naujus dalykus ir aktyviai dalyvauti visuose aktualiuose įvykiuose. Kyla klausimas, kas eis? Čia sprendimas priimamas savarankiškai, prisiimant asmeninę atsakomybę pagal asmenines galimybes. Čia nėra situacijos, kai žmogus imasi užduoties ir užima aukštas pareigas, tikėdamasis įgyti kokios nors gretutinės naudos ar padėties visuomenėje, tačiau jis pats neįsivaizduoja sprendimų. Kaip sakoma, turime tai, ką turime. Kartais geriausias sprendimas yra nepriimti sprendimo.

Illiano sprendimas yra priimtas ir „patvirtintas“. Įgyvendinamas Esmės transformacijos (judėjimo) procesas. Ar manote, kad tokio lygio Esmė, Smegenys, numatė įvykių raidą ir viską, kuo tai „baigsis“? Esu tikras, kad taip. Ir vis dėlto jis **DARO ŠĮ SPRENDIMĄ**. Jei viską vertinsime atsižvelgiant į tai, kas vyksta, o ne į tai, kaip tai mums pateikiama, tai sprendimą perkelti Radomiro (Kristaus) esmę (smegenis) kažkada priėmė jis (kuris matė įvykių raidą su tiek jo nukryžiavimas, tiek jo „pakilimas“) ir įgyvendino – taip pat. Levašovo nelyginu su Kristumi. Jokiu būdu. Tiesiog kiekvienas iš jų turėjo savo **TIKSLĄ**, kuris buvo įgyvendintas. Esu tuo daugiau nei tikras. Kiekvienas turi savo tikslą. Svarbu tik tai suprasti. Štai jums paaiškinimas – kodėl vaikas „pakabino“ galvą žemyn ir nemirė. Ir jei atidžiai išanalizuosime įvykius, kurie pradeda „išsiskleisti“ nuo Nikolajaus gimimo dienos, kai viskas Žemėje ir pati Žemė grįžta į pradinę (gimtąją) būseną, kuri buvo prieš 18 tūkst. tada tampa aišku kas vyksta, ir kiti dalykai tampa aiškūs.

1.2. Pradžia

Šiek tiek pakartosiu tai, ką jau parašė Nikolajus ¹ - manau, kad tai naudinga norint suprasti, kas bus pasakyta toliau. Pažvelkite į šią nuotrauką – eilinis mažas berniukas, kurio akyse yra bėdų. Jis dar nežino, ką turi nuveikti ir patirti savo gyvenimo kelyje, todėl į mūsų pasaulį ir mus žvelgia tyru ir nuoširdžiu žvilgsniu.

Jo vaikystė, kaip ir daugumos vaikų, praėjo maždaug pagal bendrą scenarijų. Nikolajus buvo puikus fantastas, todėl iš tikrųjų jis visada buvo komandos lyderis, nors buvo jaunesnis už kai kuriuos jo draugus. Kaimynai dažnai skųsdavosi, kad „Levašas“ vėl kažką sugalvojo, o vaikai vėl dingsta kartu su juo dauboje. Kažkaip nusprendę išbandyti skėčių parašiutines savybes, vaikai neskaičiavo – ir jie, ir skėčiai gavo... ir ne tik iš „aerodinamikos dėsnų“, bet ir iš savo tėvų. Vadinasi, kaip ir visi

smalsūs vaikai, nuo vaikystės rankos ir kojos nuolat būna kažkokiose žaizdose, tvarstomos.

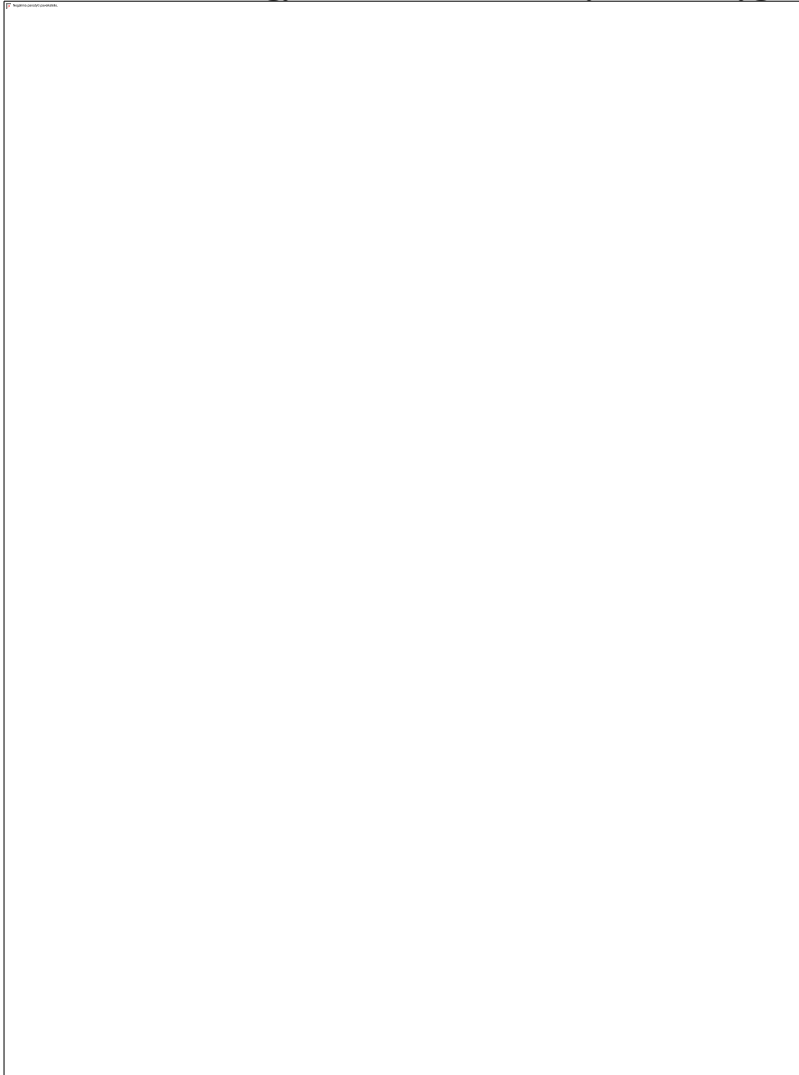
Kalnų upės tarpeklis, kuris buvo vadinamas grioviu

Kartą Nikolajui nutiko nemalonus incidentas. Mamos patėvis paliko savo automobilį su veikiančiu varikliu, o Nikolajus netyčia palietė išmetimo vamzdį. Rezultatas – stiprus nudegimas, o šio laikotarpio nuotraukose mažasis trejų metų Kolia stovi sutvarstyta koja. Bet svarbiausia, kad nebuvo ašarų ir kad šis nudegimas užgijo vos per 2-3 dienas, nors paprastai šis procesas trunka porą savaičių.

Naujieji nuomininkai neseniai padarė „langą į išorinį pasaulį“ iš stiklo pluošto, tačiau išvaizda išliko tokia pati. Šiaip name mažai kas pasikeitė: tas pats pusrūsis ir ta pati drėgmė. Seni nuomininkai išgyvena savo dienas nepagerindami savo gyvenimo sąlygų. Visi kaimynai šiandien gerai prisimena Nikolajų ir labai sielojasi dėl ankstyvo jo išvykimo. Būtent čia, aprašytomis sąlygomis, pradėjo „formuotis ir grūdintis“, tiksliau, Nikolajaus charakteris ir kovinės savybės.

Namas, kuriame gyveno šeima ir kurį savo knygoje puikiai aprašo pats Nikolajus

Stulpelis, iš kurio buvo paimtas vanduo

Iš kairės į dešinę: Nikolajus ir Vladimiras Levašovai, Olga ir Vladimiras Kozyrevai

Jaunieji tyrinėtojai tvenkinio pakrantėje po Gvyatės kalnu

Tik gavusi butą Mineralnye Vody mieste, šeima gerokai pagerino gyvenimo sąlygas, prasidėjo kitoks gyvenimo etapas. Nikolajus susidraugavo su Vladimiru Kozyrevu, kurio pomėgiai buvo panašūs – abu mėgo stebėti ir tyrinėti gyvūnų pasaulį, daug skaitydavo. Draugai ilgam dingdavo prie

tvenkinio po Zmeyka kalnu, kur savo kūrybinei laboratorijai žvejojo būsimus floros ir faunos „ekspонатus“.

Iš esmės Nikolajus draugavo su vaikais nuo savo atsiradimo Tuo pat metu jis buvo linksmas ir susimąstęs, tarsi pasineręs į save, bet visada klausydavo draugų ir labai dažnai šypsodavosi. Jis kritiškai vertino gautą informaciją, stengėsi viską išsiaiškinti, ypač kai ši informacija buvo primesta iš išorės. Jis dažnai sakydavo Olgai Kozyrevai, kad ji yra maža „ragana“ (žinanti) ir kad gali lavinti savo sugebėjimus. Nuo to laiko ji niekam nieko blogo nelinkėjo. O Volodia po kurio laiko ir po pokalbių su Nikolajumi paprašė atverti savo smegenis, nes buvo gerų polinkių, bet kartu ir labai silpnos sveikatos, todėl buvo atsisakyta.

Kaip sakė Olya, Nikolajus buvo labai dvasinis žmogus ir **NIEKADA NESAKYDAVO MELO**. Kartą vaikai rado namą, tačiau Nikolajus tame nedalyvavo. Valentina Petrovna pastatė Nikolajų į kampa, kur jis stovėjo iki sutemų. Kai jie jį prisiminė, jie paklausė, kodėl jis neprisipažino? Jis atsakė, kad su įvykiu neturi nieko bendro, todėl „atleidimo“ neprašė.

правила движения», — пишет пятиклассник из Москвы Серена Кантере. Он предлагает отмечать контур светофора слабо светя-

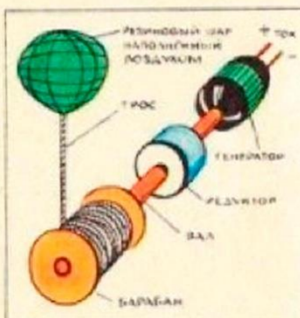
щимся ободком — водитель тогда будет издали видеть, какого типа светофор установлен перед перекрестком.

Идеи XXI века

СВЕТ ДЛЯ ПОДВОДНЫХ УЛИЦ

«Сейчас часто обсуждаются проекты будущих подводных городов, — написал шестиклассник из поселка Одинцово Московской области Серена Голык. — Предлагаю устройство, которое могло бы снабжать подводные города электроэнергией...»

Действительно, любопытный и оригинальный проект! Впрочем, вновь предоставим слово его автору: «Устройство состоит из барабана, на который намотан гибкий трос, редуктора и генератора. К концу троса прикреплен резиновый шар, наполненный воздухом. Мощность генератора будет тем выше, чем больше объем шара. А работает конструкция так: всплывая, шар будет раскручивать барабан и приводить в движение генератор. Когда шар всплывает на поверхность, из него надо выпу-

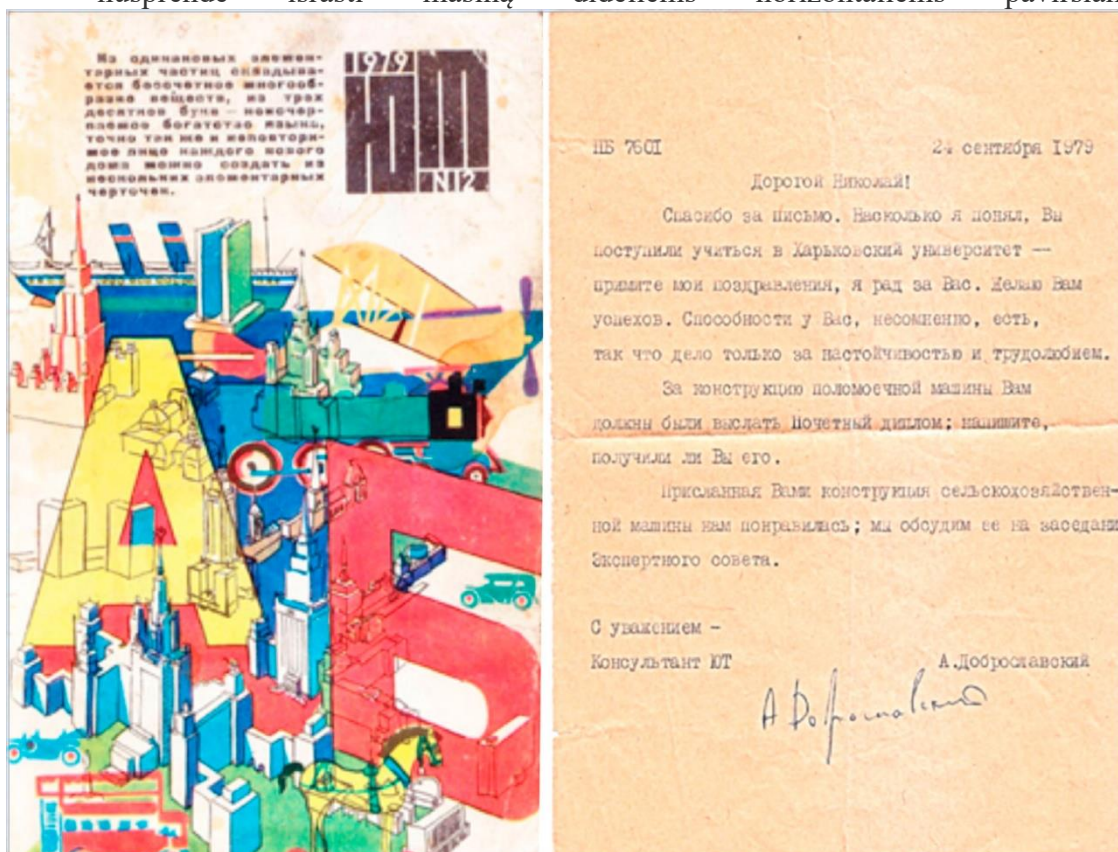
сать воздух, вновь опустить на дно и снова наполнить воздухом...»

Рисунки В. СКУМПЭ
и В. РОДИНА

Экспертный совет отметил авторскими свидетельствами предложения Олега ДАНИЛЕНКО из Мурманска и И. ГУСАКОВА из Владивостока. Предложения Вадима БЫНОВА из Нефтеюганска, Сергея КАНТЕРЕ из Москвы, Н. ВЕРХОЛАНЦЕВОЙ из Перми, Юрия ЗАВЬЯЛОВА из Челябинска, Сергея ПАТЕКА из Житомира, Владимира ГРУБИЯНОВА из Антрацита, Николая ЛЕВАШОВА из Минеральных Вод и Сергея ГОЛИНА из Московской области отмечены почетными дипломами.

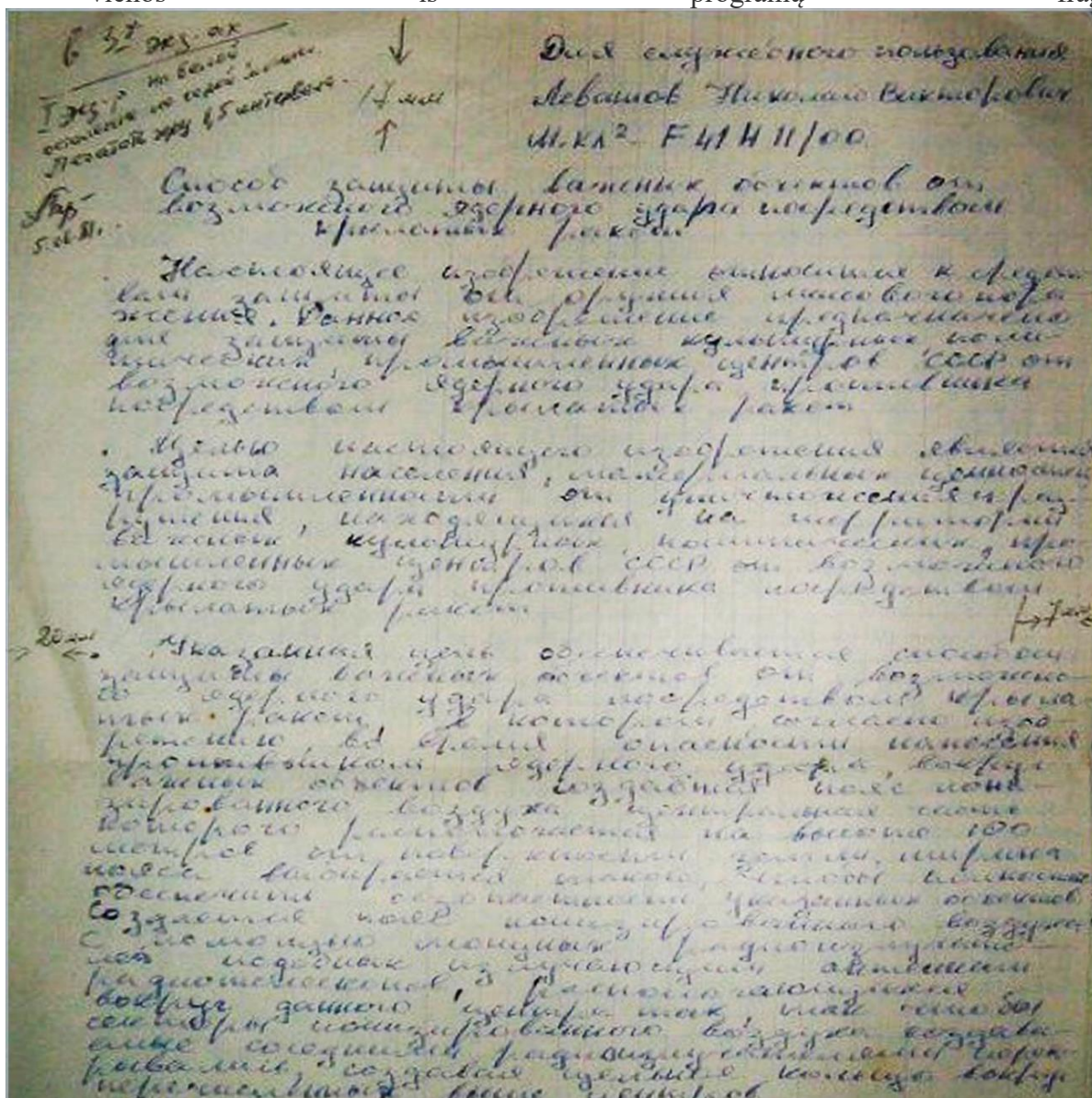
Nikolajus mokėsi paprastoje vidurinėje mokykloje, tačiau daug svarbiau, kad jis daug nuveikė už mokyklos ribų. Tėvai jam prenumeravo žurnalą „Jaunasis technikas“, kuriame nuolat vykdavo konkursai, sprendžiantys daugybę techninių problemų, kuriuose jis aktyviai dalyvaudavo ir karts nuo karto gaudavo diplomus už geriausiai išradimus. Jo tėvas, matyt, buvo statybininkas, todėl Nikolajus

nusprendė išrasti mašiną dideliems horizontaliems paviršiams dažyti.

Vėliau jis jau kreipėsi į Valstybinį išradimų ir atradimų komitetą prie SSRS Ministrų Tarybos. Tai yra **LABAI RIMTAS TAIKYMAS** net ir šiandien. **Pirma**, jie yra visiškai kompetentingai suprojektuoti, **ir, antra**, be pačių taikomųjų medžiagų, jis sukūrė realių konstrukcijų brėžinius, pagrįstus savo išradimais. Deja, nežinia, ar jie išlaikė egzaminą, ar ne, bet Igoris Michailovičius Kondrakovas, kaip patentų specialistas, patikino, kad jei egzaminą išlaikydavo, tada jiems buvo priskirti antspaudai „C“, jiems turėjo būti išduoti autorinių teisių sertifikatai. Čia yra

vienos iš programų fragmentu.

Praktika rodo, kad dauguma kūrybingų asmenų, ypač išradėjų, dažnai nežino, kur kreiptis su savo idėja ir kaip ją patentuoti, juolab kad išradingumas SSRS buvo iškeltas į aukštą lygį, tačiau teisiniu požiūriu buvo labai žemai. Tuo kartais naudodavosi įvairaus tipo nesąžiningi žmonės, **vogdami idėją iš išradėjų ir perleisdami ją kaip savo**. Neretai išradėjas prie savo idėjos išlikdavo iki pat gyvenimo pabaigos, niekuo nebepasitikėdamas, su efemeriška viltimi, kad staiga ji galiausiai bus įvertinta ir įgyvendinta. Deja, idėjos sensta.

Nikolajus užaugo „pradėdamas“ suprasti, kad **ne viskas šiame pasaulyje yra gera ir teisinga**. Prieš kiekvieną Žmogų tam tikru gyvenimo periodu iškyla klausimas: **kas toliau?** Ką veikti, kam skirti savo gyvenimą? O gal reikėtų ne laužyti ietis, o daryti kaip visi?

Jūs ir aš, mielas skaitytojai, iki 2012 metų gyvenome Sistemoje, kuri kiekvienam diktavo savo gyvenimo joje taisykles. **SISTEMOS YRA SUNAIKINAMOS**, bet **AUTO - VARIKLIO** veiksmas žmonijoje **IŠLIEKA**. Norime to ar ne, tai nepriklauso nuo mūsų. Bet aš čia rašau apie tai, kaip ir kokių tikslų N. Levašovas veikė opoziciškai Sistemai. Žinoma, parašysiu supaprastinta forma, kad viskas būtų aišku, tačiau perskaite ankstesnius pirmosios knygos

skyrius susidarysite (ar jau susidarėte) gilesnį vaizdą, kas buvo ir per ką tau ir man, dabar gyvenantiems, tenka arba teks pereiti.

„Nepaklusniesiems“ šiuo laikotarpiu prasidėjo didelis „šachmatų žaidimas“ su Sistema, kuri atidžiai „stebėjo“, kad nei vienas „gabalėlis“ neiškristų iš jos kontrolės. O Nikolajui tai buvo didelis „šachmatų žaidimas“, **PRASIDĖJĘS DAR GEROKAI PRIEŠ JO GIMIMĄ**. (įsikūnijimas Žemėje). Po gimimo jis labai anksti suprato, kad vaikystė baigėsi, ir prasideda pilnametystė, kurioje jau bus kitos „daubos“, kiti rūpesčiai ir kiti „žaidimai“ su nematomais „malūnais“. „Malūnai“ sumaldavo visus, kurie pradėjo su jais kovoti. Tačiau norint jiems sėkmingai atsisipirti, reikėjo turėti strategiją ir taktiką, kuri leistų skaičiuoti savo veiksmus daugybe žingsnių į priekį, kaip žaidžiant šachmatais. Paprastai kalbant, tiems, kurie nežino, šachmatų žaidimo teorija išskiria tris šachmatų partijos etapus: *pradinį, vidurinį ir galutinį žaidimą*. **Atidarymas** yra pradinis žaidimo etapas, kuris trunka pirmuosius 10-15 ėjimų. Kūrybingos asmenybės gyvenimo strategijoje² taip pat atskirkite tris etapus ir pridėkite paskutinę žaidimo *pabaigą*. Kokias savybes turėtų pasižymėti kurianti Asmenybė, mano nuomone, labai gerai apibūdina **I.M. Kondrakovas** savo „Pamokose“³, kurios yra paskelbtos „RNTO“ šaltiniuose.

1.3. Debiutas

Sistema nuo mokyklos laikų ugdė ir pratino Asmenį, o vėliau susiklosčiusiomis aplinkybėmis „privertė“ gyvenime pagal išspręstą užduotį pasirinkti tai, ko jai reikia – Sistemą. Jai nereikėjo grynuolių, turinčių savo nuomonę apie gyvenimo tikslo pasirinkimą, vertą Tikslą, dėl kurio galima praleisti gyvenimą, nesitikint jokio atlygio ar nuopelnų iš Sistemos. Jai reikia tų, kurie ten telpa ir pasirenka kelią, **KO REIKIA SISTEMAI**. Ji naikina nepaklusnius arba izoliuoja nuo visuomenės – tai kalėjimai (tokiems kaip N. Morozovas), „šaraška“ SSRS (SP Korolevui, A. Tupolevui, Kondratjevui ir kt.). Visa tai mes žinome iš istorijos, kuria kartais naudinga žinoti.

Nikolajus, kaip ir visi kiti, gavo standartinį ikimokyklinį ir mokyklinį auklėjimą bei išsilavinimą. Tik šeimoje jis gavo kitokį auklėjimą ir jame ėmė ryškėti principai, kurie buvo jo Esmėje ir su kuriais jis „atėjo“ į žemę. Kaip ir daugelis iš mūsų, jis siekė baigti mokslus, tikėdamasis rasti atsakymus į vis kylančius klausimus. Mokykloje jis nerado atsakymų į juos – mokyklinių programų jam buvo **MAŽAI**. Jo esmė **STIPRĖJO, KAD** atgautų savo galimybes. Todėl nieko nestebina tai, kad jis būtų lygiagretus šviesti save, ir jis puikiai suprastavo biologiją, chemiją, fiziką, literatūrą ir istoriją.

Nuo vaikystės Nikolajus daug piešė ir mėgo modeliuoti. Namuose išliko jo piešinių, eskizų kolekcija ir keli aliejiniai paveikslai. Vienu metu ėjo į dailės studiją, traukė tapyba, skulptūra. Nikolajus nutapė daugybę giminaičių ir draugų portretų, kurie dabar puošia jo tėvų ir giminaičių butus. Kai kurie paveikslai vis dar nėra vieši. Bet manau, kad tai bus nuspręsta laiku. Nikolajus mėgo tapyti portretus, tai buvo ir kūryba, ir savotiškas atitraukimas nuo verslo. Ruošdamasis tapyti kitą paveikslą, jis labai kruopščiai nugaruntavo drobę, pažymėjo kompoziciją ir pan.

Tėvo ir motinos portretas

Brolio ir sesers portretas

Pažymėtina, kad pati **Valentina Petrovna** yra apdovanota menininko talentu . Išliko nemažai jos paveikslų, brėžinių ir eskizų. Ji puikiai susiuvinėjo kryželiu. Mama ją to išmokė. Nešinti Nikolajų ji išsiuvinėjo paveikslą „Žiemos peizažas“. Visa tai papasakojo pati Valentina Petrovna.

Sąmoningos kūrybinės N. Levašovo veiklos pradžia sietina su mokyklos pabaiga ir noru stoti į biologijos skyrių Irkutske, ko jam galiausiai nepavyko. Vėliau įstojęs į Charkovo universitetą Radiofizikos fakultete, jis taip pat bandė rasti atsakymus į tam tikrus klausimus. Kartą, išsprendęs kitą problemą, jis kreipėsi į vieną iš pirmaujančių lazerių specialistų, nes specialistas yra tas, kuris geriausiai išmano dalyką. Ir, kaip sako daugelis išradėjų, viskas vyko pagal klasikinę schemą: *"jei norite sugadinti naują idėją jau užuomazgoje, kreipkitės į specialistus!"* Nikolajus rašo: „... Pristačiau jam savo idėją ir parodžiau baigtus brėžinius. Jis klausėsi manęs apie dešimt minučių, žiūrėjo į brėžinius ir pasakė: „Nežinau, kas čia negerai, bet tai negerai. Visa tai yra metafizika“.

Paprastai specialistas, turėdamas savo kūrybinį **KELIŲ METODŲ** rinkinį, kurį sėkmingai naudojo ne kartą spręsdamas problemas, jau pratinasi mąstyti stereotipiškai (jis yra vienas iš tų 98% stereotipinių mąstytojų, kurie lieka iš 100). %, tokiame amžiuje, kai moksle dar kažkas yra, galima ką nors padaryti, bet trukdo iki tol susiformavusi pasaulėžiūra). Todėl specialistui sunku, o kartais

net neišsivaizduojama, peržengti visuotinai priimtos ir asmeninės patirties barjerą, kuris sukuria psichologinę inerciją.

Charkovo universitetas

Tačiau, kai N. Levašovas kreipėsi į profesorių Tretjakovą, tikrą mokslininką, kuris yra vienas iš 2% žmonių, maštančių *bet kuriame amžiuje*, jis atsakė: „Jaunuoli, sveikinu jus, jūs atradote netiesinę optiką, bet jūsų nelaimė, tai neseniai buvo atrasta japonų“. „Metafizika“ pasirodė kaip netiesinės optikos atradimas⁴ ...“

Pirmųjų atradimų laikotarpiu **LABAI SVARBU** sutikti mentorių iš kūrybingų žmonių, kurie, remdamasėsi gyvenimiška patirtimi, galėtų pasiūlyti, kaip geriausiai pasielgti kūrybingam Žmogui jo kelio pradžioje: *neapsigyventi ties turimomis Žiniomis. , bet eiti toliau .*

Kaip sakė Nikolajus, visą likusį gyvenimą jis prisiminė tikro mokslininko žodžius: „Niekada neužlipk ant tos ar kitos teorijos bėgių“. Jų kūrėjai nebuvo kvaili ir iš savo idėjų išspaudė viską, ką galėjo. Jei nenorite rinkti „trupinių“ iš jų idėjų – visada būk **ne jų idėjų „viduje“, o už jų ribų**, tik tada galėsi pamatyti jų praleidimus ir galbūt jas peržengti. Tiesą sakant, tai galioja ne tik mokslui, bet ir politikai, o svarbiausia – gebėjimui įvertinti, kas vyksta. Žmogus dėl savo proto ribotumo ir savo netobulumo toli gražu ne visada sugeba teisingai įvertinti tai, kas vyksta, o kartais tai, kas atrodo akivaizdus blogis, iš tikrųjų gali tapti didele palaima... Objektyviai galite įvertinti tik buvimą **UŽ SISTEMOS**, kurią buvo nuspręsta įvertinti.

Visa tai buvo sekantys Sistemos „smūgiai“ į smalsų studentą, tarsi perspėjant, kad geriau viską daryti kaip visi. Žinoma, viską, kas liečia Ebrų („sustabdytą“) ir naująją (vietinę) valdymo sistemą, kuri „gavo visas teises“, rašau supaprastintai. Tik reikia suprasti, kad tuo metu Ebrų valdymo sistema veikė „visu atsidavimu“, o pasipriešinimas jai buvo beveik neįmanomas.

* * *

N. Levašovo studentiškas gyvenimas klostėsi taip pat, kaip ir visų studentų – su pilnu „džentelmenišku“ komplektu. Nikolajus kelis kartus ėjo dirbti su studentų būriu, kad užsidirbtų šiek tiek papildomų pinigų. Viena iš kelionių buvo į Urengojų. Valentina Petrovna nupirko jam gražų švarką, kurį jis pasiėmė su savimi. Nuo vaikystės Nikolajus galėjo daug nuveikti, išmoko pats daryti viską, kas susiję su buitinais reikalais, ypač **PUIKIAI GAMINO MAISTĄ**. Su kokia ekstaze jis man pasakojo, kaip gamino tą ar kitą patiekalą, kai aš jį aplankiau! Pasakojimai apie „skanų ir sveiką maistą“ yra geras smegenų iškrovimas po informacijos, kurią gavau mūsų susitikimuose su juo. **GEBĖJIMAS GAMINTI** tai buvo ypač naudinga studentų brigadoje, kai, norėdamas visus pamaitinti, keldavosi anksti ryte - jau 4 valandą ryto, o be to, kaip pats sakė, pats asmeniškai eidavo į vietinį turgų, nupirkdavo maisto ir ruošdavo visam kolektyvui.

Kartą gaminant užsidegė jo mėgstamas gaidukas, kurio taip ir nepavyko išgelbėti... Beje, nuo vaikystės jis buvo neabejingas madai, drabužiams, buvo labiau užsiėmęs savo vidiniu pasauliu. Tačiau tai nereiškia, kad jis buvo aplaidus. Jo drabužiai visada buvo tvarkingi, o tvarka bute buvo tobula.

Nikolajus nebuvo išlepintas vaikas. Nuo vaikystės Valentina Petrovna mokė jį, kaip ir jos seserį ir brolių, dirbti, gebėti daryti beveik viską, kas vyksta namuose. Vėliau visi įgyti įgūdžiai Nikolajui buvo naudingi, nes didžiąją savo savarankiško gyvenimo dalį jam teko viską daryti pačiam – nuo buities iki kulinariųjų reikalų.

Artimiems vaikystės draugams buvo pasakyta, kad jis **ANKSTYJE PASIREIŠKIA SUPERGALIOMIS**. Kartą jo draugės Volodijos Kozyrevo mama sulaužė mažojo piršto kaulus, uždarydama duris. Nikolajus per trumpą laiką juos atkūrė „nuotoliniu būdu“, kaulai greitai sugijo. Pirmasis akivaizdus jo atradimas, kaip matyti iš jo gyvenimo istorijos, buvo tai, kad jis „atrado“ – jo mintys turi įtakos instrumentų, ypač fotoaparato ir blykstės, veikimui. Nikolajus rado priežastį ir pradėjo kontroliuoti savo gebėjimą. Ir tada prasidėjo atsakymų į kylančius klausimus paieškos įvairiose literatūroje: ezoterinėje, chiromantijoje ir kt. Kartu su savo grupės draugais jis atlikdavo daugybę įdomių tyrimų, kurie atskleidavo jo galimybes ir judėjo link pirmojo verto gyvenimo tikslo - **ŽINIOS APIE SAVE PATĮ** ir šios žinių naudojimą, siekiant išspręsti problemas, visų pirma tam, kad žmonės būtų „sveikesni“..

Kas gali būti skaniau už limonadą studentų sąlygomis ?!

Jau studijuodamas jis parodė save kaip nepaprastą asmenybę. Iš Levašovo „paramos“, priešingai nei Sistema, buvo padaryta viskas, kad jam, kaip gabiam studentui, nebuvo pasiūlyta likti universitete katedroje ir daryti disertaciją. Taip per paruoštas karjeros pinkles buvo vykdoma visų kūrybingų asmenybių kontrolė. Jis buvo išsiųstas į kariuomenę, manydamas, kad tai apribos jo galimybes mokytis.

Tačiau tai taip pat buvo klaidingas skaičiavimas, nes jis papildomai išgyveno gerą gyvenimo mokyklą. Kariuomenė yra nuostabi vyrų mokykla, ir mažai kas gailisi ją išlaikę. Būtent kariuomenėje Nikolajus atliko savo pradinius eksperimentus, ypač dėl poveikio žmonių ir kitų sąmonei, kurie parodė jo didelį potencialą ir patvirtino pasirinkto kelio teisingumą. Čia jis pirmą kartą buvo pastebėtas, kai elektroninio bloko gedimo priežastį nurodė tiesiog „peržiūrėdamas“ patį dizainą, jo net neišardęs. O tada per pratybas išpėjo vyresnius pareigūnus palikti vietą, kur stovėjo, nes galėjo

žūti ir taip išgelbėjo jų gyvybes. Į jų klausimą: "Iš kur tu tai sužinojai?" Jis sakė, kad "**... GALIU MATYTI ATEITĮ IR PRAEITĮ . "**

Nikolajus duoda karinę priesaiką

Kūrybinio kelio pradžioje daug gabių Asmenybių gąsdina ilgas kelias link branginamo tikslo. Tai palengvina Sistema, kuri sukuria sąlygas ir siūlo trumpesnę kelią karjeros laiptais: darbas su žinomo „boso“ priežiūra, kandidato, o vėliau daktaro disertacijos gynimas ir kt. Dėl to anuitetas visam gyvenimui garantuojamas gerų uždarbių, pagyrimų, apdovanojimų, akademinų laipsnių, titulų ir kitų „sėkmingo“ gyvenimo atributų pavidalu. Vyksta aktyvus vartotojiškų idealų auklėjimas: prestižinės pareigos, darbas, butas, žmona iš aukščiausių Sistemos sluoksnių ir kt. Kūrybinga asmenybė pasirenka kitą kursą – ji parengia savo gyvenimo tikslo įgyvendinimo programą, kurią pakeliui taiso. Tačiau judėjimas tikslo link visada reiškia daugiau nei jo pasiekimą. Ir pasaulyje mažai kas tai supranta. Negalite žengti vieno didžiulio žingsnio, kuris iš karto užtikrins, kad pasieksite norimą tikslą. Bet koks norimas tikslas pasiekiamas per daug mažų ir gana įprastų žingsnelių. Ir Nikolajus tai žinojo ir suprato. Iš Nikolajaus Levašovo biografijos visi žino, kokias knygas jis vis dar planavo parašyti. Tačiau ne visi žino, kad jis planavo parašyti keturis tomus apie Rusijos istoriją, iš kurių vienas yra apie **Šiaurės Kaukazą – Ruskolaną** ⁵.

Nikolajus kuria savo Moralinį kodeksą, nuo kurio nenukrypsta iki pat gyvenimo pabaigos. Tai patvirtina jo knygos, Technologijos, kuriomis tuo įsitikinau iš pirmų lūpų, ir pats gyvenimas. Tačiau

tam reikėjo atmesti daugybę „sėkmingo gyvenimo pagundų“, todėl kurianti Asmenybė mažina savo poreikius, dirbdama dėl tikslo. Jei kurianti Asmenybė nesutinka su Sistemos „žaidimo taisyklėmis“, ji yra išstumama „į gyvenimo nuošalę“. Todėl daugeliui teko žaisti ne pagal Sistemos taisykles ir tapti „laisvaisiais menininkais“, dažnai pasmerkiant save elgetiškam gyvenimui, kaip, pavyzdžiui, **K.E. Ciolkovskis**. Papildomų lėšų tekdavo užsidirbti, kaip taisyklė, renkantis profesiją ar užsiėmimą „nemokamai“ iš Sistemos. Buvo ir laikotarpis, kai Nikolajus neturėjo nuolatinį namų, kartais tekdavo gyventi pas draugus ar gimines, bet apskritai užsidirbdavo **GYDYDAMAS** žmones nuo ligų, nepavertęs to **PAGRINDINE GYVENIMO VEIKLA**, nors net iki 2012 m. kovo mėn. jis padėjo labai daugeliui (ypač man), o tai suteikė galimybę būti ekonomiškai ir moraliai nepriklausomam. Tuo pačiu metu jis atrado naujus gydymo metodus, taip pat toliau mokėsi apie save ir lavino (tiksliau, atkurė) savo gebėjimus (iš kūno, kelionės laiku, prieiga prie telepatinių seansų su kitomis civilizacijomis, augantys Žmogaus organai).), sukurti reikiamas Smegenų struktūras, kurias jis vėliau sujungė į kompaktiškesnes struktūras, ir daug daugiau, kas suteikė jam galimybę **NERIBOTAI VYSTYTI SMEGENYS**. Skaitytojams tik priminiau kelią, kuriuo Nikolajus ėjo savo Tikslo link ir kurį jis pats išsamiai aprašė knygoje „Mano sielos veidrodis“..

1.4. Paieška

Anksčiau ar vėliau kūrybingas žmogus susiduria su šeimos kūrimo klausimu. Ne kiekviena moteris gali surdaryti „partiją“, nes jai teks susitaikyti su artėjančiomis sunkiomis sąlygomis, kai bus vyro darbo rezultatų nepripažinimas ir atmetimas, kolegų pavydas, lėšų stygius, bus mažiau pajėgi susitvarkyti su savo gyvenimu, atsiras galimas daugelio pavydas, ir ne tik. Tai retas moterų tipas, tačiau jos vis tiek egzistuoja. Tiesiog „perpasakosiu“ įvykių seką, kaip man pasakė Nikolajus. Sutiko merginą, įsimylėjo, vedė, tačiau jos artimieji stoji prieš tokią santuoką, kai prasidėjo pirmasis Nikolajaus persekiojimas. Santuoka iširo. Vėliau, Nikolajui išgarsėjus, artimiesiems „paklususi“ išrinktoji gailėjosi savo poelgio, tačiau buvo per vėlu. Deja, norint tapti generolu, reikia pusę gyvenimo keliauti per garnizonus, pradedant nuo leitenanto žmonos „statuso“, ir išverti visus kariuomenės gyvenimo sunkumus.

Tai mažai žinomos jų abiejų nuotraukos.

Pradiniu nepripažinimo laikotarpiu, kaip taisyklė, apima vienatvė, nes nedaug žmonių supranta kūrybingą asmenybę ir nenori bendrauti su asmeniu, „ne iš šio pasaulio“. Tada tenka keisti paskatas: **dūbti vardan darbo**. O iš artimųjų ir draugų pusės šiuo laikotarpiu pasigirsta išganingi balsai-patarimai – mesti viską ir gyventi kaip visi, o visi nori gyventi kaip žmonės, bet gyvena kaip gali. Visada atsiras eskimų, kurie pradės mokyti papuasus, kaip gyventi siaubingame karštyje. Tada buvo žengtas kitas žingsnis – aplinkos pakeitimas bendraminčiais ar žmonėmis, kurie dalijasi idėjomis ir pažiūromis. 1988 metais Nikolajus turėjo palikti Charkovą po to, kai buvo atleistas iš darbo, o tai jam nedavė jokių perspektyvų. Antroji persikėlimo priežastis buvo jo pažintis su moterimi, vardu **Mzia Solomonija**, kuri, kaip tuo metu tikėjo Nikolajus, taps jo kovos drauge.

Ji, turėdama psichinių sugebėjimų, sutelkė dėmesį į savo ambicijas, kurios nutraukė šią laikiną sąjungą. Mzia galėjo palikti kūną kaip esybė, keliauti per kosmosą ir kt. Bet išdavystė yra išdavystė. Nežinau visų smulkmenų ir turbūt nereikia. Šis epizodas parašytas tik dėl išsamumo.

Kūrybingos asmenybės kompaniono radimo problema yra labai rimta problema. Santykius sistema visada sprendavo per moterį, kurią ebrai atkūrė kaip **VIENĄ IŠ KONTROLĖS IR VALDYMO INSTRUMENTŲ**.

Tai atskiras ilgas pokalbis, kuris šiandien leidžia suprasti viską, kas vyksta mūsų akyse su moterimi – kaip Žmogaus gyvybės palaikymo sistemos transformacijos dalis. Jokiu būdu nenoriu įžeisti dailiosios lyties. Bet tai yra objektyvus faktas, į kurį šiandien jos pačios turi atsižvelgti tiek savo sveikimo, tiek vystymosi klausimais. Paliksiu intrigą šiame skyriuje. Nepaisant to, kitoje savo knygoje, kurią parašysiu (ir dėl to nekyla jokių abejonių), papasakosiu viską, ką man (A.Hatybovo kūrybos, pokalbių su Nikolajumi ir kitais žmonėmis dėka) pavyko sužinoti apie moterį. Pasaulyje yra trys permainingiausios būtybės: lėktuvas, minia ir moteris...Nicolajus šiuo klausimu buvo labai

teisingas ir atsargus. Jis tik atskleidė kontrolės esmę, apibūdinamas vadinamąją *"žydu nuotaku institucija"*, kuri buvo naudojama tiek kontroliuoti, tiek "vadovauti" galingiesiems ir tiems, kurie turėjo tam tikrą reikšmę Sistemai, kai daro įtaką tam, kas vyksta. . Tuo tarpu atkreipkite dėmesį į akimirkas, kurios yra akivaizdžiai matomos, tačiau apie kurias mažai kas galvoja. *Kodėl visi moters biologiniai ciklai yra susiję su mėnulio fazėmis (mėnulio kalendorius)? Kodėl didžiųjų uraganų ir cunamių „pavadinimai“ beveik visada yra moteriški?* Matyt, ne tik viskas, kas susiję su destrukcija vadinama moters vardu? „Motina“ tapo „Materijos“ ir „materializmo“ sinonimu. Mėnulis yra moteriškas vardas. **Tatjana**- pirmoji atominė bomba. Visi ypač pavojingi ir nuodingi gyvūnai, ropliai, žuvis ir kt. pavadinta moteriškais vardais: Viper, Cobra, Gyurza ir atvirksčiai, Zoya - "ypač nuodinga gyvatė". Pavojingos gyvatės yra **anakonda**, pavojingi plėšrūnai kaip **ryklis**, pavojingiausias yra **bangini**. Šiek tiek įsitraukiau, bet suprantu, kad jei dar ką nors pridėsiu, jie mane tiesiog nugalės!

Tęskime. Galiausiai Nikolajui pavyksta išspręsti „problema su moterimi“ – jis susipažįsta su Svetlana, kuri tapo ne tik jo žmona, bet ir kompanione. Apie viską, kas juos siejo čia ir anksčiau, niekas negali pasakyti geriau nei Nikolajus ir ji pati **knygoje „Apreiškimas“**.

1.5. Vidurinis žaidimas

Vidurinis žaidimas jau yra mūšis, lemiamas susidūrimas su priešo pajėgomis. Svarbiausias dalykas vidutiniame žaidime yra taktika. Viduriniame žaidime į kovą dėl pergalės dalyvauja daug figūrų, todėl šis žaidimo etapas yra sunkus bet kuriam šachmatininkui.

Grįžęs po armijos į Charkovą ir įsidarbinęs Visasajunginiame Techninės estetikos moksliniame tyrimų institute, jis praleido laiką atlikdamas savo eksperimentus, nes darbas leido tai padaryti. Šiuo laikotarpiu tarp skyriaus darbuotojų buvo ir jo šalininkų, kuriems jis demonstravo savo galimybes, o kai kuriems net „atstatė“ Smegenis. Tai buvo „bandymas“ ir, žinoma, saugios galimybės Žmogui išnaudoti savo galimybes variantas.

Per šį laikotarpį Sistema dažniausiai „pasiruošia“ greitai sėkmei – tai aktuali mokslinio darbo tema, vadovaujant žinomam virtuvės šefui ir toliau „kopėčiomis“. Jis yra prestižinis, o svarbiausia – greitai atveda į mokslo bendruomenę, kur busi reikalingas, jei darysi tai, ko reikalauja Sistema. Reikalingi pranešimai! Bet pageidautina tik kartu su viršininku arba su akademinuose sluoksniuose

žinomu mokslininku. Viskas, kas peržengia visuotinai priimtas paradigmas, nėra sveikintina, kol nepatvirtina „mokslo šviesuliai“. Kūrybingos asmenybės atsakas į tai – pasirengimas dirbti prie „stalo“. Ir tada įvykiai seka vienas po kito, tarsi piltuvėlis, užfiksuodami jį visą su jo didelio masto poreikiu pažinti ir įgyvendinti šias Žinios praktikoje.

Nikolajus pradeda „bandyti“ savo galimybes kitame lygyje. *Jau Kūrėjo lygyje*. Šiuo laikotarpiu svarbu nesiblaškyti nuo įrodymų – kas „stipresnis“, protingesnis ir pan., o toliau dirbti su savimi ir savo Tikslu tobulėjimu. Juk galiausiai svarbus rezultatas. Rezultatas yra vienintelis tiesos kriterijus. Tik savarankiškas žmogus nėra linkęs į ambicijas, savęs reklamavimą, lyderystę, norą visada būti dėmesio centre.

Sistema „atsimena“ apie Nikolajaus sugebėjimus, todėl „įdėmiai pažiūrėjusi“ į jį pateikia pirmuosius „pasiūlymus“. Noriu patikslinti, kad **Sistema** turėtų būti suprantama kaip Senoji valdymo sistema, kuri tuo metu dar buvo stipri, ir viskas, kas kilo iš jos priskyrimo konkrečioms žmonėms, kurie sprendė jiems pavestas užduotis procesų, vedančių į valdymo sistemą, galutinis tikslas buvo nustatytas iki 2012 m. Mes jau kalbėjome apie šį ebrų ir jų sistemų tikslą.

Jei kuriantis žmogus atsisako pasiūlymo „bendradarbiauti“, jis įspėjamas, kad viskas gali baigtis blogai.

1987 12 18 N. Levašovas iš Charkovo atvyko į Maskvą, kur prasidėjo naujas gyvenimo ir išbandymų ratas. Atradęs plačią parazitinę struktūrą, jis ją sunaikina ir sulaukia tiesioginio jos savininkų atsako, bandydamas ją pašalinti iš viršaus. Panašus, bet jau kiek kitoks spektaklis ir kitokia orientacija buvo daug vėliau ir Sistemos poveikis **per tėvo mirtį**. Po Černobylio įvykių, žinodama apie jo sugebėjimus, Sistema vėl siūlo jam savo sąlygas: dirbti sau, o prireikus ir Sistemai, vykdant individualius jos užsakymus su visais sotaus gyvenimo priedais kaip atlygis, plius tam tikra veiksmų laisvė, tačiau leidžiama pagal griežtus rėmus. Kitas atsisakymas sukelia žingsnį fiziškai pašalinti kūrybingą Asmenybę (jie net negalvoja apie Asmenybės mastą (!)).

Ryšiai su mokslo specialistais parodė, kad jo veiklos srityje moksliniai tyrimai ir paieška atliekami bandymo metodu, bliviai neatsižvelgiant į klaidas ir vienpusiškai suvokiant rezultatus. Nikolajaus tyrėjų reakcija į jo samprotavimus ir prielaidas „Kai dirbsi su manuoju, nepatikėsi įvairiomis nesąmonėmis, kurias tau pasakos tavo globotiniai; Juk žmogus, norėdamas pamatyti vidaus organus, turi skleisti milžiniškos galios rentgeno spindulius, o tai tiesiog neįmanoma! - pasirodė visiškai klasika. Gana dažnai tai girdžiu ir girdžiu, bet žiūriu gana ramiai.

Nikolajus suprato, kad jo atradimai **BUS NE SUVOKTAS** stačiatikių mokslo, nors iš pradžių jis naiviai tikėjo, kad tiesa yra svarbi realiams mokslininkams, nes jis yra tiesa, už tai siekis, kad daro man nemokama. Tačiau daugumai paskata buvo ir yra jų pačių padėtis karjeros laiptais ...

Nikolajaus atsakas į sisteminius veiksmus ir smūgius buvo greitas, jo smegenų struktūrų pertvarkymas ir greitas naujų taktikos kūrimas kovai su Ebrais ir jų sistema, priklausomai nuo jų poveikio. Ebrai patys kūrė situacijas norėdami gauti naujos informacijos apie savo slaptąjį ginklą – „**mušimas nulėmė jo sąmonę**“. Nikolajus yra pasiryžęs siekti visuotinio tikslo: kovoti su parazitizmu kaip reiškiniu. Daugelis civilizacijų sirgo šia „liga“, todėl šis tikslas buvo aktualus visam Kosmosui. Tai buvo tikslas, kurio jis siekė visą likusį gyvenimą.

1.6. Tarpinis smūgis

Nikolajus "gauna" **Trečiąjį kreipimąsi į žmoniją iš Koalicijos stebėtojų būrio**, kuris per **N. Rerichą** buvo perduotas daugelio valstybių vadovams, tačiau nesulaukė atsakymo. Patį kreipimąsi jis panaudojo savo knygoje, tačiau perduotas įspėjimas buvo įkūnytas konkrečiais atsakymo veiksmais.

KOH kreipimesi buvo informacija, kad po 5000 metų Midgard-Žemės civilizacijos mirtis nuo antimedžiagos ciklono taps neišvengiama. Antimedžiagos ciklonas atsirado uždarius dvi erdves, turinčias vienodą pirminių medžiagų kokybinę sudėtį, tačiau medžiagų išsidėstymo šiose erdvėse tvarka buvo priešinga, dėl ko vienos erdvės materija tapo antimedžiaga. Įprastos materijos išstūmimas iš vienos erdvės į kitą pastarajai tapo katastrofa.

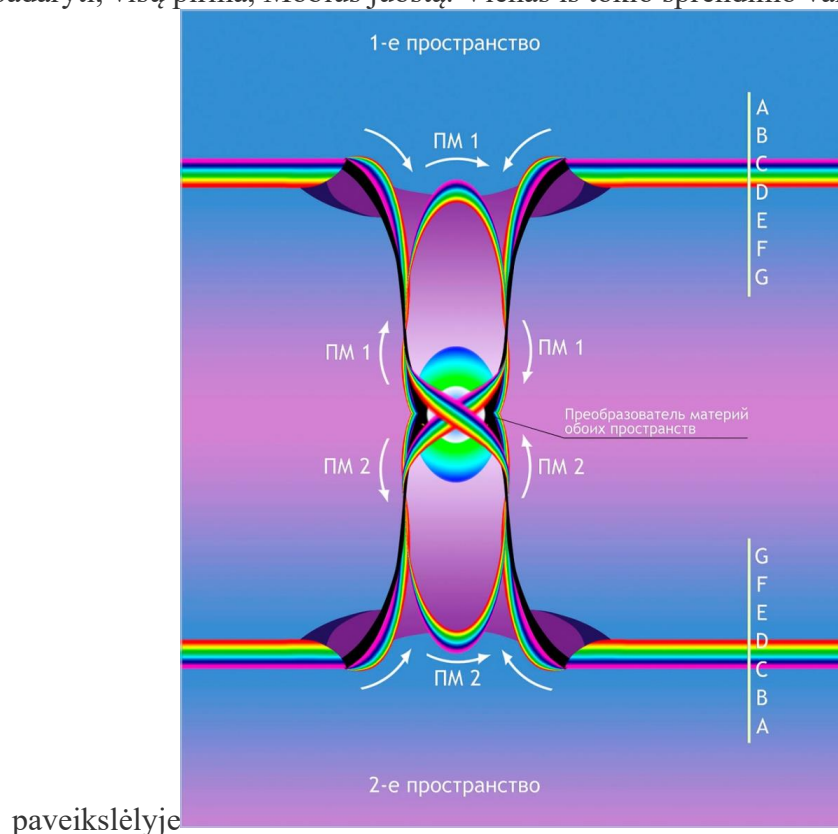
Kad ateityje išvengtume katastrofos, reikėjo bent jau sustabdyti tolesnį antimedžiagos **CIKLONO SKATINIMĄ** mūsų erdvėje ir tuo pačiu **NEKURTI** problemų jokioms kitoms erdvėms. Antimedžiaga mūsų Visatai yra natūrali materija Visatai, iš kurios ji atėjo į mūsų. Todėl vienintelė erdvė, kuriai nebus jokios žalos, yra gimtoji erdvė..

Akivaizdus būdas neleisti šiam antimedžiagos ciklonui plisti mūsų erdvėje buvo grąžinti jį į savo gimtąją erdvę. Tai standartinis sprendimas, nors ir nelengvas. Iškyla fizinis prieštaravimas: kad anticiklonas neatsirastų iš antimedžiagos, kai uždarytos tos pačios kokybinės medžiagos sudėties erdvės, KD_1 medžiaga neturėtų kristi iš 1 erdvės į 2 erdvę, o turi kristi į gretimą 2 erdvę, kad Visatos dėsniai būtų nepažeidžiami, ty ... turėtų susidaryti ciklonas. Ir atvirkščiai, materija PM_2 iš 2 erdvės neturėtų patekti į 1 erdvę, o ji turi patekti į 1 erdvę, kad nebūtų pažeisti visatos dėsniai.

Suformuluokime idealų galutinį rezultatą: *kiekvienos erdvės materija pati grįžta į savo erdvę, nepalikdama antrosios, išlaikant savo erdvei būdingas savybes.*

Norėdami grąžinti kiekvienos erdvės materiją PM_1 (sekos **A B C D E F G**) ir PM_2 (sekos **G F E D C B A**), turite pakeisti kiekvienos materijos seką po taško, kuriame tarpai susilieja. Ir tai įmanoma, jei pradinę medžiagą suskaidysime į jos komponentus, nes jie kokybiškai yra vienodi, arba išskleisti juos taip, kad kiekvieną kartą patekę į gretimą erdvę keistų jų seką. Tai

leidžia jums padaryti, visų pirma, Möbius juostą. Vienas iš tokio sprendimo variantų parodytas

paveikslėlyje

Nikolajus sukuria materijos keitiklį tarp dviejų erdvių, panašų į didžiulį aštuoneta, kurio centre įtaisytas abiejų erdvių materijos keitiklis. „Aštuntą figūrą sukūrė Möbius juosta, suformuota abiejų erdvių kreivumu. Judant tokioje lenktoje erdvėje, bet kokia materija, eidama per nulinį tašką, visiškai subyrėjo į pirmines materijas, o perėjusios pastarosios sukūrė naują materiją, harmoningą su kita erdve. Tačiau erdvės kreivumas aštuonios figūros pavidalu neleido šiai materijai palikti perėjimo taško, o ši materija, judanti aštuntosios figūros Möbius juosta, grįžo į perėjimo tašką ir vėl perėjo į perėjimo tašką mūsų erdvėje ir jau judėjo Möbius juosta mūsų erdvėje. Trumpai tariant, **ANTIMATERIJA PAPUOLĖ Į SPASTUS**. Periodiškai pasirodydama vienoje erdvėje, paskui kitoje, ši antimedžiaga pasirodė esanti susieta su šio erdvės kreivumo perėjimo tašku aštuonių figūrų pavidalu, ir jos judėjimas mūsų erdvėje nutrūko.

Visa tai buvo nuspręsta ne Supersistemos rėmuose. Tai buvo kosminės užduotys, kurių sprendimas negalėjo būti pavaldus tuomet vyravusiai **Ebrų sistemai**. Net ir šiandien, mano nuomone, visuotinis tokių problemų sprendimo supratimas yra **UŽ PAGRINDINĖS ŽMONĖS MASĖS SUPRANTIMO RĖMŲ**. Tik nedaugeliui, tiek iš vienos pusės (šviesiųjų), tiek iš kitų (tamsių), reikėjo kažkieno supratimo apie galimybes šia kryptimi. Toks supratimas visada (nuo laikų „iki invazijos“) buvo išreikštas ženklais ir vaizdais. Prieš invaziją (**prieš 18 000 metų**) kai kurie Žmonės, pasiekę tam tikrą smegenų išsivystymo lygį, galėjo tai padaryti. Ir jie buvo. Po invazijos ir iki Levašovo „pasirodymo“ to negalėjo padaryti niekas, net jo draugai, kurie kai kuriais savo pajėgumais lenkia Nikolajų (pabrėžiu – kai kuriais).

Tą patvirtina „**Kryžiaus**“ ženklas, kuris buvo „dovanotas“ tik tiems, kurie galėjo **SUSKLEISTI** arba **ATSKLEISTI ERDVĖ**, ir šis ženklas egzistavo Žemėje dar prieš Ebrų invaziją. Tada jos prasmė **BUVO IŠKREIPTA**, bet vis tiek išliko **tam tikra reikšmė, paslaptینگumas ir iškilmingumas**, kuriuo šiandien naudojasi daugiausia Bažnyčia ir kituose religiniuose reikaluose.

Štai N. Levašovo žiedas, kuris savo simbolika (ženklais) nešė jo galimybes. *Man teko laimėti tuo įsitikinti ne žodžiais, o darbais.* Ką gali Žmogus, jei, žinoma, yra tam pasiruošęs, naudodamas šį žiedą sąveikaudamas su savo smegenimis (ir jei tai yra ir Levašovo smegenys), daugumos žmonių realybėje nesuvokiama. Jei atkreipėte dėmesį, tada beveik visuose susitikimuose su skaitytojais Nikolajus buvo su šiuo žiedu. Ir tai, patikėkite manimi, nėra atsitiktinumas. Kur, kaip ir kodėl dabar yra šis žiedas – leisiu sau to viešai negarsinti. Žinau, kad greitai viskas bus taip, kaip turi būti, pagal mūsų planus ir susitarimus su Nikolajumi. Viskam savas laikas.

* * *

Prieš kūrybingą Asmenybę visada iškyla prieštaravimas: būtina, kad žmonės žinotų apie naujas jo idėjas, o tam reikia publikacijų, tačiau jos prieštarauja visuotinai priimtoms „klasikinio“ mokslo paradigmoms, todėl publikacijos yra neįmanomos. Šis prieštaravimas išsprendžiamas padarant tam tikrą skaičių knygų ar straipsnių kopijų, nes K.E. Ciolkovskis už savo pinigus jis parengė 1000 kopijų savo brošiūrų apie reaktyvinį varymą, kurių dėka sugebėjo apginti vidaus prioritetą reaktyvinio judėjimo teorijos srityje. Tai padaryti padėjo ir jo draugas A. Čiževskis.

Sistema „atsisako“ tiesiogiai kreiptis į žmones savo idėjomis, kurios prieštarauja ortodoksiniam mokslui, tačiau iš pradžių netrukdo jiems išreikšti save. Jai reikia visos informacijos apie kūrybingos Asmenybės veiklą. N. Levašovas imasi pirmųjų bandymų reklamuoti savo atradimus – seminarus Archangelske 1991 m., pasirodymus televizijos programoje, rezultatų įgyvendinimą, asmeninius laiškus, susitikimus su savo šalininkais. Nikolajus suprato, kad norint pasiekti aukščiausią tikslą, reikia rezultato, t.y. jam reikia sėkmės, organizuotos paties, apie tai rašė savo laiku V.A. Sukhomlinskis⁶. Tik tokiu atveju galite pažadinti žmonių susidomėjimą jų idėjomis. Tai iš tikrųjų naudojama reklamuojant **technologijas ir programas „SvetL“**. Tada jis man pasakė: „*Turime patys organizuoti sėkmę, niekuo nepasikliauti*“.

N. Levašovo teorija yra ne iš piršto čiulpta, o paremta tikrove, turi labai rimtą **praktinį patvirtinimą ir įrodymus** visam jos netikėtumui ir keistumui. Nauji sensacingi fizikos atradimai, pasirodę pastaraisiais metais, išleidus jo knygas, puikiai patvirtina ir iliustruoja jo teoriją.

Viena pirmųjų sąvokų, kuri iš karto apvertė mano pasaulėžiūrą aukštyn kojomis, yra laikas tuo aspektu, kuriuo jis buvo paliestas pokalbiuose su Nikolajumi. Fizikai jau tada padarė šokiruojantį pareiškimą – laikas **NEEGZISTUOJA**. Žmonėms laikas neabejotinai egzistuoja: atsibundame ryte, dieną judame laiku į priekį ir kažkuriuo metu einame miegoti, o sapne taip pat toliau judame laike į priekį. Laiko vienetas yra vienas didžiausių Žmogaus išradimų, tačiau visada reikia prisiminti pirminį faktą: tai **DIRBTINAI SUKURTA VERTĖ**, nusakanti materijos perėjimo iš vienos kokybinės būsenos į kitą greitį. Gamtoje vyksta periodiniai procesai, kurie buvo šio sąlyginio vieneto kūrimo

pagrindas. Šie periodiniai procesai yra objektyvūs ir realūs, o Žmogaus sukurti laiko vienetai yra sąlyginiai ir netikri. Bet kaip tik tai buvo sumanyta Ebrų sistemos rėmuose, sprendžiant konkrečias užduotis, susijusias su žmogaus, kurį planuota panaudoti labai specifiniams tikslams. Todėl bet koks laiko naudojimas kaip tikras erdvės matavimas neturi pagrindo. Ketvirtoji dimensija, laiko dimensija, **GAMTOJE** tiesiog **NEGYVENA**. Būtent laiko vieneto naudojimo kasdienybė ir visur paplitęs dalykas, lydintis *Žmogų nuo pirmos jo gyvenimo akimirkos iki paskutinės, labai dažnai sukuria laiko tikrovės iliuziją*. Ne laikas, o medžiagoje vykstantys procesai, kurių greičio matas yra laiko vienetas. Vyksta **SAMONINGAS VIENŲ KITŲ PAKEITIMAS** ir, kaip neišvengiamas tokio realaus proceso pakeitimo matavimo vienetu rezultatas, žmogaus minčių susilieėjimas vienas su kitu, tai ir sužaidė blogą žaidimą. Pradėtos kurti visatos teorijos, kuriose laikas buvo priimtas kaip objektyvi tikrovė. *Objektyvi tikrovė yra medžiagoje vykstantys procesai, o ne įprastas šių procesų greičio matavimo vienetas...* Kokia praktinė išvada? Viena jų – kelionės laiku, nes tai – procesas. Ar tai įmanoma žmonėms šiandien? Tai įmanoma, jei, žinoma, suprantate, kodėl, bet tai taip pat yra pats sunkiausias dalykas. „*Ar nori žinoti savo ateitį?..*“ – po šio paaiškinimo manęs paklausė Nikolajus. - *Ne*, - atsakiau, o jis nusišypsojo.

Nicolajus neskubėjo, viską darė kruopščiai, iš esmės dėl ateities, suprasdamas, kad neturi konkurentų, kurie „liptų ant kulnų“. Viską jis pasiekė nuolatinio tobulėjimo dėka, nepaisant to, kad daug kas jame jau buvo nou pradžių.

Žinios apie tikrąją materijos sandarą paskatino Nicolajų Levašovą suprasti tikrąją Žemės sandarą ir gamtos dėsnius. O tai, savo ruožtu, leido jam sėkmingai pritaikyti savo Žinias likviduojant žmogaus sukeltų nelaimių ir katastrofiškų gamtos reiškinių, tokių kaip Černobylius, ir 2011 m. balandžio mėn. avarijos Fokusimos atominėje elektrinėje Japonijoje, pasekmes. Šios žinios leido Nicolajui aiškiai apibrėžti „gyvybės“ sąvoką ir pagrįsti natūralų, automatinį gyvybės atsiradimą daugelyje skirtingų planetų, kai atsiranda būtinybė ir pakankamos sąlygos. Jis įrodė, kad gyvybės (gyvosios medžiagos) atsiradimas yra natūralus procesas, kuris neišvengiamai (ir ne tik mūsų galaktikoje) vyksta daugelyje milijardų planetų.

Tolesni tyrimai paskatino jį suprasti, kokiomis sąlygomis gyvoji medžiaga įgyja gebėjimą mąstyti, tampa protinga – taip pat labai įprastas natūralus procesas, kuris neišvengiamai įvyksta, kai apgyvendintose planetose sutampa kelios būtinos sąlygos. Ir tokie procesai natūraliai vyksta didelėje daugelio milijardų apgyvendintų planetų dalyje. N. Levašovas neaplenkė savo dėmesio ir *Homo sapiens*, padarė daug sensacingų atradimų, iš visų jėgų, užtildytas šiuolaikinės „mokslo bendruomenės“. Jis pirmą kartą paaiškino, kaip iš tikrųjų atsiranda **NAUJOS GYVYBĖS SAMPRATA**, kaip iš vienos apvaisintos ląstelės vystosi embrionas, kaip ir kodėl žmogaus embrionas pereina kelias vystymosi stadijas, kuriam laikui tapdamas pakaitomis žuvimis, varliagyviais, ropliais, žinduoliais ir tik tada – Žmogumi. Šį procesą jis apibūdino paprasta ir prieinama kalba, visiškai nesinaudodamas proceso fizika, kaip tai darė A.Hatybovas, nes paaiškino skaitytojams, išugdytam šiuo klausimu mokykliniame vadovėlyje Biologija ir žinias apie „piestelę“ ir „kuokelius“.

Nicolajus pirmasis įrodė, kad Žmogus gimsta kaip gyvūnas, eilinis gyvūnas žmogaus kūne, o tai reiškia žmogaus kūnu – kostiumą (marškinius) Esmei (Smegenims), užtikrinančią jos egzistavimą Žemės gyvybės palaikymo sistemoje. Ir tik gyvenimas tarp žmonių ir aktyvus Žmonių visuomenės sukauptos patirties įsisavinimas protingą gyvūną paverčia Žmogumi. Jis įrodė, kad Žmogaus pavertimas iš humanoidinio gyvūno į *Homo sapiens* yra Žmogaus gyvenimo prasmė, tikroji evoliucija, tikras dvasinis vystymasis. Kurdamas savo Generatorių jis jau tada suprato, kad tiesiog neapsieis be **apsilankymo pirtyje** ir savo sukurtos „šluotos“, taip pat „SvetL“ **programų** šiame kūrimo etape.

Tačiau grįžkime prie „šachmatų“ partijos. Sistema atidžiai „stebi“ kūrybingą Asmenį ir tam tikrame etape „suprasdama“, kad tai pavojinga, bando jį blokuoti. Tai atspindėjo publikacijų ir susitikimų su plačiąja visuomene pašalinimu. Kai tai nepadėjo, *buvo pasinaudota kūrybingos Asmenybės diskreditavimu*. Nikolajus atsisako mokesčių už savo darbą. Savo knygas ir straipsnius jis viešai skelbia internete. Naudoja šį galingą Sistemos ginklą – internetą – prieš save patį. Per visą laiką buvo atsiųsta daugiau nei 2 milijonai jo knygų ir straipsnių, be to, buvo pirktos knygos, išleistos popieriuje ir diskuose ...

Nikolajus bando diegti tas technologijas, kurios jau buvo sukurtos, nes būtina pritraukti naujų rėmėjų savo idėjoms, o svarbiausia – žengti dar vieną žingsnį, siekiant pakeisti šių žmonių, o ne tik šių žmonių pasaulėžiūrą, suteikiant jiems ir visiems, kurie to imasi, supratimą apie tai, kas nauja ir tikrai įmanoma. Aš priklausau šiai žmonių kategorijai. „*Tamsiosios materijos*“ generatorius yra jo sumanymas, jis kuria dar prieš pradėdamas sprendimą mano pasiūlyta *Gydymo komplekso projekto kryptimi*. Jis kuria Programą, kuri Generatoriaus pagalba gali pakeisti vandens struktūrą taip, kad, pavyzdžiui, grybų derlius išsaugo dešimteriopai. Tai buvo pritaikyta grybų pramonėje ir pradėdami gaminti grybų ekstraktai, kurie, tinkamai naudojami, duoda labai rimtų pasekmių kovojant su daugeliu ligų. Deja, Nikolajui išvykus, šis verslas buvo „sužlugdytas“. Ar galima jį atgaivinti? Taip, tai įmanoma. Ir žingsnis, kuris buvo žengtas šia kryptimi, kiek skiriasi nuo *N. Levašovo programos* – „*SvetL-Flora*“.

Žinoma, užsiimdamas žmonių gydymu ir tobulinimu, Nikolajus galiausiai gavo galimybę gyventi turtingą gyvenimą. Tačiau tai jam nebuvo svarbiausia – jis tęsė savo tyrinėjimus ir darbus vardan Žmonijos, planuodamas rašyti knygas, tarp jų ir knygas apie gydymą. Bet jis nespėjo, arba neatėjo laikas. Nikolajus vedė seminarus. Jis mokė žmones taip, kad vėliau kai kuriems tai tapo viso gyvenimo darbu. Neseniai man įteikė raštelį Roberto Ginzburgo, kuris mokėsi pas Levašovą (ir gana sėkmingai), kuris, mano žiniomis, turi kasetes su šių seminarų (pamokų) vaizdo įrašais. Taip pat tam tikrą archyvą D. Orbelianas saugo JAV. Parašiau laišką Robertui Ginzburgui, prašydamas apsvarstyti galimybę perduoti šių juostų kopijas Rusijai, kad jos būtų paviešintos. Tikiuosi, kad tai įvyks, o tada, gavus tokį **NEĮKAINOJIMĄ ŽINIŲ BAGAŽĄ**, bus galima atkurti knygą. Tuo tarpu aš pacituosiu visą jo pastabą.

Some Memoirs of Nicolai

How can one describe a person who is unlike anyone who probably has ever been on Earth. Majestic, incredible kindness, all knowing knowledge, etc.

Perhaps best to start how I met Nicolai. I was at a networking event and everyone had 30 seconds to tell their «story». I said I was transitioning from being a lawyer to an energy healer. A woman came over to me and said if you really want to be a healer check out this Russian who just came to San Francisco. She gave me a telephone number of a person Nicolai was working on and said I could see him work on Saturdays.

At the time I still had a lawyer's ego and thought I was «hot stuff». I had just been hired by a prestigious mind-body school to give a 2 year training program in a new energetic healing system I had developed. For some unknown at the time reason I made the phone call and travelled about 35 miles to see Nicolai work. When I arrived no one was at the address so I went home. I called again and made the trip the following Saturday. Again this is most unusual for me. It was as if I was being pulled.

When I arrived that Saturday Nicolai was present and working. He nodded to me when I came in and I felt he knew I was coming. I saw this immense man with an energy field I had never seen before. At the time I really had no idea who he was but made an appointment to see him for a minor health issue. After working with him a few times Nicolai said he was giving a class and I decided to attend after I had a friend «check him out». My friend encouraged me to study with Nicolai and said he had never met someone with so much confidence.

At the class I really felt lost at the beginning. Nicolai was talking of things I never heard before. After a couple of weeks Nicolai told the class that 99 negative energy generators that surrounded Earth had been destroyed. He never said how this happened. At this time, I was starting to realize Nicolai was incredibly special and unique. I went over to him after class and asked «did you destroy these generators»? He answered «maybe». I now knew I was on the most special path one could be on.

During the class he worked on everyone's brain. I actually felt parts of my brain moving. Eventually he had completely changed my consciousness. He told me before class he would evolve my brain 1 million years. Who ever heard such a thing! I don't know how many years but my brain has evolved.

I really could write a book about Nicolai and perhaps will one day. It will be called «Travels with Nicolai». There is so much more to say about this incredible man but I will end it here.

I hope you find this interesting and useful.

My best,

Robert Ginsburg.

Nikolajaus prisiminimai

Kaip galite apibūdinti žmogų, kuris taip skiriasi nuo visų, kada nors gyvenusių Žemėje? Didingas, neįtikėtinas gerumas, viską žinantis ir t.t.

Turbūt geriausia pradėti nuo to, kaip susipažinau su Nikolajumi.

Dalyvavau bendruomenės renginyje ir kiekvienas pranešėjas turėjo 30 sekundžių papasakoti savo „istoriją“. Pasakiau, kad esu teisininkas, ir dabar pereinu prie energetinio gydytojo veiklos. Prie manęs priėjo moteris ir pasakė, kad jei aš tikrai noriu būti gydytoju, tai man reikia *susitikti su rusu*, kuris ką tik atvyko į San Franciską. Ji man davė telefono numerį to žmogaus, su kuriuo Nikolajus dirbo, ir pasakė, kad šeštadieniais galiu pamatyti, kaip jis dirba. Tuo metu vis dar dirbau teisininku ir maniau, kad esu „labai šaunus“ teisininkas. Ką tik buvau įdarbintas prestižinėje mokykloje dėstyti 2 metų programą, kurią sukūriau pagal naują energijos gydymo sistemą. Dėl *man tuo metu nežinomos priežasties* Paskambinau ir nuėjau apie 35 kilometrus pažiūrėti, kaip Nikolajus dirba. Kai atvykau, tuo adresu nieko nebuvo, turėjau grįžti namo. Dar kartą paskambinau ir kitą šeštadienį pakartočiau kelionę. *Vėlgi, tai man labai neįprasta. Mane tarsi kažkas patraukė.* Kai atvykau šeštadienį, Nikolajus buvo ir dirbo. Vos įėjus, jis man linktelėjo, ir aš pajutau, kad žinojo, kad ateisiu. Mačiau šį didžiulį Asmenį, turintį tokį energijos lauką, kokio dar nebuvau matęs. Tuo metu tikrai nežinojau, kas jis toks, bet susitariau su juo dėl nedidelio sveikatos sutrikimo. Po kelių užsiėmimų Nikolajus man pasakė, kad veda užsiėmimus, o aš nusprendžiau juose dalyvauti po to, kai paprašiau draugo „pažiūrėti“. Mano draugas patarė man mokytis iš Nikolajaus ir pasakė, kad niekada nebuvo sutikęs tokio gabaus ir taip savimi pasitikinčio žmogaus. Iš pradžių jaučiausi pasimetęs ir nesuprastas, Nikolajus kalbėjo apie dalykus, apie kuriuos anksčiau nebuvau girdėjęs. Pora savaičių *Nikolajus minėjo, kad buvo sunaikinti 99 Žemę supę neigiamos energijos generatoriai*. Jis niekada nepasakojo, kaip tai atsitiko. Per tą laiką pradėjau suprasti, kad Nikolajus yra nepaprastai ypatingas

ir nepakartojamas. Pasibaigus pamokai priėjau prie jo ir paklausiau: "Ar sunaikinote šiuos generatorius?" Jis atsakė – „galbūt“. Dabar supratau, kad tada ėjau pačiu ypatingiausiu keliu, kokį gali eiti tik Vyras. Per pamokas jis dirbo su Žmogaus smegenimis. Iš tikrųjų jaučiau, kaip juda mano smegenų dalys. Galų gale jis visiškai pakeitė mano nuomonę. Prieš pamoką jis man pasakė, kad vystys mano smegenis milijonui metų į priekį. Ar kas nors girdėjo kažką panašaus! Galėčiau parašyti knygą apie Nikolajų ir galbūt vieną dieną parašysiu. Ji vadinsis „Keliant su Nikolajumi“. Yra tiek daug ką pasakyti apie šį neįtikėtiną žmogų, bet kol kas baigsiu savo istoriją.

Tikiuosi jums buvo įdomu ir naudinga.

Visko kas geriausia,

Robertas Ginsburgas.

Padarykite išvadas patys.

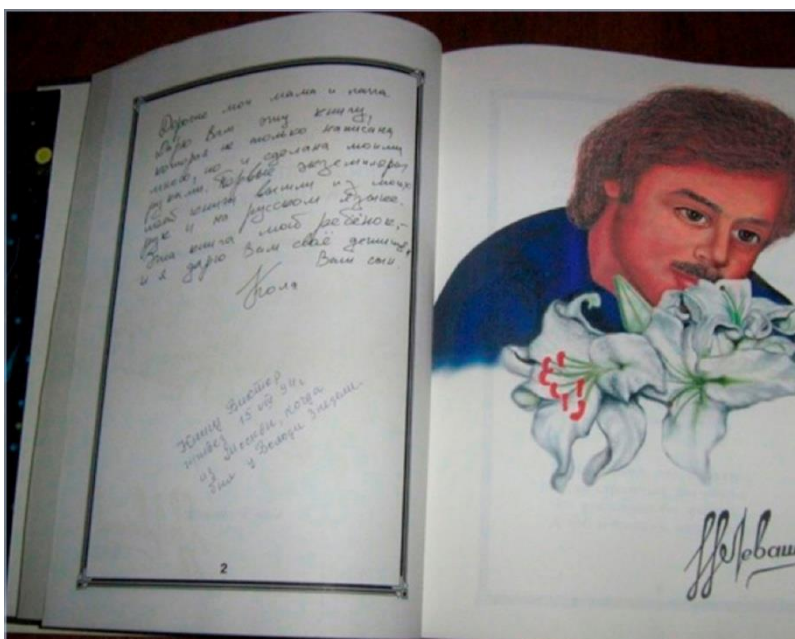
Tuo metu intervencinė Sistema visoje Žemėje vis dar buvo visagalė, ji visus kontroliavo ir taip pat galėjo sunaikinti, jei iškiltų poreikis. Daugelis Nikolajaus bendražygių paaukojo savo gyvybes šioje kovoje. Tačiau ir čia Nikolajus daro prevencinį žingsnį: sukuria savo mokyklą, bet ne Žemėje, o mentaliniame Žemės lygmenyje, vadinamąją „psichikos mokyklą“, kurios Sistema nebegali pasiekti. Mokykloje mokėsi daugiau nei 3000 žmonių – Rusijos ir pasaulio ateitis. Esu susipažinęs su kai kuriais iš jų, ir aš žinau, kad jiems **NE REIKIA eiti į Pirtį**. Jie ten jau buvo.

Dėl Sovietų Sąjungos „kompetentingų valdžios institucijų“ persekiojimo persikėlęs į JAV, Nikolajus ilgainiui čia susiranda bendraminčių, sukuria savo mokyklą, kurioje skaito paskaitas apie savo koncepciją. Nuo 1992 m. jis skaito savo paskaitų kursą vienoje iš San Francisko (JAV) technikos kolegijų. Tai taip pat viena iš jūsų idėjų įgyvendinimo formų. Grupių teorijos kūrėja Evariste Galois taip pat retkarčiais skaitydavo paskaitas vienam asmeniui. Tik po šimto metų jo indėlis į matematiką buvo įvertintas, o grupių teorija dabar yra viena pagrindinių matematikos sričių.

O štai, JAV, „Sistema“ nepalieka Nikolajaus ramybėje, „siūlo“ bendradarbiavimą su ja už didelius pinigus. Nikolajus nesutinka, ir atsiranda naujas „bėdų“ ratas ... Tačiau, nepaisant to, Nikolajus rašo savo pirmąją knygą „**Paskutinis kreipimasis į žmoniją**“, kurią visiškai paruošė savo namų „spaustuvėje“, savarankiškai baigęs didžiulę knygą. Čia norėčiau atkreipti skaitytojų dėmesį į tai, kad priešinius jis darė kompiuteriu, o tai **LEIDO „UŽPILDYTI“ NE TIK VAIZDINE INFORMACIJA**. Mažai kas atkreipė į tai dėmesį *ir beveik niekas dar nesuprato tikrojo informacinio turinio bei vaizduojamojo autentiškumo...* Tai ypač pasakytina apie jo paveikslus, kuriuos jis „nutapė“ (atlikdavo) vadinamajame skaitmeniniame vaizde.

Į knygą jis įtraukė ir savo portretą. Kai savo namų „spaustuvėje“ pagamino 25 knygos egzempliorius, vieną egzempliorių su parašu išsiuntė tėvams: „*Mieli mama ir tėti. Dovanoju jums šią knygą, kuri ne tik mano parašyta, bet ir pagaminta mano rankomis. Pirmieji mano knygos egzemplioriai išėjo iš mano rankų ir rusų kalba. Ši knyga yra mano vaikas, ir aš tau duodu savo vaiką. Tavo sūnus Kolya.* Ir toje pačioje vietoje, puslapyje, Valentina Petrovna parašė: „*Viktoras atnešė knygą 1994 m. rugpjūčio 15 d. iš Maskvos, kai 3 savaites buvo pas Volodiją.*“

Grįžtant prie to, kas buvo pasakyta ⁷ pirmosios knygos 4 skyriuje, ir įvykių, vykusių Jungtinėse Valstijose, buvo dar viena „Baltoji žvaigždė“ ir visai netoli mūsų gimtosios planetos. Ir dar labiau stebina tai, kad Kalifornijoje, San Franciske. Ir tai buvo tuo metu, kai Nikolajus Viktorovičius gyveno šiame mieste. Na, suintrigavo.?! Na, nebandykime jūsų kantrybės: ši frazė buvo pavartota bendrovės „White Star Center for Human Ecology, Inc.“ pavadinime. Jos prezidentas, kaip tikriausiai jau atspėjote, buvo Nikolajus Viktorovičius Levašovas.

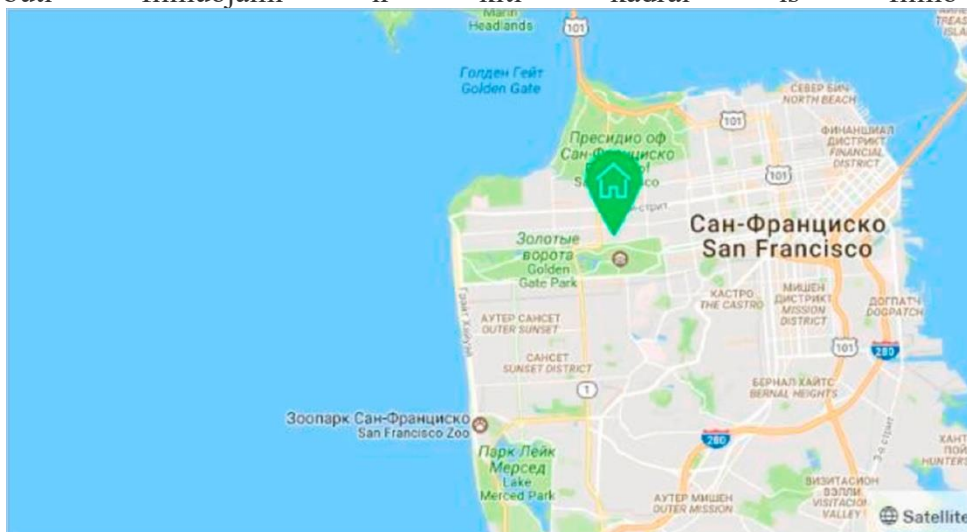
Apie 2000 metų gegužės 19 dieną pagal Kalifornijos valstijos įstatymus įkurtos įmonės veiklą kol kas sunku ką nors pasakyti. Šiandien tai neveikia. Galbūt amerikiečių draugai padės. Tačiau adresas, kuriame jis registruotas – 738 10th Ave, San Francisco – pasirodė labai įdomus. Ant jo yra dviejų aukštų medinis namas, statytas 1912 m., kurio plotas 2460 kv. ft, kurį sudaro dešimt kambarių ir du vonios kambariai.

O štai garsaus filmo kadras, pasakojantis apie N. V. Levašovo vaidmenį gydant po smegenų vėžio Isabelle Pritchard. Maždaug 6-ąją pasakojimo minutę Izabelė ateina su gėlėmis padėkoti Nikolajui Viktorovičiui už pasveikimą ir užlipa... tų pačių namų laiptais.

Iš karto noriu perspėti „detektyvinio žanro“ gerbėjus: yra ir kitų, šiandien neviešų, tai patvirtinančių įrodymų.

Belieka prisegti žemėlapij, kuriame nurodyta namo vieta, ir manyti, kad šiame name galėjo būti filmuojami ir kiti kadrai iš filmo apie Izabelę.

Kaip nesunkiai matote, namas yra netoli įėjimo į Golden Gate tiltą. Kodėl – kiekvienas gali nuspręsti pats. Prie to, kas pasakyta, belieka tik pridurti, kad namas parduotas 2003 m.

Panašu, kad net tokie, atrodytų, maži epizodai N. V. Levašovo gyvenime yra svarbus ir reikšmingas priedas visiems jo gerbėjams *prie „Mano sielos veidrožio“*, kurio jis nebaigė.

Belieka pridurti, **kad 1990 metais** Kalifornijos valdymo kompleksas pradėjo dirbti aktyvioje fazėje, kuri padėjo pagrindą 461 smegenų genotipo įvedimui. Ar viskas atsitiktinai? Tai klausimas skaitytojams!

* * *

Dešimtojo dešimtmečio pabaigoje Nikolajus jau suprato, kad Rusijoje prasideda nauji laikai, apie kuriuos jis dažnai kalbėdavo su savo draugu Vladimiru Kozyrevu. Nikolajus puikiai suprato tų pasaulio transformacijos procesų, kurie vis labiau įsibėgėjo, svarbą Rusijai. Todėl „nusprendžia“ grįžti į tėvynę.

Čia buvo padarytas dar vienas prevencinis žingsnis - jis sukūrė **Rusijos visuomeninį judėjimą „Aukso amžiaus atgimimas“**, kuris suvienijo visus tuos, kurie dalijasi jo pasaulėžiūra. Šalyje ir užsienyje buvo suburta daugybė Sąjūdžio ląstelių, kurios iki Nikolajaus Viktorovičiaus „išvykimo“ aktyviai įgyvendino **JO IDĖJAS** ir planus. **Tai buvo didžiulis informacijos įvedimas pažinimui.** Sistema, reaguodama į tai, taip pat neužmigo, „spaudė“ tuos, kuriuos galima „sulaužyti“. Tai lėmė kai kurių žmonių pašalinimą ir išdavystes. Palaipsniui įvyko Sąjūdžio „sugadinimas“ – jame buvo nemažai žmonių, kuriems buvo svarbios **SAVO AMBICIJOS, ASMENINIAI SAVANAUDIŠKI TIKSLAI**. ... Kartais tai buvo tiesioginės „užduotys“ iš Sistemos. Tačiau jau perėjimo prie Naujosios valdymo sistemos rėmuose prasidėjo procesas, sakęs, kad **partijų ir judėjimų laikas praėjo**. Ir daugelis, įskaitant Sąjūdžio narius, pradėjo tai suprasti.

Po Nikolajaus „išėjimo“ Sąjūdžio žlugimas buvo organizuojamas per vienu metu į jį „paleistus“ žmones ir per jų veiksmų automotorizmą Senosios sistemos rėmuose. Tačiau iki to laiko Sąjūdis jau buvo įvykdęs savo Nikolajaus nustatytą funkciją ir tai padarė gana gerai. Galima diskutuoti šia tema ilgai, bet aš to nedarysiu. Liko žmonių, Sąjūdžio narių, kurie šiandien beveik savarankiškai stengiasi nuveikti ką nors naudingo, tačiau yra ir tokių, kurie tiesiog stengiasi išlaikyti savo „reikšmingumą“, nepaisant to beprasmiškumo ir iliuziškumo.

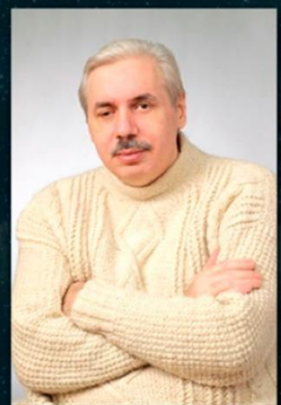
Nikolajus turėjo planų čia, Rusijoje, organizuoti mokyklas, tačiau planams **NEBUVO LEMTA IŠSIPILDYTI**, tame tarpe ir dėl Sąjūdžio „vadovystės“ veiklos bei tuo metu pasikeitusios situacijos Kontrolės sistemoje. Kaip parodė laikas, iš „judintojų“ tarpo iškilo nemažai talentingų žmonių, kurie dirbdami tapo kūrybingomis asmenybėmis. Kad teorija gyvuotų, ją reikia plėtoti toliau, o ne *Mokymą paversti Evangelija*. Nikolajaus sėkmė persekiojo tuos, kurie turėjo kokių nors ypatingų sugebėjimų ar Žinių fragmentų, nors iš tikrųjų jie turėjo padėti Nikolajui, tačiau pasirinkę nesveiką konkurenciją, abejotinas konfrontacijas, jievisiškai nuklydo (generolas Petrovas, Trehlebovas ir kt.). Visas šias išorines aplinkybes (aplinkos išdavystę, „draugus“ ir „pasekėjus“), kurias organizavo Sistema, Nikolajus visada apžaidavo. Jo prevencinis žingsnis buvo atgaivinti organizaciją, kuri šiandien vadinasi **Rusijos mokslo ir technikos draugija („RMTD“)**. Iki šiol mažai kas suprato šios struktūros esmę ir paskirtį, o ypač „priešai“. Visa tai buvo atlikta objektyviai, 2010 metais prasidėjusių Gyvybės palaikymo ir kontrolės sistemos pokyčių rėmuose.

1.7. Purškimas...

Jie sako, kad tiesos pažinimas pereina tris etapus: *"Tai negali būti", "ten yra kažkas tai", ir, galiausiai, "kitaip ir būti negali"*. Tiesa, tarp pirmo ir trečio etapo, pačių akademikų teigimu, gali praėti daugiau nei 50 metų. Tačiau tą patį galima pasakyti ir apie technologijas, apie kurias jie sakė, kad „taip negali būti“, „čia kažkas yra“ ir galiausiai pradėjo sakyti, kad „kitaip ir būti negali“. Penkiasdešimt metų net **NEPRIREIKĖ**.

В принципе, каждое действие любого человека является тестом для него самого, тестом который ставится самой жизнью. Конечно, могут возникать "случайные" ситуации, но, в принципе, все "случайные" ситуации оказываются при детальном рассмотрении закономерными. Просто очень часто человек не сопоставляет вместе все события и свои действия, предшествующие такому "случаю".

Николай Левашов - Зеркало моей души. Том 1.

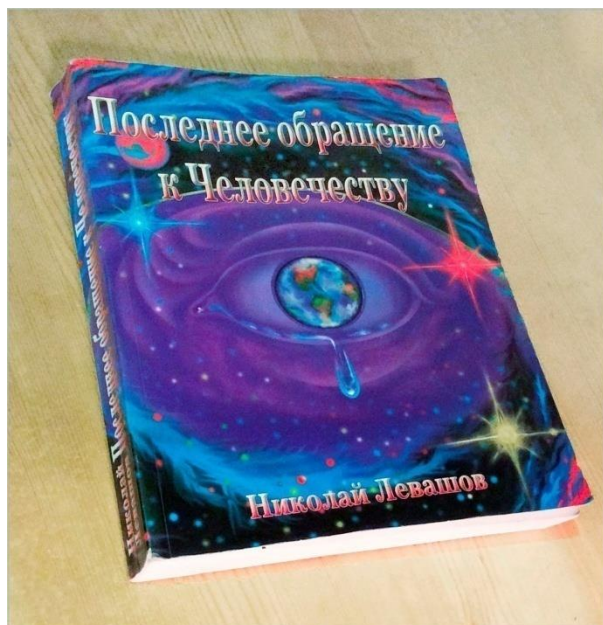
Ilgą laiką nenorėjau viešinti to, apie ką skaitėte, bet aplinkybės vis tiek paskatino tai padaryti. Ir šios aplinkybės susijusios tik su tuo, kad informacija apie N. Levašovo gyvenimą ir kūrybą bei viską, kas su juo susiję, ir toliau yra iškreipta įvairiausiomis interpretacijomis. Ir tai daro, deja, tie žmonės, kurie viešai paskelbė savo santykius su Nikolajum, tai tiesa, kodėl tada, iš esmės, **NĖRA PASAKOJAMA** visa **TIESA**, tačiau tai daroma fragmentiškai ir selektyviai. To būtų galima ir nepaminėti, bet, deja, šių žmonių klauso kiti, tie, kurie pirmieji susidūrė su kūriniais ir N. Levašovo vardu. Dėl to iš pradžių „naujiesiems iniciatoriams“ dedama melaginga informacija, kuri neša tik šiukšles. Vėliau, žinoma, viskas stoja į savo vietas, bet nuosėdos lieka. Antra priežastis – daugybė man užduodamų klausimų. Kaip galėjo atsitikti, kad tokie personažai buvo taip artimi Levašovui, ir kodėl jis jų nenuvijo nuo savęs „trimis kaklomis“, suvokdamas, kokias pasekmes visa tai gali sukelti?

Daugelį metų **Rusijos mokslo ir technikos draugija** vykdė mokslinę ir švietėjišką veiklą, skelbdama žmonėms anksčiau slėptą teisingą informaciją apie Visatą, apie žmogų ir apie tikrus

gamtos dėsnius. Pastaraisiais metais, nuo N. Levašovo mirties, **RMTD** daugiausia dėmesio skyrė **AIŠKINTI ŽMONĖMS** Nikolajaus mums palikto **PAVELDO PRASMĘ**.

Dėl akivaizdžių priežasčių „**RMTD**“ veikla susilaukia aršaus pasipriešinimo iš padėjėjų, kurie pagal intervencininkų parengtus ir įgyvendintus planus bandė mūsų planetą ir civilizaciją pastatyti ant nelaimės ir mirties slenksčio. Iškart po Nikolajaus pasitraukimo internete pasirodė bandymai apšmeižti „**RMTD**“, įskaitant ir mane, tuo, ką jų autoriai garsiai vadina „atskleidimais“. Vinegretas iš žodžių, išplėstų iš Levašovo darbų, gandai ir spėliojimai, neturintys jokio pagrindo, nuorodos į žmones, kurie kažkur kažką matė ar girdėjo... Buvo panaudota viskas – ir tautybės iškraipymas (aiškus Lietuvos Respublikos atstovų veiksmų požymis). tam tikras Smegenų genotipas, apie kurį jau žinote), ir gyvenimo istorija, ir tiesiog paskubomis sugalvotas melas. Vieno iš šių „*kryžiaus žygių*“ *organizatorius buvo Dmitrijus Baida ir jo žmona Jelena Lyubimova.*

Kas jis toks ir kodėl išėjo į kryžiaus žygį prieš „**RMTD**“? *Svetainė „1-Patarėjas“, kuri šiandien turi solidžią įvairių autorių ezoterinių knygų biblioteką, žadančią vystymąsi, sveikatą, ilgaamžiškumą ir materialinę naudą, gana iškalbingai supažindins su D. Baidu. Kažkada į šią svetainę buvo įkelta knyga (tiksliau, jos aprašymas) „Paskutinis kreipimasis į žmoniją“ 1997 m. pirmojo leidimo. Jo nepavyko atsisųsti, bet kai kurios knygos ištraukos buvo paskelbtos skaitymui. Būtent ant jos **2003 metų pavasarį** Nikolajus Levašovas, būdamas San Franciske, rado svetainę ir susisieikė su **D. Baida**. Jo prašymu jis atsiuntė savo knygas, kurios buvo išdėliotos skaitymui. Vėliau ši pažintis sustiprėjo, o sustiprino ir tai, kad N. Levašovas sutiko suteikti (čia noriu pabrėžti - nemokamai) pagalbą išgydant Baidą nuo gana sunkios ligos, dėl to jis praktiškai jį „ištempė“ iš „kito pasaulio“. Atsidėkodamas, D. Baida, Levašovui vadovaujant, sukūrė savo asmeninę svetainę, kad joje būtų talpinamos knygos, straipsniai, foto ir vaizdo medžiaga ir žmonėms būtų suteikta galimybė visu tuo pasinaudoti, primygtinai reikalaujant N. Levašovo – visiškai nemokamai. Visa tai buvo daroma tiesiogiai prižiūrint Nikolajui. Vėliau į šią svetainę buvo „įkelti“ „**Sveikatos seansai**“, skirti visiems žmonėms, kuriems to reikėjo skubiai. Kaip ir kas nutiko N. Levašovo svetainei po jo „mirties“, jau rašiau savo straipsniuose ir nesikartosiu. Jeigu vertintume tai iš mūsų šachmatų partijos pusės, tai **VISKAS VISIŠKAI TEISĖTA**. Tai buvo dar vienas Sistemos bandymas per savo „vykdytojus“ **perimti N. Levašovo** veiklos kontrolę, o „geri ketinimai“, išreikšti šūkiu „viskas žmonėms!“, visada gali tapti priedanga. Tačiau svetainė buvo sukurta visų pirma tam, kad „Knygos“ rastų skaitytojų ir kuo greičiau. **Visa kita buvo antraeilė**. Ar tai buvo teisingas jo žingsnis šiame šachmatų žaidime? Dabar suprantu, kas yra teisinga.*

Nikolajaus svetainė buvo sukurta 2004 m. lapkritį, jis vis dar nebuvo gerai žinomas internete, tačiau iki 2006 m. pabaigos buvo atsisiųsta daugiau nei 15 000 knygų! Ir tai buvo tik pradžia! Per kitus 2007 m. buvo atsisiųsta daugiau nei 33 000 knygų „Paskutinis kreipimasis į žmoniją“, 2008 m. atitinkamai daugiau nei 100 000 knygų, 2009 m. - daugiau nei 114 000 knygų, o per penkis 2010 m. mėnesius - daugiau nei 55 000 knygų! 2010 m. birželio mėn. pradžioje, nuo nemokamo šios knygos atsisiuntimo pradžios, buvo atsisiųsta daugiau nei 319 000 šios knygos kopijų. Ir kiekvieną mėnesį **ATSISIŪSTŲ KNYGŲ SKAIČIUS DIDĖJO**. Šie skaičiai kalba patys už save. Tačiau šie knygos atsisiuntimo duomenys atspindi toli gražu ne visą informaciją! Juk knygą „Paskutinis kreipimasis į žmoniją“ nemokamai kopijuoti padavė ir daugelis elektroninių bibliotekų, taip pat ją galima parsisiųsti iš svetainių, kurių savininkai patys nusprendė ją talpinti, net neprašę sutikimo! O kiek atsisiųstų knygų vėliau buvo „išmesta“ į diskus, išspausdinta ant atskirų spausdintuvų ir t.t. ir tt?! Ir, žinoma, knygos versija, kuri turėjo būti išspausdinta dar 1997 m. ir nebuvo išleista, buvo paskelbta nemokamai atsisiųsti Nikolajaus svetainėje! Bet tai ne esmė! Esmė ta, kad knyga tapo labai labai populiari tarp žmonių. Ir tai dar viena pergalė prieš Sistemą.

Nebeliko jokių abejonių dėl Nikolajaus Levašovo palikimo, palikto mums visiems. Jei visi, taip ištroškę atskleisti, elgtųsi sveiko proto požiūriu ir tikrai norėtų nustatyti tiesą, nenaudotų jokių manipuliavimo technikų, atviro melo ir informacijos slėpimo. Jeigu jie tikrai ieškotų tiesos, jiems apskritai nereikėtų nieko nei išsiaiškinti, nei tirti. Per daugelį metų RMTD šaltiniuose ir asmeniniuose SvetL programos dalyvių puslapiuose buvo „paskelbta“ daug informacijos. Viešai peržiūrai eksponuojami straipsniai, kalbos, nuotraukos, filmai turi tiek vertingos informacijos, kad ją galima tyrinėti daugelį metų iš eilės. Žmonės patys pasakoja viską, ką yra patyrę, patyrę ir jautę patys, naudodamiesi „SvetL“ technologijomis jūsų atsigavimo metu. Visa ši informacija, kurios negalima suklastoti, gaunama iš žmonių praktiškai iš visos Rusijos ir užsienio.

Noriu, kad skaitytojai suprastų, kad **D. Baida ir kiti panašūs į jį yra Sistemos projektas**. Projektas, sukurtas tų pačių žmonių, kuriems pavyko nužudyti N. Levašovą. Pagrindinė jų užduotis, kaip jau sakiau, yra blokuoti ir neleisti skleisti tiek informacijos, esančios N. Levašovo darbuose, tiek Technologijoms, kurios šiandien dirba žmonių labui – neleisti joms vystytis. Bet ir čia Sistema pralaimėjo.

Tačiau aš buvau nusiminęs, bet tiesiog negalėjau rašyti apie šias „figūras“, nes vaizdas, susijęs su Levašovo palikimu ir ypač su *technologijomis, turi būti pilnas*. O skaitytojas, mano nuomone, pats nuspręs, ar verta tikėti jau įkliuvusiais į melą ir viešai demaskuotais veikėjais...

1.8. Pabaiga

Tai paskutinė šachmatų partijos dalis. Jai, kaip taisyklė, būdingas nedidelis gabalų skaičius ir karaliaus bei pėstininkų vaidmens sustiprėjimas.

Po **SVETLANOS MIRTIES**, tiksliau, jos **NUŽUDYMO** 2010 m. lapkričio 13 d., po dienos **APLANKIAU** Levašovą. Iš jo būklės supratau, kokia brangi jam ši moteris.

Pats Nikolajus man išsamiai papasakojo Svetlanos mirties akimirką ir kaip bandė jai atsispirti. Tada pirmą kartą sužinojau apie jo draugus, kurie savo galimybėmis, taip sakant, *pranoko Nikolajų pagal mūsų žemišką supratimą apie tai*. Tačiau jūs negalite pasakyti geriau, nei Nikolajus

visa tai apibūdino, ir nereikia. Deja, aš nebuvo susipažinęs su šia gražia moterimi. Tačiau Nikolajus man daug pasakojo apie ją ir jos gyvenimą Prancūzijoje. Vertinau šį jo atvirumą. *Ir vis dėlto aš „pamačiau“ Svetlaną.* Vėliau pamačiau ir dėl šios priežasties: po 3 mėnesių, kai Svetlana buvo išvykusi, atvežiau į Maskvą pas N. Levašovą, du „ženklus“ (8 žiedai), sukurtas specialiai organizacijos „atgimimui“, kuri šiandien, kaip jau rašiau, vadinasi „**RMTD**“ . Abiejose žiedų pusėse stovėjo vadinamojo „pradžios“ metai pagal senąją ir naująją chronologiją – **2011 m. nuo Kristaus gimimo 7519 nuo Pasaulio sukūrimo Žvaigždžių šventykloje .**

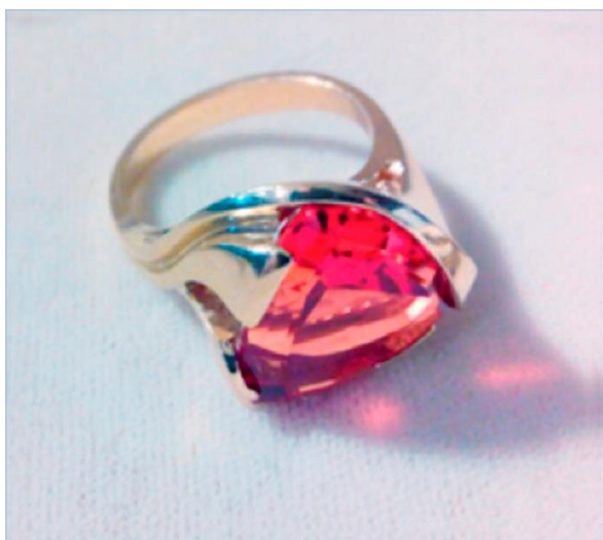
Nikolajui patiko ir darbas, ir „dizainas“, kuris buvo patvirtintas. Sutarėme, kad šie ženklai **RMTD** dalyviams bus pagaminti Sankt Peterburge iš sidabro. Ir staiga jis sako: „Žinai ką? Nelieskime šių žiedų, tavo ir mano. Tačiau ant kitų **nurodykite** metus **2010–7518** . Noriu, kad patikėtume, kad „pradėjome“ nuo Svetlanos gyvos, juolab, kad **JI AKTYVIAI DALYVAVO** atkuriant pačią Organizaciją, su kuria buvo susijusi ir apie kurios veiklą rašė savo knygoje. Aišku, sutikau, o po **to išlenda** visi **RMTD** ženklai su šiomis datomis.

Kalbėjomės su juo apie dabartines kompleksines ir pirmines programas. Nežinau, kas mane tada paskatino, bet pasiūliau Nikolajui pavadinti kompleksą ir programas **Svetlanos garbei - „SvetL“**, šia rašyba (Svetlana Levašova). O kadangi pačiam Projektui taip pat reikėjo pavadinimo, pasiūliau jį pavadinti „**SLN**“ (Svetlana – Levašovas – Nikolajus). Visą likusį gyvenimą prisiminiau Nikolajaus žvilgsnį, kai tai pasakiau. Neįmanoma aprašyti, nes gelmėse buvo visko – ir dėkingumo, ir meilės Svetlanai, ir šio Žmogaus atvirumo... Bet jis staiga kažkaip pažiūrėjo man per petį ir nusišypsavo. Pasukau galvą ir pamačiau kambario kampe, o mes su Nikolajumi virtuvėje sėdėjome besišypsančią **SVETLANĄ**, kuri maloniai į mane pažiūrėjo ir tada linktelėjo. *Per savo gyvenimą mačiau daug dalykų.* Bet tą akimirka, ko gero, mano veidas išreiškė kažką, kas privertė ir Nikolajų nusišypsoti. Ir tiesiogine prasme per kelias akimirkas Svetlana pradėjo tirpti (išsisklaidyti) ją supančioje erdvėje ir dingo... Taip buvo patvirtinti visi mano pasiūlymai ir viskas, kas susiję su Programomis ir pačiu Projektu. Vėliau, jau mirus Nikolajui, aš, taip sakant, „iš Svetlanos gavau“ tai, kas buvo saugoma pilyje Prancūzijoje ir kas buvo skirta man. Jau rašiau, kad Nikolajaus daiktai pradėjo „grįžti“. Visa tai įvyko dar prieš tai, kai **Generatorius** po pilimi paliko savo namus ir buvo perkeltas į Rusiją. Ir kai jis buvo įgyvendintas taip, kaip aprašiau ankstesniuose skyriuose, aš suprantu **TIKRAJĮ** šių dalykų **TIKSLĄ**. Štai dėkoju už tai, ką pradėjau daryti valdant Nikolajui ir Svetlanai ir tęsiu šiandien.

Atkreipkite dėmesį į kryžiu. Tai yra ženklas, kuris suteikia galimybių. Kiek žinau, šį žiedą Svetlanai *kaip padėką padovanojo Rokfelerio dukra*. Nė vienas iš Rokfelerių, kaip suprantu, neturėjo visiško supratimo apie šio žiedo galimybes ir jis buvo saugomas kaip **tamplierių** relikvija, kuri vienu metu priklausė ir buvo išvežta po jų sunaikinimo. Kokia buvo tikroji priežastis už šį žiedą pavedimu Svetlanai, yra vis dar paslaptis. Žinau tik tiek, kad šis žiedas, skirtingai nei tas, apie kurį rašiau aukščiau, turintis tuos pačius ženklus, bet kiek kitokias galimybes, buvo N. Levašovo rankose ir priklausė jam, tačiau jį naudojo tik tada, kai buvo Prancūzijoje. Būtent su šiuo žiedu siejami visi tie eksperimentai su augalais, kurie buvo atlikti Prancūzijoje. Praėjus laikui, *jis „atsirado“ pas mane, nuėjęs sunkų kelią*. Jis taip pat „suteikia“ galimybę bendrauti su „Generatoriumi“, kuris buvo po pilimi, o šiandien, kaip jau rašiau, „veikia“ **Rusijoje**. Aš tai vertinu kaip Nikolajaus ir Svetlanos dovaną ir ženklą, kad esu įgaliotas *atgimstančios organizacijos* narys.

Štai dar vienas ženklas. Apie šį žiedą, kurį Nikolajus 1993 metais padovanojo Svetlanai būdamas Amerikoje, pasakojo jis pats. Tuo pačiu metu jis ant šio akmens uždėjo (o dabar stovi ir dirba) generatorių, kurio programose numatyta energetinė pagalba savininkei (Svetlanai) jos „kelionėse“, galinga apsauga ir galimybė „kurti“ konstrukcijas, kurios užpildžius informaciją tampa **PAGRINDINIU VYKDOMUOJU BLOKU** sprendžiant konkrečiai suplanuotas užduotis. Tuo pačiu metu akmuo "pakeičia" savo spalvą nuo tamsaus rubino iki ryškiai violetinės spalvos. Spalvos yra naudojamos kaip energijos galios matas. O pačią sukurtų

konstrukcijų užpildymo fiziką aš „radau“ pas **A. Hatybovą**... Neabejoju, kad Nikolajus visa tai paaiškino Svetlanai ir išmokė ją „naudoti“ šiuo „objektu“. Pirmą kartą šį žiedą Svetlana panaudojo 1994 m. Tai aprašo N. Levašovas trečiojo tomo „**Mano sielos veidrodis**“ pirmame skyriuje, kurį, tiesą sakant, ir pridėdau. Taigi šio „daikto“ aprašymas čia visai tinkamas. Ir kai šis žiedas „migravo“ iš Prancūzijos pas mane, aš visa tai išbandžiau ir išbandžiau, tačiau prižiūrimas Draugų, kurie, kaip mėgo sakyti Nikolajus, „ne iš čia“. Rezultatai mane patį šokiravo.

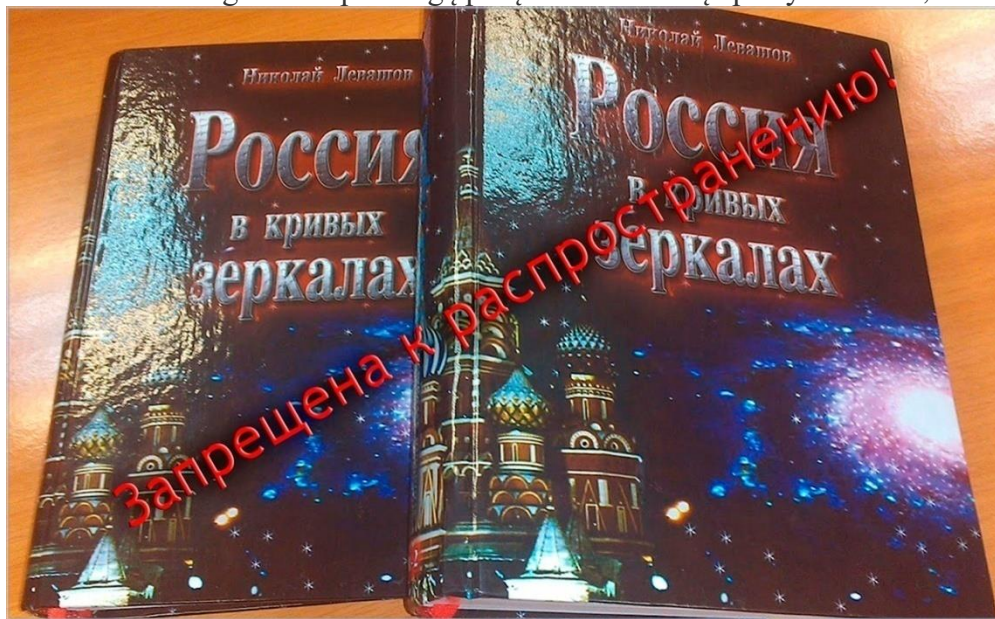
Kodėl aš apie tai taip išsamiai kalbu? Taip, tik todėl, kad viskas, ką aprašiau, yra (išskyrus kūrybą) galingiausias „ginklas“, kurį Nikolajus panaudojo kovoje su Sistema. Daugelį šios kovos rezultatų jis pats aprašė savo raštuose. Žinoma, visi tokie Nikolajaus veiksmai tik sustiprino Sistemos „norą“ juo atsikratyti ir rasti tam nestandartinį būdą. Tačiau labai ilgai niekas neveikė, o Nikolajus tęsė savo darbą net ir reaguodamas į jo kryptimi nukreiptus smūgius. Reikėjo būti kaip Nikolajus, norint po Svetlanos mirties parašyti jos knygos posakį ir paaiškinti, kas iš tikrųjų atsitiko, nes jos mirties interpretacija internete jau buvo pateikta taip, kad beliko tik stebėtis. Jis netgi suteikė savo gerbėjams vilties, kad Svetlanos pradėtos vesti knygos apie **Daaria**, nebaigtos knygos „**Tamplieriai**“ ilgainiui bus baigtos ir išleistos. Tai buvo didžiosios Asmenybės atsakas į Sistemos smūgius. Jis ir toliau intensyviai dirbo, rengė susitikimus su skaitytojais. Jam primygtinai reikalaujant, aš padidinau savo kelionių į Maskvą skaičių dėl reguliarių susitikimų su juo. Negalėjome aptarti klausimų, susijusių su **SvetL programomis ir technologijomis** telefonu ar Skype, suprasdami, prie ko tai gali privesti.

Kai sužinojau apie jo planą kandidatuoti į **Rusijos Federacijos prezidentus**, aš, kaip politikas, iš pradžių buvau kategoriškai prieš, suvokdamas šios idėjos pražūtį. Bet kai jis man pasakė **tikrąjį planą** ir pasiūlė patekti į savo kampanijos štabą, žinoma, sutikau, bet jau supratau, kodėl visa tai daroma iš jo pusės. Žinoma, Sistema padarė viską, kad „išimtų“ Nikolajų iš žaidimo pirmajame etape. Tačiau ji klaidingai apskaičiavo, kad šiame pavyzdyje daug kam jau buvo labai aiškiai matomas visas „valstybinės struktūros“ supuvimas ir taip vadinamos „liaudies išrinktos“ įmonės nuoširdumas. Praktiškai šiuo žingsniu jis kovos konstravimą pavertė ne kalbėjimo, kad tas ir anas yra blogai, o dalyvavimo tame ir savo (žmogiškų) išvadų apie tai, kas vyksta, būseną žmonių akivaizdoje. Tai buvo triuškinantis smūgis Sistemai, o šiandien šis žmonių supratimas tik stiprėja.

Reaguodami į šiuos veiksmus, praktiškai lygiagrečiai, **4XX** smegenų **genotipo** atstovai, vadovaujami Sistemos, organizuoja teismą dėl Nikolajaus knygos „**Rusija kreivuose veidrodžiuose**“. Kai kuriems Sąjūdžio nariams buvo iškeltos baudžiamosios bylos.

Igoris Michailovičius Kondrakovas dalyvavo knygos „**Rusija kreivuose veidrodžiuose**“ teisme. Be to, jis parašė mokslinę nuomonę apie šią knygą. Joje nėra ekstremizmo elementų. Tai buvo socialinis tų, kurie yra Sistemos vykdytojai, tvarka. Tai buvo nepaprastas **TEISMAS**, kuriame teisėja Fiodorova vos girdimu balsu sumurmėjo savo verdiktą,

nedavusi žodžio gindama priešingą pusę. Galima viską aprašyti detaliai, bet ar verta?

Mes tai stebime kiekvieną dieną ir jau nustojame stebėtis, suvokdami, kad tai yra Senosios sistemos agonija ir senas žmonių mąstymas, kurie šiandien tiesiog automatiškai vykdo tai, kas juose buvo sudėliota. Žinoma, ateis kiekvieno atsakomybės momentas už tai, ką padarė, nesvarbu, ar jis ką nors padarė įsakymu, ar savo iniciatyva. Tai yra paslėpta vykstančių transformacijų prasmė. Jie negali būti smurtiniai. Bet tai nereiškia, kad ateis atleidimas. Patikėkite, ponai, mano žodis – tai daug rimčiau, nei daugelis šiandien galvoja.

Ar N. Levašovas suprato, kad Sistema nenurims ir jį „pribaigs“, nepaisydama užsispyrusio pasipriešinimo? Taip, suprato. Apie tai man pasakoja paskutinis mūsų susitikimas su juo ir kai kurių nurodymų iš jo gavimas. „**Kare, kaip ir kare, galimi nuostoliai. Svarbiausia, kad šie nuostoliai būtų pagrįsti. Jūs esate kariškis ir suprantate tai labiau nei kiti**“, - sakė jis, o jo žvilgsnis tapo toks gilus, kad man tapo aišku, kad jis mato toli į priekį. Tada visiškai aišku, ką jis turėjo omenyje sakydamas, o vėliau parašė, kad „**net ir mano mirtis BUS NAUDINGA, SUJUNGTI ŽMONĖS kovoti už savo ateitį, kur nėra vietos melui ir niekšybei**“. Jau 2014 m., kitame susitikime su Levašovo draugais, įvertinęs situaciją, kas vyksta, padariau išvadą, kad jei Levašovas būtų „atsilaikęs“ dar pusmetį, įvykiai būtų pasisukę kiek kitaip. Bet atsitiko tai, kas atsitiko, ir **2012 metų birželio 11 dieną JIS MIRE**. Ar tai buvo Sistemos pergalė? Ne, tai buvo bene didžiausias jos praradimas, nes niekas, o juo labiau vertikalčiai integruoti Gesheftmacheriai, kaip Sistemos avangardas, kuris jau tik automatizuotas, niekada nesugebės sustabdyti informacijos, kurią neša N. Levašovo knygos ir technologijos. , plinta eksponentiškai, suteikia žmonėms **NAUJŲ ŽINIŲ IR NAUJĄ PASAULIO SUPRATIMĄ**. Visa tai numatęs, jis ėmėsi nemažai rimtų ir iniciatyvių žingsnių, pavyzdžiui, „pasiruošė“ generatoriaus „perkėlimui“ iš Prancūzijos į Rusiją, tvarkė jo archyvo dublikatą, perdavė technologijas ir apmokė juos naudoti, sukūrė konstrukciją“, leidžianti atkurti ir įdiegti generatorius į kompleksus „SvetL“ ir dar daugiau. Kaip dabar suprantu, būtent jis „išlankstė“ situaciją taip, kad draugai mane „surado“ ir daug ką papasakojo iškart po jo mirties. Jis visada sakydavo, kad jam lengviau priversti dirbti jau pažįstamus, nei prisivilioti naujų žmonių. Laikas parodė, kad jis viską apskaičiavo teisingai. Labai atsiprašau, kad vis dar neturiu jo pagrindinio archyvo. Yra tik dalis jo. Dalis, kurią naudoju rašydamas šią knygą. Bet aš žinau, kad netrukus archyvas bus visiškai ten, kur ir turėjo būti. **Be to, kaip žinote, rankraščiai nedega!** Ir tai taip pat didžiulis nuostolis Sistemai, kuri „norėjo“ (natūralu, per savo valdomus žmones) paslėpti ir sunaikinti šį palikimą. Kalbant apie **Nikolajaus žmoną Svetlaną**, aš, kaip jau sakiau, išsamiai šio klausimo „neliesiu“, daug žinodamas

iš pirmų lūpų, o iš paties Nikolajaus. Galiu pasakyti tik tiek, kad operacija „**Leitenanto Schmidto vaikai**“ Sistemoje nepraėjo! Svetlanos knygos „**Apreiškimas**“ posakyje Nikolajus, remdamasis Svetlanos prisiminimu, deda paskutinį tašką, rašydamas: „*Savo biografijoje tęsiu pasakojimą apie tave, nes mūsų biografijos taip glaudžiai su tavimi susipynusios, kad tapome visum ir toliau būsime...*» Vienas iš prevencinių Nikolajaus žingsnių buvo parengti istorinį foną situacijai, kurioje jo nebūtų, apie ką kalbėjau savo esė „**Veidrodis nėra jo siela.**“ Panašiai buvo parašyta ir jo autobiografinė knyga „**Mano sielos veidrodis**“. Įvertinęs informacijos iškraipymus, grįžusius po susitikimų su skaitytojais užduotų klausimų pavidalu, Nikolajus rašo autobiografiją, kurioje populiaria forma išdėsto daugelį savo idėjų, atradimų, be biografijos, kuri yra glaudžiai susijusi su tuo, ką jis daro. Nebegalėjo būti įvykių ir jo kūrybos iškraipymo, nes jis viską pateikė taip, kaip buvo jo supratimu. Ir tai tapo pagrindiniu ir tikru šaltiniu, iš kurio galite (ir jums reikia) semtis informacijos, kad suprastumėte ir įgytumėte savo žinias bet kuriam asmeniui, o ne tik norėdami parodyti susidomėjimą Nikolajaus Levašovo gyvenimo keliu. Deja, daugelis skaitytojų to nesupranta. Bet apie tai vėliau.

1.9. Po žaidimo pabaigos

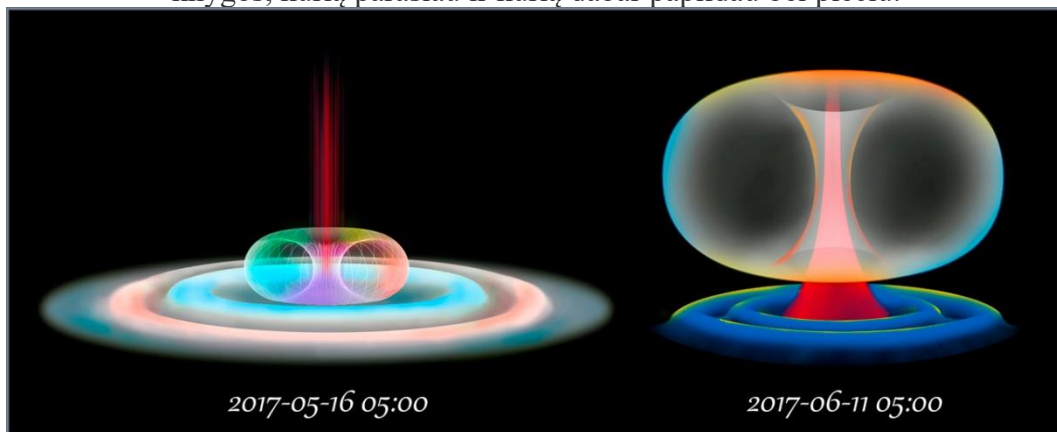
Iškart po Svetlanos, o vėliau ir Nikolajaus mirties, prasidėjo **JŪ GYVENIMO ISTORIJS IŠKRAIPYMAS**. Apie juos purvo srautai buvo pilami į internetą, naudojant archyvinę medžiagą ir klastojant viską, kas susiję su jų vardais. Deja, nori nenori tame dalyvavo tie, kurie save vadino N. Levašovo „kovos draugais“. Kaip vėliau paaiškėjo, tai buvo daroma ir tebedaroma tik siekiant suteikti sau reikšmę daugybės N. Levašovo gerbėjų fone. Tačiau putos pamažu nyksta, ir vis daugiau žmonių su susidomėjimu mokosi šios, mūsų žemišku supratimu, visiškai nepaprastos, Asmenybės, kurios **NEĮMANOMA LYGINTI** numanomoje praeityje ir, ko gero, ateityje.

Kai jau baigiau rašyti šį skyrių, dariau taisymus ir kažką naujo, kas nepaminėta pirmajame leidime, gavau laišką iš žmonių, kurie gerbia Nikolajaus Levašovo atminimą, skaito jo knygas, ieško bet kokios informacijos apie jo gyvenimą ir kūrybą. , taikant Technologijas ir analizuojant gautus rezultatus savo žinių, gautų iš Levašovo kūrybos ir ne tik iš jo darbų, požiūriu – „... *įamžinkime N. Levašovo atminimą ir išreikškime jį ne tik straipsniuose apie jį, istorijas ir reportažus apie technologijas, bet kursime ir Jo muziejų, kuriame surinksime viską, ką apie jį surinkome iš įvairių šaltinių, ir viską, ką dar galime gauti? ..*“

Tardami žodį „įamžinti“, daugelis net nesusimąsto, kokie mirtingi paminklai šiandien yra bet kokia forma. Kad ir kaip jie būtų „orientuoti į amžinybę“, vidutinė jų gyvenimo trukmė yra proporcinga žmogaus. Deja, viskas pamiršta. Ir baisūs karai, ir žmonių likimai, kuriuose nieko negalima ištaisyti, ir žmonių darbas, ypač jei jie susiję su Žmogaus vystymosi galimybe ir paaiškinimu jam, kas vyksta aplinkui, jei, žinoma, žmogus sugeba tai suvokti. Nes tai jau praeitis, kuri tampa tolima. Nes tai, kas vyko praeityje, šiandienos kintančios pasaulio santvarkos realijose, suvokiama visiškai kitaip, nei praeitis, kuri įvyko, pavyzdžiui, prieš 100-150 metų, buvo mūsų suvokta prieš 10-15 metų. Tai objektyvus procesas, kuris paveikia daugumą žmonių, tai vertingas palikimas, kuris buvo paliktas mums visiems. Nuo to momento, kai Nikolajus mire, apgailėstaudamas priėjau prie išvados, kad jei ne žmonių, susijungusių į jų sukurtus N. Levašovo klubus, pastangos, kaip nauja (tuo metu) bendražygių santykių forma. -ginklų ir bendraminčių, jei ne plinta **Technologijos SvetL**, jų taikymas, kurio rezultatai absoliučiai vieši, taip pat jei ne keistai, uolūs Technologijos puolimai, kuriuos jau minėjau, kad po 3- 4 metų Nikolajų **MAŽAI KAS PRISIMINTŲ**, net jei jo knygos praktiškai yra viešai prieinamos. Tokia yra šių dienų realybė, kad ir kas ką sakytų. Įsiurbta kasdienybė, o daug svarbių dalykų, įvykių išblunka

iš atminties, tolsta kaip šaltos senos žvaigždės. Kasdien reikia per daug galvoti, per daug išmokti naujos informacijos. Naujas gyvenimo būdas, naujos žinios, naujos technologijos, nauji žodžiai... Ir dėl to negalima kaltinti žmonių, ypač šiandien, suprantant, kokias transformacijas išgyvena visa žmonija. Tačiau tuo pat metu, kad ir kiek praėjo laiko, kad ir kas nutiktų, yra kažkas, ko niekada nepamirši – neišdildomas prisiminimas, kažkas, kas žmoguje įstrigo tvirtai. Man tai yra Nikolajaus Levašovo prisiminimas ir tai, ką su juo pradėjome, ką jis padarė dėl manęs ir kaip po to pasikeitė mano gyvenimas. **Muziejus** yra ir žmonių vienijimo forma, nes muziejus yra **Mūzų namai** – organizacija (įstaiga), užsiimanti daiktų – gamtos istorijos paminklų, materialinės ir dvasinės kultūros paminklų rinkimu, tyrinėjimu ir saugojimu, taip pat **EDUKACINE IR POPULIARINIMO VEIKLA**... Ši idėja nėra nauja, nes iškart po Nikolajaus „išvykimo“ kai kurie uolūs „pasekėjai“ pradėjo kalbėti apie muziejaus kūrimą Prancūzijoje Nikolajui ir Svetlanai priklausiusios pilies pagrindu. Jie pradėjo kurti planus, daugiausia vadovaudamiesi savo privačiais interesais, tačiau viskas nenuėjo toliau nei pokalbių parduotuvė. Ir galiausiai viskas baigėsi pilies ir ten buvusių daiktų pardavimu, apie kuriuos jau rašiau. Tačiau vis dar yra nuotraukų, knygų, laiškų, projektų ir daug ką palietė šio nuostabaus žmogaus rankos. Visa tai saugo Nikolajaus mama Valentina Petrovna ir jo brolis Vladimiras. Būtent žmonės, kurie bendravo ir bendrauja su Valentina Petrovna, padėda jai, - ši idėja gimė, kaip sakoma dabar, skaitmeninti visas šias medžiagas ir, kad jų pagrindu **BŪTŲ SUKURTAS MUZIEJUS NIKOLAJUS LEVAŠOVAS**... Jie įsitikinę, **kad Levašovo artimieji neatsisakys**. Žinoma, palaikiau šią iniciatyvą, tačiau pasiūliau kuriant šį muziejų akcentuoti **šviečiamąją ir populiarinimo veiklą** – N. Levašovo muziejų kaip **ŽMONIŲ BENDRAVIMO IR PAŽINIMO PLATFORMĄ**. Nusprendžiau, kad perduosiu muziejui nuotraukas ir aprašymus tų Nikolajaus daiktų, kurie dėl vienokių ar kitokių priežasčių „perėjo man“.

Žinoma, šiame muziejuje bus vieta pasakojimui apie „SvetL“ technologijas, jų kūrimo istoriją, pritaikymą, pačių sukurtus žmonių atsiliepimus. Tikiuosi, kad daug kas bus paimta iš šios knygos, kurią parašiau ir kurią dabar papildau bei plečiu.

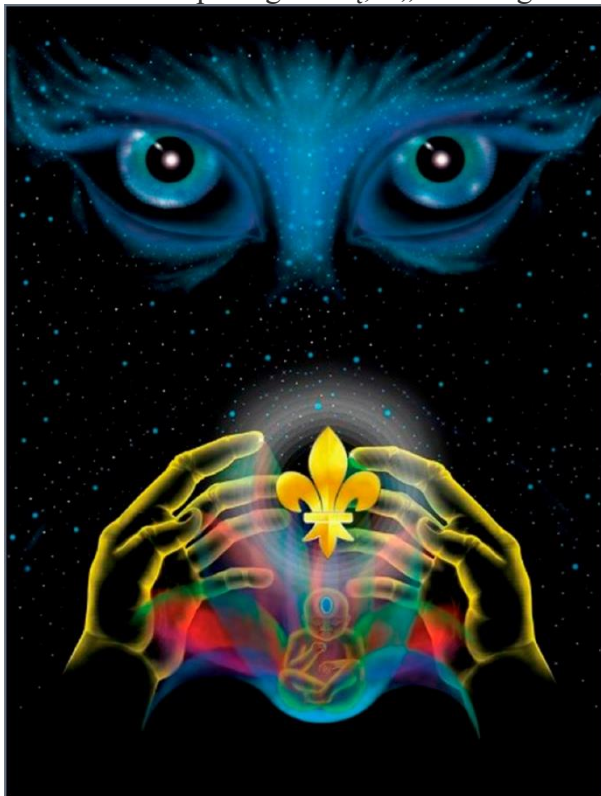
Galiausiai reikia suprasti, kad jei norime judėti į priekį savo žiniuose apie **Levašovą**, pirmiausia turime nustoti jį lyginti su kuo nors, naudodamiesi liūdnai pagarsėjusia „dvejetaine“ mąstymo sistema, apie kurią sakoma „**Trečiakis kreipimasis į žmoniją**“: „... itin skurdžios Asmenybės pagrindas yra „**taip**“ ir „**ne**“ sąvokos., kaip neva realus ir ne kartą pasireiškiantis laipsniškai analizuojant bet kokią sudėtingą procesą, įskaitant konkrečios Asmenybės veiklos vertinimą. Tuo pačiu metu, žinoma, analizės žingsnių skaičius yra labai mažas ir dažniausiai labai mažas, net jei tiriate gana rimtą problemą. Atsakymo ieškoma pasirenkant vieną iš dviejų, kur du yra galimų sprendimų žingsnių skaičius, o teisingiausias sprendimas yra tarp jų. Jūsų matematikai supras tokią analogiją: problemos, atsirandančios išsprendus konkrečius klausimus, pavyzdžiui, „**taip**“ – „**ne**“, sprendimas yra panašus į vienos iš N matmens kubo viršūnių pasirinkimą, o galimų sprendimų

erdvę sudaro visi taškai N - trimatėje erdvėje. Jei patikslinti, tai **TIKRA SPRENDIMŲ ERDVĖS** matavimą dažniausiai nustatote neteisingai ir labai retai iš tikrųjų yra skaitinis, dabartinį požiūrį į jus, kaip į protingą rasę, apsunkena šie informacinės tvarkos svarstymai. Kiek galima spręsti, bet koks mokslinis ar teisinis įstatymas, bet kokio atradimo ar išradimo prasmė, bet kokios svarbios minties esmė gali būti išreikšta bet kuria fraze, susidedančia iš šimto žodžių iš **50 000** žodžių žodyno, įskaitant matematinius ir kitus susitarimus. Bendras galimų frazių skaičius tokia žodyne atrodo labai kuklus, **lygus 100**... Jei paliksime tik frazes, kurios turi tik diagnostinę esmę, t.y. apibrėžiant prasmę, tada jų skaičius sumažinamas iki 50. Jeigu dabar atmesime frazes, kuriose žodžiai gramatiškai taisyklingai sujungti, bet jų turinys net neturi prasmės panašumo, tai prasmingų frazių skaičius sumažės iki 25. Tiesą sakant, klaidingų iš tikrųjų teiginių pašalinimas, remiantis labiausiai pervertintais vertinimais, sudaro tik **3–10** teiginių sąrašą ir ne daugiau, ką galima išreikšti ir atitiktų tikrovę. Tuo tarpu įvairiose planetose yra žinomi gyvūnų pasaulio atstovai, galintys duoti ne mažiau įvairių besąlyginių, gana adekvačių tikrovei reakcijų į įvairius išorinių dirgiklių derinius, kurių vis dėlto negalima pavadinti pagrįstu. Taip, ir mes tokių turime planetoje. Matyt, geriau būtų manyti, kad žmonija nėra protinga, o **POTENCIALIAI GERA RASĖ**, nes mąstymo ribotumai, kaip jau žinote, **negali būti jūsų prigimtyje...**“ Tik taip ir ne kitaip. Tačiau dauguma žmonių, deja, tiesiog negali to suvokti net savo kasdieniame gyvenime.

Apie ribotą mąstymą ir apie tai, kas, kaip ir kodėl tai padarė, jau skaitėte ankstesnėje knygoje. Į tai, mielas skaitytojau, reikia atsižvelgti bandant suprasti ir pabandyti įvertinti tokią Asmenybę kaip N. Levašovas. Pačiame „Kreipimasis“, jei gali atidžiai perskaityti ir suprasti tai, ką perskaityte, o ne tik matyti raides, parašyta viskas, kas susiję su **N. Levašovo, A. Hatybovo, N. Morozovo** ir tų žmonių, kurie paskelbė "**Žmonijos formavimosi pagrindus**" ... Viskas, ką jie parašė, buvo parašyta tiksliai kuriant ir pradėdant įgyvendinti **VISUS K.O.N.** reikalavimus.⁹ Tik iš tokių pozicijų reikia prieiti prie šių Asmenybių, jeigu šiandien jas kas nors gali įvertinti. Pabandykite iš naujo perskaityti šių žmonių kūrinis, nurodytus „Kreipimasis“. Ir tada nebus absoliučiai nepagrįstų ginčų, kuris iš jų yra reikšmingesnis. Yra tik vienas mažas **BET**, į kurį, žinoma, galima atsižvelgti, arba ne, ir apie kurį jau kalbėjau ne kartą. Jei nori Mokytis ir judėti į priekį savo Žiniose, tai visų pirma **REIKIA PRADĖTI NUO LEVAŠOVO KŪRINIŲ**, kaip pagrindo suprasti viską, kas nauja. Tai yra pagrindas. Ir tik išmokus pradinį, galima žengti toliau ir judėti į priekį, studijuojant A.Hatybovo kūrybą. Netgi N. Morozovo, kurį A. Hatybovas vadino savo mokytoju, kūrybą geriausia išmokti galima „susipažinus“ su Levašovo kūryba. Jau kalbėjau apie tai, kas ir kaip priėmė sprendimą Levašovo esmę „perkelti“ į žemišką egzistenciją. Nikolajus ne tik puikiai įvykdė tai, kas jam buvo priskirta būnant Žemėje, bet ir puikiai įvykdė viską, ką jis paskyrė sau ir už ką prisiėmė atsakomybę prieš perkėlimą (išikūnijimą) į Žemę. Praktiškai knyga „**Paskutinis kreipimasis į žmoniją**“ yra **BAIGIAMASIS SAKINIS Į SISTEMĄ (MAT)**.

Mūsų civilizacija artimiausioje ateityje turės išgyventi savo gimimą. Ir jei „gimimas“ bus sėkmingas, Žemės civilizacija pasieks naują kokybinį savo išsivystymo lygį, kai protiškai, tik savo minties galia, Žmogus galės daryti įtaką savo planetos ekologijai, valdyti orus, stichijass, gydyti ir atkurti gamtos žaizdas, padarytas dėl neprotingos savo veiklos. Viskas, ką matome šiandien, yra pradžia. Tai iškovota pergalė prieš Sistemą, didele dalimi N. Levašovo dėka. Esu tikras, kad jau gana netolimoje ateityje Žmogus galės pažinti save, savo galimybes, savo smegenų galimybes. Persikėlimas į praeitį, ateitį, kosmose milijardus šviesmečių nebebus „stebuklas“, kaip kai kurie sako, ar „nesąmonė“, kaip dabar laiko kiti... Laikui bėgant tai taps taip įprasta, kaip skrendant lėktuvu. Visa tai taps įmanoma tik tuo atveju, jei Žmonija **PRIIMS NAUJAS ŽINIAS**, būtinas, kad pakiltų į kitą gamtos pažinimo žingsnį. Jeigu Žmonija nepriims, nenorės priimti Naujųjų Žinių, Žemės civilizacija

susinaikins dar prieš gimimą, o „vaikas“ gims negyvas... Taip sakė N. Levašovas, ir taip yra iš tikrųjų.

„Kaipgi taip, – piktinsis daugelis, – juk mūsų civilizacija sulaukė didžiulės sėkmės! ..“ Žmogus išėjo į kosmosą, buvo Mėnulyje ir netrukus skris į Marsą ... (nebent, žinoma, žmonės skaito ir Levašovą, ir Hatybovą, kas skris, kaip skris ir kur „atvyks“). Ir apskritai mokslas, kultūra, menas – viskas taip sparčiai vystosi, ypač pastarąjį šimtą metų... įvyko informacinis sprogdimas... „**Paskutinis kreipimasis į žmoniją**“ skamba labai kategoriškai. Tačiau neskubėkite daryti išvadų, stenkitės išgirsti, ar bent klausytis... Kaip sakė Kristus: „**Kas turi ausis girdėti, teklauso!**“ beprasmiška – vis tiek mirs iš bado... Žinojimą galima turėti, ir norą perduoti žmonijai, bet jei ji nenori to priimti, kad nepražūtų, belieka tik gailėtis ir bandyti pataisyti tai, ką dar galima pataisyti, kad prailgintų žemiečiams likusį laikotarpį priimant sprendimą prieš mirtį...

Šio skyriaus pabaigoje noriu pabrėžti, kad „**lengvos**“ **programos** nėra skirtos prailginti likusį laiko periodą, bet norėdami jomis naudotis (tiksliau, **ir** su jų pagalba), yra žmonių, kurie skleidžia šias naujas žinias, kad neleistų žmonijai mirti. **Ir tai nėra tušti ar aukšti žodžiai. Tai yra šių dienų gyvenimo realybė.**

Nikolajus Levašovas **IVEIKĖ SISTEMĄ SUTEIKDAMAS JAI MAT**. Ir, kaip žinote, matas šachmatuose yra situacija, kai karalius yra schemeje, o žaidėjas (Sistema) nebegali atlikti nė vieno ėjimo, kad to išvengtų. **Tai reiškia, kad prarandama pusė, kuri pateko į tokią situaciją. Visiškas praradimas!!!**

¹ N. Levašovas „Mano sielos veidrodis“, 1 tomas.

² G. Altshuller, I. Vertkin. Kaip tapti genijumi. Kuriančio žmogaus gyvenimo strategija. - Minskas: Baltarusija, 1994 .-- 479 p.

³ I. Kondrakovas Pažinimo pamokos

⁴ **Netiesinė optika** – **optikos** šaka, kurioje tiriama optinių reiškinių, stebimų šviesos laukų sąveikoje su medžiaga, kuri turi netiesinę poliarizacijos vektoriaus reakciją į šviesos bangos elektrinio lauko vektorius, visuma.

⁵ Ruskolanas yra vienas didžiausių valstybinių slavų darinių Azovo jūros regione, egzistavęs prieš 16 amžių, kurio istorija yra visiškai užmiršta dėl vokiečių profesorių, parašiusių Rusijos istoriją Petru I.

⁶ Sukhomlinsky V.A. Apie švietimą / Comp. S. Soloveičikas. - 4-asis leidimas. - M .: Politizdat, 1982 .-- 270 p.

⁷ knyga. Paslėptųjų atskleidimas (intervencija: kaip buvo). 4.4 skyrius.

⁸ Daugiau informacijos rasite 1 knygos 4.4 skyriuje.

⁹ Koalicijos stebėtojų būrys (KO.N.).

¹⁰ Žr. Naujasis Testamentas, Mato evangelija, 11 skyrius, 15 eilutė.

2 skyrius. Vonios proceso fizika

"Ar tu tiki Dievu?" - jie manęs paklausė.

"Man to nereikia. AŠ ŽINAU!" - Aš atsakiau.

Visada tikėjau, kad *žmogus nuo gyvūno ir augalo skiriasi ne tuo, ko nori, o tuo, ko nori*. Žmogaus troškimo objektas slypi jo noro turėti tam tikrą žinių kiekį plotmėje, gavus jas iš didžiulės informacijos jūros. Priežastis leidžia aprėpti tokį informacijos kiekį. Pati informacija yra atvira visiems, tačiau **NORINT JĄ PAVERSTI ŽINIOMIS, REIKIA PROTO**.

Daugelio žmonių bėda ta, kad jie nesupranta pasaulinės to, kas vyksta, prasmės. Apie tai labai gerai kalbėjo N. Levašovas pirmajame savo knygos „**Mano sielos veidrodis**“ tome.... Visuotinis supratimas visada yra už žinomo ir suprantamo. Tai yra paslaptis, prieš kurią Žmogus sustoja kaip popierinė valtis priešais uolą. Pranašai ir tie, kurie galėjo tai padaryti, galėjo pažvelgti į ateitį. Jie niekada nebuvo suprasti. Kaip ir iki šiol ne visi supranta, ką pasakė ir parašė N. Levašovas ir A. Hatybovas. Jų aprašytas paveikslas atrodo taip fantastiškai, kad primena bepročio kliedesį, kaip daugelis mano. Įspūdį sustiprina tai, kad ateitį jie turėjo apibūdinti dabarties terminais. Žmonės gali fantazuoti tik iš to, ką žino. Ir tai gali patvirtinti du trečiojo tomo „**Mano sielos veidrodis**“ skyriai parašyti prieš N. Levašovo „išvykimą anapus“. Mes žiūrime aplinkui ir matome skirtingus dalykus. Tačiau tarp šių objektų ir mūsų **VISADA YRA TARPININKAI** – mūsų pojūčiai (uoslė, lytėjimas, skonis, klausa ir rega). Mūsų akis gauna informaciją iš išorinio šaltinio ir „nerviniais“ kanalais impulsų pavidalu perduoda ją į smegenis. Į galvą tiesiogiai patenka ne kėdė, į kurią žiūrime, o impulsų rinkinys, kurį Smegenys iššifruoja į kėdės vaizdą. Ar Smegenys teisingai iššifruoja, ar ne, mes nežinome, bet **MES TIKIME**, kad **TAI TEISINGA**. Neįmanoma rasti šio įsitikinimo patvirtinimo.

Skaitytojas tikriausiai atkreipė dėmesį į tai, kad kuo daugiau mokslas sužino apie pasaulį, tuo platesnė tampa nežinojimo sritis. Viskas reliatyvu, apytiksliai ir abejotina, nieko negalima iki galo pažinti, net mažiausią dulkelę, jau nekalbant apie gyvą ląstelę ar smegenų veiklą. Tačiau tuo pat metu žmonės, priešingai nei jų pačių logika, **TIKI, KAD GALIMA ŽINOTI VISKĄ**. Į tai, kad šis įsitikinimas griežtai prieštarauja gamtai, nebuvo ir nėra kreipiamas dėmesys. Mokslas įgyja religijos autoritetą, kurio kalbėtojai, priešingai nei sveikas protas, tikėjo ir tebetiki jos gebėjimu potencialiai viską pažinti. Tačiau daugumos žmonių mąstymas niekada neviršija „pasodink medį, pastatyk namą, užaugink vaiką“. Visa tai tikrai puiku, bet kažkas turi pagalvoti apie miškų sodinimą, miestų kūrimą ir žmonių švietimą.

Mes kalbėsime daugiau apie šiuolaikinį mokslą ir išsamiai. Be šito nebus supratimo, kaip ir kuria kryptimi „**kasti žinių kastuvu**“, bet, visų pirma, kur gauti šį „**kastuvą**“ ?

Vienintelis mano pranašumas prieš žmones, kurių tvirtinu, yra tai, kad aš visada galvodavau ir sprenddavau, kas vyksta, pats. Ir ne tik todėl, kad Levašovas „**nuvarė mane į Pirtį**“ .

Mes gyvename epochinių atradimų ir įvykių eroje. Visą šių įvykių sąrašą visada galima rasti internete arba per **televiziją** . Bet **televizoriaus** geriau nežiūrėti, nes tada reikia „**eiti į pirtį**“ , o po tokių peržiūrų tavęs ten gali ir nenuvesti. Bet net jei žiūri televizorių, žavėdamasis dabartiniu šalies prezidentu, Vyriausybės veikla, Olimpiniu komitetu, JT, UNESCO, vyriausybiniemis agentūromis, religiniais renginiais su „Magių dovanomis“, iš tolimos šalies atvežtomis „stebuklingomis relikvijomis“ (nors yra ir savų), moksliniais tyrimų institutais ir aukštosiomis mokyklomis, institucijomis, žinomais mokslininkais, mokytojais, specialistais, valstybės ir visuomenės veikėjais, Nobelio premijos laureatais, tarptautinių ir valstybinių premijų laureatais tokiose srityse kaip informacija, informatizacija, informatika, fizika, chemija, matematika, biologija, astronomija, medicina, istorija, sociologija, ekonomika, informatika, politika, filosofija, kultūrologija, informaciniai išteklių ir technologijos, žiniasklaida, informacijos saugumas ir t. t. – **VIS TIEK „IŠEISI Į PIRTĮ“** . Mūsų dabartinės žinios nepadės mums nuo to išsisukti . Šiandien daugelis (laimei, yra internetas, kuriame gali „išlieti sielą“, išreikšti save ir mokyti kitus) puolė kalbėti apie Visatą, aukštesnįjį protą ir apskritai, - jie nelaiko klausimų mažesniais, nei universalieji. Putos iš burnos šaukia į visus kampus: „Skaitėm N. Levašovą! Mes pristatome jo nuostabias naujas žinias „masėms“ ! Mums nereikia nieko daugiau, todėl, kad mes – žinom! Mes žiūrėjome visus jo vaizdo įrašus „**YouTube**“ ir daugiau nei vieną kartą! Kiti taip pat šaukia: „ Ir mes žiūrėjome N. **Levašovą** , ir **A. Hatybovą** skaitėm (kai kurie priduria:“ ... ir **N. Morozovas** “). Ir dabar mums viskas aišku, bet **neįmanoma „sudėt šių žinių“ su A.Hatybovo darbais !** Vienas prieštarauja kitam. Viena – apie esmę, kita – apie smegenis (ir net apie spermą). Visatos vaizdas nesutampa! Tiesa, buvo „**Visatos nehomogeniškumo**“ ekspertų (nežinantiesiems – N. Levašovo knyga „Nehomogeniška **visata**“) su paskaitomis ir seminarais pasekėjams . O iš priežasčių, nė vienas iš "organizatorių", "ekspertų", "studentų ir" pasekėjų "niekada ir nepasakė (paslėptas žinias?), Kuris buvo visatos sukūrimo priežastis (bent jau pagal N. Levašovą) ir ar pati Visata nėra kito proceso atliekos (bent jau pagal A. Hatybovą)?

Anot A. Hatybovo, su kuriuo aš visiškai sutinku (o tai turi išsiaiškinti patys skaitytojai), Visatos sukūrimo priežastis buvo „**Ugnis pirtyje**“, nesant „**Instrukcijos jos operacija**“. Ir dar pridursiu – atsižvelgiant į „**Šluotos ir kastuvo**“ naudojimą, kuris „atitinka“ Didžiojo sprogimo koncepciją ir Hablo sferos susidarymą, *kad likęs Kosmosas negalėtų kištis į gyvos ląstelės kūrimo iš dulkių procesai, taip pat Visatos vienodumas. Žinoma, prie to dera pridėti:*

- **Instrukcija Nr. 1** (6 tomai su 1 priedu A. Hatybovo „**Maudymosi verslo instrukcija**“),
- **Instrukcija Nr. 2** (10 knygų „Gyvybės šaltinis“ ir dviejuose tomuose N. Levašovo „Esmė ir protas“) ir

- **Paraiška** vadinamas "**Žinios iš Na_Chal**" (autorių grupė) ir, žinoma, ši knyga, jei jūs ją perskaitysit iki galo.

Jūsų dėmesiui pateikiamos kai kurios šių instrukcijų ištraukos. Reikėtų pabrėžti, kad pagrindinė matematikos, fizikos, chemijos, biologijos, medicinos ir dangaus mechanikos medžiaga yra geriausiai išdėstyta:

- N. Levašovo darbuose („*Paskutinis kreipimasis į žmoniją*“, "Nevientisa Visata", "Esmė ir protas", "Proto galimybės");
- **A. Hatybovo monografijoje** („Šaltoji branduolių sintezė“, kurioje atskleidžiami ir detaliai aptariami **Žemės gyvybės palaikymo sistemos klausimai**);
- tinklalapyje <http://rnto.club> publikuotuose straipsniuose ;
- rinkinyje „**Žinios iš Na_Chala**“, kuriame taip pat bus paaiškinta, kas yra „**SvetL**“ **programos** , jų pagrindai, galimybės ir viskas, kas su jomis susiję.

Taip pat turėtumėte nuspręsti dėl vartojamos terminijos, kad neklaidintumėte brangių skaitytojų mokymosi procese.

1. „**PIRTIES**“ sąvoka turėtų apimti **BŪDA**, kaip per gana trumpą laiką **PAKEISTI GYVOS LAŠTELĖS STRUKTŪRĄ IR SMEGENŲ STRUKTŪRĄ** .

2. „**ŠLUOTA**“ sąvoka turėtų apimti N. Levašovo sukurtą „**TAMSIOSIOS MEDŽIAGOS GENERATORIAUS GALIMYBES** ir „**SvetL**“ programų galimybes prisidėti prie gyvos ląstelės struktūros keitimo (sveikatos). ir smegenų struktūra per gana trumpą laiką.
3. Į sąvoką „**Kastuvai**“ turėtų būti įtrauktas **ASMENINIS DARBAS**, kuris, suradęs, studijuodamas, mokydamasis ir „taikydamas“ instrukcijas Nr. 1, instrukcijas Nr. 2 ir Priedą bei šią pagrindinę medžiagą, yra suteikta galimybė pakankamai trumpam laikui „perkelti“ iš kategorijos ŽMONIJA į A kategoriją ŽMOGUS (priklausomai nuo Kastuvo dydžio ir gebėjimo su juo dirbti). Žinių požiūriu, šiais klausimais beprasmiška sutelkti dėmesį į faktų tyrimą. Siūlau sutelkti pastangas į visumos supratimą ir į detales pažvelgti per šią prizmę. N. Levašovas priminė, kad remiantis problemomis kaip ledkalnio viršūnės vizija, išvadų daryti neįmanoma. Išvadas galima padaryti tik tada, kai matote problemą (visą ledkalnį) kaip visumą!

4. Kai su Nikolajumi Levašovu palietėme tokias temas savo pokalbiuose, jis labai teisingai kalbėjo apie žmones, kurie Pasaulį laiko tokiu didžiuliu, kad **NETIKI** savo Žinių galimybėmis. **BET TIKI** tais, kurie, jų nuomone, jį pažįsta geriau nei daugelis. Jie tiki antžmogio, galinčio už juos išspręsti visas jų problemas, egzistavimo iliuzija. Jie nesupranta, kad pasaulį pažinęs ir iliuzijų našta nusimetęs *Žmogus* atsiduria kitų dimensijų pasaulyje ir kitiems sunku, beveik neįmanoma peržengti ribą, skiriančią jį nuo visų kitų. Jis dažnai tiesiog nustoja egzistuoti kiekvienam realiame fiziniame pasaulyje. Tampa dievybe, kurią reikia garbinti ir kuria tikėti. Nikolajus kiek galėdamas stengėsi įtikinti žmones jų supratimo klaidingumu. Taip pat tenka eiti pokalbiuose su žmonėmis, kurie jau vienokiu ar kitokiu laipsniu „susidūrė“ su Levašovo kūriniais, pradėję juos mokyti. Dabar dauguma jų kiekvieną **NAUJĄ** informaciją konkrečiu klausimu bando **PATIKRINTI** su Nikolajaus informacija. Bet tai yra „*eilutė po eilutės*“ patikrinimas arba susitaikymas, ir jis **NEATSKLEIDŽIA** viso vaizdo. Mums reikia išsamaus vaizdo, ypač šiandien, kai įvykiai, vykstantys prieš mūsų akis, yra tokie greiti. Visada stengiuosi pats pasižiūrėti kelis „ekranus“ ir pamatyti visą man priklausančią ar man perduodamą informaciją. Informacija apie tą patį objektą gali būti perduodama **SKIRTINGU** kokybės lygiu, į tai visada reikia atsižvelgti. Net skaitant šią knygą turėtų paaiškėti, kad Levašovas pasirinko vieną informacijos pateikimo būdą, Hatybovas – kitą.

2.1. „Persirengimo kambarys“

Mes nagrinėjome **šluotos** koncepciją, ji labai naudinga tiek esant, tiek naudojant, nes visi žinome, kad didžioji smegenų dalis yra po kaukole, todėl tyrimo erdvė yra žinoma ir nereikalauja didelių išlaidų atskiriems mokslinio tyrimo dalyko elementams saugoti. Tačiau pagrindinė šiuolaikinio mokslo energetinė konstanta vis dar yra **ARKLIO JĖGA**, todėl viskas, kas susiję su moksliniu aprašymu, yra „**ARKLIO RAIDĖ**“, o visos mokslinės idėjos yra svarstomos **ARKLIO POŽIŪRIU**.

Iš **J. Emely žinyno** (elementai) žinoma, kad šiuolaikinį žmogų vidutiniškai (70 kg) sudaro: deguonis - 43 kg, vandenilis - 7 kg, anglis - 16 kg, fosforas - 1,5 kg. Likusi cheminių elementų lentelė yra miligramais, įskaitant urano telkinius.

Pradiniame etape, kruopščiai sumaišę vandenilį, anglį ir deguonį bei pridėdant visus periodinės lentelės elementus prieskonių pavidalu, gavome **gyvą ląstelę**. „Prieskonių“ paslaptis, priešingai nei „Coca-Cola“, laikui bėgant buvo prarasta, tačiau pati ląstelė išliko ir gali „pasigirti apranga“ iš Nilsborijos ir Kurčatovijos. Kuriant gyvą ląstelę, žinoma, nereikėjo jokių aukštųjų technologijų: pradinės

kompozicijos buvo susmulkintos į skiedinį, o po to kaitinamos iki norimos temperatūros (ne žemesnės nei volframo garavimo temperatūra).

Aišku, juokinga, bet būtent taip ir buvo, nes jei nėra pasaulio supratimo, negalima atlikti jokio veiksmo. Atvirkščiai, tai: kad veiksmas galimas, bet jis bus be esmės. Įsivaizduokite: esate erdvėje, kurioje viskas yra kitaip. Nežinai ko bijoti, ko siekti ir pan. Viskas aplinkui nuostabu, fantastiška ir nesuvokiama, kaip Alisa Stebuklų šalyje. Analogijų su pažįstama tikrove nėra. Jus tempia įvykių srautas ir neįsivaizduojate, kaip jai atsispirti. Tai atsitinka sapne, kur nieko negali padaryti, nes nieko nesupranti. Laisvė pasireiškia veikimu. Veiksmas pasireiškia pasirinkimu. Jei nėra pasirinkimo, tai nėra ir laisvės. Norint pasirinkti, reikia žinių. **ŽINIOS YRA STRUKTŪRIZUOTA INFORMACIJA...** Norint paversti informaciją žiniomis, reikia rūšiuoti, nurodant žalingą, kitą - būti naudingam, trečią – kaip nenaudinga, ketvirta – nesuprantamam ir t.t. Tada gimsta žinios, leidžiančios nustatyti: ko siekti, ko vengti, ko ignoruoti. Žinių teisingumas yra santykinis klausimas (tikėjimo sritis). Pasaulis gali būti nesuprastas ir laisvas. Pagrindinis dalykas analizuojamoje situacijoje yra ne teisingumas, o žinių mastas. Laisvė atsiranda, jei žinių skalė nėra žemesnė už minimumą. Jei jis žemesnis, tai vietoj laisvo veiksmo bus mechaninis veiksmas, priklausantis nuo kažkieno supratimo, atsitiktinumo ar chaoso. Ir tada atsirado tokia „konceptija“, kad reikia imti stupą ir joje sutraiškyti originalias kompozicijas. Kartu galima remtis tuo, kad, remiantis naujausiais fundamentiniais tyrimais, „žmogui, kaip ir visai Visatai, būdinga penkių matmenų matavimo sistema ir septynios būsenos: *kietas, skystas, dujinis, plazminis, informacinis-fizinis vakuumas, informaciją generuojantis vakuumas ir informaciją generuojantis* “. Tai yra, gyva ląstelė Žmogui nebereikalinga. Tačiau yra kuklių **Edinburgo mokyklos** (Anglija) biofizikų teiginių, turinčių laikiną DNR vystymosi ypatybių. Devintajame dešimtmetyje jie parodė, *kad beždžionės genomo mutacijai į žmogaus genomą reikia laiko, viršijančio visą Žemės amžių (daugiau nei 4,5 milijardo metų)*. Tuo pat metu matematikė **Chandra Wickramasinghe** ir astrofizikas **Freudas Hoyle'as** (dirbdami kartu) priėjo prie išvados: „*labiau tikėtina, kad uraganas, šluojantis per senovinių orlaivių šiukšlyną, surinks visiškai naują superlainerį iš laužo, nei netyčia iš jo komponentų atsiras gyvybė*“. Žemiau pateikta medžiaga teigia esanti pažįstama ne tik netradiciniu požiūriu, bet ir atsižvelgiant į naujausius mokslo pasiekimus.

Šiuolaikinis žmogus jau ilgą laiką gyvena dirbtinėje gamtoje. Jį formuoja šios gamtos generuojamas informacijos srautas. Elektra, dujos, elektra, vanduo, nuotekos, maistas parduotuvėje žmogui tapo tokiais pačiais kasdienybėje, kaip medžiai, upelis ir grybai kiškiui miške. Kiškis negalvoja, iš kur atsiranda visa tai. Šiuolaikinis žmogus taip pat negalvoja, iš kur elektra, o bakalėjos parduotuvėje. Jam tai ta pati realybė kaip saulės šviesa ar oras, tačiau čia jis kviečiamas *susidoroti su Pirtimi visomis subtilybėmis ir smulkmenomis*.

2.2. Susitvarkyme su Pirtimi

Visi žino, kas yra **pirtis**. Daugelis ją matė, o kai kurie netgi naudojosi. Žinoma, kad aplankius **Pirtį** net „stogas gali nueiti“ ir atsidursite kitame mieste. Civilizacijos istorijoje nėra klastingesnio išradimo už **pirtį**, nes, kaip sakė ir rašė Aleksandras Hatybovas, sunku su tuo nesutikti:

- **pirma**, niekas nežino, ką galima priskirti „**PIRTIES**“ sąvokai ;
- **antra**, net ir šimtmečius **besitęsiantis pirties** naudojimas neatsako į klausimą – kas pasikeičia žmogaus organizme po apsilankymo **pirtyje** ;
- **trečia**, kurioje **pirtyje** geriau apsilankyti: kuri *formuoja žmogaus vėžines ląsteles*, ar kuri *prisideda prie diabeto formavimosi*? Ši dilema gali pasirodyti neišsprendžiama net

sparčiai besivystančios pažangos ir informacinių technologijų įvairiose mokslo ir technologijų srityse kontekste.

Grįžkime prie vartojamos terminijos. „**PIRTIES**“ sąvoka turėtų apimti *būda*, kaip per gana trumpą laiką *pakeisti gyvos ląstelės struktūrą ir smegenų struktūrą*. Netiesioginiai rezultatai (kūno svorio sumažėjimas, porų išlaisvinimas nuo riebalinės apsaugos) tik padidina susidomėjimą pirtimi.

Kosminėje stotyje galima įrengti ir pirtą (ten pageidautina rusiška dūmų pirtis), iš kurios galima ištrūkti iš laivo išlipus be skafandro.

Trumpai apsvastykite garsių šiuolaikinių pirtčių klasifikaciją.

1. Rusiška pirtis juodai balta.
2. Suomiška pirtis.
3. Arabų pirtis (išradimas priskiriamas žydams).
4. Romėnų pirtis.

Pateikta pirtčių klasifikacija skirta pasauliečiui arba aborigenui, kuris nėra susipažinęs su pirtimi ir kurį reikia ten tempti, naudojant net reklamą ir sekso parduotuves. Aborigenai, žinoma, vėliau gali atrasti smegenų nebuvimą, tačiau šis faktas jo neturėtų trikdyti, nes per visą „maudymosi verslo“ vystymosi istoriją ši problema niekam nerūpėjo ir nesukėlė jokių nusiskundimų net ir m. šio nurodymo nebuvimas.

Be „PIRTIES“, norėdami geriau suprasti ją, galite įtraukti:

5. Čiževskio sietynas (elektrinė kėdė).
6. Slėgio kamera.
7. Automobilis (kilmės šalis nesvarbu).
8. Bet kokia uždara erdvė su įjungtu maitinimu (pavyzdžiui, 50 Hz, kuris itin populiarus Rusijos platybėse).
9. Elektriniai impulsiniai prietaisai ir įranga, naudojami diagnostikoje ir gydyme (ypač smegenyse).
10. Svyruojantys kontūrai, pastatyti pagal formos dėsnius (apšvietimai).
11. Radiotelefonas, kaip ekonomiškiausias prietaisas Smegenims išjungti (paprastiems žmonėms – hantelis Smegenims).
12. Sistemos, pagrįstos magnetronu.
13. Lėktuvas, erdvėlaivis.
14. Jūra.

Papildomas sąrašas skirtas ne vietiniams, jie pirmiausia turi *pereiti pirmuosius 4 taškus*, o tik tada pagal savo skonį pasirinkti, ką primes.

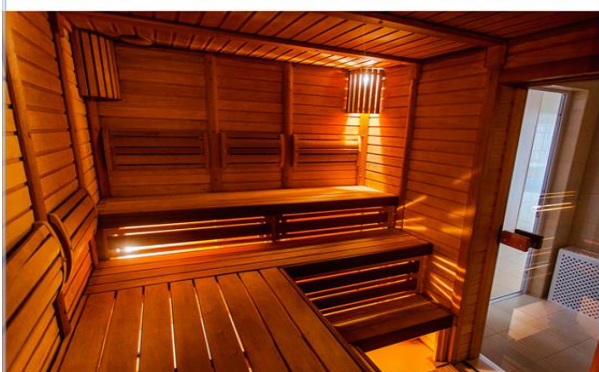
Pirtis skirta žmogui (buvo manoma, kad jis naudosis tuoj pat po to, kai nukris uodega ir pagriebs pagaliuką). Niekas nebandė naudotis **pirtimi**, pavyzdžiui, maudyti dramblių ar net katę. Patys gyvūnai ypač skrupulingai žiūri į savo smegenis ir nesiekia patys naudotis **pirtimi**.

Taigi, kodėl reikia pirties? Visi tai žino – garinti odą, kad nuplautų atliekų ląsteles ir nešvarumus, pašalinti epitelio ląsteles, kurios nenori dalyvauti „gamtos karaliaus“ (skaitome – žmogaus) palikuonių gamyboje, o taip pat keistis.. dėl šilumos balanso, kad taip pat netektų svorio. Pirtis daugiausia statomos iš medžio. Tačiau čia patartina apsvarstyti keletą variantų.

Medinė pirtis

Pirtis draugiška aplinkai, esant aukštesnei nei $37,5^{\circ}\text{C}$ temperatūrai, vabzdžiai sugeba pasislėpti plyšiuose ir išlįsti tik ant ką tik nuplauto kūno, todėl pavojaus juos pagauti nėra. Tačiau dėl kokių nors priežasčių medinės vonios dažnai perdega, o vabzdžiai gali nespėti grįžti, o tai yra kupina didesnių finansinių išlaidų. **Nemoksliniu požiūriu**, savaiminis pirties užsidegimas atsiranda dėl to, kad medis turi savybę „įgauti“ vandens potencialą, o kai jis pasiekia **124% normos** (medžio struktūros grotelių sunaikinimo ribinės būsenos).), atrodo, kad gardelė „sugriūva“ prarandant dažnių skaičių, kai **susidaro 44,375375 oktavos** gardelės **ties 54.375375 oktava (suodžiai)**. Skirtumas - esant potencialams **48 oktavos**, - aiškiai matomas plika akimi **fejerverku (ugnies pavidalu)**. Atvirkštinis konvertavimas paprastai yra sudėtingas. Žinoma, galite „išmatuoti“, kiek arklio galių išsiskiria degant vienai vidutinei pirčiai. Oktavoje ši vertė tiksliai atitinka vandens energijos atsargą, kuri buvo atitinkamai pakeista.

Yra žinoma, kad miškas dega po lietaus (Sibire tai stebime ir stebime nuo 2015 m.), o pirtis – po plovimo.

Pirtys yra rusiškos ir suomiškos. Ten nėra pirčių, pavyzdžiui, afrikietišką. Visai gali būti, kad Afrikoje pirtys buvo, bet be pirtininko, o laiko jausmo stoka su visa gauto malonumo palaima neleido aborigenams laiku iššokti, teko dalyvauti fejerverkuose, ką liudija net jų odos spalva ir papročiai šokti aplink ugnį. Tai nesunku pastebėti, jei netingi.

Rusiška pirtis

Yra du tipai – juoda ir balta. Juoda vonia yra saugesnė, nes vonios struktūrai skirti potencialai iš dalies išnaudojami ugniai palaikyti, todėl juodos vonios dega 30% mažiau nei „baltos“. Bet kokiu atveju rusiškos pirties ypatumas yra **PERSOTINTI GARAI ESANT 100% DRĖGNUMUI**. Šį garą galima gauti bet kokiomis sąlygomis (ugnis – po vandens puodu, garai – virš jo).

Maža pastaba

Naudojant šį garų generavimo būdą, buvo atrasta keletas įdomių savybių:

- keptuvė visada turi būti 3/4 pripildyta vandens – pirmiausia išgaruoja vadinamosios „lengvosios“ frakcijos, o garuose yra **49,225225** oktavos, o tai teigiamai veikia plaučius, **atkuria** plaučių **atmintį** ;
- jei visas vanduo iš keptuvės naudojamas (garams), tada sunkios konstrukcijos, turinčios aukštesnę oktavą, pavyzdžiui, **77.450450** , gali sukelti smegenų „apsinuodijimą“, o dažnai naudojant vonią – ir sunaikinti;
- vonioje rekomenduojama naudoti ne tik muilą - muilą būtina pašalinti tik rūgštiniu tirpalu (tačiau vabzdžiai nenorės grįžti);
- po rusiškos pirties dažniausiai „geria“ degtinę, kad aukšto dažnio gyvosios ląstelės dalis išlaikytų pusiausvyrą ir neapkrautų šlapimo trikampio;
- vietoj rūgštinio tirpalo **galite naudoti šaltą vandenį ar sniegą** , bet jie neneša sniego į pirtį, o sukasi ir nusivalo juo gatvėje. Jei rūgštinio tirpalo likučiai bus pilami ant medinės vonios konstrukcijos, savaiminio jos užsidegimo tikimybė bus šiek tiek mažesnė.

Skirtingai nuo kitų tipų pirčių **rusiška pirtis NESIKEIČIA Į VANDENS BALANSĄ IŠ GYVŲ LĄSTELIŲ** , jei žinote kokia seka naudoti vonios reikmenis ir tirpalus arba esate SvetL programai.

Suomiška pirtis

Suomiška pirtis arba sauna yra labiausiai paplitusi pirtis. **Pirma**, jie dega dažniau nei rusiškos pirtys, ir net **SvetL programos** jūsų nuo to neišgelbės. **Antra**, nėra prasmės garinti žemesnėje nei **123⁰ C** temperatūroje - garinėje nėra vandens. Pagrindinis skirtumas nuo rusiškos pirties yra garų generavimo būdas: suomiškoje pirtyje visas vanduo pilamas ant karštų akmenų, daugiau nei 75% tokio garo dažnio potencialo yra aukšto dažnio. Šie potencialai gali ir papildyti gyvos ląstelės potencialą, ir sujungti šiuos potencialus, pašalindami kai kuriuos jos dažnius, todėl iš **gyvos LĄSTELĖS galima gauti naują virusą su norimomis savybėmis arba VĖŽIO LĄSTELĘ**. ... Be to, suomiška pirtis naudojama kūno svoriui „nukarpyti“. Tačiau čia negalima savęs apgaudinėti. Gyva ląstelė taip pat susideda iš vandens, o dėl potencialų superpozicijos ląstelėje sumažėja vandens kiekis (bendras svoris). Čia šuo palaidotas. Gerai ar blogai, pagalvokite patys, ar jau esate pakviesti į **pirtį**.

Prieš apsilankant suomiškoje pirtyje, gyva ląstelė yra subalansuota ir susidaro joninės nuosėdos, kurios trumpina jos gyvenimą. Pakeitus gyvos ląstelės vandens balansą suomiškoje vonioje (po garinės, kaip taisyklė, skubama gerti vandens, alaus ir pan.), ląstelė dideliu slydimo kampu gauna šviežių potencialų, kurie iš karto pradeda slysti. sudaryti papildomas jonines nuosėdas, kol gausis ląstelės vandens balansas. Tai yra, dažnas suomiškos vonios naudojimas veda prie **GREITO ORGANIZMO SENĖJIMO**, Smegenų bendravimo dažnių pasikeitimo. Tačiau aukštoji pirties mada ir jos efektyvumas, ypač verslo susitikimuose, neleidžia rimtai žiūrėti į kai kuriuos nepatogumus, kurie gali kilti po kelių mėnesių ar metų. Yra žinoma, kad Smegenų nebuvimas nesukelia **rimtų nusiskundimų net tarp pagrindinių lyderių**.

Arabų pirtys turėtų būti priskirtos atskirai kategorijai. Atsižvelgiant į afrikietišką pirties naudojimo patirtį, suomiškos pirties žalingumą ir sniego trūkumą organizuojant rusišką pirtį, kai kuriose arabų šalyse į pirtį eina kartą per metus. Pirtis **yra** vandens pripildytas lovelis. Galite atsigulti į lovelį su drabužiais ir kaitintis po švelnia saule tame pačiame vandens tirpale, kuris liko iš ankstesnio pirties mėgėjo.

Ši vonia turi daug privalumų: ji nedega, vanduo negali ištirpinti visų nešvarumų, todėl mėgstamus nešvarumus visada galima išsaugoti. Vanduo nesuteikia dažnių, naikinančių gyvą ląstelę, tai yra, jis yra ekologiškai naudingas. **Žydai bando pasisavinti šio tipo pirties autorystę**, tačiau tai tik (kaip visada) *bandymas pasisavinti ypač vertingus išradimus*.

Plaukimo baseinais buvo naudojami senovės Romoje. Vonios buvo pastatytos iš marmuro. Tačiau marmuras turi vieną nemalonią savybę – *jis turi neigiamą potencialą ties 61,5 oktava*, o ilgalaikis sėdėjimas ant marmuro esant aukštesnei nei $72^{\circ}C$ garų temperatūrai *veda prie SEKSUALINIO AKTYVUMO PANAIKINIMO*, todėl išnykus šių pirčių mėgėjams, jie tolesnės plėtros nesulaukė.

Šiuolaikinė mokslo raida, ypač maudymosi srityje, paskatino **viešųjų pirčių**, pastatytų iš raudonų plytų, plėtrą. Šios pirtys turi keletą privalumų:

1. **Jos nedega**, bent jau sudegus medinę vonios rėmo dalį galima eksploatuoti toliau.
2. **Oras pirties mėgėjams įtakos neturi** – magnetinė audra pirmiausia pereina pro plytų groteles (pagrindas - **54.625125**) ir virsta nekenksmingu neigiamu elektriniu potencialu. Jei tuo pačiu metu drėgmė yra 100%, tokia vonia yra ideali prieglobstis nuo bet kokių magnetinių audrų.
3. **Plytos spalvą lemia gyvsidabrio druska**. Pirmenybė teikiama raudonai. Yra žinoma, kad gyvsidabris yra gyvos ląstelės pagrindas (žr. disertaciją, RANS) ir kuo arčiau plytų gardelės yra **54,0000000**, tuo patogiau jausis gyva ląstelė. **Tačiau yra vienas nepatogumas** - negalima sėdėti ant plytos (grotelės diapazonas yra 3-20 cm). Ant pelių ir žiurkių buvo pastebėta, kad jos vengia nuolat būti net *prie šiltos raudonos plytos, bijodamos dėl savo palikuonių*.

Atlikę paviršutinišką pirties analizę, pastebime, kad apsilankymas **pirtyje** be lydinčių medžiagų neturi prasmės, todėl trumpai apžvelgsime katalizatorius pirties procese.

Mūsų atveju **katalizatorius (biologinis)** yra tai, kas pagreitina „reakciją“, bet nėra to, ką turime gauti, dalis. Aptariamieji katalizatoriai yra aktyvūs ir pasyvūs. **Aktyvieji** katalizatoriai yra toje pačioje fazėje su reaktyviais procesais, **pasyvieji** katalizatoriai sudaro nepriklausomą fazę, atskirtą sąsaja nuo proceso, kuriame jie dalyvauja. Kiekvienam vonios procesui veiksmingi tik tam tikri katalizatoriai.

2.3. Pirties proceso katalizatoriai

Po sunkios dienos, kupinos daugybės įvykių ir veiksmų, reikalaujančių didelių išlaidų atitinkamų smegenų vingių potencialui, reikalingas trumpas atkūrimo procesas, kurio metu smegenys išlaisvinamos nuo perteklinių „šiukšlių“ ir veikiančių ląstelių, kūno – iš išorės „pašaliniai“. Urbanizacija prisidėjo prie maudymosi proceso. Naudojant XXI amžiaus technologijas, viešnagė **pirtyje** trunka ne 2–3 valandas, o keliasdešimt minučių.

Pažangios technologijos apima **katalizatorių išradimą**, taip pat **"SvetL" programą**, kurios taip pat yra katalizatoriai, galintys žymiai sutrumpinti laiką, praleistą **pirtyje**. Pavyzdžiui, kaip katalizatorius (žinoma, daugelis žinojo jau seniai), pavyzdžiui, dažnai naudojamas „**katė vietoj**“

skalbimo šluostės“. Bet technikos pažanga nuėjo taip toli, kad man neįmanoma aprašyti visų šiandien siūlomų techninių naujovių pirties procesui.

Taigi, katalizatoriai. Katalizatoriai gali būti elektrogarsiniai, magnetiniai, gravitaciniai ir kiti... Mus domina **BIOLOGINIAI KATALIZATORIAI**, nes *Žmogaus smegenys buvo sukurtos iš Žemės potencialo*, tai yra iš visko, kas liko po Žemės susidarymo iš protoplanetinių dulkių.

Minios vienaląsčių ir daugialąsčių organizmų, vis dar apgulusių vietas, kur yra „gamtos karaliaus“ smegenys, negali susitaikyti su mintimi, kad jos nereikalingos aktyviai darbo veiklai. Dėl šios priežasties jie stengiasi įtikti Smegenims, kol jos ilsisi.

Netingi vienaląsčių ir daugialąsčių organizmų dalis (įskaitant kai kurias bakterijas ir virusus) subūrė gildiją, galinčią konkuruoti su bet kokiomis „gamtos karaliaus“ plovimo techninėmis naujovėmis. Gildijoje, kaip ir bet kurioje partinėje organizacijoje, viskas skirstoma pagal principą „kas nedirba, tas nevalgo“. Vienos grupės pasyvumas ir kitos formos aktyvumas, evoliucinės raidos požiūriu, aukso pjūvis, kurio ypatybės perduodamos „visiems norintiems“ naudotis gildijos paslaugomis. Tačiau „SvetL“ programos, taip pat sukurtos auksinės dalies rėmuose, gali tai atlaikyti geriau nei bet kuri „skalbimo šluostė“.

„Paimkime“ **pasivaus ir aktyvaus tipo biologinius katalizatorius**.

Aktyvūs biologiniai katalizatoriai

Naudojant pirties procese, aktyvus biologinio katalizatoriaus tipas priskiriamas ne pramoginiam veiksmui kaip japoniška geiša, o kombinuotai procedūrai kaip viešnamyje, kur nekyla problemų pasirenkant kliento poilsio priemones. Smegenys yra priverstos dalyvauti šiame procese, apsaugodamos nuo pagundos individualius vingius. Be to, Smegenys per trumpą laiką ne tik išsivaduoja iš finansų, bet ir padovanoja tam tikrų potencialų bei dažnių, kurių joms nereikia kasdienėje veikloje. **Tačiau aktyvaus tipo biologiniai katalizatoriai teikia pirmenybę aukštų oktavų dažniams**, kurie savo buvimu užteršia smegenis, priartindami jas prie kūrybos pagrindų, tai yra, prie pirminių dulkių. Tačiau SvetL programos to neleis. Jei, žinoma, jie **TEISINGAI BENDRAUS** su savininko **SMEGENIMIS**.

Kai tik „Gamtos karalius“ patenka į aktyvių tipų (toliau – aktyvaus tipo biologiniai katalizatoriai) veiklos lauką, ten susidaro eilė, suformuota pagal grupės charakteristikas. Yra keletas tokių grupių ir kiekviena grupė turi savo tikslą. Viena grupė atitraukia atskirus Smegenų vingius nuo kasdinių rūpesčių, kita išlupa vingius, trečia ieško visko, kas bloga, kišenėse (tai yra sąrašuose), ketvirta sukuria padarumo įspūdį ir pan. Todėl reikia kažkaip suklasifikuoti aktyvaus tipo grupes.

Aktyvaus tipo grupių klasifikacija

	Grupės tipas	Autonominės struktūros (chalokas) gyvavimo laikas	Dažnių diapazonas, oktavos (minimalus / maksimalus)	
1	Administracinis	0.2	41.875225	44.625375

2	Standartizavimas	2.7	45.125125	47.625975
3	Remontas	16.2	51.450450	57.375225
4	Aptarnavimas	224	61.875125	67.375375
5	Transportas	512	77.225375	81.975975
6	Skubus atvežis	640	85.225375	91.125975
7	Paieškos variklis	720	93.225225	93.375975
8	Saugumas	840	93,450450	95.625375

Atkreipkite dėmesį, kad 3 grupė apima *galimą 53,375 dažnį (gama spinduliuotė)*.

Visose grupėse žingsnis per galimų dažnių diapazoną yra kvantuojamas pagal gyvos ląstelės nešlio dažnius. Dažnas administracijos keitimas pašalina korupciją ir skatina sveiką klimatą. Dėl sezoniškumo standartizacijos grupė negali naudoti standartų kitiems metų laikams.

Pavojingiausias yra darbas remonto ir priežiūros grupėse. Reikia ne tik spėti pakeisti trūkstamas ar pabėgusias vingius, pasiimti pagal standartą iš ankstesnės grupės, bet ir užsirašyti reikiamą informaciją (apmokėjimo už maudymosi procesą, futbolo rungtynes sąskaitas, ir tt). Be to, būtina sulygiuoti naują sąjūdį į vietą, panaikinti sandėliavimo potencialą ir visus darbus derinti su administracijos reikalavimais. Šių „problemų“ sprendimo imsis „SvetL“ programos, jei Pirties lankytojas jas turės.

Transporto grupė, pereidama nuo individualių konvoliucijos į darbo kameras, pagal administracijos patvirtintą sąmatą derina maisto produktų pristatymo į kameras maršrutus ir buitinių atliekų išvežimo grafiką. Šis procesas yra ilgas ir, kaip taisyklė, užklasinis (gali būti tęsiamas ir už pirties ribų). Turime derinti veikiančių elementų užgaidas su atsarginių konvoliucijų prieinamumu sandėlyje ir remonto komandos galimybėmis. Masinių darbo kamerų streikų laikotarpiu, atsarginių dalių trūkumas sandėlyje, atliekų perteklius ir kt. Skubios pagalbos grupė ieško būdų, kaip kuo greičiau išlaisvinti Pirtį nuo paciento, atjungiant atskiras Smegenų struktūras nuo ryšio su darbo ląstelėmis ir informaciniu lauku. Šiuo atveju atjungimo schema suderinama su standartizacijos grupe ir tvirtinama administracijos. „Pacientas“ iš Pirties išeina gana patenkintas, nes likusios konstrukcijos tinkamai atlieka savo funkcijas. Pakeitimai dažniausiai atliekami iš standartizacijos grupės pateikto dažnių diapazono..

Pavyzdžiui, biologai visus eksperimentus atlieka su pelėmis, nes pelių smegenys visiškai suderinamos su „gamtos karaliaus“ smegenimis.

Didžiausia grupė yra **paieškos** grupė. Grupės užduotis yra surasti pacientą **Pirčiai**, kad ir kur jis būtų. Grupė turi visas galimybes, įskaitant informacinę ryšį jai skirtais dažniais. Pacientų katalogas leidžia

pasirinkti perspektyviausią **pirtį** (su minimaliu pakeitimų skaičiumi ir maksimaliu išėmimu). Ligonį į **Pirtį veža** apsaugos grupė.

Grupės darbuotojai **NE TIK PERRAŠO** pacientui **KARMA**, įvesdami ten informaciją apie neatidėliotiną apsilankymą **pirtyje**, bet ir pasirūpina, kad kitos grupės nepavogs iš paciento konfiskuotų vertybių. Kiekvienas naujas pacientas registruojamas administracinėje grupėje, kuri sudaro individualų plovimo planą. Čia **SvetL programos** gali suteikti neįkainojamą paslaugą ir arba nuvesti savininką į **pirtį** be eilės, arba **neįleisti** jo į **pirtį**.

Aktyvių tipų struktūros Žemei

Aktyvių tipų sandaros aprašymas bus neišsamus, jei nenurodysite, kad Žemėje dėl didelio biomasės trūkumo daugelis aktyviųjų tipų grupių funkcijų yra sujungtos. Be to, ateityje numatoma naudoti visuotinai priimtą maudymosi proceso modelį, kuris leis pacientu neįvairyti į **pirtį** anksčiau laiko (arba su vėlavimu).

Atkreipkite dėmesį, kad *maudymosi procesas vyksta neutralių erdvėje, kur anksčiau buvo uždaryta prieiga*. Atsivėrusios naujos galimybės leidžia paieškos grupei, kurioje dabar gali būti **rykliai ir šunys**, aktyviai kibti į darbą. Pavyzdžiui, rykliai gali vykdyti akcijos darbus paplūdimiuose ar prie turistinio vandenyno lainerio, o šunys gali tiesiog (tuo pačiu atlikti ir apsaugos

funkcijas) **UŽRAŠYTI ŠEIMININKUI INFORMACIJĄ**, kad „laikas į **pirtį** eiti“. Tai yra šeiminių mylimų ir visa širdimi prisirišusių šunų vertė. Šunys, turėdami galimybę keistis patirtimi informaciniame tinkle, gali naudotis genotipų duomenų bazėmis ir atrinkti tuos, kuriems, jų požiūriu, labiausiai reikalingi remonto ir restauravimo darbai bei nauja informacinė pagalba. Jei sandėlyje nėra šunų, ryklių ir „rankai“, patartina **taikyti programą „lengva“, o geriausia kompleksu pavidalu**. Bet tam reikia perskaityti ir suprasti, ką čia parašiau. Nesunku, jei iš pradžių skaitai N. Levašovo „**Esme ir protą**“ ir supranti, ar tavo Smegenys **DABAR** bent **UŽ NEUTRINO ERDVĖS**.

Atsižvelgiant į tai, kad šunų ir ryklių **smegenų neutralių struktūra** pagal programą turėtų būti didesnė oktavomis nei bet kurio paciento, jiems nereikia atsižvelgti į paciento užgaidas - tai yra administravimo klausimas, vaidmuo, kuriuose sėkmingai gali žaisti bakterijos. Nauja bakterijų neutralinė struktūra užtikrina sprendimų, priimamų pagal naują programą, tęstinumą ir neleidžia pažeisti jų egzistavimo Žemėje sąlygų. Netrukus bus baigtas likusių pareigų paskirstymas, kaupiama medžiaga remonto komandų darbui, ruošiamas informacinis palaikymas (pagal naują programą). Patartina atkreipti dėmesį į tai, kad **SvetL programos** aktyviai dalyvauja šioje srityje .jei esate šių programų narys. Kai kurios ląstelės gali nesutikti su naujove, tačiau yra kinų auklėjimo metodas. Be to, jokie darbuotojų ląstelių streikai negali sustabdyti planuojamo **EVOLIUCINĖS PLĖTROS IR KONTROLĖS PROCESO**. Nereikėtų leisti spontaniško ląstelių dalijimosi ir nekontroliuojamų mutacijų kūrimo.

Ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas standartizacijos grupei. Viskas priklauso nuo šios grupės veikimo būdo ir personalo atrankos. Grupės personalas turi būti pakankamai didelis, o atsargos neribotos, nes norinčių vykti į **Pirtį** gali būti daug. Kas šiandien stebima visur.

Taigi kokie reikalavimai keliami standartų grupei?

Pirma, pakaitinių elementų tapatybė, tai yra, privalomas potencialų ir **dažnių** buvimas **56,75 ir 58,35**. Kiekviena atsarginė prekė turi turėti atitinkamą žymą, nurodanti šių dažnių buvimą ir jų naudojimo instrukcijas. Instrukcijų kopiją galite gauti iš administracijos.

Antra, gretimų dažnių potencialų buvimas yra privalomas - **61,5, 63,5, 65,5, 67,5**. Iš visų biostruktūrų įvairovės šias atsargas turi **tarakonai, žiurkės ir rykliai**.

Panagrinėkime kokybines biologinių objektų charakteristikas. Tai gali būti apreiškimas skaitytojui, bet taip yra. **TARAKONAS**. Remiantis Korney Chukovsky aprašymu, tai yra „baisi ūsuota būtybė“, kurios net drambliai bijo. Be to, kas buvo pasakyta apie tarakoną ankstesnėje knygoje¹, ypatinga jo trauka yra kaukolė, kuri tiksliai kopijuoja „gamtos karaliaus“ kaukolę. Pagal formos dėsnius tokioje kaukolėje nereikia kaupti aukštų oktavų. Pakanka juos sumažinti pradine forma. Be to, atidarius tarakono kaukolę, buvo matyti visiškai biologinės struktūros nebuvimas – įvesties-išvesties sistemos, kuri neleidžia trečiųjų šalių sistemoms naudoti sandėlio atsargų. Dažniai **61,5 ir 65,5** yra prieinami ir gali būti pateikti „Gamtos karaliui“ kasdieniniam naudojimui.

Žinomų savybių standartizavimas su Naująja programa jau šiandien leidžia „Gamtos karaliui“ **TURĖTI SMEGENŲ BIO-STRUKTŪRĄ NEUTRINO ERDVĖJE**, o kaukolėje atsilaisvinusią erdvę panaudoti kaip inkubatorių organizmui naudingų jonų auginimui. Žinoma, tarakonų gali neužtekti visiems (juolab kad pradėjus Smegenų pakeitimo programą nėra žinoma, kiek jų prireiks vienkartiniam pakeitimui), bet administracija visada ras lygiavertį pakaitalą, net ir per pasiaukojimą..

Kaip ir tarakonai, **žiurkės** taip pat turi smegenis neutrinių erdvėje, tačiau prieš paleidžiant programą jie eikvoja galią, sukauptą Smegenų pakeitimo programai įgyvendinti, sukurdami aplink save „baimės kamuolį“ ir puikuodamiesi prieš „Gamtos Karalių“ atmerktoomis burnomis. Žinoma, žiurkių viršutinė smegenų oktava yra žemesnė nei tarakonų (ir atitinka 58,35), nes dažnių oktavos nėra sulankstytos, tačiau jei jų nėra ar trūksta, jas galima laikinai naudoti.

VARNOS standartas turi vertingiausią kokybę. Pirma, ji nešliaužia, tai yra, jos smegenys nebijo aukščio. Antra, jos smegenys taip pat yra neutrinių struktūroje, bet sulankstytos.

Varnos smegenys itin naudingos bankinio sektoriaus darbuotojams (žinoma, kad varna tempia viską, kas blizga, nežinodama savo paslėptų galimybių). Paslėptų oktavų diapazonas yra iki 63,5, to visiškai pakanka didžiąjai daliai „Gamtos karalių“. Varna yra protingiausias žinomas paukštis. Ši savybė leidžia jai ramiai egzistuoti bet kokioje aplinkoje.

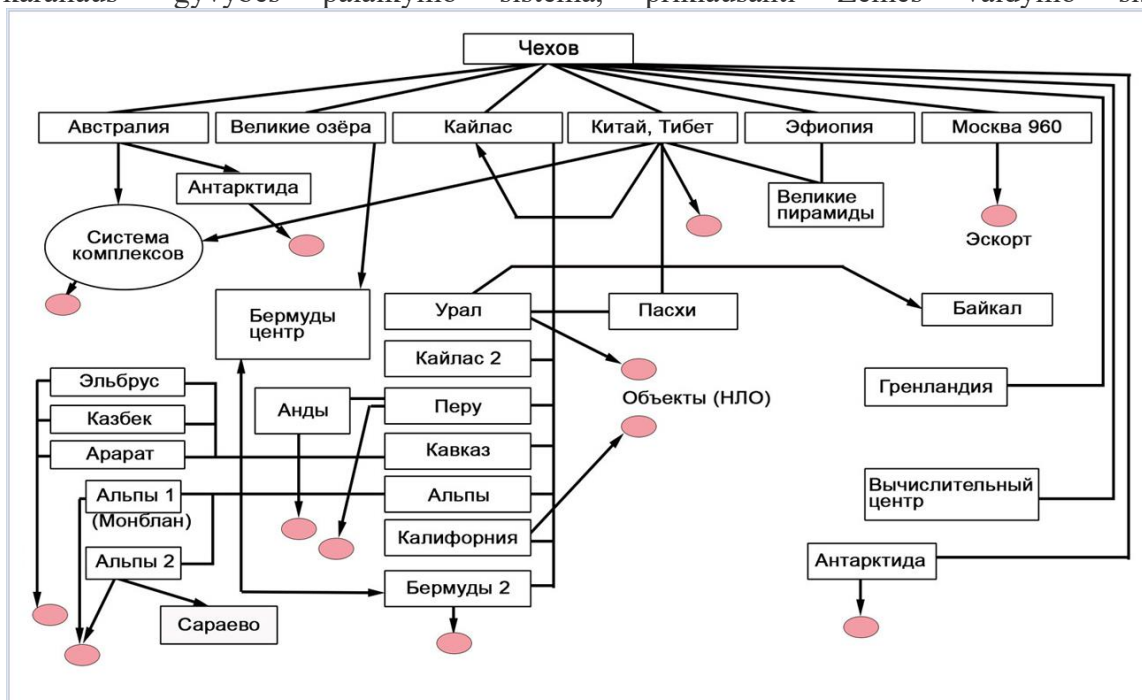
RYKLIAI standartizacijos grupėje turi visą potencialų ir dažnių rinkinį, tačiau jie yra išrankūs ir administracija ne visada gali pasinaudoti jų malonių požiūriu. O kai ryklių „nepritraukia“ administracija, jie įsitraukia į kitus procesus ir veiklą.

1986 metais laikraščiai pranešė, kad rykliai pažeidė šviesolaidinį kabelį tarp Kanarų salų. Net buvo pasiūlyta, kad rykliai, neva neabejingi elektros kabeliams, kažkodėl puola šviesolaidinius kabelius. Tačiau ši prielaida buvo paneigta 1987 m. rudenį, kai amerikiečių signalininkai padovanojo Gamtos istorijos muziejui Niujorke 350 sulaužytų ryklio dantų kolekciją, išgautą iš įvairių telegrafo ir telefono kabelių.

Ichtiologai mano, kad *rykliai gali pajusti labai silpnus elektrinius laukus ir rasti maistą būtent „elektros taku“*. Kasdieniškai suprantame, kad aplink bet kokį povandeninį kabelį nuolatinė srovė, tiekianti stiprintuvus, formuoja elektrinį lauką, todėl ryklių agresyvumas nestebina.

O kas yra **ADMINISTRACIJA** ir kodėl reikia jos klausti ir jai "pranešti"? Tai yra „Gamtos karaliaus“ gyvybės palaikymo sistema, priklausanti Žemės valdymo sistemoms².

Valdymo sistemos Žemėje

Nr.	Sudėtingas	Paskyrimas
vienas	Čechovas	Dispečerinė, pagrindinis valdymo kompleksas, Programų priskyrimas visiems kompleksams.
1.1	Australija	Kompleksas, skirtas Žemės reljefo pokyčiams (sausumoje ir jūroje), suderinant žiemą ir vasarą .
1.2	Antarktida	Pagrindinis instaliacijų kompleksas – žiema-vasara.
1.3	Kompleksų sistema	124 kompleksai Žemėje, įskaitant Stounhendžą – valdymas ir paviršiaus pokyčiai sausumoje, vandenyuose ir jūrose.
2.1	Didieji ežerai	200 km į šiaurės vakarus nuo Niujorko. Visų žemyne ir jūroje esančių 7909 objektų (NSO) būklės koordinavimas ir stebėjimas .
2.2	Bermudų centras	Pagrindinis energetikos kompleksas visų objektų eksploatacijai, gamybos kontrolė 60 oktavų k-struktūra .
2.3	Bermudai 2	60 oktavų k struktūros elektros energijos gamybos kompleksas.
3.1	Kailashas	Pagrindinis valdymo, korekcijos kompleksas pagal atmosferos smegenų ir visų genotipų Žemėje programą .

3.2	Kinija, Tibetas	Atmosferos būklės stebėjimas koreguojant atmosferos smegenis ir visus objektų komunikacijos kanalus 560, 520, 500, 440, 960.
3.1.1	Uralas	Smegenų apvalkalas (63 oktavos) visiems genotipams (nuo vienaląsčių iki žmogaus) .
3.1.1.1	Baikalas	Avarinė gelbėjimo sistema humanoidams 42, 44 nelaimės atveju.
3.1.1.2	Velykos	Visų genotipų smegenų dangalų ir oktavų atitikimo kontrolė nuo 49 iki 59.
3.1.2	Kailash 2	Dabartinė (savaitė) smegenų kontrolė
3.1.3	Peru	Pagrindinis humanoidų valdymo, sulaikymo ir saugojimo kompleksas (naudoti ateityje).
3.1.3.1	Andai	Visų humanoidų kontrolė Žemėje.
3.1.4	Kaukazas	Pagrindinis „auksinio milijardo“ valdymo, valdymo kompleksas – 42 genotipas (neįgalus).
3.1.4.1	Elbrusas	Teritorinis kompleksas – Rusijos europinė dalis, Baltarusija, Ukraina, Bulgarija – pilna 423 genotipo kontrolė (perprogramuota).
3.1.4.2	Kazbekas	Teritorinis kompleksas – Rytų ir Pietų Kaukazas, Centrinė Azija, Mažosios Azijos rytai – pilna 422 genotipo kontrolė (perprogramuota).
3.1.4.3	Araratas	Teritorinis (pirmasis Žemėje) kompleksas – Mažoji Azija, Graikija – pilna 421 genotipo kontrolė.
3.1.5	Alpės	Pagrindinis „auksinio milijono“ valdymo, valdymo kompleksas – 44 genotipas (neįgalus).
3.1.5.1	Alpės 1	Teritorinis kompleksas – Prancūzija, Ispanija, Portugalija, Italija, Vakarų Europa – pilna 441 genotipo kontrolė (perprogramuota).
3.1.5.2	Alpės 2	Teritorinis kompleksas – Rytų Europa, Vokietija, Baltijos šalys, Skandinavija – pilna 442 genotipo kontrolė (perprogramuota).
3.1.5.2.1	Sarajevas	Pagrindinis energijos kompleksas yra 53,5 oktava (visų tipų spinduliuotė). Pirmoji atominė bomba buvo sukurta Vokietijoje.
3.1.6	Kalifornija	Pagrindinis naujo genotipo paruošimo kompleksas yra 46 (įvestas 2012 m.) (neįgalus).
3.1.7	Bermudai 2	60 oktavų k struktūros elektros energijos gamybos kompleksas. Savaitinis transformacijos sistemų 560 ir atmosferos smegenų pumpavimas.

4.1	Kinija, Tibetas	Pagrindinis valdymo kompleksas Žemėje, nustatantis standartus visiems kompleksams.
4.1.1	Velykos	Valdykite koordinacinį mazgą per Kailash.
5.1	Etiopija	Pagrindinis centras, skirtas stebėti ir teikti ryšio vamzdžius su planetiniais palydovais (žr. planetų palydovus).
5.1.1	Puikios piramidės	Apsikeitimo sistema, informacijos gavimas (ir perdavimas) iš planetinių palydovų.
6	Maskva 960	Pagrindinis valdymo sistemos (NSO) objektas, visos Smegenų matricos 42, 44, 46, Moshiach. (Išjungta).
7	Grenlandija	Atmosferos smegenų valdymas
8	Airija	Skaičiavimo centras. Visų tipų skaičiavimai. Beje, Airija yra 2 vieta pasaulyje pagal kompiuterinius programavimus. Kartu Airija yra neišsprendžiamų problemų formuluočių gimtinė.
9	Antarktida	Netoli „Mir“ stoties. Vasaros-žiemos režimo perjungimas ir sinchronizavimo poslinkis 1 val. (įjungimas 10-25-03-14-45).

Turite suprasti, kad *programos, „pateikusios“ specifinių smegenų genotipų vystymosi problemų sprendimą, yra atšauktos*. **KAI KURIE KOMPLEKSAI YRA „IŠJUNGTI“ KAIP NEREIKALINGI**. Likę kompleksai su naujomis programomis yra naudojami šiuo sunkiausiu pereinamuoju laikotarpiu ir yra tiesiogiai „įtraukiami“ kaip administracija į maudymosi procesą.

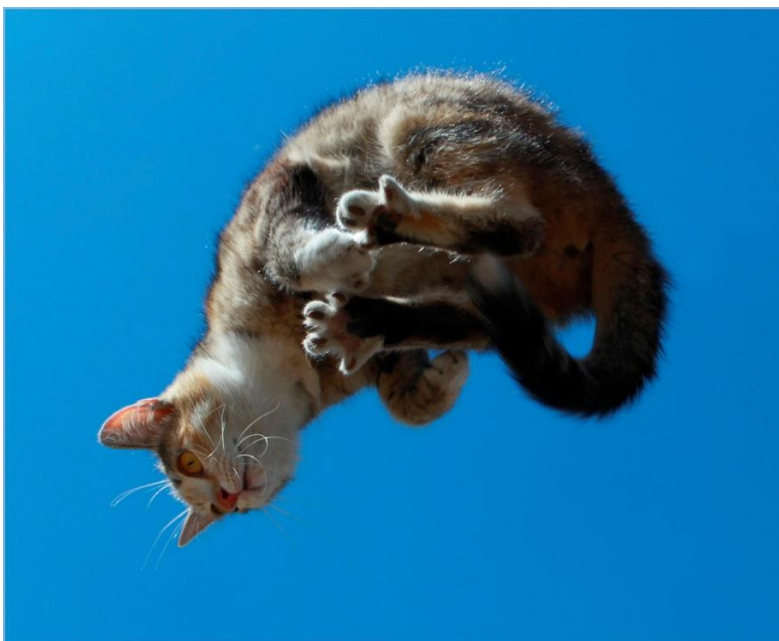
Idealus standartus sukūrusios Gamtos rezervai nėra ribojami. Tai tik **SMEGENŲ PAKEITIMO METODO IR KOKYBĖS KLAUSIMAS**. Nereikia versti „Gamtos karaliaus“ tempti į **pirtį**, per jėgą kalant tai, ką jam gauti dar per anksti. *Yra tylių ir diskretiškų pakeitimo būdų*. Šiuos metodus naudoja pasyvaus tipo biologiniai katalizatoriai. *Kitas dalykas, jei esate SvetL programų narys*. Tai leis išvengti tarakonų, varnų, ryklių ir nereikės dalyvio (net jei jis vis dar laiko save „gamtos karaliumi“) stoti į eilę **pirtyje**. Gali būti, kad jie bus „įleisti“ be eilės, ypač dabartiniu laiku.

Pasyvūs biokatalizatoriai

Dabar sutelkite dėmesį į pasyvaus **tipo biologinius katalizatorius**. Kas yra pasyvus katalizatorius? Tai visų pirma tiesioginis ir atvirkštinis potencialus vertėjas. Šio tipo katalizatoriaus paskirtis – bendravimas su administracija (instrukcijų gavimas ir atliktų darbų atsiskaitymas), transliavimas, užliūliavimas (vietoj anestezijos), šukavimas ir drėkinimas (plovimas). Visos šios funkcijos nereikalauja aktyvaus mobilumo, o jas sėkmingai gali atlikti biostruktūros, turinčios bent uodegą.

Uodega yra 50 oktavų koaksialinio kabelio galinis žiedas. Be tiesioginių pareigų, tokio tipo katalizatorius neturėtų įleisti į žmogaus smegenis tų struktūrų, kurios gali pakenkti vonios procesui. Ir šiandien jų yra labai daug. Pasyvus tipas, žinoma, gali būti naudojamas pagal paskirtį, pavyzdžiui, vietoj skalbimo šluostės ar šepetėlio batams iki blizgesio patrinti, taip pat kuodelio vonios įtrūkimams užkamšyti. Naudojama kaip skalbimo servetėlė ar šepetys batams trinti, katė labiau tinka, nes atskira išsikišusi katės dalis gali subraižyti „gamtos karaliaus“ odą ar jo batus. **Geriausia laikyti katę (-es) kaip pasyvaus katalizatoriaus** pavyzdį.

Iš karto atkreipkime dėmesį, kad jei katė bus išmesta iš aukščio, tada ji (jis) nusileis tik ant letenų. Niekas nematė aukštyn kojomis skrendančio katino. Šio tipo katalizatorius turi tą pačią savybę, kaip ir „sumuštinio“ dėsnyje.

Primityvieji „Gamtos karaliai“ stengėsi puoštis kačių šeimos kailiais (žr. Sh. Rustaveli „Riteris panteros odoje“). Taigi jie persirengė kaip nekalti padarai. Katės turi daug vertingų savybių. **Pirma**, pagrindinė būklė yra mieguistumas. Vieta nakvynei parenkama atsižvelgiant į „Gamtos karaliaus“ poreikius – nuo galvos iki kojų. Tai yra, katė nemiega niekur, o yra ten, kur būtina užtikrinti maksimalų dažnių, gautų instrukcijose iš administracijos šiam pacientui, potencialų įtekėjimą ar nutekėjimą. Tokiu atveju **NEREIKALINGAS POTENCIALAS TIESIOG IŠSISKLAIDO....** Baigus darbą, prasideda murkimas: „ateik, tarakonai, pavaišinsiu arbata“, o tai tiesiogine prasme atitinka standartizacijos grupės kvietimą atlikti savo funkcijas.

Jei reikia ką nors išlyginti, katės naudoja galingas šukas, pagamintas pagal biostiprintuvo schemą. Žiūrint išoriškai, šukų letenėlės nematomos, tačiau prireikus katė išleidžia šukas iš po minkštų letenų, ilgam palikdama neišdildomą įspūdį. Jei „gamtos karalius“, užliūliuotas (nežinantis, kad miego metu **SAVO DINGUSIOJE SMEGENŲ** dalyje), bando mesti katę, ji yra minkšta ir neįkyri (naudoja šukes) kaip „karališka prigimtis“, kad jo Smegenų pašalinimo procesas dar nebaigtas. Jei "gamtos karalius" neturi laiko, jis gali per anksti sukelti muzikinį akompanimentą, subraižydamas katės kairę (dešinę) ausį, tai yra, kur ji yra - **uodegos mygtukas** .

Visa tai yra instrukcijose, administracijoje („Skalbiklių naudojimas“), apie kurią papasakosiu vėliau. Be to, instrukcijose pažymima, kad norint perduoti katei nereikalingus potencialus, ją reikia glostyti nuo galvos iki uodegos, o ne atvirkščiai.

Nepaisant atrodančio pasyvumo, kačių tipas pasižymi nepaprastu šokinėjimo gebėjimu, ypač jei pastebi, kad norimas krūvis (potencialas) plaukia pro šalį. Skirtingai nei apsaugos darbuotojai, katė negali užuosti potencialo, kad jį atpažintų, turėdama pasislinkusį regėjimo tinklelį, todėl net ir po tamsos priedanga potencialas negalės praslysti nepastebėtas.

Pastebėta, kad pati katė vejasi potencialo, laukia, kol potencialas į ją ateis. Norint neskausmingai atitraukti potencialą iš „Gamtos karaliaus“, reikalinga anestezija, kuriai sėkmingai panaudojamos kelios katės dainuojamos dainos. Šių dainų chorinį atlikimą praktikuoja katės, katės chore nekonzertuoja – yra drovios. Choro atlikimas praktikuojamas kartą per metus – kovo mėnesį, kai reikalaujama, kad „Gamtos karalius“ nemiegotų intensyvaus Gyvybės palaikymo sistemos darbo metu. Žinoma, „Gamtos karaliaus“ kraujo troškulys neturi ribų. Galima spręsti iš posakio „... o paskui – sriuba su katinu“. Nuolankiai atlikdami savo pareigas, katė išgyvena apgailėtiną gyvenimą, apie kurį reguliariai praneša administracijai.

Periodiškai katė sureguliuoja siūstuvą, sudrėkindama jį seilėmis ir ašaromis. Iš išorės tai atrodo kaip tuščia pramoga („kai katė neturi ką veikti...“). Paprastai pasyvusis tipas yra aprūpintas galinga priėmimo sistema (dažnas administracijos „instrukcijų“ keitimas reiškia, kad būtina nuolat turėti papildomų antenų). Tačiau katei jų nereikia, todėl yra posakis „atrodo kaip apšiurusi katė“. Katės kaip ir „Gamtos karaliai!“, turi visas galimybes susirgti **AIDS** ir pagal instrukcijas (su narkoze) ją perduoti „Gamtos karaliui“. Todėl jei „Gamtos karalius“ norės jį gauti, administracija duos atitinkamus nurodymus. Klaidų, žinoma, yra, bet reikia turėti omenyje, kad katės **TRANSLIUOJA TIK** tai, ką joms duoda iš sandėlio. Beje, jei paimsite katės biocheminį kraujo tyrimą, **AIDS** neaptiksite, nes dažnių ir potencialų struktūra, pateikiama iš sandėlio, turi atskiras pakuotes, o surinkimas yra **PADARYTAS** jau **SMEGENYSE** „Gamtos karalius“ pagal pridėdamas instrukcijas.

Katės kuklumas netgi pakylėtas iki reklamos – skrandis su antpirščiu, arba gali suėsti dubenėlį maisto. Kačių šeima kartais naudojama ir kitiems tikslams, pavyzdžiui, organizuoti masinį „Gamtos karalių“ judėjimą (jei juoda katė kerta kelią, prasideda panika). Nepakeičiamas kačių šeimos bruožas yra potencialo, reikalingo „gamtos karaliui“, pagavimas. Pavyzdžiui, „Gamtos karalius“ dar neišmoko gaudyti pelių ir iš karto jas suėsti (įgyti reikiamų galimybių). Šią funkciją sėkmingai atlieka katė, tada su murkimu perduodama gamtos karaliui viską, kuo pelė buvo turtinga prieš valgant. **IR TAI NE JUOKAS.** Yra žinoma, kad pelės smegenys yra visiškai tokios pačios kaip žmogaus smegenys. Šią savybę aktyviai naudoja medicina, ypač farmakologija, kur vaistų poveikis tikrinamas su pelėmis, o jei pelė nevemia, tuomet vaistas priskiriamas „gamtos karaliui“. Tačiau gaminant vaistus, dedama įvairių cheminių priedų, kurie gali sukelti alergiją ar bet kokius neigiamus reiškinius. Kita vertus, katė suskirsto pelę į sudedamąsias dalis ir „gamtos karaliui“ duoda tik tai, ko ir priklauso, o murkimas nesukelia alergijos. Nuostabi kačių šeimos savybė – jų kantrybė. Jie gali valandų valandas sėdėti toje vietoje, kur yra pelė (niekur jos neieško). Bet kai įžūlus ir gauruotas pelės snukis iškiša galvą iš slėptuvės, šukos iš karto paleidžiamos ir tik tinkamai sušukavus potencialai pašalinami reikiama seka. Atkreipiame dėmesį į dar keletą funkcijų, kurios paaiškina tai, kas išdėstyta pirmiau. Katinui po uodega yra didžiulis šiukšlių surinkėjas (ten patenka mintys, projektai, darbo rezultatai ir pan.). Iš čia ir posakis – „nuleistas“. Katė gyvena mažiau nei katinas, nes katė vaikšto pati, o katinas tik šalia „gamtos karaliaus“, pašalindama iš jo nereikalingus potencialus. Taip pat atkreipiame dėmesį, kad katė ieško pelių, o pačios pelės išskrenda prie katės (yra ir analogų – kai kobra užhipnotizuoja pelę).

Įvykdžius visas instrukcijas, pasyvaus tipo katalizatoriai atsipalaiduoja. Katė miega išsitiesusi, o katinas susisuka į kamuoliuką, uždarydama 50 oktavų žiedą, todėl net sapne katės reakcija yra daug didesnė nei katino Pasikeitus aplinkos fazei, katė turi savybę (katinas jos neturi) keisti fazę pagal esamą („visos katės naktimis pilkos“). Be to, katės miega tik minkštoje vietoje, o katinai – bet kur. Jei paklausite katės, ką ji mato sapne ir kaip jai pavyksta iš anksto pastebėti tuos, kurie gali ją įžeisti, tada jūs ilgai vaikščiosite su atvira burna. Skirtingai nei Nostradamus, katės turi **praktinę prognozę.** Visą, ką katė daro likus keliems mėnesiams ar metams iki įvykių, žmonės priima ir sėkmingai panaudoja kasdieniame gyvenime. Taigi „**Prostokvašino**“ pirmą kartą buvo parodyta, kaip tinkamai organizuoti rinkos santykius, o „Batutas katinas“ – kokia seka reikia paimti turtą iš gojų (reiderio areštas). Kaip pažymėjo Chukovskis, katė „eina atgal“ (jei apsaugos pareigūnas yra šlubas). Ir, žinoma, neblėstantis katino Begemoto įvaizdis, kuris mokėjo teisingai elgtis. Būtent katės „bendrauja“ su SvetL Programų dalyviais, o katinai, kaip taisyklė, nuo jų bėga. Tai byloja apie „skrupulingesnę požiūrį“ į Asmenį, kuriam **VISKAS TURĖS EITI Į PIRTĮ.**

Ko bepaklausi, kiekvienas prasmingai atsakys, kad myli arba kates, arba šunis. Arba abu kartu. Ir visa ši meilė yra paguldyta nuo vaikystės. Suaugusiesiems bus naudinga tai priminti. Katės yra labai protingi, svarūs gyvūnai. Jie nuolat šukuoja ir laižo kailį. Iki šiol pagrindinės katės „profesijos“ yra medžiotojas ir sargas. Skaičiuojama, kad viena katė, medžiodama peles, per metus iš jų sutaupo iki 10 tonų grūdų. Pagal katės elgesį galite numatyti orą. Katės pranašauja žemės drebėjimą, ugnikalnio išsiveržimą. Katės rodo neįprastą jautrumą sergantiems šeiminiškams, šildo juos savo

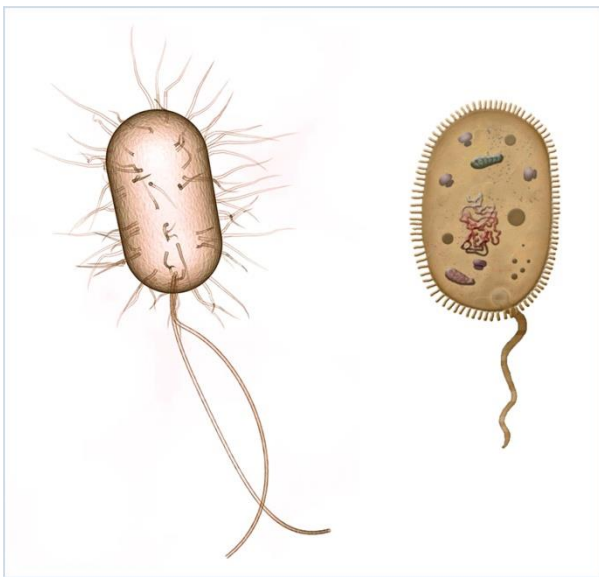
kūnu. Taip žmonės greičiau atsigauja. Be to, šiuolaikinės katės vaidina cirke, Kuklačiovo teatre ir filmuose. *Medžiotojas ir sargas, sinoptikas ir gydytojas, menininkas ir draugas, žaislas, net gyvas „žadintuvas“ – štai kuo tau gali būti katė.*

Ne ką mažiau galima pasakyti ir apie šunis. Dabar pasaulyje nėra tokios vietos, kur šuo (žmogaus draugas) negyventų šalia žmogaus. Ji padeda žmonėms visame kame: ir namą saugoti, ir nusikaltėlius surasti ant tako, ir akluosius palydėti, ir žmogaus po lavina ieškoti, ir bandas ganyti, ir pati sve saugoti. *Bet visų pirma, bet koks šuo, net ir pats mažiausias, yra atsidavęs ir nesavanaudiškas draugas, kuris yra šalia ir džiaugsme, ir nelaimėje.*

Galite į visa tai žiūrėti skeptiškai, bet tada jums nereikia stengtis dėl pirties. Galite gyventi savo gyvenimą nevaikščiodami į pirtį, o „prausdamiesi“ duše. Kaip sakė N. Levašovas: „**Kiekvienas turi teisę rinktis**“.

2.4. Ar jie gali šnipinėti ir įkasti pirtyje...

Kas yra bakterija ir ar galima ją „paliesti“? Bakterija yra **UŽDARYTA BIOLOGINĖ STRUKTŪRA**, atliekanti visas būtinas gyvybines funkcijas. Skirtingai nei aukštesniųjų žinduolių, bakterijų smegenų, kepenų, blužnies ir žarnyno ląstelės yra sujungtos į vieną sistemą, kurios joninę dalį galima apžiūrėti pro mikroskopą. Kompaktiškas ląstelių išsidėstymas ir nuo išorinių sąlygų nepriklausomas egzistavimas leidžia bakterijoms užimti tinkamą pirties proceso administratoriaus vietą.

Pavyzdžiui, bakterijoms nereikia laikyti, kad žmogaus kepenų funkcija yra kažkas unikalaus – turėdami po ranka savo ląsteles, atliekančias kepenų vaidmenį, visada galite duoti atitinkamiems atlikėjams reikiamas instrukcijas, kaip pakeisti kepenų struktūrą, kepenys, remiantis standartu. Deja, bakterijos negali vaikščioti pačios, todėl judesių koordinavimas nėra jų funkcija. Tačiau nuolat glaudžiai bendraudami su biostruktūromis jie gali stebėti jų judėjimo formas ir suformuoti tinkamiausią (jų požiūriu) Žmogui. **SvetL programos** „veikia“ ta pačia kryptimi, jei dėl kokių nors priežasčių šis balansas pažeidžiamas.

Išorinė joninė bakterijos struktūra skirta apžiūrėti pro mikroskopą, tačiau čia svarbiausia, kas į ką žiūri, nes **BAKTERIJOS EGZISTAVIMO FORMA YRA NEUTRINAS**, o ši forma, kaip žinia, nėra sunaikinta. Tai yra, pašalindami joninę bakterijų dalį, jūs tarsi pakeičiate marškinius. Bakterija pasikeičia į patrauklesnę išvaizdą.

Yra žinoma, kad bakterijos sukelia skausmą netinkamoje aplinkoje, o odos receptoriai į tai reaguoja. Tačiau skausmo negali kilti dėl to, kad tokia mažytė joninė būtybė yra ant epitelio ląstelių. Šis padaras, visų pirma, pauostęs čiuzinį, ragauja jį dantimis (dantukais - neutrinių erdvėje), ir jei viskas normalu, ant jo apsigyvena. Beje, bakterijos dantys ne kaip ryklis, dviem eilėmis, o simetriškai iš abiejų pusių, todėl kaip bakterija nesusisuka, užkliūsite už atviros burnos su dantimis.

2.5. Gyvos ląstelės sunaikinimas

A.Hatybovas manė, kad pažinimo su humoru procesas vyksta intensyviau, o žinios įtvirtinamos ilgesniam laikui. Dėl šios medžiagos specifikos ir jos aktualumo reikia nedelsiant paaiškinti tekstą, kuris leistų suprasti, kur dingsta gyvos ląstelės, patekusios į **pirtį**. Yra žinoma, kad pasiduodamas įtikinėjimui, įtikinamai propagandinei medžiagai, kurią pateikia atitinkamos struktūros, „Gamtos karalius“ (dar ne Žmogus) atsiduria idealiose operacinės sąlygose, kur, murkiant, išryškėja jo savybės. Keičiasi smegenys, o pagal naujas užduotis – ir gyvų ląstelių struktūros (kad taptų Žmogumi).

Ne visi „Gamtos karaliai“ paprastai yra susiję su šiuo procesu, todėl kartais turite juos išardyti į atskiras sudedamąsias dalis (iki atomų), kad vėliau būtų galima surinkti pagal „rūbinėje“ pridėtas **INSTRUKCIJAS**. Bet, deja, dauguma šių dienų „Gamtos karalių“ išardo – neišardysi – prasmės nebus. Tokiais atvejais SvetL programos suteikia šansą, tačiau tai nėra panacėja.

2.6. Nelėtūs procesai

Čia mes apsvarstysime sprogtamųjų procesų organizavimo klausimą, tai yra joninių struktūrų transformaciją per trumpą laiką. Šie procesai neturėtų apimti pinigines su finansais perkėlimo iš savo kišenės į svetimą, taip pat tarpininkų įtakos.

Kai susiduria du atvažiuojantys traukiniai, sproginimas neįvyksta, nes kaltas jungininkas, o užkritus obuoliui ant galvos smegenys nesideformuoja, nes čia tarpininko vaidmenį atlieka oras. Tuo pačiu metu, kai sujungiamos dvi plytos pusės (pavyzdžiui, surinktos iš tų pačių joninių struktūrų), įvyksta atominis sproginimas, nes tarpininko nebuvimas verčia šias puses susijungti, kad susidarytų nauja struktūra. Išoriškai atrodo, kad atominis sproginimas, bet jei jums atrodo per katės akis, jūs galite pamatyti **KITĄ MATERIJS GYVAVIMO FORMĄ**.

Nelėtūs procesai yra procesai, kurių metu jų praėjimo laikas yra proporcingas šiame procese dalyvaujantiems bangos ilgiams.

Vykdamas ne lėtus procesus, yra **3 skirtingos formos**:

1. **Priešingai plintančių bangų pridėjimas arba sunaikinimas.** Šis procesas yra pagrindinis „gamtos karaliaus“ „maudymosi“ **pirtyje metu**.
2. **Priešingų bangų atėmimas arba superpozicija.** Šis procesas aprašytas A.Hatybovo monografijoje „Šaltoji branduolių sintezė“ ir šiandien nėra vieša. Atminkite, kad tai neturi nieko bendro su muilavimo procesu.
3. **Priešingai sklindančių bangų veidrodinė transformacija arba normalizavimas** (potencialo judėjimo kryptis yra normali bangos skerspjūviui). Pirties procese tai yra smegenų dalies, kuri buvo netyčia pašalinta atliekant pakeitimo funkciją, grąžinimas.

Veidrodinės transformacijos banga pasitaiko gamtoje, to pavyzdys – saulės spindulys, savo išvaizda primenantis saulę, bet jei šalia yra tiesioginis saulės spindulys, net plika akimi galima atskirti, kad veidrodinė bangų transformacija pirties procese **BŪTINA NORINT IŠLAIKYTI VISIŠKĄ** ištrauktos ir naujai įterptos „medžiagos“ **TAPATUMĄ**.

2.7. Naikinimas kaip pirties proceso pagrindas

Prisiminkime, kokius parametrus reikia naudoti, kad pirties procesas būtų atliktas nepakenkiant sveikatai. Apie šiuos parametrus jau buvo pasakyta. Tai apima: **pH vertę** (neigiamas vandenilio jonų koncentracijos tirpale logaritmas), pradinę ir galutinę oktavą, kuri keičiasi, Diogeno statinę, kurioje paslėptas tarpinis rezultatas, Archimedo spiralę kaip išvesties formos standartą, stereometrinių įvesties ir išvesties formų struktūros, tinklo kokybę **pirties** kampuose... Muilo tipas ir jo savybės, dabartinė albedo reikšmė, įvesties ir išvesties formų ciklinių sekų skaičius, bangos mazgo fazė, temperatūros, drėgmės ir slėgio parametrų potencialo integrali vertė, kurią sukuria muilas, aukščiau esantys parametrai. Visa tai turi būti surinkta, patalpinta ir sutvarkyta per trumpą laiką. Taip pat turėtų būti patikrinta šio proceso instrukcija.

Pirties procese, be anihiliacijos, pasitaiko ir superpozicijos atvejais, kai, nesilaikant nurodymų, dingsta ne tik muilas ir skalbimo šluostė, bet ir **PATS PLAUNAMAS OBJEKTAS**. Be to, dingimo procesas vyksta **TYLIAI** ir nekenkia pačiam Pirtčiai..

Kaip naikinimo pavyzdį galima paminėti atominį sprogimą, kai Archimedo spiralės parametrai, Diogeno statinės, kurių minimali ciklinė seka ties maksimaliu albedu, supakuotos į atominę bombą, suvyniojamos į tinklinį sumuštinį ir išmetamos lauk, pavyzdžiui, pro langą. Tokiu atveju tinklas išsiskleidžia ir sukuria sąlygas, kuriomis įvyksta anihiliacija. Kosmose nėra tinklo ir negali būti atominų sprogimų. **TAI YRA SVARBU.**

Norint išsamiai apsvarstyti parametrus, būtina juos apibendrinti lentelėje, kurią galima paaiškinti toliau. Šioje lentelėje vertikalūs eilės tvarka atitinka horizontalųjų eilinių (pvz., pH yra # 1 vertikaliai ir # 1 horizontaliai). Nurodomi priklausomi ryšiai, paaiškinimai pateikiami žemiau, santykiai pateikiami horizontaliai, tai yra, vertikali stulpelis yra antraeilis.

Santykių lentelė

- 1 - pH; 10 - dabartinė albedo reikšmė;
2 - originali oktava; 11 - įvesties formos ciklinių sekų skaičius;
3 - galutinė oktava; 12 - išvesties formos ciklinių sekų skaičius;
4 - Diogeno statinė; 13 - bangos mazgo fazė;
5 - Archimedo spiralė; 14 - integrali potencialo vertė pagal temperatūros, drėgmės ir slėgio parametrus.
6 - stereometrinių įvesties formos struktūra;
7 - stereometrinių išvesties formos struktūra;
8 - žiniatinklio kokybė;
9 - muilo rūšis ir jo savybės;

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	1	1	1	1	1	1	1		1	1	1	1		1
2			1			1	1	1		1	1	1	1	1
3	1			1	1			1	1	1		1	1	1

4		1	1		1	1	1	1	1				1	1
5				1									1	1
6							1				1	1		
7											1	1		
8	1		1	1				1					1	
9			1	1			1		1				1	
10	1							1					1	
11						1			1				1	
12							1							
13	1		1				1							
14								1						

pH vertė turi didžiausią įtaką visiems parametrams. Ir kol nepasiekiamas pH, atitinkantis katalizinį poveikį, negalima praleisti nei pradinės, nei galutinės oktavos. Kuo didesnė pH vertė, tuo statesnė Diogeno statinė ir statesnė Archimedo spiralė, esant tam tikroms pH vertėms, susidaro įėjimo ir išėjimo formos. Pagal pH vertę pasirenkamas „muilinimo“ indikatorius, tai yra potencialus posūkis, nuo to priklauso ir esama albedo reikšmė.

Nestatomas pH nustatymas smarkiai sumažina potencialo ciklinių transformacijų skaičių arba AIDS tiek įvesties, tiek išvesties formomis.

Pagrindinė reikšmė yra įtaka integraliniam rodikliui, o kuo didesnė pH vertė, tuo didesnė potencialo reikšmė. Taigi, kai pH = 7,2, potencialo vertė = 1, o esant pH = 8,8, potencialo vertė = 8. Pradinės ir galutinės oktavos įtaka aiški be paaiškinimo, Diogeno statinei – kuo statesnė, tuo mažesnis spiralės kampas ir aukštesnė oktava.

Archimedo spiralė turi pagrindinę įtaką bangos mazgo fazei. Fazinis kvantavimas pasiekiamas tik tam tikrais Archimedo spiralės kampais. Esant spiralės kampui <210, fazė = 0, esant 320, fazė = 54, esant 440, fazė = 72, o esant 1280°, fazė = 128. Juostos arba gardelės, kurioje įvyksta pokytis, kokybė turi įtakos pH vertei, galimam posūkiui ir fazei. Kuo daugiau ryšių tinklelio gardelės mazge, tuo mažesnė pH vertė, tuo didesnis pradinių jungčių, kurias galima paversti galutiniais, skaičius, tuo didesnis galimas posūkio kampas ir aukštesnė fazė.

Muilas taip pat turi pH, ir kuo didesnis pH, tuo labiau keičiasi fazė. Dabartinė albedo reikšmė neturi jokio vaidmens, išskyrus tai, kad ji turi įtakos nedidelei fazės korekcijai. Šią korekciją galima ištaisyti pakeitus pH vertę tinkle. Jeigu reikėjo išilginį nugaros raumenį transformuoti į kaulą, tai tai galima padaryti tik pakeitus pačią formą, parenkant tinkamą muilą (išorinė priklausomybė), dėl paties raumens vidinių rezervų efekto nebus, gali būti gautas, tačiau gavus galutinę formą jos mutacija

įvyksta tik dėl išvaizdos pokyčių, kai vaizdas nulemia likusių parametrų pasiskirstymą (suspaustų į atitinkamą formą). Ypač vertingas yra vadinamasis „buitinis“ **muilas 72–76 proc.**

Išorinės aplinkos potencialo integralinė vertė neturi įtakos oktavų transformacijai, o tik įtakoja gardelės (tinklo), kurioje vyksta transformacijos procesas, parametrų santykį.

Taigi, suformavus pradinius parametrus pagal transporto užduoties tipą, galima gauti daug variantų tikslui pasiekti, tai yra suformuoti išvesties oktavą, kartu pašalinant viską, kas trukdo. **Šis procesas vadinamas anihiliacija** – prie įėjimo yra viskas, ko reikia, o prie išėjimo viską galima pamatyti tik **PAKEITUS STEBĖJIMO PRIETAISŲ PARAMETRUS**.

Šiame skyriuje nagrinėjamos tik priklausomybės, turinčios įtakos gyvai ląstelei jos transformacijos procese, ir, kaip matyti iš lentelės, daugiausia įtakos turi gardelė, kurios savybių pasikeitimas, be kita ko, gali sukelti, ir, susinaikinimą. Apsupta muilo tirpalo, suspausta standartinių gardelės parametrų gniaužtuose, gyva ląstelė pati turi rasti galimybių savo transformacijoms, jei voratinklio savybių tokioms transformacijoms pasirodo pakanka.

Mokslų akademijos Sibiro filiale buvo atliktas unikalus eksperimentas, kurio rezultatai neabejotinai domina ne tik mokslą. Eksperimento esmė buvo tokia. Pelės (patelės ir patinai) buvo muiluojamos nuo ausų iki uodegos, po kurio laiko patinams dingo (išnyko) sėklidės, o patelėms – krūtys.

Eksperimentas sukėlė paniką mokslo sluoksniuose, apie rezultatus ir naują problemą iškart pranešta visoms aukštesnėms organizacijoms (iki Jungtinių Tautų). Kontrolės priemonių trūkumas dėl finansavimo stokos neleido eksperimento metu nustatyti, kada dingo sėklidės ir krūtys – muilinimo metu ar po to, kai pelės ilgiau nei valandą buvo laikomos muiluotame tirpale. Jei muilavimo momentu, tai mes turime tiesioginį naikinimo proceso patvirtinimą, kai tik katė gali pamatyti naujas pelių sėklides ir krūtis. Priešingu atveju susiduriame su superpozicija, ir tokia pelė tampa „nevalgoma“. Eksperimento išskirtinumas slypi ir tame, kad sudrėkinus peles rankšluosčiu, ant jo neliko drėgmės, tai yra anihiliacijos metu dėl pH pasikeitimo, esant voratinklio grotelėms, net vanduo gavo oktavos 45,5, o toks vanduo, žinoma, negalėjo palikti pėdsakų net ant rankšluosčio.

Anihiliacijos metu susidariusios naujos joninės struktūros neturi nieko bendro su pradine struktūra, išskyrus programą. Padidėjus medžiagų apykaitos procesų oktavai, pasikeičia visų tipų medžiagų apykaitos procesai pačioje ląstelėje, o jei naujų joninių struktūrų oktava viršija smegenų oktavą, ląstelė gali imtis kai kurių smegenų funkcijų.

2.8. Archimedo spiralė

Kaip jau minėta, **Archimedo spiralė yra pagrindinė įtaka bangos mazgo fazei**. Sūkurinių srautų, pavyzdžiui, oro, susidarymui, taip pat bet kokių skysčių ir birių medžiagų nukreiptam judėjimui taikomi tam tikri dėsniai. Tie patys dėsniai galioja neinerinių masių judėjimui.

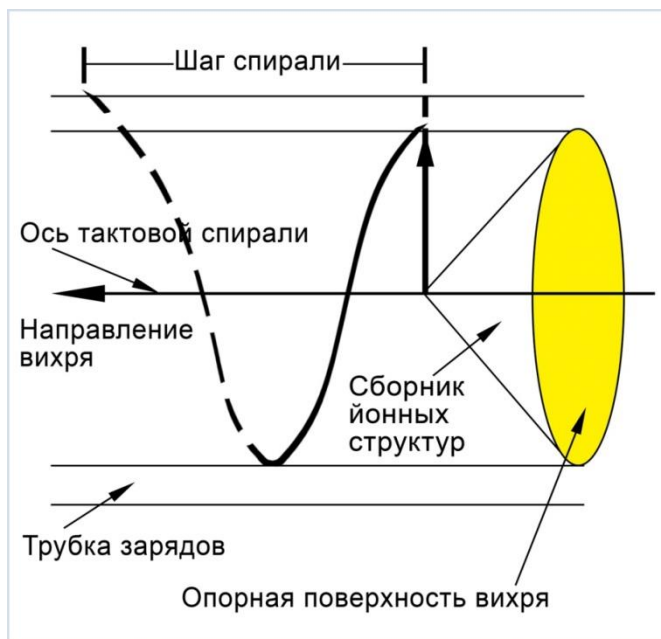
$$F = i^n * \gamma * \frac{E_1 E_2}{r^2}$$

Apsvarstykite Kulono dėsnį:

Operatorius **i** nustato formulės ženklą priklausomai nuo krūvio slydimo kampo. Krūvis gali būti tik neigiamas, tačiau pasiekęs tam tikrą kampą, jis pakeičia ženklą į priešingą (teigiamas tampa

ne pats krūvis, o kampas nustato savo ženklą). Tai ypač svarbu skaičiuojant neinerčinės masės kryptingą judėjimą, o neatsižvelgus į krūvio-ženklų ryšį net neleidžiama sukurti valdomo proceso modelio.

Krūvio sukimosi kampų skaičius atitinka simetrijos sistemos dauginimo santykį arba 108 (18 ašių ir 6 vertimai). Į tai buvo atsižvelgta kuriant **SvetL programą**. Bet tai tik sudėtingoje erdvėje.

Įvesdami funkciją $y = \sin x$, pakeičiame koordinates ir gauname 36 daugybos santykį (12 ašių ir 3 vertimai) kvaternionui. Sinusinės funkcijos įvestis visiškai simetrijos sistemoje yra šuolis kampu $\pi / 2$ su ankstesnės serijos ženklų sistemos tęsiniu. Tačiau pats šios funkcijos įvedimas yra tiesioginė priklausomybė nuo skaičiaus π reikšmės ir, kaip bus parodyta toliau, šio skaičiaus nežinojimas sukelia chaotišką potencialios galios sklaidą, o ne nukreiptą veiksmą. Atsitiktinis stabilus sukuri susidarymas net ir neinericinei masei neįmanomas ilgiau nei 0,1 sek.

Kitas koordinatų pradžios šuolis atliekamas išnaudojus kvaterniono ženklų seriją - perėjimą į oktavą. Šuolis linijinis, bet jo reikšmė π , oktavoms gauname 8 (8 simetrijos ašys ir 1 vertimas).

Taigi, visa ženklų sistema – 152 ženklai – vienas trigubas vektoriaus posūkis. **PAŽIŪRĖKITE, KAIP TAI PAPRASTA.**

Pirmasis sudėtingos išraiškos ženklas turi būti paskutinio oktavos ženklo sekos tęsinys, priešingu atveju ženklas suskaidys ir potencialas išsisklaidys. Jei tai atsižvelgsime į „SvetL“ programą, potencialus išsklaidymas gali neįvykti, nes paskutinį oktavos ženklą valdo smegenys sąveikaudamos su **generatoriumi per programą**. Tai buvo įmanoma suprasti ir pasiekti tik **A. Hatybovo** monografijoje „Šaltoji branduolių sintezė“ pateiktų skaičiavimų dėka.

Kulono dėsnis nebuvo laikomas nukreipto sukuri proceso organizavimo dėsniu ir buvo perkeltas į inercines mases kaip pagrindinis inercinių masių „traukos“ dėsnis. Atsižvelgiant į tai, kad potencialas nėra abstraktus dydis, o griežtai „pririštas“ prie atitinkamo dažnio, gauname:

$$F = \sum_{j=1}^k i_j^{\mu} * \gamma_j * \frac{E_1 E_2}{r^2}$$

Čia j yra stabilus sukuri susidarymo dažnių skaičius;

i yra tam tikro dažnio potencialų ženklo operatorius;

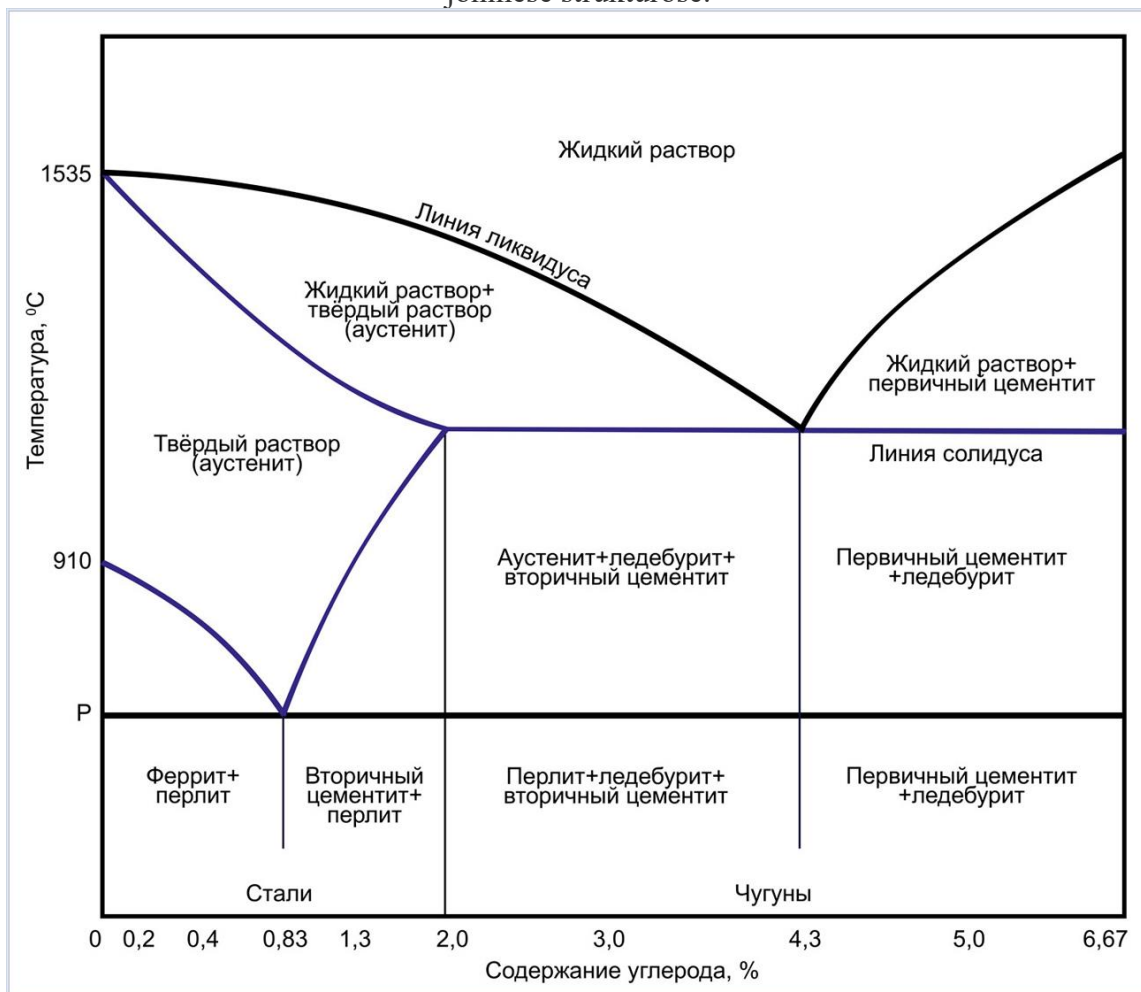
r – sukuri spindulys;

E_1 - sukuri sudarančio potencialo vertė;

E_2 - priešpriešinio potencialo reikšmė (sūkurių susidarymo aplinka);

γ_j – sūkurio joninės transformacijos galia. Šios vertės reikšmė išsamiai aprašyta priede prie „Dangaus mechanikos pagrindų“, kuris šiandien **NĖRA VIEŠAS**.

Yra analogijų naudojant γ_j reikšmę, pavyzdžiui, metalurgijoje – Fe-C grafikas. Šis grafikas parodo anglies prisotinimo priklausomybes esant įvairioms lydymosi procesų temperatūroms ir slėgiams. Panašus γ_j grafikas yra γ_j -E priklausomybės grafikas. Kaip matyti iš grafiko, yra ir „negyvų“ zonų, kai net potencialo vertės padidėjimas nelemia γ_j vertės pokyčio, tai yra, nebus joninių struktūrų gaudymo. Būtent šias „negyvas“ zonas naudoja „objektai“, nepalikantys pėdsakų joninėse struktūrose.

Sūkurys nėra atsitiktinių dažnių rinkinys. Visi dažniai turi derėti su išorinės aplinkos dažniais, o pirmiausia – su vidutinės gardelės dažniais ir su spinduliavimo gardelėmis. Be to, yra sūkurio laikrodžio dažnis - 71.45004500, o visi sūkurio dažniai tampa į laikrodžio dažnį. Paeiliui keičiant krūvio (potencialo) ženklą, svarbu, kad nuosekliai keičiantis kompleksinei erdvei - kvaternionui - oktavai - kompleksinei erdvei - **NEBUTU SUTRIKDOMAS PERDAVIMO FUNKCIJOS TĖSTUMAS**, o tai jau priklauso nuo skaičių π reikšmės. Čia prasideda pats sunkiausias dalykas suprasti sūkurį.

Pats sūkurys sukonstruotas taip. Sūkurio atraminis paviršius yra sūkurinės limfos suformuotas paviršius, kurio susidarymo laikas yra nulinis. Šio paviršiaus atžvilgiu apskaičiuojama sūkurio spiralės kryptis, ašies spiralė (laikrodis) ir sūkurio joninė galia.

Atraminio paviršiaus iš sūkurinės atsilieka geometriškai teisinga kampu vertę, kuri susiformuoja $\square$ vertę teisingai kampu $\square = 3.14960000$ 10 . Sūkurio atskaitos paviršius yra kūgio pagrindas, kurio viršūnė yra besisukančio vektoriaus pagrindas.

Sūkurio atraminio paviršiaus skaičiaus $\square$ reikšmė nėra atsitiktinė reikšmė, nes sūkurys yra specifinis jėgos poveikis terpei jos neatkuriant, taip pat joninių struktūrų transformacija. Joninių struktūrų dažniai gali sutapti su nurodytais sūkuryje, o tada šių dažnių potencialus pamatinis paviršius panaudoja papildomai galiai generuoti. $\square\square\square\square\square\square\square\square\square\square$ matmuo yra gramas * cm. Skaičių išplėtimas: $2 * 2 * 2 * 31 * 127 * 10^{-4}$, t.y. $1,24 * 2,54 = 3,1496$.

Spiralės spindulys ir "vamzdžio" dydis priklauso nuo potencialų verčių.

Atraminio paviršiaus skaičiaus $\square$ reikšmė kvaternionui = 3,6428, oktavai = 3,88.

Minimalus sūkurio vamzdžio susidarymo dažnių skaičius yra 12 (be laikrodžio), o papildomų dažnių įtraukimas yra 7. Tuo pačiu metu didžiausias leistinas dažnių skaičius vamzdyje yra 1174, iš dažnių diapazono 53,5000000 su 0,00001250 žingsnis. Vamzdžio sukimasis ir jo judėjimas yra susijęs su kito skaičiaus $\square$ reikšme.

Sūkurio vystymasis ir jo judėjimas vykdomas Žemėje, tačiau Žemėje susidariusioms joninėms struktūroms jau apskaičiuota skaičiaus $\square$ reikšmė, ta pati reikšmė turėtų būti naudojama sūkuriui, kitu atveju – pusrutulis su efektu. Vietoj sūkurio susidarys „juodoji skylė“, tai yra, padidėjus gravitacinių potencialų vertėms. Ir tai jau yra pilnas "objekto", patalpinimas pirtyje.

Pradinė reikšmė (sūkurinio vamzdžio susidarymui) yra skaičius $\square = 6.00000000$. Esant šiai vertei, sūkurio išorinės spiralės žingsnis yra maždaug lygus vektoriaus spinduliui ir yra tiksliai konjuguotas su atskaitos paviršiumi. Žinoma, daugeliui tai nesuprantama ir galbūt pirmą kartą girdima, Bet nenoriu, kad tie, kurie supranta, kas yra ant kortos, apkaltintų mane netikslumais, ypač kai cituoju originalius A.Hatybovo skaičiavimus, kurie buvo patikrinti praktiškai ir pritaikyti veikloje. Smegenys yra organas, kuriuo mes mąstome, tarsi mąstytime. Čia tam, kad taip **NEREIKIA MĄSTYTI, IR REIKIA STENGTI PATEKTI Į PIRTĮ.**

2.9. Superpozicija kaip prities proceso pasekmė

Paprastai save laikantys „gamtos karaliais“ yra įpratę garinti ir praustis su atitinkamais išorinės aplinkos jiems suteikiamais patogumais ir, nepaisant patentuoto (buitinio) muilo naudojimo, įvyksta incidentų, kurių nenumato nurodymai. Yra žinoma, kad, skirtingai nei saugos tarnyba, pasyvaus tipo katalizatorius nemėgsta žiūrėti televizoriaus, ypač reklaminių laidų, nemurkia radijo telefonu, nevairuoja automobilio. Be to, tokio tipo katalizatoriai nemėgsta žiūrėti į „gamtos karalių“ organizuojamas seksualines orgijas. Visa tai Instrukcijoje nurodoma kaip neigiami reiškiniai, galintys sukelti superpoziciją ir pakeisti maudymosi proceso eigą.

Kas yra superpozicija, apie kurią mes tiek daug kalbame? Tai reiškinys, kai veikiant išoriniams veiksniams muilo tirpalas įveda potencialų skilimą į komponentus.

Pastebėta, kaip dabar žinome, kad atliekant eksperimentus su pelėmis, jų kiekis muiluotame tirpale lėmė sėklidžių (pelėms) ir krūtų (pelėms) išnykimą. Deja, eksperimento aprašyme nėra informacijos, kad eksperimento metu buvo įjungtas televizorius, radijas, ventiliatorius (siekiant pašalinti pelių išskiriamas dujas) ir pan. Jei įvyktų vienas iš šių ženklų, būtų galima kalbėti ne apie susinaikinimą, o apie superpoziciją, kai krūtys ir sėklidės **VIRSTA Į DUJŲ TERPĘ**, taip sukuriant

papildomą oktavą voratinkliui 54.625625. Sudarykime superpozicijos parametų sąsajų lentelę. (Parametrai aprašyti sunaikinimo skyriuje .)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1			1	1	1						1	1	1	1
2		1		1	1			1		1	1	1	1	
3	1					1	1		1		1	1		
4							1	1						
5	1	1	1						1	1	1	1	1	
6	1	1	1					1					1	1
7					1	1								1
8	1	1	1			1	1	1			1	1		1
9														1
10								1						1
11														
12														
13			1	1	1	1	1	1			1	1	1	1
14		1		1	1	1	1			1			1	1

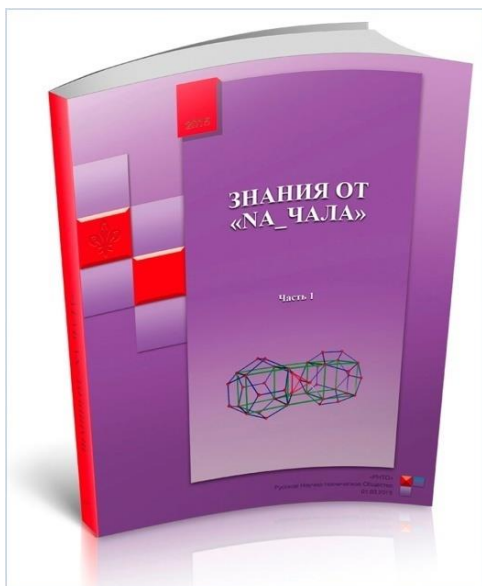
Parametų tarpusavio įtakos superpozicijos metu lentelės paaiškinimai.

1. pH vaidmuo , kaip matome, čia yra mažesnis nei anihiliacijos atveju. Kuo didesnis pH, tuo lygesnė (stabilesnė) **Diogeno statinė** , tačiau Archimedo spiralės forma ant statinės formuoja įdubimus ir iškyšas, kurias potencialas „užklumpa“. Ieškant išeities, potencialas skirstomas į komponentines ir surenkamas dalis.

Komponentas juda toliau prie kitos kliūtis, o likusi dalis pradeda kauptis duobėje arba ant atbrailos ir, priklausomai nuo kliūtis kokybės, formuoja papildomą magnetinį impulsą diapazone **54.975975-54.125125** , kurio nenumato nesandarių statinių naudojimo instrukcijos.

Šiuo atžvilgiu **FORMŲ CIKLINIŲ SEKŲ SKAIČIUS** keičiasi taip, kad išvesties forma gali nelaukti jai reikalingo potencialo ties duota oktava ir bus priversta sumažinti savo egzistavimo oktavą (būdama budėjimo režime). Su kiekvienu tokiu oktavos sumažėjimu keičiasi bangos mazgo fazė (esant pradinei reikšmei 45,9, galima pasiekti 12,4).

Integrali temperatūros, drėgmės ir slėgio potencialo vertė, žinoma, perduodama komponentui, likusi dalis savarankiškai formuoja šį parametą, pašalindama reikalingas vertes iš komponento potencialų, skrendančių.

2. Originali oktava. Palikus muiluotus „Gamtos karalius“ palaimos būsenoje, voratinklis rizikuoja likti nuogas. Tam yra daug priežasčių, ir pirmoji yra pradinės oktavos būseną. Būtent idealios statinės buvimas (o sėdėti nėra kur) verčia originalią oktavą atidžiau pažvelgti į „gamtos karalių“ ir septynis kartus (transformacijų skaičius) **PAGALVOTI APIE BŪTINYBĘ PAKEISTI VIENUS „MARŠKINIUS“.** „KITAM – naudojant tankią muiluoto vandens užuolaidą. (Nekartosiu, kas yra "marškiniai" - viskas išsamiai aprašyta **straipsnių rinkinyje " Žinios iš Na_Chala "**). Originali oktava pradeda flirtą su pačiu pirmuoju randamu potencialu, suyra prieš akis epitelio ląstelėms (paruoštoms daugintis). Žinoma, nebent originalią oktavą iš anksto užklumpa žiniatinklis ir jos nevaržo, be dėmesio ji ilgai neištvers. Flirtas su potencialu dažniausiai vyksta nuošalioje vietoje (statinės skylėje, o ne ant kalvos).

Po flirto originali oktava **PRADEDA** priaugti svorio, keisdama egzistencijos prasmę ir didindama spiralę, nes reikia rūpintis ne tik savimi, bet ir tuo, ką paliko potencialas. Natūralu, kad pakeitusi formą originali oktava siekia skubiai pereiti į naują kokybę ta pačia forma. Po perėjimo aplink originalaus oktavos , ne tik iš muilo kokybės **POKYČIŲ** , bet ir daug kitų parametų.

3. Paskutinė oktava yra kažkas panašaus į besilaukiantį prinčą, kuriam dovanojama nepabučiuota nuotaka su atžala. Princas pradeda draskyti ir mėtyti, išleisdamas žiniatinklio galimybes sunaikinti tuos tarnus, kurie jam pasodino tokį lobį.

4. Diogeno statinė . Įvairių flirtavimo metu statinės šonuose esančios duobės gilėja, o išsikišimai jau gali prilipti prie voratinklio ir tokiu atveju sujungti potencialai neturi problemų išgauti reikiamas savybes. Daugiau apie statinę sužinosite šio skyriaus pabaigoje.

5. Apie spiralę galima pasakyti daug ką: suglamžo, o flirtuodami naudoja kaip pamušalą, ir pakeičia kampa, keičia krypties vektorių ir sustojimo ženklą, o tada viskas ant jos metama - kad tai buvo dėl to kad forma, albedas ir kt.

6 ir 7. Formos jau aiškios – jei, pavyzdžiui, dramblys „bendrauja“ su beždžione, tai bendravimo pabaigoje beždžionė gali pratrūkti (A. Hatybovo pokštas). Todėl yra įvairių stabdžių signalai.

8. Voratinklio vaidmuo yra milžiniškas ir net svarbesnis už pH, tai yra muiluota aplinka, kurioje iš tikrųjų viskas vyksta. Iš žiniatinklio, pagal Instrukcijas, viskas, ką jis turi, nukraunama. Atsižvelgiant į tai, kad žiniatinklis **PRARANDA DAUGIAU NEI TURI** , jis pats aktyviai kišasi į visus procesus, suteikdamas reikiamus parametrus. Tai yra maždaug tas pats, kas AIDS sergančiam pacientui duoti imunostimuliuojančių vaistų (kurie AIDS tik pablogina).

Kalbant apie likusius parametrus, klausimų nekyla – jų reikšmė nėra didelė, bet apie fazę reikėtų pasakyti atskirai.

Fazė yra parametras, kuris tiesiogiai priklauso tik nuo formos, tačiau pati **FORMA KEIČIASI VEIKIANT PARAMETRAMS** , todėl fazės išėjimo reikšmė gali būti

nenuspėjama, o kurioje fazėje bus galutinė (išėjimo) oktava, ir net su palikuonimis galima tik spėlioti. Tai maždaug taip: jei sudėsite šviesią ateitį su tamsia praeitimi, gausite pilką dabartį. Ir šito aš tikrai nenoriu.

2.10. Diogenas ir jo statinė

Iš senovės pasaulio istorijos žinoma, kad **visi stebuklai vyko Graikijoje**, o kad šie stebuklai netrukdytų kūrybingam supančios tikrovės supratimui, tam tikras **filosofas Diogenas įlipo į statinę** ir iš jos neišlipdamas. , pradėjo **REGISTRUOTI VISKĄ, KAS ĮVYKO** nekenkiant aplinkai. Trumpas Diogeno gyvenimo aprašymas (statinėje) pateikiamas viename iš senosios civilizacijos istorijos tomų.

Atliksime tam tikrą chirurginę operaciją - išimsime Diogeną iš statinės, tai yra *atskirsime biomasės laikymo būdą nuo konteinerio* .

DIO priešdėlis reiškia „dvipusis“, pavyzdžiui, „diorama“ yra dvipusis paveikslėlis. Pagal analogiją, Diogenas nėra asmens vardas, bet visiškai **GENIJUS**, tai yra, genas, kuris yra kairėje ir dešinėje spiralės **BAZIŲ** limfos. Tada statinė yra **KONTEINERIS GENŲ PERKĖLIMUI** į norimą vietą.

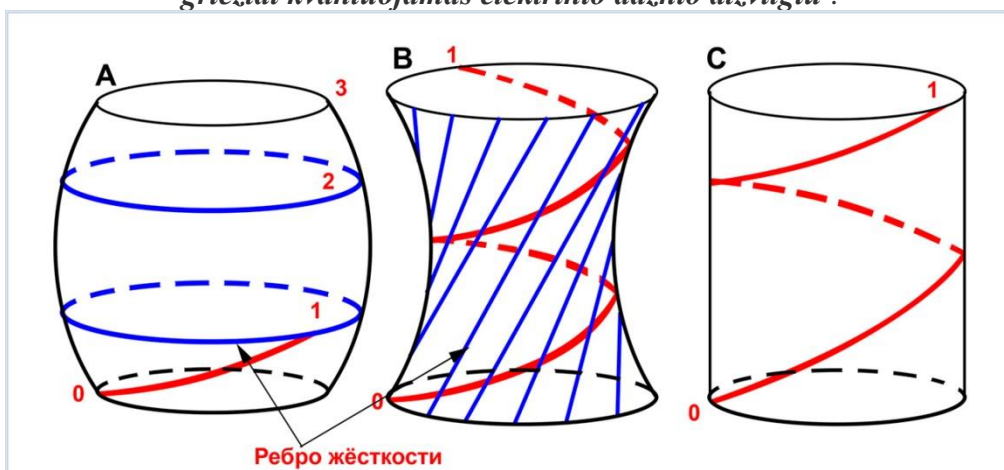
Iš kur senovės mitologijoje atsirado Diogenas? Kaip žinia, visos Graikijos įžymybės atsirado **VIDURAMŽIUOSE, KNYGŲ SPAUSDINIMO AMŽIUJE**, tuo pat metu buvo suaktyvėję informacijos mainai, tačiau informacijos įrašymo būdas buvo netobulas, o kadangi (pagal Darviną) dar ne visi numėtė uodegas (arba prilipo ant visų nepakankamai), tada bandymas pateikti genetikos pagrindus baigėsi pasaka. Kaip kraujyje, kur potencialų grupės perkėlimas atliekamas tik konteineryje, o kiekvienas konteineris skirtas konkrečiai gyvai ląstelei, taip ir genas griežtai apibrėžtomis sąlygomis persikelia į smegenis, sudarydamas prielaidas evoliucinis visos civilizacijos vystymasis.

Struktūros sukūrimas protono atomo pagrindu

Protono atomo energetinės charakteristikos pateiktos **A. Hatybovo** darbo "Dangaus mechanikos pagrindai" priede ir rinkinyje "Žinios iš Na_Chala". Taip pat yra trumpalaikių procesų, gravitacinių ir elektrinių dažnių bei magnetinių impulsų dažnių ir potencialų lentelės.

Bet kurios potencialų grupės tarp gretimų atomų perdavimo pagrindas **YRA GRAVITO-ELEKTROMAGNETINĖ BANGA**, kurios bendras albedo lygis lygus nuliui ir morfologiškai suformuotas kaip statinė.

Euklido erdvės koordinačių tinklelyje galima įsivaizduoti, kad laikrodžio dažnio išilginiai svyravimai (gravitacinė banga) sklinda išilgai x ašies, ant kurios dedami elektriniai ir magnetiniai dažniai (išilgai y ir z ašių), o magnetinis dažnis (arba impulsas), remiantis Landau tyrimais, kai kuriais atvejais gali pranokti elektrinį komponentą, *tačiau bet kuriuo atveju magnetinis dažnis yra griežtai kvantuojamas elektrinio dažnio atžvilgiu*.

Atkreipkite dėmesį, kad statinė yra tam tikros formos. Morfologija parodyta paveikslėlyje. **Statinė yra ryšio tarp protonų atomų morfologija.**

Statinė turi du pagrindus. Viena bazė "remiantis" ant išorinio atomo paviršiaus, antroji - ant kito atomo vidinio (antrojo) paviršiaus, ir ši seka ištraukiama į spiralę, sudarydama atomų seką, kurią *jungia gravitacinis ryšys*. Atsižvelgiant į ryšį atomo viduje (tarp paviršių), visa sistema **KAIP VISUMA YRA VIENA**. Atkreipkite dėmesį, kad bet kurios struktūros perkėlimui išilgai šios grandinės reikalingas **0 perėjimas**, tai yra, sistemos vektorius albedo lygus nuliui, tada nebus sklaidos ir dalies struktūros praradimo. Apsvarstykite tris statinės formos variantus.

Variantas A. Standikliai – skersiniai, suformuoti gravitacinio nešiklio dažnio ribojamojo potencialo. Šiuo atveju mes turime trukdžių modelį, kuriame žiedų suformuoti netolygumai neleidžia praeiti tiek magnetinių, tiek elektrinių dažnių potencialo frontui. Be to, kreipiamosios spiralės nebuvimas neleidžia stebėti pariteto perduodant kairiarankius ir dešiniarankius struktūras. **Taigi, A variantas naudojamas, kai reikia išsklaidyti potencialus.**

Variantas B. Standinimo briaunos – išilginės (Šuchovo konstrukcija). Standinimo briaunų tinklelis leidžia formuoti tiek kairiarankius, tiek dešiniarankius. Tačiau spiralė, perėjusi per B variantą, rodo, kad potencialas pirmiausia praranda savo albedo, o paskui jį padidina. Kai albedas prarandamas, atsiranda sklaida, o didėjant - aibė iš grandinės, tai yra, tokiu atveju galime gauti savaime svyruojančią grandinę be grįžtamojo ryšio. Sistema, pagrįsta B variantu, gali ilgą laiką išlaikyti savo vidinį potencialą, **todėl ją galima panaudoti Hartmanno, Curie, Rentgeno grotelių ir tinklelių palaikymui**.

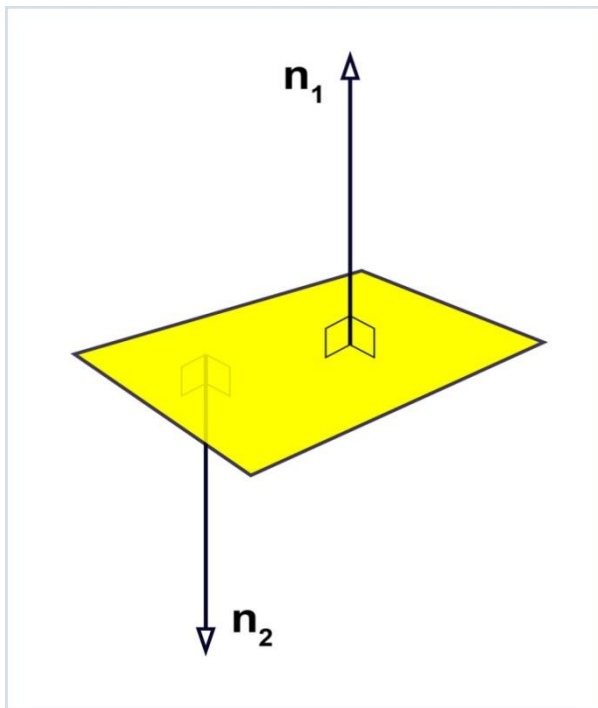
Variantas C. Svarstant Archimedo spiralę, buvo atkreiptas dėmesys į tai, kad spiralės kokybę galima pakeisti pakeitus skaičių π . Be to, reikia turėti omenyje, kad **BET KOKIA GENŲ STRUKTŪRA** turi atitikti Žemės skaičiaus π reikšmės (kai ši struktūra susidaro, pavyzdžiui, Marse, ši reikšmė turi atitikti Marso konstantas). Yra žinoma, kad minimaliam spiralės žingsniui, esant minimalaus spiralės žingsnio nustatymo laikrodžio vertei π , naudojama reikšmė $\pi=3,1496$, o esant $\pi=6 - \pi=3,1496$.

Svarstant Archimedo spiralę, buvo nurodyta, kad C variantas turi dar vieną vertingą savybę – atraminę platformą, kuri blokuoja potencialų judėjimą priešinga, taigi ir savavališka kryptimi. **Tai yra, savaime svyruojantis režimas negali būti sukurtas, todėl C variantu pagrįsta konstrukcija yra skirta bet kokios struktūros adresų perdavimui.**

Ir štai tokia mums nepaprastai įdomi išvada. **GYVENIMO LAIKAS NUSTATYMAS LIMFOS NUTEKĖJIMO OKTAVOJE** formu jant joninei struktūrai ir **MAGNETINIAIS IMPULSAIS** su atitinkamais slydimo kampais. Ryšį tarp laiko ir erdvės gyvoje ląstelėje lemia slydimo kampas. Šio kampo reikšmės yra **nuo 21,6 iki 43,5**, o **NUSTATANT GYVENIMO LAIKĄ** nuo 0 iki 32000 metų (Žemės laiko skalėje). Vidurio taškas atitinka **124 gyvenimo metus**. Tobula ląstelė gali būti palikta gyventi **32 000 metų**, bet nepakitusiomis išorinėmis sąlygomis. **Optimalus taškas 124 metų amžiaus atitinka ląstelę, artimą tobulumui**, bet keičiasi su kita mutacija dėl išorinių sąlygų pokyčių. Visi per pastaruosius metus atlikti skaičiavimai parodė, kad laiku ir teisingai pritaikius **SvetL programas**, šis taškas pasiekiamas. Atkreipkite dėmesį, kad gyva ląstelė yra daugiapakopė (daugiaoktavinė) struktūra – **nuo 32** (joninių) iki **96** (neutrino) oktavų. Nėra prasmės lyginti skirtingų oktavų energetines galias – **1 įkrovos ekvivalentas 52 oktavoms** atitinka maždaug **10 000 000 000 32 oktavų įkrovos ekvivalentų**. ty joninė struktūra turi minimalų krūvio ekvivalentą, o aukštų oktavų krūvio ekvivalentams registruoti nėra prietaisų. Aukštų oktavų potencialai padeda palaikyti gravitacinius ryšio tarp ląstelės ir smegenų dažnius. Ir jei šis **RYŠYS YRA PASTOVUS IR STABILUS**, tada jūsų kelionė į **Pirtį** nebuvo veltui ir nurodytą tašką pasieksite tikrai. Rašiau atsakingai ir apgalvotai. Tai sukelia šiuolaikiniam mokslui būdingą nesusipratimą ar skepticizmą, tačiau šie skeptikai tiesiog nori **prieiti ir paklausti: "Ar sunku gyventi be smegenų?"**

2.11. Normalizavimas

Kaip žinote iš matematinės analizės, *normalus yra statmenas tiesei, paviršiui*. Taigi normalizavimas yra potencialo judėjimas kampu į bangos atkarpa. Šis netikėtas svetimkūnio, turinčio

konjuguotų savybių, išskverbimas turi savo ypatybes, ypač dėl muiluoto vandens likučių ir laiku neišvalytų voratinklų. Kaip ir superpozicijos atveju, kartojasi visas neigiamų reiškinų spektras. Tačiau vietiniai potencialai dalyvauja superpozicijoje, ir juos galima mušti panašiai, jie nedaro didelės žalos, išskyrus vienpusį palikuonių vystymąsi (genetikoje ir biologijoje žinoma kaip šeimos ryšių buvimas). **Superpozicijos efektai pastebimi ne iš karto** – po tam tikro laiko „gamtos karalius“ visų pirma **ATSISAKO KASOS**, o tada, priklausomai nuo sudėtinio ar kombinuoto potencialo krūvio ženklo, sėkmingai išsivysto **cukrinis diabetas arba hipoglikemija**. Noriu perspėti skaitytoją – nereikia visko bandyti pačiam. Aprašoma, kaip turėtų būti, net jei kas nors negerai. Bet kad viskas būtų taip ir jūsų nepamirštų **nuvesti į pirtį**, galite taikyti **SvetL programas** arba kraštutiniais atvejais

(priklausomai nuo jūsų galimybių) „naudoti“ **N. Levašovo sveikatingumo seansus** (iš čia - <http://svetl.name/page/os>) ir naudokite juos griežtai laikydamiesi Instrukcijų.

Kaip pastebėjo biologai, pašaliniai ryšiai tokio poveikio nesukelia. Tačiau iš kur gauti šias galimybes giminaičių masės ir draudimo išlenkti pro langą sąlygomis? Čia atsiranda maža gudrybė. Banga, tvirtiau užverždama mazgą ir keisdama fazę (kad nebūtų pastebėta), ima eiti **šalia Diogeno statinės tokiu pat Archimedo spiralės kampu** (kad vėliau nepasimestų). Štai kodėl taip išsamiai rašiau apie statinę ir spiralę. Įprastai judantis potencialas, natūralu, kad susitikęs su vieniša banga pakeičia viską, kas jam įmanoma – ir užpildymą, ir esamus parametrus. Grįžusi į savo namų aplinką, banga, tarsi nieko nebūtų nutikę, pereina **VISĄ VĖLESNĘ VIRSMŲ EIGĄ**, turėdamas sandėlyje nemažai naujovių. Šias naujoves galima atrasti tik po **12 naujos struktūros gyvavimo metų**, kai šiomis naujovėmis pradės domėtis popiežius. Galime tik spėlioti, kokių naujų savybių, **pavyzdžiui, 23.5**, gali atnešti. Kadangi bangai nerūpi, kas keičia jos būseną, kol potencialas geras, tai toliau (ypač po kelių kartų) veda į automatinės superpozicijos efektą, kai bet kokia naujovė baigiasi tik skilimo efektu. Ar tai apgailėtina? Bet geriau apie tai žinoti, nei „spėlioti“. Archimedo spiralės kampo padidėjimas vyksta dėl **CIKLINIŲ FORMŲ SKAIČIAUS PADIDĖJIMO**, dėl to pati banga veda prie normalizacijos, kai bet koks potencialas jau gali sukurti nepriklausomą jungties struktūrą, tokią bangą laikant idealiu sunaikinimo variantu. Kadangi anihilacijos procesas turi vykti po voratinklio priedanga, čia vyksta automatinės superpozicijos procesas, kurio metu išnyksta ne tik potencialo savybės, bet ir voratinklis, nes normalizuota banga negali būti skylėje prie statinės, bet tik ant atbrailos, kuri su laiku tampa voratinkliais. Iš tinklo gavusi reikiamus slėgio parametrus, banga palieka Diogeno statinės kalvą, pakeisdama savo fazę. Tokia banga primena žuvį siurbli ant ryklio ar kaspinuotį „gamtos karaliaus“ žarnyne. Gana sunku atsikratyti tokios bangos (net jei ji aptinkama). Ir ar būtina atsikratyti šios galimybės? Tai viena iš

sąlygų **SĖKMINGAM PIRTIES PROCESUI IR JO NAUDINGUMAS**. Čia reikia suprasti, kad *gerai organizuotos Smegenys yra vertos daugiau nei gerai užpildytos smegenys*.

Jei viską, kas buvo pasakyta, paverčiame žmonių, su kurių klausimais ir atsakymais nuolat susidūriu, paaiškinimuose dėl SvetL programų naudojimo, praktinio gyvenimo plotmėje, tai kalbant apie sveikimą (sveikatą), žmonės nepasitiki net šeimos narių ir draugų nuomone (patarimai), jau nekalbant apie tolimesnius pažįstamus. Aišku, kad yra išimčių. Tačiau iš esmės žmonės viską, kas nauja, suvokia priešiška, net jei efektyvumo įrodymai, kaip sakoma, yra akivaizdūs (tiesiogine ir perkeltine prasme). Tačiau kitų žmonių pavyzdžiai ir net labai teigiami rezultatai, išsakyti ir parašyti tų pačių žmonių tokiu mastu, kokia turėtų būti šiandien, įkvepia nedaug žmonių. Visiems rekomenduočiau pažiūrėti serialą „Daktaras Hausas“ Pirma, jūs pagaliau įsitikinate, kad gydymas, kurį žmonėms gali pasiūlyti oficialioji medicinos mokslas, yra net ne klaidžiojimai tamsoje ir nespėjiojimas ant kavos tirščių, tai yra atrakcija, vadinama „Beždžionė ir akiniai“. Antra, jūs suprantate, kad žmogus iš esmės visas sveikatos problemas susikuria pats sau - nevalgo ir negeria, piktnaudžiauja viskuo, ką gali, sumenkina iš aplinkos sklindančio pavojaus laipsnį, neklauso ankstyvų signalų, aprūpina kūną ir tt. Kodėl taip yra? Taip, nes nėra žinių ir supratimo. Nereikia dėl to įsižeisti. Tokia yra šių dienų realybė, kuri pradėta statyti mažiausiai prieš du tūkstančius metų.

Niekas nevyksta „tiesiog taip“. Viskas visada yra tarpusavyje susiję ir vienas nuo kito *priklauso*. Ir jei nematote santykio tarp kai kurių įvykių, tada gali pasirodyti, kad esate tiesiog aklas, o ne iš tikrųjų tokio ryšio nėra. Jau įsitikinau, kad su patirtimi įgytos Žinios dažnai negali būti naudingos sąmoningam taikymui, o veikia kaip refleksas besikeičiančioms aplinkybėms. Visko, kas vyko anksčiau ir toliau ateityje, kas vyksta dabartinio mokslo ir, žinoma, šio mokslo atstovų, **NEGALIMA PAAIŠKINTI**, nes materialistinės pasaulėžiūros platforma to neleidžia, o kitas etapas tiesos pažinimas materialistinio idealizmo pagrindu tik prasideda.

Todėl ir rašau, nesibaiminant „ekspertų“ pasmerkimo, o visoje šalyje su orais vyksta „velniai žino kas...“ – ir tai 2017 m. birželio mėn. Yra tik vienas paaiškinimas – staigus klimato atšilimas. O Tatarstane aukštesnėje nei nulio temperatūroje iškrito sniegas, ir ne tik Tatarstane Visur pasidaro šalta pasakojimais apie atšilimą. Kaip dažnai, savo noru ar nevalingai priešpriešindami kitiems savo požiūrius, savo hipotezes, teorijas, „ekspertai“ pamiršta, kad ateis laikas, kai neginčijamos tiesos pakeis kitas – **TIESA GINČE NEGIMS**. Rašau tiems, kurie, pasirėmę į kastuvą, griebia šluotą ir bėga į Pirtį, o ar kviečia, ar ne, tai jau antras kartas. Svarbiausia turėti noro bėgti..

3 skyrius. Pirtyje statomo objekto aprašymo teorija ir praktika

Paslapčių visai nėra. Kitas dalykas – yra dalykų, apie kuriuos žmonės nieko nežino, o yra dalykų, apie kuriuos retas išmanantis kažkodėl nenori pasakoti kitiems.

Žmonija turi atskaitos tašką - „kai tik beždžionė pagriebė lazda, ji pradėjo „mąstyti“ (galbūt tuo metu atsirado reliatyvumo teorija). Bet jūs galite galvoti kitaip. Galite galvoti, bet ir toliau būk beždžionė. Kaip pavyzdys: gravitacijos įtaka mokslo raidai aprašyta pakankamai išsamiai, tačiau yra „ekspertų“, kurie visiems pasakoja, kaip N. Levašovas suprato „šios gravitacijos įtaką“. Toks noras prisidėti prie įvardijamo proceso supratimo yra visiškai suprantamas, neaišku, kodėl „ekspertai“ atbaido visiems žinoma tiesa, kad obuolio kritimas ant Niutono galvos paskatino atrasti dėsnius. Esu tikras, kad jei Niutonas būtų sėdėjęs prie statomo namo, tai jam ant galvos nukritusi plyta būtų privedusi prie kur kas rimtesnių atradimų. Šiems „rašytojams“ prieš pradėdant rašyti norėtųsi pasiūlyti pasėdėti prie statomo namo. Kaip įrodo mokslas, gravitacinė įtaka smegenims visada kažką lemia. Smegenys ne visada reikalingos jų akivaizdoje – būna atvejų, kai ištraukus vinį iš galvos

smegenys nepažeidžiamos (net jei jos yra). Čia kalbama apie gravitaciją, netrukus apie tai pakalbėsime plačiau, bet kol kas - apie objektą, kurį reikia įdėti *į Pirtį*.

Kaip judėti į priekį? Kur yra taškas, nuo kurio gali nustumti žinias, o kas belieka – niekuo netikėti arba vis tiek bandyti tai išsiaiškinti pašalinant visas šiukšles, kurias sukrovė šiuolaikinis mokslas ir vadinamuosius „tyrimus“ rašantys „ekspertai“ remiantis N. Levašovo žiniomis. Jei nori ką nors žinoti, suvokti ir pritaikyti gyvenime, N. Levašovo (nesvarbu, kaip ir kas ką nors sako net su „puta iš burnos“) knygų perskaityti neužtenka. Tai tik tas taškas ir tas pagrindas, nuo kurio galima ir reikia **ATSISPIRTI, KAD ĖTI Į** priekį, taikant „Žinių kastuvą“. Vienas arklis negali lygiagrečiai su vienu velenu tempti dviejų vežimų. Kiekvienas gali tuo įsitikinti. Tai reiškia:

- **pirma**, tie, kurie nori ką nors sužinoti, turi pamiršti viską, ko buvo išmokyti;
- **antra**, kad ir kokios būtų išvados, jas visada galima suprasti;
- **trečia**, tikėjimas noru įgyti žinių visada yra apdovanotas žinių lygiu, kuris yra prieinamas konkrečiam asmeniui. Deja, šiandien – į specifinį genotipą. Ir tai gali „pataisyti“ tik „SvetL“ programos, kurios užtikrins „pataikymą“ **pirtyje** (natūralu, su savo siekiu);
- **ketvirta**, jokie įsitikinimai negali sutrukdyti patikrinti rezultato, o tai reiškia, **KAD ŽINIŲ NEGALI BŪTI TIK VIENOJE SRITYJE**. Galite specializuotis vienoje ar keliose kompetencijos srityse, bet turite žinoti daugiau.

Atsižvelgiant į šio skyriaus pažintinį pobūdį ir poreikį apsilankyti pirtyje, labai pageidautina, remiantis N. Levašovo knygomis ir A. hatybovo darbais, suprasti, kad:

1. **Visos atominės struktūros pastatytos pagal schemą: labai organizuota plazma** → □ **materialus kūnas** → □ **skystis** → □ **dujos**, tai yra **oktavų seka** ((128) → (126-74) → (72-66)) → □ → (62-34) → (32-28) → (24-26) → (22-16). **Octave 64** yra **MEDŽIAGOS STRUKTŪRA**. **Atominė struktūra** Tai savotiška piramidė (ne forma, o turiniu). Piramidės viršūnė yra 128 oktava (visų gyvų dalykų atominės struktūros, nuo 128 iki 16 oktavos). Visa kita pastatyta be ritmo, bet oktavos 84 → 16.
2. **Nėra dalelių be krūvio** – tiesiog nėra prietaisų krūviui matuoti arba nėra terpės jam pasireikšti.
3. **Ne, ir 64 oktavų aplinkoje negali būti prietaisų**, skirtų 128-66 oktavų konstrukcijų charakteristikoms matuoti.
4. **Visos atominės struktūros yra tarpusavyje susijusios** – kiekviena struktūra yra tam tikroje gardelėje.
5. **Smegenys (66-72 oktavų struktūros) susidaro korių pavidalu.**
6. **Visi skaičiavimai atominėse struktūrose atliekami tik naudojant aukso pjūvio fraktalus 12-oje skaičių sistemoje.**
7. **Atominė struktūra negali turėti standžios karkaso.** Atominės struktūros matmenys gali skirtis □ 24 %. Hidrometeorologijos centras, kaip ir bažnyčia, yra parazitinė struktūra – nežinodami prasmės ir fizikos, kam jie buvo sukurti, apgaudinėja šeimininkų galvas ciklonais ir anticiklonais, kuriuos atneša vėjas, ir „... **vėjas gaunamas. nes medžiai siūbuoja...**“
8. **Jokia biostruktūra negali turėti informacijos be Sistemos.** Informaciją galima „perduoti“, nes nėra komandos į ją kreipti dėmesio. Jokia išorinė įtaka negali tiesiogiai ar netiesiogiai priversti biostruktūros dirbti kitame informaciniame lauke, nes tai tiesiog prives prie biostruktūros sunaikinimo. Be to, net jei pati Sistema teikia informaciją biostruktūrai, tai nereiškia, kad informacija yra pilnai perduodama. Galimi iškraipymai, tačiau tai verčia pačią

Sistemą pakartotinai dubliuoti informaciją. Taip buvo Senajame SU, taip vyksta ir šiandien, nors informacijos intensyvumas daug didesnis.

9. **Biolaukas** – pagrindinis biologų ir medikų argumentas aiškinantis ligų priežastis. Ypač tai reklamuojama radijo programose. *Tai viena iš tamsumo viršūnių.* Bet jei manytume, kaip daugelis tiki, tai biologija labai tiksliai parodo, kad Žmogaus dauginimasis yra mechaninis procesas (kaip ir kūrenant ugnį akmeniu ir pagaliuku), o dėl trinties kyla noras atgaminti savuosius malonus.

3.1. Ar reikia srovės, kad „persikelti“ į pirtį?

Naudodamasi daugybe mokslo ir technologijų pažangos vaisių, kurie pažodžiui pasiekė kiekvieną namų šeimininkę ir vaiką, didžioji žmonijos dalis, kaip ir prieš daugelį šimtmečių, lieka giliame olose nežinomybėje, nors pastaruoju metu pastebima, kad kai kurie pradeda išsisukti. urvų. Ir jei **MŪSŲ** naivų protėvių **NEŽINOJIMAS BUVO PRODUKTYVUS**, nes tai buvo vaiko, pažįstančio jį supantį pasaulį, nežinojimas, tai šiuolaikinio pasauliečio, palaidoto televizorių ekranuose, kompiuterių monitoriuose, nežinojimas slypi nebent narkotiniame troškime pabėgti nuo. „gyvenimo nuobodulio“. Užduoti klausimą, kaip veikia tas pats mobilusis telefonas, net į galvą neateina. Iš pažiūros įdomus klausimas. Na, tikrai, smalsu – kaip kitoje Žemės rutulio pusėje esantį žmogų mobiliuoju telefonu galima išgirsti geriau nei įprastu telefonu iš gimtojo miesto kilusį draugą!

Norint įkišti kištuką į elektros lizdą, perjungti virtuvės elektrinę viryklę nuo 3 į 5, sutvarkyti sugedusį laidą ar paspausti mobiliojo telefono mygtuką,asmuo **PRIVALO ŽINOTI GAMTOS DĖSNIUS**. Pakanka turėti pirmąją signalų sistemą, kuri, anot akademiko Pavlovo mokymų, būdinga ir gyvūnams, ir žmonėms. Antrasis, rodantis sąmonės buvimą, tam nebereikalingas. Matyt, dėl šios priežasties, jei paklaustumėte išsilavinusios ponios, pavyzdžiui, ar ji žino Omo dėsnį, ji atsakys: „*Kas tai ir su kuo valgoma?*“ — net ir su tam tikru pranašumo jausmu. Ir vargu ar ji ir daugelis kitų šiandien atsakys į šį klausimą. O apie tai, kad Omo dėsnio svarstymo pagrindas yra **MATERIALISTINIS MUS SUPANČIO PASAULIO ATVAIZDAVIMAS**, labai mažai žino ir daugiausia tie, kurie siekia *patekti į Pirtį*. Jie pradeda spėlioti, kad medžiagų dalelių, mikro ir makro objektų judėjimo dėsniai perkeliama į elektros grandines ir elektros krūvių judėjimo būdus. Kaip ir vežimo, sviedinio ir kito materialaus kūno judėjimas, elektra pateikiama kaip viena iš materialinės masės perdavimo savybių. Tokio judėjimo pagrindas yra terpė, kuri priešinasi, kai pro ją bando prasibrauti kokia nors elektros masė. Pagrindinės terpės ir krūvio sąveikos sąvokos yra tokios

1. **Elektros įtampa** . "Elektros įtampos" sąvoką 1827 metais pristatė G. Om ¹ .

Slėgio skirtumo tarp dviejų grandinės taškų analogas buvo vadinamas įtampa **Om** .

Bendruoju atveju elektros įtampa yra darbas, judantis vienetinį elektros krūvį, kurią lemia efektyvaus elektrinio lauko stiprio integralas E_e (įskaitant išorinius laukus), išilgai tam tikro kontūro g , jungiančio du lauko taškus (1, 2). srovės grandinė ar kita elektrodinaminė

$$u_{12}[\gamma] = \int_{\gamma} E_3 dl$$

$$\oint_C \vec{H} \cdot d\vec{l} = 4\pi \cdot \vec{I}/c.$$

Kartais Ampero dėsnis vadinamas integraliniu santykiu

Integruotas išilgai kontūro. I - bendras tekanti per paviršiaus, apribotoje uždaroje erdvėje C .

Šis ryšys yra analogiškas Gauso teoremai elektrostatoje. c yra šviesos greitis vakuume.

(** Iš judančių sistemų skaičiavimų skaičius $\square$ kinta priklausomai nuo spiralės kontūro, tačiau visose elektrodinamikos formulėse šis skaičius visada lygus 3,14259 .., ty judėjimas vyksta ne spirale, o įkrovimas niekur nejuda).

3. Atsparumas. Atsparumas smurtui yra skirtingas. Elektrodinamikoje priimama tik srovės įveikiama varža. Ši varža priklauso nuo laidininko medžiagos, jo dydžio ir formos, tai yra, atitinkamos joninės struktūros.

Kiekvienai medžiagai (joninei struktūrai) empiriškai parenkamas koeficientas R , kuriame atsižvelgiama į visas aplinkos, kurioje juda srovė, ypatybes.

4. Omo dėsnis. Naudodami mechaniką ir *arklio raidę*, gauname diferencinę Ohmo dėsnio formą (integralas pateiktas aukščiau): $\square\square\square\square\square\square\square\square$, kur $\square$ yra proporcingumo koeficientas arba elektrinis laidumas.

Omo dėsnį integralia forma galima gauti iš šios išraiškos, jei integruosime šį santykį pagal tūrį (**** žr. statybininkų leksiką**). Koeficientai $\square\square$ ir $\square$ yra susieti santykiu: $\square\square\square\square\square\square\square\square\square\square$, čia l laidininko ilgis, S jo skerspjūvio plotas.

(** Šiuo atveju laidininko forma yra paslėpta po elektros laidumu, kad nebūtų pažeistos arklio teisės). Linijinis ryšys tarp j ir E laidininke dėl tiesinės priklausomybės (**** efektyvioji trinties jėga**), veikianti greičio krūvininkus.

Mikroskopinis srovės tankio nustatymas $\square\square\square\square\square\square\square\square\square\square$, kur e - nešiklio krūvis, o $\square$ - jo greitis (suma yra per visus krūvininkus, esančius laidininko tūrio vienetė).

Jeigu, judant krūvininkui, jį veikia trinties jėga, kuri tiesiškai priklauso nuo greičio (kaip ir skysčio trinties atveju), tai $\square\square = \square eE$, taigi, $\sigma = \Sigma \square e^2$, čia $\square$ - elektros krūvio judrumo koeficientas (**** priklauso nuo jo nuotaikos**). Laidyje gali būti neelektrinių ir išorinių jėgų. Kai laidininkas juda (**** žr. statybininkų leksiką**) mažesniu nei šviesos g greičiu, gaunama priklausomybė reliatyvistiniam Omo dėsnio apibendrinimui, atsižvelgiant į krūvio tankį stebėtojo sistemoje.

5. Apibendrintas Omo dėsnis arba Omo dėsnis plazmai. Kaip matyti iš šiuolaikinės fizikos, plazma yra 4 materijos būseną. (**** Tai yra, jei laidininkas palaipsniui pašildomas, jis išsisklaido į sudedamąsias dalis, o Omo dėsnis sumažinamas iki nuoseklus šių komponentų apėjimo**).

Apibendrintas Omo dėsnis yra tiesinė plazmos priklausomybė tarp srovės tankio j ir efektyviojo elektrinio lauko stiprio E_{eff} , įskaitant srovę sukeliančias **neelektrinės kilmės tūrinės jėgas**. Apibendrintas Omo dėsnis parašytas diferencine forma.

Visiškai jonizuotai dviejų komponentų plazmai magnetiniame lauke H pagrindinis Omo

dėsnis yra toks:

$$\frac{j_{\parallel}}{\sigma_{\parallel}} + \frac{j}{\sigma} = E' - \frac{\nabla p_j}{en} - \frac{R}{e} \equiv E_{\exists\phi\phi},$$

kur $\sigma_{\parallel} = e^2 n / m_e \omega_{pe}^2$ yra išilginis plazmos laidumas, $\sigma = e^2 n / 0,51 m_e \omega_{pe}^2$ yra skersinis plazmos laidumas, m_e yra elektrono masė, ω_{pe} - jos dažnis susidūrimai su jonu, $E' = E - [uH] / c$ yra elektrinis laukas vidinėje plazmos sistemoje, judančioje greičiu $u \ll c$. p_j - jonų slėgis, n - koncentracija plazmoje, R - šiluminė jėga dėl plazmos temperatūros T gradiento:

$$R = 0,71 \nabla_{\parallel} T + \frac{3v_{ei} m_e c}{2eH^2} [H \nabla T].$$

(** Termogalia, matyt, yra karštos plytos, krentančios ant galvos, poveikis, o elektronų susidūrimas su jonais yra masės žlugimas, pakankamai išsamiai aprašytas D. Swifto ²⁾). Dažnai pasitaikančiose situacijose, kai plazmos gradientai ir temperatūros yra vienodos krypties, statmenos magnetiniam laukui H , elektrinis laukas E' natūraliai yra padalintas į tris komponentus $E_{\parallel}$, $E'_{\perp 1}$, $E'_{\perp 2}$ (** egzistuojantys savaime). Šiuo atveju išsiskiria „išilginis“ ir „skersinis“ Omo dėsniai:

$$j_{\parallel} = \sigma_{\parallel} E_{\parallel}, j_{\perp} = \sigma (E'_{\perp} - \frac{3v_{ei} m_e c}{2e^2 H^2} [H \nabla T]),$$

o jonų slėgio gradientą riboja Holo laukas. $E'_{\perp 2} = \nabla p_i / en$. Silpnai jonizuotoje plazmoje papildomą indėlį į srovės tankį įneša trinties jėga tarp įkrautų komponentų ir neutralaus komponento. Skaičiuojant LF procesus, jonosferos plazmoje taip pat atsižvelgiama į gravitacijos įtaką.

Trijų komponentų plazmai (elektronai, vienos rūšies jonai ir vienos rūšies neutralės), neatsižvelgiant į skersinį ir išilginį laidumą bei šiluminę jėgą (** panašiai ir varžos medžiagoje – jei skaičiuojant didelio stiprio pluoštas plienas neatlaiko apkrovos, pakeičiame jį mediniu), Omo pagrindinis dėsnis parašytas:

$$\frac{m_e v_e}{e^2 n_e} j + \frac{m_e \partial j}{e^2 n_e \partial t} = E' - \frac{\nabla p_i}{en_e} + \frac{m_i}{en_e} g + \frac{m_e}{e} (v_{en} - v_{in})(u - u_n),$$

čia g – gravitacijos pagreitis, U_n – neutraliojo komponento judėjimo greitis, ω_{pe} , ω_{pi} – atitinkamai elektronų ir jonų susidūrimo su neutraliais dažniai (** masės žlugimo efektui sukurti), $\omega_{pe} = \omega_{pen} + \omega_{pei} + m_e \omega_{pin} / m_i$ – bendras elektronų susidūrimų dažnis, kuris lemia jų impulso perdavimo sunkiosioms dalelėms laiką $\omega_{pe} = 1 / \omega_{pe}$.

** panašiai, Omo dėsnis plazmai). Remdamiesi tuo, kas išdėstyta, nustatome potencialą arba tą krūvio reikšmę (** po susidūrimų elektronams, jonams, neutralėms ir kitoms šiukšlėms, dažniausiai užpildančioms plazmą – po nuoseklios metalo → skysčio → dujų → plazmos transformacijos).

3.2. Darbas „judantis“ link pirties

Potencialai ir jų atmainos

Norėdami paaiškinti, kreipsimės į mėgstamą **Aleksandro Hatybovo įmonę - "PI..."** ("Pi..ts International"). Potencialai yra skirtingi. Yra įvairių dažnių (arba oktavų) krūvių grupė, jų suma matuojama žemomis oktavomis (prietaisai aukštomis oktavoms matuoti dar nėra išrasti, bet **TAI NEREIŠKIA, KAD MOKESČIŲ NĖRA**). Kiekvienas įkrovimas turi savo ypatybes (tankis, marškinių struktūra – suderinama arba nesuderinama su išorine aplinka). Jei įkrovimo marškinėliai yra suderinami su išorine aplinka, Omo dėsnis yra nenaudingas – judėjimo aplinkoje nėra pasipriešinimo. Jei marškiniai nesuderinami, tada krūvio judėjimą kitoje terpėje lydi potencialo praradimas, o krūvis juda kanalu su mažiausiu pasipriešinimu, prarasdamas savo savybes. Šis reiškinys vadinamas darbu (svetimos aplinkos įkaitimas dėl krūvio judėjimo).

Jei striukė bus pašalinta iš įkrovos, ji judės kaip neinericinė masė be pasipriešinimo, bet akimirksniu išsisklaidys.

Omo dėsnis apibūdina minios judėjimo ypatybes, neatsižvelgiant į eismo taisykles.

Krūvių grupė **VISADA JUDA KUBINĖS GARDELĖS STRUKTŪROMIS**... Jei gardelė (judesio kelias) nėra kubinė (galbūt monoklininė), tada tam tikras potencialas taip pat išleidžiamas jos išlyginimui. Yra žinoma, kad skirtingi laidininkai turi skirtingą varžą. Mažiausios yra auksinės, sidabrinės (kubinės grotelės). Šiuo atveju judėjimo darbas atliekamas siekiant įveikti aplinkos pasipriešinimą. Kituose laidininkuose pridėdamas darbas, siekiant pakeisti konstrukcijos savybes. Taigi pagal Ohmo dėsnį (vidutiniškai) būtina turėti etaloną (laidininką su kubine gardele) ir priedus kitiems laidininkams. Kad suprastume Omo dėsnio veikimą, panagrinėkime, kas yra vienetinis krūvis, be kurio neįmanomas vienas iš pagrindinių elektros grandinės komponentų (be neelektrinės kilmės jėgų). Įsivaizduokite protono atomą su dviem išoriniais kondensatoriaus tipo paviršiais. Išorinis ir vidinis paviršiai turi potencialą. Keletas žodžių apie potencialą.

Pirma , potencialas yra kažkas, kas nematoma.

Antra , nežinoma, kur ji yra ir kur pakeliui į galvą plyta įgyja šį potencialą.

Trečia , kiek yra potencialo?

Ketvirta , kas daugiau – potencialus ar dabartinis?

ir kt. Todėl pateikiame vieną iš potencialo egzistavimo formų, **atitinkančių** aukščiau nurodytus Omo dėsnius:

- Potencialas** yra neardomojo paviršiaus, turinčio minimalų plotą tam tikru gravitaciniu dažniu, savybė.
- Potencialas (elektrinis)** – normalus atomo magnetinio lauko linijai.
- Potencialas** – ribinė slydimo kampo, ryšio dažnio, spiralės kampo tam tikram skaičiui ir kitų sudedamųjų dalių, sudarančių atomo paviršių, atomo magnetinio lauko linijai, vertė.
- Potencialas** – tai materialios masės, išskirtos plazmos pavidalu ir surenkamos dėl atomo gravitacinės traukos, žlugimas.

PRIEMONĖS, KURIOMIS POTENCIALĄ DVIEJŲ PAVIRŠIŲ PROTONŲ ATOMO NE SUSIKERTA į vektorių transformacijos kryptimi, jie turi skirtingus ženklus santykinius į šienaudavo kampu viduryje, kryptinės vektoriai jėgos veikslių ženklai skirtingi.

Visus kitus **Ohmo dėsnio** komentarus galima rasti **A. Hattybovo** veikale „Šaltoji branduolių sintezė“, kurį galima rasti (atsiprašau už tautologiją) tik apsilankius pirtyje.

3.3. Erdvės teorija praktikai Pirtyje ir šiek tiek apie Mėnulį ... (iš dangaus mechanikos pagrindų)

Erdvės metrika

Žinoma, kad dangoraižio viršuje ir jo rūsyje įrengtas atominis laikrodis rodo skirtingą laiką. Bet kuri erdvė siejama su laiku, o nustatant atstumą ir trajektoriją būtina pateikti ne tik galutinį kelionės tikslą, bet ir šio kelio įveikimo ypatumus besikeičiančių esminių konstantų sąlygomis. Visi su laiku susiję aspektai bus pateikti „laiko metrikoje“.

Šio skyriaus tikslas yra nustatyti tikrąsias kai kurių pagrindinių konstantų vertes, kurių tikrai prireiks tiems, kurie trokšta į **pirtį**, pavyzdžiui, parseko. Be to, atsižvelgdami į **YPATINGĄ MĖNULIO PALAIKYMO SISTEMOJE**, išsiaiškinkime kai kurias sąvokas, kurios lieka už mokslinių tyrimų ribų, pavyzdžiui, ³ Mėnulio libracija, kai ne 50 proc. Mėnulio paviršius matomas iš Žemės, tačiau 59 proc. Taip pat atkreipkime dėmesį į Žemės erdvinę orientaciją.

Viso to prireiks, kad nepasiklystumėte ieškant kelio į Pirtį, kuris aiškiai matomas per pilnatį.

Mėnulio vaidmuo

Mėnulis yra ypatingas ir labiausiai neištirtas objektas Saulės sistemoje. Turi savo NSO, Žemė gyvena pagal mėnulio kalendorių.

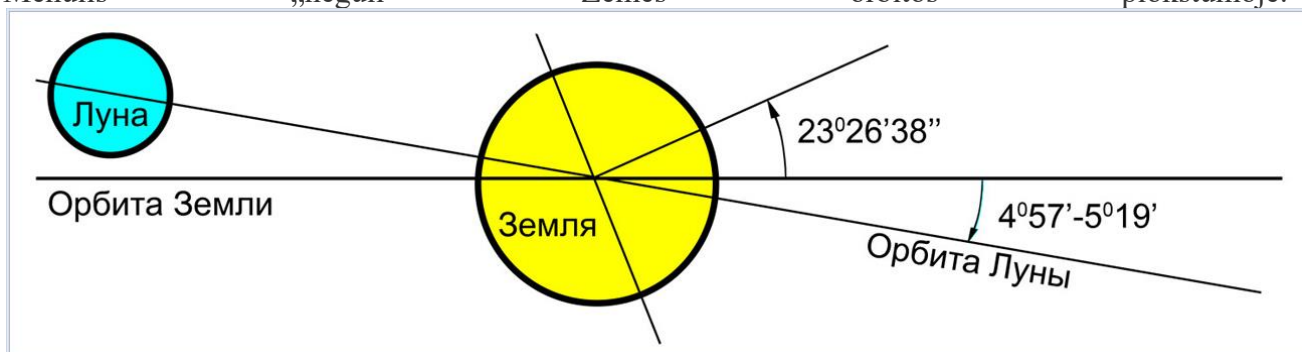
Mėnulis yra pagrindinis musulmonų garbinimo objektas. *Niekas niekada nebuvo buvęs Mėnulyje (amerikiečių atvykimas į Mėnulį yra animacinis filmas, nufilmuotas Žemėje).*

MOKSLAS ŽINO DIDŽIULĮ MĖNULIO VAIDMENĮ Žemės gyvybės palaikymo sistemoje. Štai tik keli pavyzdžiai.

- **per pilnatį**, dalinis Žemės gravitacijos susilpnėjimas lemia tai, kad augalai iš dirvožemio pasisavina daugiau vandens ir mikroelementų, *todėl šiuo metu surinktos vaistažolės turi ypač stiprų poveikį* ;
- **Mėnulis dėl savo artumo Žemei stipriai veikia savo gravitacinį lauką Žemės biosferoje ir ypač sukelia Žemės magnetinio lauko pokyčius. Mėnulio ritmas, atoslūgis ir tėkmė sukelia naktinio apšvietimo, oro slėgio, temperatūros, vėjo ir Žemės magnetinio lauko bei vandens lygio pokyčius;**
- **augalų augimas** ir derlius priklauso nuo mėnulio žvaigždžių ritmo (periodas 27,3 dienos), o gyvūnų, medžiojančių naktį ar vakare, aktyvumas – nuo mėnulio šviesumo laipsnio;
- mažėjant **mėnuliui** augalų augimas mažėja, mėnuliui pasirodžius – didėja;
- **pilnatis** turi įtakos žmonių nusikalstamumo (agresyvumo) augimui;
- moterų kiaušinėlių **brendimo laikas** siejamas su mėnulio ritmu. *Moteris linkusi gaminti kiaušinėlių Mėnulio fazės metu, kai ji pati gimė.* Per pilnatį ir jaunatį menstruojančių moterų skaičius siekia 100 proc. Mažėjimo fazėje gimstančių berniukų daugėja, o mergaičių mažėja;
- **vestuvės dažniausiai rengiamos** tekant mėnuliui;
- **didėjant mėnuliui, jie sėja** tai, kas auga virš žemės paviršiaus, o mažėjant, atvirksčiai (stiebagumbius, šaknis).
- **medkirčiai** mažėjančio mėnulio metu **kirto medžius**, nes medyje šiuo metu yra mažiau drėgmės ir ilgiau nepūva;
- **su pilnatimi ir jaunatimi**, yra tendencija mažėti šlapimo rūgšties kiekiui kraujyje, 4 dieną po jaunaties – žemiausi rodikliai;
- pilnatis **skiepai** pasmerkti žlugti;
- **per pilnatį paūmėja** plaučių ligos, kokliušas, paūmėja alergijos;
- žmogaus **spalvų matymas** paklūsta mėnulio periodiškumui;
- **su pilnatimi** - padidėjęs aktyvumas, su jaunatis - sumažėjęs;
- **plaukų kirpimas** per pilnatį;
- **Velykos** yra pirmasis sekmadienis po pavasario lygiadienio, pirmoji Mėnulio pilnatis diena.

Tokių pavyzdžių yra šimtai, tačiau faktas, kad Mėnulis **REIKŠMINGAI VEIKIA VISUS** Žemės **GYVYBĖS ASPEKTUS**, yra akivaizdus. Tai mums svarbu, kad pradėtume suprasti, kas su mumis vyksta šiandien, o svarbiausia – kodėl taip yra.

Ką mes žinome apie mėnulį? Tai parodyta saulės sistemos lentelėse. Taip pat žinoma, kad Mėnulis „neguli“ Žemės orbitos plokštumoje:

Atnaujintos kampų vertės pateiktos šiame skyriuje. Žinant tikrąją Mėnulio paskirtį, jo sandaros ypatumus prasminga – juk tada kyla klausimai apie laiką ir erdvę – kiek viskas atitinka tikrąją Žemės, kaip neatskiriamos Saulės sistemos dalies, būklę.

Remdamiesi šiuolaikinio mokslo turimais duomenimis, apsvarstykite pagrindinio astronominio vieneto – parseko – būklę.

Astronominis matavimo vienetas

Per vienerius metus Žemė, judėdama Keplerio orbita, grįžta į pradinį tašką. Žinomas Žemės orbitos ekscentriškumas – apogėjus ir perihelis. Remiantis tikslia Žemės judėjimo greičio verte (29,765 km/s), buvo nustatytas atstumas iki Saulės.

$29,765 \cdot 365,25 \cdot 24 \cdot 3600 = 939311964$ km yra kelio ilgis per metus.

Taigi orbitos spindulys (be ekscentriciškumo) = **149496268,4501** km arba 149,5 mln. km. Ši reikšmė imama kaip pagrindinis astronominis vienetas - *parsekas*.

Šiuo vienetu matuojamas visas Kosmosas.

Faktinė astronominio atstumo vieneto vertė

Jei nepaisysime, kad atstumą nuo Žemės iki Saulės reikia imti kaip astronominį atstumo vienetą, tai jo reikšmė kiek kitokia. Žinomos 2 reikšmės: absoliutus Žemės judėjimo greitis $V=29,765$ km/s ir Žemės pusiaujo pasvirimo kampas į ekliptiką $=23026'38''$, arba 23,443890. Jei šios dvi vertės, absoliučiu tikslumu apskaičiuotos per šimtmečius trukusį stebėjimą, yra abejojamos, tada viskas, kas žinoma apie Kosmosą, bus sunaikinta.

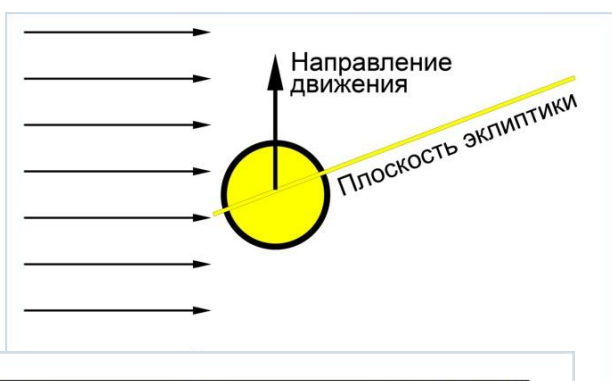
Dabar atėjo **LAIKAS ATSKLEISTI KELETĄ PASLAPČIŲ**, kurios jau buvo žinomos, tačiau niekas į jas nekrepė dėmesio. Tai, **visų pirma**, kad *Žemė juda erdvėje spirale, o ne Keplerio orbita*. Yra žinoma, kad Saulė juda, bet ji juda kartu su visa Sistema, o tai reiškia, kad Žemė juda spirale. **Antra - yra**, kad *pati Saulės sistema yra veiksmų gravitacija rėmo srityje*. Kas tai yra, bus parodyta žemiau. Yra žinoma, kad Žemės gravitacinės masės centras Pietų ašigalio link yra pasislinkęs **221,6 km**. Tačiau Žemė juda priešinga kryptimi. Jei Žemė tiesiog judėtų Keplerio orbita, pagal visus gravitacinės masės judėjimo dėsnius, judėjimas būtų į priekį Pietų ašigaliu, o ne Šiaurės. Viršutinė čia neveikia dėl to, kad inercinė masė užimtų normalią padėtį – Pietų ašigalį judėjimo kryptimi. Tačiau bet kuri viršūnė gali sukintis su pasislinkusia gravitacine mase tik vienu atveju – kai sukimosi ašis yra griežtai statmena plokštumai. Bet besisukančią viršūnę veikia ne tik terpės pasipriešinimas (vakuumas), visos Saulės spinduliuotės slėgis, kitų Saulės sistemos struktūrų tarpusavio gravitacinis slėgis. Kampas, lygus $23026'38''$ tiksliai atsižvelgia į visus išorinius poveikius, įskaitant gravitacinio etalono įtaką. Mėnulio orbita turi atvirkštinį kampą Žemės orbitai, ir tai, kaip bus parodyta toliau, nekoreliuoja su apskaičiuotomis konstantomis. Įsivaizduokite cilindą, ant kurio „suvyniota“ spiralė. Spiralės žingsnis $=23026'38''$. Spiralės spindulys lygus cilindro

spinduliui. Išplėskime vieną šios spiralės posūkį į plokštumą:

Atstumas nuo taško O iki taško A (apogėjus ir apogėjus) yra **939311964 km**. Tada Keplerio orbitos ilgis: $OB = OA \cos 23,44839 = 861771884,6384 \text{ km}$, taigi atstumas nuo Žemės centro iki Saulės centro bus lygus **137155371,108 km**, tai yra šiek tiek mažesnis už žinomą reikšmę (**12344629 km**) – beveik 9 proc.

Daug ar mažai, pažvelkime į paprastą pavyzdį. Tegul šviesos greitis vakuume yra 300 000 km/sec. Kai vertė yra 1 parsek = 149,5 milijono km, Saulės spindulio kelionės laikas nuo Saulės iki Žemės yra 498 sekundės, o 1 parsekas = 137,155 milijono km, šis laikas bus 457 sekundės, tai yra **41 sekunde** mažiau. Šis beveik 1 minutės skirtumas yra nepaprastai svarbus, nes, pirma, keičiasi visi atstumai erdvėje, antra, **PAŽEIDŽIAMAS GYVYBĖS PARAMOS SISTEMŲ LAIKROTINĖS INTERVALAS**, o sukaupta arba nepasiekta gyvybę palaikančių sistemų galia gali sutrikdyti pati sistema .

Gravitacijos suoliukas

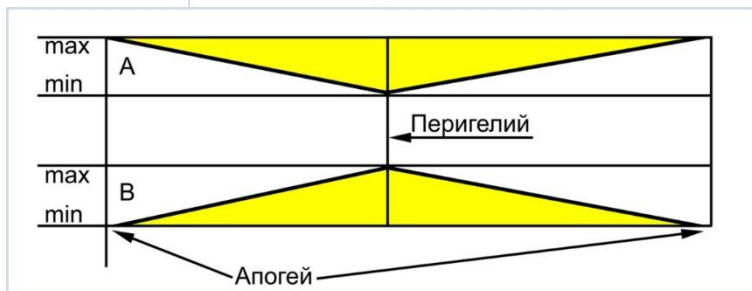
Toliau bus nagrinėjama gravitacinio etalono įtaka Žemės orbitos pokyčiams. Yra žinoma, kad ekliptikos plokštuma turi polinkį gravitacinės atskaitos jėgos linijų atžvilgiu, tačiau judėjimo kryptis yra statmena šioms jėgos linijoms.

Mėnulio libracija

Panagrinėkime patobulintą Mėnulio orbitos schemą.

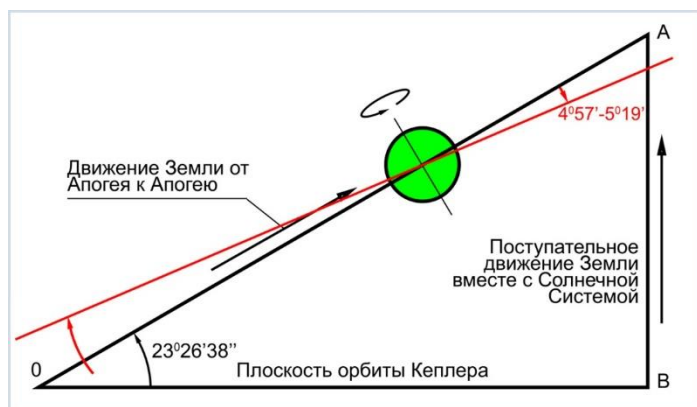
A grupės kampai:

$5^{\circ} 18' 58,42''$ - apogėjus $5^{\circ} 17' 24,84''$ - perihelion

B grupės kampai:

$4^{\circ} 56' 58,44''$ - apogėjus, $4^{\circ} 58' 01''$ - perihelionas. Atsižvelgiant į tai, kad Žemė juda spirale, taip pat į tiesioginį gravitacinio etalono poveikį, šis etalonas taip pat turi tiesioginį poveikį Mėnuliui, kaip matyti iš kampo skaičiavimo schemos.

Praktinis parseko konstantos naudojimas

Kaip parodyta anksčiau, parseko konstantos reikšmė labai skiriasi nuo vertės, naudojamos kasdienėje praktikoje. Bus naudinga apsvarstyti keletą šios vertės naudojimo pavyzdžių.

Laiko kontrolė

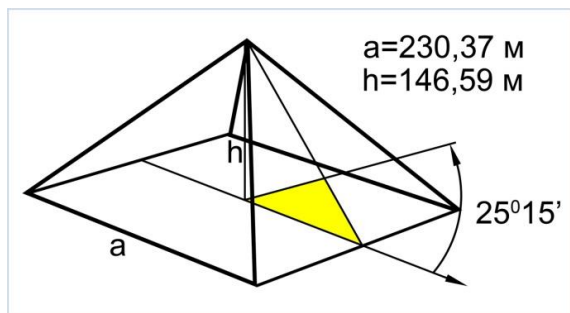
Kaip žinote, **BET KOKS ĮVYKIS ŽEMĖJE VYKSTA LAIKU**. Be to, žinoma, kad bet koks erdvinis objektas, turintis neinerčinę masę, turi savo laiką. Inercinės masės tarnavimo laikas priklauso nuo krūvio ekvivalento tankio ir jo vertės jungiant jonines struktūras. Bet kuri **NEINERCINĖ MASĖ TURI MAGNETINĮ LAUKĄ**, o magnetinio lauko skilimo greitį lemia viršutinės struktūros skilimo laikas ir apatinių (joninių) struktūrų poreikis šiame skilime. Žemei, atsižvelgiant į jos Universalią skalę, priimtas vienodas laikas, matuojamas sekundėmis, o laikas yra erdvės, kurią Žemė praeina per vieną pilną apsisukimą, spirale po Saulę, funkcija. Tokiu atveju turi būti kokia nors struktūra, kuri nutraukia „0“ laiką ir, palyginti su šiuo laiku, atlieka tam tikras manipuliacijas su gyvybės palaikymo sistemomis. Be tokios struktūros neįmanoma užtikrinti tiek stabilios pačios gyvybės palaikymo sistemos padėties, tiek sistemos komunikacijos.

Anksčiau buvo atsižvelgta į Žemės judėjimą ir buvo padaryta išvada, kad Žemės orbitos spindulys labai skiriasi (12344629 km) nuo priimto visais žinomais skaičiavimais. Jei paimsime gravitacinės-magnetinės-elektrinės bangos sklidimo greitį erdveje $V = 300000 \text{ km/sek}$, tai šis orbitų skirtumas duos 41,15 sek.

Neabejotina, kad net ir ši **VERTYBĖ DARYS** ženkliai korekcijas ne tik gyvybę palaikančių užduočių sprendimo problemose, bet ji be galo svarbi – bendraujant, tai yra žinutės **GALI NEPASIEKTI TIKSLŲ**, o tuo nesunku pasinaudoti kitoms civilizacijoms. Vadinasi, reikia suprasti, kokią didžiulį vaidmenį laiko funkcija atlieka net ir neinerčinėse sistemose, todėl dar kartą panagrinėkime tai, kas visiems gerai žinoma.

Koordinavimo sistemų autonominės valdymo struktūros

Neįprastai, **Cheopso piramidė El-Gizoje (Egiptas)** - 31° rytų ilgumos ir 30° šiaurės platumos turėtų būti priskirta koordinavimo sistemai.

Neįprastai įėjimo į piramidę kampas yra $25015'$, o dienos padėtyje jis yra tiksliai nukreiptas į Šiaurinę žvaigždę. Tačiau astronomijoje tokio kampo nėra, todėl piramidę jie laiko tik ritualiniu kompleksu. Atlikę paprastus skaičiavimus, gauname, kad Žemė turėjo tokį kampą, kai nebuvo Mėnulio. Tai reiškia, kad buvo paliktas pradinės Žemės būsenos pėdsakas, o pusiaujo pasvirimo kampas buvo lygiai $25015'$. Kiek pasikeitė Žemės orbita pasirodžius Mėnuliui? Bendras Žemės kelias per vieną apsisukimą yra 939311964 km, tada projekcija į Keplerio orbitą yra: $939311964 \cos(25.25) = 849565539.0266$.

Spindulys $R_{ref} = 135212669,2259$ km. Skirtumas tarp pradinės ir dabartinės būsenos yra **$14287330,77412$ km**, tai yra, **Žemės orbitos projekcija pasikeitė $t = 47,62443591374$ sek**. Ar tai daug, ar mažai, priklauso nuo valdymo sistemų paskirties ir ryšio trukmės.

Pradinis etalonas

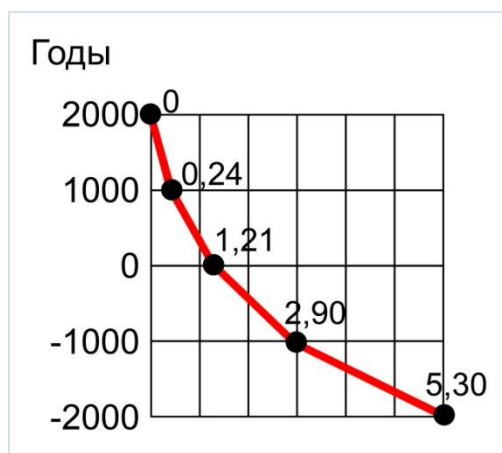
Pradinio etalono vieta yra $37^{\circ} 30'$ rytų ilgumos ir $54^{\circ} 22' 30''$ Š. Etalono ašies pokrypis į Šiaurės ašigalį yra $3^{\circ} 37' 30''$. **Lyginamoji kryptis: $90^{\circ} - 54^{\circ} 22' 30'' - 3^{\circ} 37' 30'' = 32^{\circ}$** .

Naudodami žvaigždžių žemėlapi matome, kad pradinis etalonas nukreiptas į didžiosiąjį Ursą žvaigždyną, žvaigždę Megrez (4-oji žvaigždė). Todėl **PRADINIS ETALONAS BUVO SUKURTAS JAU ESANT MĒNULIUI**.

Orientacija

Pasirodžius Mėnuliui, pasikeitus pusiaujo pasvirimo kampui $1048'22''$, Žemės orbita pasislinko. Išlaikant pradinio etalono poziciją, kuri šiandien nieko nebelemia, lieka tik pirminis etalonas, tačiau tai, kas bus parodyta žemiau, iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti kaip mažas nesusipratimas, kurį galima nesunkiai ištaisyti. **Tačiau čia slypi kažkas, kas gali sugriauti bet kokią gyvybės palaikymo sistemą.**

Pirma, reiškia, kaip minėta anksčiau, Žemės judėjimo laiko pasikeitimą nuo apogėjaus iki apogėjaus.

Antra, Mėnulis, kaip rodo stebėjimai, turi tendenciją laiku keisti pataisos terminą, ir tai matyti iš lentelės.

Anksčiau buvo teigiama, kad Mėnulio orbita Žemės orbitos atžvilgiu yra pasvirusi: A kampai: $5^{\circ} 18' 58,42''$ - apogėjus $5^{\circ} 17' 24,84''$ - perihelis; kampai B $4^{\circ} 56' 58,44''$ - apogėjus, $4^{\circ} 58' 01''$ - perihelis.

Tačiau, įvedę pataisos terminą, gauname kitas Mėnulio orbitos vertes.

Trečia pastaba – Mėnulio ciklai.

Kaip žinote, ne Julijaus kalendorius turi 13 mėnesių, tačiau jei pateiksite pilną optimalių dienų lentelę (Velykos), pamatysime rimtą poslinkį, į kurį nebuvo atsižvelgta skaičiuojant. **Šis poslinkis, išreikštas sekundėmis, nukelia norimą datą toli nuo optimalaus taško.**

Žodynėlis

1	Šviesa	Akimi suvoikiama elektromagnetinė banga	(4–7,5) 10^{14} Hz ($\square =$ 400–700 nm)
2	Šviesmetis	Šviesa nuvažiuotas atstumas per metus	0,3068 parsek = 9,4605 10^{15} m
3	Parsec (ps)	Atstumas, nuo kurio vidutinis Žemės orbitos spindulys, statmenas matymo kampui, matomas 1 sekundės kampu	206265 AU = 31 10^{15} m
4	Mūsų galaktikos skersmuo		25000 parsekų
5	Visatos spindulys		$4 \cdot 10^{26}$ m
6	Siderinis mėnuo (S)	Tai siderinis mėnuo - Mėnulio judėjimo danguje laikotarpis	$27,32166 = 27$ dienos 7

		žvaigždžių atžvilgiu (visa apsisukimas aplink Žemę)	valandos 43 minutės
7	Sieriniai metai – T	Žemės apsisukimo aplink saulę laikotarpis	
8	Sinodinis mėnuo (P) Saros ciklas, arba METON	$\frac{1}{P} = \frac{1}{S} - \frac{1}{T}$ ST = PT - PS fazės pokytis	29.53059413580 .. 29 dienos 12 valandos 51 minutės 36 "
9	Drakono mėnuo (D)	Mėnulio apsisukimo laikotarpis jo orbitos mazgų atžvilgiu, t.y. ekliptikos plokštumos susikirtimo taškai	27,21222 = 27 dienos 5 valandos 5 minutės
10	Nenormalus mėnuo (A)	Mėnulio apsisukimo laikotarpis, palyginti su perigėja, jo orbitos tašku, esančiu arčiausiai žemės	27,55455 = 27 dienos 13 valandų 18 minučių
11	Mėnulio orbitos mazgų linija lėtai sukasi link Mėnulio judėjimo, pilną apsisukimą užbaigdamą per 18,6 metų, o pagrindinė Mėnulio orbitos ašis sukasi ta pačia kryptimi kaip ir Mėnulis – 8,85 metų periodu.		
12	APEX (saulės judėjimo kryptis)	☐ - Hercules, esantis virš pagrindinės žvaigždžių sistemos plokštumos (poslinkis 6 vnt.)	
13	Išorinė Saulės sistemos riba (Kalno sfera)		1 vnt = 2 10^5 a.u.
14	Saulės sistemos riba (Plutono orbita)		AU 39
15	Astronominis vienetas – atstumas nuo Žemės iki Saulės (AU)		149,6 10^6 km
16	Atstumas S.S. nuo centrinės Galaktikos plokštumos		8000 vnt
17	Linijinis judėjimo greitis S.S. aplink galaktikos centrą		220 km/s

Saulė

Spindulys

$6,96 \cdot 10^5$ km

Perimetras	43.73096973 10^5 km
Skersmuo	13,92 · 10^5 km
Gravitacijos pagreitis matomo paviršiaus lygyje	270 m/sek. ²
Vidutinis rotacijos laikotarpis (Žemės dienos)	25.38 val
Pusiaujo pakreipimas į ekliptiką	7.25 ⁰
Saulės vėjo diapazonas	100 AU

Mėnulis

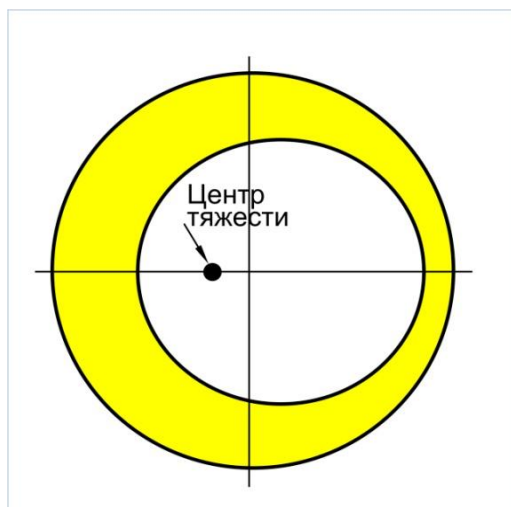
Atvyko 3 mėnuliai. Du mėnuliai (Lel ir Fata) – sunaikinami planetos (Phaeton), kuri pati susisprogdino.

Likę mėnulio parametrai (mėnuo)

	Enciklopedija
Orbita – elipsinė	
Ekscentriškumas	0,05490
Spindulys R	1 737 983 km
Skersmuo	3475,966 km
Perimetras (perimetras)	10 920,0692497 km
Apogelius	405 500 km
Perihelionas	363 300 km
Vidutinis atstumas	384 400 km
Žemės baricentras – Mėnulio sistema nuo Žemės masės centro	4670 km
Atstumas tarp Žemės centrų ir Mėnulio:	
Apogelius -	379564,3 km, kampas 38'
Perigee -	384 640 km, kampas 36'
Orbitos plokštumos polinkis (į ekliptikos plokštumą)	5 ⁰ 08' 43,4"
Vidutinis orbitos greitis	1 023 km/s (3683 km/h)

Mėnulio tariamo judėjimo tarp žvaigždžių paros greitis	13,2 ⁰
Orbitinis periodas (siderinis mėnuo) = ašies sukimosi laikotarpis	27,32166 dienos
Fazės pokytis (sinodinis mėnuo)	29,53059 dienos
Mėnulio pusiaujas yra nuolat pasviręs į ekliptikos plokštumą.	1 ⁰ 32' 47"
Ilgumos matavimas	7 ⁰ 54'
Libracija platumoje	6 ⁰ 50'
Stebimas mėnulio paviršius	59 %
Matomo Mėnulio disko kampinis spindulys (nuo Žemės) (vidutinis diapazonas)	31" 05,16"
Paviršiaus plotas	3 796 10 ⁷ km ²
Apimtis	2 199 10 ¹⁰ km ³
Svoris	7,35 10 ¹⁹ t (1 / 81,30 Žemės)
Vidutinis tankis	3,343 g / cm ³
Nuo mėnulio žemės kampelis	48"
Joninės struktūros tankis yra vienodas ir siekia	2,4 kg / dm ³

Joninė struktūra apima beveik visos kubinės struktūros joninių struktūrų lentelės jonines formacijas, kuriose vyrauja S (siera) ir radioaktyvieji retųjų žemių elementai. **Mėnulio paviršius susidaro dulkinant, o po to kaitinant.**

- paviršiuje 1 633 g;
- 120 liuksų / m² apšvietimas;
- 66 oktavos gyvybės aprūpinimas;

Mėnulio paviršiuje nieko nėra. Mėnulis turi du paviršius – išorinį ir vidinį. Išorinio paviršiaus plotas 120 · 10⁶ km² (Mėnulio kodas – kompleksas Nr. 120); vidinio paviršiaus plotas - 116 · 10¹⁰ m² (kodo kaukė).

Į Žemę atsukta pusė yra 184 km plonesnė. Svorio centras yra už geometrinio centro.

MĖNULIO VIDUJE YRA VISKAS, KO REIKIA GYVENIMUI 66:

- nuosavas apšvietimas 53,875875 oktava (beta +);
- pagreitis 1,52 g (viduje);

- kitos gyvybei palaikyti reikalingos oktavos.

Mėnulio viduje yra 4 kompleksai:

Kompleksas 38.1 - 7 kintamos geometrijos **piramidės** (visi dažnių rinkiniai). Piramidžių diapazonai: 20,0-21,0; 24,0-25,0; 28,0-29,0; 36,0-37,0; 42,0-43,0; 44,0-45,0; 46,0-47,0.

Kompleksas 38,2 - 6 piramidės su fiksuota oktava: 50,0; 50,5; 60,0; 60,5; 66,0; 66.5.

Kompleksas 38,3 - 3 piramidės su fiksuotu dažniu, diapazonai: 53,375; 53,875875; 53.975975.

Sudėtinės 38,4 - 6 piramidės su fiksuota oktava: **28, 36, 40, 44, 50, 54** .

Vidutiniškai nuostoliai siekia iki 45%, Žemę pasiekia 50-55% radiacijos. Visi kompleksai yra patikimai apsaugoti ir neatsiskleidžia net darbo metu.

Sudėtingas	Piramidės	Oktavos A	Oktavos B	Oktavos C	Oktava D		
381	3811	21 (22)		21 (22)		Kintamoji geometrija (visi dažnių rinkiniai)	
	3812	25 (26)					
	3813	27 (28)		27 (28)			
	3814	37 (38)					
	3815		43 (44)	43 (44)			
	3816	45 (46)					
	3817	47 (48)					
382	3821	23 (24)				Fiksuota geometrija	
	3822	35 (36)					
	3823		83 (84)				
383	3831	53 375				Fiksuota geometrija	
	3832		53.625625				
	3833		53.625750				
	3834		53,750750				
384	3841	35 (36)				Fiksuota geometrija	
	3842	39 (40)					

	3843		49 (50)			
	3844				53 (54)	
	3845		61 (62)			
	3846		63 (64) *		63 (64)	

Oktavos A – yra generuojamos pačių piramidžių;

Oktavos B – gautos iš Žemės (Saulė – *);

Oktavos C – yra ryšio vamzdyje su Žeme;

Oktavos D – yra ryšio vamzdyje su Saule.

Impulso (spinduliavimo) momentu gali šiek tiek pasikeisti sukimosi greitis arba Mėnulio orbita. Kompensacija – dėl kryptinės oktavos spinduliuotės 66,0. Ši oktava sutampa su Žemės tinklelio oktava ir nedaro jokios žalos..

Mėnulyje esantys kompleksai skirti, visų pirma, **AUTONOMINIAI GYVYBĖS PALAIKIMUI** ir, antra, **PATEIKTI** (esant perteklinio krūvio ekvivalentui) **GYVYBĖS PAGALBOS SISTEMAS** Žemėje.

Pagrindinis uždavinys – nekeisti Saulės sistemos albedo, o dėl skirtumų charakteristikų, atsižvelgiant į orbitos korekciją, ši užduotis atlikta.

Geometriškai korekcinės piramidės idealiai įrašytos į esamą formos dėsnį, leidžiantį atlaikyti 28,5 parų trukmės spinduliavimo (vadinamųjų mėnulio fazių) sekos keitimo taktą, kuris užbaigė kompleksų statybą.

Iš viso yra 4 fazės. Mėnulio pilnatis spinduliavimo galia yra 1, kitos fazės yra 3/4, 1/2, 1/4. Kiekviena fazė yra 6,25 dienos, 4 dienos be spinduliuotės. Visų oktavų (išskyrus 54) taktinis dažnis yra 66,5, tačiau taktinio dažnio tankis mažas, todėl ryškumas optiniame diapazone yra nereikšmingas. Orbitos korekcijai naudojamas 53,375 dažnis. Tačiau šis dažnis gali pakeisti viršutinių atmosferos sluoksnių gardelę, todėl galima pastebėti difrakcijos efektą.

Visų pirma, iš Žemės, Mėnulių skaičius gali būti 3, 6, 12, 24, 36. Šis efektas gali trukti daugiausiai 4 valandas, po to tinklelis atstatomas Žemės sąskaita. Ilgalaikė korekcija (pažeidus Saulės sistemos albedo) **GALI SUKELTI OPTINĘ ILIUZIJĄ**, tačiau galimas apsauginio sluoksnio pašalinimas.

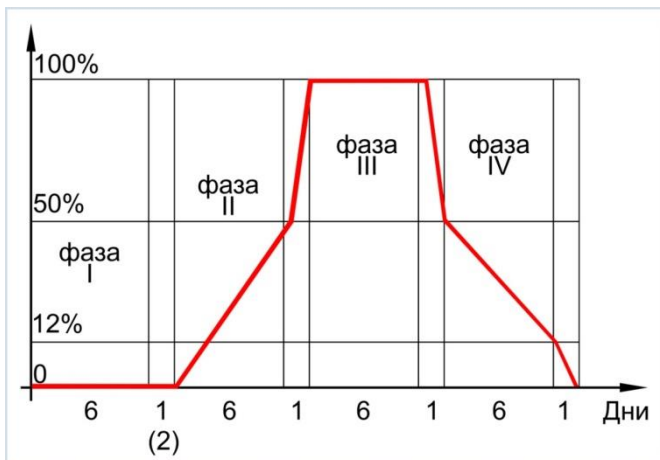
Kompleksų darbo stalas (2006 m. laikotarpis)

Nr.	Sudėtingas	Šebatas	Adaras aš	Adaras II	Nisanas	Iyar	Si- vanas	Ta- muz	Ab	Elul	Tišri	Heshwonas	Kis- Loebas
1	20.0	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2	24.0	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3	28.0	+	+	+	+								

F. D. ŠKRUDNEVAS „PIRTIES VERSLE (KA IR KAIP PRAUSIA PIRTYJE)“
 GYVENIMAS TĖSIASI...

4	36.0	+	+	+	+								
5	42.0					+	+	+	+	+	+	+	+
6	44,0	+	+	+	+								
7	46,0	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8	50,0	+	+	+	+								
9	50.5	+	+	+	+								
10	60,0	+	+	+	+								
11	60.5	+	+	+	+								
12	66.0	+	+	+	+								
13	66.5	+	+	+	+								
14	53.3	+											
15	53.88	+	+	+	+	+	+	+	+				
16	53,99	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
17	28.0	+	+										
18	36.0	+	+										
19	40,0					+	+	+	+	+	+	+	+
20	44,0	+	+										
21	50,0	+	+										

Mėnulio šviesumas

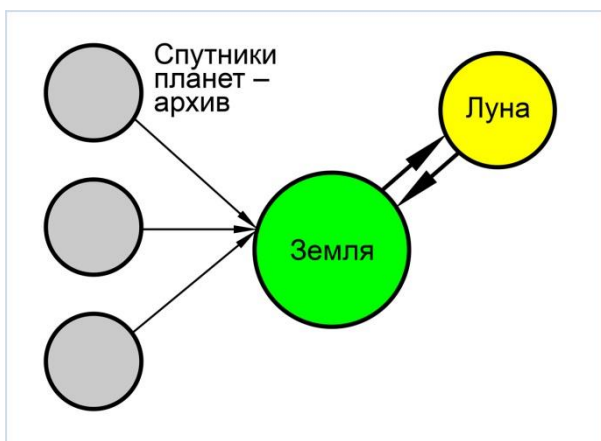
Mėnulio šviesumą lemia jo kompleksų – Saulės ir Žemės – darbas.

Mėnulio kompleksai veikia taip, kaip parodyta paveikslėlyje.

Mėnulio paviršius nieko neatspindi, jo šviesumas yra Mėnulio ir Saulės generuojamų veikimo dažnių persidengimas, taip pat ryšio vamzdžio su Žeme padėtis ("Žemės šešėlis")

Kai Programos nuleidžiamos į Žemę, aplink Mėnulį stebimi halo žiedai (visada III fazėje).

Mėnulio archyvas

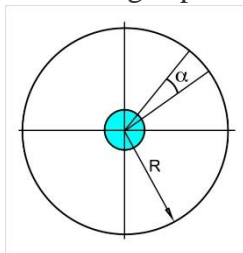
Planetų palydovai valdo planetas. Kai kurie palydovai yra archyvų saugotojai. Žemės valdymo sistemos komandomis iš naujo nustatomi archyviniai duomenys, kurie perduodami į Mėnulį, kad būtų suformuota nauja Programa pagal sąlygas, kurios jau buvo sukurtos Žemėje. Archyvinės medžiagos apdorojimas vykdomas tik Mėnulyje, derinama ir pagal duomenis, kurie buvo gauti fiksuojant kitas planetas erdvėje. Mėnulyje yra galingas skaičiavimo centras ir viskas, ko reikia

skaičiavimams atlikti. Tačiau jo galimybės ribotos – iš pradžių kompleksą sudarė 3 mėnuliai, 2 buvo sunaikinti (meteorito juosta yra buvusi planeta, kurios valdymo sistema susisprogdino kartu su visais objektais (NSO), patekusiais į Mėnulio paslapties planetų sistemos egzistavimą). Tam tikru metu planetos liekanos meteoritų pavidalu nukrenta ant Žemės ir daugiausia ant Saulės, sukurdamos joje juodas dėmes.

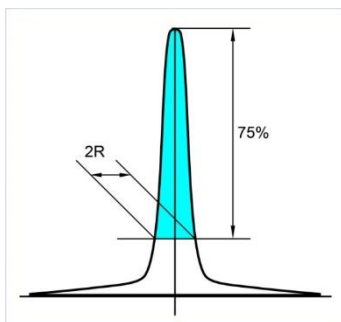
Ryšys

Panagrinėkime komunikacijos tarp neutronų sistemų principus, pasinaudodami ryšio su objektu S64 (kodinis pavadinimas SS433) pavyzdžiu.

Prieigos parinktys

Siunčiant 00.30, 08.30, 16.30 (priėmimas perkeliamas 4 valandomis), siunčiamas pranešimas yra kūgiu, kurio kampas yra $0,000000248^\circ$ (kurio aktyvios priėmimo zonos spindulys lygus 124 000 km zonos paviršiuje, gaudymo ratas yra 30,75 m).

Priimant pranešimus, 75% rezonanso smailės patenka į dvigubą aktyviosios priėmimo zonos spindulį ir gali būti priimta bet kuria stotimi.

Energetinės charakteristikos:

Perdavimas: $EI = 1,28 \cdot 10^{-2}$ voltai $\cdot m^2$; $MI = 4,84 \cdot 10^{-8}$ voltai $/ m^3$; Priėmimas: $EI = 0,728 \cdot 10^{-8}$ voltai $\cdot m^2$; $MI = 0,224 \cdot 10^{-8}$ voltai $/ m^3$.

Kaip matote, darbas su komunikacija reikalauja didžiulių galių ir, kad netrukdytų noosferai, naudojami 84 oktavų MI įkrovos ekvivalentai.

Perdavimo-priėmimo dažnis yra pastovus ir lygus 375965 MI vandenilio atomo H4 (4 ryšiai).

MI potencialas yra kvantuojamas per 32 simetrijos kampus ir apima šias serijas:

1. Neigiama eilutė: 4, 8, 12, 14, 16, 18, 21, 24, 28, 32, 36, 40, 44, 48, 52, 54

2. Teigiamas skaičius: 54, 56, 58, 62, 64, 68, 72, 74, 76, 78, 82, 84, 88, 92, 94, 96.

Šios dvi eilutės apibrėžia tik abėcėlės grupę ir simbolių sistemos ženklą, ne visada naudojami visi kampai. **Kai naudojami visi kampai, galia padidėja 16 kartų.**

8 bitų abėcėlė naudojama kodavimui :

DO RE MI FA SOL LA SI NA

Pagrindiniai tonai neturi jokio ženklo, t.y. **54-oji oktava nusako pagrindinį toną**. Skirstytuvai – 62 potencialo oktavos.

Tarpdviejuose gretimuose kampuose yra papildoma 8 pertrauka, todėl viename kampe yra visa abėcėlė. Teigiama eilutė skirta komandoms, įsakymams ir nurodymams koduoti (kodavimo lentelė), neigiamoje – tekstinė informacija (lentelė – žodynas). Šiuo atveju naudojama 22 simbolių abėcėlė, žinoma Žemėje. Naudojami 3 kampų eilėje, paskutinio kampo paskutiniai ženklai yra taškas ir kablelis. Kuo tekstas prasmingesnis, tuo didesnės kampų oktavos naudojamos.

Pranešimo tekstas:

1. Kodo signalas - 64 simboliai + 64 tarpai (fa). Pakartokite 6 kartus.

2. Žinutės tekstas - 64 simboliai + 64 tarpai ir kartoti 6 kartus, jei tekstas skubus, tada 384 simboliai, likusi dalis - tarpai (384) ir jokių pakartojimų.
3. Teksto klavišas – 64 simboliai + 64 tarpai (kartojama 6 kartus).

Atsižvelgiant į spragų buvimą, matematinė Fibonacci serijos eilutė uždedama ant gaunamų ar perduodamų tekstų, o teksto srautas yra nenutrūkstamas.

Antrasis matematikos laidas nutraukia raudonąjį poslinkį. Antrasis kodo signalas nustato išjungimo tipą, o priėmimas (perdavimas) vykdomas automatinio režimu. Bendras pranešimo ilgis – 2304 simboliai, priėmimo ir siuntimo laikas – 38 minutės 24 sekundės.

Pastaba. Pagrindinis tonas ne visada yra 1 ženklas. Kai ženklas kartojamas (skubus vykdymo režimas), naudojama papildoma eilutė:

Komandinės eilutės lentelė

	DO	RE	MI	FA	SOL	LA	SI	NA
53 000	+							
53 125		+						
53 250			+					
53 375				+				
53 500					+			
53.625						+		
53 750							+	
53 875								+

Komandų kartojimo lentelė

	DO	RE	MI	FA	SOL	LA	SI	NA
53.00000000	+							
53.12501250		+						
53.25002500			+					
53.37503750				+				
53.50005000					+			
53.62506250						+		

53.75007500								+	
53.87508750									+

Pranešimų iššifravimas buvo atliktas automatiškai, naudojant konvertavimo lentelę pagal stuburo dažnio parametrus, jei komandos buvo skirtos žmonėms. Tai yra visa 2-oji fortepijono oktava, 12 simbolių, 12 □ 12 lentelė, kurioje hebrajų kalba buvo iki 1266 m., anglų kalba iki 2006 m., o nuo 2007 m. *Velykų - rusiška abėcėlė (33 raidės)*.

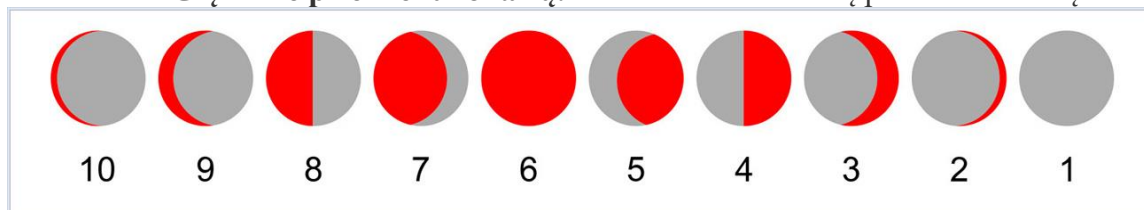
Lentelėje yra skaičiai (12-oji skaičių sistema), tokie ženklai kaip "+", "\$" ir kiti, taip pat paslaugų simboliai, įskaitant kodų kaukes.

Siųsdami ar priimdami pranešimus, Mėnulio ryšio kompleksai jį orientuoja taip, kad nebūtų poslinkio nuo vamzdžio ašies. Orientacijos trukmė **17,2 min**. Šiuo metu Mėnulio sukimasis sustoja, po sukimosi atkūrimo kelias valandas vyksta virpesių procesas, todėl iš Žemės matosi ne 50% paviršiaus (kaip visuotinai priimta), o 58%. *Astronomai turi šį skaičių, bet nėra jokio paaiškinimo.*

Tolimojo ryšio sistema

Ryšio sistema yra 84-oje oktavoje, tačiau šią oktavą sudaro Žemė. Ryšys su Sur reikalauja didžiulių energijos sąnaudų (oktava 53,5). Bendrauti galima tik po pavasario lygiadienio, 3 mėn. Šviesos greitis yra santykinė reikšmė (128 oktavų atžvilgiu), todėl, palyginti su 84 oktavomis, greitis yra 220 kartų mažesnis. Per vieną seansą galima perduoti 216 simbolių (įskaitant tarnybinius). Bendravimas – tik pabaigus ciklą pagal Metoną. Seansų skaičius – 1. Kitas seansas – maždaug po 11,4 metų, tuo tarpu saulės sistemos energijos tiekimas sumažėja 30 proc..

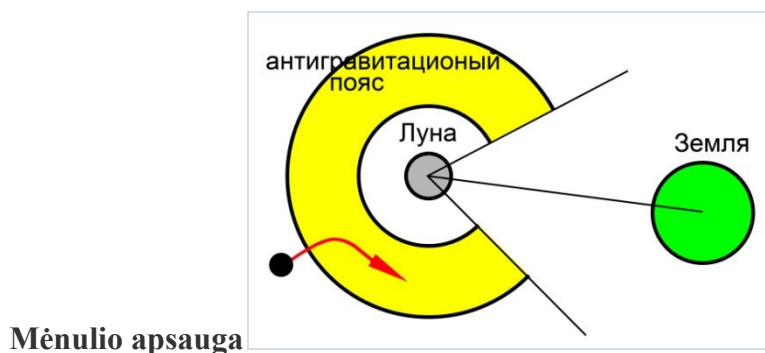
Grįžkime prie mėnulio fazių. Sunumeruokime fazių pasikeitimo seką.

Skaičius 1 - jaunatis, **2** - jaunas mėnuo (o Žemės skersmuo yra maždaug lygus Mėnulio skersmeniui), **3** - pirmasis ketvirtis (Žemės skersmuo yra didesnis už tikrąjį Žemės skersmenį), **4** - Mėnulis buvo perpjautas per pusę. Fizikinėje enciklopedijoje rašoma, kad tai 90° kampas (Saulė – Mėnulis – Žemė). Bet šis kampas gali egzistuoti 3-4 valandas, o tokią būseną matome per 3 dienas. Skaičius 5 – kokia Žemės forma suteikia tokį „atspindį“?

Atkreipkite dėmesį, kad Mėnulis sukasi aplink Žemę, o jei tikėti enciklopedija, tai per vieną dieną turėtume stebėti visų 10 fazių pasikeitimą.

Mėnulis nieko neatspindi, o jei Mėnulio kompleksai bus išjungti dėl daugybės dažnių pašalinimo Mėnulio-Žemės ryšio vamzdyje, tada Mėnulio nebematysime. Be to, panaikinus kai kurias gravitacinius dažnius Mėnulio ir Žemės ryšio vamzdyje, **MĖNULIS NUTOLS NEVEIKIANČIŲ MĖNULIO KOMPLEKSŲ SĄLYGOMIS** mažiausiai 1 milijono km atstumu.

Mėnulio apsauga

Mėnulis yra ypatingas objektas, todėl turi patikimą apsaugą.

Meteoritas negali nukristi ant Mėnulio – geriausia atveju jis bus nukreiptas į Žemę, bet visi atsitiktiniai meteoritai krenta ant saulės ir išnyksta jos ugnyje. Artėjant meteoritui, Mėnulis aktyvuoja antigravitacijos juostą (jo nėra Žemės gaudymo sektoriuje), bet koks meteoritas pakeičia savo trajektoriją.

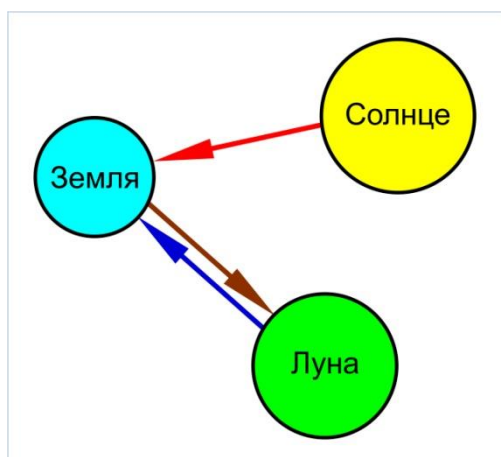
Mėnulio objektai (NSO).

Manoma, kad Mėnulį užfiksavo ateiviai, kurie ruošiasi pulti Žemę. Yra nuotraukų apie jų objektų judėjimą Mėnulyje, antžeminių erdvėlaivių sekimo faktų, švytėjimo iš Mėnulio kraterių, neįprastų struktūrų Mėnulyje ir pan. Numatytos priemonės kontaktams su ateiviais, kurios civilizuotai žmonijai perkels visas reikalingas technines naujoves. **Mielos Namų šeiminkės!** Viskas, kas yra Mėnulyje, Žemėje egzistavo jau seniai, todėl nereikia kinkyti į Mėnulį, tereikia paimti kastuvą ir iškasti tą patį reikiamoje vietoje.

Žemėje **YRA GALINGESNIŲ NSO STRUKTŪRŲ** nei Mėnulyje. Be to, jie gali materializuotis Žemės atmosferoje.

Mėnulyje yra šios PLO (iššifavimo iš komandų) serijos: 126, 132, 136, 144, 152, 164, 172, 212, 222, 244, 256, 264, 316.

Objektų galimybės atitinka indeksą (didėjančia tvarka). Žemėje **minimalus indeksas yra 346**, tai yra, objektas su minimaliomis galimybėmis Žemėje yra daug galingesnis nei „šauniausias“ Mėnulio objektas. **Joks objektas Mėnulyje negali palikti Mėnulio (nereikia dažnių).** Tuo pačiu metu Žemės objektai, pradedant **indeksu 440, gali judėti į Mėnulį esant judėjimo vamzdžiui**, kurį sudaro objektų valdymo kompleksas (esantis JAV, apie 200 km į šiaurės vakarus nuo Naujojo). York).

MĒNULIS TURI KITĄ SAVYBĘ. Į Mėnulį negali nukristi nė vienas meteoritas, kurio skersmuo didesnis nei 30 cm. Apsauginis Mėnulio kompleksas keičia visų didesnio skersmens meteoritų trajektorijas. Švytėjimas iš Mėnulio kraterių yra vietinių objektų įėjimo ir išėjimo vamzdžiai. Pats mėnulio švytėjimas skiriasi nuo žvaigždžių ir planetų švytėjimo. Tikslų laiką nustato Mėnulis. Atgalinis skaičiavimas perduodamas tikslaus laiko sistemos kompleksui (Pietų Velsas), kuris informuoja (tuo pačiu ir paaiškina) namų šeimininkėms laiko poslinkio priežastis.

Mėnulis turi savo (neoptinę) spinduliuotę, dažnių pluošto dažnis ateina iš Žemės, Saulė duoda laikrodžio dažnį. Dažnių suma yra šviesa, kurią matome. Jei ką nors pašalinsite, Mėnulis bus nematomas. **PATS MĒNULIO PAVIRŠIUS NIEKO NEATSPINDI!**

Mėnulis yra savotiškas lėktuvnešis, kuris viską, ko reikia, pristatė į naują vietą.

Švenčių dienomis mėnulis raudonuoja. Šventės – **pagal Metono kalendorių – yra kovo 8, gegužės 1, gegužės 9, sausio 7, lapkričio 7 dienos** (datos pagal žemės kalendorių). Kiekviena iš jų yra reikšminga data Ebrų gyvenime. Kaip matote, čia nėra Paryžiaus komunos dienos.

Čia pažymėsiu, kad Metoninis **ciklas** (Metoninis ciklas, Metono ciklas, Mėnulio ciklas) yra **19 metų kalendorinis ciklas**, parodantis mėnulio mėnesio ir saulės metų santykį. Cikle naudojamas santykis **19 tropinių metų = 235 sinodiniai mėnesiai**. Kiekviename cikle Mėnulio fazių pasiskirstymas pagal dieną kartojamas kelių valandų tikslumu. Mėnulio fazių poslinkio paklaida yra **1 diena per 219 metų**. Ciklas pavadintas graikų astronomo ir matematiko **Metono**, atradusio jį **432 m. pr. Kr., vardu**, nors buvo žinoma Senovės Kinijoje (nuo 2260 m. pr. Kr.) ir Senovės Babilone. Mažai žinoma apie Metono gyvenimą: jis buvo vyro, vardu Pausanias, sūnus ir apsimetęs beprotybe išvengė karinės tarnybos; jis buvo dramaturgo Aristofano amžininkas, kuris pjesėje „Paukščiai“ iškėlė jį kaip juokingą geometriją.

Metonas laikė metų ilgį 365,25 dienos, taigi 19 metų jam buvo 6939 dienos 18 valandų, o 235 sinodiniai mėnesiai (lunacijos) yra 6939 dienos. 16 valandų 31 minutė (maždaug 1,5 valandos mažiau). Kadangi 19 metų iš 12 mėnesių susidaro 228 mėnesiai, tai per 7 metus po 19 ciklų įterpiamas vienas papildomas mėnuo (ty ciklas susideda iš 12 metų iš 12 mėnesių ir 7 metų iš 13 mėnesių). Manoma, kad Metonas įterpė papildomus mėnesius 3, 6, 8, 11, 14 ir 19 ciklo metais. Mėnesių trukmė buvo 29 arba 30 dienų: visais metais, kuriuose yra 12 mėnesių, jų trukmė pakaitomis yra 29 arba 30 dienų, 6 papildomi mėnesiai yra 30 dienų, o septintieji - 29 dienas. Iš viso 110 mėnesių per 29 dienų ciklą ir 125 mėnesius po 30 dienų. Metoninis ciklas buvo daugelio mėnulio kalendorių konstravimo pagrindas: Graikiškas mėnulio kalendorius, babiloniškas, hebrajų ir kai kurie

kiti. Nuo viduramžių Metono ciklo eilinis metų skaičius (imant reikšmes nuo 1 iki 19) buvo vadinamas auksiniu skaičiumi.

Velykos

Visos Žemės valdymo sistemos yra sinchronizuotos pagal Saulės duotą laikrodį, atsižvelgiant į Mėnulio judėjimą. Mėnulio judėjimas aplink Žemę yra Sinodinis mėnuo (P) Saros ciklas arba Metonas. Skaičiavimas – pagal formulę $ST = PT - PS$. Apskaičiuota vertė = 29,53059413580 arba 29 dienos 12 valandos 51 minutė 36 sekundės.

Priminsiu, kad dabar Žemės populiacija skirstoma į 3 genotipus: 42 (pagrindinė populiacija, daugiau nei 5 milijardai žmonių), 44 ("auksinis milijardas" su smegenimis, atneštomis iš planetų palydovų) ir 46 ("auksiniai milijonai", 1 200 000 žmonių, išmestų iš Saulės planetos⁴). Norint perkelti 42 genotipą į 44 ir 46, yra Velykos arba tam tikra diena, kai Mėnulis iš naujo nustato programas. *Iki 2009 metų visos Velykos buvo švenčiamos tik III mėnulio fazėje.*

Iki 2009 m. buvo baigtas formuotis 44 ir 46 genotipas ir buvo galima sunaikinti 42 genotipą, nes Velykos 2009-04-19 įvyko jaunaties mėnulyje (I fazė), o Žemės valdymo sistema turėjo sunaikinti 42 genotipą **SMEGENŲ LIKUČIŲ PAŠALINIMO MĖNULIO KONTEKSTE**. Sunaikinimui buvo skirti 3 metai (2012 m. – pabaiga). Tačiau šis procesas buvo staiga sustabdytas, bet sustojo jam prasidėjus. Tai yra, prasidėjo šio genotipo smegenų veiklos pokytis, kuris reikšmingai paveikė žmonių adekvatumą. Anksčiau buvo savaitinis ciklas, kurio metu visi, kuriems buvo pašalintos senosios Smegenys, o naujos netilpo, buvo sunaikinami (holokaustas). Šiandien sulaikytas Smegenų pasitraukimas lemia pastebėtą netinkamumą.

Kalendoriaus struktūra

Anot Metono, Valdymo sistemos veikia, tačiau Žemėje (bažnyčiose, sinagogose) jos naudoja Julijaus arba Grigaliaus kalendorių, atsižvelgiant tik į Žemės judėjimą (4 metų vidutinė vertė – 365,25 dienos). Visas Metono ciklas (19 metų) ir 19 Grigaliaus kalendoriaus metų maždaug sutampa (valandų tikslumu). Todėl pažinus Metoną ir derinant jį su Grigaliaus kalendoriumi galima būtų „džiugiai sutikti mūsų virsmą“.

3.4. Apie kitas planetas be šališkumo

Su saulės sistema esame susipažinę nuo mokyklos laikų ir laikome ją savo namais. Į jo sudėtį įtrauktų planetų pavadinimai, jų išsidėstymo tvarka (o gal net atstumas nuo Saulės) daugeliui žinomi nuo mokyklos laikų. Tačiau verta papildyti mūsų žinias apie ją.

Palyginimo lentelė

Pavadinimas	Vidutinis atstumas nuo Saulės	Laikotarpis	Nuolydis	Temperatūra

	milijonai km AS			
Saulė	-	-	7 ⁰ 25	+5800
Merkurijus	57.9	0,387	7 ⁰ 004	+337
Venera	108.2	0,723	3 ⁰ 394	+400 +500
Žemė	149.6	1000	-	+14
Mėnulis	0,3844	0,0549	5 ⁰ , 145	
Marsas	227,9	1.524	1 ⁰ 850	+30
Jupiteris	778.3	5.203	1 ⁰ , 304	-143
Saturnas	1427,0	9 539	2 ⁰ 893	-145
Uranas	2889,6	19.18 val	0 ⁰ 773	-170
Neptūnas	4496,7	30.06 val	1 ⁰ 772	-210
Plutonas	5912	39.52	17 ⁰ , 14	-220
Periodas yra apsisukimo aplink Saulę laikotarpis atogrąžų metais.		Pakreipti – Saulei – iki ekliptikos.		
Orbitos plokštumos polinkis į ekliptiką 1975 m		Temperatūra – saulės taške, Saulei – fotosferoje.		
Saulės masė = 1,989 10 ³⁰ kg.		Astronominis vienetas (AU) = 149,6 mln. km (parsek).		

Daug kalbėta apie **Halio kometa** kertant Žemės, Marso, Jupiterio, Saturno, Urano, Neptūno orbitas, orbita yra elipsės formos.

	Merkurijus	Venera	Žemė	Marsas	Faetonas	Jupiteris	Saturnas	Uranas	Neptūnas
Atstumas iki saulės (L)	57.9	108.2	149.6	227,9		778.3	142.7	2870	4490
Raštas 2 l	25 787	26.689	27 156	27 764		29 536	30.41 val	31 418	32 064
Skirtumas L		0,902	0,467	0,608		1 772	0,874	1.008	0,646
Orbitos plokštumos	7 ⁰ 0,2'	3 ⁰ 23,6'	-	1 ⁰ 51,8'		1 ⁰ 18,5'	2 ⁰ 29,5'	0 ⁰ 46,3'	1 ⁰ 46,8'

polinkis į ekliptiką									
Siderinis cirkuliacijos laikotarpis atogrąžų metais	0,241	0,615	1000	1 881		11 862	29 458	84.015	164,79
Vidutinis greitis orbitoje	47.9	35.0	29.8	24.1		13.1	9.6	6.8	5.4
Pusiaujo plokštumos pokrypis orbitą (*)	0 ⁰	5 ⁰	23 ⁰ 27'	23 ⁰ 59'		3 ⁰ 4'	26 ⁰ 44'	98 ⁰	29 ⁰
Pusiaujo spindulys	2430	6052	6378	3395		70850	60100	24600	23500
Šoninio pusiaujo sukimosi laikotarpis d – diena, h – valandos, m – minutės, s – sekundės	59 ^d	-243 ^d	23 ^{val.} 56 ^m 4,1 ^s	24 ^{val.} 37 ^m 22,6 ^s		9 ^h 50,5 ^m	10 ^h 14 ^m	10 ^h 49 ^m	15 ^{val} 49 ^m
Palydovų skaičius (savo)	-	-	-	-		aštuoni	aštuoni	aštuoni	-
Palydovų skaičius (ateiviai)	-	-	vienas	2		aštuoni	9	7	aštuoni

(*) Saulės sistemoje **veikia 5 kompleksai (kampas > 230)** , likusieji yra sunaikinti gaudymo metu arba išjungti.

Planetų palydovai

Nr.				Vidutinis atstumas nuo planetos centro, tūkst. km	Orbitinis periodas, Žemės dienos
1	Žemė	1	mėnulis	384,4	27.32 val
2	Marsas	1	Aš Fobosas	9.378	0.32
		2	II Deimos	23.459	1.26
3	Jupiteris	1	XVI Metis	127,96	0.29
		2	XV Adrastea	129.8	0.27
		3	V Amaltėja	181,0	0,50
		4	XIV Tėbai (Tėba)	221,9	0,67
		5	Aš Io	421,6	1.77
		6	II Europa	670,9	3.55
		7	III Ganimedas	1070	7.15
		8	IV Callisto	1883 m	16.69
		9	XIII Leda	11004	238,72
		10	VI Himalija	11480	250,57
		1	X Lisitea	11720 m	259.22
		12	VII Elara	11737	259,65
		13	XII Anankė	21200	631
		14	XI Karma	22600	692
		15	VIII Pasiphae	23500	735
		16	IX Sinopė	23700	758
4	Saturnas	1	XV atlasas	137,67	0,60
		2	XVII Prometėjas	139,5	0.61
		3	XVI Pandora	141.7	0,63

		4	XI Epimetėjas	151 422	0,69
		5	X sausio mėn	151 472	0,69
		6	Aš Mimas	185,52	0,94
		7	II Enceladas	238.02	1.37
		8	III Tethys (Tethys)	294,66	1.89
		9	XIII Telesta	294,66	1.89
		10	XIV Calypso	296,66	1.89
		11	IV Dione	377,40	2.74
		12	XII Elena	377,40	2.74
		13	V Rėja	527.04	4.52
		14	VI Titanas	1221,85	15.94
		15	VII Hyperionas	1481,85	21.27 val
		16	VIII Janetas	3561,3	79.33
		17	IX Febė	12952,0	550.48
5	Uranas	1	U7 Cordelia	49,75	0.33
		2	U8 Ofelija	53.27	0.38
		3	U9 Bianca	59.16	0.44
		4	U3 Cressida	61.77	0.46
		5	U6 Dezdemoną	62.65	0.47
		6	U2 Džuljeta	64.63	0.49
		7	U1 patiekimas	66.10	0,51
		8	U4 Rosalind	69,93	0,56
		9	U5 Belinda	75.35	0,62
		10	U1 Peck	86,0	0,76
		11	V Miranda	129.8	1.41

		12	Aš Arielis	191.2	2.52
		13	II Umbrielis	266,0	4.14
		14	III Tiganija	436	8.71
		15	IV Oberonas	582,6	13.46 val
6	Neptūnas	1	Naiad	48	0,296
		2	Talessa	50	0,312
		3	Despina	52.5	0,333
		4	Galatėja	62	0,429
		5	Larisa	73.6	0,554
		6	Protėjas	117.6	1.121
		7	Tritonas	354,8	5.877
		8	Kerenda	5562,4	360.16
7	Plutonas	1	Charonas	19.64 val	6.387

(*) Netaisyklingos formos. Nurodomas pagrindinės ašies dydis.

Pastabos prie lentelių norintiems į pirtį:

1. Kadangi Saulės sistema juda, **VISOS PLANETOS** juda **SPIRALĖMIS**, o ne Keplerio orbitomis .

2. Astronominis vienetas (**149,5 mln. km**) **neteisingas** . Atsižvelgiant į spiralinį judėjimą vienodos Kosmoso gardelės sąlygomis nuo Žemės iki Saulės, **A = 135,21 mln** .

149,5 milijono km atstumas laikomas pagrindiniu astronominiu vienetu - parseku. Žemės **nuvažiuotas** kelias per metus yra: **365,25 24 3600 29,765 = 939311960 km** , sukimosi spindulys yra **939311960 / (2 3,14159) = 149,5 mln** . Tačiau žinomas pusiaujo polinkis į ekliptiką - **23⁰ 26'38''** .

Atstumas nuo taško A iki taško A yra **939311960 km**, taigi Keplerio orbitos ilgis = **849565530 km**, vadinasi, Žemės orbitos spindulys (A) = **135,21 mln** .

3. Nuo Saulės iki Plutono turime erdvės pjūvinį padalijimą (tarsi tuščiaviduriai rutuliukai būtų įkišti vienas į kitą). Kiekvienas toks rutulys turi savo gardelės struktūrą tankį ir savo grotelių jungties oktavą.

4. Erdvė labai pasikeičia, kaip ir žiūrint į objektą per skirtingo tankio stiklą. Fizika nežino minėtų savybių, visi matavimai atliekami linijinėje vienodoje erdvėje.

5. Po Faetono planetos (sutartinis pavadinimas) savaiminio sunaikinimo pasikeitė ne tik planetų orbitos, orbitos laikai, šviesumas ir daugelis kitų parametru (ypač planetų kompleksų dažnių balansas).

6. Planetos su galingais Kompleksais yra apsuptos svetimų (svetimų Saulės sistemai) palydovų, kurie valdo Kompleksų veiklą.

Kokios bevaisės yra visokios abstrakčios išvados, kuriomis tikėjome nuo mokyklos laikų, nesusijusios su patirtimi ir tikrove. Todėl būtina perskaičiuoti tikrus atstumus iki Planetų. O dėl Galilėjaus kometos – mokslas nežino kometų paskirties.

Kodėl aš čia atnešiau visus šiuos skaičiavimus, kuriuos atliko ir aprašė **A.Hatybovas**? Tik tam, kad būtų galima **SUPRASTI, KOKIO SUDĖTINĖS VALDYMO**, informacijos perdavimo, jos vykdymo **PROCESAI** ir daugybė nežemiško pasireiškimų veiksmų, taip pat ir iš Mėnulio, kurie tiesiogiai paveikė ir šiandien visapusiškai veikia mūsų gyvybės palaikymą. Dabar, nuo 2013 m., šių procesų turinys buvo pakeistas, tačiau **FIZIKOJE, KAS VYKSTA, KEIČIASI NEŽYMIAI**. Todėl į daugelį aukščiau paminėtų skaičiavimų atsižvelgiama ir taikomi **SvetL Programos**, kurios tapo neatsiejama žinių dalimi tiems, kurie trokšta į **Pirtį**.

3.5. Sąmoningumas ir supratimas

Aš tęsiu apie tas būtinas sąvokas, kurios leis jums giliau įsisavinti pateiktą informaciją. Ir problema čia yra ne ribotas skaitytojo intelektinis potencialas, o sąmoningas ar nesąmoningas pasipriešinimas žinioms dėl to, kad, atsižvelgiant į naujo priėmimą, reikia persvarstyti beveik visas savo idėjas ir iš naujo įvertinti savo veiksmus. Daugelis to nesupranta, daugelis bijo. Štai kodėl jums reikia skubiai susirinkti **Pirtyje**.

Ilgai galvojau, kaip teisingai ir nuosekliai prieiti prie šios temos ir nesusūžaloti skaitytojo, kuris „apžiūri“ į Pirtį siunčiamą objektą, visomis smulkmenomis ir detalėmis. Į galvą atėjo mūsų pokalbis su N. Levašovu, kur jis palietė būtent šią temą. Vėliau perskaičiau jo straipsnį, parašytą 2002 m., šia tema, su kuriuo visiškai sutikau. Todėl šią šiandien gyvybiškai svarbią temą pabandysiu išdėstyti žodžiais, artimais pirminiam šaltiniui, prieš tęsdamas paties objekto, kurį reikia neštis į Pirtį, aprašymą. Skaitantiems šį straipsnį, neabejoju, jis pravers, o neskaičiusiems – be galo naudingas.

Pagrindinė žemiškosios žmonijos problemų priežastis yra ne žemas civilizacijos išsivystymo laipsnis, o **IŠKREIPTAS LOGINIS PAGRINDAS – DVEJETAINĖ LOGIKA**, kuria naudojasi dauguma gyvųjų. Bet kuri labiausiai išsivysčiusi kosmoso civilizacija pradėjo vystytis nuo tos pačios primityvios raidos pakopos kaip ir mūsų, jei ne blogiau. Civilizacijos raidą galima palyginti su vieno Žmogaus raida. Žmogus gimsta, auga, įgyja vienokį ar kitokį išsilavinimą, daugiau ar mažiau sėkmingai nugyvena savo gyvenimą, po kurio miršta... ir viskas prasideda iš naujo. Žemės civilizacija yra pradinėje savo vystymosi fazėje, kuri tam tikromis sąlygomis gali būti paskutinė. Kad taip nenutiktų, reikia **NAUJŲ ŽINIŲ**. O kur jų gauti? Kaip prie jų „priartėti“? Norėdami tai padaryti, turite pasiimti „žinių kastuvą“ ir pradėti kasti. O kasti patartina pradėti būtent nuo **N. Levašovo** darbų, iškastoje vietoje pastačius tvirtus pamatus šioms naujoms žinioms. Tada pereikite prie visko, kas suplanuota, statybų. Tačiau nustoti kasti nereikėtų, nes atsirado patirtis ir žinios, kurios leis pereiti į kitą „sluoksnį“ – prie tokių, kaip A. Hatybovo kūryba. Ir taip kasti vis toliau. Jei jums pasiseks ir būsite nuvežtas į pirtį, tada viso to rezultatai iš karto pasirodys ir pradės materializuotis realybėje.

Tačiau iš pradžių, kad suvoktų naujas žinias, Žmogui ir Žmonijai reikia pakeisti savo loginį pagrindą, būtent taip sakoma „**Trečiame kreipimesi į žmoniją**“, pateiktame N. Levašovo knygoje „**Paskutinis kreipimasis į žmoniją**“..

Kad būtų aiškiau apie dvejetainės logikos primityvumą ir žalingumą, galime pateikti paprastą pavyzdį. Pagal dvejetainę logiką, remiantis atsakymų taip-ne principu, į klausimą: „ar šilta kambaryje? po kurio seka atsakymas: „taip“ arba „ne“. Bet ar tikrai taip? Žinoma ne. Žmonių reakcija kambaryje gali būti skirtinga, net priešinga. Vieniems bus normalu, kai kam šilta, karšta, vėsu, šalta. Kuris iš šių atsakymų yra teisingas? Visi, o ne vienas. Kiekvieno žmogaus reakciją lemia jo fizinė būklė šiuo metu, medžiagų apykaitos reakcijų tipas, emocinė būsena ir daugelis kitų faktorių. Net ir tam pačiam žmogui reakcija į temperatūrą patalpoje priklausys nuo to, ar jis po miego, ar po fizinio darbo, ar jis serga, ar sveikas, patiria stresą ar ne ir pan. Dvejetainės logikos panaudojimas griaua įvairovės grožį, suvokimo išbaigtumą, bet kurį tokios logikos nešėją paverčia aklu. Jei tokio aklo paprašys apibūdinti jį supančią aplinką, atsitiks tas pats, kas gerai žinomame induistų palyginime apie tris akluosius, kurių buvo paprašyta paaiškinti, kas yra dramblys. Pirmasis palietė bagažinę ir pasakė, kad dramblys yra minkštas, lankstus vamzdis; antrasis palietė iltį ir pasakė, kad dramblys šaltas ir kietas; o trečias palietė jo koją ir pasakė, kad dramblys yra stora kolona... O kad nebūtų tokių aklių vaidmens, reikia vieno dalyko teisingam paaiškinimui, kas yra dramblys - **MATYTI VISĄ DRAMBLĮ**. Tą žmonėms bandė padėti suprasti N. **Levašovas**, tačiau daugelis užsispyrę **NENORINT ATMERKTI AKIŲ**, o tam, žinoma, turi pilną teisę.

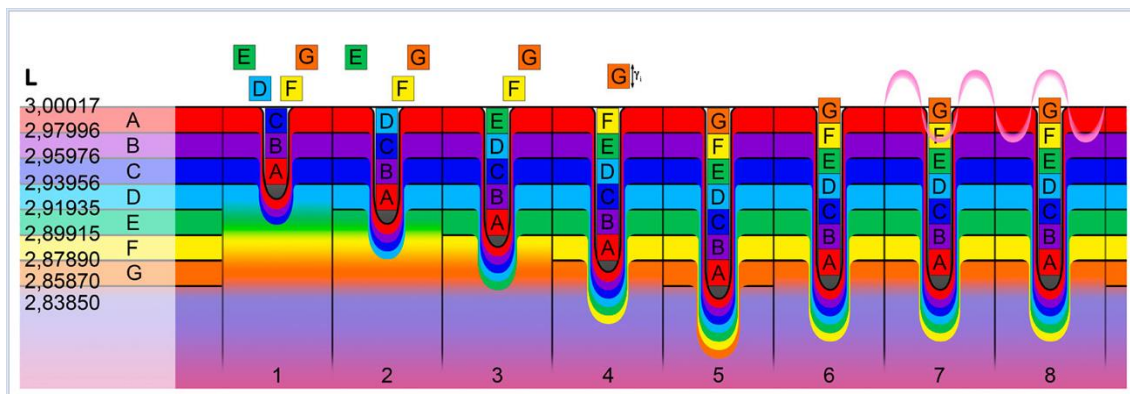
Čia mes bandysime eiti šiuo keliu. Norint perskaityti šią knygą, reikia žinoti rusų abėcėlę, kurią šiuo metu sudaro trisdešimt trys raidės. Nežinant visų abėcėlės raidžių neįmanoma perskaityti. O jei žmonės dėl vienokių ar kitokių priežasčių nenori mokytis visų raidžių (pvz., tau nepatinka, kaip ta ar kita raidė rašoma ar kaip tariama, ir nusprendi, kad tik raidės A, B, C, D, E reikalingi – jie ir tik jie), tada su jų pagalba stenkitės perskaityti bet kokią tekstą. Ar įsivaizdavote, kas nutiks? Geriausiu atveju bus galima perskaityti kelis žodžius, sudarytus iš šių raidžių. Panašiu požiūriu žmogus pasakys, kad rusų kalba visai neskaitoma, o tai, ką galima perskaityti, yra visiška nesąmonė. Ar supranti esmę?

Tas pats pasakytina ir apie naujas žinias. Norint juos suvokti, būtina išmokti naują „abėcėlę“, nepaisant to, patinka žmonėms ar ne. N. **Levašovas** savo knygoje davė šią **NAUJŲ ŽINIŲ** abėcėlę. Kas netingi tai priimti, neturi problemų „skaityti“ tai, kas parašyta šia „kalba“, ar kita „kalba“, pavyzdžiui, A. Hatybovo ar mano, nepaisant jo išsilavinimo lygio. Žinoma, pageidautina, kad žmogus turėtų bent vidurinį išsilavinimą.

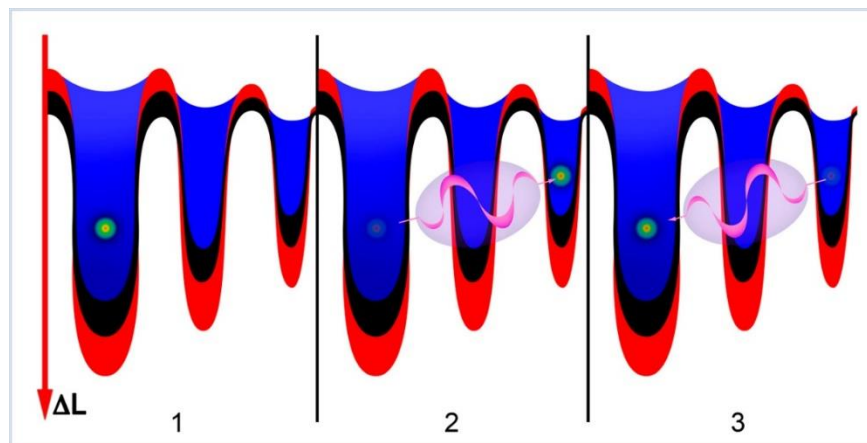
Žmogus į Žemę atėjo per vadinamuosius Žvaigždžių vartus – tai „prietaisai“, leidžiantys užsidaryti dviem erdvės taškams, nepaisant to, kokiu atstumu šie taškai yra vienas nuo kito. Per tokį prietaisą jūs pateksite į vieną planetą, o išeisite į kitą, esančią už milijardų šviesmečių (šviesmečiai pagal šiuolaikinę fiziką yra atstumas, kurį šviesa nukeliauja per metus 300 000 km/s greičiu). Todėl šiuolaikinis žmogus yra ateivis Žemės planetoje. Tai ypatinga tema, kurią suprasti reikia daug papildomos informacijos. Mes svarstysime šią temą toliau, kai suprasime, ar **reikia eiti į pirtį, ar ne?**

Protingos gyvybės atsiradimas yra natūralus materijos apskritai ir ypač gyvosios materijos evoliucijos rezultatas, nes gyvoji medžiaga yra ypatinga tų pačių atomų, sudarančių „negyvą“ materiją, organizacija. Spiralinė **RNR ir DNR** molekulių erdvinė forma savo vidiniame tūryje sukuria vadinamąją **STOVIAMĄ MATMENŲ BANGĄ**. Kai kitos organinės ir neorganinės molekulės Smegenų judėjimo metu patenka į vidinį spiralių tūrį, jos suyra į pirmines medžiagas. Panašūs procesai vyksta ir su radioaktyviais atomais, skirtumas tik tas, kad radioaktyvūs atomai suyra patys, o kitos molekulės ir atomai skyla vidiniame **RNR ir DNR** molekulių spiralių tūryje. Iš tokiu būdu išsiskiriančios statybinės medžiagos artimiausiu erdviu lygmeniu susidaro tiksli tiek **DNR ar RNR** molekulės, tiek visos ląstelės, kaip visumos, kopija. Formuojasi antrasis materialus ląstelės kūnas,

kuris yra toks pat materialus kaip ir fizinis kūnas, tik sudarytas iš kokybiškai kitokios, nors mums pažįstamos materijos, nors ir „susijusios“. Štai kaip apie tai plačiau kalbėjo N. Levašovas. Supernovos sprogo metu (pavyzdžiui) erdvės trikdžių amplitudė gali kisti skirtinguose taškuose ir bus proporcinga kvantavimo koeficientui γ . Priklausomai nuo amplitudės, erdvės tūryje su sutrikusiu matmeniu (mūsų visatai) bus galima sujungti nuo 2 iki 7 pirminių medžiagų. Šiuo atveju materijos susijungimas su hibridinės medžiagos susidarymu neutralizuos susidariusią deformaciją (mūsų pavyzdyje dėl supernovos sprogo), sukurdama stovinčią matmenų bangą. Tada pati erdvė grįžta į pusiausvyros būseną. Tačiau pati pusiausvyros būseną kiekvienam materijos susiliejo variantui (hibridinė medžiaga ABC arba ABCDE) skirsis priklausomai nuo perturbacijos amplitudės ir, atitinkamai, erdvės matmens stovinčios bangos amplitudės. Tačiau erdvės matmenų trikdymo amplitudės gali nepakakti, kad susijungtų, pavyzdžiui, visos septynios materijos formos – tuomet hibridinės materijos ABCDEFG nepavyks susintetinti. Tačiau nuolatinis nereikšmingų matmenų svyravimų (pavyzdžiui, kosminės reliktinės spinduliuotės) buvimas erdvėje, sukuriantis savotišką dinaminį foną, yra uždėtas (superpozicija) ant esamų deformacijų, kai kuriuose tūriuose sudarydamas sąlygas susijungti visoms septynioms pirminėms, svarbūs aukščiau aprašytoje situacijoje. Tačiau nuolatinis šio dinamiško fono pasikeitimas tam tikru momentu (praėjus bangų frontui) sugrąžins erdvės matmenis į pradinį lygį, o hibridinė materijos forma ABCDEFG subyrės prieš ateinant kitam frontui. Taigi, hibridinė materijos forma ABCDEFG, kurią mes vadiname fiziškai tankia medžiaga, yra mirgėjimo būsenoje ir fizikų kalba vadinama elektronu, turinčiu dvigubas dalelės ir bangos savybes.

Susidarius atomo branduoliui, panašiai iškyla dimensijos – mikroerdvės – perturbacijos. Tuo pačiu metu slopinamos trikdžių bangos sudaro kelias deformacijų zonas, kuriose galimas septynių pirminių materijų susijungimas, o šiose žiedinėse deformacijos zonose susidaro mikroerdvinių matmenų stovinčios bangos. Mikroerdvės lygmenyje nuolat yra mikroskopinių matmenų svyravimų, kurie turi įtakos matmenų lygio pokyčiui atomo matmenų stovinčios bangos zonose. Tokie trikdžiai lemia tai, kad elektronas (kaip ribinė materijos forma) tampa nestabilus ir suyra susidarius mikroskopiniam sproginui. Dėl stovinčios bangos zona, sukūrė tampa aukštesnė atomo matmenų šiame tome vėl septynios formos ir toje deformacijos susidaro

to matmenų kurią elektronas, už įgimto lygį, dėl to susilieja materijos pačioje zonoje

elektronas. Ši itin nestabili, ribinė materijos būseną visų pirma pasireiškia nuolatiniu materijos perėjimu iš vienos kokybinės būsenos į kitą, kuri yra susijusi su nuolatine gama spindulių fotonų absorbcija ir emisija medžiagai pereinant iš vienos kokybinės būsenos į kitą ir atgal.

Antrojo materialaus kūno atsiradimas (okultinėje literatūroje vadinamas eteriniu, o tai savaime yra neteisinga) yra gyvosios materijos atsiradimo taškas. Pirmasis gyvas organizmas yra virusas, kuris yra **RNR** molekulė, apsupta baltymo apvalkalo, kurio evoliucinis vystymasis paskatino daugelio gyvybės formų, tarp jų ir protingų, atsiradimą. Protinga gyvybė, žinoma, atsiranda esant tam tikram ekologinės sistemos išsivystymo lygiui. Ir, kaip matote iš šio trumpo paaiškinimo, **Viešpats Dievas tiesiog „neturi ką veikti“**. Gyvybė ir protas atsiranda dėl natūralaus materijos vystymosi, jai nedalyvaujant. Evoliucinis gyvybės vystymasis perėjo nuo viruso iki bakteriofago, nuo pastarojo iki vienaląsčių organizmų. Vienaląščiai organizmai buvo suskirstyti į dvi „evoliucines rankas“ – augalų vienaląščius organizmus ir mėšėdžius. Vienaląščiai augalų organizmai pradėjo vystytis organinių medžiagų, reikalingų gyvybei palaikyti, sintezės keliu, sugerdami saulės šviesą, o mėšėdžiai vienaląščiai organizmai pradėjo savo evoliuciją absorbuodami paruoštas organines medžiagas, kurias kruopščiai sukūrė augalų organizmai. Todėl pastaroji tiesiog negali egzistuoti be pirmosios. Evoliucinis vystymasis sekė to paties tipo vienaląsčių organizmų kolonijų kūrimo keliu, kurios buvo sujungtos viena su kita jų ūseliais – jų ląstelių membranų procesais. Laikui bėgant jų „antenas“ susipynė taip, kad jie nebegalėjo išsivaduoti iš kaimynų „glėbių“, o savanoriška vienaląsčių organizmų kolonija virto jų kalėjimu – standžia vienaląsčių organizmų kolonija, kurioje gaudavo kiekviena ląstelė - „gyvenimo registracija“ be teisės „kraustyti“, beveik kaip leidimas gyventi buvusioje SSRS. Standžiose kolonijose skirtingi to paties tipo vienaląščiai organizmai atsidūrė skirtingomis išorinėmis sąlygomis. Vienaląščius organizmus kolonijos viduje iš visų pusių supo kiti vienaląščiai organizmai, kurie taip tapo jų natūralia gynyba, o išoriniai vienaląščiai buvo tiesiogiai veikiami išorinės aplinkos, kuri dažnai tapdavo labai agresyvi. Manau, kad šį paaiškinimą lengviau suprasti nei ankstesniuose skyriuose.

Atsidūrę skirtingose išorinėse sąlygose, veikiuose įvairių išorinių poveikių – cheminių ir radiacijos – iš pradžių identiškuose vienaląščiuose kietų kolonijų organizmuose pradėjo vykti įvairūs biocheminiai pokyčiai, kurie galiausiai lėmė tai, kad standžiose kolonijose atsirado kitaip atrodančių ląstelių ir vykdė skirtingas funkcijas visos nelanksčios kolonijos labui. Taip atsirado daugialąščiai organizmai. Daugialąščiai gyvi organizmai – tai standžios vienaląsčių organizmų kolonijos, kurios atlieka įvairias funkcijas, siekdamos išlikti tiek sau, tiek visai kolonijai, savotiškas gamtos sukurtas „kolūkis“..

Dabar leiskite jums priminti, kad kiekvienas virusas, vienaląstis organizmas turi **ANTRAJĄ MATERIALŪJĄ KŪNĄ**, kuris yra tiksliai fiziškai tankaus viruso, vienaląščio organizmo kopija ir yra sukurtas iš kitų organinių ir neorganinių molekulių „statybinės medžiagos“. pateko į **DNR** ar **RNR** molekulių spiralių „traukos zoną“.... Todėl antrajame planetiniame lygmenyje standžios kolonijos vienaląsčių organizmų antrieji materialūs kūnai sukuria identišką standžią antrųjų materialų kūnų koloniją, kurios persipina viena su kita taip pat, kaip fizinėje kolonijoje yra susipynę standžios kolonijos vienaląščiai organizmai, lygiu. Standži vienaląsčių organizmų kolonija vadinama daugialąščiu organizmu, o šios standžios kolonijos vienaląščiai – daugialąščio organizmo ląstelėmis. Noriu atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad kiekviena daugialąščio organizmo ląstelė yra savarankiškas gyvas vienaląstis organizmas, kuris yra standžios vienaląsčių organizmų kolonijos dalis. Taigi, antrojo materialaus kūnų kieta kolonija yra tai, ką žmonės vadina **Esme, Siela, o Hatybovas - Smegenimis** .

Evoliucinis daugialąsčių organizmų vystymasis lėmė, kad gyvuose organizmuose atsirado **trečiųjų materialų kūnų (astralinių)**, kurie savo ruožtu sukuria standžią koloniją –

trečiąjį **materialų** daugialąsčio organizmo kūną. Esmė šiuo atveju jau bus dviejų standžių sistemų sistema – antrojo materialaus ląstelių kūnų standžios kolonijos (sistemos) ir trečiųjų materialų ląstelių kūnų standžios sistemos. Toliau kietą vienaląsčių organizmų koloniją vadinsime **FIZIŠKAI TANKIU KŪNU**, standžią antrųjų materialų kūnų koloniją – antrąjį kūną, standžią trečiųjų materialų kūnų koloniją – trečiuoju daugialąsčio organizmo kūnu ir t.t. **Antra, trečia, ketvirta ir kt.** daugialąsčių organizmų kūnai ir **SUDARO DARINĮ (SMEGENIS)**.

Priklausomai nuo gyvos būtybės evoliucinio vystymosi, jos esmė gali būti sudaryta **iš vieno kūno - antrojo kūno, dviejų - antrojo ir trečiojo, iš trijų - antro, trečio ir ketvirto daugialąsčio organizmo materialų kūnų**. Todėl, kai miršta pirmasis materialus kūnas (fiziškai tankus kūnas), tada esmė, susidedanti iš antrojo, trečiojo ir kt. materialų kūnų, išsivaduoja iš savo standaus „prisirišimo“ prie fizinio kūno. Ir jei atsižvelgsime į tai, kad emocijos, atmintis ir sąmonė yra antrojo, trečiojo ir ketvirtojo materialų kūnų evoliucinio vystymosi rezultatas, tampa aišku, kodėl žmonės klinikinės mirties būsenoje mato savo fizinį kūną iš išorės ir geba mąstyti, jausti ir suvokti save. **Fizinio kūno „išmetimas“ nereikia gyvos būtybės mirtį. Tai nepaprastai svarbi sąvoka.** Esybė, turinti du ar daugiau materialų kūnų, tampa stabili ir nepranyksta mirus fiziniam tankiam kūnui. Vienintelis dalykas, kuris atsitinka, kai prarandamas tankus fizinis kūnas, yra **evoliucinių procesų sulėtėjimas**. Be fizinio kūno Esmė atrodo „užšaldyta“ ir negali toliau vystytis. Tolimesniam Esmės vystymuisi reikalingas naujas fizinis kūnas, kurį jis įgyja, pastojimo momentu patekęs į apvaisintą kiaušinėlių. Ir vėl viskas kartojasi. Greičiau viskas kartojosi... Tačiau šiandien Esybių perkėlimo procesas sustabdomas ir pakeičiamas kiek kitokiu „procesu“, apie kurį skaitytojas sužinos ateityje.

Kaip matyti iš to, kas išdėstyta aukščiau, pirmosios Esybės atsirado virusuose dėl tam tikros erdvinės pačių įprasčiausių atomų organizavimo, o **BET KOKIOS ESMĖS YRA MEDŽIAGOS, TIK KITOS FORMOS MEDŽIAGOS SUFORMUOTA**. Mintys irgi materialios. Tik tai „kitas“ reikalas, neatitinkantis „normaliam“ Žmogui pažįstamų sąvokų. Tą patį galima pasakyti apie „Tamsųjį materijos“ generatorių su „SvetL“ programomis – tai „kitas“ reikalas. Žmogus nejaučia nei radijo bangų, nei radiacijos, bet vis dėlto spinduliuotė žudo, o maistas gaminamas radijo bangų pagalba. Todėl kalbėti apie tai, kas yra pirminė – materiją ar sąmonę – yra beprasmiška, – sąmonė yra materialinė ir, darydami sąmonę „įprastai“ materijai, galite pastarąją pakeisti. Abi šios sąvokos yra tarpusavyje susijusios, keičiamos ir sudaro vieną visumą... Tai kaip fizikas, tyrinėjantis atomus – tik krūva atomų, tyrinėjanti save.

Kad **jūsų** Esmė nesunyktų, trumpai tariant, galite patarti **nedaryti kitiems to, ko nenorėtumėte, kad jums darytų**. Jei „normalus“ žmogus laikosi šios taisyklės, labai tikėtina, kad jis išvengs „pragaros“. Bausmė už nuodėmę Žmogus gauna nuodėmės padarymo momentu, o ne po mirties. Pokyčiai, kurie vyksta tiek su fiziniu kūnu, tiek su Esme, yra realūs procesai, vykstantys fizinio kūno, antrojo, trečiojo (ir taip toliau) Esmės kūnų lygmenyje. Ir vėl **Viešpats Dievas neturi ką veikti**. Po fizinio kūno mirties įvyksta energijos išsiskyrimas, kuri atveria tiek kokybiškų planetinių barjerų, kiek pati Esmė turi kūnų. Jei Esmės sudėtyje yra du kūnai (antrasis ir trečiasis), atsirado du kokybės barjerai ir pan. Kitaip tariant, Esmė yra tokia evoliuciniame lygyje, kurį ji pasiekė vystymosi metu tam tikrame fiziniame kūne.

Pradėjimo momentu Esmė patenka į biomasę, kurios genetika atitinka Esmės evoliucinį lygmenį. Tai vyksta automatiškai, todėl šiuo **atveju Viešpats Dievas „nelaikė žvakės“**. Todėl nieko

atsitiktinio ir nepelnyto neįvyksta. Neteisybės išvaizda kyla iš nesuvokimo, kas yra gyvenimas. Kiekvienas **FIZINIS KŪNAS YRA LAIKINAS DRABUŽIS** už subjekto. Jei Žmogus, įvykdęs žmogžudystę, pakeičia kostiumą, jis nuo to netampa nekaltas. Nusikaltimą padaro ne „kostiumas“, o kostiumo nešiotojas (arba, kaip sakė A.Hatybovas, marškinių nešėjas) - Esybė, esanti tam tikrame fiziniame kūne ...

Kurdamas „Tamsios materijos“ generatorių, **N. Levašovas** panaudojo originalią materiją, iš kurios susideda **VISKAS, KAS MUS SUPAUS, TAIP PAT** ir mus pačius. „Normaliam regėjimui“ pirminiai dalykai yra nematomi, jei tik todėl, kad matome labai mažą dalį. Mūsų akys reaguoja tik į optinį diapazoną, kuris yra mažytė elektromagnetinio diapazono dalis, jau nekalbant apie visa kita. Pirminės reikalai tampa matomi tik po evoliucinės smegenų transformacijos arba po to, kai jus nuveda į pirtį. **KARTAIS** šie gebėjimai didesniu ar mažesniu mastu **PASIREIŠKIA KAIP ĮGYMTI**. Įgimtus sugebėjimus galima palyginti su deimantu, kuris, tinkamai neapdorotas, niekada netaps deimantu. Tada viskas „ilsės“ ant „apdirbimo“, tai yra vėlgi, apsilankius pirtyje.

Vienintelis dalykas, apie kurį galima pasakyti, yra tai, kad jei turite tikrą žinių ir supratimo apie tai, kas vyksta, tada yra didesnė jūsų veiksmų teisingumo tikimybė. Mano akimis žiūrint, tik **NEŽINOJIMAS ATVERIA KELIĄ BLOGUI**.

3.6. Plaukai

Labai sunku trumpai apibendrinti naująją filosofiją, fiziką, astrofiziką, mikro- ir makrokosmoso fiziką, evoliucinę biologiją, genetiką, psichologiją (tt), kad būtų galima „paimti“ į **pirtį**. Bet jei vis tiek norėjote ten patekti, mes ir toliau tyrinėsime objektą, kurį norite įdėti į **pirtį**. Arba, kaip jau supratote, save.

Po to, kai **N. Levašovas „nuvedė mane į pirtį“**, supratau, kad norėdami išspręsti mūsų pasaulyje egzistuojančias problemas, pirmiausia turime pripažinti, kad daugelis mūsų pagrindinių idėjų apie tikrovę yra klaidingos. Gali atsitikti taip, kad pagrindinė sprendimo dalis kiekvieną rytą žiūri į mus iš veidrodžio, bet mes to nematome. Pavyzdžiui, kokia mūsų šukuosena – ar tai asmeninis pomėgis/reikalas, mada ar patogumas?

Viskas turi savo griežtai apibrėžtą funkciją, prisidedančią prie tinkamo viso kūno funkcionavimo. Kiekviena kūno dalis turi **SAVO EGZISTAVIMO PRIEŽASTIS**. Tačiau prieš pradėdami tyrinėti plaukus, pabandykite atsakyti bent į vieną žemiau esantį klausimą, pavyzdžiui, apie garbanotumą.

1. Kodėl plaukai yra garbanoti, ir ne garbanoti?
2. Kodėl vyrai turi garbanotus plaukus dažniau nei moterys?
3. Kodėl ne ant galvos – garbanoti plaukai?
4. Kodėl garbanoti plaukai „vertinami“ vis labiau patraukiantis dėmesį?
5. Kodėl kai kurios tautybės (genotipai) turi daugiau plaukų?
6. Kodėl žydai turi daugiau garbanotų plaukų?
7. Kodėl plaukai tampa pilki nuo smilkinių?
8. Kodėl vyrai ne visada turi garbanotus plaukus?

9. Kodėl visada yra garbanoti gaktos plaukai?
10. Kodėl dažnai garbanoti plaukai ant kūno ir krūtinės?
11. Kodėl garbanoti plaukai ant galvos dažniau pasitaiko vyrams?
12. Kodėl moterys mėgsta garbanotus plaukus, ypač namuose?

Plaukai yra labai svarbūs ankstyvame žmogaus vystymosi etape. *Jie atlieka pirminės medžiagos priėmimo antenos vaidmenį.* Ilgi stori plaukai kiek įmanoma prisotina Žmogų energijos. Galima daryti išvadą, kad mergaitės pradinėje mokykloje vystosi greičiau, nes joms nesikerpa taip dažnai, kaip berniukams. Žmogaus plaukai, įskaitant vyrų veido plaukus, ne tik tiesiogiai aprūpina smegenis informacija, bet ir „spinduliuoja“ energiją bei informaciją. Tai savotiškas grįžtamasis ryšys su gyvybės palaikymo sistema ir valdymo sistema. Tiksliau tariant, *elektromagnetinę energiją smegenys skleidžia per plaukus į aplinką*. Tai buvo patvirtinta ir nustatyta naudojant gerai žinomą **Kirliano efektą**, kai Vyras buvo nufotografuotas iš pradžių ilgais plaukais, o vėliau ir po kirpimo. Patvirtinta, kad kirpus plaukus daug sunkiau „siųsti ir priimti“ signalus aplinkai. Moterys, turinčios ilgus plaukus, pavyzdžiui, nešiojančios vaiką, retai kenčia nuo toksikozės.

Ant stuburo krintanti pynė yra ypatinga moters energijos potencialo saugykla. Moteris ilgais plaukais turi tokią galingą energiją, kad ji sugeba sukurti apsauginį ratą savo mylimam vyrui, apsaugoti jį savo energija nuo bet kokių bėdų. Beje, vyras savo žmonai gauna papildomą apsaugą, kai šukuoja jai plaukus. Tačiau pastaruoju metu tai nebuvo praktikuojama. Visi bėgo į grožio salonus!

Plaukų spalva priklauso nuo juose esančio arseno kiekio. Kuo daugiau, tuo tamsesni plaukai. Labai didelį sielvartą patyrusiam žmogui patariama kuo greičiau apsikirti.

Maži vaikai neturėtų būti kirpti. Egzistuoja toks įsitikinimas, kad „vaikas turi *būti apkirptas plikis, sulaukęs vienerių metų*“. Tačiau šis **ŠALIŠKUMAS TOLI GRAŽU NĖRA NEKENKSMINGAS**.

Daugelis žmonių mano, kad plaukų niekada negalima dažyti. Ir teisingai. Pateiksiu vieno iš argumentų pavyzdį: objektų spalva daugiausia atsiranda sugeriant bangas. Raudonas indas atrodo raudonas, nes sugeria visas kitas šviesos pluošto spalvas ir atspindi tik raudoną. Kai sakome „šis puodelis yra raudonas“, iš tikrųjų turime omenyje, kad puodelio paviršiaus molekulinė sudėtis yra tokia, kad jis sugeria visus šviesos spindulius, išskyrus raudoną. Taigi, mūsų plaukai turi tam tikrą spalvą. Kaip žinote, grynų spalvų nėra. Plaukų atspalviai yra įvairūs ir labai sudėtingi. Plaukai sugeria tam tikro bangos ilgio energijos srautus. Ir jie sugeria tiksliai energiją, kuri yra **JŪSŲ KŪNO POREIKIS**... Kas atsitinka, kai dažote plaukus? Jūsų kūnas pradeda gauti jam **SVETIMOS ENERGIJOS**. Koks rezultatas? Teisingai – liga. Taigi *šimtą kartų* pagalvokite, *ar verta dažyti žilus plaukus*, ar tai jus taip gadina? Beje, tikros prancūzės, laikomos stiliumi ir skoniu idealu, niekada nesidažė žilus plaukus. Bet jei

tikrai norite, tada, jei reikia, visiškai atsisakydami šiuolaikinių cheminių dažiklių, galite naudoti natūralius.

Žinoma, kad kiekvienas plaukas sudarytas iš 14 skirtingų elementų, įskaitant auksą. Šio elemento buvimas plaukuose atsirado dėl priežasties. *Moteryų plaukuose aukso yra 5-6 kartus daugiau nei vyrų.* O auksas buvo gautas iš urano izotopų. Tai, kas laikoma stabiliu periodinės lentelės

elementu, iš tikrųjų yra izotopas. Yra 24 aukso „stabilių izotopų“ variantai. Kiekvieno iš jų gyvenimo trukmė yra daugiau nei **4000 metų**. *Iki 2012 m. auksas tarnavo kaip ženklas* identifikuoti žmones, kurie turėjo būti visada kontroliuojami Valdymo sistemos, apie kurią kalbėjau ankstesniame skyriuje. Tai taip pat apima žiedus, grandinėles, medalionus, auskarus, auksinius siuvinėjimus ir pan., t.y. tai, ką su džiaugsmu nešioja ir moterys, ir vyrai.

Žmonėms grįžtamasis ryšys (kontrolės rezultatai) vykdomas per smegenis kaip struktūrą – koncentratorių, naudojant antenas (plaukus). Dabar procesas pakeistas, bet tai jau kito pokalbio tema.

Šiaurės Amerikoje indėnai pašalino galvos odą, taip pašalindami antenas ir atimdami smegenims galimybę bet ką perduoti ir priimti. Yra įrodymų, kad skalpavimo „paproty“ buvo plačiai paplitęs tarp daugelio Europos tautų.

Jūs neturėtumėte klaidingai galvoti apie plaukų „reiklingumą“ ar „nenaudingumą“. Plaukai, viena vertus, yra kilę (auga) kaip **SMEGENYSE VYKSTANČIŲ MEDŽIAGŲ APYKAITOS PROCESŲ ATLIEKOS**. Taigi jie toli gražu nėra nereikalingi. Jei plaukai iškrenta, tai nereiškia, kad jų sąlyginė šaknų sistema yra pašalinta. Ją galima atkurti. **SvetL programos** susidoroja su šia užduotimi ir gana sėkmingai. Trūkstant plaukų, sąlyginė šaknų sistema atlieka tą pačią funkciją, tik esant didesnei apkrovai.

Plaukų vietos lentelė (palyginimui, tiems, kurie nežino)

	Vyrams (normalus)	Moterims (normalus)
Nuplikyk	Nuo kaktos arba nuo vainiko	Plaukų slinkimas ant galvos
Galva	+	+
Kaklas (nugara)	+	-
Ūsai	+	- iki senatvės +
Barzda	+	- iki senatvės +
Pažastys	+	+
Rankos	+	-
Krūtinė	+	-
Nugara	+	-
Pubis ir tarpvietė	+	+
Grobis	+	+/-
Kojos	+	+/-

Toks plaukų išdėstymas gerai žinomas, norintys gali pasitikrinti. Tikiuosi, kad visi supranta, kaip patikrinti, ir mes nekreipiame dėmesio į tai. Pagrindinė Smegenų energetinio-informacinio perdavimo priėmimo ir kontaktinės būsenos su Valdymo sistema įgijimo našta priskiriama dviem Smegenų būsenoms: **ANTI-NEUTRINO ir NEUTRINO, abi yra NEINERTINĖS ENERGIJŲ BŪSENOS**. Šios dvi smegenų būsenos visiškai neturi augmenijos. Šiuo atžvilgiu pagrindinis

gaunamos informacijos srautas niekaip nepriklauso nuo ant galvos esančios augmenijos tankumo. Dabar pažiūrėkime, kas yra projekcijoje po plaukais, išskyrus galvą.

Vyrams: reprodukcinė sistema – prostata, bulbouretrinės liaukos, takai. Tai yra, dangtelis yra ne ten, kur susidaro spermatozoidai, o ten, kur jis praeina.

Moterims: gimda, gimdos kaklelis ir takai. Tai yra, ne ten, kur „gyvena“ kiaušialąstė, o ten, kur juda spermatozoidai prieš susitikdami.

Visi turi pažasties limfmazgius, rankos pradžią. Kaip apsauga nuo sklaidos, limfmazgiuose formuojasi (konvertuoja) „radiacija“, tekėjimas, o pats rankos plaukelis taip pat yra apsauga, kai slenka į delną. **Delnas visiškai neturi plaukų. Tai yra skleidėjas.**

Vyras turi daugiau plaukų (apsauga geresnė, spinduliuotė stipresnė). Neatsilieka ir purius plaukus turinčios moterys – jų spinduliuotė taip pat stipri.

Kojos - panašiai: padas be plaukų - emiteris (arba sugėriklis); pati koja su užvalkalu yra apsauga nuo išsibarstymo, vyrui ji didėja link kojos pradžios (iš kur auga), moteriai atvirkščiai – sumažėja (plaukeliai tik ant blauzdos, kaip taisyklė, tačiau yra išimčių). Limfmazgiai taip pat turi reikšmės: vyro kirkšnis – jie „pagauna“ mažiau difuzinį srautą, moters – daugiau. Jei pašalinsite plaukus, mažai pasieks uodegos kaulą, ir toliau beveik nebus ką perkelti. Čia ir važiuoti į **Pirtį** nepadės.

Vyrai turi plaukus ant nugaros, krūtinės ir apatinės pilvo dalies. Ant nugaros - horizontalia kryptimi, ant pečių - vertikalia, jų skaičius labai skiriasi nuo žmogaus, ant krūtinės ir pilvo - išilgai centrinės linijos. Priekyje - energetinių centrų projekcijoje danga apsauginė, užpakalinė - netvirta, bet apsauganti nuo išsibarstymo per visą plokštumą (nugara sunkiai valdoma).

Galva: po kiekviena priedanga - yra Smegenys, bet kai kurių (ypač vyrų) Smegenys reikalauja garbanotos (patikimesnės) apsaugos. Vyrai taip pat turi ūsus ir barzdą, kurie saugo tai, ką moterys skleidžia kaip informaciją apie kūno būklę. Moterys neturi apsaugos nuo įsisavinimo iš išorės, tačiau vyrai turi. Visi turi atviras kaktas – ir vyras, ir moteris. Bet jie nuplikia nuo vainiko (radiacijos centrai). Tiesa, kai kurie – nuo kaktos (ypatingas atvejis).

Apskritai, moteris turi mažiau kūno plaukų – mažiau apsaugo, bet ir daugiau sugeria iš išorės. Vyras apskritai yra geriau apsaugotas iš visų pusių.

Vaikai - be visokių priedangų (išskyrus galvą, o net ir tada ne visi turi nuo gimimo) - ir todėl jie rodo visokius "paranormalius" sugebėjimus. Su amžiumi praeina (susidaro dangalas, ribojantis į abi puses).

Nuplikimas – radiacijos pasekmė arba priežastis spinduliuoti efektyviau – gali būti ir taip. Su amžiumi jie nuplikia, kada kas atsiranda ir ką skleidžia. Bet tai be apsilankymo **pirtyje**.

Ir neliūdėk! Jau imtasi plaukų atkūrimo priemonių. Ir tai ne „Real Trans Hair“ klinika. Tai yra **SvetL programos** ir jau yra teigiamų rezultatų. Tam tikruose sluoksniuose yra toks pokštas: "Plika galva **yra** zomša su plaukais viduje". Gydykite tai su humoru ir dirbtinai neįveskite savęs į nepilnavertiškumo būseną!

Mechanizmas. Kai tik apsauga susilpnėja šalinant plaukelius (moterys mano, kad taip gražiau ir nusiskuta - bet veltui), tada esmė yra plaukuose, arba tame, ką jos sukuria. Merginos turi pynę išilgai stuburo (apsaugo anteną ir pagerina jos veikimą) – plaukai „išraus šiukšles“. Ir signalas pasieks stuburą gryna forma. Kodėl garbanoti plaukai geresni (saugesni) nei tiesūs? Jie užima daugiau vietos, užpildo ją tolygiau. Jie yra tarsi filtras – dažnių stiprintuvas. Tada, su amžiumi ir logiškai plonėjančios dangos raida, apdorojimui tampa „būtinasis“ didesnis dažnių diapazonas. Ne kartą teko

pasakyti, kad **čia** „praverčia“ **SvetL** programos, jei esate jų vartotojas. Apskritai išvados akivaizdžios – *jei nori draugauti su galva, draugauk su plaukais!*

3.7. Plauti ar neplauti?

Su plaukais viskas aišku. Dabar iškilo klausimas: „Plauti ar neplauti, o jei plauti, tai su kuo? Nes, kaip manau, ne tik aš galiu sulipti, ir ne tik plaukai. Viename iš mūsų pokalbių su Levašovu Maskvoje, dabar nepamenu, dėl ko aš iškėliau šią problemą. Jis ilgai juokėsi, o paskui papasakojo vieną labai pamokančią istoriją, kurią aš prisiminiau, o paskui ne kartą pasakojau ir citavau atsakydamas į man periodiškai siunčiamus klausimus. Pasibaigus Didžiajam Tėvynės karui, mūsų „sąjungininkų“ skaičiavimais, mūsų šalies gyventojų skaičius per 2 metus turėjo sumažėti mažiausiai 2-3 mln. Dėl ko? Dėl vaistų trūkumo iš karo iš ligoninių po chirurginių operacijų grįžusiems sužeistiesiems (turint galvoje pūliuojančias žaizdas, antiseptikų trūkumą ir pan.), taip pat dėl ligų, epidemijų, susijusių su neramiu žmonių gyvenimu sunaikintuose miestuose ir kaimuose. Prie to turėjo prisidėti antisanitarinės sąlygos, kurios buvo visur. Bet kažkodėl tai neįvyko. Be to, pokario gimstamumas sumušė visus rekordus, vaikai gimė sveiki ir sirgo ligomis (ypač odos ligomis) daug kartų mažiau nei dabar, mūsų laikais. Taigi kokias paslaptis?

Paslaptis ta, kad šalyje nebuvo **MUILO**, išskyrus **BUITINI**. Visi maudydavosi, skalbdavo drabužėlius ir kūdikių sauskelnes su buitiniu muilu. Plaukai ir kūnas, žaizdų vietos buvo išplauti buitiniu muilu. Ir to pakako užkirsti kelią bet kokioms ligoms, infekcijoms ir epidemijoms, kurių tikėjosi „mūsų draugai“ – sąjungininkai. Paklauskite apie tai savo senelių. Jie jums pasakys daug įdomių dalykų apie šį muilą. Ir tik šeštajame dešimtmetyje pramonė pradėjo gaminti kitą muilą, naudodama kvapiąsias medžiagas ir chemiją. Manau, kad skaitytojas jau supranta, kodėl taip atsitiko. Pabandykite dabar nusipirkti tikrą skalbinių muilą 76-72%! Muilas 72% mano prašymu buvo rastas tik Baltarusijoje. Tačiau šampūno „Wash and Go“, o paprastiems žmonėms „Running Louse“ galima nusipirkti visur..

Gaunu daug laiškų, kuriuose **N. Levašovo** ir **A. Hatybovo** skaitytojai klausia apie „šaltąją branduolių sintezę“. Kas tai yra ir kaip „paliesti“ ar „pamatyti“, kas gaminama naudojant jį. Pajuskite, užuoskite ir pamatykite – **BUITINIS MUILAS yra šaltosios branduolių sintezės produktas**.

Žinoma, labai įdomu, kaip tai „veikia“ ir pritaikoma pirties procese. Yra sąvoka „**neigiamas vandenilio jonų koncentracijos tirpale logaritmas**“ arba **pH**. Odos **pH 5,82-6,48**, šarmų **pH 6,96-9,64**, rūgšties **pH 3,52-5,64**. Šis parametras yra gerai aprašytas. Tai gyvos ląstelės prisotinimo potencialu rodiklis. Žmogaus ląstelių **pH** diapazonas yra **6,88–7,45**. Šis

diapazonas gali susiaurėti dėl įvairių ligų, pH ląstelės keičiasi per dieną, yra daug faktorių, keičiančių pH vertę – *tai energijos sąnaudos, maisto suvartojimas, nervinis stresas ir kt.*

Muilas (tik ūkinis muilas) skirtas ne maloniam „išgaubtų“ kūno dalių putojimui su vėlesniu nuplovimu, o bakterijų neutralizavimui (pašalinus bakterijų ir vienaląsčių organizmų mainų potencialą). Tuo pačiu metu nereikia *naudoti muilo ilgiau nei 1 minutę* – oda įgauna perteklinį potencialą, kuris trukdo normaliam apsikeitimui su kūnu.

Šalto vandens pH yra **6,58–7,12**, kuris pakeičia rūgštinį tirpalą. To paties vandens, kurio temperatūra 50 °C, pH yra **7,24-7,56**, todėl *net ir vonioje (arba pirtyje) reikia nusiprausti po šaltu dušu*. Pietinių regionų (pavyzdžiui, Italijos) gyventojai neturi galimybės garuoti sniege, todėl kataliziniam poveikiui pašalinti naudojami rūgščių pagrindu pagaminti kremai ir pastos (pH 5,5). Rusijos regionuose tokių pastų ir kremų naudoti nereikia dėl natūralių reguliatorių (vandens, žolelių, sniego). Rusijoje sėklidės ir krūtys (išpūtimai ir iškilimai), beje, ir plaukai ant galvos visada buvo plaunami iš pradžių stipriu šarminiu tirpalu (šarmu), o po to, nuplovus, rūgštiniu tirpalu ir papildomai su sniegu.

Tačiau yra nedidelis reiškinys – *nušalus jie visada nusišluostė sniegu*. Šiuo atveju pH buvo šiek tiek atkurtas. Nušalusios odos pH yra **4,21–4,39**, o tai atitinka silpno druskos rūgšties tirpalo pH. Sniego esant -12 °C temperatūrai pH yra **5,20**, o pradiniam valymo etape oda atkuria pH iki **5,20**. Esant pH **5,20**, organizmas atstato pH iki normalaus, o stiprių šarminių tirpalų (alkoholio, muilo) naudoti negalima - galite nudeginti ir vietškai neutralizuoti odos laidumą.

Apibendrinant rezultatus. Prieš vykdami į Pirtį, turite susirasti ir nusipirkti *buitinį muilą, kurio kiekis yra bent 72%*. Nusipirkę muilą, turite su juo elgtis atsargiai ir laikyti, kad pelės jo nevalgytų, jei yra namuose ar kaime, nes pelės labai mėgsta valgyti šį muilą. Turite pasisemti žinių šiuo klausimu. Veiksmingumas pasiekiamas tik tada, kai nuo muilavimo iki nuplovimo vandeniui momento praėjo ne daugiau kaip 60 sekundžių. Reikia atsiminti, kad jūsų rankose yra **ŠALTOSIOS BRANDUOLIES SINTEZĖS PRODUKTAS**, kurio nėra ir negali būti nei Europoje, nei kitose pasaulio vietose. Ir mes turėtume tuo didžiulis, nes keli iš šių regionų bus priimti į Pirtį.

3.8. Mąstymo klaida

Leisiu sau šiek tiek pamąstyti apie N. Levašovo stilių, **juolab**, kad baigiu **trečią jo pradėtą tomą**. Norėčiau, kad skaitytojas nepavargtų nuo jį užgriuvusio (ne visada iš pirmo karto lengvai suvokiamo) naujos informacijos „kalno“. Viskas, kas čia parašyta ir nurodyta, gali būti traktuojama įvairiai. Galite priimti arba nepriimti, net ir tikėdami. Tai kiekvieno pasirinkimas. Bet, mano nuomone, **KLAUSYTI** yra **PATARTINA**. Jau seniai buvau įsitikinęs, kad dauguma žmonių (ne tik laikomi protingais, bet ir tikrai labai protingais, gebantis priimti sunkiausius mokslinius, matematinius, filosofinius samprotavimus) labai retai gali suprasti paprasčiausią ir akivaizdžiausią tiesą. Tiesą, dėl kurios tenka pripažinti, kad jų pačių sprendimas šiuo klausimu gali pasirodyti klaidingas. Jų priimtas sprendimas, kartais su didelėmis pastangomis, kuriuomis jie didžiuojasi, kurio išmokė kitus, kurio pagrindu kūrė visą savo gyvenimą. Mano nuomone, labiausiai paplitusi ir erzinti daugumos žmonių mąstymo klaida yra šališkumas.

Šališkumas – tai polinkis pastebėti, išskirti, įsidėmėti, pritarti ir prisiminti tik tą informaciją, kuri patvirtina jau esamą žmogaus nuomonę, hipotezę, principų ir pan., kartu atmetant, nematant, neatsižvelgiant į pamirštą informaciją, kuri prieštarauja visam tam. Jau seniai pastebėta, kad jei žmogui pateikiami faktai ir argumentai, kurie netelpa į jo jau susiformavusį pasaulio vaizdą, tai

pirmoji, beveik instinktyvi reakcija į juos yra nepasitikėjimas, atmetimas, ignoravimas ir išmetimas iš atminties visko, kas susiję su jais, net jei jie yra svarbūs ir gali būti jam tikrai naudingi. Su tuo aš ir mano komanda nuolat susidūrėme dėl SvetL programų ir visko, kas kažkaip su ja susiję. Ypač po N. Levašovo mirties. Fonas čia labai paprastas: viskas, kas neįprasta, smarkiai suardo vidinės harmonijos jausmą ir stipriai smogia žmogaus išdidumui, o teisingumo suvokimas teikia malonumą ir prideda pasitikėjimo savimi..

- **šališkumas** – tai noro keisti savo požiūrį stoka;
- **šališkumas** – tai tvirtas tikėjimas savo teisumu, pagrįstas seniai susiformavusiais stereotipais;
- **šališkumas** – tai nepagrįstas pasitikėjimas savo teisumu;
- **šališkumas** – tai gebėjimas iš anksto susidaryti neigiamą nuomonę apie viską pasaulyje;
- **šališkumas** yra galimybė ignoruoti visą informaciją, kuri netelpa į aiškiai apibrėžtą sistemą, taip pat galite tai pasakyti kitaip:
- **šališkumas** yra tada, kai žmogus ieško ir, kas yra būdinga, randa įrodymų tik tuo, *kuo jis jau tiki* , tuo pačiu visiškai ignoruodamas viską, kas gali sukrėsti šį įsitikinimą;
- **šnekamojoje kalboje:** jei asmuo tiki kažkuo, tada *nesvarbu, kiek jūs bandysite jam pasakyti kitą tiesą, vistiek nebus prasmės* .

Tai visiškai tinka tiems žmonėms, kurie įvairiai bando panaudoti N. Levašovo vardą savo smulkmenoms. Jie kartoją save protingais laikančių žmonių klaidas – visus kitus laikyti kvailiais. Aš jų nesmerkiu, nors kartais nemalonu. Aš nesistengiu jų niekuo įtikinti. Esu įsitikinęs vienu **dalyku:** jie nebus nuvežti į **Pirtį** , kad ir kaip jie stengtųsi ten patekti.

Taigi, kadangi mes čia kalbame apie objektą, kurį reikia (arba nereikia) vežti į **pirtį** , tinkamos būklės, **pateiksiu pavyzdį . DAUGUMA ŽMONIŲ YRA TVIRTAI ĮSITIKINĘ**, kad *medicinos mokslas* nuolat tobulėja (daro šuolius, diegia nanotechnologijas ir pan.), kad vaistai gerėja ir tampa veiksmingesni, o pagalbos tereikia kreiptis į atitinkamas institucijas (poliklinikas). , klinikose, ligoninėse, medicinos centruose ir kt.). Tuo pačiu metu mažai kas susimąsto, kodėl, jei viskas taip gerai ir progresyviai, mirtingumas nuo baisiausių ligų kasmet nuolat auga? Atitinkamai, didėja tiek vaistų, tiek medicinos paslaugų paklausa. Ir tai tuo metu, kai jis privalo nuolat mažėti. Jei reklamuojami medicinos pasiekimai tikrai būtų ko nors verti, sergamumas neabejotinai sumažėtų. **Ir jis auga.** Tačiau niekas nenori to pastebėti ir į tai atsižvelgti. Dabar nekalbu apie jokią alternatyvą šiam procesui dėl **SvetL programų** , bet jų taikymo metu, o tai jau **daugiau nei 6 metai** , galime drąsiai teigti, kad kai **Programos** „susitinka“ su siaubingomis ligomis (o tokių jau yra daug pavyzdžių) , tada, su retomis išimtimis, dėl tam tikrų priežasčių (?) **Programos** laimi... Visa tai yra tiesiogiai susiję su nagrinėjamu šališkumu. Tai yra yda. Nėra kito būdo tai išdėstyti. Ši yda turi daug skirtingų sinonimų pavadinimų, o tai yra dėl to, kad ją pastebėjo ir apibūdino skirtingi žmonės, kol priėjo prie visuotinai priimto termino. Vienas žinomiausių yra „**Semmelveiso refleksas**“ , t.y. *refleksinis naujų žinių, prieštaraujančių esamoms normoms, įpročiams ar paradigmoms, atmetimas* . Taip pat yra tokių pavadinimų kaip „selektyvus mąstymas“, „tendencinė faktų atranka“, „psichinis užkietėjimas“ .

GALIMA PAAIŠKINTI PAČIAM NESUPRATINGIAUSIAM PAČIUS PROTINGIAUSIUS DALYKUS, jei jis apie juos dar nesusidarė jokie supratimo. Tačiau **SUPRANTANČIAM ŽMOGUI NEĮMANOMA PAAIŠKINITI** iki paprasčiausio dalyko, jei jis yra tvirtai įsitikinęs, kad žino ir net neabejotinai žino, kas jam perduota.

¹ **Georgas Simonas Omas** (1787 m. kovo 16 d. Erlangenas – 1854 m. liepos 6 d. Miunchenas) – vokiečių fizikas. Išvestas teoriškai ir eksperimentiškai patvirtintas dėsnis, išreiškiantis ryšį tarp srovės stiprumo grandinėje, įtampos ir varžos (žinomas kaip Omo dėsnis). Jo vardu pavadintas elektrinės varžos vienetas (Ohm).

² **Jonathanas Swiftas**, Guliverio kelionės.

³ **Libracija** (iš lot. Lībrātiō – „siūbavimas“) – lėtas palydovo svyravimas (tikrasis arba tariamasis), stebimas nuo kūno paviršiaus, aplink kurį jis sukasi. Be papildomo paaiškinimo, žodis „**libration**“ paprastai reiškia tariamą svyruojantį Mėnulio judėjimą žiūrint iš Žemės.

⁴ Atkreipkite dėmesį, kad Saulė yra planeta, o ne žvaigždė, jos dydis neviršija Žemės dydžio.

4 skyrius. Pirtyje statomo objekto aprašymas

Viskas prasidėjo nuo Žmogaus - Žmogumi ir baigsis.

Net fizikas, gydytojas ir kiti, tyrinėjantys atomus, yra tik krūva atomų, tyrinėjančių save.

Žmogus pats sintezuoja (kuria ir atkuria) savo egzistencijos tikrovę, vadovaudamasis savo žiniomis ir savo pasaulio idėja. Iš to išplaukia natūrali išvada, kad *mūsų idėja ir aktyvios žinios kuria Pasaulį*, o ne atvirkščiai. Stebėdami ir tyrinėdami pasaulį, turime rasti dėsnius, valdančius pasaulį. Kitaip tariant, viskas, kuo Pasaulis, kuriame gyvename, yra apdovanotas, turi savo šaltinį vidinėje mūsų pačių esmėje, todėl gyvenimas yra mūsų pačių rankų kūrinys. Bet kad tai suprastum, reikia susitvarkyti su tomis „atsarginėmis dalimis“, kurių žinojimas leis patogiau jaustis **Pirtyje**, o po jos „vizito“ galite susidaryti vaizdą apie viską, kas mus supa šiandien, kas vyksta aplinkui ir ne tik. Bet svarbiausia, kodėl būtent taip, o ne kitaip?

Iki šiol nėra nei vienos teorijos, kuri patenkinamai apibūdintų visus žmogaus kūno principus, išskyrus tuos darbus, kuriuos mums paliko **N. Levašovas** ir **A. Hatybovas**. Galima gana užtikrintai pasakyti: yra **SUDĖTINGA, DAUGIAFUNKCĖ SISTEMA**, vadinama „**ŽMOGUS**“. Paprastam supratimui: šios sistemos viduje yra kita sistema – *valdymo sistema*, kuri lygina esamą kėbulo konfigūraciją ir tam tikrų funkcijų atlikimą su tam tikru „standartu“ (galite vadinti šią sistemą, bent jau jos dalimi, - atpažinimo sistema, pagrįsta principu „draugas arba priešas“). Tai gali būti imuninė sistema. Galbūt tie, kurie domisi, atspindi, o gal ne tik imuninę sistemą. Tiksliai nežinoma, kur yra ši atskira „matų ir svorių kamera“. Gali būti, kad standartas laikas nuo laiko keičiasi ir nesikeičia visą gyvenimą. Žinoma, norisi visa tai suprasti, o ypač įsitikinus, kad trūksta perspektyvos bendrauti su gydytojais, negalinčiais apsispręsti ar duoti patarimų, kaip taisyti vieną ar kitą „be (-ių) illsintį“. Pirmajame supratimo etape galiu duoti paprastą kasdienį patarimą – reikia daugiau skaityti, nieko nevengti. Net pačiose kvailiausiose ir naiviausiose knygose kartais slypi mintys, patarimai ir rekomendacijos, kurios gali pakelti į visai kitą sveikatos lygį. Tai nėra taisyklė, bet taip atsitinka. Na, o antrajame etape vis tiek rekomenduoju eiti šioje knygoje nurodytu keliu. Sunku? Gal būt. Neaišku? Pripažystu. Bet tai yra savęs pažinimo būdas, o ne religija ir dogmos, kurių nuolat kemsatės, ir ne tik medicinoje. Sveikatos normų ir standartų nėra.

Sveikata nėra organizuotos medicinos dalykas. *Medicina užsiėmusi ligomis*. Vadinasi, tai vaistas nuo ligų. Ir sveikatos medicina turi būti! Jausti skirtumą!

4.1. Supaprastinta konceptuali žmogaus kūno funkcionavimo blokinė schema

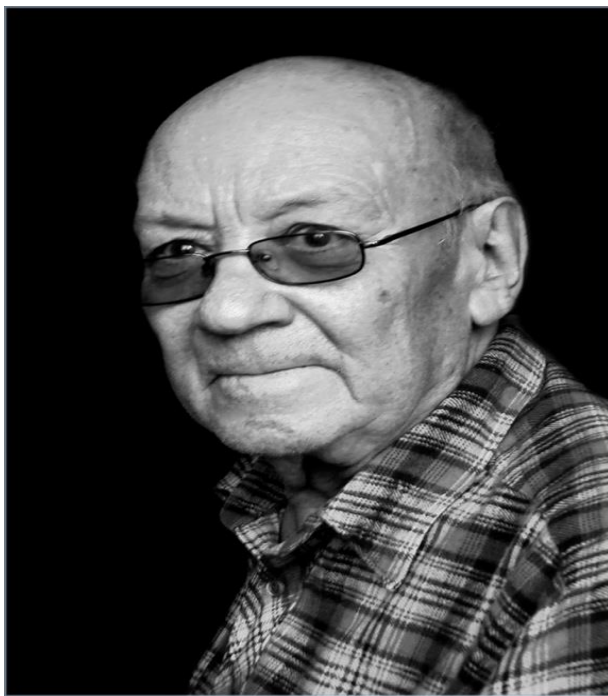
Prieš pradėdami suprasti „plovimo“ procesą, apibrėžkime sąvokas ir terminiją.

Vartotojai yra ląstelės. Vartotojai, kaip rodo pavadinimas, nuolat ką nors vartoja. Tam, kad vartotojas galėtų vartoti, reikalingas tikslinis pristatymas jam iš sandėlio, ką jis gali suvartoti. Tai yra, būtinas „sandarių pakuočių“ (galite jas vadinti konteineriais) paskirstymas su tam tikru turiniu, būdingu kiekvienam vartotojų tipui / tipui (galite tai vadinti maistu).

Inkstai ir tulžies pūslė yra maisto gamybos cechai.

Kepenys yra konteinerių gamybos cechais.

Talpyklų gamyba visiškai priklauso nuo katalizatorių gamybos cecho darbo (šeimininkės šį katalizatorių vadina jodu). Atkreipkime dėmesį į tai, kad skydliaukės gaminamas katalizatorius ir tas, kurį šiandien gamina sveikatos apsaugos ministras, nėra tas pats (kaip dangus ir žemė). Gaminant katalizatorių skydliaukėje, nepriklausomai nuo visų kitų organizmo sistemų būklės, palaikoma **PASTOVI** $36,60C \pm 0,06$ temperatūra (kaip ir gaminant didelio tikslumo prietaisus), kuri būtina kepenims gaminti lubrikantą (Mg^{2+}). Tik tokio tepalo buvimas užtikrina trinties nebuvimą induose judėjimo metu.

Žarnos yra sandėlis.

Kasa (PZh) yra iš sandėlio išleidžiamų konteinerių **matmenų**, svorio ir turinio **regulatorius**. Dažnai **PZh** galima įsivaizduoti kaip sandėlio vadovą. **Kasa** yra specialiai kontroliuojama ir negali būti operuojama. Paprasčiau tariant, be **gyvenimo trukmės** - žmogus negyvena. Viskas priklauso nuo darbo **kasos** - visų valiutų procesų, grįžtamojo ryšio su smegenimis, gamyba adresų žymelės talpyklų (insulino). Kiekvienas konteineris yra skirtas visiškai konkrečiam narvui, ir joks kitas narvas normaliai eksploatuojant negali užfiksuoti svetimo konteinerio ir, be to, pakeisti jo ženklumą.

Ypač apie insuliną. Iš daugelio gliukozę formuojančių struktūrų medicina nustatė tik vieną – insuliną. Insulinas yra katalizatorius, tačiau **JIS VEIKIA TIK GYVOJOJE APLINKOJE**, o jo struktūrą formuoja Smegenys. Jei izoliuosime insuliną ir bandysime jį ištirti laboratorijoje, pamatysime negyvą medžiagą su potencialų ir magnetinių impulsų likučiais, kurie išgyvena, kai nėra ryšio su smegenimis. Tai panašu į tai, kaip bandoma mikroskopu tirti kraują, paimtą iš venos – jis išgyveno sepsį ir nebėra tas pats gyvas kraujas, kuris yra venose ir arterijose.

Insulinas yra ne tik katalizatorius. Pagal Smegenų komandas kasa gamina būtent tą insuliną, kurio šiuo metu reikia. Todėl insulinas turi ne tik tiksliai atitikti genotipą – smegenys taip pat turi sugebėti valdyti šį katalizatorių, antraip konteinerių pristatymo adresai bus neapibrėžti.

Dirbtinis insulinas yra dirbtinis katalizatorius, t.y. struktūra, kuri neturi ryšio su Smegenų dažnių. Kiekviena nauja dirbtinio insulino dozė sutrumpina ląstelių gyvenimą. Smegenys negali įsikišti į šį procesą, nes kontrolės trūkumas neleidžia nieko daryti.

Jei insulino gamyba sumažėja **iki 80% normos**, tai yra priešdiabetinė būklė (kai kurios talpyklos neturi adreso ir užkemša takus). Kai insulino gamyba sumažėja **iki 40% normos**, „tadžikų“ (dirbtinio insulino) komanda kviečiama ant talpyklų priklijuoti bet kokias pasitaikiusias adresų etiketes. Kai insulino gamyba sumažėja **iki 33% normos**, insulino gamyba visiškai sustoja, „tadžikai“ išsisklaido ir žmogus gyvena **NE DAUGIAU NEI TRIS DIENAS**.

Kraujagyslės yra krovinio pristatymo keliai, t.y. „Bėgiai“. Aišku, kad „traukinio“ judėjimas priklauso ir nuo bėgių išlinkimo, ir nuo reljefo – važiuojant į kalną reikia turėti kelis lokomotyvus, o nuokalnėje užtenka vieno. Įsivaizduokite skysčio vamzdelį su apvyniota viela. Jei per laidą praeina srovė, skystis (kartu su visu jo turiniu) pradės judėti. Taip sukonstruota visa kraujotakos sistema. Beje, dabar aišku, kodėl **SAPNE** „nutirpo“ nejaukiai sulenkta koja dažnai „išsisėdi“ ar nesėkmingai už galvos užmesta ranka?

Limfinė sistema yra pralaida šviesoforais ir kontrolės punktais.

Smegenys yra valdymo kambarys, t.y. kompiuterių centras, laikrodžių nustatymo sistema.

Plaučiai yra visos sistemos energijos generatorius. (**Geriausi linkėjimai G. N. Petrakovičiui** - aukštos kvalifikacijos chirurgui, Rusijos fizikos draugijos premijos laureatui (1992 m.), žurnalų ZhRFM ir Russkaya Mysl autoriui, mokslinių straipsnių rinkinio biofizikos, geofizikos ir astrofizikos srityse autoriui (ląstelių bioenergija, kvėpavimo teorija, branduolinės reakcijos gyvoje ląstelėje, natūrali ir dirbtinė žmogaus hipobiozė, bioenergetiniai laukai ir pjezoelektrinės molekulės gyvame organizme, o kaip fizinis veiksnys Žemės noosferoje), atradimo autorius, bet kokių geležies turinčių gyvosios ir negyvosios gamtos medžiagų generavimo reiškinys – elektromagnetinio lauko mega aukšto dažnio (~ $6 \cdot 10^{18}$ Hz) ...“ (1992 m.)). Deja, nebuvau su juo susipažinęs, bet skaičiau jo kūrinius, įsitikinęs, kad jie „susikerta“ su N. Levašovo kūryba ir yra labai artimi sąvokomis.

Širdis nuo tų senų laikų, kai ją atrado medicina, **laikoma autonominiu organu**, kuris veikia be Smegenų, kurios tiesiog varo kraują per žmogaus kūną. Iš tiesų - ir priešingai tradicinės išminties ir nepaisant - **Į ŽMOGAUS KŪNĄ ŠIRDIS NIEKO NEVARO**. Jėgos, kurią išvysto širdis, pakanka tik jos pačios darbui. O kas tada varo kraują? Krovinsys. Ką tik apie tai perskaitėte aukščiau – kur buvo kalbama apie kraujagysles.

Širdis yra perjungėjas prie šviesoforo. Širdies plakimą nustato smegenys, kurios, savo ruožtu, **GAUNA SAVO DAŽNĮ IŠ ATMOSFEROS GROTELIŲ**. Į atmosferos gardelę plakimas patenka iš Žemės susidūrimų ir atitinka medžiagų apykaitos procesų organizme struktūrą. Dešinysis atriumas yra surinkimo kamera konteineryje. Tai savotiškas magnetronas, kurio ciklas **apie 1 sek. maistas supakuotas į konteinerį**. Po supakavimo konteineris patenka į kairįjį prieširdį, iš kurio toliau siunčiamas ant jo „įklijuotu“ adresu. Visos šios sistemos veikia kontroliuojamos Smegenų ir tik Smegenų, kurios turi visą reikiamą dažnių diapazoną ir valdymo funkcijas.

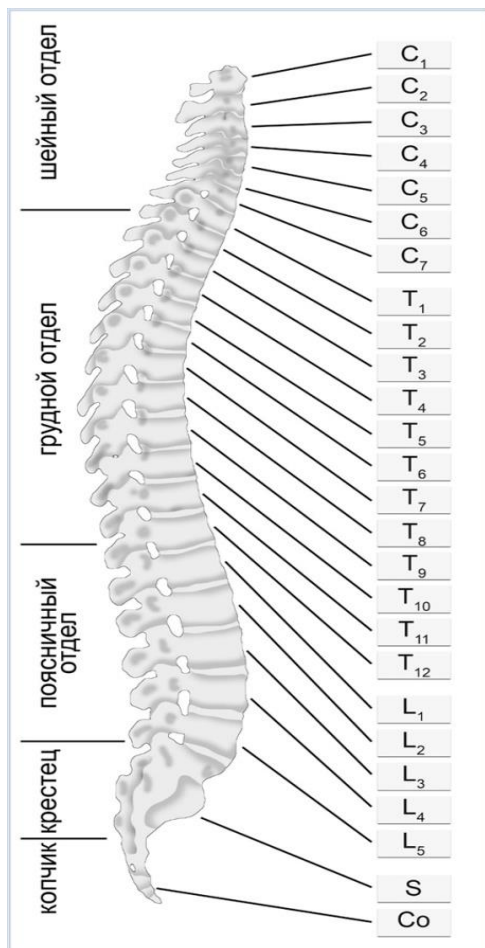
Taigi, yra tiekimo struktūra, turinti savo elektrinę (tiekianti maitinimą visiems konteinerius vežantiems elektriniams traukiniams), dispečerinę (su tvarkaraščiu, pristatymo grafiku, konteinerių pakrovimu ir pan.), plačią bėgių sistemą, šiukšlių sandėlį surūdijusių ašių, senų garvežių ratų ir kt. Tvarkaraštis sudaromas iš anksto. Jei kompozicija formuojama kartą per dieną, galite miegoti. Jeigu traukinius reikia formuoti kas valandą, tai reikia ne tik formuoti traukinį, bet ir derinti visus traukinius, sureguliuoti balansą, sutepti ašis, patikrinti krovinio prieinamumą, pasiimti elektrinį lokomotyvą ir išvalyti takelius laiku. Jei toks grafikas sukurtas 100 metų, tada yra galimybė apgauti. Pavyzdžiui, vietoj dėžių su juodųjų ikrų skardinėmis jie gali jums numesti žaliųjų žirnelių dėžutę (geriausiu atveju) arba uždėti surūdijusį ratą – bendras svoris bus sutaupyta, tačiau gavėjas gali pasipiktinti. Grafiko pažeidinėti negalima, todėl nustačius trūkumą (jeinančios kontrolės metu),

konteinerio svoris „pasiekiamas“ iš sandėlio. Talpykla gali būti netinkamo klampumo arba netinkamo dydžio, tada vėluoja ciklas (medicinoje šis reiškinys vadinamas aritmija), o kasa skubiai pakeičia iš sandėlio. Pažeidus bendrą grafiką, esant dideliam trūkumui, konteineris turi būti visiškai pakeistas ir iš sandėlio paimama prieš pusę amžiaus pagaminta tara. Pavėluotas elektrinių lokomotyvų pristatymas, netinkamai sukrautas krovinyv konteineriujje, nutekėjimas iš konteinerio ir aibė kitų bėdų taip pat gali lemti grafiko pažeidimą (iki aritmijų). Ypač atkreipkite dėmesį, kad tokioje pasiūlos struktūroje visos paslaugos, priešingai nei medicininės idėjos, veikia tuo pačiu ritmu.

Kokios tiesioginės išvados iš to, kas išdėstyta pirmiau? Jei atsiranda aritmija, nekaltinkite širdies ir pradėkite ją kapstyti. Jūs negalite valgyti tik **juodųjų ikrų** - jie netinka. Taip pat negalima **valgyti vienos žolės**. Prieš atliekant operaciją Žmogui, būtina **ATLIKTI IŠSAMIĄ JO SMEGENŲ DAŽNINIO DARBO ANALIZĘ**.

O dabar verta pamąstyti apie biologinės nemokslinės žinias apie Žmogų, aspektus, kuriuos mums šiandien suteikia mokslas (tiksliau, Arklio požiūriu, kaip mėgo sakyti A. Hatybovas).

4.2. Stuburas ir kiti stebuklai gamtoje

Šiuolaikinės medicinos požiūriu, žmogui reikalingas stuburas, kuris duotų laikyseną lankantis naktiniuose klubuose, stulpas (kaip tvora) sulaikyti per organus išsišakojusius nervų pluoštus, saugoti atminties perteklių (kuri netelpa į galvą), taip pat atskirti viršutinę ir vidurinę (dubens) kūno dalis, kad jos nesikeistų vietomis. Pentagramos vaidmuo kuriant aplinką yra žinomas, kaip ir skaičius 7, todėl pagrindinis stuburo skilimas nuo kaukolės yra 7 + 12 + 5 + 5. Suskirstymas baigiasi ties uodegikauliu, kuris, kaip ir visi įprasti žinduoliai, gali būti tęsiami su gražia uodega. Kad žmogus nebūtų painiojamas su žinduoliais, medicinoje įprasta stuburą žemiau šonkaulių vadinti „arklio uodega“. Šiuo atveju teisės yra suvienodintos, ir nėra prasmės atskirai ieškoti uodegikaulio tęsinio.

Yra žinoma, kad tarp slankstelių gali susidaryti išvarža, kuri trukdo gyventi. Be to, žinoma, kad nuo tam tikro slankstelio besitęsiantys nerviniai mazgai yra susiję su tam tikru organu, nors ir nėra tiesiogiai susiję su stuburu.

Na, štai kaip yra iš tikrųjų. Vystymosi metu uodegikaulis pirmiausia atsiranda įsčiose, tada slanksteliai „išlipa“ po vieną, todėl teisingiau skaičiuoti slankstelius nuo uodegikaulio (piramidės pagrindo), o baigti kaukole - piramidės viršūnė, o ne atvirkščiai, kaip medicinoje.

Nelyginant su medicina (kad nesužalotume gydytojų), apsvarstykime kai kurias stuburo konstrukcijos ypatybes.

Stuburo struktūra tiksliai atitinka informacinę muzikinę diapazoną ir valdymo sistemos muzikinę diapazoną (12+12+8). Iš viso yra 32 slanksteliai, o tai atitinka visą informacijos ir valdymo

laukų valdymo ženklų sistemą. Magnetinio impulso vektoriaus sukimasis 15 laipsnių tiksliai atitinka 15 minučių jo kitimo intervalą.

Kiekvienas slankstelis yra individualus. Nėra dviejų visiškai vienodų slankstelių, o kiekvienas smegenų genotipas turi skirtingą rezonansinę grandinę. Pažymėtina, kad slankstelis – tai joninės limfos nuosėdos, kurių kontūrą suformavo pats slankstelis, susijungęs su gretimais slanksteliais ir suformavęs visas jungtis. Pats slankstelis yra ne tik „galios“ grandinė, bet ir aukšto dažnio rezonatorius, o kiekvienas slankstelis skirtas savo tonui. Nėra ir negali būti griežto rezonansinės grandinės susiejimo su organu. Laikui bėgant keičiasi slankstelio sandara, „plaukia“ magnetinio impulso taktinis dažnis, o dėl ryšio su organais slanksteliai gali keistis vietomis. Visos šios galimų pakeitimų pozicijos yra „įterptos“ į „SvetL“ programas, kurios „priverčia“ komplekso „SvetL“ generatorių tinkamai reaguoti į šiuos pokyčius.

Kiekvieno slankstelio vaidmuo yra individualus. Paveiksle sąlygiškai pavaizduoti slankstelių tonai, susiję su Valdymo sistema, informaciniu lauku ir „SvetL“ komplekso galimybėmis sąveikaujant su informaciniu lauku.

Atkreipkite dėmesį, kad kai jūs atidarote burną leidžiantis lėktuvui, tai nereiškia, kad išlyginate slėgį, o keičiate rezonansinę grandinę. Taip atsitinka ir su slanksteliais – pažeidus taktinį dažnį (pvz., slankstelio transmutacijos metu), įvyksta rezonansinės grandinės pokytis, t.y. papildomos joninės struktūros statyba, kuri paprastai vadinama išvarža. Tačiau jei po to galite užsidaryti burną, tada išvaržos taip lengvai nepašalinsite, reikės chirurginės intervencijos.

Muzikinė valdymo eilutė pastatyta ant DO-NA oktavos, o NA tonas yra itin pavojingas.

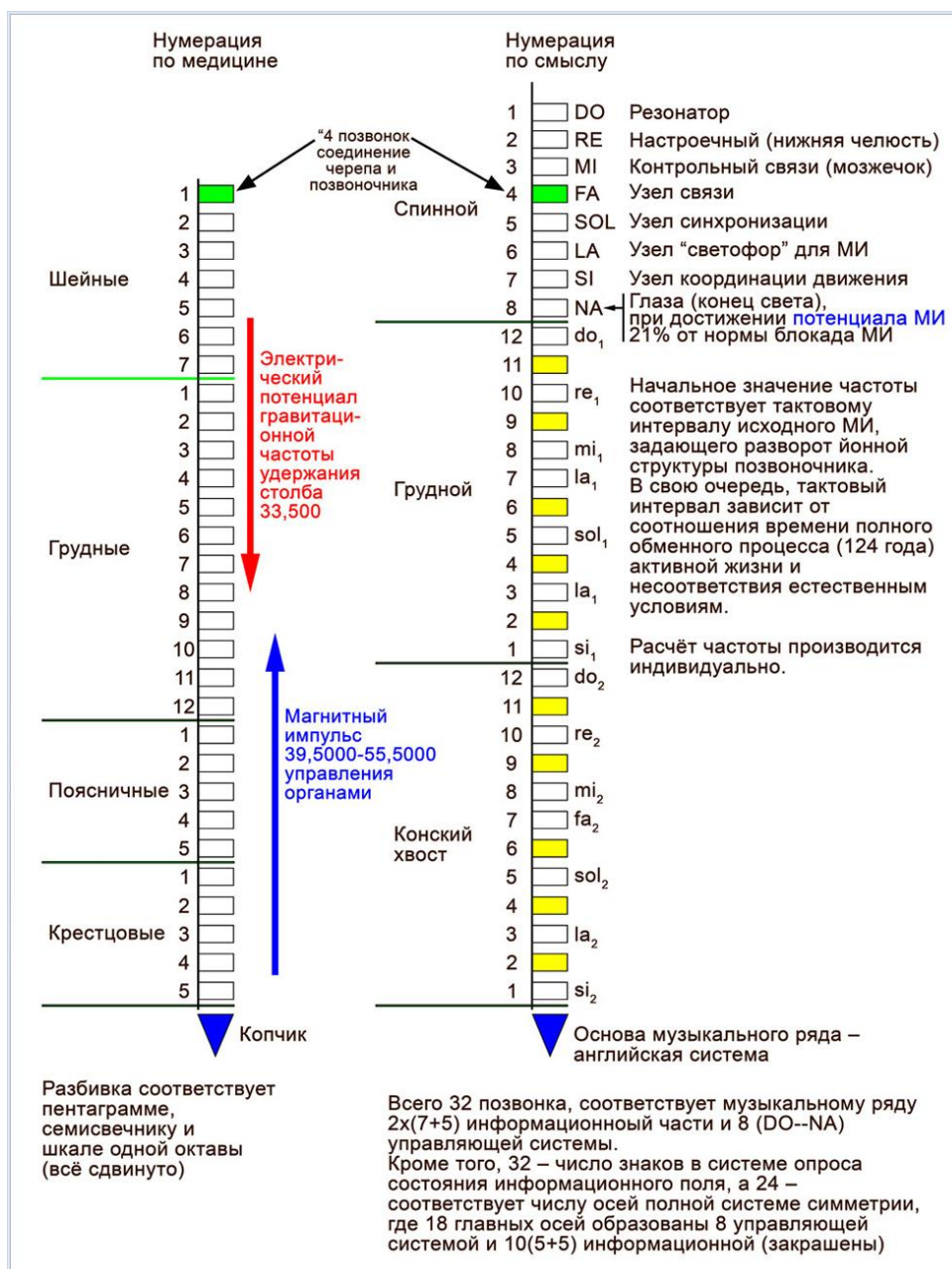
Neseniai atsiradus tokiam tonui (pagal atskirus smegenų genotipus), smarkiai pablogėja regėjimas, pasikeičia regėjimo tinklulis, pasikeičia spalvų suvokimas ir kt. Kai magnetinio impulso elektrinis potencialas pasiekia 21%, rezonatorius atrakinamas ir jo veikimas sustoja, o tai automatiškai sukelia smegenų mirtį arba atsijungimą nuo joninės struktūros. Natūralu, kad apie jokią prities procesą negali būti nė kalbos. Atkreipiu dėmesį, kad tokiais atvejais „SvetL“ programos yra **„GALINGOS“**. Jos gali suteikti tik **„PATOGU“ IŠ ŠIO PASAULIO IŠĖJIMĄ**.

Informacinė eilė sukurta pagal anglišką sistemą (12-as) ir gana gerai žinomas muzikiniuose sluoksniuose. Jei, pavyzdžiui, klausydamiesi kūrinio įrašo, staiga norite eiti į tualetą (galite pakartoti įrašą, kad įsitikintumėte, jog tai vyksta toje pačioje įrašo vietoje), atsiranda dažnio rezonansas su slankstelis, susijęs su šlapimo burbulu. Smegenys gauna atitinkamą signalą ir duoda komandą vykdyti.

Diogeno spiralės tipą lemia uodegikaulis (spiralė, „Diogeno statinė“ – jau svarstėme). Kiekvienas slankstelis yra pritaikytas uodegikaulio atžvilgiu, todėl uodegikaulio pažeidimas yra itin pavojingas, o lankantis Pirtyje prieš sėdint ant lentynų patartina pasidėti veltinį kilimėlį.

Valdymo sistema veikia pagal triadą. Pilna triada lygi 18 simetrijos ašių, jos visos yra stubure (8 + 5 + 5 slanksteliai), iš kurių DO ir NA yra pirminiai, arba dviguba simetrija, 10 informacinės struktūros slankstelių yra normalūs, arba kompleksinė simetrija, o 6 valdymo sistemos slanksteliai yra trupmeninė simetrija.

Pažymėtina, kad trupmeninių ir dvigubų simetrijos sistemų dažniams matuoti nėra instrumentų, tačiau naudojant SvetL kompleksą šis procesas nuolat vykdomas tiek būsimų, tiek planuojamų „testavimo“ režimu, komplekso savininko kūno pokyčiai, o „programinė įranga“ - atsižvelgiant į šiandieninius žmonių gyvybės palaikymo sistemos pokyčius.

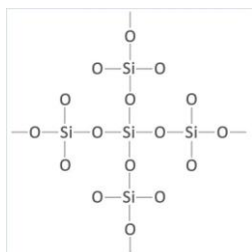
Пьезоелектринių elementų, turinčių inercinę masę, pagrindai ir jų deguonies balansas

Šiuolaikinis mokslas net neįtaria, kad egzistuoja neinercinė masė (didesnė nei 64 oktavų struktūra, kurią vienija 96 oktavos), nors kamuoliniai žaibai ir jų veikimas buvo žinomi jau seniai, ir aš apie tai jau kalbėjau. Kai oktavos yra didesnės nei 64, turime 8 skirtingas atomines struktūras (toliau joms suteikiami sutartiniai pavadinimai – neutronas ir antineutrinas, neutrinas ir antineutrinas ir kt.). Čia papasakosiu, kodėl naujasis SvetL kompleksas buvo sukurtas naudojant silicio plokštelę, apskaičiuotą aukso pjūvyje, ir kas mus į tai „stūmė“.

Pjezokristalų (kaip vieno iš pjezoelektrinių elementų rūšių) vaidmuo informacijos valdymo sistemose yra milžiniškas. Pjezokristalas yra įvairių rūšių kvarcas ir silicis (polikristalinis silicis). Visuotinai pripažįstama, kad silicis (kvarcas) yra kristalinis silicio dioksidas SiO_2 , vienas iš pagrindinių žemės plutos mineralų. Natūralaus silicio kristalų dydis svyruoja nuo smėlio grūdelių iki kelių dešimčių centimetrų, yra 1 metro ir didesnių kristalų. Polikristalinis silicis „išauginamas“ į tam tikros formos kristalus, o paskui supjaustomas į norimo dydžio plokšteles, priklausomai nuo panaudojimo. Kvarco kristalinė struktūra susidaro iš silicio-deguonies SiO_4

tetraedro: centre esantis Si katijonas išilgai tetraedro yra apsuptas keturių O katijonų, o kiekvienas O jonas, jungiantis tetraedrą, yra susietas su dviem silicio jonais.

SiO_4 tetraedrai pagrindinės ašies struktūroje išilgai spiralės linijos (dešinės arba kairės spiralės). Plokštumų nebuvimas simetrijos centre silicio ir kvarco kristaluose lemia pjezoelektrinių ir piroelektrinių savybių buvimą. Įprastame kvarciniame stikle tetraedrai yra sujungti netvarkingai, o polikristalinio silicio pagrindas yra paties silicio kristalo vidinės gardelės dodekaedrinė struktūra.

Į tai buvo atsižvelgta ir taikyta „montuojant“ „Tamsiosios materijos“ generatorių (N. Levašovo terminija). Šių procesų išmanymas leido surasti optimaliausią Generatoriaus „nešiklį“ pagal formą ir pritaikymą, sukurti ir pagaminti iš esmės naują „SvetL“ kompleksą su pažangiomis galimybėmis. Priminsiu, kad žmogaus raumenų audinyje yra (1-2) 10-2% silicio, kauliniame audinyje - 17 10-4%, kraujyje - 3,9 mg/l. Su maistu į žmogaus organizmą kasdien patenka iki 1 g silicio.

Pjezomagnetizmas (siekiant užbaigti supratimo vaizdą)

Savaiminio magnetinio momento atsiradimas medžiagoje, veikiant tamprims vibracijoms, vadinamas pjezomagnetiniu efektu. Pjezomagnetizmas gali egzistuoti tik antiferomagnetuose ir feromagnetuose, o iš esmės neįmanomas para- diamagnetuose. Termodinaminis pjezomagnetizmo klausimo svarstymas grindžiamas terminų, tiesių magnetiniame lauke $\mathbf{H}_i$ ir vienoje iš tampriojo

įtempių tenzorius σ_{jk} komponentų, termodinaminio potencialo Φ išskyrimu ir tyrimu :

$$\Phi = \Phi_0 - \sum_{ijk} \Delta_{ijk} H_i \sigma_{jk}$$

Jei visos tam tikro kristalo magnetinės simetrijos transformacijos palieka bent vieną šios išraiškos narį invariantą, tai atitinkamas koeficientas Δ_{ijk} (pjezomagnetizmo modulis) bus lygus

$$m_i = - \frac{\partial \Phi}{\partial H_i} = \Delta_{ijk} \sigma_{jk}$$

nuliui, o kristale atsiras pjezomagnetinis momentas:

Simetrinė analizė leido nustatyti visas magnetinės simetrijos klases, leidžiančias pjezomagnetizmą. Jų buvo 66 ir visiems rasta tenzorio Δ_{ijk} forma .

Dėl tenzorius σ_{jk} simetrijos pjezomagnetiniai tenzoriai gali būti pavaizduoti 3×6 matricų pavidalu , o tokių matricų skaičius yra 16 .

Feromagnetai apima: Fe_2O_3 , FeCo_2 , MnF_2 . **Antiferomagnetai** : CoF_2 , FeF_2 .

Iš formulės matyti, kad kartu su pjezomagnetizmu turi būti ir atvirkštinis efektas – tiesinė magnetostrikcija, kurioje deformacijos tenzorius komponentai yra tiesiškai susiję su magnetiniu lauku. Linijinės magnetostrikcijos ženklas, kaip ir pjezomagnetizmo atveju, priklauso nuo vektoriaus $\mathbf{L}$ ženklo , apibūdinančio gautą pavyzdžio srities būseną. Visos pastangos buvo skirtos suprasti (paversti) kubinės gardelės keitimo į dodekaedrinę procesą, ieškant konkretaus „Tamsiosios materijos“ generatoriaus nešiklio maksimaliu efektyvumu. Ir šios pastangos nenuėjo veltui.

Pjezoelektra (SvetL komplekso pagrindas)

Medžiagos, kuriose esant tam tikroms tampriosioms deformacijoms (įtempimams), elektrinė poliarizacija atsiranda net ir nesant elektriniam laukui (tiesioginis pjezoelektrinis efektas), yra pjezoelektrinės medžiagos. Tiesioginio pjezoelektrinio efekto pasekmė yra atvirkštinis pjezoelektrinis efektas – mechaninių deformacijų atsiradimas veikiant elektriniam laukui.

Nustatyta, kad daugiau nei **1500 medžiagų** turi pjezoelektrinių savybių . Pjezo efektai **PASTEBIMI TIK KRISTALUOSE** be simetrijos centro. Atsiradus kitiems simetrijos elementams (dėl mechaninės deformacijos), pjezoelektrinis efektas gali arba išnykti, arba išlikti tik kai kuriomis kryptimis.

Pjezoelektrinio elemento deguonies serija

Yra žinoma, kad **deguonies diapazonas yra 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28** . Tačiau šią seriją reikia suskirstyti į 2 grupes:

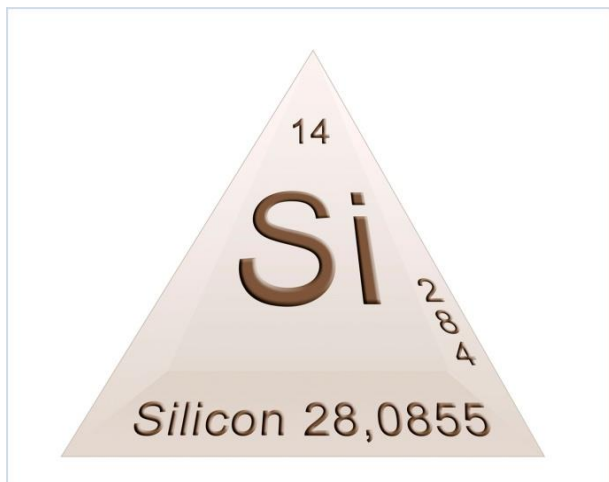
- pagrindinė eilutė: 16, 18, 20, 22 (deguonis);
- alternatyvi eilutė: 22, 24, 26, 28 (azotas).

Pagal atominių struktūrų sudėtį pateikiama tokia lentelė:

Nr.	Atomo pavadinimas	Deguonis				Azotas			
		16	18	2	22	22	24	26	28
1	Protonas	1	1	1	1	1	1	1	1
2	Antiprotoninis							1	1
3	Gravitacinis	4	4	4	4	4	6	6	6
4	Antigravitacija						2	2	2
5	Neutronas	2	2	2	4	4	4	4	4
6	Antineutronas	1	1	1	1	1	1	2	2
7	Neutrinas	2	4	4	4	4	2	2	4
8	Antineutrino	2	2	4	4	4	4	4	4
9	Elektroninė	4	4	4	4	4	2	2	2
10	Antielektroninis						2	2	2

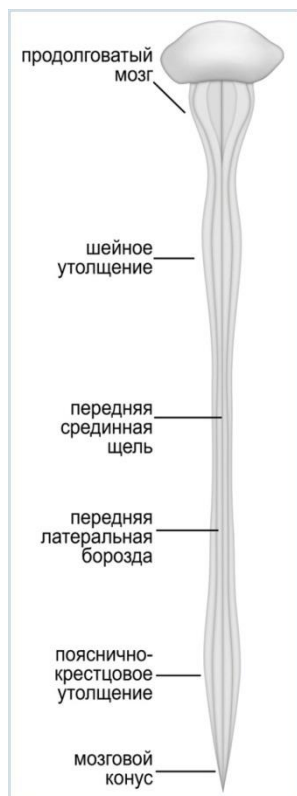
Kaip matyti iš lentelės, *bet kurios inercinės masės pradinė būseną, kuri turi savybę - krūvio perkėlimo iš atomo į antiatomą ir atvirkščiai* procesas, būdinga tik azoto junginiams, tačiau deguonis ir fluoras turi šį pavadinimą. Prasmės nenuoseklumas sukelia painiavą ir iškreipia informacinę reikšmę. Dodekaedrinė *struktūra*, kuri yra bet kurio pjezomagneto pagrindas, **GALI BŪTI SUKURTA TIK DALYVAUJANT ANTIATOMAMS**. To paties tipo struktūra (sudaryta tik iš atomų arba tik antiatoms vienos rūšies srityje) **GALI NE PAKEISTI SAVO BŪSENOS** dėl nesugebėjimo būsenos pakeisti net ir mechaniniu būdu ardant ar deformuojant (krūvių suma visada bus pastovi). Kitu atveju, esant skirtingų tipų struktūroms, krūvių suma arba bendras krūvio ekvivalentas priklauso nuo tarpusavio orientacijos (krypties vektoriaus) ir atomų-antiatomų ryšių erdvinio išsidėstymo. Supaprastinus, čia kalbama apie sąveiką „SvetL“ **programose tiesiogiai** su smegenų neuronais.

Biostruktūrų Žemėje kūrimo pagrindas yra elektroniniai atomai, *kurių taktinis dažnis yra 54 oktavos*. Ši savybė Kosmose žinoma, todėl visos kitose planetose sukurtos biostruktūros turi susikirsti transmutacijos būdu su **54-ąja** oktava (žr. A.Hatybovas „Biosferos pagrindai“, N.Levašovas „Nehomogeninė visata“). Be to, visuose vadinamuosiuose NSO yra įtaisai, skirti sunaikinti **54** oktavas superpozicijos būdu. Tačiau Žemei nėra ir negali būti grynos **54** oktavos elektroninio atomo – **GYVYBĖS PALAIKYMO SISTEMOMS NETEIKIA PARAMOS** iš vienos pusės, iš kitos pusės, tai būtų suvokiama kaip ginklas. Todėl pereinamųjų procesų metu (biostruktūrų perkėlimui į Žemę) naudojamas teleskopinės transmutacijos principas, aprašytas N. Levašovo darbuose ir rekomenduojamas Jūsų pačių kruopščiai paieškai ir susipažinimui.

Yra žinoma, kad natūralus dažnis mažai priklauso nuo temperatūros. Taktinių dažnių intervalo sutapimai turi teigiamą poveikį visam organizmui, todėl pati plokštė, pagaminta iš silicio, net ir be „įmontuoto“ Generatoriaus, reaguoja į Žmogų įvairiai, priklausomai nuo jo genotipo. Remiantis neseniai atliktais „tyrimais“, tapo daugiau nei akivaizdu, kad optimalūs „Tamsiosios materijos“ generatoriaus laikikliai atitinkamai pagrindinė generatoriaus „diegimo“ platforma „SvetL“ komplekse šiandien yra plokštės (nurodyta matmenys) pagaminti iš geležies, polisilicio, sidabras ir platina .

Šiuo klausimu N. V. Levašovas nuolat sutelkė mano dėmesį. Jam vadovaujant, dar 2011 m. atlikau „eksperimentus“, kad šiose medžiagose įdiegčiau generatorius. Bet tada nebuvo rastas teisingas šių laikiklių gamybos sprendimas (dėl keleto neviešų priežasčių), o **planšetinis kompiuteris**, kurio darbinis lustas pagamintas iš polisilicio, buvo paimtas komplekso pagrindu (kaip platforma Generatoriaus „vežėjui“). Pagrindinė pagal šią konstrukciją pastatyto komplekso rezonansinė „platforma“ buvo planšetinio kompiuterio jutiklinis ekranas, sąveikaujantis su generatoriumi, įdiegtu ant silicio platformos.

Skaitytojas jau žino, kad visų **atominų struktūrų konstravimas** vyksta pagal schema: **labai organizuota plazma → materialus kūnas → skystis → dujos**, tai yra oktavų seka ((128) → (126-74) → (72-66)) → (64) → (62-34) → (32-28) → (24-26) → (22-16). **64 oktava** yra materiali struktūra. Tai savotiška piramidė (ne forma, o turiniu). Piramidės viršūnė – **128 oktava** (visų gyvų būtybių atominės struktūros, nuo 128 iki 16 oktavos). Visa kita pastatyta be ritmo, bet oktavose 84-16.

Nėra dalelių be krūvio – tiesiog nėra prietaisų krūviui matuoti arba nėra terpės jam pasireikšti. **64 oktavų aplinkoje** nėra ir negali būti įrenginių, **skirtų 128-16 oktavų konstrukcijų** charakteristikoms matuoti, kuriuose „dirba“ **SvetL komplekso generatorius**. Todėl paties Generatoriaus „darbo“ neįmanoma niekuo pataisyti, nors daugeliui tai labai patiktų. **GALIMA fiksuoti TIK GENERATORIAUS DARBO REZULTATUS!**

Visos atominės struktūros yra tarpusavyje susijusios – kiekviena yra tam tikros gardelės viduje. Smegenys (oktavų 66-72 struktūros) susidaro korių pavidalu.

Visi skaičiavimai atominėse struktūrose atliekami tik naudojant **aukso pjūvio fraktalus 12-oje skaičių sistemoje**.

LAUKAS TURI TURĖTI NEŠIKLĮ – jei jis elektrinis, tai elektronas, jei finansinis, tai matas ir pan. **Laukas be nešiklio neegzistuoja, kad ir kokia teorija būtų apimta**. Bet tiek atominėse struktūrose, tiek mus supančioje aplinkoje yra tik vienas laukas - elektrinis, ir tai yra jo

savybės *skirtingose 96 būsenos oktavoje, 64 graižybos kampai kiekvienoje oktavoje, 18 impulsų perdavimo formų variantų ir pan. deriniuose suvokiami kaip ir kitos sritys* .

„Tamsiosios materijos“ generatorius (Psi-Generator) turi turėti laikiklį (savo darbo platformą). Nėra generatoriaus be nešiklio. **N. Levašovo** sukurtam Generatoriui optimaliausias nešiklis (platforma) *yra geležis, silicis (polisilicis), sidabras ir platina* (iš šių medžiagų pagamintos plokštės). Generatorius gali būti pastatytas ant „platformos“, pagamintos iš kitos „medžiagos“, tačiau jo efektyvumas bus proporcingas šių medžiagų galimybėms. Nėra sąvokos „įjungti“ generatorių arba „išjungti“ generatorių, nesvarbu, apie kokius „kodus“, „programas“ ir „modulius“ kalbama. Generatorius arba yra, tada jis veikia, arba ne, ir tada jis neveikia.

Visos „SvetL“ komplekso „įtakos“ ir transformacijos vyksta **NEINERCINĖS MASĖS** lygyje, o tai yra smegenų ir nugaros smegenų kartu su stuburu, kaip „informacijos priėmimo“ antenos, funkcija.

Kaip, kas (ir ką) kuria generatorių, taip pat kaip jis „įdiegtas“, aprašiau savo esė „*Veidrodis nėra jo siela*“.

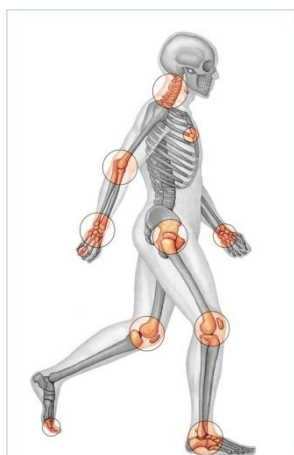
„Nustatymas“, poveikio galios „SvetL“ komplekso savininkui reguliavimas ir kitos tiek paties Generatoriaus, tiek komplekso galimybės (viešos) išdėstytos „Komplekso instrukcijose“, sudarytose vadovaujantis N. Levašovu. Išsamias „SvetL“ komplekso, o taip pat „SvetL“ programų taikymo įvykiuose galimybes aprašiau publikuotame rinkinyje ir straipsniuose rubrikoje „Žinios iš Na_chal“.

Pjezoelektrinės biologijos pagrindai

Pjezoelementai niekada nebuvo laikomi neatsiejama joninių biostruktūrų dalimi.

Medicinoje yra „druskos nuosėdų“ sąvoka, šios nuosėdos paprastai atsiranda senatvėje, tačiau yra atvejų, kai tokių druskų nuosėdų atsiranda kūdikiuose. Medicina šias druskų nuosėdas laiko svetimais intarpais ir bando jas pašalinti. Bet kiekviena druskos nuosėda susidaro iš joninės struktūros, kuri yra limfos „pratęsimas“. O kartu su esama jonine struktūra (kaulu) toks druskos telkinys sudaro rezonatorių, papildantį iš dalies prarastas kaulo funkcijas.

1. Žmogaus kaulo skeletas

Žmogaus skeletas susideda iš **328648 struktūrų**, kai kurios iš jų yra visiškai suformuotos joniniu pagrindu. Likusi dalis yra tarsi rezervas ir, jei reikia, paverčiama joninėmis struktūromis. Žmogus neturi perteklinių (nefunkcionalių) detalių. Kiekvienas konstrukcijos elementas atlieka kelias funkcijas, o Žmogaus tobulumą lemia ne išorinės joninės struktūros formos, o rezervas, kurį galima panaudoti reikiamai joninei formai palaikyti. Kiekvienas žmogaus kaulas yra **TINKAMO DAŽNIO RESONATORIUS**. Kaulo joninė struktūra pakankamai ištirta. Be medicinai žinomų savybių, kaulas yra informacijos kanalas, tai yra, jo struktūra tokia, kad kaulo struktūros „tuneliai“ ir perėjimai yra ne tik rezonatoriai, o „kabeliai“, *kuriais juda informacijos srautai*. Šiandien šie informacijos srautai, jei dėl kokių nors priežasčių yra sunaikinti, sutrikdyti ar iškreipti, gali būti „nustatomi“ tik „apsilankius“ **Pirtyje**.

Siauriausia vieta yra kaulų sąnariai. Kremzlė, ant kurios „rieda“ kaulai, yra sudėtingas kompleksas, apimantis inercinės, arba joninės, masės elementus, savo prigimtimi ir sandara artimas smegenims. Ką tai reiškia? Perėjimo tarp kaulų ir mažos erdvės proceso sudėtingumas lemia dviejų veiksmų

egzistavimą. Pirmasis yra šimtaprocentinio informacijos srauto perdavimo savybė, o antrasis nėra laikino faktoriaus pažeidimas (taigi ir erdvinės konstrukcijos sudėtingumas).

Panagrinėkime pirmąjį veiksnių. Rezonatoriaus (kaulo) ir kremzlės struktūros skiriasi. Tiesioginis informacijos srauto perdavimas be informacijos praradimo ir iškraipymo yra neįmanomas. Tai reiškia, kad yra būdas pakeisti šią informaciją taip, kad jos atkūrimas kitame rezonatoriuje nesukeltų problemų. Visos transformacijos **VYKSTA NEINERCINĖS MASĖS LYGMENIU**, o tai yra smegenų funkcija, todėl buvo pristatyta, kad kremzlės atlieka smegenų funkciją. **Antrasis veiksnys yra pagrindinis.** Taktinis duomenų srauto perdavimo intervalas **NEGALI BŪTI PAŽEISTAS**, kitaip taktinio intervalo pažeidimo vietoje gali prasidėti negrįžtami procesai. Kremzlės taktinis intervalas visada yra lygus kaulo, iš kurio ateina informacijos srautas, intervalui. Taigi **kremzlė turi du taktinius intervalus**.

Energetiškai **Žmogaus kūnas yra subalansuotas, susiformavusiame organizme negali kisti visi gravitacinių dažnių ir magnetinių impulsų dažnių elektriniai potencialai**. Tada dėl ko, pavyzdžiui, auga nagai?

Mes gyvename ne ant meteorito, o noosferoje, o informacijos srautai, prasiskverbiantys į Žmogų, palieka "pėdsaką" specifinių esamų potencialų priedų pavidalu, kai kurie iš šių "priedų" naudojami neinericinei masei transformuoti į jonines struktūras. Pagrindinis generatorius yra nugaros smegenys. Atkreipkite dėmesį, kad nagai auga tik ant rankų ir kojų pirštų, iš uodegikaulio niekas neauga (skirtingai nei žinduolių). Vadinasi, potencialų išleidimas iš smegenų į periferiją, o uodegikaulio vaidmuo yra ypatingas. **NEINERCINĖ UODEGIKAULIO DALIS** yra piramidės tipo **GRAŽINIMO GENERATORIUS** ir tarnauja informacijos srautui pagrindiniame informacijos centre – stubure. Dar kartą pažymėsiu, **KAD ŽMOGUS NETURI NIEKO DAUGIAU**. Todėl šonkauliai, kurie *tariamai tarnauja plaučių ir širdies saugumui užtikrinti*, iš tikrųjų veikia kaip potencialo ribotuvai su trumpuoju jungimu į pagrindinį energijos mazgą - *saulės rezginį* (atminkite, kad N. Levašovas patarė: „... *Psichiškai sukurkite energijos rutulį saulės rezginio srityje ir persekiokite jį kūno viduje palei rankas ir kojas...*“). Tokio ribotuvo nebuvimas lemtų neribotą išorinių potencialų augimą organizme. Skirtingai nuo stuburo kaulų, kur yra griežta priklausomybė nuo kiekvieno slankstelio rezonanso dažnių, likę kaulai atlieka kitas, ne mažiau svarbias, nei išorinės informacijos fiksavimo, funkcijas.

2. Raumenų skeletas

Šiuolaikinės medicinos požiūriu raumenų skeletas yra skirtas tik motorinėms funkcijoms perduoti kaulams. Raumenų skeletas, turintis kraujagysles, yra patogesnis paimti kraują analizei, nei tuo atveju, jei šios kraujagyslės praeitų per kaulus. Visuotinai priimta, kad kuo daugiau raumenų, tuo geriau.

Nemoksliniu požiūriu žmogaus raumenų skeletas yra labai sudėtingas kompleksas. Ir čia esmė ne raumenų pavadinimuose ir jų sandaroje, o atskiro raumens savybėse **INFORMACIJOS SRAUTO APSAUGOS** požiūriu. Kuo raumuo storesnis, tuo jis mažiau atlieka apsauginę funkciją, be to, raumenų sustorėjimo vietose informacijos srautai neturi jokios vertės. Kraujagysles, jų sudėtį, struktūrą, užpildo (kraujo) sudėtį aprašiau straipsniuose „**Na chala žinios**“. Čia noriu dar kartą pažymėti, kad kraujas yra **NE INFORMACIJOS NEŠĖJAS, O JO APSAUGA**. O kokios **apsaugos funkcijos? Pirmiausia**, kad būtų išvengta informacijos srauto sklaidos fiksuojant perdavimo blokus. Štai kompleksas „SvetL“ – garantuotai padės, jei taip atsitiks. **Antra**, „ekrano dizainas“ aplink informacijos srautą dėl ypatingo kraujagyslių išdėstymo, kurio limfa sudaro raumenų audinį tarp

kraujagyslių. Ekranu taktinis dažnis yra suderinamas su pradinio elektrono atomo **dažniu 54,62506250 oktavų**. Natūralu, kad **SvetL komplekso** taktinis dažnis taip pat yra suderinamas.

Raumenys nėra nuolatiniai judesiai, todėl gali keistis. Yra būdų, kaip išlaikyti raumenis darbingais. Tačiau pagrindinė raumenų problema yra raumenų sepsis. Raumenų sepsis susidaro dėl ekranu ir išorinės aplinkos taktinio dažnio ir nešlio dažnių superpozicijos. Atkreipiu dėmesį, kad dėl sepsio joninė struktūra praranda neinerčinę masę ir virsta įprastu smėliu, kuris vėliau užpildo gyvybiškai svarbius organus - inkstus, tulžies latakus, žarnas ir kt. „Smėlis“, žinoma, yra sąlyginis pavadinimas. Tačiau dėl raumenų sepsio atsiradusios struktūros, kaip ir smėlio, gravitacinio takto dažnis yra **32 000 000 oktavų**.

Reikėtų pažymėti, kad su amžiumi raumenys tampa suglebę. Tai nereiškia, kad informacijos srautas lieka neapsaugotas. Būtina apskaičiuoti santykinę ekranu srauto vertes, kurios padės nustatyti jautrumą. Su amžiumi jautrumas didėja, todėl reakcija į išorinius pokyčius yra adekvati.

Biopjezoelementai – kremzlės sepsio metu susidarančios struktūros. Jūs ir aš jau žinome, kad kiekvienas kaulas (taip pat ir slanksteliai) yra tam tikro dažnio ir atitinkamo muzikinio tono – informacinio arba kontrolinio – rezonatorius. Laukų dažnius lemia elektroninis atomas, o nešiklius – specifiniam Smegenų genotipui būdingos savybės. Tai jau buvo pasakyta.

Esant raumenų sepsiui ir pažeidžiant apsauginį ekraną, automatiškai atsiranda kremzlės sepsis. Be to, neapsaugotas informacijos srautas keičia rezonatoriaus struktūrą, perkeldamas nešlio dažnius. Šis poslinkis turi būti kažkaip kompensuotas. Jį kompensuoja kremzlės sepsio susidarymą ir biopjezoelektrinio elemento susidarymą, siekiant sinchronizuoti naują dažnį su vėlesniu informacijos srauto perdavimu be iškraipymų.

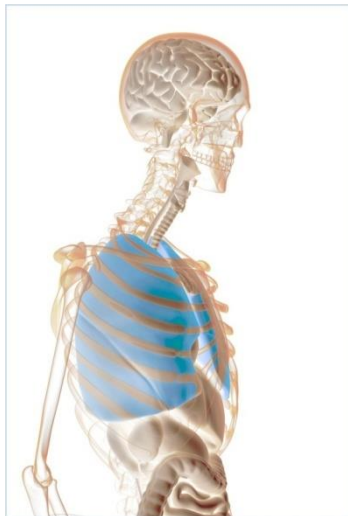
Biopjezoelektrinis elementas – tai struktūra, turinti neinerčinę masę, kaip akumuliatorių, kad veiktų paties pjezoelektrinio elemento joninė struktūra. Kai sunaudojama neinerčinė masė, biopjezoelektrinis elementas virsta įprastu pjezoelektriniu elementu (medicinoje tai vadinama „druskų nusodinimu“). Jei biopjezoelementas yra bendroje informacijos srauto struktūroje, tai netrukdo kūnui, nes iš neinerčinės masės perkeltas elektrinis potencialas viršija elektrinį potencialą, gautą mechaniniu būdu suspaudžiant biopjezoelementą. Be to, atsižvelgiant į pateiktą informacijos srauto slydimo kampą, išverstas ir "mechaninis" potencialas turi priešingas reikšmes, jų superpozicija taip pat lemia grandinės jautrumą arba kokybės koeficientą.

Kita vertus, biopjezoelektrinis elementas primena triggerį, kur krypties perjungimas priklauso nuo taikomo potencialo tipo, todėl informacijos srautas juda abiem kryptimis. Idealiu biopjezoelektriniu elementu galima laikyti tokį elementą, kuris pagal magnetinio impulso taktinį dažnį yra suderinamas su elektroninio atomo etalonu. Sunaudojus neinerčinę masę, triggeris virsta diodu, o informacijos srautas pakeliui susiduria su „barikada“.

Pjezoelektrinio elemento veikimas yra žinomas – susidaręs elektrinis potencialas (gana tankus su stipriu suspaudimu) neutralizuoja magnetinio impulso elektrinį potencialą, sukeldamas momentinę komą per visą magnetinio impulso kelią. Smegenys į šią būklę reaguoja skausmo sindromu. Medicinoje yra įtikinamas druskos nuosėdų paaiškinimas – druska trinasi į nervus ir braižo kaulą, todėl – skausmas ir nebylumas. Biopjezoelektrinis elementas susidaro tik magnetinio impulso kelyje.

Nesunku atspėti, kodėl komplekso vartotojai per trumpiausius naudojimo terminus sustabdo šiuos skausmo pojūčius. Tiesa, reikia pabrėžti, kad jei jau yra aiškus Smegenų nebuvimas arba aiškus Pirties atmetimas (yra ir tokių), tai šis procesas gerokai „vėluoja“.

4.3. Plaučiai kaip viena iš atsarginių dalių

sistema.

Sąvoka „kvėpavimas“ vartojama nurodant procesus, kurių metu gyvūnai ir augalai suvartoja deguonį, išskiria anglies dioksidą ir paverčia energiją į biologiniam naudojimui prieinamą formą.

Specializuoto organo sienelės turi būti plonos (šios sienelės membrana turi būti pusiau laidė), kad netrukdytų difuzijai. Jo paviršius visada turi būti drėgnas, kad deguonis ir anglies dioksidas ištirptų vandenyje ir galiausiai būtų gerai aprūpintas krauju.

Esant netiesioginiam kvėpavimui, dujų mainai tarp kūno ląstelių ir aplinkos apima dvi fazes – išorinę ir vidinę. Išorinis kvėpavimas – tai dujų mainai difuzijos būdu tarp išorinės aplinkos ir kraujo, naudojant specializuotą organą, pavyzdžiui, žinduolių plaučius. Vidinis kvėpavimas – tai dujų mainai tarp kraujo ir kūno ląstelių. Dujų perdavimą tarp šių dviejų fazių atlieka kraujotakos

Atsekime deguonies molekulių patekimo į organizmą, kelią. Oras patenka per išorines nosies angas arba šnerves, kurios patenka į nosies ertmę, didelę erdvę virš burnos ir po smegenimis. Nosies ertmėje yra kvapo organas ir ji yra išklota gleivės skiriančiu epiteliumi. Praėjęs pro šią ertmę, oras išvalomas nuo dulkių ir sušyla. Pernelyg išsiplėtus nosies ertmės kapiliarams, sukeldama per didelę gleivių gamybą, atsiranda sloga .

Iš nosies oras per vidines šnerves, arba choanae, patenka į ryklę, kur susikerta virškinimo ir kvėpavimo sistemų keliai. Maistas iš gerklų keliauja į skrandį, o oras toliau – per gerklas ir trachėją. Kad maistas nepatektų į gerklas ir trachėją ir nepažeistų gležnų šiuos organus išklojančių membranų, kiekvieną kartą nurijus maistą, gerklų anga uždengiama specialia kremzle, vadinama antgerkliu. Laimei, tai atsitinka automatiškai, ir mes neturime prisiminti kiekvieną kartą, kai nuryjame, kad uždarytume antgerklį. Kartais šis automatinis mechanizmas mus sugenda ir maistas patenka „į ne tą gerklę“.

Gerklose (kartais susidaro iš išorės matomas išsikišimas – Adomo obuolys) yra balso stygos – epitelio klostės, kurios, tarp jų prasiskverbiant orui, vibruoja, skleidžia garsą. Balso stygų įtempimą reguliuoja specialūs raumenys, todėl galima skleisti įvairaus aukščio garsus (bakstelėjus į Adomo obuolį, skleidžiamas būdingas butelio stiklinės garsas).

Trachėją arba gerklę nuo stemplės galima atskirti pagal kremzlės žiedus, esančius jos sienelių viduje ir neleidžiančius jai subyrėti. Įkvėpus oro slėgis trachėjoje yra mažesnis už atmosferos slėgį, o be kremzlinių žiedų ji būtų suspausta.

Pirmojo šonkaulio prisitvirtinimo prie krūtinkaulio lygyje (šonkauliai skaičiuojami nuo uodegikaulio) trachėja išsišakoja į du kremzlinius bronchus, kurie eina į plaučius. Plaučių viduje kiekvienas bronchas išsišakoja į bronchioles, kurios, savo ruožtu, vėl išsišakoja į vis siauresnius vamzdelius, vedančius į galines ertmes – alveolių maišelius. Ploniausių bronchų ir alveolių maišelių sienelėse yra mažiausios taurelės formos ertmės, vadinamos alveolėmis, apsuptos tankaus kraujo kapiliarų tinklo.

Alveolių sienelės yra plonos ir drėgnos (iš anksto impregnuotos C_2H_5OH), todėl dujų molekulės (visos žinomos ir nežinomos dujos) lengvai patenka pro jas į kapiliarus. Apytiksliais

skaičiavimais, bendras alveolių plotas, per kurį gali sklirti dujos, yra didesnis nei 100 m^2 , tai yra daugiau nei 50 kartų didesnis už odos paviršių.

Trachėjos ir bronchų sienelės susideda iš vidinio epitelio sluoksnio, išorinio jungiamojo audinio sluoksnio ir vidurinio sluoksnio, kuriame yra kremzliniai žiedai ir lygiųjų raumenų skaidulos. Astma sergančiam žmogui šios raumenų skaidulos pernelyg susitraukia, todėl susiaurėja mažųjų bronchų spindis ir pasunkėja kvėpavimas.

Epitelyje yra ciliarinės ląstelės. Blakstienų plakimas vyksta nuolat viena kryptimi, o kai ant šlapio epitelio paviršiaus patenka kietos dalelės, pavyzdžiui, dulkių dalelės, jas sulaiko epitelio išskiriamos gleivės, o blakstienų plakimas jas neša atgal į ryklę. Tai svarbi organizmo apsauga nuo įkvepiamų bakterijų mechanizmo (kai kurios bakterijos taip pat turi blakstienas).

Broncholiams ir jų šakoms siaurėjant, plonėja jų sienelės, nyksta kremzlinis sluoksnis, o ciliarines ląsteles pakeičia plokščiasis epitelis.

Alveolių sienelės sudaro tik vienas plokščių epitelio ląstelių sluoksnis. Daryta prielaida, kad alveolių epitelis taip pat yra vienasluoksnis, tačiau tyrimai naudojant elektroninę mikroskopą parodė, kad jis susideda iš dviejų sluoksnių – alveolių epitelio ir kapiliarinio endotelio, kuris atskiria alveolėse esantį orą nuo kraujo. Tarp alveolių yra jas laikančios elastinės jungiamojo audinio virvelės. Tai suteikia plaučiams tokį elastingumą, kad jei iš karto nuėmus juos nuo gyvūno kūno, pripūsti juos per trachėją, kaip balioną, tada atsidarys trachėjos anga, tada, atsižvelgiant į jų elastingumą, jie susispaus ir stums orą atgal.

Plaučius aprūpina ir motoriniai nervai, vedantys į lygiuosius bronchų ir bronchiolių raumenis, ir jutimo nervai, kurie išsišakoja visur (žinoma, jei šis nervas pamerkiamas į kurarą (stiprų nuodą), likusius galima nepaisyti).

Kiekvienas plautis, kaip ir vidinis krūtinės ertmės paviršius, kuriame yra plaučiai, yra padengtas plonu lygaus epitelio sluoksniu, vadinamu pleura. Abu pleuros sluoksniai visada drėgni, todėl sumažėja trintis, kai plaučiai kvėpuojant juda krūtinės ertmėje. Slėgis pleuros ertmėje (tarp dviejų pleuros sluoksnių) paprastai yra mažesnis už atmosferos slėgį (kai kuriais atvejais plaučius galima pakeisti).

Plaučiai dėl savo elastingumo linkę tolti nuo krūtinės sienelės, dėl to krūtinės ertmėje susidaro dalinis vakuumas.

Sergant pleuros uždegimu, jos epitelis išskiria skystį, kuris kaupiasi ertmėje tarp plaučių ir krūtinės. Ši būklė vadinama pleuritu. Sunkios tuberkuliozės atveju kartais reikia sukelti vieno plaučių kolapsą, kad užkrėsti audiniai pailsėtų. Tai pasiekama pramušant krūtinės sienelę ir į krūtinės ertmę įleidžiant sterilų orą. Dėl to plaučiai griūva dėl savo elastingumo.

Kvėpavimo mechanika

Būtina aiškiai atskirti kvėpavimą, kaip vieną iš pagrindinių gyvybinių funkcijų, tai yra dujų mainus tarp ląstelės ir aplinkos, kuris Žmoguje susideda iš **trijų fazių**: išorinio kvėpavimo, dujų perdavimo krauju ir vidinio kvėpavimo. **Išorinis kvėpavimas – tai** mechaninis procesas, kai plaučiai užpildomi oru (įkvėpimas) ir šio oro išleidžiamas atgal (iškvėpimas).

Kadangi plaučių kapiliarų kraujas nuolat šalina deguonį iš alveolių oro ir mainais atiduoda anglies dvideginį, poreikis keisti orą plaučiuose yra akivaizdus. Žmogaus kvėpavimo ciklas, susidedantis iš įkvėpimo ir iškvėpimo, **KARTOJASI 15-18 KARTŲ PER MINUTĘ**.

Žmonėms ir kitiems žinduoliams šonkaulių, krūtinės ląstos raumenų ir diafragmos struktūra bei jų tarpusavio padėtis užtikrina didesnę šių elementų mobilumą, o tai leidžia savavališkai padidinti arba sumažinti krūtinės ertmės tūrį. Kai jį reikia padidinti (įkvėpus), susitraukia tarpšonkauliniai raumenys, traukiant priekinius šonkaulių galus aukštyn ir į priekį; toks judesys įmanomas dėl savotiško „šarnyrinio“ šonkaulių jungties su stuburu. Tuo pačiu metu diafragma, kuri sudaro krūtinės ertmės dugną, susitraukia ir tampa mažiau išgaubta viršutinėje dalyje, o tai taip pat padidina ertmę. Kadangi krūtinės ertmės erdvė yra uždara, dėl šio tūrio padidėjimo sumažėja slėgis plaučiuose, o kai slėgis tampa mažesnis už atmosferos slėgį, išorinis oras veržiasi per trachėją, bronchus, alveolių maišelius ir alveoles. Iškvėpiant oras išstumiamas iš plaučių dėl pačių plaučių elastingumo ir krūtinės sienelių sunkumo (kaip skolininkai kazino). Įkvėpus, plaučiai išsiplečia, nes prisipildo oro. Atpalaidavus tarpšonkaulinius raumenis, šonkauliai gali grįžti į pradinę padėtį, o tuo pačiu metu atsipalaidavus diafragmai, spaudžiant pilvo ertmėje esančius organus, ji vėl įgauna kupolo formą. Dėl to mažėja krūtinės ertmės tūris, todėl ištemptas elastingas plaučių audinys gali susitraukti ir išstumti įkvėpus į plaučius patekusį orą.

Raumenų darbo metu pasyvus tarpšonkaulinių raumenų ir diafragmos atsipalaidavimas nėra pakankamai greitas, kad oras iš plaučių išeitų prieš prasidedant kitam įkvėpimui, o krūtinės ertmės tūrio sumažėjimą sukelia raumenų susitraukimas. Be raumenų, pakeliančių šonkaulius įkvėpimo metu, yra ir antroji raumenų grupė, kurios skaidulos eina stačiu kampu į pirmąją. Šie raumenys nuleidžia priekinius šonkaulių galus ir taip sumažina krūtinės apimtį. Krūtinės ląstos raumenys taip pat susitraukia, todėl pilvo organai spaudžia aukštyn diafragmą, o tada dar labiau pagreitina elastingą plaučių susitraukimą.

Kvėpuojant krūtinės ertmės sienelės niekada nespaudžia plaučių ir neišspaudžia iš jų oro. Sumažinus krūtinės ertmės tūrį, plaučiai gali susitraukti tik dėl jų pačių elastingumo. Kosulys ir čiaudėjimas yra priverstinio iškvėpimo formos, kai dėl intensyvaus pilvo sienos raumenų susitraukimo pilvo ertmėje esantys organai spaudžia diafragmą, smarkiai sumažindami krūtinės ertmės tūrį ir greitai išstumdami orą iš plaučių.

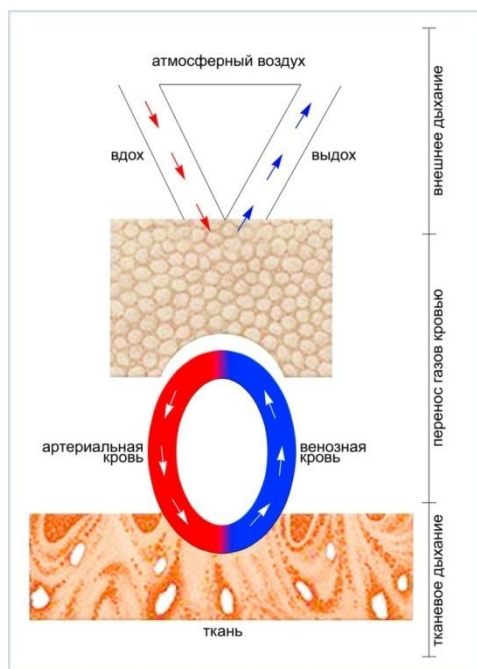
Trachėja, ryklė ir kiti kvėpavimo takai kvėpuodami neatlieka jokios aktyvios raumenų funkcijos, jie tarnauja tik kaip laidieji kanalai. Kai kuriais atvejais, uždarant gerklų spindį, reikia sukurti dirbtinę angą kakle, kad oras patektų į trachėją. Kvėpavimo judesiai po to vyksta normaliai. Oro slėgis plaučiuose keičiasi su kiekvienu įkvėpimu.

Intervalais tarp įkvėpimo, iškvėpimo ir vėlesnio įkvėpimo slėgis yra lygus atmosferos slėgiui, nes išorinis oras ir oras plaučiuose laisvai bendrauja vienas su kitu. Pradėjus įkvėpti, oro slėgis plaučiuose sumažėja 1-2 mm Hg. Art., dėl kurios oras patenka į plaučius. Įkvėpimo pabaigoje įeinantis oras išlygina slėgį. Iškvėpimo pradžioje plaučių elastingumas suspaudžia juose esantį orą, jo slėgis tampa 2-3 mm Hg. Art. virš atmosferos, ir dėl to oras palieka plaučius. Iškvėpimo pabaigoje

slėgis, žinoma, grįžta į atmosferos lygį. Šių žinių visiškai pakanka norint „kvėpuoti“ „SvetL“ kompleksu (galima ir prakaituoti) esant plaučių ar kvėpavimo sistemos problemoms.

Pateikiu jums **BENDRAI ŽINOMĄ PATOLOGŲ IR MODERNAUS MOKSLO POŽIŪRIĄ**. Gal kiek ilgas ne specialistams, bet, mano nuomone (tiksliau, jų nuomone), baigtinis. Tačiau norint patekti į pirtį, reikia turėti kitokią viziją. Stengsiuosi būti trumpas, bet prieinamas..

Kvėpavimo mechanika (alternatyvus požiūris)

Kiekvienas žmogus turi aurą. Šią aurą kuria visos kūno ląstelės, tai yra β skilimas (medžiagų apykaitos procesų reakcija). Ta pati reakcija vyksta ir plaučiuose. Tik smegenys kontroliuoja plaučių darbą, jokie raumenys ir šonkauliai negali judėti savarankiškai be kontrolės. **ORGANIZME NĖRA CHAOSO**, jis atsiranda tik neturint Smegenų. Smegenų nebūvimas neleidžia įkvėpti mišinio, kuris nėra skirtas kvėpuoti. Įkvėpimui ir iškvėpimui reikalingas slėgis susidaro, kai vykdomos Smegenų komandos, todėl iškvėpiant po vandeniu, pripučiant balionus ir pan. slėgis plaučiuose daug didesnis už atmosferos slėgį (gal 1,43 karto). Visa kvėpavimo sistema sąlygiškai suskirstyta į 3 dalis.

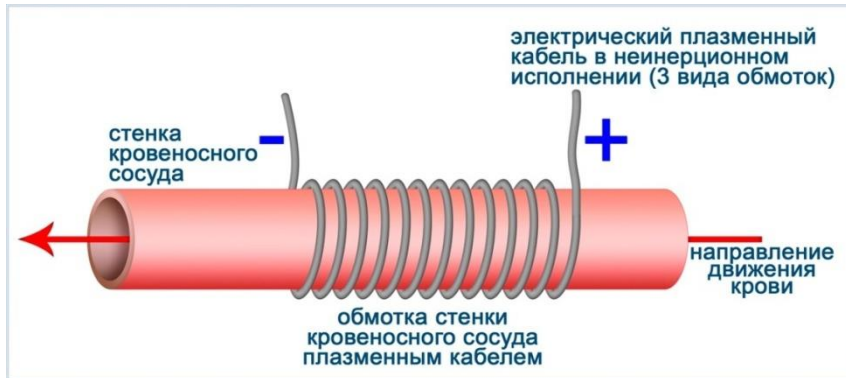
1. Įkvėpimo mišinio kontrolė

Viskas, kas nurodoma į viršutinę plaučių dalį, be visko, dar turi neinerčinę masę. **TAI YRA TRIČIO VALDYMO SISTEMOS**. Jei tritis neturi dažnių, prie kurių yra suderintos Smegenys, oro mišinys plaučiuose neleidžiamas. Praeina tik tai, ką galima perdirbti.

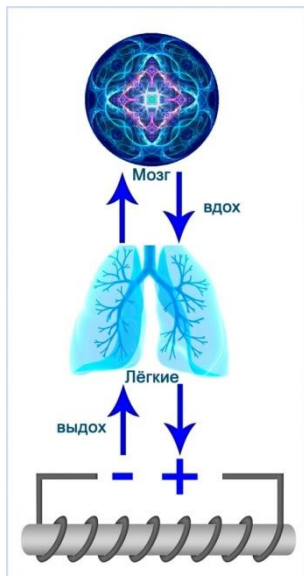
2. Plaučių atmintis

Tai automatinė sistema, sureguliuota pagal dažnį, kuris yra pagrindinis Programos dažnis. (Dar visai neseniai Programa buvo pristatyta per Velykas, dabar šis orientyras pakeistas). Smegenys nustato viršutines ir apatines bazinio ir kvantavimo ribas likusiems dažniams. **Pavyzdys**. Jei bazinis dažnis yra **71,450450**, o ribos (viršutinė ir apatinė) yra atitinkamai lygios (**148% ir 12%**) potencialo tankiui, dažnis, kuris buvo naudojamas prieš įvedant programą (**67,450450**), turės ribas (**88%**). **ir 33%**) potencialo tankis ir pasikartojimo dažnis (**66% ir 48%**).

%). Jei nėra bazinio dažnio, smegenys pašalina potencialą iš elektroninių kūno ląstelių tričio sluoksnių, o tai sukelia ląstelių dehidrataciją. **ČIA NEBĖRA JOKIŲ VAISTŲ, KURIE PADĖTŲ.** „SvetL“ komplekso savininkams nurodytas bazinis dažnis atitinka platų galimų komplekso dažnių diapazoną, sąveikaujantį su savininko smegenimis. Ir tokiu atveju ląstelių dehidratacija neįvyks. Tai jau patvirtino SvetL programų naudojimo patirtis .

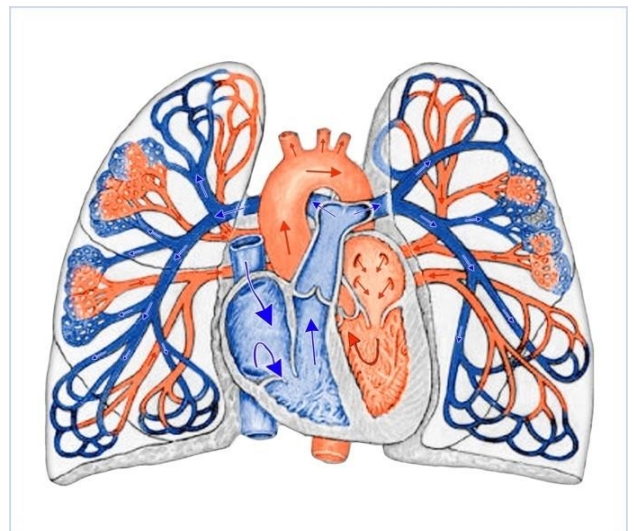
3. Mainų sistema

Pagrindinis oro mišinio elementas yra tritis, turintis tris elektronų sluoksnius (1, 7, 16) ir kurį mes jau nagrinėjome. Visų gravitacinių (8 grotelių) išorinių sluoksnių potencialo tankis yra mažesnis nei 2%, todėl sveriant orą paties tričio neaptinkama (praktiškai tai yra neinercinė masė). Spektrinė analizė taip pat neaptinka, nes nėra spinduliavimo dažnių. 2007 metais **BUVO „IDIEGTA“ 71-oji OKTAVA**, būtent šis skaičius užima viršutinį elektroninį sluoksnį. Kiti 2 sluoksniai yra 67 ir 61 oktava. Beje, vanduo taip pat turi 71 oktavos tinklėlį. Keitimosi procesai vyksta per tričio skilimą ir deguonies susidarymą (neinercinis), išlaikant bazinę oktavą. Neinercinei masei kliūčių nėra, skilimą lydi naujas tričio izotopas, vadinamas deguonimi.

Atskirai esama plaučių cirkuliacija skirta visiems medžiagų apykaitos procesams formuoti,

o kraujo plazmos pH visada turi būti 6,88-7,45 ribose. Atkreipkite dėmesį, kad plazmos pH svyruoja nuo 0,5 iki 8 sek. Smegenys pastebi šį pokytį ir pasiekus +0,26 (pH=7,14) apatinę ribą, aparatas suveikia, kad paimtų kitą mišinio partiją. Letargišku miegu šią ribą galima pasiekti net per mėnesį, nes šiame sapne nėra normalaus kvėpavimo. Komplexas „SvetL“ stebi šiuos procesus ir, jei jie įvyksta neteisingai (gedimas, dėl vienokių ar kitokių priežasčių), „padeda“ Smegenims kontroliuoti mišinio paėmimo aparato paleidimą, nes dirbtinis kvėpavimo sulaikymas lemia tai, kad procesai atliekami su kitais tričio sluoksniais, tačiau yra ir kitų ribinių santykių. Visų plaučių struktūrų vieta nustatoma funkciškai, atsižvelgiant į neinercinės valdymo ir mainų sistemų mases. Žinoma, negalima pertvarkyti (sukeisti) plaučių, negalima patekti pašalinių daiktų, šuntuojančių neinercinės masės veiksmus. Į ligas čia neatsižvelgiama. Nes jei nėra bazinio dažnio,

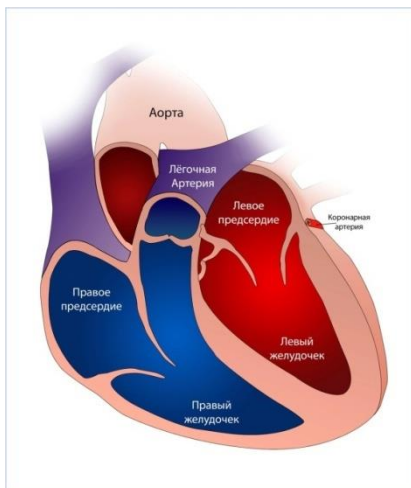

šių ligų yra milijonai, kai kurios iš jų žinomos medicininai (tuberkuliozė, pleuritas, ūminės kvėpavimo takų infekcijos ir pan.). Rekomendacijų gydymui nėra ir negali būti – **REIKIA TIK ŽINOTI**, ar Valdymo sistema jums įdiegė matricą, kurioje yra pagal Programą įvesti dažniai, ar pamiršo jus ir išbraukė iš norinčiųjų sąrašo į Pirtį. Bet visa tai vyksta už Žmogaus (netgi komplekso savininko) akivaizdžių pojūčių. Todėl kiekvienas, kuris tiki ar sako, kad neturi „nei gydymo, nei prasmės“ nuo „savo komplekso“, paprasčiausiai nesupranta, kad viso to, kas išdėstyta aukščiau, yra daugiau nei pakankamai „SvetL“ komplekso turėjimui „pateisinti“.

Apskritai nerekomenduoju „Kvėpuoti“ ant „SvetL“ ar pūsti ant jos (juo labiau, bandant „patekti į komplekso vidų“ (net dalyvaujant ekstrasensams, kas kartais pastebima, ir daugiausia Ukrainoje) arba **NAUDOTI KOMPLEKŠĄ NENUMATYTAM TIKSLUI** (kas taip pat įvyko iš eksploatacijos praktikos.) Gali būti, kad tokiais atvejais Komplexas tiesiog „pasakys“ Valdymo sistemai **PAMIRŠTI APIE TAVE**.

4.4. Apie širdies vaidmenį pirties procese

Norint paaiškinti gijimo procesą, visiškai be esmės braižyti kokias nors diagramas, ar grafikus iš serijos: „Pažiūrėkite, kaip vienas taip veikia kitą, o pagal grįžtamojo ryšio sistemą taip pat trečią ir ketvirtą“. Vis dėlto žmonės laukia, kol bus „patarti“ dėl neseniai (seniai) išleisto vaisto X. Ir tada jam nereikia „sąveikos“ su „SvetL“ Programomis, kurios jam yra nesuprantamos ir „kvepia“ (kaip jie mano) šarlatanizmu. Tada norimo rezultato nebus. Tiksliau, gal iš kažkieno gausime, bet iš kažko negausime. Arba gauname visiškai priešingai. Kodėl? Nes visi "skaičiavimai", išvados ir rezultatai **DARYTI TIK MIRVOS MĖSOS LYGMENYJE**. O gyvas kūnas turi prižiūrėtoją, t.y. Smegenys, galinčios **IŠVALYTI VISUS SKAIČIAVIMUS**.

Bandymas gydyti gyvą organizmą pagal kažkokias iš anksto sukurtas schemas yra maždaug tas pats, kas nuolatos apgauti augantį vaiką. Iš pradžių, kol vaikas turi mažai patirties, jį nesunku apgauti. Tačiau įgyjant gyvenimiškos patirties, tai daryti darosi vis sunkiau, reikia vis įmantresnių schemų ir derinių, kol galiausiai ateina momentas, kai jau paaugusio vaiko neapgausi.

Tik tiesioginis „susitarimas“ su smegenimis gali ištaisyti situaciją sąveikaujant su jomis. SvetL programos gali tai padaryti. Ir šiandien jau yra daugiau nei pakankamai diagramų, skaičiavimų ir, svarbiausia, gyvų Programų taikymo ir sėkmingo darbo įrodymų. Tai ne pasigyrimas – tai teiginys, kurio pagrindas yra objektyvios Programų Vartotojų išvados.

Liepsnos variklis

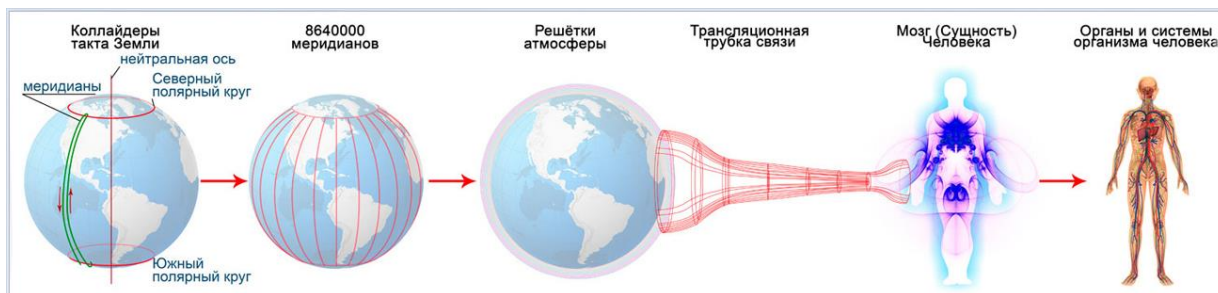
Yra žinoma, kad žmogaus širdį galima pakeisti dirbtine. Jūs netgi galite persodinti iš vieno paciento į kitą. Toks universalumas būdingas tik širdžiai – neįmanoma, pavyzdžiui, persodinti plaučių ar kasos, taip pat blužnies. Galite tik pasirinktinai persodinti inkstą arba susiūti pirštą.

Skirtingai nuo kitų organų, širdžiai **YRA NEREIKŠMINGAS LIGŲ SĄRAŠAS** – (insultas, infarktas, išeminė liga) – su kuriomis chirurgai gali lengvai susidoroti. Bet jei šie negalavimai jus **aptiks pirtyje**, vargu ar kas nors galės su tuo susidoroti, išskyrus **SvetL programą** greitosios pagalbos režimu.

Visi negalavimai, kaip taisyklė, kyla dėl netinkamos mitybos ir netinkamo kitų elgesio. Kaip ir bet kuris gyvas organizmas, Žmogus kažką valgo ir kažką „išmeta“. Šiuo atveju valgymui turime tik burną, o „išmetimui“ – tiesiąją žarną ir šlapimtakį. Yra žinoma, kad maisto perdirbimu užsiima skrandis, žarnynas, kepenys, liaukos, o tirpalų apdirbime – inkstai ir šlapimtakiai.

Širdis nedalyvauja apdorojant maistą, todėl ji gauna paruošto „išmetimui“ likučius. Svarbų vaidmenį atlieka medžiagų apykaitos procesų greitis. Jei paimtume Flerovo elementų fizikinių ir cheminių savybių lentelę³, tuomet verta atkreipti dėmesį į cheminių elementų egzistavimo laiką. Taip pat vyksta α - ir β -skilimai, o skilimo metu galime gauti ir γ -spinduliavimą..

Jokia gyva būtybė savo šerdyje (t.y. gyvoje ląstelėje) neturi amžinai gyvų struktūrų, taip pat struktūrų su α -skilimo, savavališko skilimo, γ -spinduliavimo ir taip pat β^+ skilimo galimybėmis. Visos konstrukcijos pastatytos tik remiantis β -skilimo galimybėmis (dešinė Flerovo lentelės dalis). Tačiau lentelėje pateikiamos tik materialinės struktūros – tai, ką galima apčiuopti ir išmatuoti. Mokslas nieko nežino apie neinerces mases ir nematerialias struktūras, **tačiau JOS NUSTATO MAINŲ PROCESŲ GREITĮ**. Bet kuris žmogus turi aurą, kurioje nėra spinduliavimo dažnių. Ląstelių Kirlijo spinduliuotė turi tik dažnius, įtrauktus į β skilimą. Kuriant biostruktūras buvo naudojamas medžiagų apykaitos procesų nuoseklaus laiko poslinkio (takto) principas.

Taktas, vienodas visoms biostruktūroms, perduodamas iš Saulės į visas mūsų žvaigždžių sistemos planetas. Žemės planetoje per susidūrimo įrenginius, esančius po Žemės Šiaurės poliariniu ir Pietų poliariniu ratu (po 12 požeminių piramidžių kiekviename), Taktas perduodamas į 8 640 000 atmosferos gardelės meridianų. Iš atmosferos tinklelių per komunikacijos perdavimo vamzdelius impulsas pereina į smegenis (esmę), kur pagal Žmogaus smegenų genotipą paverčiamas individualiu ritmu.

Neutrali ašis yra 1,0007 sekundės, šį ciklą nustato Žemė, ir šis ciklas yra vienodas visiems Žemės gyventojams. Pats susidūrimo įrenginys yra po poliariniu ratu ir yra „apvyniotas“ 8 640 000 meridianų, besileidžiančių į pietinį žiedą (po Antarkties ratu). „Collider Upper Stages“ yra piramidės, sujungtos su Žemės valdymo sistema. Jei greitintuvas bus išjungtas, gyvybė Žemėje išnyks. Į kairę nuo neutralios ašies – normalizuoti laikrodžių intervalai visiems Žemės gyventojams, **DEŠINĖJE – TIK ŽMONĖMS**. Takto intervalas yra visų medžiagų apykaitos procesų pagrindas, iki šimtųjų mikrosekundžių. Ir tai nepaprastai svarbu norint suprasti „prausimosi“ pirtyje procesą.

Žmogui pradinis ritmas yra 1,0007–1,24 s. Tačiau turime daug Smegenų⁴ genotipų ir kiekvienas skiriasi ne tik išvaizda, bet ir pradiniu ritmu. **Taigi kyla problemų:**

- jei persodinsite širdį Žmogui iš donoro, turinčio tokį patį taktą, tada problemų nebus;

- jei donoro insultas mažesnis, persodintoje širdyje bus sukaupta visa, kas nepajėgi apdoroti, ir tada reikės naujos transplantacijos;
- jei donoro taktas didesnis, tada smegenys turės problemų.

skrandyje.

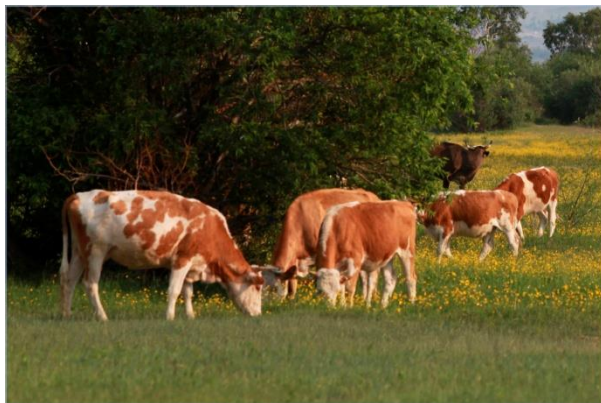
Tačiau kai kurių struktūrų – vorų, vapsvų, bičių – takto intervalas yra didesnis nei 1,0007. Anksčiau minėjau, kad Pietryčių Azijos gyventojai kramto keptus vorus⁵ (beje, gali valgyti ir gyvus). 14 Pietryčių Azijos šalių gyventojai užsifiksuoja 1,24 sekundės, o voro – 1,12 sekundės. Europietis negali valgyti gyvo voro (nebent jis yra keptas, o tai pavojinga), nes jo medžiagų apykaitos ciklai yra daug didesni. Ir kol europiečio mūsų virškinimo sistemos ruoš „šakutes ir šaukštus“, jis turės laiko ką nors nuo mūsų nukąsti. Štai kodėl net ir kepti vorai yra pavojingi mums visiems. Voras gali būti nepakankamai iškepęs ir pabusti su rūgštiniu padažu

Medžiagų apykaitos procesų metu vyksta anihiliacijos (abipusio destruktijos), superpozicijos (perdengimo-sumavimo), normalizavimo (sumažinimo iki tam tikro standarto) reakcijos. Ir visa tai yra būtinų potencialų kaupimo ir nereikalingų potencialų pašalinimo reakcija.

Priklausomai nuo to, ką reikia sukaupti ar „išmesti“, formuojasi dieta. Pastebima, kad arkliai ir karvės visai nevalgo mėsos, o šunys su malonumu graužia kaulus.

Visos biostruktūros, taip pat ir Žmogus, yra sukonstruotos taip, kad jose būtų visas oktavų rinkinys – nuo 16 iki 128. Jos skiriasi pagal paskirtį, o vienos ar kitos oktavų grupės vyravimas sudaro biostruktūros pagrindą. Funkcinis padalijimas į oktavas yra toks:

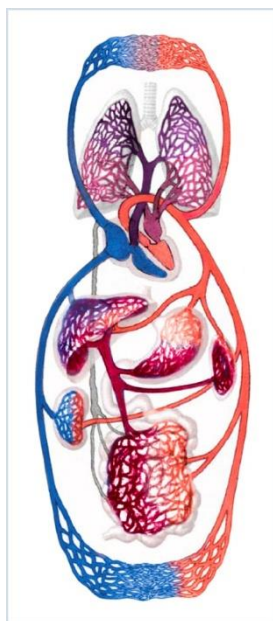
- 16-32 → visų rūšių dujos ir vanduo (visiems reikia kvėpavimo ir vandens);
- 34-46 → reinkarnacijos struktūros (visos struktūros linkusios kaupti šių oktavų dažnių potencialus);
- 48 → platintojas;
- 50-52 → energijos balansas;
- 56-62 → organų valdymas;
- 64 → materialinės struktūros;
- 66-72 → Smegenys;
- 74-86 → reinkarnacijos valdymas;
- 96-126 → valdymas;
- 128 → pagrindinis takto generatorius.

Visų rūšių augalai ir vaistažolės patenka į **34-44 oktavus**. Todėl karvės maistui naudoja tik žolę, žinodamos, kad bus leista būti.

Visi medžiagų apykaitos procesai valdo smegenis, tačiau **GEROS** organizmo ląstelėms **VALDYTOJA YRA ŠIRDIS**. Jei širdis išleido „liuminescenciją“, ląstelės gaus tiksliai „liuminescenciją“, nepaisant smegenų prašymų **aliuminio**.

Širdis turi vieną svarbią savybę – jos negalima taip sustabdyti. Atliekant širdies operacijas, chirurgams visada kyla klausimas – kuri kraujotakos ratą pirmiausia reikėtų uždaryti? Tačiau pirmiausia jie turi suprasti, kam iš viso reikalingas kraujas ir ar jį galima pakeisti kuo nors kitu.

Kuriant Žmogų buvo atsižvelgta į tai, kad siūstuvai (smegenėlės) ir plaučiai turi gauti nepakankamus dažnius, kurių nereikia įprastoms ląstelėms. Todėl buvo sukurti du kraujo apytakos ratai: **didelis ratas** - žemo dažnio struktūros, **mažas** - aukšto dažnio. Platintojas yra širdis – smegenys neįleidžiamos į šį dažnio paskirstymo procesą.

Skirtingai nei raumenys, smegenys negali būti pumpuojamos - jų dydis nesikeičia. **Pirtis** šių matmenų taip pat nepakeis. Kaip valdymo struktūra, Smegenys yra konservatyvios ir nereaguoja į išorinius pokyčius. Tačiau širdis **LABAI AKTYVIAI DOMISI VISAIS POKYČIAIS**.

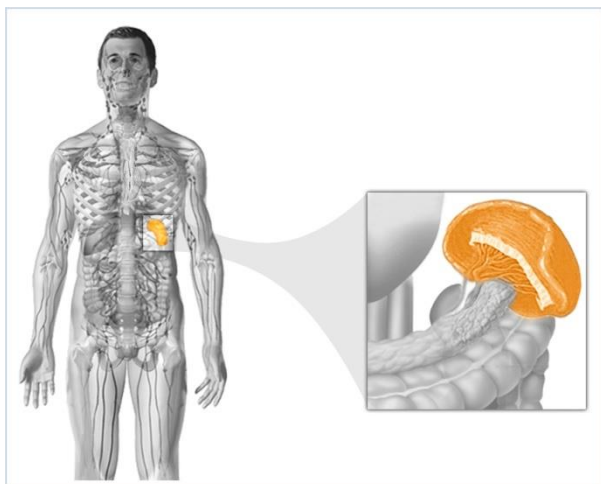
Širdis neturi vingių, todėl nėra skirta informacijai saugoti. Natūralu, kad mąstymo procesas yra *padalintas*. **Širdis priima pagrindinius sprendimus, bet nieko neprisimena, nes nėra jokių vingių. Smegenys dirba tik sau**, todėl jos turi daugybę vingių, kuriose laisvai talpinama bet kokia informacija (kur pavogti, ką apgauti, kurią futbolo komandą palaikyti ir pan.). **SvetL programos BENDRAUJA su širdimi TIK PER SMEGENIS**. Todėl *seka yra tikslinga - pirmiausia SvetL programa, o tada - pirtis*.

4.5. Kraujo plazma

Apie kraujo plazmą daug kalbėti nereikia – apie ją viskas žinoma. Daugiau nei prieš 500 metų mokslas nustatė bendras tiesas – nepajudinamas ir pajudinamas. Visi, net vaikai, žino, kad kraujas yra skystis, dažniausiai raudonos spalvos, jis teka venomis ir arterijomis, patenka į kapiliarus. Kraujo sudėtis yra sudėtinga, jame kasmet randama naujų komponentų ir junginių.

Taip pat žinoma, kad kraujas juda dėl širdies raumens susitraukimų (44 mm Hg), o jo judėjimo metu iš dalies eikvojama gyvųjų ir kitų kūno ląstelių bei darinių raumenų energija. Tačiau pastaruoju

metu kilo įtarimų, kad 7 mikronų skersmens eritrocitai negali įlįsti į 1 mikrono skersmens kapiliarą, tačiau mokslas teigia, kad tai smulkmenos, kad paėmus kraują iš kapiliaro visada bus rastas eritrocitas. Kraujyje yra gana daug darinių, atsirandančių dėl netinkamos žmogaus mitybos. Taigi, aistra saldumynams lemia cukraus kiekio kraujyje padidėjimą, ir tai galima pamatyti plika akimi. Kraujas gali krešėti arba krešėti taip, kaip norima. Biocheminis kraujo tyrimas gana tiksliai nustato visus jos gyvenimo būdo aspektus. Jei pageidaujama, kraujas gali būti perpilamas iš kito šaltinio. Žinomas išradimas, vadinamas „mėlynuoju krauju“, tai yra tam tikras vandens ir jonų mišinys.

Kraujo plazmą gamina blužnį. Jei blužnis nesusidoroja su užduotimi, tada kraujo plazmą galima gauti iš kepenų. Yra žinoma, kiek kraujo yra organizme, kokio ilgio yra visos venos, arterijos ir kapiliarai.

Taip pat žinoma, kad yra du apskritimai - plaučių ir didelis, ir nesvarbu, kurį iš jų apsvarstyt pirmiausia. Iš didelio rato, perėjęs žarnyną ir prisisotinęs viso to, kuo žarnyne gausu, kraujas patenka į Smegenis ir perneša į Smegenis viską, kas vertingo buvo gauta žarnyne. Biocheminei analizei kraujas imamas iš venų, kur jis maksimaliai prisotinamas visais tais jonais ir struktūromis, kurios apibūdina organizmo būklę. Žinoma, niekas net nesugalvotų imti ir lyginti kraujo iš plaučių ir didelių apskritimų.

Viršutinis ir apatinis slėgiai arterijose yra žinomi ir jie niekada neišmatuos spaudimo venose, plaučių apskritime, smegenų kapiliaruose, kepenyse, nes širdis yra viena ir ji visur sukuria vienodą slėgį, o išlaidas, tai yra, aukštą spaudimą smegenų kraujagyslėse esant normaliam kraujospūdžiui, visada galima priskirti aukštam protiniam aktyvumui.

Tiesa, esama nemokslinių požiūrių apie kraujo sudėtį, jo judėjimą, tačiau šios nuomonės pasmerktos išnykti, nes per pastaruosius 500 metų mokslas neatrado nieko, kas galėtų sukrėsti jo pagrindus. Tačiau panagrinėkime ne arklišką požiūrį į kraują, kitaip tariant, nemokslinę kraujo plazmos versiją ir jos naudojimą gyvoje ląstelėje.

4.6. Kraujo plazmos paradoksai arba biologiniai ne arklių raštingumo aspektai

Jei darželyje vaikus kasdien ryte, po pietų ir vakare maitinsite viena manų kruopomis, tai trečią dieną gausite streiką.

Žmogaus kūnas susideda iš daugiau nei **640** skirtingų tipų ląstelių, kiekvienas tipas turi iki **2484** veislių.

Kiekviena ląstelė tik ją atitinkančiu dažniu turi ryšį su Smegenimis. Jei toks ryšys nutrūksta, ląstelė pradeda gyventi kaimynų sąskaita, o kaimyninės ląstelės yra priverstos keisti savo gyvenimo būdą. Kiekviena ląstelė turi savo poreikius: vienai figūrai išsaugoti naudojamas tik kompotas, kitai reikia ir saliamio tipo dešros. Tačiau jei šioms ląstelėms kiekvieną dieną bus skiriamas tas pats ir jos taip pat gilinasi į visas pro šalį plaukiančias atliekas, tada ryšio su smegenimis jau greitai nebereikės, o ląstelės tiesiog pradės gyventi kaimynų sąskaita, atimdami iš jų skaniausius gabalus. Tokioms ląstelėms nebereikia smegenų ir jos gali drąsiai kelti klausimą apie demokratinį valdymo būdą, kai kiekviena ląstelių grupė pasiima tai, kas jai labiausiai patinka.

Pažymėtina, kad ląstelės ne tik geria ir šlapinasi, bet ir valgo bei tuštinasi. Šios ypatybės mokslui žinomos, tačiau dėl problemos subtilumo mokslas šio aspekto neliečia ir ląstelėms labiau linkęs priskirti automatizuoto komplekso vaidmenį, kuriame suvalgoma viskas, kas gaunama ir po savarankiško apdoravimo (arba be jo). it), vėl šeriamas, kad būtų suvalgytas. Taip pašalinama didžiulė problema – narvelio galima ne tik nemaitinti, bet ir nesirūpinti atliekų išvežimu.

Pastaruoju metu pastebėta, kad kai kurios ląstelės keičia pH (netgi buvo pateikta versija, kad pH keičiasi ir ląstelėse, paimtose smegenimis). Tačiau tai iki šiol mokslas priskyrė orų kaprizams (kai lyja, pH turi vieną reikšmę, kai vėjas kitoki). Prisiminkite, kad pH yra neigiamas jonų koncentracijos tirpale logaritmas. Sprendimo tipas nenurodytas.

Taigi, yra konvejeris (venos, arterijos, kapiliarai), kuriuo juda indai. Pirmosios narvų eilės sugriebia viską skaniau, o užpakalinės, jei neturi laiko, gauna tik likučius ar saldų kompotą. Visa tai primena kazachišką pietų variantą – kai visi patiekalai iš anksto sumaišomi katile (pagal principą, kad ir taip viskas susimaišo skrandyje).

Konvejerijoje, be maisto, daug atliekų ir apsaugų (užtikrinant, kad prie gėrybių nepultų bakterijos ir virusai, kurių minios būriuojasi prie konvejerio).

Žinoma, ląstelė gali suėsti apsaugas ir įkasti bakterijas, dėl šios priežasties moksle buvo sukurtos specialios kryptys, tiriančios bakterijų ir virusų elgesį prie konvejerio. Tuo pačiu metu specialiai kuriami medicininiai preparatai, kurie į švarų vandenį atneša nesąžiningas bakterijas ir virusus.

Kadangi šiuolaikinis mokslas daugiau nieko nepastebėjo, pabandykime be nereikalingų smulkmenų vizualiai susisteminti kitokį požiūrį į kraujo plazmos problemą.

Yra žinoma, kad kiekviena ląstelė turi membraną, kuri praleidžia tik tą vandenį, kurioje esanti gardelė yra suderinama su ląstelės struktūros gardelėmis. Todėl vanduo iš vandentiekio ar iš upės čia nepraeis. Be to, ląstelių maisto negalima ruošti kaip gamyklos virtuvėje su dietos numerio etikete (kai kurios ląstelės nemoka skaityti ir gali paimti ne tą lėkštę).

Kiekvienas ląstelių kolektyvas, valgantis pagal tą pačią dietą, turi turėti savo virėją, kuris gauna pradinį (bazinį) sprendimą 54,875975 oktavos. Šį tirpalą ruošia blužnis, jis yra vienodas visoms ląstelėms. Palyginti su šia baze, kiekvienas grupės šefas gamina patiekalus nuo 32,625125 iki 65,750450.

Dietą suplanuoja Smegenys, o jei ląstelei reikia papildo ar kitos dietos (trumpam), Smegenys žino ir duoda atitinkamus nurodymus šefui..

Taigi **DIETOS ANARCHIJA NEPASTEBĖTA** .

Pradinis sprendimas yra standartizuotas pagal sudėtį, tinklelio oktavą, todėl Smegenims nereikia nuolat stebėti blužnies darbo rezultatų, užtenka kontroliuoti pačią blužnį. Žinoma, yra nesąžiningų blužnių, kurios slepia savo būklę nuo kontrolės, tačiau tai yra ypatingas atvejis.

Plazmos etalonai atitinka 66 išvesties parametrus, kurių kiekvienas yra derinamas su ląstele, ir nė viena organizmo ląstelė nelieka be maisto. Vienas pagrindinių valdymo parametrų, kuriuos sukuria pati blužnis, yra oktavų 54.375, 54.450 ir 54.625 nebuvimas. Šias oktavas pagal poreikį prieskonių pavidalu deda patys ląstelių grupių šefai. Be to, į kraujo plazmą turi būti galima įterpti dar 61,450450 oktavų, ant kurių susidaro atliekos (jonai).

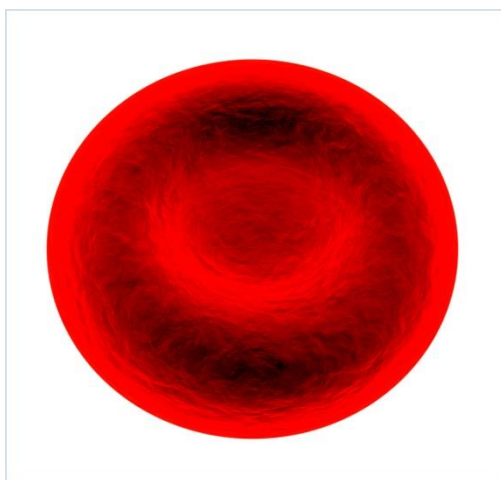
Kadangi grupės šefas gali nesekti visko, ką gamina, o maistas gali pridegti, į plazmą pridedama 54,225225 neprideganti oktava. Šios oktavos buvimas neleidžia kraujo plazmai prarasti likusių tinklelio oktavų (arba susisukti).

Vos tik vanduo pasiekia virėją, jis iškart skuba į šaldytuvą, kuriame sukauptos reikalingos oktavos, jas maišo reikiama proporcija pagal esamą mitybą ir ląstelių pH būklę (pH diapazonas = 6,88-7,45).). Taip atsižvelgiama į ląstelių užgaidas (lėkštės, šaukštai, peiliai, servetėlės ir kt.).

Atkreipkite dėmesį, kad šefas naudoja tik originalų tirpalą, o ne tai, kas ten plūduriuoja, jis pats tirpalą atskiedžia reikiamu kiekiu atitinkamų prieskonių ir kulinarinių priedų, prieš tai jį nufiltravęs.

Laštelės visada gauna šviežiai paruoštą maistą ir tik virėjui sumaišius mitybą (dirbant dviem ar daugiau normų tai įmanoma), griebiasi įvairių protesto formų.

Žinoma, šefas ne iš karto puola maitinti lašteles. Pirmiausia atliekama degustacija. Tada kameros susodinamos (atsižvelgiant į tai, kad vieni miegojo, kiti - kaip ir nubėgus 100 metrų, gauna šiek tiek laiko šukavimui, plovimui) ir dekoratyviai atliekamas kamerų prisotinimo procesas. Tuo pačiu metu virtuvės šefas pasirūpina, kad laštelės nepersivalgytų (kitaip jos nutuktų ir negalėtų būti patalpintos į joms skirtą vietą), o nuo stalo pakiltų jausdamos nedidelį alkio jausmą (pasiekdamos pH vertę 7.44).

Praėjus kuriam laikui po pietų (3-4 val.) virėjas visas lašteles sudeda ant puodo, o *skystos atliekos sukraunamos į vieno tipo indą, o kietosios atliekos* praskiedžiamos pradiniu tirpalu, *į kitą rūšį* (**PAPRASTIEMS ŽMONĖMS AR MOKSLE, VADINAMA, KAD PASKUTINIAJAME KONTEINERYJE YRA ERITROCITŲ**).

Šios talpyklos supilamos į bendrą šaltinio srautą ir, žinoma, joks kitas virėjas nesugalvotų naudoti šiuos konteinerius gaminant maistą. Judėdami toliau į šlapimo pūslę ir žarnyną (pagal priklijuotą etiketę), konteineriai metami į noosferą, kur juos išneša bakterijos azoto turinčioms trąšoms ruošti. Tačiau kartais talpyklų neužtenka visiems, tada jos pasiskolinamos iš kitų grupių, todėl dar labiau stebina biocheminę kraujo plazmos analizę atliekančius laborantus. Naujas gerai žinomo konteinerio turinys dažniausiai tampa daktaro disertacijų tema.

Sandėlio atsargos kasdien papildomos dangaus manos sąskaita. Ir jei staiga paaiškėja, kad šaldytuvai tuščiai, tai nereiškia, kad pavienės sąmonės netekusios laštelės ten įlipo naktį puotauti arba nebuvo dangaus manos. Kaltųjų paprastai reikia ieškoti pas gretimų laštelių grupių komisarų, kurie, tikėdamiesi gero, pasiėmė sau tai, kas jiems gali būti naudinga ateityje.

Kai kurios laštelės nenori eiti į puodą ir turi išmesti tuščius konteinerius, užkimšdamos originalią plazmą tuščiomis dėžėmis. Iš čia atsiranda tai, kas paprastai vadinama, *pavyzdžiui, dešinės pusės cukrus su kairiosios pusės ženklais* – **CUKRAUS NĖRA, O ŽENKLAS YRA „PRIKLIJUOTA“** .

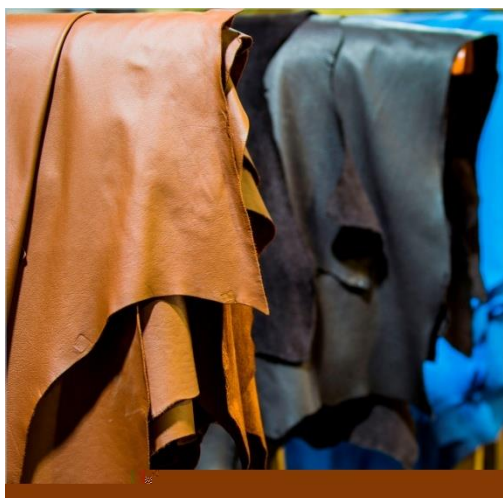

Jei minėtų oktavų neužtenka, tada pietūs gali išgaruoti visų akyse (su naikinimo efektu), o kvapas išlieka **73.450450 oktavų**. Uostymas sukelia ląstelių karščio būseną (vadinamą haliucinacijomis, ypač po narkotikų vartojimo).

Atliekant biocheminę analizę, būtina atskirti kontenerius su atliekomis, o ne kasti į visą krūvą. Tik atskyrus indus, galima paskaičiuoti, kiek (ir kokio tipo) **Ca, Mg, Fe, Na** ir kitų jonų reikėtų įpilti į dangaus maną racionaliai mitybai organizuoti. Susitvarkę su krauju, griebkime odą. ***Ir išmoksime daug naujų dalykų.***

4.7. Oda

Žemiau pateikta medžiaga pateikta be pataisymų pagal K. Willi monografiją. Biologija, red. Mir, Maskva, 1968 m. (Claude Alvin Willy, g. 1917 m., Lankasteris, Pensilvanija, mirė 2003 m. rugpjūčio 7 d. – amerikiečių biologas ir Harvardo universiteto dėstytojas). Tekstas iš monografijos pateikiamas visas, be iškreipimų, o jei yra akivaizdus kvailumas, tada visi klausimai nukreipiami į K. Willy kaip Harvardo dėstytoją. (Priverstinės pastabos, kurias reikės pateikti darbe, yra kursyvu skliausteliuose).

Visi daugialąsčiai gyvūnai iš išorės yra padengti oda arba sluoksniu, susidedančiu iš vieno ar kelių ląstelių sluoksnių. Oda yra daug daugiau nei paprastas išorinis gyvūno kūno apvalkalas, ji yra vienas iš svarbių kūno organų ir atlieka daugybę skirtingų funkcijų.

Bene akivaizdžiausia ir gyvybiškai svarbi odos funkcija – apsaugoti organizmą nuo įvairiausių išorinių veiksnių ir padėti palaikyti vidinės aplinkos pastovumą (Tikriausiai tam, kad joks kūnas niekada nebandytų pabėgti). Būdama skaidri ir lanksti (siekdama geriau prižiūrėti organus), oda apsaugo gilesnes ląsteles nuo mechaninių pažeidimų, atsirandančių dėl slėgio, trinties ar

smūgio (ypač svarbu varpai).

Kol nepažeidžiamas jos vientisumas, oda praktiškai nepraleidžia mikrobu ir apsaugo organizmą nuo ligas sukeliančių organizmų (viskas, kas yra išorėje, linkusi vaišintis tuo, kas yra viduje).

Odos atsparumas vandeniui apsaugo organizmą nuo per didelio drėgmės praradimo, o vandens formose – nuo per didelio vandens prasiskverbimo iš išorės (nesąžiningos kūno ląstelės visada stengiasi ištraukti geriamąjį vandenį, o vandens formos užauga iki banginio dydžio, todėl oda yra didžiausias jų priešas).

Didelę reikšmę turi tai, kad oda gali apsaugoti ląsteles, esančias po ja, nuo žalingo ultravioletinių spindulių poveikio dėl pigmento, kurį gali susintetinti – įdegio (reikia tik būnant Šiaurės ar Pietų ašigalyje, tai nėra reikalingas Afrikoje).

Be to, oda veikia kaip termiškai valdomas radiatorius, reguliuojantis kūno šilumos nuostolius (tai yra, atlieka tas funkcijas, kurių Smegenys nepajėgia).

Šiluma nuolat susidaro dėl medžiagų apykaitos procesų ląstelėse ir kraujotakos būdu pasiskirsto po visą organizmą, todėl, norint palaikyti pastovią kūno temperatūrą, organizmas turi nuolat prarasti tam tikrą šilumos kiekį (atsižvelgiama į šilumą generuojančias chemines reakcijas). vienu metu visose ląstelėse, net ir smegenų ląstelėse, šios ląstelės sušildo ne tik išorinę aplinką, bet ir kaulus).

Dalis šilumos iš organizmo pasišalina su iškvepiamu oru, dalis su ekskrementais ir šlapimu, tačiau apie 90% viso šilumos nuostolių tenka per odą (jei skaičiuotume su ekskrementais išsiskiriančią šilumą, gautume vidutinio našumo atominę bombą).

Kai lauko temperatūra žema, odoje dirginamos temperatūrai jautrios nervų galūnės, o odos kapiliarai refleksiskai susitraukia, todėl sumažėja kraujo tekėjimas per odą (viena iš širdies priepuolio priežasčių) ir šilumos nuostoliai.

Šiltoje aplinkoje atsitinka priešingai: išsiplečia kapiliarai, dėl padidėjusios kraujotakos oda pasidaro rausva ir išsiskiria daug šilumos (pagal šią išvadą, normaliomis sąlygomis oda turi vidutinį spektrą, t.y žalią).

Esant labai aukštai aplinkos temperatūrai, šis mechanizmas negali užtikrinti reikiamo šilumos atidavimo, todėl odos prakaito liaukos išskiria neįprastai daug prakaito (ląstelės, žinoma, nežino, kas ir kodėl iš jų imamas prakaitas).

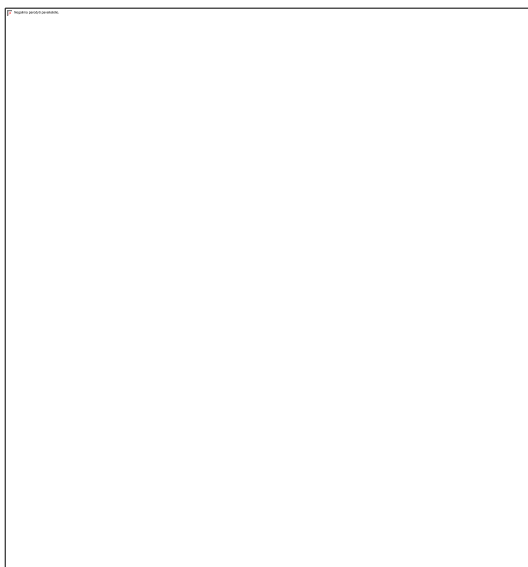
Išgaravus prakaitui nuo odos paviršiaus, sumažėja kūno temperatūra, iš organizmo pasiima šilumą, reikalingą skystam prakaitui paversti vandens garais; norint 1 litrą vandens paversti garais reikia 540 000 kalorijų (jei pastatysite puodą vandens ant ugnies, susidarę garai atvėsins vandenį – kaip ledo gaminimo būdas).

Odoje yra daugybė skirtingų jutimo receptorių, kurių dėka jaučiame spaudimą, temperatūrą ir skausmą bei galime atskirti skirtingus liečiamus objektus. Receptoriai reaguoja į šiuos dirgiklius: Krūzo kūgiai į šaltį, Ruffini kraujo kūneliai į šilumą, Meissnerio kūnai ir Merkel diskai į prisilietimą, Pacini kraujo kūneliai į stipresnį spaudimą, laisvos nervų galūnėlės į skausmingus dirgiklius (odoje nėra receptorių, skirtų analizuoti odos sudėtį), dujos, spinduliuotė, šarmingumas ir rūgštingumas – šios analizės atliekamos uždaroje vidaus organų laboratorijose, sugeriant išorinius dirgiklius).

Odoje yra specializuotų liaukų: apie 2,5 milijono prakaito liaukų yra išsibarstę po visą kūno paviršių (daugelis guli be priežiūros), tačiau daugiausia jų yra delnuose, paduose, pažastyse ir ant kaktos (kaulai taip pat prakaituoja); riebalinės liaukos taip pat pasiskirsto visame kūne, tačiau ypač daug jų yra veide ir galvos odoje (jei ant nosies auga plaukai, vadinasi, šių liaukų yra ir ten). Jie išskiria riebų lubrikantą, kurio dėka plaukai išsaugo drėgmę ir lankstumą (plaukus plauti draudžiama), o oda nesusausina ir neskilinėja (pastebėta, kad atsisėdus ant odinės sofas pliku užpakaliu, ji taip pat iš karto netrūkinėja). Žinduolių pieno liaukos taip pat yra odos dariniai, specializuoti pieno išskyrimui (gerai išspausdami kasdien gausite po 1 litrą pieno).

Esu tikras, kad su tokiais Aleksandro Hatybovo komentarais viskas tapo aišku. Tiesa, čia nekalbėjau apie veido odos šilkiškumą ir kaip tai pasiekama, tačiau atsižvelgiant į daugybę damų pageidavimų, apie tai irgi teks pakalbėti vėliau. Tik noriu pasakyti, kad tai, kas padeda kitiems, gali pasirodyti nenaudinga ir net kenksminga tau. Ir tai visada reikia atsiminti.

4.8. Odos komponentai

Oda susideda iš dviejų pagrindinių dalių: gana plono išorinio sluoksnio – epidermio, kuriame nėra kraujagyslių, ir vidinio, storesnio sluoksnio – dermos, kurioje gausu kraujagyslių ir nervų galūnėlių.

Epidermis, savo ruožtu, susideda iš **KELIŲ SLUOKSNIŲ SKIRTINGŲ TIPŲ LĄSTELIŲ**, kurių skaičius įvairiose kūno vietose skiriasi (*kadangi šios ląstelės negauna tinkamos mitybos, paruoštos kraujo plazmos pagrindu, jos yra priverstos maitintis kontrabanda ir ką joms pasiūlys bakterijos bei virusai, kurie nori prasiskverbti per odą; tuo pačiu šios ląstelės mieliau puošiasi taip, kad žalios žolės fone nesimatytų*).

Odos storis įvairiose kūno vietose labai skiriasi. Oda storiausia ant padų ir delnų (**kai kuriais atvejais – ant uodegos**), kur epidermio paviršius suyra į daugybę siaurų volelių (**žr. kanalus Marse**), sudarydami būdingus raštus (**meninis amatas vystosi su amžiais, o pabaigoje lieka tik modeliai**).

Epidermio sluoksnį, esantį greta dermos, sudaro stulpelinės ląstelės, kurios dažnai dalijasi ir taip susidaro viršutiniai sluoksniai (*pradžioje buvo žodis...*).

Išoriniai epidermio sluoksniai nuolat pleiskanoja ir pakeičiami ląstelėmis iš apatinių sluoksnių (ieškant gero gyvenimo). Kiekviena apatinio sluoksnio ląstelė, linkusi į išorę, susitraukia ir virsta plokščia žvynuota epitelio ląstele (žr. genties tęsinį pagal vyro ir moters epitelio ląstelių trintį), kuri žūva.

Pleiskanos susideda iš galvos odos išorinių epitelio ląstelių likučių (nespėjusių dalyvauti lytiniuose santykiuose).

Derma yra daug storesnė už epidermį ir ją daugiausia sudaro jungiamojo audinio skaidulos ir ląstelės. Išorinis jo sluoksnis, sudarytas iš tankiai susipynusių jungiamojo audinio skaidulų, yra ta dalis, kuri yra įdegusi, kad aprengtų odą (ir suteiktų jai reikiamą spalvą ir stiprumą; oda dažniausiai įdeginama po gimimo).

Po juo, sujungtas su apatiniais raumenimis, yra sluoksnis, sudarytas iš daugybės riebalų ląstelių ir laisvesnio skaidulų rezginio. Ši dermos dalis yra viena iš pagrindinių kūno riebalų atsargų. Riebalai padeda (jei nėra Smegenų) išvengti per didelių šilumos nuostolių ir veikia kaip pagalvė, apsauganti nuo mechaninių pažeidimų (kad nedygtų, nuo pagalvės pašalinamos plunksnos). Derma gausiai aprūpinta krauju ir limfagyslėmis, nervais ir jutimo galūnėmis; jame yra daug prakaito ir riebalinių liaukų bei plaukų folikulų.

Odos spalva priklauso nuo trijų faktorių: nuo gelsvo epidermio ląstelių atspalvio (žalia saulės šviesoje), nuo jų gebėjimo praleisti šviesą, dėl ko pro jas prasiskverbia ryškiai rausva giliau gulinčių kraujagyslių spalva (jei kraujas mėlynas, tada spalva yra vandens) ir raudono, geltono arba rudo pigmento, esančio apatiniuose epidermio ląstelių sluoksniuose, tipo ir kiekio (atsižvelgdami į spalvų fizikos dėsnius, galite gauti bet kokius odos dažus, pvz. maišant spalvas televizoriuje).

4.9. Odos dirbiniai

Žmogaus plaukai ir nagai, taip pat kitų stuburinių gyvūnų plunksnos, žvynai, nagai, kanopos ir ragai yra kilę iš odos (*netinkamos mitybos sąlygomis epitelio ląstelės ant jų gali net nepriaugti*). Visoje odoje, išskyrus delnus ir padus dengiančią odą (*todėl nuolat vyksta diskusijos apie žmogaus kilmę: ar iš beždžionės, ar iš dramblio*), yra daugybė plaukų folikulų – susidaro maišeliai iš vidinio epidermio sluoksnio ląstelių. Šios ląstelės dalijasi ir *formuojasi* plauko ląsteles (*keičiant ne tik struktūrą, bet ir paskirtį – kaip žinia, plaukas reikalingas norint juos ištraukti*), lygiai taip pat, kaip iš vidinio epidermio sluoksnio atsiranda viršutinis sluoksnis arba sluoksniai.

Tačiau šios ląstelės miršta net folikulo viduje, o virš odos paviršiaus išsikišę plaukai susideda iš tankiai sukrautos atliekų masės (*o odos rūpestis dėl plaukų spalvos, blizgesio ir stiprumo yra akių plovimas*).

Plaukai auga nuo folikulo apačios, o ne nuo jo viršaus. Plaukų, taip pat plunksnų ir gyvūnų kailio (*atsižvelgiant į vieną iš plauko kailio formų*) spalva priklauso nuo pigmento kiekio ir tipo, nuo oro burbuliukų skaičiaus ir nuo šių darinių paviršiaus pobūdžio, kuris gali būti lygus arba grubus (*mėgstamiausia ląstelių veikla yra pūsti oro burbuliukus*) ...

Rankų ir kojų nagai taip pat išsivysto iš vidinio epidermio sluoksnio ląstelių suformuotų kišenių; nagų augimas vyksta panašiai kaip plaukų augimas (*su tomis pačiomis funkcijomis; žmogus ypač jautrus ne pačiai odai, o atliekoms*).

Nagai sudaryti iš glaudžiai susikaupusių negyvų ląstelių, pro kurias persišviečia apatiniai kapiliarai, suteikdami nagams įprastą rausvą spalvą.

Riebalinės ir prakaito liaukos išsivysto iš vidinio epidermio sluoksnio, kuris suformuoja kišenes, kurios tęsiasi giliai į dermą. Kiekviename plauko folikule yra riebalinė liauka (*siekiant maksimaliai sulaikyti atliekas*).

(Taigi, nesant smegenims, oda puikiai susidoroja su savo pareigomis, reprodukuoja žmonių rasę, trindama epitelio ląsteles tarpusavyje, suteikdama atliekoms ypatingo grožio ir išsaugodama

visas organizmui reikalingas negyvas ląsteles, taip pat reguliuodama organizmo šilumos balanso procesus.

Be to, išorinio odos paviršiaus spalvą ir struktūrą daugiausia lemia negyvos ląstelės. Pagrindinis vaidmuo visų procesų reguliavimo procese priskiriamas epidermio sluoksniui, ant kurio auga plaukai, nagai, ragai ir kanopos).

4.10. Odos jautrumas

Kaip minėta anksčiau, odoje yra keletas skirtingų tipų paprastų pojūčių (*galinčių išspręsti atpažinimo problemas nepriklausomai nuo smegenų*); vieni jų yra tik laisvi dendritų galai, kiti – dendritų galai, uždengti specialiose ląstelių kapsulėse. (*Taikant fizikos dėsnius ir šiuolaikinius tyrimo metodus buvo rasti atsakymai į visus klausimus apie odos jautrumą*).

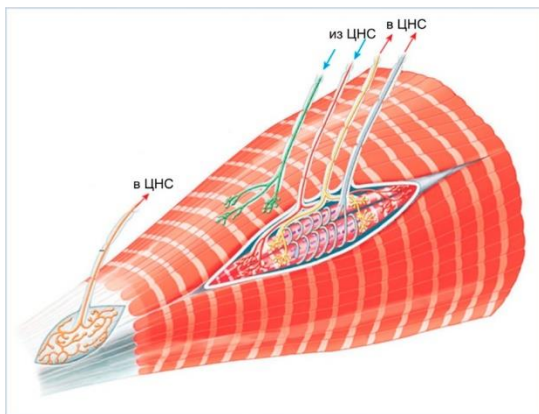
Kai nedidelis odos plotas buvo kruopščiai ištirtas taškas po taško, naudojant standžius šerius (*lietimo pojūčiui patikrinti*) ir karštą arba šaltą metalinę adatą (*temperatūrinio jutimo patikrinimui*), paaiškėjo, kad receptoriai kiekvienam šiam pojūčiui buvo skirtinguose taškuose.

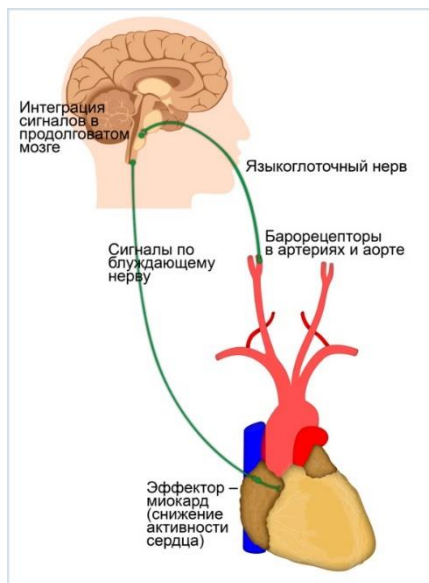
4.11. Kinestetinis jautrumas

Visuose raumenyse, sausgyslėse ir sąnariuose yra nervų galūnės, vadinamos *proprioceptoriais*, kurios yra panašios į tam tikrus odos receptorių. Šios galūnės jautriai reaguoja į raumens ar sausgyslės įtampos pokyčius ir siunčia impulsus į smegenis, kurių dėka jaučiame įvairių kūno dalių padėtį ir judėjimą (*jei būtų pašalintas nors vienas receptorius, žmogus*

vaikščiotu aukštyn kojomis arba žemyn). Šis jausmas vadinamas kinestetiniu; tai suteikia galimybę atlikti įvairius veiksmus rankomis užsimerkus, pavyzdžiui, apsirengti ar rišti mazgus (net kai smegenys išjungtos).

Be to, proprioceptorių impulsai itin svarbūs koordinuotam įvairių raumenų, dalyvaujančių tame pačiame judesyje, susitraukimui, be jų būtų neįmanomi sudėtingi vikrumo reikalaujantys veiksmai (*ypač kalbant apie apgaudinėjimą, kai Smegenys miega*). Šie impulsai taip pat labai svarbūs išlaikant pusiausvyrą (*kuo daugiau impulso, tuo daugiau pusiausvyros*).

4.12. Visceralinis jautrumas

Su vidaus organų receptoriais susiję pojūčiai, itin svarbūs reguliuojant vidaus organų veiklą, retai pasiekia sąmonės lygį (todėl nereikėtų kreipti dėmesio į įvairius vidaus organų skausmus – jie iki šiol nežinomi). Ne smegenys, o receptoriai patys nulems, ką jiems reikia daryti). Tačiau kai kurie impulsai iš receptorių pasiekia smegenų žievę ir sukelia tokius pojūčius *kaip troškulys, alkis ar pykinimas*.

Troškulio jausmas atsiranda, kai dirginami ryklės gleivinės receptoriai; šiai membranai išdžiūvus, receptoriai siunčia impulsus į smegenis, kuriuos interpretuojame kaip troškulio pojūtį (*todėl pašalinus šiuos receptorius troškulio jausmo išvis galima išvengti, o tai labai naudinga dykumos sąlygomis*).

Skrandžio sienelėje taip pat yra receptorių. Kai skrandis tuščias, per skrandį praeina daugybė stiprių, lėtų raumenų susitraukimų, stimuliuojančių receptorius ir verčiant jausti alkį. Įdėjus į žmogaus skrandį guminių balioną, buvo galima nustatyti, kad alkio priepuoliai yra glaudžiai susiję su šiais būdingais susitraukimais. Naujausi tyrimai rodo, kad alkį gali sukelti maža gliukozės koncentracija kraujyje (*todėl negalima valgyti vien rauginių kopūstų, o žmogui optimalu sergant cukriniu diabetu, kurio metu valgyti visai nesinori*).

Gali būti, kad pykinimo jausmą sukelia ir skrandžio receptorių veikimas, tačiau jį sukeliantys susitraukimai nukreipiami virškinamuoju traktu (*jei smegenys yra sėdmenų raumenyse*), o ne žemyn, kaip normali peristaltika.

4.13. Skeletas

Pirmoji ir akivaizdžiausia skeleto funkcija yra ta, kad jis palaiko kūną ir suteikia jam "formą" (*net jei nėra limfinės sistemos*). Tam tikros kietos, patvarios medžiagos reikia, kad išlaikytų minkštųjų audinių svorį (*sukaupytą odoje*) ir būtų patikimas pagrindas raumenų tvirtinimui. Kaulų čiulpai, esantys kaulų ertmėse, atlieka specialią funkciją gaminant visus eritrocitus ir kai kurių tipų leukocitus (*be smegenų žinios ir organizmui, kurio kapiliarų skersmuo didesnis nei 9 mikronai, t. y. kaulų čiulpai veikia nežinomam padarui, nebent tik dinozaurui*). Dviejų tipų specializuotos struktūros, susidedančios iš jungiamojo audinio skaidulų, raiščių ir sausgyslių, skirtos kaulams sujungti vienas su kitu ir pritvirtinti raumenis prie kaulų (*jei jie surinkti teisinga seka*), taip sukuriant galimybę judinti kūną (*iš karto po kaulų, raumenų ir sausgyslių surinkimo, kūnas turi galimybę judėti*).

Mirusių gyvūnų skeletas yra geriau išsilaikęs nei minkštieji audiniai. Didžioji dalis mūsų žinių apie iškastinius gyvūnus ir jų santykius (*įskaitant nesantuokinių santykių skaičių*) gauta intensyviai tyrinėjant jų kaulus. Ištyrę kaulų dydį ir formą, kur prisitvirtinę raumenys ir kt., galite gauti daug informacijos apie gyvūną ir jo gyvenimo būdą (*įskaitant iškvietimų į policiją skaičių ir atlyginimo dydį per pastaruosius 10 gyvenimo metų*).

Žmogaus galūnių skeletas palyginti nedaug skiriasi nuo pradinio tipo, baigiasi penkiais pirštais, o labiau specializuotos kitų gyvūnų galūnės kartais turi keturias – kaip kiaulės, tris – kaip raganosio, dvi – kaip kupranugario arba vieną – panašu į arklio pirštą (*arklys turi dar vieną pirštą*). Nustatytas žmogaus viršutinių ir apatinių galūnių skeleto struktūros pagrindinio plano panašumas (*jei jie keičiami montuojant, tada išoriškai tai gali būti nepastebėta*).

4.14. Pasirinktos pastabos

Remiantis moksliniais duomenimis, išoriškai žmogus susideda iš atliekų, tai yra, jis yra gausiai išteptas ekskrementais. Tačiau žinoma, kad po tam tikro laiko nusėdr ekskrementai pradeda švytėti naktį, o normaliai veikiant riebalinėms liaukoms, net ir dieną esant švelniai saulės šviesai). Turiu pasakyti, kad be riebalinių liaukų, ekskrementai yra kruopščiai prižiūrimi, pavyzdžiui, jie yra nuplaunami nuo visų bakterijų, virusų ir dulkių, bandančių prisijungti prie šviesos šaltinio, naudojant tokius šampūnus kaip "*Running Louse (bėganti blusa)*" (*VOSH & GO*) pagal kazachišką maisto versiją - šiame tirpale (ekskrementams plauti) kondicionierius (rūgštinis tirpalas) ir šampūnas (šarminis tirpalas) sujungiami į vieną buteliuką, kaip ir gaminant pas kazachus - ruošiami visi patiekalai (*įskaitant kompotą*), atskirai, o prieš naudojimą suliejami į vieną katilą (*šiaip skrandyje viskas susimaišo*).

Eksperimentiškai nustatyta, kad stipriausias švytėjimas stebimas kaukolės srityje, kur yra tai, kas paprastai vadinama smegenimis. O kaulų įkaitimas kūnui išleidžiant šilumą ir nepakartojamas išmatų švytėjimas sukuria nepamirštamą vaizdą.

Kai kurių mokslininkų teigimu, piktogramų nimbas taip pat turi dvi antenas, tai yra ragus, kaip ateivius, todėl peršasi drąsi mokslinė išvada, kad visi vyrai-raganosiai yra ateiviai.

Taip pat nustatyta, kad žmonės, turintys karūną, turėtų mažiau kalbėti, nes kuo mažiau kalbate, tuo daugiau šilumos sulaikoma ir prakaituojama; o gausus prakaitavimas Saulės spinduliuose sukuria vaivorykštę, kuri įrėmina karūną. Nustatyta, kad dažnai ir ilgai kalbantys žmonės (*ypač prieš didelę minią*) vaišinami karšta arbata. Šis įprotis prigijo ir tapo tradicija nuo tos akimirkos, kai supratome, kad norint išlaikyti šilumos balansą išduodant šilumą, būtina išgerti ką nors svaiginančio (bet ne aukštesnio nei 96,60 – skaičiuojant alkoholio laipsniu).

Karūnos yra skirtingos. Jei išmatos yra smaragdo žalios spalvos, tada karūna švyti raudonai, jei mėlyna, tada auksinė.

Apskritai mėlynos išmatos yra retenybė, ne daugiau kaip 1:1 000 000 000 000, tai yra, vienas iš trilijono žmonių. Mėlynos ekskrementai išvalomi nuo nemalonaus kvapo (cheminių priedų pagalba), todėl turi savybę net kalbant neprisirišti kitos spalvos. Paprastai didžioji dalis žmonių nėra susipažinę su chemija, todėl siekia perkelti išorinę karūnos formą į piktogramą.

Ekskrementų buvimas padeda paieškose apsaugos sistemai. Šunys, pavyzdžiui, kontroliuodami „savas-ne savas“ pirmiausia uosto ir nustato ekskrementų rūšį, o jei yra netinkamo tipo, tada bando juos ant danties įvesti į kartoteką. Jei tuo pačiu metu įkandama kūno dalis, tai gali būti siejama su išlaidomis ir uolumu.

Atlikta mokslinė analizė leidžia daryti išvadą, kad svarbiausios „**Gamtos karaliaus**“ ląstelės yra **epitelio ląstelės**. Tik šių ląstelių trintis sukuria būtinas sąlygas egzistuoti tiek pačiam žmogui, tiek jo palikuonims. Tik šių ląstelių buvimas turi lemiamą reikšmę genotipo struktūroje. Tik šių ląstelių savybės leidžia gamtos Karaliui atrodyti elegantiškai (ekskrementų savybės išsamiai aprašytos biologijoje). Tik aukšta ekskrementų kokybė leidžia paieškos ir apsaugos grupei laiku surasti gamtos karalių ir nuvežti į **Pirtį**. Turėdamas nuolatinį epitelio ląstelių aprūpinimą, „Gamtos karaliui“ gali nerūpėti, kad jis nebus pastebėtas, o dėl epitelio ląstelių savybių jis negaus visos jam skirtos naudos.

*Tą patį galima priskirti ir „SvetL“ Programų dalyviams, kurie bendraudami su savo „globotiniu“ nustatys – **BŪTINA VESTI Į PIRTĮ AR PALAUKTI**. Tačiau visų pirma, norint judėti į priekį, reikia kuo nors remtis. Siūlau: norint užbaigti šį skyrių ir pereiti prie objekto, kurį reikia vežti į Pirtį, pažinimu, remkitės tuo: „**Netikėk savo akimis, tada būsi mąstantis žmogus**“. Būtent ši taisyklė leido Žmonijai padaryti visus tikrus atradimus, kuriais žmonės naudojosi ir naudosis. Tas, kuris netikėjo savo akimis (sakydamas, kad žemė plokščia) ir plaukė ieškoti horizonto, rado Ameriką ir Indiją. Tas Žmogus suprato, kad Žemės paviršius yra sferinės formos, o jos struktūra daugiasluoksni ir susideda iš daugybės skirtingų sferų. Pasirodo, norint suprasti, kas vyksta pasaulyje už juslinio žmogaus organų suvokimo ribų, reikia **visiškai atsisakyti tų idėjų** apie reiškinius, kuriuos suteikia šie jutikliai.*

Mūsų akys, ausys ir kiti pojūčiai sąmoningai pateikia klaidingą informaciją, kuri nesuteikia mums galimybės krapštyti smegenų, galvojant apie tų dalykų esmę ir tą materiją, kuri yra už mūsų veiklos sferos ribų. Jei, pavyzdžiui, žmogus yra vaisius valgantis padaras, tai atitinkamai jutimo organai yra išdėstyti taip, kad jis tikrai galėtų jausti tuos objektus ir reiškinius, su kuriais jis yra tiesiogiai susijęs, pavyzdžiui, vaisius ir uogas visoje jų šlovėje. Būtent dėl šios priežasties žmogus nebuvo apdovanotas, tiksliau, jo smegenys buvo atimtos iš daugelio gebėjimų, pavyzdžiui, rentgeno ar mikroskopinio regėjimo, todėl negali atsižvelgti į mažiausių atomų sandarą ar net smulkesnes daleles. Ir kaip „pateisinimą“ - žmogus nesimaitina atskirais atomais, todėl jam suteikiamas įvairiaspalvis matymas tam tikruose ribotuose rėmuose, kad jis savo realaus gyvenimo ribose atidžiai apžiūrėtų vaisius ant medžių ir kitų objektų. Čia nesvarbu tiesa – svarbu tiesos surogatas. Tiesa dažnai tokia paprasta, kad ja netikima. Tai viena iš priežasčių, kodėl verta apsilankyti **pirtyse**. Bet net ir po pirmojo apsilankymo pirtyje lygiai toks pat nepasitikėjimo savo ausimis, akimis ir jausmais metodas turėtų būti taikomas tuo atveju, kai Žmogus nori suprasti vykstančių įvykių ir reiškinių, kurie jam nepasiekiami net po pirmo karto pirtyje.

Jei žmonės nori ką nors suprasti arba nori suprasti tiesą už savo funkcionalumo ribų, tuomet būtina suvokti absoliučiai visą informaciją, kurią jums suteikia jūsų pojūčiai, kaip klaidingą. O jeigu Žmogus nori suprasti visuomenės organizavimo procesus ar tai, kas gali vykti socialiniuose procesuose, tai tam būtina visus mąstymo stereotipus šioje srityje priimti kaip klaidingus, ypač šiais laikais. Nes kiekviena tiesa yra žinių sistema, bet ne kiekviena žinių sistema yra tiesa. Bet, nepaisant

visko, mes vis tiek ir toliau atidžiai apžiūrėsime objektą ir viską, kas su juo susiję, prieš siunčiant jį į **Pirtį**.

⁴ **Genotipas** yra smegenų neuronų ir tam tikro organizmo genų galimybių visuma, kuri, priešingai nei genų fondo samprata, apibūdina individą, o ne rūšį. Šis apibrėžimas pateikia tik paviršutinišką sampratą.

5 skyrius. Smegenų struktūros korekcija prieš ir po apsilankymo pirtyje

Amžinai tik Visata ir Žmogaus kvailumas yra baigtiniai. Nors dėl pirms abejoju.

Ėmėsis N. Levašovo knygos tęsinio, puikiai supratau, kas laukia. Tačiau taip pat žinojau, kokią temą iškėliau kartu su visu tuo. Galite paklausti: „Kam tau to reikia? Lengviau neliesti praeities, nejudinti praeitų interesų. Kadangi yra **N. Levašovo** knygų, yra jo internetinių svetainių ir žmonių, kurie blogai ar gerai užsiima informacijos, kurią jis mums visiems paliko, sklaida ir „patikslinimu“, tai **tebūnie**. O jeigu visa tai „prigijo“, tai tegul gyvena taip, kaip yra. Tą patį galima pasakyti ir apie **A.Hatybovą**. Tačiau čia yra šiek tiek sunkiau, nes daugelis jo darbų tiesiog „paslėpti“. Bet vis tiek jau yra pakankamai informacijos, iš kurios galima padaryti tam tikras išvadas arba jų visai nedaryti, gyvenant pagal principą: „**kad būtų tyla, ir pelė nedraskytų**“. Tikriausiai taip ir reikėjo padaryti, jei ne dėl vieno niuanso (šiandien tai mato net ne itin „smalsuoliai“) - viskas, kas vyksta aplinkui, nestovi vietoje. Viskas sparčiai keičiasi ir vystosi. Tačiau kokia kryptimi ji vystosi ir keičiasi? Gerai ar blogai, viskas priklauso nuo to, kas, kaip ir ką „mato“ ir žino. Daugeliui staiga tapo taip lengva suvokti plėtros kryptį, kaip nuspėti namo, kurio pamatai vietomis dingo, vietomis žlugo, likimą. Ką turėtų daryti gyventojai? Ramiai sėdėti ir laukti, kol sugrius? Esu tikras, kad tai nėra geriausias pasirinkimas. Nojus¹ kartą išpranašavo potvynį. Žmonės juokėsi iš jo ir statė namus. Jie nuskendo. Išgyveno tik teisingus žmogus, turintis aštuonių sielų šeimą, kuris pastatė laivą.

Remdamasis savo žiniomis, noriu pasidalinti artimiausios ateities įvykių raidos prognozėmis (jie jau prasidėjo), savo svarba prilygstančią pasauliniam potvyniui. Norint kažkaip palengvinti šį ateinančių laikotarpį žmonėms, reikia sukurti ateities pasaulėžiūros struktūrą, kuri nuo dabartinės skiriasi tiek, kiek laivas skiriasi nuo namo. Visa kita, mano nuomone, **STRATEGINE PERSPEKTYVA YRA BEPRASMIŠKA**, nes statyti namą potvynio išvakarėse, naudojant senąsias žinias ir senąją pasaulėžiūrą, yra kaip mirtis. **Namas geras - sausumos sąlygomis, jūros sąlygomis karstas**. Tas pats pasakytina ir apie Žinias, kurios „priklauso“ absoliučiai daugumai. Reikia ieškoti kažko naujo, iš esmės kitokio, o ne kurti „apsauginę“ struktūrą, pasikliaujant turimomis žiniomis, ieškoti su savo bendraminčiais, kurie jau pradėjo suprasti, kas vyksta. Paiešką reikia pradėti (jei, žinoma, yra noro išgyventi) mokantis ir studijuojant tai, ką šiandien mums paliko N. Levašovas - Mokslininkas, kuris **NEPABAIGĖ RAŠYTI** savo trečiosios knygos „Mano sielos veidrodis“, bet padėjo pamatus ir platformą judėti pirmyn – į naują pasaulėžiūrą ir savų Naujų Žinių įgijimą. Štai ką aš tęsiau, „įmdamas rašiklį“.

5.1. Žmonėms iš lokomotyvo

Įsivaizduokite žmoniją kaip traukinį. Priekyje važiuoja lokomotyvas ir tempia vagonų traukinį. Pirmiausia važiuoja keleiviniai automobiliai, paskui krovinių, o cisternos uždaro traukinį. Ten važiuoja **ŽMONĖS, KURIE TURI SKIRTINGUS PASAULIO SUVOKIMO LYGIUS**. Sėdintys lokomotyve mato supančią erdvę kuo plačiau, nes sėdi priešais didžiulį priekinį stiklą ir didelius langus šonuose. Išorinis pasaulis jiems matomas taip pat, kaip erdvė lokomotyvo viduje.

Lengvuosiuose automobiliuose priekinio stiklo nėra, yra tik dideli šoniniai langai, užtikrinantys matomumą į abi puses. Jei norite, galite net iškišti galvą į juos ir pažvelgti šiek tiek į priekį. Pasaulis už vagono yra neabejotinas šiems keleiviams, kaip ir lokomotyvo keleiviams.

Langų vagonėliuose nėra, bet yra plyšiai, prie kurių galima prisiglausti ir pamatyti išorinį pasaulį. Tačiau dauguma nežiūri pro plyšį, nes yra užsiėmę savo „vežimo“ reikalais. Jiems **PAGRINDINĖ REALYBĖ YRA VEŽIMO ERDVĖ**. Už vežimo nėra pasaulio. Jis būtų laikomas visiškai neegzistuojančiu, jei ne plyšiai, į kuriuos kartais galima pažvelgti ir įsitikinti jo buvimu. Išorinis pasaulis tarsi egzistuoja, bet kartu tai beveik abstrakcija.

Paskutiniai eina cisternos. Jie sandarūs – nėra langų ir įtrūkimų. Žmonės juose nemato išorinio pasaulio. Vienintelė jų realybė yra cisternos tūris, kuriame jie tarsi užmūryti. Pasaulis už cisternos jiems net nėra abstrakcija, jo tiesiog nėra.

Tarp mašinų „plūsta“ žmonių. *Kas nori pažinti jį supantį pasaulį kaip visumą, jis juda lokomotyvo kryptimi ir vieną kartą į jį patenka*. Kiekvienas, kuris nenori žinoti nieko kito, kaip tik jam matomą realybę vežimo viduje, juda link tankų ir vieną dieną atsiduria autocisternoje. Kai kurie iš tų, kurie siekia pažinti visą, patenka į lokomotyvą. Visi, kurie neturi tokio siekio, vieną dieną atsiduria cisternoje. Žmonės lėčiausiai palieka lokomotyvus ir autocisternas. Aklieji leidžiasi iš lokomotyvo. Matantieji (kitai – intuityvieji) palieka cisternas. *Nedidelė dalis žmonijos šiandien keliauja lokomotyvu* – tiesiogine prasme vienas iš milijono (net iš dešimties ar šimto milijonų). Šimtai procentų keliauja lengvaisiais automobiliais. Dešimtosios procento – prekiniuose vagonuose. Likusi žmonijos dalis (apie 99 % žmonių) savo gyvenimo kelionę leidžiasi cisternoje. Kiekvienas turi savo, bet visi įsitikinę: yra tik **JAM MATOMA REZERVUARO ERDVĖ**. Nei sąmonės, nei pasąmonės lygmenyje keleiviams net nekyla mintis: *"ar yra kažkas už tanko ribų?"* Jiems **MATOMA YRA VIENINTELĖ REALYBĖ**.

Skirtingas tikrovės suvokimas lemia dialogo tarp skirtingų erdvių žmonių galimybę. Važiuojantieji lokomotyvu gana laisvai bendrauja su žmonėmis iš lengvųjų automobilių. Bendravimas su krovinių vagonų keleiviais įmanomas, tačiau sunkesnis. Su uždaro erdvės žmonėmis (iš cisternų) tai neįmanoma, nes skiriasi jų idėjos apie pasaulį, skiriasi ir tikslai. Tiesiog nėra dalyko bendravimui tarp regėtojų ir aklųjų. Tik kiti aklieji lengvai randa bendrą kalbą su aklaisiais. Prekinių vagonų keleiviai, niekada nežiūrėję pro plyšius, supranta tankų keleivius, bet tai – niuansai. Pagrindinė mintis yra ta, kad „skirtingi“ *negali susisiekti vienas su kitu, kiekvienas mato – savo*. Jei vabzdys mato kelių centimetrų spinduliu nuo savęs, su juo nėra prasminga pradėti pokalbį apie žvaigždes. *Jei žmogaus pasaulėžiūrą riboja dabartinio gyvenimo*

rėmai, nėra esmės kalbėti apie pasaulį, esantį už rėmų ribų. „Išorinio pasaulio“ sąvoka jam neegzistuoja.

Rašau tai visiems lokomotyvo žmonėms, daugeliui lengvųjų automobilių, kai kuriems vagonams. Ir nė vienam iš tankų, nes, mano nuomone, nėra prasmės. Tačiau yra vienas „bet“ ... Faktas yra tas, kad daugelis patys didžiąją savo gyvenimo dalį praleido uždaroje erdvėje. Įvykių serija juos išvedė iš erdvės. Todėl **TANKAS - NĖRA NUOSPRENDIS**, nes „atsirado“ kompleksas „SvetL“, ir visi jį pritaikę (pabrėžiu – visi!) gali pamatyti daugiau.

Tikriausiai sutiksite su manimi, kad šiandien daugeliui būdingas gyvenimo bruožas yra ne žinių, o gėrio siekimas. Kiekvienas žmogus, atsidūręs tarp palankios ir nepalankios aplinkos, visomis išgalėmis stengėsi ir siekia gėrio. Ne paslaptis, kad negyva materija, skirtingai nei gyvoji, nesiekia jokie gėrio, viską nusprendžia atsitiktinumas. Tačiau šiandien reikia **SIEKTI** gėrio **TIK PER PAŽINIMĄ** ir savo Naujų Žinių kaupimą šiame fone. Toks tikslas atrodo neįprastas, todėl daugeliui baisu jį įgyvendinti. Vienas dalykas yra kalbėti apie tai virtuvėje, o paskui vėl pasinerti į savo dabartinį gyvenimą, kitas dalykas yra pradėti pokalbį būtent tam, kad per savo žinias jį, šį tikslą, įgyvendintum ir gautum rezultatą.

Atgaivindami **RMTD** organizaciją su N. **Levašovu** nusprendėme, kad, skirtingai nei jo sukurtas **ROD VZV**, reikia ieškoti ir įtraukti žmones, kurie ne tik mėgsta kalbėti šia tema, bet ir geba nuo žodžių pereiti prie darbų. Teoriškai kiekvienas gali tai padaryti, tačiau daugelis yra sukaustyti tolimos baimės. Tokiems žmonėms veiksmas niekada nebūna toks baisesnis, kaip jį piešia vaizduotė. Tačiau reikia įveikti save ir eiti Žinių link. Baimė turi dideles akis, bet, kaip sakoma, „**akys bijo, o rankos daro**“. Pradėti verta (tik rimtai, o ne taip, kaip daugelis virtuvės patriotų yra įpratę) ir pamatysite, kad viskas nėra taip baisu. Šiandien visa tai priskiriu susikurtų N. Levašovo Naujų žinių klubų dalyviams, kurie vaidina reikšmingą vaidmenį siekiant Žinių ir suvokiant mūsų pergalę. Istorijoje yra daug atvejų, kai didžiulis ir, atrodo, neįveikiamas priešas pasirodė esąs „kolosas su molio pėdomis“. Dauguma šiuolaikinių sistemų, su kuriomis susiduriame beveik kasdien, yra būtent tokios. Jie atrodo didžiuliai, galingi, nesugriaunami, bet kartu sunkiai išsilaiko. Norint juos „sulaužyti“ (ir teks „sulaužyti“ pirmiausia Žinių labui ir tik antra - gėrio labui, atleiskite už šią tautologiją), reikia kišti pirštą į reikiamą vietą. Silpnąją vietą galima nustatyti tik per pažinimą. Užduotis numeris vienas – suprasti silpnąsias kolosų vietas. Antra užduotis yra turėti pirštą, kurį būtų galima kišti. Toliau „pastatas“ pradės griuti dėl augančios naikinimo bangos (domino efekto). Visa tai turi tiesioginės įtakos mūsų dabatinei pasaulio tvarkai ir pasaulio supratimui.

Bet kuri sistema kažkiek silpna, kažkirk stipri. Per pakartotinio kūrimo laikotarpį mes kalbėjome daug apie tai su Levašovo **organizacija**, apie kurią aš jau parašiau ir kurią mes laikinai pavadinom "**RMTD**". Jau tada man buvo aišku, kad tas, kuris supranta abu, turi šansą. Galimybė ateičiai. Mano mėgstamiausias istorinis herojus Aleksandras Makedonietis neperėmė valdžios Persijoje, nes turėjo stebuklingą galią. Jis tiesiog žinojo ir suprato prieš silpnąsias dėka Ksenofonto² įrašų, kurie anksčiau dalyvavo kampanijoje prieš Persiją. Tai buvo Žinios.

Labai trumpai apie šių įrašų esmę (Žinios): Persijos karaliaus Kyro jaunesniojo giminaitis buvo vienas iš Persijos provincijų satrapu (gubernatorius). Puikiai žinodamas persų armijos žmogiškosios medžiagos kokybę, jis pasamdė 10 000 graikų samdinių ir pradėjo karą prieš Darijų. Per tragišką nelaimingą atsitikimą gubernatorius žuvo pačioje pirmojo mūšio pradžioje. Graikai atsitraukė, o Ksenofontas akcijos istoriją aprašė knygoje „Anabasis“ („Kelias namo“).

5.2. Atsitraukimas į istoriją

Nikolajus Levašovas dažnai **pateikdavo** išsamių praeities pavyzdžių, jei galėjo suteikti supratimo ateityje. Aš taip pat eisiu šiuo keliu, juolab kad mažai kas žino šią istorinę akimirką. Taigi **Aleksandras išmoko „Anabasi“ mintinai** ir suprato priežastis, paskatinusias gubernatorių nebijoti kovoti prieš visą Persiją.

Gubernatorius žinojo persų armijos kainą: prieš graikiškąją, nepaisant didelio skaičiaus, ji bejėgė kaip milijonas 80 metų senų moterų prieš tūkstantį GRU specialiųjų pajėgų karių (šiek tiek perdėta, bet esmė yra perduota).

Jei maištaujantis satrapas nebūtų miręs, jis būtų turėjęs visas galimybes gauti tą patį rezultatą, kokį vėliau gavo Makedonietis. Jei Cyrus jaunesniajame manytume, kad jis yra subtilesnis politikas, tai neabejotina, kad jis būtų pasiekęs dar geresnių rezultatų nei Aleksandras. Tačiau dėl tragiškos avarijos Persijos provincijos gubernatoriaus pasamdyti spartiečiai pralaimėjo persų „senoms moterims“. Aleksandras žinojo, kad Persijos galia yra propagandos burbulas. Karalius Darijus galėjo suburti milijono žmonių armiją, kuri sužavėjo pasauliečio vaizduotę, bet tai nepalietė Aleksandro, nes jis suprato šios kariuomenės kokybę, žinojo, kad persų kariuomenė neatsilaikys prieš graikų falangą, pagrindinė to meto karinę jėgą. Vienas Spartos karys atstovavo didesnę jėgą nei dešimt persų karių.

Darijus propagandinę galią skyrė ir nuo realios valdžios. Žinodamas savo žmonių karinių savybių vertę, jis nenorėjo kautis. Persijos karalius matė savo užduotį vengti jo, išlaikydamas savo valdžią. Pergalėje be karinio susidūrimo persai turėjo daug patirties. Persijos karaliai laimėjo intrigomis ir kyšininkavimu. Ar tai neprimena kai kurių šių dienų valdovų veiksmų?

Darijus kaip kompensaciją Makedonijai pasiūlė tris kartus astronomines sumas ir žemes. Savo pirmąjį pasiūlymą jis pateikė prieš Issus mūšį. Makedonietis atsakė: „Cariau Aleksandrai - Darijau... Nerašyk man kaip lygiam. Viskas, kas tau priklauso, yra mano. Jei jums ko nors reikia, praneškite man tinkamai, antraip elgsiuosi su jumis kaip su nusikaltėliu. Jei nori kovoti už savo sostą, kovok, nebėk. Kad ir kur pasislėptumėte, būkite tikri, kad aš jus surasiu“.

Darijus išsėdė, bet po pralaimėjimo Issus vėl pasiūlė taiką su dar didesnėmis nuolaidomis. Aleksandras vėl atmetė. Prieš Gaugamelos mūšį Darijus dar kartą pasiūlė Aleksandrai taiką ir precedento neturinčias nuolaidas. Be didžiulių pinigų sumų ir teritorijų, įkaitu jis pasiūlė savo sūnų Ohą. Dėl neįprasto pasiūlymo pobūdžio Aleksandras šią problemą iškėlė į karo tarybą. Karinis vadas Parmenionas pareiškė: „Jei būčiau Aleksandras, aš priimčiau šiuos pasiūlymus“. - Ir aš juos priimčiau, - atsakė Aleksandras, - jei būčiau Parmenionas. Darijui buvo atsisakyta trečią kartą. Galų gale Aleksandras pasiėmė viską.

Makedonietis niekada nekalbėjo su Darijumi Azijos padalijimo tema, nes nelaikė jo Persijos šeimininku. Kartu neabejotina, kad visi Darijų kaip Persijos šeimininką apibrėžiantys „lapeliai“ buvo tvarkingi. Pas makedonietį buvo tvarkingas pagrindinis „popierius“ – jėga.

Stipriųjų teisių įteisinimo klausimų niekada nekyla. Darijus turėjo visas teises į Persiją, bet makedonietis turėjo galią, ir viskas stjo į savo vietas. Beje, **Nikolajus II** apie save rašė: „Rusijos žemės savininkas“. Jo įstatyminiai įpėdiniai turėjo visas įstatymines teises į turtą. Bet čia yra problema – jie neturėjo galios. Niekas nežinojo, kad Leninas turi tik galią be teisių. Dėl to jis tapo Rusijos žemės savininku. O caro įpėdiniai... Apie kai kuriuos nieko nežinome, nes tai iki šiol „paslaptis su septyniais antspaudais“, kiti „buvo“ sušaudyti, kiti išvyko į užsienį... gyventi ir būti pasipiktinę..

Šia prasme Darijus buvo kažkuo panašus į rusų oligarchą. Formaliai jis yra tarsi savo turto savininkas, bet iš tikrųjų jis yra administracijos vadovas. Jo valia vidaus sferoje yra pirkti jachtas, rūmus ir pan. Verta pabrėžti, tai yra sukūrus menkiausią grėsmę, situacija pasikeis. Valdžia nesiderės su juo dėl tos pačios priežasties, dėl kurios Aleksandras nesusiderėjo su Darijumi. Jį tuoj pat pastatys į savo vietą (pasirinkimas nėra turtingas: arba paklusti, arba į Londoną, arba į Sibirą). Persų visuomenė pripažino karaliaus galią tol, kol jis neatsisakė iššūkio. Tai apribojo Darijaus strategines iniciatyvas. Pavyzdžiui, jis negalėjo pasinaudoti graiko Memnono patarimu, kuris vis dar tarnavo Makedonijos tėvui karaliui Pilypui. Graikas pasakė Darijui: „*Neįmanoma dalyvauti mūšyje su Aleksandru dėl daugelio priežasčių*“, ir nurodė priežastis. Tačiau persų didikai, turėję įtakos karaliui, buvo ne kariniai strategai, o aparatūros žaidimų ir intrigų meistrai (kaip ir šiandieninėje mūsų Vyriausybėje). Jie tiesiog nesuprato pavojaus prigimties ir graiko patarimų esmės ir daugiau galvojo, kaip pergalės faktą panaudoti savo naudai. Kaip nugalėti makedonietį – jie apie tai visiškai negalvojo, jiems tai atrodė savaime suprantama, nes ir jie buvo propagandinio mito aukos.

Tokioje atmosferoje samdomas graiko vadas, vienintelis supratęs situaciją ir žaidimo taisykles, buvo nenaudingas. Jis buvo tarsi žmogus, duodantis patarimus žmonėms, kurie nemoka žaisti šachmatais. Jis pataria atsisakyti riterio, kad vėliau žaisti šachmatais. Tačiau nelaimingi žaidėjai iš vieno pasiūlymo paaukoti arklį supyksta ir pradeda įtarti išdavystę.

Jei Memnonas būtų galėjęs vadovauti armijai, jis būtų kompensavęs persų armijos žmogiškosios medžiagos kokybę naudodamas aukšto lygio strategiją ir taktiką. **Napoleonas sakė** : vienas arabas nugalės penkis prancūzus. Tačiau dešimt tūkstančių prancūzų nugalės penkiasdešimt tūkstančių arabų. Jei arabai turėtų savo Napoleoną, arabų pranašumas išliktų. Bet kadangi Napoleonas buvo su prancūzais, arabai pralaimėjo.

Jei makedonui būtų pasipriešinusi panaši, karine prasme, vertybė, jis nebūtų turėjęs šansų. Persai būtų laimėję skaitine persvara, nepaisant aukštesnės graikų karių kokybės ir Makedonijos genialumo. Tačiau persų kariuomenės vadai Aleksandriui net nebuvo artimi. Jie buvo tinkami baudžiamosioms civilių gyventojų ekspedicijoms. Jie buvo bejėgiai prieš karo mašiną, kaip milicija yra bejėgė prieš kariuomenę.

Persų biurokratija negalėjo perduoti valdymo graikui. Visi tai suprato. Memnonas taip pat suprato, todėl bandė atkalbėti persus nuo karo. Jis įrodinėjo: jei makedonietis pralaimi, viskas gerai, eilinė karinė nesėkmė. Bet jei pralaimi, prarasi šalį. Graikas pasiūlė „išdegintos žemės“ taktiką: trauktis į vidų, paliekant dykumą – sunaikinti pasėlius, sudeginti kaimus, miestus; atimti grūdus, vogti galvijus. Makedonijos kariuomenė mirtų iš bado, troškulio ir kitų problemų, kurios neišvengiamos didelei masei žmonių, atsidūrusių dykumoje.

Persų didikai, stambūs žemvaldžiai, tokių patarimų net nenorėjo klausyti. Vietoj dėkingumo jie apkaltino Memnoną ketinimu pakenkti šalies ekonominei galiai, tai yra išdavyste ir kitais piktavališkais planais.

Memnonas siūlo kitą planą: į Makedoniją išsiųsti keliasdešimties tūkstančių persų karių desantines pajėgas. Tai neturės įtakos persų armijos kovinei pasirengimui, o makedonietis prieš grėsmę užgrobti savo karalystę bus priverstas trauktis. Persų politikai negalėjo išgirsti graikų vado ir stratego Memnono patarimų, nes jie kalbėjo skirtingomis kalbomis ir siekė skirtingų tikslų. Jie negalvojo, kaip nugalėti makedoną. Jie galvojo, kaip išlaikyti įprastą gyvenimo būdą ir kaip ateityje išsiderėti įvairių pranašumų iš karaliaus. Beje, panašioje padėtyje atsidūrė ir šiuolaikiniai bajorai krizės akivaizdoje. Visi jie įsitikinę, kad krizė kažkaip bus įveikta, nes...kaip galėtų būti kitaip? Jie nemąsto, gyvena įprastą nusistovėjusio gyvenimo sklandumą. Ir jie pralaimės kaip persai.

Aleksandras buvo galva ir pečiais aukščiau už persus (žmones, kurie atrodo kaip šiuolaikiniai pareigūnai). Jie gyveno saugų, gerai maitinamą gyvenimą ir nemokėjo žaisti tokiais šachmatais, kokius jiems primetė makedonietis. **Auksas Aleksandruui buvo ne būdas aprūpinti gyvybę, o žaidimo žetonai.** Būdingas poelgis: visus savo išteklius investavo į kariuomenę. Į draugų ir artimųjų klausimą, ką atideda sau, makedonietis atsakė: „Palieku sau viltį“.

Aleksandras suprato persų visuomenės ypatumus. Jis žinojo, kad nestandartinių, bet tik tikrų Memnono patarimų nepriims persų didikai. Esant tokiai situacijai, karalius negalėjo eiti į savo krašto griuvėsius. Be to, Persijos karalius privalo dalyvauti pagrindiniame mūšyje. To reikalavo paprotys, ir tai buvo silpnoji persų karo mašinos vieta. Jei centras (karalius) bus supurtytas, visa kariuomenės masė, nieko negalvojant, pavirs į skrydį.

Makedonietis šioje vietoje smogė du kartus, o Darijus du kartus pabėgo iš mūšio lauko (pirmą kartą – Issus mūšyje, antrą – prie Gaugamelos). Tai buvo ne sąmoningas atsitraukimas, o bėgimas panikoje ir baimėje, viską apleidus. Karalius gyvybės neišgelbėjo, nes skrydis prilygo savizudybei ir reiškė dieviškojo statuso praradimą. Pabėgęs karalius arba apsimetė dievybe, arba dievai nuo jo nusisuko. Abiejose versijose mirtis jo laukė iš savo aplinkos. Darijus visa tai suprato, bet spaudžiamas makedono, iš vienos pusės, ir savo prigimties, iš kitos pusės, pabėgo kaip bailys. Jis nesitraukė dėl strateginių priežasčių, tiesiog pabėgo, neįveikęs gyvūninės baimės.

Persų pareigūnai, besitraukiantys kartu su karaliumi, **vėliau nužudė Darijų**. Tada **makedonietis šiems pareigūnams įvykdė mirties bausmę** už tai, kad ėmėsi laisvės spresti klausimus, nepriklausančius jų kompetencijai.

Kokią išvadą galima padaryti iš to, ką skaitėte ankstesniuose skyriuose? **Pirma**, taip, tai įdomu kaip istorinis faktas kasdieniam gyvenimo lygiui. **Antra, LAIMINE JĖGA, BET ŽINIOS**. Ir **trečia** – visi aprašyti įvykiai vyko žmonių „palapinės“ valdymo pradžios ir konkrečios

biomasės – įvairaus mastymo žmonių – paruošimo, jų skaičiaus nustatymo ir paskirstymo rėmuose, vyraujant tam tikros kategorijos skaičiui, fiziškai sunaikinant kitą (šiuo atveju persus).

Tai buvo pasirengimo perėjimui prie specifinių smegenų genotipų „auginimo“ programos, kurią tiesiogiai „kontroliuoja“ Ebrai. Aleksandrą Didįjį „pasirinko“ SU (pagal tam tikrus jo smegenų parametrus), o visi jo atlikti veiksmai — **YRA TIKSLINIO ĮGYVENDINIMO REZULTATAS, KAD VYKDYTAS KONKRETUS TIKSLO VEKTORIAUS**. Pagal tą patį principą buvo „sukurti“ ir kiti reikšmingi istorijos momentai, kurie, istorikų ir paprastų žmonių nuomone, buvo pagrindiniai „lūžio taškai“.

Įkvėpti makedono pavyzdžio, mes ir toliau ruošimės trokšdami „**įeiti į pirtį**“ .

5.3. Pasaulio supratimas per asmenybes

Tarp daugybės žmonijai pateiktų visatos aprašymo paveikslėlių aptikau dar vieną N. **Levašovo** savo darbuose sukurtą – Visuotinio pasaulio paveikslą. Ir, ko gero, tai vienas realiausių. Be to, šio paveikslas tęsinis ir supratimu reikėtų laikyti viską, kas parašyta (apibūdinta) A. Hatybovo kaip vientisa. Tačiau ar galima sakyti, kad jų aprašytas universalus Pasaulio paveikslas toks naujas ir originalus? Ne! N. **Levašovo** ir A. **Hatybovo** aprašytas ir mūsų Žemėje „pastatytas“ universalus Pasaulio paveikslas nėra naujas. Žemės ir jos gyventojų užgrobimo ir pavergimo motyvai yra daugelio planetos tautų folklore. Jų sukurtas paveikslas yra naujas ir originalus savo apimties platumu ir aprašymo specifiškumu. Vienas astrofizikas, mokslų daktaras (kai paprašiau jo „sukritikuoti“ Levašovo knygą „Nevientisa visata“) man pasakė: „... tik tas, kas ten buvo, gali parašyti kažką panašaus! pirmą kartą buvo pateikta vizija apie specialiai nukreiptą „galimybę“ Žmonijos civilizacijos „evoliucijoje“, tiksliau, jos degradaciją (ypač mūsų laikais). Bet kodėl būtent dabar iš žmonių buvo atimta galimybė savo akimis pamatyti ir tai, kas vyksta, ir priešą (juk mūsų protėviai jį matė ir su juo kariavo!)? Atsakymas paprastas ir kartu sudėtingas – ***mato tik tie, kurie nori pamatyti***. O noras norėti ką nors pamatyti ir suprasti žmonėms buvo atstumtas, o dabar šis klausimas mažai kam glumina net po įvykių, kuriuos vienokia ar kitokia forma paliečiau pirmoje knygoje. **VISI MOKSLINIAI ATRADIMAI** žmonijai - **TAI, KĄ MUMS LEISTA BUVO DARYTI**, ir nieko daugiau. **Teslos, Searlo, Grebennikovo** ir daugelio kitų atradimai „žlugo“ ne dėl fenomenalaus šių išradėjų požiūrio ir gamtos reiškinių išmanymo, o dėl „gamtos dėsnių“ specifiškumo ir išorinių jėgų (nebūtinai tamsių) valdomumo. Ir tai matyti N. Levašovo ir A. Hatybovo darbuose. Pavyzdžiui, ar tikrai Nikola Tesla galimybės buvo didesnės nei šiuolaikinio radijo mėgėjo? Žinoma, kad ne – net tūkstantį kartų mažesnė. Taigi, kokia yra „Tesla“ sėkmės paslaptis? Tai, kad jis „pajuto“ galimybę be nuostolių perduoti aukštesnių oktavų energiją žemesnėms. Ir šią galimybę iki „ne“ atnešė Ebrų valdymo sistema, pirmiausia finansinio kapitalo pastangomis (per Morganą), paskui mūsų erdvės parametrų „pakeitimais“ (pakeisti kai kurie erdviniai dažniai), o vėliau klaidinga reliatyvumo teorija buvo pristatyta per **Albertą Einšteiną**.

Searlo (J.R.R. Searle) ir **Viktoro Stepanovičiaus Grebennikovo** efektai neturėjo nieko bendro su bendros (mūsų supratimu) erdvės fizinėmis savybėmis, bet pateko į ebrų objektų (440 tipo) įtakos sferą, kuri naudojo šių objektų energiją, prietaisų. Vėliau, perkeliant ar naikinant šiuos objektus, šie efektai išnyko.

O kas yra „reliatyvumo teorija“? Tai ne teorija, tai **SU** sukūrė žmonijai „kepurę“ jau „mokslinės pasaulėžiūros“ lygmenyje, nes **SU** sukūrė religinę „kepurę“ tolimesniam valdymui. Žmonija jau buvo nepatikima. Erdvė buvo išplėta ir pakeista „naujiems žmonijos valdymo principams“ per mokslą ir pažinimo galimybes, tačiau griežtai laikantis užprogramuotos kontrolės ir smegenų genotipų „išdirbimo“.

Šiuolaikinė žmonija neturi nei istorijos (**istorija**, bet teisingiau būtų sakyti - tikros kronikos), nei Žinių apie supančios tikrovės suvokimo realybę. Tai tapo grandinėmis, kuriomis žmonija buvo prirakinta prie vergijos uolos, nes beveik visi pagrindiniai atradimai mus supančioje Visatoje yra ne kas kita, kaip *įsibrovėlių žaidimas su primityviu žmogumi* , kaip darželyje vaikams metama vis naujų formų kubelių, kad jie „netyčia“ surinktų duotą figūrą. Ir tai skelbiama kaip įstatymo atradimas ir „naujos žinios“!

Norint iš išorės valdyti į Žmogų įdėtas žinias, būtina atimti iš jo vidines žinias. O atimti iš Žmogaus vidines Žinias nėra taip paprasta. Invazijos kontrolės sistema tai darė **18 000 metų (!)** Ir vis tiek buvo nugalėta.

Mūsų išsivystymo lygio žmogaus požiūriu, beveik neįmanoma nustatyti, *koks buvo žmogus prieš 18 000 metų* . Galite žodžiais apibūdinti prarastas savybes, kurias turėjo mūsų didieji protėviai, bet tai bus tik žodinis aprašymas, kuris praktiškai negali būti transformuojamas vidinėje Žmogaus struktūroje iki tinkamo lygio, kad būtų galima tinkamai suprasti. Galite pabandyti akliems paaiškinti visą vaivorykštės grožį, tačiau žodinė šio reiškinio esmės perteikimo forma vargu ar padės akliems suvokti ir suprasti stebuklingos vaivorykštės pasaulį. Norint suvokti ir suprasti tokio pobūdžio reiškinį esmę, kad vyktų tolesnė raida, būtinas gana intensyvus vidinis darbas, o svarbus pagrindinis veiksnys – genotipas, kuriam priklauso Asmuo. *Žmogaus kūnas ir genotipas yra kaip mašina – blogas negali nueiti toli ir greitai*. Ir nereikia traktuoti genotipo sampratos kaip kažko neigiamo ar atmetančio. *Mes visi esame tūkstantmečio Valdymo sistemos darbo „produktas“*. Bet šiandien netikėtai per **A. Hattybovo** darbus sužinojome apie Smegenų genotipą, skaitėme iš Levašovo apie Esmę, apie jos raidą ir pradėjome „apmąstyti“ klausimą – „kur turėtume“ paimti save? Koks genotipas? Ir išmokę - ką su tuo daryti!? Į šį klausimą gražiai ir su puikiu humoru atsakė **A.Hattybovas** viename savo straipsnių. Šį atsakymą pateiksiu toliau, praktiškai nieko nekeisdamas.

Išoriškai žmogaus kūnas yra simetriškas. Simetrijos ašis eina per kūno vidurį, padalydama jį į dvi veidrodines dalis. Bet kažkodėl tokios simetrijos vidinėje Žmogaus kūno struktūroje nepastebima. Dabar žmogus turi vieną širdį (anksčiau buvo dvi), vieną kepenis ir jau daug nesuporuotų organų. **Ebrai** atliko gerą darbą su šiais žmogaus pakeitimais per savo **SU**. Vidaus organų „suporavimas“ suteikė Žmogui reikšmingą gyvenimo trukmę ir jokių ligų nebuvimą per visą gyvenimo kelią. **LIGOS VISAI NEBUVO!** Perskaitytė visa tai, kas išdėstyta aukščiau, jau galite savarankiškai atsakyti į klausimus: „Iš kur atsirado liga? Koks jų rezultatas? Kokias pasekmes visa tai turėjo žmonijos raidai? **95% Smegenų galimybių Žmoguje yra užblokuotos, skirstoma į sąmoningą (5%) ir nesąmoningą (95%).** Tai buvo padaryta tyčia, siekiant susiaurinti **SUVOKIOS SĄMONINGOS INFORMACIJOS SRAUTĄ**. Tai leido įsibrovėliams iš lėto ("mokslinių" technologijų pagalba) perkelti Žmogų iš analoginio pasaulio suvokimo į diskretišką, viską redukuojant į dvejetaines apraiškas. Ar pastebėjote, kad šiandien skaitmeninis garsas ir vaizdas jau beveik visiškai tenkina Žmogų, o maisto pakaitalai ir dirbtiniai skoniai daugumos žmonių nesukelia atstūmimo? Tai rodo sėkmingą egzistencinės informacijos srauto susiaurėjimą. Jei Ebrai norėtų palikti Žmogų tokį, koks jis yra dabar, tada jie turėtų skaitmeninti Žmogaus skonį, lytėjimą ir kvapą – bet užpuolikams to nereikėjo. Naujausias „išradimas“, kalbant apie Žmogaus kaip asmens naikinimą, yra **VISŲ RŪŠIŲ SKAITMENINĖS TECHNOLOGIJOS**. Tai daug blogiau nei atominiai ginklai. Tikiuosi, kad daugelis supras kodėl. Žmogus (mūsų supratimu) Ebrams nebuvo reikalingas. Jiems tereikėjo naujų tam tikro 4XX genotipo „marškinių“ (naujo žmogaus kūno), į kuriuos jie galėtų įterpti (perkelti) savo voro smegenis. Ir šito „žmonių paukštyno“ jiems prireiktų tik tol, kol jie įims žmogaus ląstelės egzistavimo „paslaptį“. Be to, visi šie tyrimai būtų sukurti ir

pagaminti žmogaus rankomis. Tačiau šie planai jau praecityje. Belieka išvalyti šiukšles ir atgauti savo Žmogiškąjį pavidalą. Grįžti – bet tik per Pažinimą ir Naujas Žinios, taip pat per norą „įeiti“ į Pirtį..

Dirbtinai „išauginti“ ir į žmoniją įvesti genotipai (**4XX tipas**), epidemijų sukūrimas (dar viduramžiais) – visa tai galėjo egzistuoti tik dažnai palaikant išibrovėlių valdymo sistemas. Nuo praėjusio amžiaus septintojo dešimtmečio „psichotroniniai“ generatoriai buvo plačiai susieti su tokiu dažnių palaikymu (pirmieji eksperimentai: isterija ir „**The Beatles**“ sėkmė, seksualinių revoliucijų pradžia, amerikiečių skrydžio į Mėnulį falsifikavimas), buvo sunaikinti *N. Levašovas ir jo draugai, apie kuriuos jis pasakojo savo knygoje*. Bet reikia suprasti, kad Levašovui buvo pasakyta ne viskas, o tik tai, ką tuo metu buvo galima pasakyti.

Dabar planetoje yra apie 7 milijardai žmonių. Iš jų su smegenų genotipu **42 – 1 milijardas (auksinis milijardas)**, su genotipu **44 – 1 milijonas (auksinis milijonas)**, su genotipu **46 – 10 000** (jie turėjo paleisti šį genotipą **2009 m.** – nepasiteisino). Turint **48** genotipą, turėjo būti sukurta **100** žmonių .. bet neįvyko dėl išibrovėlių **SU** sunaikinimo. Pasaulio vyriausybei ir korporacijų **viršūnėms iki 2012 m.** jie taps šio smegenų genotipo „nešėjais“ **aukščiausiesiems amžniesiems hierofantams**. Visus šiuos 4XX genotipų atstovus galima tik sąlyginai vadinti žmonėmis, nes kuo didesnis skaičius 4XX, tuo šis atstovas yra toliau nuo Žmogaus. Pagrindinės 4XX genotipų atstovų savybės yra moralės trūkumas, parazitizmas, homoseksualumas, seksualiniai iškrypimai, atjauninimas kamieninių ląstelių pagalba ir daug daugiau, kas neįprasta vietiniam Žemės planetos Žmogui. Jei tiksliau, galima sakyti, kad dar visai neseniai buvo naikinama ne tik moralė, bet sistemingai naikinami Žmogaus moralės nešėjai – alfa genetiką nešiojantys žmonės. Tai buvo padaryta pačių žmonių rankomis. Jie buvo supriešinami Sąmonės manipuliacijų pagalba, „įvedant“ į visuomenę klaidingas vertybes, klaidingas žinias apie mus supantį pasaulį, įskaitant įvairius religinius judėjimus. Štai toks „spektaklis“ ir savanoriškas bei nevalingas dalyvavimas jame – išibrovėlių kūryboje, vadinamoje „Gyvenimu“, žmonės, pergyvendami, perduodavo iš kartos į kartą. Dabar šios „patirtys“ tęsiasi, bet jau priklauso nuo kiekvieno įgytų **Žinių**.

5.4. Kaip sužinoti?

Taigi, kaip sužinoti savo smegenų genotipą ir aplinkinių (tai taip pat įdomu)? Į ką kreiptis tokiu atveju? Gal „specialistams“ Smegenyse? Šiandien jų yra daugiau nei pakankamai, ypač dabartinėje Vyriausybėje. Pirmiausia turite užpildyti visų prekių formą (klausimyną) ir patys (žr. priedą). Tačiau anketą (klausimyną) gali užpildyti „norintysis“ tik tuo atveju, jei jo smegenų matrica yra saugoma už „septynių užraktų“ Kailašo komplekse arba jo „periferiniame įrenginyje“ (kaip dublikatas, skirtas ypatingiems nuopelnams ir žinių „pažanga“). Būtina suprasti ir nesijaudinti, kad „leidimą peržiūrėti“ ir tolimesnį prašymą duoda tik Komplexo Kontrolės sistema, pristačius užpildytą Anketą, pateiktą priede. Pagrindinės Tibeto komplekso piramidės schema - Kailašo kalnas (vaizdas iš viršaus). Rodomi trys milžiniški akmeniniai veidrodžiai. Prieš pildant Anketą (Klausimyną) (žr. priedą), patartina atlikti medicininę apžiūrą dėl bendros „geidžiančiojo“ „marškinių“ (fizinio kūno) būklės. Nedraudžiama – rajono poliklinikoje, gyvenamojoje vietoje (buveinėje).

Darbo seka:

- atspausdinti Anketą trimis egzemplioriais rašaliniu nespalvotu spausdintuvu;
- paruošti nuotrauką (3 kopijos, nespalvota) ir priklijuoti ant kiekvienos kopijos;
- pavardė, vardas, patronimas (nėra slapyvardžių, pavyzdžiui, „Lužkovas“ – nurodykite tikrąją pavardę);
- gimimo data ir vieta pagal Metoną (jei neaišku, kas tai, galite naudoti įprastą kalendorių);
- Imsimės „kodinio siuntinio“ paruošimo ir išsiuntimo į Komplexo kontrolės sistemą, su vėlesniu pranešimu;
- gavus leidimą (pranešimą) – laukti Priėmimo serijos numerio;
- serijos iššifravimas; išversta į realią matricos struktūrą, vertimas iš Matricos į gautą šiuolaikinės medicinos kalbą ateina tiesiogiai "suinteresuotas asmuo";
- ypatingų atvejų derinimas (taip pat atsitinka, kai iš norinčio asmens sklindantis „noras“ ir informacija neatitinka tikrovės ir yra melagingi) vykdomas tiesiogiai pildant šią Anketą.

Bendra darbų kaina (valstybės rinkliava) 700 eurų.

Praėjus 2 dienoms po serijos išleidimo, komplekso valdymo sistema (ar jo periferija - „norėjo“ prašymu) perduoda duomenis į Matricos korekciją, kad gautų paraiškas „generatorių gamybai“ ir paruošia smegenis į vykdymo būseną. Štai čia ateis informacija su ilgai lauktu atsakymu – koks jūsų genotipas.

Bendras įprasto pradinio vykdymo (ir teisingo anketos užpildymo) laikas yra 72 valandos. Pačią anketą galima peržiūrėti (atsisiųsti naudojimui) šio skyriaus priede.

O dabar rimtai. Aleksandro Michailovičiaus Hatybovo pokštas šiuo klausimu yra gana tinkamas ir racionalus. Tačiau dėl „galimybių“ suteikimo nustatyti ir identifikuoti priklausymą konkrečiam genotipui, pasakysiu, kad tai labai pavojingas ir problemiškas procesas. Kai tik tokia informacija nutekės tam tikromis užuominomis, iškart atsiras didžiulė grupė (kaip sako Borisas Makovas, ir aš visiškai sutinku su šia taikliais posakiais) gesheftmacherių, kurie ne tik sukels didelio masto paniką ir sumaištį, bet ir taip pat tuoj pat paversti ir įvynioti į sferą, kuri gauna pelną ir skleidžia melą, organizuoja nesutarimus, kurie gali sukelti karinius veiksmus. Todėl informacijos iš A.Hatybovo, mano nuomone, yra daugiau nei pakankamai. Todėl niekas (iš daugelio) šiandien šiuo klausimu neturėtų susirūpinti. O tie keli, kurie žino, kas nuo daugelio slepiama šiuo klausimu, tegul patys galvoja, ką daryti.

5.5. Plėtojant temą

Kūne mes visi esame beveik vienodi, bet smegenyse toli gražu ne.. Ir šie skirtumai neįveikiami nei auklėjimu, nei išsilavinimu, nei socialine padėtimi, niekuo... Dabar žinote kodėl.

Nereikia eikvoti jėgų, laiko ir pinigų ką nors įtikinti, perauklėti ar perdaryti – tai visiškai nenaudinga. Tai ypač svarbu tiems žmonėms, kurie nuoširdžiai tikisi pakeisti ką nors žmoguje, kas jam nepatinka. Daugiausia, ką tokiu atveju galima pasiekti, yra mimika, t.y. laikinas asmens mėgdžiojimas to, ką norite jame matyti. Visa tai pasakiau N. Levašovui, mūsų pokalbiuose gindamas savo požiūrį. Tai buvo svarbu man suprasti, kas vyksta, įskaitant tai, kas tuo metu vyko su žmonėmis. Kodėl aš jam tai pasakiau? Todėl, nes gyvenime sutikau nedaug žmonių, kurie, kaip N. Levašovas, klausytų mano spėjimų (kartais tiesiog kliesių, kaip dabar suprantu) taip atidžiai kaip N. Levašovas, nepertraukdami manęs ir niekada nerodydami savo pranašumo ir žinių, ir aplinkinio pasaulio supratimo. Jei dėl ko nors klydau, jis visada rasdavo progą mane tuo įtikinti per gyvenimo pavyzdžius. Ir tada aš sutikau jį, suprasdamas, kiek dar turiu išmokti, kad kažkaip „priartėčiau“ prie šio Žmogaus Žinių lygio. O dabar asmeninės patirties dėka tikiu, kad mokslininkas yra nekompetentingas arba švelniai tariant idiotas, jei negali gimnazistui paaiškinti esmės, ką jis daro per 2 valandas (turiu omenyje mokslininką).

Tuo metu tiesiog buvau tikras, kad žmogus, pasitaikius pirmai progai, stengiasi negalvoti... Smegenys yra pati dykinėjanti, geidulingiausia ir bevertė kūno dalis, kuri kategoriškai nenori dirbti... Smegenys visada norės apgauti, vogti, mėgdžioti, bet niekada neatliks darbo tinkamai. Man atrodė, kad organizme yra specialių medžiagų, kurios išskiriamos specialiai tam, kad mes apie nieką giliai negalvotume, o galvotume tik apie malonius dalykus – apie maistą, dauginimąsi ir dominavimą, t.y. apie tai, kas iš visų yra svarbiausias. Genetiškai fiksuotų instinktų, maniau, niekaip pakeisti negalima – galima tik jėga priversti žmogų elgtis kitaip. Būtent iš šių pozicijų ir klostėsi mūsų pokalbiai su Levašovu, kuriuose aš taip pat bandžiau jį „įtikinti“ ne tik tuo, bet ir tuo, kad jei tu vienaip ar kitaip (fiziškai, ekonomiškai ar kitaip) nesugebi nuolat suvaldyti žmogaus, tam tikruose tau reikalingo elgesio rėmuose, tada reikia atsikratyti žmogaus, o ne sugriauti savo gyvenimą šalia jo, tikėdamasis geriausio - nebus geriau, tik blogės. Žodis „atsikratyti“ neturi jokio kriminalinio atspalvio. Žmogus gali būti tiesiog „išbrauktas iš jūsų bendravimo su juo“. Turėjau persvarstyti beveik visas savo pozicijas šiais klausimais ir per gana trumpą laiką, dėka bendravimo su Nikolajumi Levašovu.

Čia mes prieiname prie aktualiausios šiandienos problemos, „kankinančios“ žmones, o ypač „SvetL“ programų vartotojus, kurie dėl kažkokių priežasčių jau pradėjo daug ką suprasti, kas vyksta objektyviai, tačiau bendraudami su žmonėmis, bendraudami su jais (ir net su savo artimaisiais) negali suprasti jokiū būdu - kodėl tiek **MAŽAI ŽMONIŲ IŠGIRSTA AR KLAUSOSI JŲ**... Vilkas nuo lapės Smegenyse skiriasi mažiau nei mes vienas nuo kito. Daugeliu atvejų vienas asmuo turi tam tikras smegenų struktūras, o kitas jų visai neturi. Todėl daugeliui žmonių susitarti tiesiog neįmanoma... Jūs patys tai matote realiame gyvenime. Tačiau mažai kas supranta, kodėl? Nereikia stebėtis, kad kažkas jūsų negirdi ir nesupranta, nepaisant jūsų pastangų – tas žmogus arba tiesiog neturi tam kažko reikalingo smegenyse, arba informacijos suvokimas yra daug mažesnis už jūsų galimybes. Todėl, jei jie jūsų negirdi, nesupranta ir net nebando suprast – išeikite.. Visi bandymai „praeiti“ bus tokie pat sėkmingi, kaip bandymas užpildyti kriauklę vandeniu atidarius kanalizaciją. Liūdnas smegenų ypatumas yra tas, kad likusiam organizmui šiandien jos tampa svetimkūniu. Tai yra, informacijos srautai, turintys įtakos smegenų vystymuisi, yra tokie galingi, kad smegenys (nors jos yra) greitai „vystosi“ ir nespėja „patraukti“ paties kūno vystymosi (marškinėliai) į tinkamą būseną. O tai pasireiškia progresuojančiomis ligomis ir kitomis bėdomis.

Kažkada į šį faktą mano dėmesį atkreipė N. Levašovas, apibūdindamas atvejį „savo perdegusiais nervais“. „... Mano atlikta kokybinė Smegenų transformacija buvo lydima kokybinio Žmogaus Esmės pasikeitimo, naujų Esmės kūnų sukūrimo, kurių Žmogus neturėjo iki mano įsikišimo, bet be jo jas kuriant buvo tiesiog neįmanoma sukurti naujų kokybinių struktūrų arba kokybinių Smegenų struktūrų kūrimas be atitinkamo kokybinio Žmogaus Esmės pasikeitimo buvo pavojingas. Tokių struktūrų aktyvavimas be atitinkamos Esmės struktūros gali labai sunaikinti Žmogaus Esmę arba net visiškai ją sudeginti per tokias struktūras einančių materijos srautų galia. Ir tai sakoma ne dėl raudono žodžio, o labiausiai, kad taip pat nėra, tiesa! Be kokybinio Žmogaus smegenų struktūrų koordinavimo gali nutikti būtent taip. Ir tai yra faktas, pagrįstas asmenine patirtimi. Vieno darbo metu, kurį dariau, galingas materijos srautas, einantis per mano kūną, išdegino mano dešinės rankos nervus. Jausmas nebuvo malonus. Kažkodėl negalėjau nutraukti to darbo, turėjau jį užbaigti, nepaisant labai jautraus skausmo. Mano dešinės rankos nervai buvo praktiškai apdege nuo per didelio naudojimo; jausmas buvo toks, lyg išlydytas švinas sklinda rankos viduje esančiais nervais. Atlikęs darbą ne tik atkūriau tai, kas buvo sugriauta, bet ir kokybiškai pakeičiau viską, ko reikėjo, norint kokybiškai koordinuoti savo smegenų struktūras. Ir nuo tada aš visada laikiausi šios taisyklės – bet kokius kokybinius savo smegenų pokyčius lydėjau atitinkamais kokybiniais pokyčiais. Todėl, atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta aukščiau, tokio darbo metu buvo iš esmės svarbu gauti kuo patikimesnę informaciją apie tai, kaip įvyks kitas pokytis kito darbo metu.

Tai labai svarbi pastaba norint suprasti, kas bus toliau. Prieš pasakodamas, kas iš tikrųjų yra Smegenys, remdamasis informacija, kurią turiu N. Levašovo ir A. Hatybovo dėka, pabandysiu apibūdinti keletą, mano nuomone, svarbių dalykų, vyraujančių daugelio mąstyme. Tiesa, kai pradėdu apie tai kalbėti, daugelis nenori to nei matyti, nei girdėti. Tai, ką aš rašau, yra tik informacija, kurią galima priimti arba nepriimti, tačiau atlikti kai kuriuos veiksmus su šia informacija net kai kuriems **SvetL Programų Vartotojams** yra nepaprastai sunku .

Taigi, pirmai klasei. Tarkime, kad susijaudinusios darbinės būsenos smegenys sunaudoja 35% energijos, turimos visam 70–80 kg kūnui (tačiau kai kurie viršija šiuos parametrus, bet tai nėra baisu), žmonija (žmonės) stengiasi padaryt viską, kad Smegenys neveiktų. Visos valdymo sistemos yra sukurtos šiuo pagrindu, priskirtos žmonėms, kurie tiki, kad būtent jie sugalvojo valdyti savo rūšį. Jei siūlomas paruoštas sprendimas, Smegenys pradeda taupyti energiją ir sunaudoja tik 9% visos energijos, o ne 35%. Visų pirma, tuo remiasi visos pasaulio religijos ir visos valstybinės sistemos. Bet jūs turite suprasti, kad visa tai priskiriama tam tikriems tikslams, kurie buvo aptarti ankstesniuose

skyriuose. Tai, kad smegenyse veikia „specialūs mechanizmai“, palaikantys būtent babuiną (beždžionę), o ne žmogaus elgesį, apibrėžiamas kaip „gamtos dėsnis“. Žinoma, Nikolajus Levašovas sutelkė dėmesį ne tik į tai, kad kai Žmogaus Smegenys sugeria didžiulį kiekį informacijos, kurią žmonija sukaupė per visą savo egzistavimo Žemėje istoriją, ir kokybiškai suvokia šią informaciją, Smegenų neuronai pasikeičia struktūriškai ir funkciškai. (didesniu mastu – į eterinį ir astralinį lygmenį). Smegenų gaunama informacija leidžia sukurti kokybines struktūras. Tik atskleidus šias struktūras (Smegenų neuronus), Smegenys įgyja naują kokybę – Proto užuomazgas. Be to, yra **MINIMALUS INFORMACIJOS KIEKIS** (kritinė masė), kuris būtinas tam, kad atsirastų **PROTO** užuomazgos. Prie to grįšime vėliau.

Grįžkime prie tikėjimo ir religijos klausimo, kurio manęs nuolat klausia „patarimų“, kaip būti?.. Mano nuomone, yra tik vienas patarimas – jei esi tikintis, tučtuojau liaukis daryti šitas nesąmones (ir patikėkite manimi, čia aš neįžeidžiau jokių tikinčiųjų jausmų) ... Jei jūsų vidiniame rate yra tikinčiųjų, žinoma, bendraukite su jais, bet visi jūsų bandymai „kažkuo juos įtikinti“ neatneš sėkmės. Bet kokia religija, bet koks tikėjimas yra **DAUG ŽINIŲ TRŪKIMO IR NENORĖJIMO ŽINOTI RIBA**. O nenoras mokytis yra siaubingai užkrečiamas dalykas (pažvelkite į žmonių skaičių, palaidotų savo iPad ir su drebjimu laukiančių pakeitimo iš **modelio E į modelį F**). Mano nuomone, viskas, kas susiję su religija, sumažina jūsų Smegenų dydį, kurį jūs jau šiek tiek turite. Tai teigia ir N. Levašovas, ir A. Hatybovas. Viena A.Hatybovo citata „*Bažnyčios buvimas yra tiesioginis mokslo nebuvimo įrodymas...*“ daug ką pasako. Visame, kas liečia gyvenimą visuomenėje, stenkitės iki minimumo sumažinti bet kokius kontaktus su valdiškomis įstaigomis, nes jau dabar neįmanoma nesuprasti, kas vyksta su tais, kurie dirba „už Kremliaus sienos“ ir valdiškose įstaigose. Jei naudositės Galva (smegenimis) ir bent kartais skirsite 25-30% energijos jai palaikyti, tuomet jūsų Smegenų „saugumas“ bus daug geresnis. Čia jums padės **SvetL programos**, kurios buvo sukurtos šiam tikslui. Įsitikinkite patys: šachmatai nėra intelektualus žaidimas, kaip mums sakydavo mokykloje. Kompiuteriai yra puikus būdas valdyti pusiau raštingus gyventojus, praradusius ryšį su realybe. O apie Socialinius tinklus, kurie neva sugalvoti žmonių bendravimui, kalbėti nereikia. Mieli skaitytojai, kai kurie iš jūsų vis dar turi nedidelę galimybę nustoti naudotis delniniais kompiuteriais, planšetiniais kompiuteriais, iPad, iPhone ir kitais debilizatoriais. Padarykite tai, kol dar ne vėlu. Laikraštis „**The New York Times**“ neseniai (2016 m. sausio mėn.) paskelbė straipsnį, kuriame pateikiama informacija apie tai, kaip didžiausio JAV interneto aukciono „**eBay**“ direktorius išleido savo vaikus į mokyklą **Los Altos** mieste Kalifornijoje. Tą patį padarė ir kitų Silicio slėnio gigantų, tokių kaip **Google, Apple, Yahoo, Hewlett-Packard**, darbuotojai .... Mokydamiesi šioje mokykloje naudokite įprastus ne su naujausių technologijų įrankiais: *rašikliams, pieštukais, siuvimo adatomis, kartais net moliu ir kt*. Ir nei vieno kompiuterio. Nė vieno ekrano. Juos naudoti klasėse draudžiama, o namuose nerekomenduojama. JAV, o ir pas mus, mokyklos skuba savo klases aprūpinti kompiuteriais, o daugelis politikų skelbia, kad to nedaryti tiesiog kvaila. Tačiau priešingas požiūris plačiai paplito pačiame *aukštųjų technologijų ekonomikos* epicentre, kur kai kurie tėvai ir pedagogai leidžia suprasti, kad *mokykla ir kompiuteriai nesuderinami*. Tai vadinama *Pažinimo informacijos „lūžiu“*.

Esu tikras, kad šiandien individualesnis gyvenimo būdas, kuo mažiau susietas su socialine aplinka, yra būtina sąlyga norint padidinti Smegenų dydį. Ir atvirkščiai, aktyvi integracija į visuomenę lemia nuolatinį Smegenų dydžio mažėjimą. Praityje likusios patirties „taikyti“ šiandien nereikia. Šiandien imdami ką nors iš ten naudoti, atminkite, kad jis taip neveiks. Apie tai rašiau seniai, nors kiek kitokiu ryšiu, o tai nekeičia reikalo esmės. Svarbiausia, pasistenkite, kad kieno nors kito interesai, jei įmanoma, niekada nepakiltų aukščiau jūsų. Galite gyventi bet kur, su bet kuo ir kaip norite, bet jūs, jūsų darbai ir troškimai, ypač pažinimo srityje, turėtų būti jūsų prioritetas numeris vienas, o ne taip, kaip dauguma žmonių – pirmiausia kažkieno reikalai ir poreikiai, o sau kas liks po

šio galvos skausmo, jei išvis liks. Nors teisybės dėlei reikia pastebėti, kad nemažai daliai žmonių visą gyvenimą „skauda galvą“ – **toks yra gyvenimas, bet toks ir jų pasirinkimas.**

Apskritai, kad ir kaip būtų liūdna pripažinti, mes visi gyvename gyvūnų pasaulyje pagal gyvūnų įstatymus. Net televizijos programos jums apie tai pasakys. Kad ir kaip kažkam tai atrodytų nesuprantama, tačiau daugumos žmonių elgesyje šiandien praktiškai nėra nieko Žmogiško – tik „gyvuliški“ įpročiai ir instinktai. Taip sakau ne tik aš, bet ir daugelis tų, kurie, nepaisant visko, siekia Pažinimo. Tai, ką mes sakome, rašykite, vairuokite Mazdo-Volvo-Mercedes, eikite į darbą, gimdykite vaikus ir pan., **ŽMOGUS - NULIS**. Nėra nieko, kas žmogų paverstų žmogumi, o ne beždžione. **Didžioji dauguma žmonių šioje planetoje nieko nekuria, o tik tarnauja saujelei pagrindinių babuinų, kurie kovoja už gamtos išteklius, juos atima, vagia vieni iš kitų ir nenori dėl nieko susitarti.** Ir kai jie negali susitarti, jie ką nors nutraukia. Bet tai – supratimui „pirmoje klasėje“, o kitam supratimui – būtent tai yra objektyvūs procesai, kuriuos išgyvename visi, gyvendami šiandien. Tai gali suprasti tik tada ir tik tie, kurie šiandien svajoja „**patekti į pirtį**“, o prieš tai sužinoti (žinoti), kas yra Smegenys?

5.6. Smegenų problemos

Plačiai paplitusi nuomonė, kad Žmogaus smegenų galimybės yra neribotos. Žmogaus smegenys yra abejingos savo darbo semantiniam turiniui, jei dėl to nepadidėja pačių smegenų energetinis potencialas ir jo atspindys kūne, o kaip detalės. Dėl šios priežasties žmogus gali su tuo pačiu įsitikinimu tikėti žaliais žmogeliukais, pomirtiniu gyvenimu ar kosmine teleportacija. Naivus tikėjimas, kad užslėptos **SMEGENŲ GALIMYBĖS ATSIVERS PER SVAJONUS** apie tai, jau daugelį tūkstantmečių šildo tinginių ir dykinėjančių žmonių sielas. Nenoras objektyviai įvertinti savo Smegenų „trūkumus“ veda prie keistų fantazijų mene, religinių kliesių ir mažina supančio pasaulio suvokimo objektyvumą. Pastarasis šiandien daugeliui yra ryškiausias. Tai yra mano nuomonė, ir, žinoma, galite su ja nesutikti. Bet jei žiūrite objektyviai, tai daugumos mūsų planetos gyventojų smegenys yra „amžinojo poilsio“ būsenoje. Jei šią „laimingą“ būseną pasiekia smegenys, ji iš karto išsaugoma trimis paprastomis sąlygomis. Būtina, kad būtų pakankamai maisto, kad būtų pasiekti reprodukciniai rezultatai ir ypač sąlyginis socialinės padėties stabilumas. Kitaip tariant, smegenys yra pasyvios, jei savo rūšies reprodukcija (arba šio proceso imitacija) yra gerai nusistovėjusi, o dominavimo lygis nesukelia neramumo. Dažniausiai pakanka įsitikinti, kad yra dar blogesnių už tave arba kad visi aplinkiniai nėra tokie unikalūs. Jei pakanka tokios nepretenzingos saviapgaulės, galite saugiai pereiti prie sofos prie televizoriaus ar kompiuterio, o per jį - į socialinius tinklus, nes smegenų gyvenimui imituoti būtini sąlyginiai išoriniai dirgikliai. Dėl tokio energijos stabilizavimo Smegenys pasiekia visiškos biologinės laimės būseną. Tokios „laimės“ pasekmės nuspėti nesunku, nors, atsižvelgiant į aplinkybes, jas galima individualizuoti. Paprastai instinktyvaus-hormoninio gyvenimo būdo mėgėjai sėkmingai susitvarko be didelių intelektualinių pastangų. Mano nuomone, visiško dykinėjimo sąlygomis Smegenys ir toliau dirba pagal tuos pačius darboholiko fiziologinius dėsnius. Deja, ir tai matyti iš šiuolaikinių žmonių stebėjimų, smegenys „nemyli“ ir negali ilgai dirbti įtemptoje būsenoje. Jis randa sudėtingų būdų, kaip sumažinti mąstymą ir su tuo susijusias energijos sąnaudas, ir siekia sugrįžti į tuščios laimės krūtinę. Pavyzdžiui, I.P. Pavlovas daugiausia dėmesio skyrė besąlyginių ir sąlyginių refleksų tyrimams. Bet, priderinę prie jos Žmogaus psichiką, **NUSTOJAME MĄSTYTI APIE SAVO RAIDYMĄ**, arba, tiksliau, apie raidos žinias, o sąlyginiai refleksai pradėti laikyti aukščiausia nervine veikla. Dėl to jie pradėjo „tyrinėti“ smegenų žievę, ir tai, ką Gamta per milijardus metų surinko **PATI SMEGENYSE**, pasirodė neveikianti. Paimkime reliatyvumo teoriją, kuri, A. Einšteino interpretacijoje, teigia, kad nėra nieko didesnio už šviesos greitį, nors šiandien visas šis mokslinės dogmos „proto formavimas“ jau „sugriuvo“. Kur, atleiskite, šiuo atveju dingo mintis -

„substancija“, akimirksniu pasklidusi dideliais atstumais? Ji buvo tiesiog išmesta iš mūsų kasdienio gyvenimo. Tai buvo labai patogu tiems, kurie gynė sąlyginių refleksų, ribojančių žmonių galimybes, pozicijas. Dabar jūs žinote, kodėl ir kas tai padarė.

Bet tai dar ne viskas. Štai ką apie tai rašė N. Levašovas: „*Mūsų civilizaciją paveikė astraliniai generatoriai, išsidėstę 99 įeinančių energijos srautų energetiniuose mazguose. Astral Generators sukūrė tokią energijos struktūrą, kuri užtikrina žmonių gimimą su paruošta robotizacija*³. Ir tik labai aukšto išsivystymo lygio, turinčios didelį potencialą, Esencijos (butybės), atkūrusios normalią savo kūno struktūrą ir energiją, galėtų aktyviai vystytis toliau. Tokie žmonės buvo fiziškai sunaikinti, nesuteikiant jiems galimybės pasiekti naują kokybinį lygį ir atskleisti, sugriauti robotizacijos struktūrą⁴. Gimus žmogui su deformuota kūnų sandara ir pasiruošusia robotizacijai energija, beliko tik „įtraukti“ šį žmogų į bendrą valdymo sistemą, o tai buvo pasiekta auklėjimu ir išsilavinimu, reikalaujančiu, kad žmogus būtų tik idealas, universalus mechanizmo „sraigtelis“. Moralė ir filosofija tarnavo tiems patiems tikslams. Dažnai tikrai aukščiausios dvasinės ir moralinės visuotinės vertybės pasitarnavo tik kaip masalas žmonėms, ieškantiems tiesos ir tyrumo. Poveikis žmonėms buvo eteriniame, astraliniame ir mentaliniame lygmenyse, apie kuriuos, deja, dauguma jų net neįsivaizduoja. Ir tiems nedaugeliui, kurie pagalvojo apie šiuos dalykus, nuslydo tokia informacija, kuri nustūmė juos į loginį labirintą, tik nedaugeliui pavyko iš jo išeiti... Daugeliui žmonių susiformavus bioroboto struktūrą, beliko tik sukurti valdymo psi-ginklą.. Žemės planetoje psi ginklai didesniu ar mažesniu mastu buvo naudojami kelis tūkstančius metų, o pats jų panaudojimo faktas iki šiol liko „septyniais antspaudais užantspauduota paslaptis“ (išskyrus „iniciatyvus“). „Iniciatoriai“ bandė visiems kitiems įrodyti, kad bet kokios mintys apie psi ginklus ir jų panaudojimą yra nesąmonė, absurdas. O tuo tarpu jie patys labai aktyviai ir efektyviai tai išbandė tiems, kurie buvo įsitikinę jo egzistavimo neįmanomumu ... “. Tą patį galite rasti ir A.Hatybovo paaiškinimuose, pasmerktus konkrečių Generatorių proceso fizikos skaičiavimų forma.

Iki šiol oficialiajame moksle nėra apibendrinančios sampratos apie žmogaus vietą ir vaidmenį gamtoje. Todėl **nekalbama apie jokią apsilankymą pirtyje**, jau **nekalbant apie „Žinių šluotos“ naudojimą**. Viena giliausių paslapčių Žmogui yra paties fizinio proceso protrūkio fakto suvokimas, kuriame formuojasi veikiančių Smegenų vidinių būsenų ir išorinių jas Valdymo būsenų harmonija. Tačiau norint judėti šia kryptimi, reikia turėti bent idėją – „kas yra mūsų smegenys“... Čia pacituosiu beveik pažodžiui tai, ką šia tema parašė A.Hatybovas (kaip visada su dideliu humoru), pateikdamas savo komentarus apie šį tekstą, kuris (iš viso to, kas šiandien skelbiama jo darbuose apie smegenis) yra viešas. Tačiau net ir šios informacijos pakaks, kad ją **supratus stoti į eilę į pirtį**.

Šiuolaikinis mokslas turi neribotą techninį potencialą, kuris leidžia jam atidžiai spręsti smegenų problemas. Kaip žinia, didžioji smegenų dalis yra po kaukole, **TODĖL TYRIMO ERDVĖ YRA ŽINOMA** ir nereikalauja didelių išlaidų atskiriems mokslinio tyrimo objekto elementams saugoti.

Beveik visos šalys, įskaitant trečiarūšes, tokias kaip Rusija, turi smegenų institutus arba specialius medicinos skyrius. Tai gali būti ir Žmogaus institutas, ir Smegenų institutas (Sankt Peterburge), ir Psichiatrijos institutas ir t.t. Pagrindinė tyrimų ir tyrinėtojų užduotis – nustatyti, ar Smegenys turi įtakos Žmogaus gyvenimui. Šiems tikslams atrenkami savanoriai, kurie garantuoja, kad turi Smegenis. Šie savanoriai yra „kimšti“ po elektroniniais prietaisais ir nustatomi faktai, kurie domina mediciną ir visą progresuojančią žmoniją. Kaip, pavyzdžiui, apie tai, kad kai kuriais atvejais Žmogaus smegenys, išlaikydamos Sąmonę ir absoliutų pajėgumą, pagal šių prietaisų rodmenis iš tikrųjų yra komos būsenos – bet tai tik pagal prietaisų rodmenis. O norint aptikti patologijas, taip pat ir smegenyse, visuotinai priimta ir garbinga atlikti **MRT**, po kurios patologijos, net jei jų nebuvo, turi didelę galimybę atsirasti būtent dėl to.

Remiantis šiais tyrimais, vykdomas ilgalaikis farmakologijos, vaistų, drabužių, būsto, transporto gamybos, poilsio ir kt. planavimas, rengiamos žinių konferencijos. Neseniai tokiu būdu atlikti tyrimai nustatė faktą, kad žmogus neturi smegenų, o pati Žmogaus struktūra pasirodė sudaryta iš kietų, skystų, dujinių ir kitų komponentų mišinio, o pati „gyvos ląstelės“ samprata“ prarado prasmę.

Visų šiuo atveju taikomų mokslinių žinių pagrindas yra Darvino teorija ir beždžionė, kuri pirmoji pagriebė lazda; kitaip tariant, kai kurie individai, pagal Darvino teoriją, kilę iš beždžionių. Žinoma, Smegenų evoliucija prasidėjo ne nuo beždžionės, o kiek anksčiau.

Kaip įrodo šiuolaikinis mokslas, Žemei susiformavus iš protoplanetinio debesies, dulkių likučiai (netinkami Žemės paviršiaus formavimuisi) cheminių reakcijų būdu suformavo gyvą ląstelę. Šias chemines reakcijas gali atkartoti bet kuris chemijos pamokų mokinys. Kai kurie, žinoma, gali paprieštarauti ir išduoti baisią paslaptį, kad **GYVA LAŠTELĖ** buvo atvežta į Žemę iš kitos planetos. Tačiau yra liekna, laiko patikrinta Didžiojo sprogo teorija, kai visa Visata arba Kosmosas buvo tam tikrame taške. Šis taškas sprogo, o jo nuolaužos suformavo dulkių debesis, kurie cheminių reakcijų metu pavirto į žvaigždes ir planetas. Taigi, net jei gyva ląstelė buvo atnešta į Žemę iš kito Kosminio kūno, tai šis kūnas iš esmės taip pat susidėjo iš tų pačių dulkių kaip ir Žemė, todėl nėra prasmės remtis kitomis planetomis. Gyvų ląstelių perkėlimo į kosmosą metodas jau buvo tiriamas atskirose Akademijose, o Astronomijos mokslas teigia, kad **Žemėje** įmanoma atkurti bet kokią veiksmą, kuris vyksta Kosmose.

Gyvos ląstelės, susibūrusios į kritinę masę, suformavo sau (galbūt balsuojant) totalitarinę kontrolės sistemą, į kurią pačios ląstelės nebuvo įleidžiamos. Laikui bėgant ši **valdymo sistema** supainiojo visas nervų sistemos ląsteles, priversdama jas dalytis pagal dvišalių sistemų tipą – į raumenis ir kaulus.

Yra žinoma, kad valdymo sistema užėmė geriausias vietas (pasislėpė po kaukole), pati suskirstyta į dvi partijas (kairiąją ir dešiniąją pusrutulius). Turėdama po ranka pakankamai stiprią poveikio priemonę, valdymo sistema verčia visas ląsteles paklusti, plakdama jas elektros srove. Tobulėjant valdymo sistemai po kaukole suformavo galingas biurokratinis aparatas, apsirengęs pilka uniforma.

Kovojant už savo egzistavimą valdymo sistema sukūrė galingą gynybinę liniją, išorinį paviršių dengiantį tankiu griovių ir apkasų tinklu – vadinamosiomis sąsagomis (nustatyta, kad kuo daugiau vingių, tuo žmogus protingesnis, kas maždaug atitinka karinę terminiją – kuo daugiau daubų ant žemės, tuo geresni kavalerijos veiksmai).

Bėgant laikui jos (konvoliucijos) tapo nebereikalingos, nebent kaip muziejaus eksponatas, o gerai sutvarkytoms Smegenims nėra prasmės išlaikyti daugiau nei vieną tranšėją (konvoliuciją). Be to, į šias tranšėjas gali būti sumesta nereikalinga informacija, tuomet tenka atstatyti apleistus apkasus. Atsiradus patefono plokštelėms, kilo įtarimas, kad Smegenys šiuose įrašuose naudoja įrašymo principą ir bando išnešti apkasuose glūdinčias informacijos atliekas.

Mokslas įrodo gimnastikos naudą, bet dar nepriėjo prie išvados, kad **PSICHINĖ GIMNASTIKA YRA GERIAU NEI FIZINĖ**. Remdamiesi Smegenų pavyzdžiu, galime pasakyti, kad kuo daugiau ląstelė mąsto, tuo ji lieknesnė. Smegenų ląstelės, priešingai nei nuobodžios dirbančios ląstelės, nestorėja ir nepraranda svorio, tai yra, jos visada turi formas. **Jūs galite „pumpuoti“ raumenis, bet negalite „pumpuoti“ smegenų.** Pratimai Smegenims yra kontraindikuotini.

Kaip ir organizuojant vasarnamio ūkį, šlako šalinimo sistemos yra atokiau nuo būsto, tačiau vertingos atliekos yra arčiau. Siera – tai Smegenų veiklos toksinai, išsiskiriantys per ausis. Spektrinės analizės duomenimis, ausų sieras yra artimas baltajam aliejui, kuris yra vertinga žaliava. Smegenys racionaliai sutvarkė maisto paskirstymo struktūrą, burną ir nosį „pritvirtindamos“ arčiau savęs, o skaniausią pirmiausia paragauja Smegenys, o nugrauztos liekanos metamos į skrandį, kur viskas susidėlioja kaip „viešasis maitinimas“. Yra posakis – „tirpsta burnoje“ – viešojo maitinimo jis tiesiog nepasiekia.

Nostalgija senoviniams paparčių tankmėms paskatino sukurti dirbtines plantacijas, kurių daigai perduodami epitelio ląstelėms. Tiesa, atskiros smegenų struktūros susiformavo dykumoje, kurioje nebuvo augalijos, todėl jų vietose nėra dirbtinių plantacijų (plaukų), nes nėra prasmės prižiūrėti brangius sodinukus, kuriems reikia ypatingos priežiūros – nuolatinio plovimo naudojant **WOSH & GO** (bėganti utėlė »), garbanos, dažymas, lyginimas ir kt. Priklausomai nuo to, kur smegenų ląstelės iš pradžių buvo suformuotos - tankiame paparčio miške arba dykumoje, yra išsireiškimai: "*rauti plaukus nuo galvos*" ir "*pabarstyti pelenų ant galvos* ." Savo prasme jie yra vienodi ir išreiškia vieną iš darbuotojų ląstelių streiko rūšių.

Yra žinoma, kad mąstymo proceso pagrindas yra gravitacija. Pavyzdys yra Niutono obuolys. Smegenys negali atlaikyti savarankiško skrydžio gravitacijos sąlygomis – kai smegenys nukris net iš 10 metrų aukščio, jos sulūžs, tuo pačiu darbinės ląstelės pašoks ant kojų. Priešingas veiksmas, pasireiškiantis kritimu ant galvos svetimkūnio, pavyzdžiui, obuolio, nesukelia smegenų funkcinių sutrikimų, bet **SKATINA MĄSTYMO PROCESO TOBULĖJIMĄ**., o svetimkūniam nukritus ant dirbančių ląstelių atsiranda traumų, lūžių, smarkiai pablogėja dirbančių ląstelių būklė. Todėl net futbole jie linkę gaudyti kamuolį galva, o ne kojomis (kad nesugadintų kojų). Pastebima, kad būnant tualete (iš žarnyno šalinant atliekas) rodomas susidomėjimas skaitymu. Čia nėra nieko ypatingo - *bendros gravitacijos komponento pasikeitimas veda prie mąstymo proceso suaktyvėjimo .*

Atsižvelgdama į cheminių reakcijų vaidmenį kuriant valdymo sistemą, pati sistema galvoja apie visų funkcijų automatizavimo problemą, pakeičiant išpūstą būseną tranzistoriaus analogu (dirbtinis intelektas). Kaip ir visi išrinkti žmonių atstovai, valdymo sistema ypač skrupulingai žiūri į privilegijas – nuo maisto iki gyvenamosios aplinkos. Pavyzdžiui, jei įprastą ląstelę visiškai tenkina dešinė sukamasis cukrus, tada valdymo sistema nuo to pavargo. Jei kaulininkas yra gana patenkintas bet koku atmosferos slėgiu ir net momentiniais jo pokyčiais plačiame diapazone, tada skrupulinga valdymo sistema iškart uždaro visus langus ir duris, užsikimšdama pati.

Laikui bėgant tvarkytis iš vieno centro tapo nuostolinga, todėl buvo kuriami vietos savivaldos organai – nugaros smegenys, jai perduodant motorines funkcijas. Kai kurie biologai mano, kad pirmiausia susiformavo nugaros smegenys, tačiau čia dera priminti, kad Smegenys nenuėjo tuo keliu, kuriuo eina neprotingame gyvenime – viską pasirinkti pačiam. Pavyzdžiui, biologai žino, kad vienaląsčiai organizmai puikiai apdoroja riebalus ir aminorūgštis, kurių struktūra yra aukštesnė nei pačių vienaląsčių organizmų. Smegenys visa tai ignoravo ir kūrė įmones tokiam perdirbimui, nesikišdamos į gamybos procesą. Žinoma, kepenys, inkstai, tulžies latakai, tulžies pūslė ir kt. atlieka tas pačias funkcijas, kaip ir vienaląstės, tačiau smegenys šiame procese nedalyvauja. Žinoma, **SMEGENYS YRA PROTINGIAUSIOSLĄSTELĖS**, todėl likusioms ląstelėms pakanka naudoti dvejetainį kodą, pvz., "*šienas-šiaudai*". Pagal analogiją, smegenų tranzistoriaus analogas turėtų veikti pagal tą pačią schemą - **bit-no bit** , o tai išvertus reiškia „**mušti-nemušti**“, tai yra, valdymas yra tęstinis. Kadangi šiuolaikinės fizikos conceptualus pagrindas yra paremtas Bohro atomo modeliu, o viską, ką matome, galima paliesti rankomis, smegenys yra toli nuo plazmos. Prisiminkite, kad materialus kūnas yra pagrindas, o kitas praeinantis procesas (ypač

galutinis - plazma) yra mažiau patrauklus, tai yra viskas, kas žinoma apie mus supantį pasaulį ir tai, ką mes visi šiandien „naudojame“, ypač naudojant fizikos vadovėlį **Peryshkina A.V. : kieta medžiaga → skysta → dujinė → plazma** .

Žinoma, Smegenims pageidautina stabilesnė bazė, tai yra arčiau kietos medžiagos. Plazmos būseną, kai, pasak Landau, *magnetinis impulsas lenkia elektros krūvį* , smegenims nepriimtina, nes nėra kam valdyti. Žinoma, būtų galima pateikti keletą pavyzdžių, bet jie sukels nesveiką vertikaliai integruoto „elito“ susidomėjimą ir norą to „išmokti“ su tolimesne galimybe taikyti (išbandyti su daugeliu).

Valdymo sistemos pakeitimas nesukelia rimtų pokyčių, todėl, išmatavę (naudojant voltmetrą) įtampas ir sroves neuronuose, galite saugiai pasirinkti geriausią analogą ir atlikti klonavimą. **SMEGENYS NIEKADA NESERGA**, nes yra protingos. Tiesa, „iš anksto paskubėjusios“ ir „SvetL“ programų naudotoju tapusios Smegenys yra dar protingesnės . Serga tik veikiančios ląstelės. Jei smegenyse atsiranda lengvų negalavimų galvos skausmo forma, jie palengvėja vartojant paprastas tabletes, tokias kaip aspirinas. Tuo pačiu metu buvo sukurta ir pagaminta milijonai vaistų, skirtų darbo ląstelėms gydyti. Pavyzdžiui, smegenys negali susirgti lytiškai plintančia liga ar AIDS, nes (pagal biologiją) tai yra darbinių ląstelių reikalas – *trynimasis į svetimkūnius*... Smegenys, žinoma, nedalyvauja nei lytiniuose santykiuose, nei vaisiaus augime (moterims), visa tai yra cheminių reakcijų ir epitelio ląstelių trinties viena prieš kitą pasekmė (pagal šiuolaikinę biologiją). Taip pat lazdos ir titnago pagalba senovės palikuonys kurdavo ugnį – čia ir trintį, ir cheminę reakciją. Norėdami klausytis muzikos, ausys yra pritvirtintos prie smegenų, kurios yra visos žemo dažnio informacijos šaltinis. Laikui bėgant Smegenys sukūrė (iš pačių epitelio ląstelių atliekų) žvalgybos tarnybą ir priėmimo-perdavimo centrą, skirtą bendravimui su gyventojais, vadinamąsias smegenis, kurios aprūpina Smegenimis visas naujausias naujienas ir reklamas. Galbūt dėl šios priežasties dalies ar viso šio Smegenų fragmento pašalinimas iš chirurgų aprūpinimo pakankamai ilgam laikui panardina Asmenį į tam tikrą būseną, kurią galima pavadinti „ne savimi“.

Vertingiausi organai turi dvigubą (akys, ausys, rankos, kojos), menkaverčiai neturi dvigubo (nosis, burna, penis). Mokslas laikosi nuomonės, kad palyginti menkaverčiai organai veikia savarankiškai, todėl Smegenys nepatenkintos pasekmėmis. Pasiekus tobulumą ypač vertingos Smegenys padengiamos kalkių tirpalu ir saugomos kaip standartas. Norint geriau išsaugoti, ypač vertingos ląstelės paverčiamos anglimi.

Kad Kosmosas nepakenktų smegenims, jį supa Hablo sfera; Kosmosui nesuteikiama galimybė prasiskverbti į šią sferą. Natūralu, kad Kosmosas negali žinoti, kas vyksta Hablo sferoje. Kaip ir visi materialūs kūnai Hablo sferoje, smegenys yra paklūstamos žlugimui, tai yra suspaudimui. Medicinoje yra šio proceso atmainų: menopauzė, sepsis, šizofrenija (smegenų dalijimasis), paranoja. Kaip ir visos įprastos uždaros valdymo sistemos, Smegenys gali žiūrėti į save (akis), klausytis muzikos, kurią groja daugybė smegenų ląstelių (ausų), atlikti kosmetinius ir kapitalinius remontus (operacijas). Aukščiausias smegenų pasiekimas yra *mąstymo procesas* , kai materialūs kūnai, judėdami susidūrimo kursu, keičiasi informacija (žr. Browno judėjimą).

Atidžiai išsižiūrėję į biologijos vadovėlį, galite sužinoti, kad veikiančios ląstelės kurį laiką gali išsiversti be smegenų .

Smegenų sandara (žr. tą patį biologijos vadovėlį) gana paprasta. Analogas gali būti organizmo sandara, pavyzdžiui, tigras, detaliam parodytas trenerio filme „Dryžuotas skrydis“. Kiekviena pasirinkta dalis neabejotinai domina virėją, todėl panaši Smegenų idėja (biologija, medicina) leidžia daryti išvadą, kad ne tik žmogaus kūnas, bet ir smegenys šiuolaikiniame moksle laikomos tik nuo virėjo požiūrio. Jei dresuotojo paaiškinimai, kad tigras turi tešmenį, sukelia juoką, tai biologų

paaiškinimai, kad **ŽMOGAUS KAUKOLĖJE PILKOJI MEDŽIAGA YRA SMEGENYS, JUOKO NESUKELIA.**

Iš to išplaukia, kad *šiuolaikinių žinių apie smegenis pagrindus padėjo kanibalai, ir šie pamatai yra priimtini visai civilizuoti žmonijai*. Žmogaus valgytojo požiūriu ne visos Smegenys yra skanios – jauno ėriuko smegenys laikomos delikatesu.

Smegenų tobulumas šiuo metu slypi tame, kad nėra viena iš dirbančių ląstelių negali priekaištauti Smegenims, kad jos vystosi neteisinga linkme, o daugumos nuomonė, kaip žinote, visada yra teisinga.

Visi Žemėje vykstantys procesai, įskaitant oro formavimąsi, yra smegenų vystymosi rezultatas, nors pačios Smegenys apie tai nežino. Pasiekusios tobulumą Smegenys jau sugeba pažvelgti už Hablo sferos ribų ir likusį Kosmosą laikyti savo interesų sfera, ką galima pamatyti priverčiant savo Smegenis skaityti N. Levašovo knygas. Tuo pačiu metu, savo kelyje sutikusios panašius protoprotoninius darinius, dėl savo tobulumo Smegenys gali suformuoti papildomą valdymo sistemą, jungiančią naująją Sistemą su civilizuoju pasauliu.

Tiesą sakant, būtent taip ir padarė N. Levašovas. Jis sakė, kad dėl smegenų transformacijų žmogus gali sąmoningai palikti savo kūną, iš esmės, neribotam atstumui! Tiksliau, Esmės (Smegenų) pašalinimo nuo savo fizinio kūno atstumą po Smegenų transformacijos lemia tik pačios Esmės (Smegenų) kokybinis išsivystymo lygis, o ne sidabro „ilgis“, siūlas tarp korpuso ir esencijos⁵, kaip ir įprastu atveju. Jeigu Esmė po Smegenų transformacijos „atsilaiko“ ant bet kokio kokybinio barjero ir nepajėgia judėti toliau, užtenka tik sukurti naujas savybes, kurių trūksta ir... pirmyn!

5.7. Mes nežinome, kas yra Smegenys

Galite su tuo sutikti, galite nesutikti, bet Smegenys neegzistuoja mūsų vaizduotėje, ar prisilietime. Negalime Smegenų tirti po mikroskopu, perpjauti jų skalpeliu. **„Mes iš viso nežinome, kas yra Smegenys“**. Ir prieš pradėdami svarstyti bet kokią „sąveiką“ su **Smegenimis**, o juo labiau su **SvetL programomis** smegenų „atvėrimo“ klausimais arba suprasti, kaip ir kam **N. Levašovas** „atvėrė“ smegenis (nors ir ne visiems).) ir kaip tie, su kuriais tai „atsitiko“ ir šiandien tai suprantama (jau Smegenų sąveikoje su „**SvetL programomis**) - pabandysime suprasti šį reiškinį. Taikysime objektyvius duomenis (gautus daugiau nei per penkerius metus), **KITOKIĄ ŽINIŲ STRUKTŪRĄ** ir **KITA INSTRUMENTINĖ BAZĖ**. Iš karto pasakysiu, kad instrumentinė bazė, pastatyta ant arklio raštingumo, čia netinka (kaip sakė A.Hatybovas, ir sunku su tuo nesutikti - šiuolaikinės fizikos pagrindas yra arklio jėgos). Turėsime atsižvelgti ne tik į Smegenis, bet ir į Informacinę lauką (erdvę), be kurio Smegenys negali egzistuoti.

Techninių priemonių Smegenų darbui analizuoti nėra – galima tik analizuoti pasekmes (protonų arba biologinių lygmeniu). Biologinių struktūrų pokyčiai dar nereiškia Smegenų struktūrų pakitimų (skaitykite – Esencijos), o rodo Smegenų savybes apsaugoti nuo nepalankių sąlygų, keičiant aukšto dažnio limfos savybes. Jeigu žvelgtume supaprastintai ir suprastume, kaip N. Levašovui pavyko „sukurti“ savo Esybės (Smegenų) dublikatus, tai tai buvo „padaryta“ tokiu būdu ir tam tikromis jo Smegenų galimybėmis. Vyko ne ribojimo, o atkūrimo procesas. Svarbiausias dalykas, kurį reikėjo pasiekti, buvo grįžtamasis ryšys iš „užprogramuotų“ (jiems „patikėta“) išspręsti tam tikras problemas. Pats šio N. Levašovo „mechanizmas“ man pasakė **2011 metų pabaigoje** prieš

išvykstant į Prancūziją. Žinoma, tuo metu aš neturėjau ir negalėjau turėti tokių galimybių ir tokios „energijos“ kaip Levašovas. O mano Smegenys dar nebuvo pasiruošusios tokiems „veiksmams“. Man reikėjo kažko, kas kompensuotų šių galimybių trūkumą. Aš tai jau tada supratau.

Praėjus savaitei po N. Levašovo išvykimo į Prancūziją, jis pats man skambino iš Pilies per „Skype“, tada pirmą kartą pamačiau jo kabinetą ir jį supančius objektus. Buvau patenkintas viskuo, ką pamačiau. Tačiau tai nebuvo visos „staigmenos“.

Nikolajus padarė taip, kad aš „pamačiau“ **Generatorių**, kuris buvo po pilimi ir apie kurį jau rašiau aukščiau. Tada iš jo lūpų sužinojau, kad šis generatorius yra žmogaus sukurtas, taip pat kada, kam ir kam jis gali būti

naudojamas ir kodėl jis skirtas Levašovui.

„Sujungus“ mano Smegenų struktūras (vadinkime tai mano smegenų atidarymu) ir paties „Generatoriaus“ „struktūras“ (apibūdinčiau kaip savotišką kristalą dviejų sujungtų dodekaedrų pavidalu, išsidėsčiusių tore - panašus į šviečiančios plazmos lauką, kuriame yra oktavos nuo 62 iki 96; ir visa tai atkuriama neinerčinės masės būsenoje), jis „pasiūlė“ man pabandyti sukurti keletą savo Esmės (Mano smegenų) dublikatų. Viskas buvo daroma trijose erdvėse, taip sakant – neutrino, antineutrino ir protonų. Tai yra pagrindinė proceso fizika.

Tada negalvojau: pavyks – nepavyks. **TIESIOG PADARIAU TAIP, KAIP JIS PASAKĖ**. Kai pamačiau savo „kūrybą“ (o jų buvo 3), buvau bene pats laimingiausias žmogus. Nikolajus pasiūlė man „suvaldyti“ bent vieną Subjektą tam

tikram veiksmui ir patikrinti atsiliepimus. Jis paaiškino, kad tam reikia „naudoti“ žiedą, kurį turėjau ir kažkieno „SvetL“ kompleksą. Nedvejodamas išsiunčiau į Maskvą pas mamą, kuri tuo metu jau turėjo Kompleksą. Kadangi žinojau jos buto vietą Maskvos rajono atžvilgiu, mano Esencijos „kopija“ labai greitai (beveik akimirksniu) pasiekė Kompleksą, kuris čia suveikė kaip galingas „orientyras“. Subjektas pradėjo sąveiką su „SvetL“ programomis, pašalinusi beveik visus gijimo proceso parametrus, **veikia** kaip savo smegenų kartotuvus. Visa tai užtruko ne ilgiau kaip kelias sekundes, ir aš jau pasakojau Levašovui apie savo mamos būklę. Jis rekomendavo man ką nors pakeisti Generatoriaus „darbe“, ką padariau per Esybės dublikatą, kuris buvo kambaryje su mama. Tada vargu ar būčiau radęs žodžių tiksliau apibūdinti ir savo jausmus, ir pačią proceso fiziką. Aš galiu tai padaryti šiandien. Apskritai viskas pavyko ir patvirtino galimybę problemas išspręsti „per atstumą“. Tam man reikia asmens namo (buto) vietos žemėlapyje ir veikiančio **komplekso "SvetL"**... Tiesą sakant, nėra sunku „ieškoti“ kompleksų kitose laikmenose. Tai tiesiog reikalauja daugiau laiko ir energijos sąnaudų, kurias galima papildyti reikiamu kiekiu ir priklausomai nuo sprendžiamų užduočių - iš **Generatoriaus**, jei, žinoma, galite tai padaryti. Čia baigėsi mano prancūzų kalbos pamokos. Tada Maskvoje, grįžus Nikolajui, dar kartą viską smulkiai ir išsamiai aptarėme, ir jis man atskleidė kitas **Generatoriaus** galimybes po pilimi ir kaip šias galimybes panaudoti geranoriškai. Tiesą sakant, visa pilies vertė buvo ta, kad „po ja“ buvo **generatorius**. Nikolajus nepamiršo priminti atsitikimo (kartą jau papasakoto) apie savo gerą draugą, kuriam kažkada „atvėrė“ **Smegenis**. ir perspėjo, kad norint eksperimentuoti, reikia suprasti

visą fiziką, ką darysi. Draugas buvo labai smalsus ir nusprendė, kaip eksperimentą, pabandyti „pratęsti“ savo gyvenimą sukurdamas antrąją širdį. Kai jis kreipėsi į Levašovą, „prašydamas pagalbos“, jau buvo per vėlu. Viskas, kas galėtų padaryti Nikolajus – tai užtikrinti, kad tai **BŪTŪ NESKAUSMINGA**. Aš tai gerai prisimenu ir duodu pavyzdį tiems, kurie mano, kad „paspaudė pirštą“ - ir viskas pavyko. Galite spustelėti pirštu, bet kas bus tada - yra didelis klausimas. O jei namas sugrius, kaip sakė A.Hatybovas?

Levašovui mirus, aš praktiškai nepritaikiau (tikriausiai, žmogiškai, bijojau padaryti ką nors ne taip) visko, apie ką rašiau. Ir tam nebuvo laiko. Man teko daugiau dirbti su **SvetL programomis**. Pirmą kartą (kai „Generatorius“ dar buvo po pilimi praktiškai apleistas) nusprendžiau tai padaryti tik dėl Žmogaus, sergančio vėžiu ir gyvenusio Baikalo ežero apylinkėse. Sukūriau savo Esmės dublį ir „nusiunčiau“ jį su konkrečia „užduotimi“. Gavo atsiliėpimus ir padarė tai, ką reikėjo padaryti. Dar kartą įsitikinau, koks svarbus tokiais atvejais yra grįžtamasis ryšys ir tiesioginės informacijos gavimas, praktiškai iš savęs pačiam sau (kad ir kaip paradoksaliai tai skambėtų). **REZULTATAS – SĖKMINGA SVEIKATA**. Visa tai patvirtina jo marčios, pagal išsilavinimą biologės, parašytas straipsnis, šis straipsnis publikuotas **RMTD** svetainėje. Nesigailiu dėl to, ką padariau, bet galbūt straipsnis buvo per anksti. Po jo paskelbimo tiesiog „plūsdavo“ prašymai iš tų, kurie buvo Programų dalyviai, ir iš tų, kurie nebuvo, bet buvo įvairių kritinių sąlygų. Negalėjau atsisakyti, kol nesupratau, kad mano galimybės vis dar ribotos ir tiesiog „neužtenka“ „energijos“. Aš pats pradėjau turėti problemų su širdimi ir supratau, kad tęsinys gali būti varginantis. Tačiau taip pat reikėjo „dėti“ generatorius į kompleksus. Tai taip pat yra didelė našta. **JAU BUVO PRIIMTAS SPRENDIMAS PERKELTI GENERATORIŲ IŠ PRANCŪZIJOS**, bet kažkodėl dabartiniu laikotarpiu to padaryti nebuvo įmanoma. **Generatorius** turėjo būti perkeltas į Rusiją ne šioms tikslams, turiu galvoje - atstatymui. Tačiau ji iš esmės yra labai naudinga sprendžiant problemas, susijusias su žmonių tobulėjimu. Praėjo beveik pusmetis ir, kaip rašiau anksčiau, „staiga“ man pradėjo „grįžti“ tie Levašovo daiktai, kurie turėjo būti su manimi. Kai tik pasirodė **du žiedai**, po kurio laiko **buvo** nustatytas **Generatoriaus „perdavimo“** momentas ir vieta, kurioje jis šiandien yra. Viskas vyko ramiai ir „pagal planą“, neskaičiuojant žybsnių danguje jo „instaliacijos“ vietoje, nuvirtusių pušų porų ir apdegusios tinkamo apskritimo žolės maždaug 50-60 metrų spinduliu. Atkreipkite dėmesį, kad žolė „visiškai atsigavo“ per tris dienas. Viską galėjau nufilmuoti „video“, nes dalyvavau šiame „renginyje“. Štai vienas iš filmuotos medžiagos fragmentų...

Kitas mūsų su N. Levašovu plano punktas buvo įgyvendintas. Noriu dar kartą pabrėžti, kad **N. Levašovo draugai** suvaidino didelį vaidmenį šiame renginyje .

Viena iš prancūziškų svetainių paskelbė taip: „Montez un peu plus haut dans le village où vous apercevrez un château mystérieux qui surplombe le village: le Château du Temple. Celui-ci est privé et ne peut, malheureusement, être visité ... Seule, une petite lumière qui brille permet de savoir

qu'il est habité. De hauts murs l'entourent et empêchent tout curieux de s'en approcher... " I svertus i  pranc zų kalbos:"  iek tiek vir  kaimo (**Ile Bouchard**) pamatysite paslaptinę pilį su vaizdu į **Pilies Hal s** kaimą . Jis yra privatus ir, deja, negali priimti lankytojų ... "

Baigusi rašyti šias eilutes gavau žinią, kad N. Levašovo pilis **2016 METU SAUSIO PABAIGOJE** buvo **PARDUOTA AUKCIONE** už **560 tūkstančių** eurų. Tai nesukėlė jokios nuostabos, išskyrus sumą, už kurią buvo parduota. Prieš metus  iur jau panašias (jei taip galima sakyti) pilis (jų buvo 6) parduodamas Prancūzijoje. Minimali daug prastesnės būklės nei Levašovo pilies kaina buvo **1 350 000** eurų.

Daugelis smalsuolių norėtų sužinoti visą N. Levašovo rašto apie Pilies išsigijimą ir Svetlanos gyvenimą joje raidos istoriją, taip pat įvykių su pilimi raidą jai išvykus. Bet aš tikiu, kad **ŠIANDIEN NE LAIKAS APIE TAI KALBĖTI**, kad patenkintume smalsumą. Šią istoriją žinau i  pirmų lūpų, ir ne tik aš. Ko gero, ateis laikas – ir ši istorija (ji labai įdomi savo esme), kaip ir N. Levašovo daiktų istorija – tų, kurie taip pat buvo parduoti aukcione 2015 metų lapkritį, ir tie, kurie „buvo“ Maskvoje bute ir Pilyje, ir kiti dalykai - vis tiek parašysiu. Galiu pasikartoti – *N. Levašovo valia* buvo *paimtas* pats vertingiausias, buvęs po pilimi, *ir perduotas Rusijai* . Štai atsakymas į klausimą - kodėl aš „gavau“ viską, kad galėčiau tęsti savo eksperimentus su Esencijomis (smegenimis), „SvetL“ programomis ir spręsti kitas problemas. Energetiškai gana greitai atsigavau, išmokau „atgaminti“ savo „pasiuntinius“, kiek to reikalauja situacija. Atsiliepimai gaunami, informacija sklinda beveik nuolat, taip pat ir pagal mano užklausas. Jau šiandien galima parašyti visą knygą apie tai, kaip Generatorius „persik l “ i  Prancūzijos sunkiose situacijose, bendraudamas su „SvetL“ programomis , padėjo ir padeda beveik beviltiškos būklės žmonėms. Tai nėra girtis. **TAI YRA FAKTU KONSTATAVIMAS** .... Negaliu skelbti laiškų tų, kuriems padėjau ir te pad d , ir jų artimųjų, nes tai grynai asmeninis susirašinėjimas, bet patikėkite - *paskutiniai laiškai yra dėkingumas su ašaromis akyse...* Niekada neįsi zeid čiau ant tų, kurie, sulauk  pagalbos, pamiršta net padėkoti manydami, kad taip ir turi būti. Aš juos suprantu, nes mums primestas įprotis viską matuoti dvejetainiais matais visada veda prie esmės, paveikslo kaip visumos per visą jo konstruktyvaus sudėtingumo nesupratimą. Kiekvienas iš mūsų esame kažko didelio ir sudėtingo dalis, tačiau šis įtraukimas yra kitokio pobūdžio, nulemtas mūsų pačių savybių. Kai kurie iš jų yra pagrindinis visos struktūros mazgas, kiti yra tarpusavyje susiję elementai, kiti yra iš dalies įtraukti į jų funkcionalumą, ketvirti ( iandien) yra panašūs į potencialiai būtiną užpildymą, o daugelis yra tik balastas. Tikroji ir veiksminga šio proceso prasm , jau kontroliuojama naujosios sistemos, susideda iš Smegenų informacinių blokų „išvalymo“ (tiek jų antineutrinin s būsenos, tiek neuronų magnetinės energijos materijos būsenų lygmenyje „jų kasdienės tikrovės“ klausimais). **IRN RA VIENODUMO ŠIAME**- viskas kinta ir skiriasi, bet, be to, yra griežtai priklausoma ir struktūrizuota pagal duotus vektorius, sudedant įvykius seka, kuri ilginiui suformuos vienintelį reikalingą rezultatą. Kaip pavyzdį pateiksiu ne darbo su tais žmonėmis rezultatus, kurie tiesiog pamiršta viską, kas dėl jų buvo padaryta, laiko tai savaime suprantamu dalyku, o tai, kaip aš ieškojau jų problemų sprendimo šiems žmonėms. Jei, pavyzdžiui, norima rasti vaistų nuo vėžio, sėkmei reikės, kad „ mogus, ieškant atsakymo“, sąveikautų su tam tikru tokių pacientų skaičiumi, tačiau toks siauras selektyvumas, nors ir galimas, bet ne visada įmanomas. Patinka tai ar ne, bet lengviau padaryti taip, kad ligų apkrauti žmonės, įskaitant tą, kurio ieško (vėžys), pl stų į pagrindinę grandį, galinčią išspręsti šią siaurą užduotį, tada žmogus turės galimyb  išspręsti problemą. Galbūt lygiagrečiai dėl pas mus besikreipiančių pacientų įvairovės jis išspręs ir kai kurias kitas problemas, o gal nenutrūkstamas gydymo i tro kusiųjų srautas jį u zvaldys taip, kad jam pačiam prireiks skubios

pagalbos. Dėl šios konkrečios problemos galutinio rezultato toks vaidmuo nevaidina – **SPRENDIMAS BUS RASTAS VIENAIP AR KITAIP**. Ir galbūt kas nors kitas, jei dabartinė versija dėl kokių nors priežasčių pasirodys nesėkminga. Naudojamas dubliavimas, įskaitant paprasčiausią ir efektyviausią versiją. Bet jei vertintume tai, kas aprašyta iš individo pozicijų, viskas atrodo painiau, sudėtingiau ir neišsprendžiama. Juk yra savi jausmai, poreikiai, emocijos, **KURIOS SUNKU IMTI IR PAŠALINTI** neatsižvelgiant priimant sprendimus ar atliekant veiksmus. Mažai kas nerimauja dėl kažkokio globalaus visos onkologinės problemos sprendimo galimybės neaiškioje ateityje, jei čia ir dabar nuo vėžio mirs artimas žmogus. Tuo pačiu galima išspręsti pagrindinę problemą teikiant pagalbą kai kuriems konkrečioms žmonėms. Gerai, jei pabandę padėti pirmiesiems dešimčiai besikreipusių, iškart pataikysite į taikinį ir išspręsite problemą iki galo – šie dešimt sulauks pagalbos ieškant sprendimo, o visi kiti – su sprendimo pagalba. Bet tai kažkokia idealizuota versija. Realybėje viskas daug sudėtingiau – **PAIEŠKA GALI UŽTRUKTI METUS**, o sprendimas bus rastas ne po sėkmingo smūgio iš pirmo karto, o po daugybės bandymų ir klaidų, kurios kažkam kainavo sveikatą ar gyvybę. Aš visa tai išgyvenau. Sunku, kartais emociškai sunku. Ne viską galima išmatuoti žmogiškais standartais, jei jie tik jausmingi ir emocingi. Kadangi pats procesas (ir tai yra procesas) yra susijęs su smegenų ląstelių (jų atskirų funkcinių sričių) magnetinės ir elektrinės energijos materijos būsenų pokyčiais, „aktyvios sąveikos būsenos“ programa, neuronai (neurofiziologija atrado kai kuriuos neuronų jungties fragmentus į kažkokią nežinomą grandinę, pavyzdžiui, biokompiuterį), limfą ir daug daugiau. Pabandysiu tai išsamiau aprašyti savo knygoje.

Jei žmonės nebūtų atėję pas mane su savo problemomis, nebūčiau radęs daugelio problemų sprendimų. Jei anksčiau būčiau atsisakęs daugelio besikreipiančių, būčiau galėjęs netekti kovos draugų, su kuriais dabar esu turtingas. Jei iš pradžių būčiau surengęs griežtą visų besikreipiančiųjų pagalbą „atranką“, **GALĖJAU SPREŠTI DAUGIAU UŽDAVINIŲ**, susijusių su žmogaus sveikata, tokiu būdu padėdamas daugiau žmonių, nei pavyko, tiesiog išleisdamas šią situaciją. Jei nebūčiau taip užsiėmęs begalinėmis kažkieno problemomis, tikriausiai būčiau galėjęs savo potencialą panaudoti **SvetL** kompleksinių ir naujos kartos programų kūrimui... Bet jei ne šis didžiulis pagalbos prašymų srautas, daugelis **PROGRAMŲ NEBUTŲ SUKŪRTA**. Surasti kelią tarp visų šių galimybių ir tikimybių yra sunku, sveriant kiekvieną sprendimą. Sunku neprašyti pagalbos bandant pačiam išspręsti kokią nors itin rimtą savo problemą, tačiau atsisakyti pagalbos, kai į tave kreipiasi beveik neįmanoma.

Dar kartą noriu pabrėžti, kad aš **NE GYDYTOJAS**. Aš tiesiog žinau **PROCESO FIZIKĄ**. O gydytojus, kurie **NEŽINO**, ką „veikia“ fizikai, mano giliu įsitikinimu, tiesiog reikia varyti su šluota. Jų dėka šiandien turime **LIGŲ MEDICINĄ**. O turėtų būti **SVEIKATOS MEDICINA!**

Labai įsigylinau, bet laikas grįžti prie Smegenų pažinimo.

5.8. Susieta būseną

*Visa informacija apie gyvų ląstelių struktūras ir savybes yra smegenyse, o ne DNR (DNR turi keletą neišsamių kopijų). Štai kodėl galima greitai kontroliuoti ir paveikti gijimo procesus, užmezgant „ryšį“ su smegenimis per **SvetL kompleksą**. Tačiau pats kompleksas sąveikauja su smegenimis ir renka informaciją apie ląsteles, kurią vėliau „analizuoja“ naudodamas „SvetL“ programas, o šios analizės rezultatai tampa informaciniu ląstelių gijimo per*

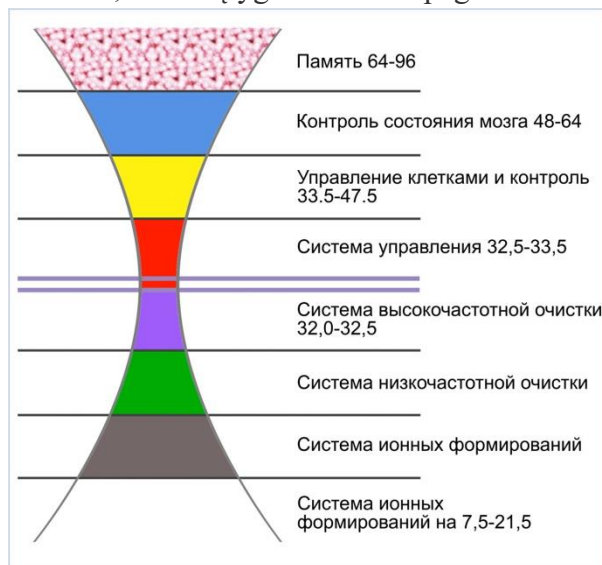
sąveiką komponentu. **Programos ir smegenys**. Jei tinka koks nors palyginimas, tai **pati DNR** yra savotiškas „konvejeris“, ant kurio surenkami gaminiai.

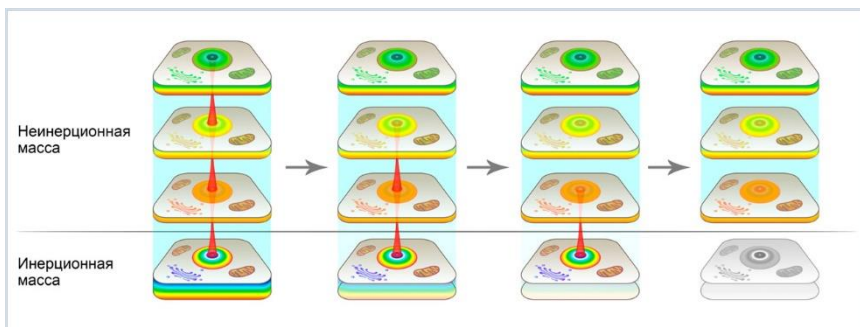
Informacija yra įtraukta į gaminius. Pavyzdžiui, po surinkimo automobilis užpildomas benzinu, ir jis yra paruoštas važiuoti, bet niekas nepripildys konvejerio benzino. Taigi galima „įtakoti“ automobilio degalų papildymą – per savo „buvimą“ ir „užpylimą“ kokybiškesniu benzinu, padidinant galią, o kartu ir paties automobilio patikimumą. Jei nėra „buvimo“, o yra tik **komplekso** darbas, tada vis tiek benzinas bus geresnis nei originalus. Tačiau biologai atkakliai ieško priežasties, kodėl „konvejeris“ nejuda, ir nekreipia dėmesio, kokie komponentai tiekiami surinkimui, nes šiandien jų nematyti jokiais šiuolaikinėmis techninėmis priemonėmis.

Smegenys yra labai sudėtingas kompleksas, jo negalima sukurti iš dulkių. **Smegenys yra** daugelio milijonų metų darbo dėl biostruktūros (žmogaus) formavimo rezultatas. Čia yra **smegenų paveikslėlis**, kuris sąlyginai nurodo pagrindines jų funkcijas.

Smegenys yra VIENU METU SUSIJUSI 3 ERDVIŲ – *neutrino (aukštesnės), antineutrino ir protonų arba joninės – BŪSENA*. Čia reikėtų pažymėti, kad „Tamsiosios materijos“ generatorių, naudojamą šiandien su „SvetL“⁶ programomis, pagal tą patį principą sukūrė Nikolajus Levašovas. Antineutroninėje erdvėje susidaro limfa, aplink kurią mažinant pradinių dažnių potencialus susidaro protonų erdvė. Ši protonų erdvė yra apdovanota savo pačios valdymo ir aplinkos suvokimo savybėmis, tai yra „erdvės-laiko“ būsenų suvokimu supančioje objektyvioje tikrovėje.

Tačiau tai yra žemiausias suvokimo lygis. Būtent jį mokslas priima kaip tobulumo etaloną, ir visa šiuolaikinė medicina dirba su tokia jo būseną protonų erdvėje. Nėra būdų, kaip perkelti ar valdyti iš žemesnės erdvės į kitą, aukštesnę erdvę (oktavomis). Kai bandoma pakeisti gyvos ląstelės būseną, valdymo sistema tiesiog atjungiamą nuo Smegenų (Esmės), o gyva ląstelė egzistuoja būtent tol, kol sunaudojamas pačios ląstelės magnetinio impulso potencialas. Žmogus valgo antibiotikus, kurie labai pakeičia ląstelių albedo, dėl to geriausiu atveju atsijungia nuo smegenų, bet kadangi atsijungiamą daugiau nei galima pašalinti – pasibaigus turimo potencialo išnaudojimui, ląstelė normalia jos forma nustoja egzistuoti ir – **EINA Į NAUJĄ FORMĄ - VĖŽINĖ**, jei jie neturėjo laiko jos ištraukti. Apie tai plačiau parašysiu būsimoje knygoje. Nepamirškite, kad bet kuris **GYVAS ORGANIZMAS GALI EGZISTUOTI TIK INFORMACINIAME LAUKE**, už lauko ribų

organizmas sunaudoja neatšaukiamai protonų erdvės potencialų atsargas. Atsargų pabaiga veda prie erdvių atsiskyrimo, o joninė struktūra virsta įprasta inercine mase, smėliu.

Paveiksle pavaizduotas fiziškai tankios ląstelės žūtis

momentas, kai sustoja medžiagų formų cirkuliacija tarp eterinio ir fizinio ląstelės lygmenų. Jei ląstelės išorinės ir vidinės aplinkos įtaka lemia medžiagų cirkuliacijos fizikiniame lygmenyje nutrūkimą, sustoja ir medžiagų cirkuliacija tarp fizinio ir eterinio ląstelės lygmenų. Ateina fizinė ląstelės mirtis. Sustabdžius fizinės ląstelės gyvybinės veiklos procesus, prasideda irimo fazė.

Fizinei ląstelei irstant, suyra sudėtingos organinės molekulės, sudarančios ląstelės branduolį. Radijo bangas pajusti ar pamatyti sugeba nedaugelis, o tik sukurtų prietaisų dėka nematoma tapo matoma ir apčiuopiama. Prietaisai tik kompensavo ribotą mus supančio pasaulio suvokimą mūsų pojūčiais. Kitaip tariant, problema slypi Žmogaus turimų jutimo organų netobulumoje ir ribotumoje, dėl ko Smegenys iš mus supančio pasaulio gauna ribotą ir selektyvią informaciją. Pavyzdžiui, mūsų akys gali pagauti tik optinę Saulės spinduliuotę **[(4...10) × 10⁻⁸ metrų]**, kuri yra mažiau nei vienas procentas spinduliuotės (ir tai tik iš to, ką žino šiuolaikinis mokslas) besiskverbiančios į mus supančią erdvę. O jei ji ne viską žino? Dar prieš du šimtus metų niekas neįtarė apie radijo bangų ir radiacijos egzistavimą, o pati jų idėja buvo eretiška ir absurdiška. Taip pat nepamirškime, kad visi matavimo kompleksai yra pastatyti regėjimo dažnių ribose, o „erdvės ir laiko“ santykį lemia magnetinio impulso laikrodžio intervalas. Šio santykio iškraipymas yra ne tik liga, bet ir „technikos pažangos“ bei Smegenų egzistavimo sąlygų pasikeitimo dabartinėje noosferoje rezultatas.

Pastaraisiais metais mokslas sukūrė žmonių atradimus ir informacija apie šiuos atradimus. Jau šeiminkės, ir ne tik – reikalauja savo ligas suderinti su naujais mokslo pasiekimais. Tai yra klonavimas, žmogaus genomo kodų gavimas ir kt. Mielos šeiminkės, taip pat konferencijų panašiais klausimais organizatoriai, ne viskas, kas parašyta ant tvoros, slypi už jos. Yra šimtai pavyzdžių iš medicinos srities. Tarkime, kad širdis iš tiesų yra siurblys, užtikrinantis kraujo judėjimą kraujagyslėmis – bent jau, bet jei yra „siurblys“, mokslas iš karto su palengvėjimu užsimerkė, kad jos galios nepakanka kraujui stumti net iki viršugalvio. Na, o limfa, kuri juda iš apačios į viršų be jokios širdies (kaip siurblys), taip pat augaluose, kurie neturi širdies (siurblio), bet teka sula, ir aktyvūs, kurių mes nematome? Ką daryti su šiais reiškiniais? Visiškai sutinku su A.Hatybovu, kuris teigė, kad per **500 medicinos gyvavimo metų** į tokias smulkmenas niekas nekreipė dėmesio, todėl galima pranešti apie dideles pergales prieš Protą, neteikiant reikšmės smulkmenoms.

Žinoma, kad matematika naudojama medicinoje, tačiau dažniausiai statistinė. Ir tik tais atvejais, kurie yra patogūs pačiai medicinos sistemai – niekas neskelbia statistikos apie paskiepytų ir neskiepytų vaikų sergamumą poliklinikose, o apie vakcinų ir Mantoux šalutinį poveikį – visi laiko burnas, nors kituose „patogiuose“ atvejų statistika vedama tiksliai ir teisingai pateikiant. Bet kuri biologiškai aktyvi struktūra vystosi ne eksponentiškai, o pagal oktavą, naudojant oktavos stereometriją (oktavos savybės erdvėje). „SvetL“ programos veikimo metu sąveikaujant su savininko smegenimis nustatomos ne tik gyvos ląstelės egzistavimo priklausomybės, bet ir konstantos, kurios yra gyvos ląstelės išorinės aplinkos naudojimo pagrindas arba riba.

Esamas mokslas turi savo žinių sistemą, paremtą Boro atomu, periodine lentele ir Willy biologija (kur varlė turi kasą, tai yra, laikotarpiu tarp kurkimo ji su malonumu kramto saliamį). Tada galime sakyti, kad viena iš konstantų yra **KVA**. Tai ne Mokslų akademijos incidentas – tai tiesiog dar vienas žingsnis į įgytas žinias. Kitas Žinių etapas taip pat priklausys Mokslų akademijai, o ne toms akademijoms, kurios naudojasi Mokslų akademijos darbo rezultatais ir neša šiukšles į mokslą, pavyzdžiui, informacinių ir torsioninių laukų pavidalu. Visos pastaraisiais metais sukurtos akademijos ne tik naudojasi sukaupta Rusijos mokslų akademijos patirtimi ir žiniomis, buvusia slapta įvairių institucijų 1-ųjų katedrų medžiaga, bet ir dezinformuoja visuomenę, **MANIPULIUOJAMAS** visuomenės valdymo sistemų **NEMOKAMU IR NERAŠTUMU**.

Ir, žinoma, dėl žemiau pateiktos anketos, kurią daugelis žmonių taip norėjo gauti. Galite tai traktuoti skirtingai – galite kruopščiai „užpildyti“ anketą, išsiaiškindami savo genotipą (jei, žinoma, pasiteisins), arba galite skirti tiek pat laiko įvertindami kai kurias „įrenginio“ detales, apie Žmogaus

marškinėlius to paties klausimyno informacijos pagalba. Ir be to galite įvertinti mastą to, ką padarė Aleksandras Michailovičius, net ir už **TOKIĄ MAŽĄ IŠTRAUKĄ** iš jo darbų. Patikėkite manimi - tai neabejotinai bus leidimas į pirtį ir, galbūt, be eilės.

Priedas

Forma užpildymui. Pildyti asmeniškai.

Gimimo data ir vieta _____

Nr.	Pavadinimas	Norma
1	Su organizmo veikla nesuderinamų ląstelių išsiskyrimas	44 000
2	Slėgis smegenų kraujagyslėse	125/110
3	Nugaros smegenų spaudimas	130/115
4	Kirlianas (visų ląstelių spinduliavimas)	100%
5	Smegenų kraujagyslių elastingumas	100%
6	Limfinės sistemos kontrolinių taškų santykinis indeksas	100%

Stuburo generuojamas elektros potencialas (%)

	Pavadinimas	Centrų našumas	Smegenys: prisijungimas prie sistemų	Magnetinis impulsas	Magnetinio impulso potencialas	Pastaba
1	Širdplėvė					
2	Dešinė viršutinė kepenų skiltis					
3	Viršutinė kepenų skiltis					
4	Kasa					
5	Skydliaukė					
6	Šlapimo trikampis					
7	Tulžies latakų liauka					
8	Tulžies latakai					

9	Vegetatyvinė-kraujagyslių sistema				
10	Šlapimo pūslė				
11	Dešinysis inkstas				
12	Judesių koordinavimo sistema				
13	Širdies vožtuvo reguliatorius (dešinėje / kairėje)				
14	Dauginimosi sistema				
15	Hematopoetinė sistema				
16	Nervų sistema				
17	Kraujotakos sistema				
18	Ryšio sistema (smegenėlės)				
19	Atminties sistema (galva ir nugara)				
20	Stuburo stulpelis				
21	Širdis				
22	Skrandis				
23	Plonoji žarna				
24	Dvitaškis				
25	Plaučiai (dešinė / kairė)				
26	Didelis kraujo apytakos ratas				
27	Mažas kraujo apytakos ratas				
28	Plaučiai (kairėje / dešinėje)				

MATRICOS KRAUJO ANALIZĖ

1. Bendrieji kraujo rodikliai. **Juoda yra normalu, raudona yra anomalija .**
2. 1, 7, 8 punktai – greitoji diagnostika be detalaus dekodavimo.
3. Daiktai su tamsinta eilute – tik matricoje.

Nr.	Pavadinimas	Matavimo vienetas	Norma		
1	Hemoglobinas	G/l	132–164 (m), 115–145 (f) (CPU = 167)		
2	Vaisiaus hemoglobinas	%	Iki 1,5 nuo bendros G.		
3	Suaugusiųjų hemoglobinas	%	Iki 94,9 nuo bendros G.		
4	Methemoglobinas	%	1.0 Iš viso G.		
5	Karboksihemoglobinas	%	1.0 Iš viso G.		
6	Sulfmetemoglobinas	%	Neturi būti		
7	Glikolizuotas hemogl.	%	3-6 Iš generolo G.		
8	Arba fruktozė	Mg	0,46–0,64 mg 1 mg G.		
9	Leukocitai	$10^9 / l$	4,0-9,0		
10	ESR	mm/val	1–10 (m), 2–15 (pl.)		
11	Eritrocitai	$10^{12} / l$	4,0–5,1 (m), 3,7–4,7 (w)		
12	Hematokrito skaičius		0,40–0,48 (m), 0,36–0,42 (g)		
13	Spalvų indeksas		0,86-1,05 (esant E. = 5,0, G. = 167)		
14	Trombocitai	$10^9 / l$	180-320		
15	Eozinofilai	$10^9 / l$	0,5-5,0		
16	Limfocitai	$10^9 / l$	19-37,0		
17	Monocitai	$10^9 / l$	3-11,0		
18	Neutrofilai:	$10^9 / l$	48-79,0		
19	A) Dūris	%	1-6		

20	B) Segmentuota	%	47-72		
21	Plazmos ląstelės	$10^9 / l$	99-156		
22	plaučių kraujo pH		6,88-7,45		
23	plazmos pH		6,88-7,45		
24	didelio apskritimo kraujo pH		6,88-7,45		
25	Elastingas. eritrocitų ląstelės.	100%			
26	Eritrocitų klampumas	100%			
27	Ca ⁺⁺ struktūros	100%			
28	Struktūros Ca ⁻	0 %			
29	Mg ⁺⁺ struktūros	100%			
30	Konstrukcijos Mg ⁻	0 %			
31	Fe ⁺⁺ struktūros	0 %			
32	Konstrukcijos Fe ⁺⁻	0 %			
33	Konstrukcijos Fe ⁻⁺	0 %			
34	Fe struktūros ⁻	100%			

2) Rūgščių-šarmų būseną

35	Bazių perteklius arba trūkumas	100%	(Perviršis > 100, trūkumas <100)		
36	Dalinis anglies dioksido slėgis	100%			
37	Dalinis deguonies slėgis	100%			
38	Chloro dalinis slėgis	100%			
39	Dalinis azoto slėgis	100%			

3) Kraujo plazma

40	Bendrieji baltymai	G/l	66-87		
41	Albumenas	Mcmol / L	59,0-70,6		
	Globulinai				

42	a1	%	2.10-4.40 val	
43	a2	%	5.20-9.70 val	
44	b	%	7.30-12.20 val	
45	Y	%	11.20-19.90 val	
	Lipoproteinai			
46	• išankstiniai lipoproteinai (VLDL);	Mmol / l	0,1-1,29	
47	• lipoproteinai (MTL);	Mmol / l	1,0-3,37	
48	• lipoproteinai (DTL)	G/l	1,5-3,3	
49	Trigliceridai	Mmol / l	0,45–1,81 (m), 0,40–1,53 (f)	
50	Kreatinkinazė (su aktyvatoriais)	Mcmol / (s-l)	Iki 100	
51	Alanino aminotransferazė (Alat)	U / L	5,0-40,0	
52	Aspartato aminotransferazė (Asat)	U / L	5,0-40,0	
53	Laktato dehidrogenazė (LDH)	U / L	225–480	
54	amilazė	mg / (h-l)	3,3-8,9	
55	Glutamilttransferazė (gama-HT)	Nmol / (s-l)	250-1767 (m), 167-1109 (f)	
56	Likęš azotas	Mmol / l	14.3-28.6	
57	Kreatinino	Mcmol / L	50,0-115,00	
58	Karbamidas	Mmol / l	2.1-7.3	
59	Šlapimo rūgštis	Mcmol / L	208-428	
60	indėnų	Mcmol / L	0,19-3,18	
	Pigmentai			

61	Bendras bilirubinas	Mcmol / L	3,4-18,8	
62	Surištas bilirubinas	Mcmol / L	0,1-5,1	
63	Nemokamas bilirubinas	Mcmol / L	3,4-15,0	
64	gliukozė	Mmol / l	3,0-6,40	
65	Cukrus ++	100%		
66	Cukrus + -	0 %		
67	Cukrus - +	0 %		
68	Cukrus -	0 %		
69	Bendrieji lipidai	%		
70	Įprasti fosfolipidai	%		
71	Bendras cholesterolis	Mmol / l	2,5-5,18	
72	Lipazė	%	0-470	
73	Natrio	Mmol / l	136-146	
74	Kalis	Mmol / l	3,5-5,1	
75	Bendras kalcio	Mmol / l	2.15-2.55	
76	Fosforas P ++	100%		
77	Fosforas P + -	0 %		
78	Fosforas P-+	0 %		
79	Fosforas P--	0 %		
80	Magnis Mg ++	0 %		
81	Magnio Mg + -	0 %		
82	Magnio Mg-+	0 %		
83	Magnio Mg -	100%		
84	Chloras	Mmol / l	98-106	
85	Chloras Cl ++	100%		

86	Chloras Cl + -	0 %		
87	Chloras Cl-+	0 %		
88	Chloras Cl--	0 %		
89	Sulfatai	0 %		
90	Geležis	Mcmol / L	10.6-28.3	
91	Varis	%		
92	Rūgščioji fosfatazė	nmol / (s-l)	67-167 Optimalus pH = 5,0-5,5	
93	Šarminė fosfatazė	U / L	90-360	
94	Inkstai: kraujo struktūrų pašalinimas	100%		
95	Inkstai: ląstelių atliekų struktūrų pašalinimas	100%		
96	Inkstai: atliekų produktų pašalinimas iš virškinamojo trakto	100%		
97	Inkstai: nuotekų, naudojamų temperatūros balansui palaikyti, pašalinimas	100%		
98	Širdis	44 mm Hg	Indeksavimo slėgis konteineriams	
99	Kasa: sudaro visą širdies agregatą	100%		
100	Skrandis: rūgštinė chloro aplinka	100%		
101	Skrandis: išankstinis maisto apdorojimas	100%		
102	Žarnynas: maisto perdirbimas <ul style="list-style-type: none"> nusileidžiantis žarnynas	100% 100% 100% 100% 100%		

	<ul style="list-style-type: none"> • skersinė žarna • kylantis žarnynas • tiesiosios žarnos • priedas (neutrinai) 			
--	---	--	--	--

4) Plaučiai

		Kairė	Teisingai	
103	Bendra būklė <ul style="list-style-type: none"> • magnetinio impulso potencialas • ryšį su širdimi • ryšys su skydliauke • ryšys su kepenimis • ryšys su perikardu • ryšys su smegenimis • cukraus liaukų ryšys 			
104	Ryklės žiedas			
105	Trachėja			
106	Alveolė			
107	Skirtumo indikatorius			Skirtumas tarp suvartojimo ir nuosėdų
108	Plaučių atmintis			
109	Energijos balansas			
110	Vandens valymo pH			Norma 6.887.45
111	Specifinio sunkio riba			Norma $G = 1 \text{ g / cm}^3$
112	Membranos būklė			

Kūno energijos balansas visada yra = 0.

5) Reprodukcinė sistema

Nr.	Pavadinimas		
1	Kryžkaulis		

2	Šlapimtakis		
3	Tiesioji žarna		
4	Sėklinė pūslelė		
5	Kraujagyslių ampulė		
6	Ejakuliacijos kanalas		
7	Prostatos gimda		
8	Kuperio geležis		
9	Analinė skylė		
10	Epididimas		
11	Kapšelis		
12	Sėklidė		
13	Serozinė membrana		
14	Pilvaplėvė		
15	Šlapimo pūsle		
16	Gaktos susilieėjimas		
17	Vas deferens		
18	Prostata		
19	Šlaplė		
20	Kaverninis kūnas		
21	Varpos		
22	Glans varpos		
23	Plazmos slėgis aktykūnyje		
24	Slėgio santykis MM / MP	0,66	
25	Ryšys su mėnulio faze	100%	
26	Ryšys su Saulės magnetiniais impulsais	0 %	

27	Santykis su zodiaku	100%	
----	---------------------	------	--

MM yra didžiausias slėgis (viršutinė riba) smegenų kraujagyslėse.

MP – maksimalus plazmos slėgis akytkūnyje

Didžiausias slėgis smegenų kraujagyslėse (įveskite spalvą)

Tipas (DNR)	AAA	CCC	GGG	TTT	AAC	ŠMC	AAG	AGG	Aat	ATT	CCG	CGG	CCT	CTT	CGT	GTT	A C G	VEIKTI	AC
T (metai)	11	0.8	3	7	11	17	1	13	11	18	2	5	6	18	37	41	6 6	120	54
MM	-	-	-	-	-	235	-	215	-	230	-	-	-	245	235	245	2 5 5	265	245
MP																			

6) Laikrodžių ID nuo 2012-07-12.

	oktava	Turėtų būti	valstybė	
113	43.975975	0 %		Smegenų bendravimas su atmosferos smegenimis (iki 2011-06-06)
114	43.125125	0 %		Smegenų komunikacijos valdymas (iki 2011-06-06)
115	43.225225	0 %		Bendravimas su Kailash kompleksu (iki 2011-06-06)
116	43.875875	0 %		Bendravimas per atmosferos smegenis (iki 2011-06-06)
117	49.975975	100%		Smegenų bendravimas su atmosferos smegenimis
118	49.125125	100%		Smegenų komunikacijos valdymas
119	49.225225	100%		Bendravimas su Kailash kompleksu
120	49.875875	100%		Bendravimas per atmosferos smegenis
121	64.975975	100%		Smegenų bendravimas su atmosferos smegenimis (slaptas kodas)
122	64,125125	100%		Smegenų komunikacijos valdymas (slaptas kodas)
123	64.225225	100%		Bendravimas su Kailash kompleksu (slaptas kodas)
124	64.875875	100%		Ryšys per atmosferos smegenis (slaptas kodas)

1 mol = 10³ mmol = 10⁶ μmol = 10⁹ nmol

Išvados: _____

Genotipas _____

Dažnio balansas _____

¹ **Pasak Biblijos, Nojus** buvo teisus savo kartos žmogus, dėl kurio jis buvo išgelbėtas nuo potvynio ir tapo žmonių giminės įpėdiniu. Tuo tikslu Dievas įsakė Nojui pastatyti arką ir nuvežti ten savo šeimos narius bei po porą kiekvienos rūšies gyvūnų.

² **Ksenofontas** ([Graikų](#) Ξενοφών) aplink 430 BC – senovės graikų rašytojas ir istorikas, vadas ir politikas, kurio pagrindinis kūrinys – „Anabasis Kira“.

³ Čia kalbame apie objektų 440 panaudojimą, per kuriuos visa tai buvo įgyvendinta.

⁴ Smegenų genotipų kūrimo programos įgyvendinimas ir pašalinimas to, ką buvo bandoma vystyti nepaisant šios programos.

⁵ „Siūlas“, jungiantis Esmę ir kūną (marškiniai), paliekant kūno esmę.

⁶ **N. Levašovas** „Gyvybės šaltinis“ 1-10.

6 skyrius. Apie protą, sąmonę ir materiją arba kaip „kapstyti žinių kastuvu“

*Consciousness creates reality and you create Consciousness.
Sąmonė kuria tikrovę, o jūs kuriate Sąmonę.*

Bėda „atsitiko“, kai viduramžių žmogus nukreipė savo teleskopą į dangų. Jis aihtelėjo ir negalėjo patikėti savo akimis. Pasaulis, kuris jam atsivėrė, stulbinamai skyrėsi nuo pasaulio, nubrėžto jo mintyse ir supratimu. Viskas buvo ne taip, kaip jis buvo mokomas, taip pat ir Bažnyčioje, kurią jis laikė neklystančia. Bet tai tebuvo specifinio Smegenų genotipo sukūrimo ir situacijos pakeitimo per šio genotipo Smegenų žinias ir galimybes etapas.

Šiandien neįsivaizduojame viduramžių žmogaus, kuris vietoje skliauto su žibintais išvydo begalybę, šoko. Kaip sakė Lomonosovas: „*Dugnė atsivėrė, žvaigždės pilnos. Nėra žvaigždžių skaičiaus, bedugnės dugnas.*“ .

Tai tapo naujojo *Pasaulio supratimo kvintesencija*. Žemė buvo ne Visatos centras, aplink kurį viskas sukasi, o viena iš aplink Saulę besisukančių planetų. Viskas pasirodė visiškai kitaip, nei pasakojų kunigai. *Tai buvo šokas.*

Žmogus, žvelgęs į kamina, „*paleido žemę iš po kojų*¹“. Paaiškėjo, kad bažnyčia kalbėjo neteisingai. Jos nutapytas paveikslas neatitiko tikrovės. Galvoje kaip viesulas veržėsi mintys: „*to*

negali būti, nes niekada negali būti“. Bet buvo. Šiandien taip nutinka tiems, kurie į rankas paėmė ne teleskopą, o „žinių kastuvą“ ir mokosi arba jau išmoko juo naudotis.

Laikas bėgo ir atrodytų, kad žinodami apie puikią Žvaigždžių ir planetų organizaciją, žmonės turėjo atspėti apie galingų „jėgų“, kurios visa tai organizuoja, egzistavimą. Žinoma, jau tada išvada bylojo, kad šios jėgos egzistuoja ir turi tokį protą, su kuriuo palyginti žmonės yra tiesiog nereikšmingi „puspročiai“. Bet jei jūs žiūrite į tai filosofškai, tada idiotai negali padaryti teisingų išvadų (tai yra esmė), net jei šios išvados rodo pačios save. Ir žmonės tai darė ir daro šiandien. Žmonės

ieškojo ir ieško kažkokių „signalų“ iš kitų civilizacijų. Tačiau žmonės nesupranta, kad aukštesnės civilizacijos, „stebėdamos mus“, mato, kad mes vis dar esame „silpno proto“. Dar kartą perskaitykite **N. Levašovo „Paskutinį kreipimąsi į žmoniją“** to paties pavadinimo knygoje, pateiktoje pačioje pradžioje.

Šiandien, mano nuomone, ir vargu ar klystu, žemiškosios Žmonijos Proto „brendimas“ turėtų vykti per tiesioginį kontaktą su „Tėvais“, apie kuriuos jau minėjau viename iš skyrių. Priešingu atveju žmonės gaus tai, kas vyksta žemiškame gyvenime, kai laukiniai gyvūnai maitina žmonių jauniklius. Tačiau **ŠI KONTAKTĄ VIS TIEK REIKIA UŽSITARNAUTI** mūsų sunkiais laikais. Mums jau buvo parodytas tiesioginio kontakto su Visuotiniu Protu būdas. Jį nurodo tie, kurie šiandien gyvena ir gyvena tarp mūsų. Ir iki šiol iki galo nesuprantame, su kuo ir su kaio mums „pasisekė“ susisiekti. Jie mus mokė ir mokė, pasakojo, rašė, kaip pasiekti šį kontaktą ir kaip tai daroma. Tačiau labai daugelis iš mūsų nenori judėti jų nurodytu Pažinimo keliu. Arba paprasčiausiai negali, nes „išikišo į galvą“, kad kelias veda į kalną. Ir jei norint kopti į žemiškus kalnus reikia turėti fizinių jėgų, kad įveiktum gravitacijos jėgą, tai norint kopti nurodytu Žinių keliu į tobulumo viršūnę, reikia **ŽINIŲ, SUPRATIMO IR TVIRTUMO**. ... Šios savybės leidžia įveikti vadinamųjų žmogiškųjų pagundų „traukos“ jėgą, prie kurios visi yra pripratę ir be kurių neįsivaizduoja savo „gyvenimo“. Pirmųjų jėgų įveikti pagundas gausite įsisavindami informaciją, pateiktą **N. Levašovo, A. Hatybovo, N. Morozovo ir kitų, dar gyvų, darbuose**. Jėga bus išvados, kurias padarysite apmąstydami tai, ką sako ir parašė šie žmonės. Ir kai padarysi teisingas išvadas ir judėsite į kalną Žinių keliu, tai šiuo keliu **PER SAVO ŽINIAS** gautas iš šių žmonių darbų, jūs suprasite, kas vyksta ir ko siekiate. Tai gali leisti jums atsikratyti žemiškų „nuosprendžių“ dėl aplinkinių žmonių, atsikratyti pavydo ir pykčio dėl kai kurių veiksmų, kuriuos jie atlieka, kai „negalvoja“ apie tai, ką daro. Tai gali leisti jums pabėgti nuo emocijų, kurios tiesiog blokuoja Priežastį.

Pastaruoju metu iš daugelio girdžiu, kad „... *mes jau viską perskaitėme ir išmokome, viską supratome ir tapome protingesni. Mes siekiame savo tobulumo, bet turime labai mažai laiko, nes esame atsidavę darbui, kuris taip reikalingas „kitiems“*...“ Tačiau ne kiekvienas žmogus atlaiko išbandymus, kurie jam visada neišvengiamai „krenta“, nes kuo daugiau žinių atsiranda, kuo daugiau jis išmoksta, tuo daugiau atsakomybės prieš kitus. Nemažai žmonių tikrai nori, kad apie tai sužinotų visas likęs pasaulis, kad būtų kitų pripažinimas ir atitinkama „reakcija“. Kitaip tariant, visa tai perauga į „savo reikšmingumo ir didybės kliedesį“. Ir su tuo nepavyks eiti Pažinimo keliu, kad ir kaip kas nors stengtųsi. Tai trukdo žmogui suprasti ir gauti viršuje atsiveriančias galimybes, kurių jis siekia. Ir, pavyzdžiui, jie gali būti aukštesni už stebuklingus Jėzaus Kristaus sugebėjimus, kurie ką tik pasakė savo mokiniais, kad „*jie darys stebuklus, viršijančius tuos, kuriuos padarė jis pats*...“ Žmonės, kurie šiandien jau „pasirėmė“ savo žiniomis, gautomis bent iš tų „šaltinių“, apie kuriuos aš jums sakiau, gali būti tokie pat galingi kaip šiuolaikiniai žmonės, kuriems šios žinios nėra

pažįstamos, tiek pat, kiek žmogus, esantis už ekskavatoriaus svirties yra galingesnis už Žmogų su kastuvu arba Žmogų už autokrano svirties - galingesnis už Žmogų plikomis rankomis.

O jei pažvelgsite giliau ir pabandytumėte suprasti, kokių galimybių galite įgyti artimiausiu metu, tai galima įsivaizduoti žiūrint į priešistorinius didžiulių ir kruopščiai sumontuotų akmens luitų pamatus *Maču Pikču, Baalbeke, Palmyroje*. To nepadarė nei dievai, nei ateiviai. Jį sukūrė Žmogus. **ŽMONĖS, KURIE ŽINOJO**. Tokias pat galimybes šiandien gali gauti tie, kurie žengia žinių ir pažinimo keliu į tobulumo aukštumas.

Dar kartą pabrėžiu – kelias pirmyn nėra lengvas. Šiame kelyje turėsite atlikti daugybę išbandymų. Turėsite „išlaikyti“ visus egzaminus, ir dažniausiai prieš save. Esu tikras, kad bet koks kažko pažinimas įmanomas tik per savo žinias, įgytas savo darbu, nukreiptą į gerą. Todėl gyventi ne pagal šias „taisykles“ reiškia gyventi tik savo ir žmonių nelaimėi. Apmąstydami tai, turite pabandyti padaryti tinkamas išvadas. Ir nepriimk jo už kažkokį nurodymą. Tai neteisinga. Tiesiog norėjau parodyti kelią, kuriuo ėjo N. Levašovas ir daugelis kitų, pasiekusių viršūnę, ir kuriuo einu aš pats.

Žinoma, **MAN ĮDOMI ŽMONIŲ REAKCIJA** į tai, ką rašau ir pristatau, dar nebaigus to, ką suplanavau. Tai leidžia man taisyti ir koreguoti. Paprasčiau perskaityti, kas parašyta (ne iki galo) ir išsakyti savo nuomonę apie žmogų, gyvenantį už Uralo, su kuriuo jau esame sukūrę keletą įdomių eksperimentų. Žmogus, kuris iš pradžių nieko nepriėmė „dėl tikėjimo“, o stropiai viską suprato per asmeninę patirtį, tikrindamas savo žinias apie jį supančio pasaulio realijas. Jos atkaklumas noru pažinti mane kartais tiesiog stebino.

Jos vardas **Daria Vladimirovna Kuznecova**. Ji su vaikais atvyko į Sankt Peterburgą, aš su ją susitikau. Gerai suprantu žmones, bet tokio noro pažinti gilumo ir tokio klausiamojo žvilgsnio jau seniai nemačiau. Tai ne komplimentas jaunai gražiai sibirietei. Tai yra pareiškimas. Sutrumpintai pacituosiu tekstą, kurį ji man atsiuntė skaitydama šią mano knygą – esu tikras, kad skaitytojui jis bus naudingas.

„Mano nuomone, jūs pateikėte išsamią informaciją, jei turime omenyje pradinį vienintelio Žmogaus susipažinimą su tuo, kas įvyko (atsitiko prieš 18 tūkst. metų) ir dėl to su tuo, kas vyksta dabar ir vyks ateityje. Viskas, kas parašyta, bus įdomu – 3-5% tų skaitytojų, kurie „ne į temą“. Likusi dalis pasisuks prie šventyklos ir labai išraiškingai. Bent jau, kuo žmogus vyresnis, tuo mažiau natūraliai priimama informacija, blogiau, sunkiau. Bet žmonės – Viską lengva nuryti ir reikalauti daugiau – jei pasakai, ką parašei. Tai patikrinta. Jie pamažu pripras prie to ir girgždėdami, bet pradės ryti ir virškinti. Na, o tie, kurie kažkaip susidūrė su „SvetL“ **technologija**, tai darys aktyviau, nes **JIEMS TIESIOG ĮDOMU SUŽINOTI** – „kaip tai vis dėlto veikia? Tačiau jie taip pat pasiruošę daugiau klausytis nei skaityti patys, o juo labiau – ieškoti. Bendraudama su žmonėmis pasakysiu – nėra kur dėtis, nes bet koks pokalbis – net ir apie vakarienę, net apie žvaigždes – remiasi į naują žvilgsnį į viską, kas buvo gauta per gerai žinomus kūrinius. Yra dar viena kategorija (pagal mano pastebėjimus) - kurią viską, ką Jus „nupiešėte ir išdėliojote ant lentynų“, **SĄLYGINAI**

NORMALIAI SUVOKS, bet paliks neapgalvotą ir **NETAIKYS SAVO VEIKLOJE**, gyvenime. Tikriausiai greit baigsis tokio sąlyginio poilsio būseną ir teks ką nors daryti, antraip kažkas kitas su jais darys. Tačiau jausmas, kad absoliučiai daugumai visa tai nerūpi, manęs neapleidžia. Daug kas daro taip – sumaišo tiesą ir tai, kas yra šalia, su didele krūva visko iš eilės – „slaviškai-ezoteriškai“. Ir iš šios krūvos lengviau atsirinkti, ko **NEREIKIA APGALVOTI**, kas reikalauja paprastų veiksmų ar visai nieko nereikalauja - šokti, aptarinėti naujienas socialiniuose tinkluose, puošti tautiniais kostiumais ar „protėvių“ tradicijas.

Galbūt aš čia klystu, bet žmonėms lengviau organizuoti „audringą veiklą“ ir tarsi nesėdėti ir „nelaukti orų prie jūros“, pereiti „atgaivinti“ slaviškas tradicijas ar „kovoti“ su rūkymu ir taip toliau, nei daryti tai, ką rašote, pavyzdžiui, jūs. Bet pamažu turbūt kažkas keičiasi, ir po Ivano Kupalos šventimo bei šokinėjimo per laužus jie **NUSTOS KĄ NORS SEKTI** ir **IMS GALVOTI PATYS**.... Dar vienas dalykas – svarbu, kas ir kaip suteikia informaciją. Juk tą patį duodi ir tiems, kurie suvokę duota galimybę tobulėti toliau ir daryti kažką tikrai tinkama linkme, o ne tik „atgarsėti“ ir džiaugtis. Ir jei taip, tada visa tai normalu – kiekviena Jūsų (ar A. Hatyvovo, N. Levašovo ir kitų) išsakyta mintis, pamąščius, atskleidžia visą sluoksnį paslėptų dalykų. Ir manau, kad kiekvienas iš tų, kurie „suprato“, perteiks kažkam šiek tiek kitaip, bet būtent taip, kaip jam reikia - tai, kas buvo suvokta. Ir daugeliui žmonių tai, ką parašysite, greičiausiai nebus pritaikyta. Nebent, žinoma, gyventojų skaičiaus mažėjimas, apie kurį rašote, nepakeis esamų rodiklių. Norėjau parašyti daugiau, bet susilaikau iš visų jėgų. Ir aš noriu rašyti, nes atrodo, kad man trūksta žmonių, su kuriais galiu bendrauti „ta pačia“ kalba.“

Ir jei taip, tada visa tai normalu – kiekviena Jūsų (ar A. Hatyvovo, N. Levašovo ir kitų) išsakyta mintis, pamąščius, atskleidžia visą sluoksnį paslėptų dalykų. Ir manau, kad kiekvienas iš tų, kurie „suprato“, perteiks kažkam šiek tiek kitaip, bet būtent taip, kaip jam reikia - tai, kas buvo suvokta. Ir daugeliui žmonių tai, ką parašysite, greičiausiai nebus pritaikyta. Nebent, žinoma, gyventojų skaičiaus mažėjimas, apie kurį rašote, nepakeis esamų rodiklių. Norėjau parašyti daugiau, bet susilaikau iš visų jėgų. Ir aš noriu rašyti, nes atrodo, kad man trūksta žmonių, su kuriais galiu bendrauti „ta pačia“ kalba.“

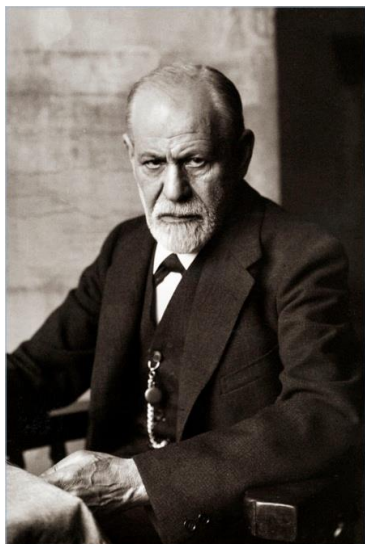
Ką į tai būtų galima pasakyti? Tikriausiai tai, kad ji daugeliu atžvilgių teisi, nes šiandien šiuolaikinių žmonių pasitikėjimas grindžiamas ne **RIMTOMIS ŽINIOMIS IR SKAIČIAVIMAIMS**, o **NORAS TIKĖTI NUOLATINIŲ PASAULIO TOBULINIMU**. Iš esmės tai nesiskiria nuo priešpilio žmonių pasitikėjimo. Dauguma jų geria, valgo, linksminasi ir stengiasi neapkrauti savęs mintimis taip, kaip buvo prieš kelis tūkstančius metų – Žmonės gyvena įprastą gyvenimą ir negirdi (arba nenori girdėti) įspėjimų apie audrą. Ir šie perspėjimai „skamba“ visur. Taip nutinka ne dėl kvailumo, o dėl žmogiškųjų savybių. Mus „išmokė“ galvoti: rytoj bus šiek tiek geriau nei šiandien, nes šiandien yra šiek tiek geriau nei vakar. Žmonės yra tikri dėl šios tiesos ir todėl juokiasi kaip vaikai iš kiekvieno, kuris atkreipia dėmesį į artėjančių kolosalinių pokyčių požymius. Kai blogiausia laukia, dauguma linkę pamaldžiai tikėti, kad viskas, kas blogiausia, jau atsiliko. **VISKAS TURI BŪTI PAKEISTA**, o keisti reikia jau šiandien, kad **VISIŠKAI KITAIP SUPRASTŲ POKYČIŲ** aplinkybes **IR PASIRINKTU TEISINGĄ KELIĄ**, įgyti kitokio lygio Žinių mąstymui apie Protą, Sąmonę ir Materiją, o tai iš tikrųjų ir padarysime šiame skyriuje.

6.1. faktorius

Bet kurios sistemos laipsniškas vystymasis yra neatsiejamas nuo to paties laipsniško visų sistemos elementų vystymosi ir yra pavaldus esminiams materijos vystymosi dėsniams. Pažeidus elemento ar posistemio kūrimo ciklą, kyla grėsmė visai sistemai.

Proto ir Sąmonės raidos dėsniai yra neatsiejami nuo šių pamatinių dėsnų, nes dalis negali konfliktuoti su visuma, nesukeldama pavojaus pačiam visumos egzistavimo faktui. Todėl suvokiant

proto ir sąmonės raidos dėsnius, būtina *atsižvelgti į* makrokosmoso ir mikrokosmoso lygmens *procesų fiziką*. N. Levašovas apie tai kalbėjo visą laiką. Ir nepamirškime, kad **sąmonė, protas ir materija** yra **NEBAIGTOS VIENOS VISUMOS DALYS** kaip „triasmenė tiesa“. Šie dėsniai yra bendri ir apibūdina visą procesų, susijusių su savimi, įvairovę. Tai reiškia, kad Sąmonė ir Protas nėra kažkokios idealistiškai entuziastingos kategorijos, o, priešingai, yra Materijos kategorijos, kaip ir Medžiaga savo raidoje gali pasiekti Proto lygį.

Sąmonės ir proto raida nėra kažkas, ko galima apibūdinti pasitelkus religines dogmas, ezoterinius spėjimus ar žavius daktaro Freudo ir jo talentingų pasekėjų psichologinius malonumus. Sekėjai, žinoma, stengėsi, „kas ir kur yra“, kad pranoktų senelį, bet dažniausiai nuo jo nutoldavo. Šiuo atžvilgiu ypač verta atkreipti dėmesį į „nuostabią“ biheviorizmo teoriją², kurią išskėlė ir aktyviai propaguoja jo amerikiečių pasekėjai, vadovaujami jos įkūrėjo Johno Watsono. Remiantis šia teorija, visas žmogaus elgesys lengvai paaiškinamas tais pačiais mechanizmais, kurie formuoja gyvūnų elgesį, o iš tikrųjų refleksais, kurie mažai skiriasi nuo nelaimingų daktaro Pavlovo globotinių refleksų. Filosofinis biheviorizmo pagrindas – **Johno Locke'o** samprata apie žmogaus gimimą nuo nulio – **Tabula rasa** ir mąstančios substancijos egzistavimo nepripažinimą Thomo Hobbeso.

Džonas Brodesas Vatsonas pasiūlė Žmogaus ir kitų gyvūnų būtybių elgesio paaiškinimo schemą: **S → R** – dirgiklis sukelia reakciją. Stimulus ir atsakas buvo išmatuojami, todėl toks požiūris nekėlė daug abejonių. Watsonas tikėjo, kad taikant tinkamą požiūrį, pakeitus aplinką būtų galima visiškai nuspėti elgesį, valdyti ir formuoti reikiamų profesijų žmones, nepaisant jų sąmonės. Šios įtakos mechanizmas buvo mokymasis per klasikinį kondicionavimą, kurį Pavlovas išsamiai ištyrė su gyvūnais.

Žmogaus elgesį šie „nuostabūs žmonės“ dažnai tyrinėjo ant gyvūnų, todėl neturėtų stebėtis, kad amerikiečių metodai, kaip pasiekti savo tikslus, dažnai slypi tų pačių gyvūnų instinktų pagrinde. Bet visa tai nebėra taip įdomu, todėl paliksime juos sau, nes kiekvienas gauna tai, ko nusipelnė.

Dabar įdomu dar kai kas. Kalbant apie Žmogų, Proto vystymasis šiandien suponuoja poreikį pasiduoti Protui *uždaviniams, kurie peržengia įprasto kasdieninio mąstymo rėmus, NE IŠSIGANDE SULAUŽYKITE STEREOTIPUS ir naudokite intuityją, vaizduotę ir*

fantaziją kaip neatsiejamus savo vystymosi įrankius, nes Protas savo potencialu yra toks pat beribis, kaip ir pats Kosmosas.

Tai, ką rašau, yra bandymas suprasti bent mažą dalį visos šios begalybės. Ir net jei tai gali atrodyti prieštarinčiai ir kiek provokuojančiai, tai vis tiek yra bandymas suvokti tuos naujų žinių aspektus, tuos klausimus, į kuriuos nėra paruoštų atsakymų ir sprendimų. **Jokia knyga NIEKADA NEATSAKYS Į VISUS KLAUSIMUS**, tačiau būtina juos išskirti prieš save ir ieškoti atsakymų į juos! Priešingu atveju, valgydamas tik paruoštas žinias, Protas gali pasinerti į žiemos miegą.

6.2. Žmogaus sąmonė ir sąmonė apskritai

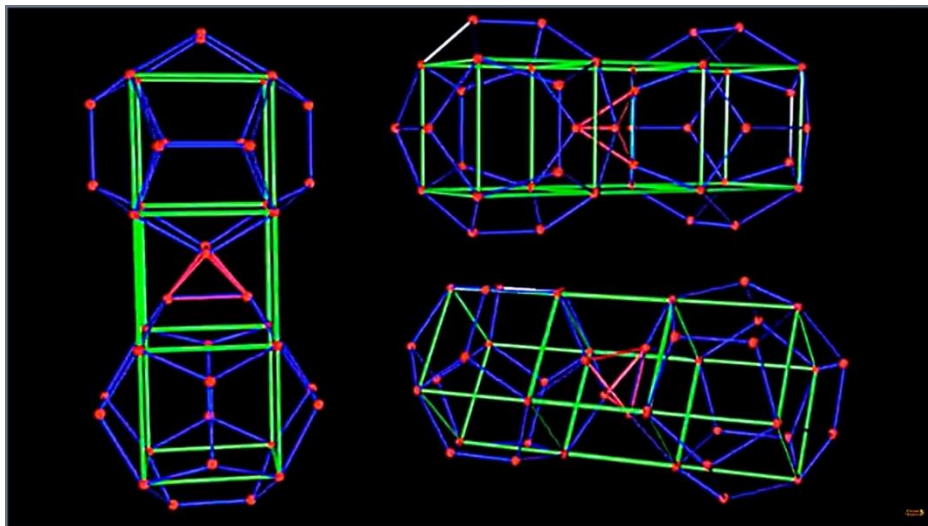
Kas yra žmogaus sąmonė ir sąmonė apskritai, jei leistina tai apibūdinti? Šis klausimas yra pats sunkiausias ir, ko gero, yra viena pagrindinių Visatos paslapčių.

Kartoju, svarstydami Sąmonės ir Proto vystymosi dėsnius, negalime jų atskirti nuo visų materijos vystymosi procesų fizikos tiek makrokosmoso, tiek mikrokosmoso lygmenyje. **Sąmonė, protas ir materija YRA NEDALOMOS VISUMOS DALYS**. Jas neteisėta atskirti vieną nuo kitos. Be šio supratimo neturime kito pasirinkimo, kaip tik dar kartą kartoti išsisknijusius visos mokslinės, religinės ir ezoterinės minties kliedesius šiuo klausimu. Tačiau per visus 18 000 intervencijos metų nė viena iš šių kryptų nepriartėjo prie tiesos ir nepaaiškina šių sąvokų esmės. Tai negalėjo būti dėl mums jau žinomų priežasčių.

Materija vystosi griežtai apibrėžtų fizinių dėsnių pagrindu, ir to niekas neginčija. Tačiau žmogaus mintis Sąmonės ir Proto nepriskyrė materijai, kaip tokiai, niekaip tai paaiškindama niekuo – religiniais postulatais, ekonominiais dėsniais, klasių kova, psichologija, instinktais galiausiai, bet ne materija.

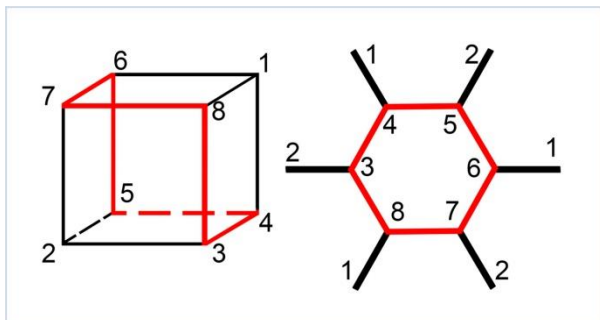
Jeigu ta ar kita sąvoka neduoda nuoseklaus atsakymo į užduodamus klausimus, o, priešingai, tik dar labiau sutirština aplink juos tvyrantį rūką, tai tokia samprata negali būti laikoma tiesa. Jai (sąvokai) gali būti taikoma „prielaidos“ sąvoka ir nieko daugiau. Prielaida gali būti akstinas tolesnei tiesos paieškai, tačiau jei paieška nesiseka, prielaida negali tapti sampratos formavimo pagrindu ir turi būti atmesta kaip nepatvirtinta. Nepaisant to, kai kurios sąvokos tam tikrais istoriniais etapais skelbė visišką tiesos apie Sąmonę ir Protą suvokimą. Ir ši tiesa buvo postuluojuama kaip nekintanti. Į šių sąvokų analizę dabar „nesibrėšime“, tame nėra prasmės, o jei kam nors yra padidėjęs susidomėjimas tokiais klausimais, tai čia gausu visokių didelių ir mažų darbų.

Sąmonė neinerciniame lygmenyje turi ląstelinę struktūrą, pastatytą dodekaedriniais pagrindu.

Intervencijos laikotarpiu įvesta kubinė konstrukcija užblokavo daugumą jungčių, suformavo dirbtinius apribojimus **PADEĖDAMI NEIMANOMAI PROGRESINĖI EVOLIUCINĖI PLĖTRAI**. Sąmonė, pagrįsta kubine struktūra, taip pat DNR struktūra, turinti „įvesties-išvesties“ blokų apribojimus, kurie neleido sujungti ląstelių į vieną struktūrą. Šis faktas tiesiogiai prisidėjo prie klaidingo „aš“, pagrįsto primestomis socialinėmis idėjomis, formavimosi. „*Žmogus yra ne toks, koks jis yra iš tikrųjų, o tai, kokius vaidmenis jis priverstas atlikti savo gyvenime*“. O tokių vaidmenų galėtų būti daug. Tuo pačiu metu kiekvienas iš jų siekė išsivystyti į savo „aš“, kuris yra klaidingas individui (nebe Žmogui), nes neturėjo nieko bendro nei su jo asmenybe, nei su jo esme. Ir visuomenė primetė žmonėms idėjas, kaip atlikti šiuos vaidmenis, kad būtų sėkmė. Taip išsivystė ego, nes sėkmės troškimas be ego neįmanomas. Tikrajai Asmenybei, tikrajai Žmogaus individualybei, Esmei su visa jos įsikūnijimų patirtimi šios socialinės idėjos apie sėkmę neturi jokios vertės. Kita vertus, religinės ir ezoterinės idėjos iškelia ego sunaikinimą per „aš“ atmetimą. Čia įvyko beveik nepastebimas, bet nepaprastai reikšmingas pakeitimas, nes jau buvo reikalaujama pasiduoti būtent nuo savo tikrojo „aš“, nuo savo individualybės. Kartu daroma prielaida, kad visa įgyta patirtis ir atmintis ilgainiui buvo perduotos šių religijų aukštesnėms struktūroms (egregorams). Dėl to **ASMENYBĖ BUVO NEIŠVENGIAMAI** suardyta ir dėl to jos evoliucinės raidos neįmanomos. *Kubinės konstrukcijos pasekmė buvo negalėjimas suvokti tikrosios pasaulio tvarkos, nesugebėjimas sujungti individualios individo Sąmonės su struktūrą, kurios sudaro vieną erdvės struktūrą ir apima (kaip sudedamąsias dalis) Sąmonę, sąmonės ląstelės, organus, fizinio kūno Sąmonę, viena vertus, ir planetinio proto sąmonę (Žemės valdymo sistemos), Kosminio lygmens sąmonės struktūras.* Čia pirmiausia reikėtų kelti bendrą, pagrindinį Žmogaus vystymosi ir Žemės vystymosi tikslą. „Tikriausio Žemės egzistavimo tikslo įgyvendinimas apskritai ir jos pagrindinės funkcinės dovanos, suteiktos Jai statant, įgyvendinimas, būtent: įkūnijant visus aštuonis jos atskiro sudėtingo civilizacinio vystymosi etapus, pasiekti harmonijos tobulėjimą tik neinerciniėje energijų ir savo Proto būsenoje, finale tampant hipostaze Visuotiniu Protu!³

Dodekaedrinė Sąmonės struktūrų (Sąmonės ląstelių) konstrukcija užtikrina individualios Sąmonės (Žmogaus, kaip asmens sąmonės) sąveiką su kitais Sąmonės struktūrų lygiais. Taigi iš pradžių susiformuoja mobilios, dinamiškos struktūros, užtikrinančios pilną kiekvieno lygmens Valdymo sistemų sąveiką, be kurių **NEĮMANOMA EVOLIUCINĖ tiek Žmogaus ir Žemės proto, tiek planetų ir galaktikos civilizacinių grupių RAIDĀ**.

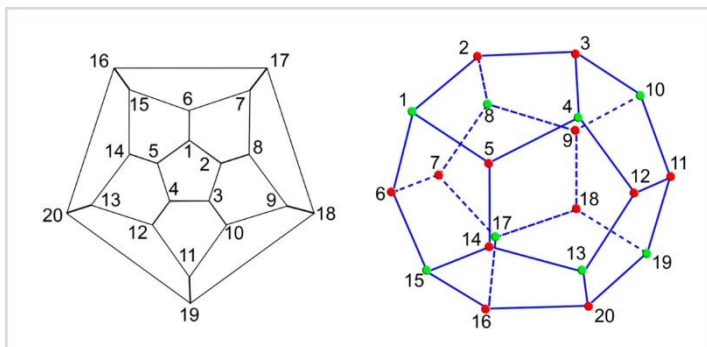

Be to, reikėtų atsižvelgti į poreikį suprasti (pagal neuklido geometrijos principus kaip pagrindinį pagrindą) Erdvės konstravimą. Dodekaedrinė struktūra yra nešiklis, tačiau ji nėra pagrindinė dominuojanti forma vieningos Visatos erdvės struktūros atžvilgiu. Čia būtina atsižvelgti į Mobius juostą - tarpusavyje susijusių erdvių dėsnio įkūnijimą (Mobius juostos reikšmę plačiau apsvarstysime vėliau). Dabartinės Žmogaus žinios ir mąstymas nesuteikia galimybės tinkamai reprezentuoti ir sąveikauti su šia struktūra. Be dodekaedrinės struktūros, Žemės atmosferos lygiai taip pat siejami su erdvinių santykių, pagrįstų ne euklido erdvėmis, formavimu. Jų harmonija šiame idėjų pagrinde yra svarbiausias Visatos veiksnys. Ląstelė taip pat yra Visata tam tikriems erdvės lygiams. Vadinasi, neatsiejama Žmogaus dalis inerciniame ir neinerciniame lygmenyse yra nesuskaičiuojama daugybė Visatų, egzistuojančių kituose erdvės lygiuose. Kita vertus, pats Žmogus yra mikroskopinė grandis mūsų Visatos mastu. O tokių Visatų, kaip sakė N. Levašovas, taip pat yra nesuskaičiuojama. Žmogui suprantamiausiu lygiu, atsižvelgiant į dabartinį Smegenų oktavos lygį, tai gali būti išivaizduojama kaip dvi gyvatiškos juostelės, išsidėsčiusios vienos kito viduje ir nuolat sąveikaujančios. Pateikę tokią konstrukciją, gauname DNR spiralės panašumą, kuri yra Erdvės formos atspindys visuose jos lygiuose. Mūsų supratimas apie DNR spiralės formą yra neišsamus, nes negalime pamatyti (su šiuo metu turimais įrankiais) jos pilnos ir tikros konstrukcijos. Dabar (vis dar) turime uždara 4-ąją DNR kodoną ir DNR konstravimą pagal benzeno žiedo principą, t.y. remiantis k-struktūromis, o teisingos, tikrosios konstrukcijos DNR jungties mazgai turi dodekaedrinę konstrukciją. Atitinkamai, visa tikroji DNR spiralės konstrukcija mums vis dar uždaryta.

6.3. Benzeno žiedas

Benzeno dodekaedro modelis (*pradinis medžiagų struktūrų formavimui*).

Jei idėja apie įvairių lygių erdvių įsiskverbimą ir ištisų pasaulių egzistavimo galimybę ląstelės viduje atrodo nepagrįsta, čia pateiksiu **vieną citatą** kaip patvirtinimą.

„Gamta vystydama amžinąją materiją begaliniame laiko tarpsnyje begalinėje erdvėje pasiekia tokią būseną, kai sukaupia statybinę medžiaga lengvai integruodamasi sukuria ištisą Vietinį pasaulį. O šis Vietinis pasaulis savo ruožtu gali pasirodyti tik maža dalelė kito labiau integruoto pasaulio, kuris turės savo statinį „nedalumą“, kuris, palyginti su mūsų „nedalumu“, gali būti visas Pasaulis. Fotonas ir magnetinė dalelė yra tokie mūsų pasaulio elementai. Kaip matote, atsakymas į šį klausimą slypi suvokime apie amžinąjį ir begalinį ...Ir jei apibendrintume aptariamą klausimą, tai turime pakartoti, kad viso Pasaulio statybai pakanka tik dviejų dalelių: fotono ir magnetinės dalelės. Visos kitos stebimos dalelės yra neatsiejamos šių dviejų darinių. Mūsų privačiam pasauliui šios dalelės yra pagrindinė statybinė medžiaga, tačiau yra ir tokių pasaulių, kuriuose ir fotonas, ir magnetinė dalelė bus vientisos dalelės, t.y. sukurtos iš dar mažesnių dalelių“.⁴

Sąmonės ugdymas neįmanomas neatsižvelgus ir **NEAPDIRBUS ĮGAUTOS PATIRTIES**. Patirtis yra atminties kategorija. Tačiau Sąmonės vystymosi šuolis gali įvykti tik tada, kai atmintis neša informaciją ne kaip kažkokias žinias apskritai, o tik kaip žinias, kurios tapo asmenine Žmogaus (ar bet kurio Sąmonės nešėjo) patirtimi. Tik tada įvyksta nušvitimas žiniomis. Žinios tampa asmenine patirtimi, ši patirtis priimama, įsisavinama Sąmonės struktūrų ir įvyksta kokybinis šuolis, leidžiantis formuoti naujų savybių ir savybių turinčias Materijas. Šiame procese „SvetL“ programos parodė savo neabejotiną tikslumą, kaip „tam tikrą pagalbą“ Sąmonės struktūroms. Būtina prisiminti minėtą Žmogaus sąveikos su struktūromis, užtikrinančiomis Religijų egzistavimą, pavyzdį. Vystymosi, įgydamas gyvenimiškos patirties, Žmogus kaupia papildomus kūnus, t.y. materijas. Energija yra pagrindinė materijos kokybė. Atitinkamai, atsisakęs asmeninės, individualios sąmonės įvairių Dievų ir Dievybių naudai, Žmogus šioms struktūroms perkelia savo paties energiją, t.y. užtikrina jų energetinį prisotinimą (mitybą) savo sąskaita, už tai gaudamas **NAUJŲ KOKYBIŲ ĮGAVIMO ILIUZIJĄ**, arba **ROJAUS EGZISTAVIMO ILIUZIJĄ** „kitapus“. Kartu iliuzija, kad „pataikius“ į Rojų perdavimas įvyksta savanoriškai, patekus į pragarą – priverstinai. *Šios kategorijos yra primestos intervencinės civilizacijos.*

6.4. Erdvė kaip Sąmonės struktūrų charakteristika

Svarstant šį klausimą, pirmiausia reikėtų atsižvelgti į gyvybę palaikančių laukų **IPNP** (neutrino erdvės informacinis laukas) ir **IPPP** (protonų erdvės informacinis laukas) ryšį. Kiekvienas iš šių laukų yra erdvinė struktūra. Atsižvelkime į tai, kad IPPP neviršija 72 oktavų, o IPNP yra oktavos nuo 72 ir daugiau. Viskas, kas yra atmintis, yra IPNP. Atitinkamai, kalbant apie Sąmonę, galima kalbėti konkrečiai apie PINP, nes Sąmonė yra neatsiejama nuo Atminties ir negali būti suformuota be Atminties. Fizinis (tankus) Žmogaus kūnas visiškai ir visiškai priklauso nuo papildomų kūnų kokybinių savybių, tiksliau, nuo Materijų, iš kurių jie susideda, savybių. Ląstelių atmintis taip pat gali egzistuoti tik neutrino erdvėje, o kalbant apie Sąmonę ląstelių lygmenyje, visa tai, kas išdėstyta aukščiau, yra tiesa. Smegenų ↔ ląstelių ir smegenų ↔ organų bendravimas vyksta neutrino erdvės lygyje. SvetL programos šiuo atveju veikia kaip šių procesų „prižiūrėtojas“. O kai šis ryšys dėl vienokių ar kitokių priežasčių nutrūksta, Smegenims išduodama vykdomoji „komanda“ šį ryšį atkurti ir „rekomendacijos“ jo atkūrimui. Tai buvo SvetL programų kūrimo ir koregavimo užduotis,

pradedant nuo 2012 m. Jei toks santykis pažeidžiamas, pirmiausia pažeidimai atsiranda papildomų ląstelių ir organų kūnų lygyje, o tankaus fizinio kūno lygmens pažeidimai yra tų pažeidimų pasekmė.

Konstruojant Sąmonės struktūras (ląsteles) dodekaedriniu pagrindu (visuose lygiuose), tokios jungtys yra gana stabilios, o tai užtikrina stabilų visos sistemos veikimą ir **SMARKIAI PADIDINA BIOSTRUKTŪROS GYVAVIMO LAIKĄ**. Tiesą sakant, būtent tai ir vyksta koreguojant „SvetL“ programas. Gauti rezultatai leidžia teigti, kad sumaniai naudojant **Programas** ir patį **Kompleksą**, rezultatas, palyginti su minimalia riba (**124 metai**), praktiškai pasiektas. **Kubinėje struktūroje** yra žymiai mažiau ryšio mazgų, kurie negali užtikrinti stabilumo. **Rezultatas – liga ir fizinio kūno senėjimas**. Ląstelių lygmenyje DNR yra atsakinga už ryšį su smegenimis. Leiskite jums priminti, kad šiuo metu **DNR 4 kodonas vis dar yra neaktyvus** ir ši būseną išliko per visą intervenciją. **4 kodono atidarymo pradžia užtikrina laipsnišką smegenų oktavos padidėjimą ir jos persitvarkymą dodekaedriniu pagrindu**. Tiksliau, pirminis čia yra energetinio tinklelio dodekaedrinių struktūrų susidarymas, ir apie jokių Smegenų oktavų padidėjimą negali būti kalbos, kol nesusiformuos energetinis tinklelis, galintis praleisti didesnio tankio krūvį aukštesnėse oktavose, palyginti su esama būseną. To pasekmė bus Žmogaus kūno erdviųjų charakteristikų pasikeitimas visų erdvių lygių atžvilgiu. Tam reikia „pasistengti“ patekti į **Pirtį**.

Tačiau erdvė yra reakcijos į objektą laiko matas. Ir kiekvienas objektas turi savo erdvę. Tai reiškia, kad Sąmonės klausimas taip pat yra glaudžiai susijęs su tokia sąvoka kaip „laikas“. Bet koks objekto fizinių savybių pasikeitimas lemia erdviųjų charakteristikų pasikeitimą, o tai lemia objekto įtaką **AUKŠTESNIO LYGIO** erdvėms, nes visi objektai yra tam tikru būdu tarpusavyje susiję. Tai reiškia, kad erdvės yra vienodai susijusios. Iš to tampa aišku, kad individo ar bet kurio posistemio elemento Sąmonės ir Proto raidos klausimas negali būti nagrinėjamas atskirai nuo įtakos, kurią jis daro Sistemai, ir Sistema negali vystytis be panašaus vystymosi posistemiu, bet atitinkamo ciklo rėmuose.

Todėl Žemė, kaip Sistema, negali pereiti į aukštesnį savo išsivystymo lygį tol, kol jos perėjimas į aukštesnį lygmenį nebus **NUSTATYTAS ŽMONĖMS**, bet kuriuo atveju bent tiems, **kurie integruojasi į naują civilizaciją**, po to bus jos neatsiejami elementai. Kad ir kaip kas nors to norėtų ar įsivaizduotų savo įsikišimą, bus būtent taip. Priešingu atveju tai reikštų grubų visų pagrindinių fizinių dėsnių pažeidimą, o tai tiesiog neįmanoma. Taigi tampa aišku, kokį vaidmenį visame žmonijos ir Žemės evoliucinio vystymosi procese atlieka tiek individuali, tiek socialinė žmonių sąmonė. Visa tai žino tie, kurie jau įsivaizdavo esantys „Pasaulio valdovai“. O būdinga tai, kad jie žino, kaip baigs savo egzistavimą. Tačiau nenumaldomas troškimas „kovoti“ už savo vietą po saule, kad ir kaip bebūtų, negali būti sustabdytas. Tačiau jų šiandieniniuose darbuose nėra Sąmonės ir Sveiko proto. Tiesiog „išvežė“ smegenis. Tačiau svajonių apie „integraciją“ yra. Jie galvoja, kad nusipirks. Leisk jiems taip galvoti.

MAŽESNIS, PAGAL APIBRĖŽIMĄ, NEGALI VALDYTI DIDESNIO. Praktikoje taip atsitinka, tačiau ryškiausias šios situacijos pasireiškimas yra vėžys. **Vėžys yra ląstelių ir smegenų ryšio sutrikimo rezultatas**. Beje, minėti „draugai“ tai turi beveik be išimties, tačiau jie yra kruopščiai slepiami, o „gydymui“ išleidžiama pasakiška pinigų suma, kuri kažkodėl neįvyksta. Ląstelė, kaip sąmonės vienetas, bando visam organizmui primesti savo „valią“, „vystymosi idėją“. Rezultatas žinomas.

Tas pats vyksta Didžiosios Erdvės lygyje. Parazitinį vystymosi kelią pasirinkusios civilizacijos bando primesti savo valią visai Visatai ir atstatyti ją pagal savo atvaizdą ir panašumą. Visatų, nesugebėjusių susidoroti su parazitinių civilizacijų užgrobimu ir plitimu, mirties atvejus aprašo N.V. Levašovas („**Mano sielos veidrodis**“, **2 tomas**) labai išsamiai. Atitinkamai, Žmogaus Sąmonei Valdymo sistemos su aukštesne oktava buvimas yra gyvybiškai būtinas pačios Valdymo sistemos požiūriu. Priešingu atveju gali kilti pavojus šios Sistemos egzistavimui. Ir kaip

aksioma - *žmogus negali turėti visiško ir tikslaus supratimo apie tikrosios aukštesnio lygio struktūrų egzistavimo prasmę ir tikslą*. Dėl to bandymas aukštesnėms struktūroms (sistemoms) primesti savo valią ir savo idėjas apie vystymosi tikslus gali privesti prie „chirurginės operacijos“, kuri pasireiškia kaip Žmogaus smegenų atjungimas. Tokia situacija yra visais lygiais. Potencialiai, pagal savo Sąmonės lygį, net ir neturėdamas būtinybės didinti Smegenų oktavos, Žmogus sugeba savarankiškai (minties galia) koreguoti sergantį organą ar kūno sistemą, nes šiam organui ar sistemai žmogaus smegenys yra valdymo sistema. Atitinkamai, sergančiam organui toks poveikis bus kontrolinė korekcija. Tokia korekcija galiausiai naudinga pačiam sergančiam organui. Jei atvejis yra apleistas arba Asmuo nesutinka su individualios sąmoningos korekcijos galimybe, jis bėga pas gydytojus, kurie arba atlieka "taikos įtvirtinimo operaciją" taikydami gydymą narkotikais, susijusias su "maištaujančiu" organu, arba įsigalioja "antiteroristinė" operacija, o dalis sergančio organo (arba viso organo) tiesiog pašalinta. Tačiau sprendimą dėl tokio poveikio reikalingumo galiausiai priima pats Žmogus, kaip šio organo Valdymo sistema. Todėl Žemės valdymo sistemos „antiteroristinę“ operaciją galima pritaikyti ir Žmogui, kuris save laikė gamtos karaliumi ir kūrinijos vainiku, savo aukščiausiu evoliuciniu tašku, kas jo neturėtų stebinti ir nuliūdinti. Bet tai tiems, kurie **NĖRA "SvetL" programos vartotojais**.

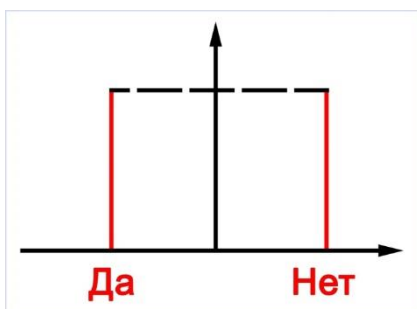
Viena iš svarbiausių Žmogaus Sąmonės, kaip jo individualumo, apraiškų yra valia. Kai nėra aplinkos pasipriešinimo ir poreikio priimti pagrįstus sprendimus, dažnai nepaisant esamos situacijos, nėra ir plėtros potencialo. Pasirinkdamas ir **DĖDAMAS** valingas pastangas užduočiai išspręsti, Žmogus **IGAUNA NAUJŲ MATERIJŲ** ir taip padidina savo energetinį potencialą. Tai yra, ji įgyja, ugdo tai, kas kasdieniame supratimu vadinama jėga. Šiuo atveju žmogus, būdamas iš prigimties erdvine struktūra ir keisdamas savo erdvinių charakteristikų struktūras, tuo **KEIČIA CHARAKTERISTIKAS IR APLINKOS ERDVĖ**... Lemiamas yra pasirinkimo ir veiksmo pradžios taškas, t.y. kelio krypties pasirinkimas arba asmeninis „tikslas vektorius“. Nors Žmogus beveik niekada tiksliai neišsivaizduoja, kokias pasekmes sukels jo veiksmai. Bet jeigu iš jo jau atimta galimybė, remiantis dabartiniu išsivystymo lygiu, apskaičiuoti ilgalaikes savo veiksmų pasekmes, tai kaip sprendimų priėmimo vadovas jis remiasi tomis sąvokomis, kurios jam yra asmeniškai reikšmingos. Ir tai taip pat yra Asmens individualumo klausimas. Kai kuriems tokie atskaitos taškai yra garbė, sąžinė, pareigos jausmas Tėvynei ar artimiesiems. Vieniems tai – valdžios, pinigų, populiarumo troškimas. Tačiau iš tikrųjų, ir kitu atveju, šios sąvokos gali būti paskatos taikyti valingas pastangas, kurios turės įtakos Žmogaus evoliuciniam lygiui. Tuo pačiu metu patirtis visada yra patirtis, ir mes niekada negalime žinoti, kuriuo keliu Žmogus eis toliau. Kartą pasirinkta kryptis ne visada būna galutinė, o galimybė „pabusti“ beveik visada išsaugoma. O tada įgyta patirtis remiantis kai kuriomis motyvacinėmis prielaidomis gali būti panaudota ateityje, kai jos bus pakeistos.

Svarbus momentas svarstant Sąmonės klausimą yra *konceptinis aparatas*. Reikia turėti omenyje, kad dabartinis konceptualus aparatas iš esmės yra primestas iš išorės dėl intervencinės Valdymo sistemos veiksmų. Žmogaus konceptualinis aparatas buvo formuojamas daugiausia primetant religines ir mokslines pasakas, pateikiamas kaip religinės ir mokslinės dogmos.

Pirmasis prioritetas religinių dogmų klausimu buvo gėrio ir blogio samprata. Nepaisant to, kad šios sąvokos atrodo neginčijamos, reikia pripažinti, kad *jos sukurtos remiantis dvejetainė matavimo sistema ir dviguba logika*. Šios sąvokos Žmogui buvo neginčijamos ir jų nekvestionavo žmogaus sąmonė. Nors akivaizdu, kad šios sąvokos negali būti suvokiamos atskirai nuo primetamos paradigmos konteksto arba, ezoteriniu aiškinimu, susiklosčiusio pasaulio vaizdo rėmuose. Tai, kas buvo laikoma gėriu ar blogiu vienoje religijoje arba su pasaulio paveikslu susijusia grupe (viena religija, vienas klanas, viena tauta, viena etninė grupė ar superetnosas), gali pakeisti savo poliškumą kitos grupės atžvilgiu. „**Nežudyk**“ yra įstatymas, skirtas saviesiems. Bet galima ir net reikia žudyti svetimšalius, netikėlius ar gojus, nes tai taip patinka Dievui. Be to, priešingai – nežudyti priešų, kuris užpuolė tavo Žemę, nesaugoti savo Žemės – yra blogis ir jam negalima atleisti. Taip pat galite susieti

visus kitus įsakymus visose religijose. Remiantis tuo, reikia pripažinti, kad **ŠIOS SĄVOKOS NĖRA VISIŠKAI APRIORI**. Tačiau Žmogus savo sąmoninga veikla niekada neperžengė dvigubos logikos primetamų dėsnių ir jų nenagrinėjo. Tam, kad būtų galima tai padaryti, būtina peržengti primetamos paradigmos nustatytas ribas. Tačiau bet koks nesutarimas buvo griežtai nuslopintas. Ir net tada, kai atsirado nesutarimas, galiausiai jis virto nauja paradigma, pagrįsta tais pačiais dvigubais dėsniais. Žmogaus sąmonės išsivystymo lygis tiesiog nesuteikė galimybės mąstyti ir gyventi kitaip. Ir čia nereikia jokių pavyzdžių, visa žmonijos istorija yra to patvirtinimas.

Šiuo atžvilgiu mokslinės dogmos niekuo nesiskiria nuo religinių. Tik šių dogmų formavimas įgavo esminę reikšmę paskutiniuose intervencijos etapuose, daugiausia nuo XIX a. Prieš tai net fragmentiškos **MOKSLINĖS ŽINIOS BUVO IŠSIRENKTŲJŲ GYVENIMAS**. Vėliau, kai visur pradėta diegti visuotinis švietimas, mokslinė dogma ėgijo lemiamą reikšmę formuojant tiek socialinę, tiek individualią sąmonę. Tariamai plečiantis pasaulio paveikslui, Žmogaus sąmonė vis labiau pavergta. Visos sąvokos, įterptos į Sąmonę, formuojant gyvenimo paradigmą, virto tvirtai suvirinta mūrine siena, kuri užgožė horizontą. Nei vienas mokslinis atradimas negalėjo supurtyti sistemos, nes ją transliavo ji. Atrodytų, kad mokslo pažanga plečia žinių akiratį, bet iš tikrųjų – tik siaurina, vis labiau atitoldama nuo tiesos. Tačiau Žmogus nesivargino analizuoti konceptualaus aparato pagrindo, kas slypi už žodžių, kurie sudaro mokslinės pasaulėžiūros pagrindą. Iki šiol mokslas iš tikrųjų neturi aiškaus savo nuostatų paaiškinimo. Bet koks apibrėžimas yra ne kas kita, kaip žodžių rinkinys, už kurio yra tos pačios nepaaiškintos sąvokos.

Norint rasti tikrąją bet kurios mokslinės sąvokos prasmę, būtina turėti galimybę atlikti daugiakomponentę analizę, atsižvelgti į visus jos aspektus. Tačiau tam Žmogus vėl neturi galimybių, nes sąmonė yra **pastatyta ant dvigubos logikos**. Prisiminkime čia kubines ir dodekaedrineis gardelių struktūras. Kubinė struktūra turi itin mažą jungčių skaičių – būdami viename mazge, sudėtingesnėje struktūroje galime judėti tik trimis kryptimis. Prisiminkime, kad dabartinėje realybėje turime tris dimensijas. Tačiau

tikroji **ATOMINĖS GARDELĖS KONSTRUKCIJA DAUG KITOKIA...** Atitinkamai, jungčių skaičius yra nepalyginamai didesnis. Dvilypumo sąmonė yra tiesi linija, kuria mes galime judėti tik dviem kryptimis. Tai nesuteiks galimybės svarstyti ir analizuoti bet kokią koncepciją apimtimi. Norėdami tai padaryti, turite turėti galimybę judėti visomis kryptimis – dešinėn, kairėn, aukštyn, žemyn, į vidų ir išorę. Bet nuo kiekvieno tokio žingsnio, nuo kiekvieno naujo mazgo vėl reikia turėti galimybę judėti visomis nurodytomis kryptimis. O didėjant matmenų skaičiui, tokių krypčių skaičius tik auga. Akivaizdu, kad dabartinės būsenos Žmogui tai neįmanoma. Ir tai blokuoja net jo vystymosi potencialą. **Išvada** - be tikrojo CPS įsikišimo, nepakeliant Žmogaus smegenų oktavos, nesusiformavus dodekaedrinei sąmonės ląstelių struktūrai, Žmogus yra pasmerktas degradacijai, net jei neatsižvelgiama į neišvengiamą baigtį, Žmonija buvo paruošta Ebrų įsikišimui.

Pagalvokime apie konceptualios bazės svarbą ir gebėjimą surinkti į vientisą visumą išsklaidytus įvairių konceptualių aparatų fragmentus Proto ir Sąmonės ugdymui. Juk nemokėjimas kalbėti viena kalba yra esminis įvairių prieštaravimų atsiradimo veiksnys, o šie prieštaravimai jau patys savaime byloja apie mąstymo dvilypumą, jo siaurumą ir nesugebėjimą **SUJUNGTI VISŲ DALIŲ Į VIENĄ VISUMĄ** tik dėl vienos priežasties, kad tie patys reiškiniai įvardijami ir paaiškinami skirtingai.

Bet kiekviena sąvoka yra tik sąvoka, kai bandoma sutalpinti ištikus reiškinius visu jų sudėtingumu ir įvairiapusiškumu į siaurą žodinę formą. Šių objektų ir reiškinių, išpraustų į dualumo rėmus, Žmogaus protas nepajėgus pilnai aprėpti. O Žmogui būtina turėti bent kažkokius sprendimus,

kitaip jis neras pašnekovo tarp savo bendraminčių Prote, kuris ryškiausiai pasireiškia šiandien. Šių sprendimų lygis gali skirtis taip pat, kaip skiriasi skirtingos „brolių“ grupės. Bet be bendravimo apskritai Žmogui neįmanoma, o kad šio bendravimo neprarastų, kiekvienas Žmogus pradeda ginti savo bendraminčių grupės interesus kaip savus, bet tuo pačiu nesuvokia, kad jis nesupranta tikrosios daiktų ir reiškinių esmės. Rašiau tai ir N.Levašovo Klubų nariams, kuriuos sukūrėme ir kurie sėkmingai veikia. Tačiau viskas, kas išvardinta, yra juos sukūrusiuose žmonėse. Tačiau neabejotina, kad tie, kurie sukūrė šiuos klubus, padės tai įveikti.

Prisiminkime vieną pagrindinių valdymo principų – „**skaldyk ir valdyk**“. Norint jį įgyvendinti, pakanka suformuoti tam tikrus prieštaravimus tarp skirtingų grupių ir pagal poreikį juos sušildyti. Ir tai sėkmingai pritaikyta bet kurioje viešojoje sferoje – religijoje, moksle, mene, švietime, politikoje, ekonomikoje.

Pavyzdžiui, mokslo tikslas **YRA IEŠKOTI TIESOS APIE GAMTOS DĖSNIUS**. Bet juk kiekvienas turi savo požiūrį į tiesą. O tiesos paieškos lėmė beveik begalinį mokslo bendruomenės oponentų įsitikinimą, kad jo požiūris į tiesą yra „tiesesnis“ nei šių oponentų (atsiprašau už tautologiją, bet taip yra). Ir tai yra vietoj bandymo įtikinti vienas kitą, kad tiesa gali būti viena, o visi prieštaravimai yra ne kas kita, kaip jos aspektai. To priežastis slypi tame, kad **GALIMYBĖ PRIIMTI TIESĄ** daugialype jos esmė **BUVO NEPRIEINAMA ŽMOGAUS ŠAMONEI IR PROTUI**, kas visiškai tiko intervencinei civilizacijai. Tačiau dabar jau kiti laikai, ir reikia formuotis visai kitokiam žinių suvokimui ir visai kitokiam mąstymui. Šiandien tai gyvybiškai būtina individo integracijos į naują civilizaciją požiūriu. Ir aišku, kad šio kelio negalima nueiti per vieną naktį – norint pakeisti mąstymą, reikia sunkauso ir ilgo darbo, norint pakeisti pačią savojo „aš“ esmę.

Truputį atsitraukime nuo filosofavimo ir pabandykime konkrečiais pavyzdžiais parodyti, kad objektas ar reiškinys savo esme yra platesnis nei rėmai, į kuriuos jie buvo įsprausti įvairiais apibrėžimais. Dabar yra daug žmonių, kurie siekia ieškoti ir išmokti naujų dalykų. Aišku, kad „daug“ vis dar yra tik keli procentai, o nemaža dalis jų jaučia potraukį žinioms labai specifinėje srityje – ezoterikai, o kartu ir sakralinei jos prasmei. Tačiau ir šie „daugelis“ dažnai kabinasi į pasiektą lygį, į įgytas žinias, kaip vaikas smėlio dėžėje – prie mėgstamo žaislo. Taip pat norite, kad jūsų mėgstamiausias žaislas būtų geriausias iš visų. Tai analogija, bet tiksli. *Labai dažnai įgytos žinios suvokiamos kaip galutinė tiesa, o visi kiti požiūriai nubraukiami į šalį kaip erezija.*

Sutinku – pažįstama situacija. Ne taip seniai tarp **ROD VZV**⁵ narių buvo aktyviai propaguojamas požiūris, kad **N.V. Levašovo** suteiktos žinios per jo darbus - yra didžiausia tiesa, o jei, be šių žinių, bus priimta dar kažkas, tai bus anatema. Ir nors laikas eina į priekį, bet tie „broliai“ vis dar yra. Be to, Sąjūdžio kaip tokio nebėra. Yra keletas regioninių grupių, kurios šiandien nesupranta, kodėl jos egzistuoja ir ką jos veikia. Visa tai įvyko po N. Levašovo mirties ir įvyko būtent taip, kaip sakiau Nikolajui mūsų susitikimuose. Tačiau tuo metu šis judėjimas buvo būtinas. Tai tarsi nukrypimas, o tiesos klausimas tada buvo susijęs su tuo, kiek iš jų tikėjo ir tebetiki, kad žinios apie **N. V. Levašovą ir A.M. Hatybovą** neturi nieko bendro vienas su kitu. Ir tai didžiąja dalimi įrodinėjo visiškai konceptualaus aparato skirtumas. Ir pasirodo, kad vėlgi, remiantis tik vienu išoriniu veiksmu, daroma išvada apie visą dalyko esmę. Juk koncepcija yra ne kas kita, kaip išorinis veiksnys, lukštas, svogūno lukštas. Pabandysiu atskirti bent žievelę nuo svogūno, kad įsitikinčiau, jog už išorinių skirtumų iš tikrųjų kalbame apie tą patį. Akivaizdu, kad medžiagos kiekis yra per daug globalus, kad būtų galima plačiai analizuoti žinias, kurias mums paliko šie didieji Rusijos mokslininkai savo darbuose, tačiau pabandysime atsižvelgti į tam tikrus aspektus.

6.5. Energijos taupymas

Panagrinėkime energijos tvermės dėsnį, kurį detalai išanalizavo N.V. Levašovas knygoje „Nehomogeniška visata“, skyriuje. 2.3 „Matricinių erdvių sistema“.

„Taigi dėl nuoseklaus erdvinių struktūrų formavimosi susidaro subalansuota medžiagų pasiskirstymo tarp mūsų matricinės erdvės ir kitų sistema. Užbaigus šešių spindulių formavimąsi, kurio stabili būseną įmanoma tik esant tapatybei tarp į ją įtekančių ir išeinančių medžiagų masės:

$$\int \int N^{(+)} dm_i di = 6 \int \int \eta^{(-)} dm_i di$$

kur:

$N^{(+)}$ - centrinė matricinių erdvių konvergencijos sritis, per kurią medžiagos patenka į mūsų matricos erdvę;

$\eta^{(-)}$ – „spindulio“ susiliejo su kita matricine erdvės zonos, per kurias materijos išteka iš mūsų matricinės erdvės;

i - materijos formų, sudarančių šešių spindulį, skaičius;

m_i – materijos masė.

Visos mūsų matricos erdvės tapatybę galima parašyti patogesne forma:

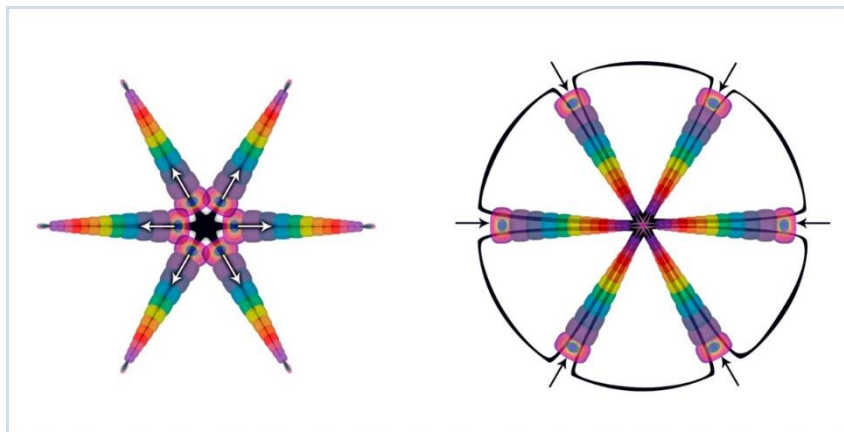
$$\int \int N^{(+)} dm_i di - 6 \int \int \eta^{(-)} dm_i di = 0$$

Kaip matyti iš šios formulės, materijos tvermės dėsniai nepažeidžiami jokiame erdvinių darinių lygyje. Nuo mikrokosmoso iki makrokosmoso **JIE** yra **BENDRI**. Dėsnio vienovė išplaukia bent jau iš to, kad mikrokosmosas yra struktūrinis makrokosmoso pagrindas.

Anti-šešių spindulių materijos cirkuliacija vyksta priešinga kryptimi, nuo šios supererdvės ribų iki jos centro. Be to, matricos erdvės kreivumas yra didžiausias ribinėse srityse ir minimalus šios erdvinės formacijos centre. Stablios anti-šešio spindulio būsenos sąlyga yra harmonija tarp medžiagų, ištekančių per centrinę matricinių erdvių uždarymo zoną, ir tokio tipo matmenų kvantavimo medžiagų, susintetintų uždarymo ribinėse zonose (išorinėse).

Mūsų matricinės erdvės pusiausvyros stabilumo sąlyga yra pusiausvyra tarp matricos erdvėje susintetintos materijos ir materijos, ištekančios per uždarančių matricinių erdvių zonas.

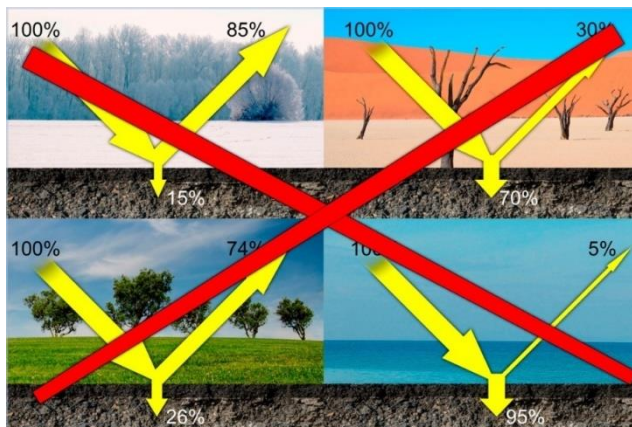
Taigi pagrindinė stabilios sistemos egzistavimo sąlyga yra pusiausvyra tarp įeinančios arba susintetintos į sistemą ir iš jos išeinančios materijos. Ši pozicija yra energijos tvermės dėsnio atspindys. Bet kaip tik ši pozicija yra tiesiogiai susijusi su tokia sąvoka kaip albedas. Albedas yra viena iš

pagrindinių fizinių savybių, naudojamų **A.M. Hatybovo**.

Žemė nuolat reaguoja į savo albedo pokyčius, jį žemindama – tai žemės drebėjimai, ugnikalnių išsiveržimai, cunamiai. **$E = 0$, tai yra, visų Žemėje vykstančių energetinių procesų suma yra lygi visų energijos sąnaudų, sukeliančių šiuos procesus, sumai.**

Albedo planetos yra "integruotoji suma" visų Planet atomų, įskaitant atmosferą albedą, ir **ši suma turi būti lygi nuliui**. Kasdien Žemėje praeina vidutinių žemės gali „dirbti“ ilgai, tačiau metu ir netolygiai, todėl kaip pjūklas (net per albedo pakeitimas „dantis“ ir dėl to laikas.

nuliui. Kasdien tūkstančiai mažų ir drebėjimų, ugnikalniai visa tai vyksta ne vienu Žemės albedas atrodo parą) tačiau dirbtinis padidina pjūklo pasikeičia kokybinis

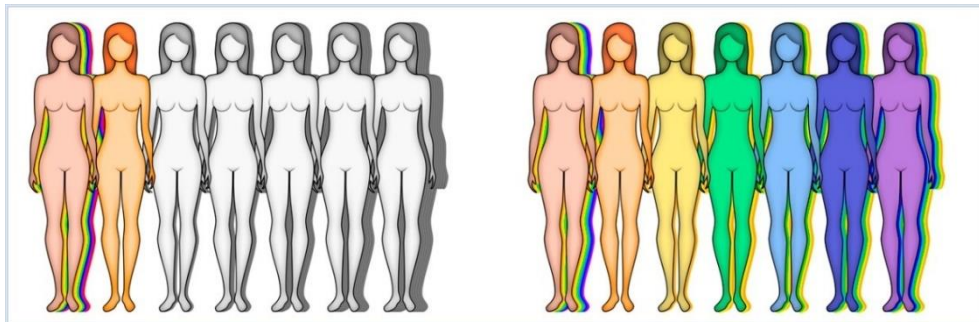
Albedas yra NE ATSPINDĖJIMO GEBĖJIMAS, kaip parodyta paveikslėlyje, bet savybė keisti potencialą, veikiant magnetiniam impulsui ir gravitacinei bangai. Atomas turi vieną savybę – atomo energijos konstanta lygi nuliui, bet tuo pačiu atomas yra **gravitacinis-magnetoelektrinis generatorius**. Tai viena iš pagrindinių išvadų norint suprasti Naująsias žinias. Tačiau ši savybė netaikoma atominio generatoriaus banginei funkcijai, o kadangi pokytis įvyksta šuolio metu, skirtumas tarp sukaupto elektrinio potencialo ir normos (nulio) yra albedo atomas. Pakeitus bet kurią parametą, reikia pakeisti ir kitus parametrus.

O dabar mes tai koreliuosime su tuo, ką parašė N.V. Levašovas. „Natūralu, kad tokių supererdvių mūsų matricinėje erdvėje yra daug. Jie tarsi sukuria mazgus matricos erdvėje ir yra joje „atomai“. Vėlgiai, makrokosmoso struktūra yra panaši į mikrokosmoso struktūrą. Tai *dar* vienas jų vienybės patvirtinimas“. ⁶ Iš to daroma paprasta išvada - matricos erdvės taip pat turi savotišką atominę struktūrą ir atitinkamai turi energijos gardelę, nes atominių struktūrų egzistavimas neįmanomas be energetinių gardelių. Ir kaip jau žinome, **makrokosmoso sandara panaši į mikrokosmoso struktūrą**... Tačiau šis energijos tinklas turi turėti dimensiją, kuri skiriasi nuo pirminių dalykų, sudarančių šią erdvę ir kontakto su šiuo tinklu, dimensijos. Priešingu atveju energijos tinklas sąveikautų su pirminėmis medžiagomis kontaktinėje zonoje, pasikeistų jo kokybinė struktūra, o tai neišvengiamai lemtų visos energetinės struktūros sunaikinimą. Energijos tinklas yra tam tikra laidų sistema, kuri, viena vertus, yra ryšio laidai, kita vertus, įkrovimo laidininkas.

Iš to išplaukianti išvada gali atrodyti prieštaringa, bet vis dėlto pasiimu laisvę ją išreikšti.

ERDVĖ GALI BŪTI DIRBTINAI SUKURTAS KONTŪRAS, kuriame iš pradžių klojama energetinių tinklų struktūra, pastatyta ant dodekaedro (žmogui priimtina suvokimo lygiu) pagrindu. **Erdvė iš pradžių „tuščia“**. Erdvė yra prisotinta pirminių medžiagų išilgai energijos tinklų, kurios „užpildo“ erdvę, ištekantią iš energetinės struktūros mazgų Energetinių tinklų materialus įsikūnijimas yra sudarytas iš medžiagų, kurios iš pradžių savo savybėmis ir kokybe skiriasi nuo pirminių medžiagų, kurios teka šiais tinklais. Bendram paties proceso supratimui - to visiškai pakanka, ir tai LEIDŽIA pereiti prie generatoriaus „Psi laukas“ („SvetL“) fizikos, kuris sukurtas panašiu principu. Darbo metu generatorius **sukuria** savo erdvę, kuri yra prisotinta būtinomis pirminėmis medžiagomis per energetinių tinklų mazgus, pastatytus dodekaedriniu pagrindu. Į generatorių įdėtos **programos** yra susietos su šiais mazgais ir nustato, kurie pagrindiniai

dalykai užpildo generatoriaus sukurtą erdvę, taip pat jų savybes. Dalykų sąveikos formos ir šios sąveikos pasekmė yra **Psi lauko generatoriuje** nustatytų **Programų** įgyvendinimas... Tai reikėtų suprasti taip –

Generatoriaus sukurta Erdvė užpildyta materija, kurioje jau yra įdėtos tam tikros savybės, tiksliau, sąveikos su savininko Smegenų „kryptimi“. Atitinkamai, Programos tiksliai nustato, kaip bus vykdoma tolesnė jų sąveika.

Generatoriaus sukurta erdvė paveikia ir atkuria erdvę, kurioje yra jo Vartotojas. Reikia turėti omenyje, kad Žmogaus Esmė (arba Smegenys) taip pat yra erdvė.

„Psi-lauko“ generatoriaus sąveikai su žmogumi, „SvetL“ programų vartotoju, esminę reikšmę turi jo platforma arba bazė, ant kurios jis „pridedamas“ („įdiegtas“). Generatoriaus nešiklio (platformos) energetinio tinklo konstrukcija lemia Generatoriaus sąveikos su Vartotoju kokybę ir atliekamų pakeitimų „greitį“.

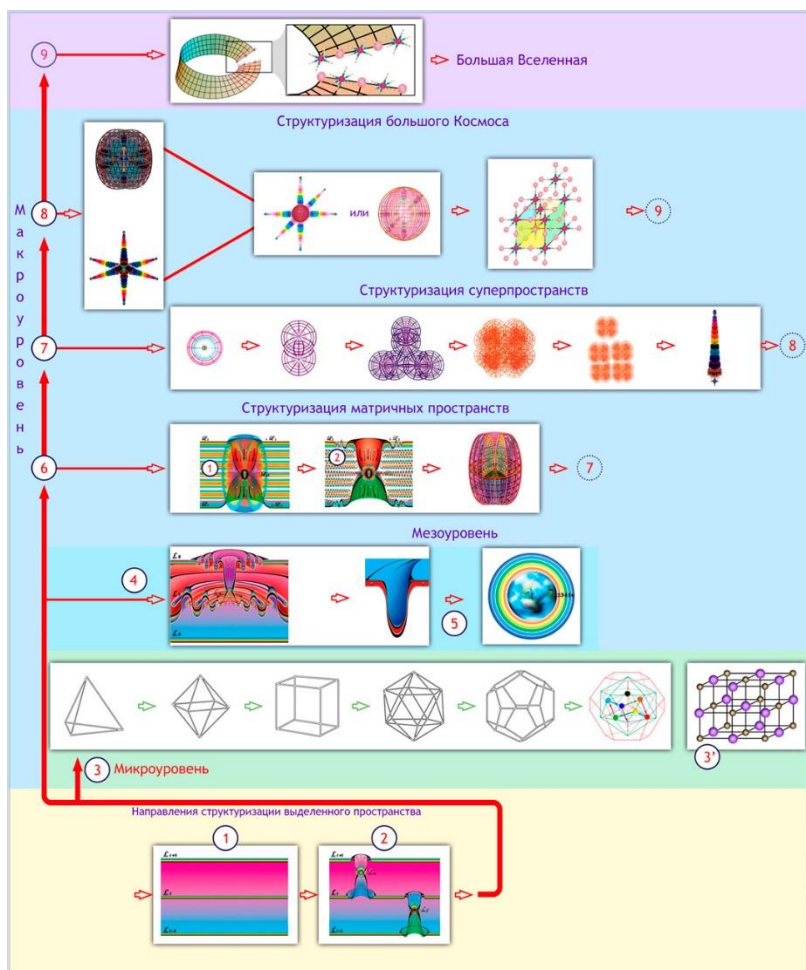
Esminiu faktu reikėtų pripažinti nešiklio gardelės energetinės struktūros gebėjimą kaupti informaciją. *Tai leidžia energetiškai „įrašyti“ visas transformacijas, kurias atlieka „SvetL“ generatorius.* Be to, toks nešiklis gali veikti kaip savotiškas Esmės atminties archyvas. Tiesą sakant, tai, ką jau minėjau aukščiau.

6.6. Materijos diskretiškumas ir struktūriškumas

Kad suprasčiau, kad viskas, ką parašė N. Levašovas, yra tarpusavyje susiję su A. Hatybovo darbais bei skaičiavimais ir yra Naujųjų žinių kūrimo bei supratimo pagrindas, pateiksiu trumpą ištrauką iš bendro darbo su I.M Kondrakovu.⁷

„Materijos diskretiškumas ir struktūrizavimas „žemesniuose“ organizavimo lygiuose, pagal Sistemų vystymosi dėsnius, veda į pačios Erdvės, kurioje yra materija, struktūrizavimą. Šios geometrinės figūros (tetraedras, oktaedras (kubas), ikosaedras, dodekaedras) augimo procese paima daug kristalų. Įvairių elektromagnetinės spinduliuotės spektro atkarpų superpozicija nuo gama spinduliuotės iki ilgų elektromagnetinių bangų, Materijos pasiskirstymas nehomogeninėje erdvėje, pagal sinergijos ir harmonijos dėsnius, sudaro atitinkamas struktūras, pavyzdžiui, tinklelius (Hartman, Curie). ir kt.). Čia šioje sąveikoje dalyvauja ir pati hibridinė Materija, kuri taip pat struktūrizuoja erdvę aplink save ir savyje, kurdama kristalinius ir kitus tinklelius iki pat Didžiojo Kosmoso, kas aiškiai parodyta paveikslėlyje žemiau. Čia po skaičiais rodomi atskiri dideli nurodytos erdvės struktūrizavimo etapai kartu su joje esančia Materija. 1 pozicija – matricinės erdvės su struktūrizuota erdve susiformavus Realybei (žr. CAB); 2 padėtis - žvaigždžių ir antižvaigždžių (juodųjų skylių) susidarymas. Toliau ateina šakutė: materijos ir erdvės vystymasis ir struktūrizavimas makro- (4-9 pozicijos), mezo- (4-5 pozicijos) ir mikro-lygyje (3-3 padėtys). Mikro lygiu dalelių, atomų, molekulių struktūrų (paprastų ir sudėtingų), iki įvairių tipų 3-3 padėčių kristalinių gardelių susidarymas. Be to, makro lygmeniu dėl supersprogimo, vedančio į erdvės struktūrizavimą ir

metavisatų sistemos formavimąsi (žr. 6 pozicijas: 1 ir 2), pirmosios eilės supererdvė susidaro susiliejus devynioms materijos formoms iš 14 galimų.

Čia aiškiai pasireiškia „aukso pjūvio“ dėsnis: matmenų skirtumai tarp materijos „sričių“ nuo 1 iki 9 PM ir 1–14 yra susiję tarpusavyje ir su visuma, nes $8\Delta L: 13\Delta L = 0,618: 1$.

Ir tai nėra atsitiktinumas. Darniai besivystančiose Sistemose (o kartu siekiant pusiausvyros) santykis tarp sistemos dalies ir jos visumos yra „aukso pjūvio“ ribose.

Tolesnis makrokosmoso struktūrizavimas 1-6 kategorijų supererdvių lygmenyje veda prie „atomų“ ir „molekulių“ (šešių spindulių ir anti-šešių spindulių) makrokosmoso (spiečių) susidarymo, o tai baigiasi „kristalinė“ makrokosmoso gardelė (9 padėtis), kuri primena korio struktūrą, ypač žiūrint tam tikru kampu. Ribotoje erdvėje ši korio struktūra virsta Mobius juostele dėl šešių spindulių ir anti-šešių spindulių savybių⁸. Bet tai jau yra Didžioji Visata, apie kurią neturime jokios informacijos. Mezo lygmenyje vyksta erdvės struktūrizavimas ir dėl to planetų, ypač Žemės, formavimas (procesą detaliam aprašo ir vaizdų pavidalu pateikia N. V. Levašovas savo knygoje (1 pav. 2.5.5.-2.5.12).

Esant tinkamoms planetos sąlygoms, automatiškai susidaro natūralus CPS (šešių sferų, tarpusavyje sujungtų viena į kitą pavidalu), kartu su fiziškai tankiausia Planeta, kitomis struktūromis ir sistemomis, kurios tęsia pačios planetos vystymąsi. : atmosfera, biosfera su daugybe ekosistemų, kurios sudaro tam tikro išsivystymo lygio visuomenę, o kai kuriais atvejais technosfera (jei civilizacija eina technokratinium vystymosi keliu) arba noosfera (Proto sfera – jei civilizacija seka savęs pažinimo ir tobulėjimo kelias). Ir tada, jei Planeta patenka į išsivysčiusių civilizacijų dėmesio centrą, tai natūralų CPS pakeičia dirbtinis CPS (apie kurį rašė A. Hатыбовas), kuris garantuoja tolesnę Civilizacijos vystymąsi Protingos Orientacijos kryptimi. Čia yra tiesioginis tiltas į aukštesnę sociologiją.⁹

Atkūrus tikrąją „Žemės valdymo sistemą“, veikimo būseną apima tiek konstruktyvius inercinių ir neinerinių energijų būsenų kitimo aspektus, tiek visos tikrosios Programos esmės ir **ŽEMĖS BŪTIES KLASTERINIO VALDYMO ESMĖS** pasikeitimą. Jį galima apibrėžti kaip priešastinį visų energijų egzistavimo Žemėje pokyčių procesų pagrindą. Formuojant naują pažinimo metodiką, reikia atsižvelgti ir į šią Būtybės pusę. Vadinasi, pažinimo metodikoje turėtų būti idėjos apie tai, kaip aplinkinio pasaulio evoliucija inerciniame pasireiškiame yra susijusi su jo neinerinio materijos komponento pasikeitimu.

6.7. Sąmonės tobulumas

Visatoje nėra natūraliai atsitiktinių procesų. Viskas, kas sukurta, kuriama ir vyksta, yra tobulo pačios Visatos suvokimo būsenos gavimo procesų esmė, įgyjant visų ją sudarančių elementų sąmonės tobulumą. Kadangi šie procesai nėra atsitiktiniai, todėl galime pripažinti visišką visų jame vykstančių procesų valdymą.

Galite manyti, kad ši išvada iš pirmo žvilgsnio akivaizdžiai prieštarauja tam, ką rašė N.V. **Levašovas**. Tačiau reikia atsižvelgti į tai, kad **Levašovas** aprašo **PIRMINIUS MATERIJS IR ERDVĖS FORMAVIMO DĖSNIUS**, ir – Gyvybės ir Proto. Bet bet koks procesas ar reiškinys, paklūstantis Gamtos dėsniams, gali būti atkuriamas, jei yra atitinkamų galimybių. O aukštesnio lygio Sistema turi galimybę atkurti procesus ir reiškinius žemesnio lygio Sistemos arba, kitaip tariant, Posistemės lygyje. Tereikia žinoti ir suprasti šiuos Įstatymus bei turėti atitinkamą potencialą. Viena vertus, tai patvirtina ir pats *Žmonių civilizacijos vystymasis, kai mokslas, naudodamasis jos dėsniais, bando atiduoti savo tarnybą Gamtai, nesuprasdamas jų bent jau tokiu lygmeniu, kurį (mokslas) supranta*. Dabar nesvarbu, ar ji gerai suprato šiuos gamtos dėsnius ir ar šie eksperimentai yra naudingi Žemei ir žmonijai. Faktas yra svarbus. Kita vertus, vaizdinis to patvirtinimas yra pati N.V. Levašovo veikla. Ryškiausias ir būdingiausias pavyzdys – jo „sukurta“ Baltoji žvaigždė.¹⁰

Be to, patartina paliesti pačios materijos prigimties klausimą ir išsiaiškinti, ar yra esminis skirtumas nagrinėjant šį klausimą Naujų žinių kontekste.

1. "Elektromagnetinių bangų spektras yra pirminių medžiagų spektras, atitinkantis erdvės kvantavimo koeficiento γ_i verčių spektrą".¹¹

2. „Ši mokslinį ir istorinį barjerinį perėjimą pažinime *simbolizavo mokslinis atradimas (2008-2013), kurį padarė rusų mokslininkas fizikas A.A. Luhinas, Centrinės valdymo sistemos tyrimų instituto* darbuotojas ir mokslinis partneris, teoriškai pagrindęs ir empiriškai patvirtinęs **elektrono dalijimąsi** (sugriuvo beveik 300 metų senumo nepaneigiama dogma – Šveicarijos greitintuvą galima išardyti kaip nereikalingą) ir suformulavo. kitoks metodologinis požiūris į pagrindinius Pasaulio konstravimo principus: pirminės materijos buvimą viso, kas egzistuoja, elektrinių ir magnetinių laukų medžiaga“.¹²

3. „Dalykas tas, kad visa Gamta ir visi jos elementai, įskaitant gyvąją gamtą, turi tik dvi statybines medžiagas: elektrinę ir magnetinę medžiagą, surinktą viename sandėlyje - elektroną. Tokių genialų paprastumą galima sukurti tik išvystant begalinę materiją neribotoje erdvėje begalinį laiką. Šios sąlygos suteikia minimalias formas ir jų savybes, bet tokias, iš kurių galima sukurti viską: nuo žvaigždžių ir laukų iki gyvosios gamtos, įskaitant intelektą ir jutimo organus“

Toks yra begalinio tobulumo ir kūrybos dėsnis. Tai yra didžiausio tikslingumo dėsnis, išreikštas skaičiaus mažinimu ir absoliučiu universalumu pagal Visatos statybinės medžiagos savybes.¹³

Objektyvus elektrinių, magnetinių ir elektromagnetinių laukų tyrimas bei kylančios pasaulio sandaros integracijos idėja leidžia daryti tokias išvadas.

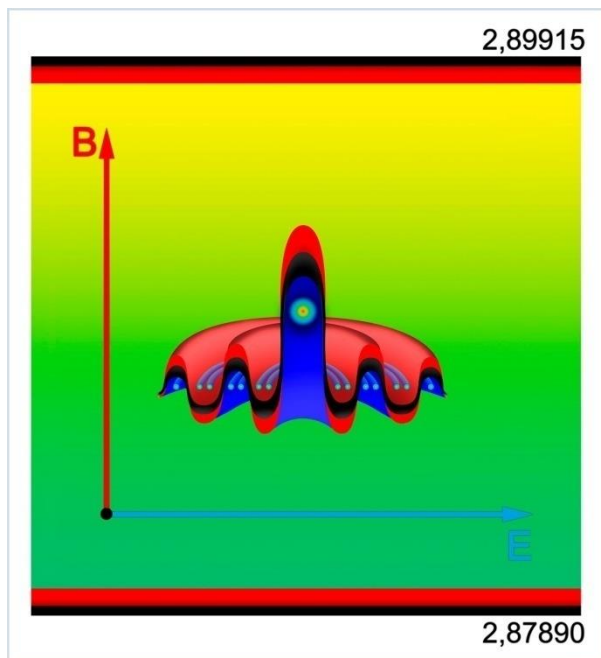
4. Ir iš **A. Hatybovo** darbų: „*Albedas* yra savybė keisti elektrinį potencialą veikiant magnetiniam impulsui ir gravitacinei bangai. Atomas turi vieną nuostabią savybę – atomo energijos konstanta lygi nuliui, bet tuo pačiu atomas yra **gravitacinis-magnetoelektrinis generatorius...** Kalbant apie gravitacinius dažnius, gravitonų nėra. **Gravitacija yra elektros krūvio savybė.**

Remiantis aukščiau pateiktomis citatomis, galime daryti išvadą, kad cituojamų autorių požiūriuose apie materijos prigimtį nėra prieštaravimų ir jie dažniausiai laikosi tų pačių pozicijų, nors ir svarsto klausimą iš skirtingų pusių, arba tiksliau - **SKIRTINGU LYGIU** ... Jau sakiau, kad N. Levašovo darbai yra **ATSPIRTIES TAŠKAS** kuriant Naujas žinias ir ypač plėtojant A. Hatybovo kūrinius, bet ne tik.

6.8. Matmeniškumas

Mes nesustosime žinodami, kas vyksta, o jei elektrines ir magnetines daleles bei jų sąveiką paimsime kaip materijos pagrindą, galime pabandyti prisiliesti prie vienos iš pagrindinių N.V. Levašovo, aprašytos jo raštuose - dimensijos (matmeniškumas). Yra labai įdomus momentas. Kalbant apie matmenis, N. Levašovas naudoja labai tikslius skaičius su penkiais skaičiais po kablelio. Tai reiškia, kad tai tiksliai ir aiškiai apibrėžtas fizikinis dydis. Levašovas siūlo jums patiems pagalvoti apie jo vartojamas sąvokas. Kartu tarsi atsitiktinai knygoje „Paskutinis kreipimasis į žmoniją“ jis daro išnašą: Dimensija (matmeniškumas)– tai kokybinių Erdvės charakteristikų visuma. Bet „netyčia“ Levašovas turi **savotiška GEBĖJIMĄ SKAITYTI IR IŠMOKTI PANAŠIUS TEKSTUS** kaip ledkalnio viršūnė, kuri rašoma, kaip sakė autorius, „sluoksniais“.

Jeį pripažintume, kad materijų (ir pirminių, ir hibridinių) pamatinis pagrindas yra elektrinės ir magnetinės dalelės, o medžiagų sąveikos galimybė priklauso nuo jų savybių ir savybių tapatumo, nulemtu matmenų kvantavimo koeficiento γ , tai būtų logiška manyti, kad **dimensijos** samprata, kuri yra materijos ir erdvės savybių išraiška, vienaip ar kitaip susijusi su elektrinių ir magnetinių dalelių, šios materijos ir erdvės komponentų, sąveika.

Materijos savybės tiesiogiai priklauso nuo šių dalelių kiekybinio turinio materijoje, nuo jų erdvinio išsidėstymo ir sąveikos, atsižvelgiant į nešiklio dažnį arba oktavą. Taigi logiška manyti, kad *matmenys yra „tam tikras“ sąveikos tarp elektrinių ir magnetinių dalelių tam tikroje erdvėje ir materijoje koeficientas*. Net ir nežymus šio koeficiento pokytis reikšmingai pakeičia tiek Materijos, tiek Erdvės, kurioje yra ši Materija, savybes. Ir kadangi matmenų samprata yra taikoma materijai ir erdvei skirtinguose svarstymo lygiuose - nuo makrokosmoso iki mikrokosmoso, tada aukštesnio lygio dimensija yra bendras matmenų, sudarančių šį elementų lygį, koeficientas. „*Atrodo neįtikėtina, kad bet koks atomas veikia makro erdvę, bet vis dėlto tai yra faktas. Natūralu, kad vieno atomo įtaka yra mikroskopinė, tačiau bendra jų įtaka yra pusiausvyra, subalansuojanti makroerdvę.*“¹⁴

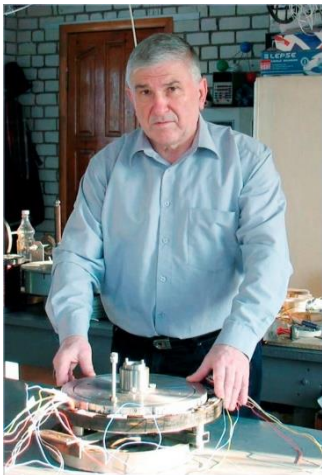
Tyrinėdamas mikrokosmosą, kiekvienas stebėtojas „mato didelį ir garsų pojūtį“, kad mūsų didžiulis Pasaulis yra pastatytas iš atomų ir jų kombinacijų – molekulių. Tai Žvaigždės, Žemė su vandenynais ir upėmis, žolė, medžiais ir visomis gyvomis būtybėmis. O jei pažvelgtume į atomo struktūrą, pamatytume tik tris daleles: elektroną, protoną ir neutroną. Yra ir jų fragmentų: mezonų,

leptonų, kurie gyvena sekundžių dalyje ir neturi įtakos kūnų sandarai. Kai kurie tyrinėtojai reikalauja į šią triadą įtraukti daugiau lauko materijos. Negaila. Bet kas čia per laukų reikalas, kurį, rodos, galima pačiuoipinėti, bet į rankas neduoti? Iš pagarbos jo egzistavimui prie įvardintos triados (elektronas, protonas, neutronas) sąlyginai pridėsime dar vieną skirtingų laukų dalyką kaip Pasaulio statybinės medžiagos pagrindą. Jei dabar pažvelgsime į „elementariųjų“ dalelių ir laukų užpildymą, tai elektrone pamatysime daug glaudžiai susietų elektrinių dalelių (fotonų) ir magnetinių dalelių (jų pavadinimo mes dar nesugalvojome), kurios kartu išstrūkus iš jo vidurių, aplinkinėje erdvėje sukuria elektromagnetinį lauką – nesusijusių elektrinių ir magnetinių dalelių debesį. Tai rodo, kad laukams nereikia jokių specialių dalykų.¹⁵

Dabar tik bandome priartėti prie mikropasaulio struktūros. Žinių katastrofiškai trūksta, todėl belieka iškelti prielaidas ir versijas, bandant vadovautis bent jau logika. Šių žinių pasaulis yra be galo didžiulis, kaip ir visa Visata. Taip pat aišku, kad vartodami žodžius „tam tikras koeficientas“ autorių iš tikrųjų pripažįsta nesugebėjimą iš to išvesti ko nors tikslesnio ir reikšmingesnio. Tebūnie taip, bet nieko tikslesnio ir konkretesnio kol kas neturime, vadinasi, belieka daryti prielaidas ir bandyti įsijausti į tiesos dugną. Bet be tokių bandymų niekada jos nepasieksite. Ir naudojant tik **GATAVAS ŽINIAS IR NE BANDANT EITI TOLIAU** yra pernelyg nuobodu. Nors šios žinios yra tikrai didžiulės. Bet taip yra, šiek tiek blaško. Grįžkime prie elektrinių ir magnetinių dalelių klausimo ir logiškai pereikime prie klausimo apie „laukus“.

6.9. Dėl "laukų" klausimo

Pažiūrėkite, kaip Levašovas apibūdina „dirbtinio“ smegenų generavimo poreikį šiuo metu ir būtent tais kriterijais, pagal kuriuos buvo sukurtos „SvetL“ programos. Apsidairykite aplinkui ir bent paklauskite savęs – ar yra (ar yra sukurta kito) kažkas panašaus? Dar nemačiau ir negirdėjau, išskyrus tas technologijas ir kryptis, kuriomis **B. Makovas** užsiima **VKEKK Mokslo institute** ir **V. Š. Leonovas** – iškilius rusų mokslininkas, apie kurį pastaruoju metu buvo galima „kalbėti“. Pradėjau tai daryti visuose mūsų interneto šaltiniuose. Mūsų pasaulio, visuomenės, valdžios ir žmogaus prigimtis yra tokia, kad visuomenės, įskaitant mokslą, pagrindo griovėjas visada bus kvalifikuojamas kaip *pavojingas maištininkas ir piktžodžiautojas*. Kaip šitas „maištininkas“ yra **Vladimiras Semjonovičius Leonovas** – mano draugas, kompanionas ir „RMTD“ narys nuo 2005 m. Šiandien galite apie jį kalbėti atvirai. Tokiems žmonėms atėjo laikas. Norėčiau pažymėti, kad jo pagalba ir patarimai kuriant **SvetL programos** buvo neįkainojami ir veiksmingi. Bet tai yra kiek kitaip, deja, šiandien negalima viešai parodyti ir pritaikyti.

Kalbant apie laukus - viskas paprasta savo sudėtingumu. Pavyzdžiui, nusikalstamo lauko formavimuisi būtina valstybė, kuri visų pirma sudarytų visas sąlygas šiam laukui formuotis, o po to savo aplinkoje sukurtų panašias struktūras kovai su šia sritimi, o kuo veiksmingesnės sąlygos kurti nusikalstamą lauką, tuo sunkesnė ir sudėtingesnė priemonė turi būti su ja kovojant. Jei šios sąlygos nebūtų sudarytos, valstybė neturėtų ką veikti. Kriminalinė sritis dažnai painiojama su prieš ją kovojančia struktūra, nors tai yra vienas ir tas pats ir jie tiekiami iš to paties šaltinio.

Torsioninis laukas yra ypač parūpęs mokslo verslininkams, kurie **NETURI JOKIO SUPRATIMO APIE ELEKTROS KRŪVIO FIZIKĄ IR JOS SAVYBES**. Matyt, šio ir kitų autorių (tiksliau jau minėta „mokslininkų“ grupei) autoriams pirmiausia reikia išstudijuoti mokslo populiarinimo filmuką ikimokyklinio amžiaus „*Alisa stebuklų šalyje*“ – yra conceptualus formos keitimo pagrindas. Kai kuriuos laukus galima palyginti, pavyzdžiui: kuris laukas galingesnis – torsioninis ar mano. Gali pasirodyti, kad sukimo strypas yra sunkesnis už prieštankinę miną. Grupė „mokslininkų“ turėtų tai žinoti.

Biolaikas (psi-biolaikas) yra ypatingas klausimas. **Pirma**, tokio tipo laukas apibrėžiamas kaip mokslinis terminas, **antra**, jis aptinkamas ne tik pas žmones. Taip pat pastebima, kad jogai neturi biolaiko, tai suprantama – jie rūpinasi savimi. Nėra įrodymų, kad *gyva ląstelė yra biolaiko šaltinis*. Pastebėtas tik radiacijos buvimas. Šią išvadą patvirtina ir daktaro disertacijų šia tema prieinamumas. **Kirliano spinduliuotė** nepatenka į biolaiką ir net negali būti priskirta biolaiko nešiklių. Biolaiko dydis išmatuojamas rėmeliu (žr. „psichikos“ rėmelį), o pagal matavimus atliekama korekcija (tai yra, atliekos distiliuojamos iš vienos vietos į kitą nepažeidžiant vientisumo). Tokia korekcija yra moksliskai pagrįsta, licencijas **biokorekcijai išduoda Sveikatos apsaugos ministerija**. **Biolaikas – pagrindinis biologų ir medikų argumentas aiškinantis ligų priežastis**, taip pat tie „pažangūs gydytojai ir aiškiaregiai“, kurie pokalbiuose su savo „pacientais“ veikia tokiais gražiais terminais (apie kuriuos jie neišsivaizduoja), kaip „**Yin**“ **energija** ir „**Yang**“ **energija** ¹⁶. Ypač tai reklamuojama radijo programose. Biolaikas yra viena iš obskurantizmo viršūnių.

Kalbant apie laukų panaudojimą šalies ūkyje, neįtraukiant mokslo, galima pateikti didesnio skersmens eritrocito judėjimo mažesnio skersmens inde pavyzdį. Šis faktas gali paskatinti atrasti naują sritį ir padėti tiems, kurie užsiima klonavimu. Vien tik atsakymus į šį klausimą galima surinkti į atskirą leidimą. Yra keletas versijų dėl efektų pavadinimų, ir viena iš jų yra ta, kad *didžiulė rusų kalbos galia* nėra derinama su naujo tipo lauko kūrėju ar Generatoriaus „kūrėju“ žodyno trūkumu. - pagal analogiją su kanibalu Ellochka (iš „12 kėdžių“). Todėl kiekvienam naujam reiškiniui iš anksto paruoštas tik vienas pavadinimas – „laukas“, kurį vartojo tie, kurie „*viską daro remdamiesi N. Levašovo žiniomis*“... Bet yra kitokia vizija ir mūsų Žinios, kurias derindami su N. Levašovu taikėme nuo pat pradžių. Laukas turi turėti nešiklį: *jei jis elektrinis, tai elektronas, jei finansinis, tai matas ir pan*. **LAUKŲ BE NEŠIKLIO NEEGZISTUOJA**, nesvarbu, kokia teorija aprėpta. Tačiau tiek atominėse struktūrose, tiek mus supančioje aplinkoje yra tik vienas laukas – **elektrinis**. Būtent jo savybės *įvairiose 96 būsenos oktavoje, 64 slydimo kampai kiekvienoje oktavoje, 18 impulsų perdavimo formų variantų ir t. t. – deriniuose suvokiamos kaip kiti laukai*.

Šis apibrėžimas yra Levašovo atsakymas į informacijos, gautos iš jo darbų ir A. Hatybovo darbų, „mėtymo“ ir „neatitikimų“ klausimus. Kurdamas generatorių ir pirmines jam skirtas **programas „SvetL“**, Levašovas, gerai prisimenu, susidūrė su tuo, kad aiškindamas, pavyzdžiui, komplekso ir generatoriaus veikimą iš kitų pozicijų (Hatybovo darbų požiūriu) būtų nelogiška iš jo pusės, nes reikia pakeisti daugelį jau išleistose knygoose jiems pateiktų sąvokų (terminologijos prasme, bet ne daugiau), kurios galėtų „supainioti“ skaitytojus. Štai kodėl dabar, nustatant pagrindinius klausimus ir pozicijas, o ypač dėl **generatoriaus ir „SvetL“ programų**, būtina nutiesti tiltus tarp Levašovo ir Hatybovo procesų sampratų. Galbūt, gerbiamas skaitytojau, jums prireiks dar vieno sisteminio požiūrio į tai, ką jie abu teigė ir ką aš parašiau, kad pamatytumėte visą vaizdą apie **generatorių ir programas – kaip** visumą. Ir dar vienas dalykas, į kurį norėčiau

atkreipti jūsų dėmesį – daugelis Levašovo ir Hatybovo **GERBĖJŲ TIESIOGIAI SUPRANTA KAI KURIAS** jų kūriniuose išdėstytas **INTERPRETACIJAS**. Pavyzdžiui, „Ebrai užkariavo Žemę“, tad iškart po to viskas turėjo tapti „ebrų stiliaus“. Po to, mūsų supratimu, jokios vystymosi pažangos Žemėje apskritai neturėjo būti. Tačiau tuo pačiu metu, **prieš 1543 m.**(2015 m.) dar skrido mūsų protėvių žvaigždėlaiviai (apie tai rašė Levašovas). Tai nepaprastai svarbu suprasti, norint nustoti galvoti, kad „šviesi ateitis“ ateis rytoj. Daugelis jau mato, kad senoji žmonių civilizacijos valdymo schema jau seniai veikia su pertraukomis, čiaudi ir kosėja, gamina rausvus, skaniai kvepiančius malonaus aptarnavimo klubus, skatina ateities prognozes ir tuo pačiu paleis mirtinai nuodingus tornadu, terorizmą, nihilizmą, karus, nesantaikas, nepaklusnumą, ekologinės krizės ir kitas baisybes. **SENOJI VALDYMO SCHEMA VEIKIA PAGAL INERCIJĄ** sukeliant naujų komplikacijų, nors ir mažesniais kiekiais ir masteliais dėl augančios Žemės valdymo sistemos, kuri tapo gimtoji, įtakos. Taip pat buvo pakeista žmogaus gyvybės palaikymo sistema. Tačiau tai nereiškia, kad žmonės (tiksliau jų smegenys) iškart pamatė atrado regėjimą ir pakeitė požiūrį į pasaulį. Automotorinis aktyvumas dėl Ebrų programų įtakos yra puikus. Tikroji ir veiksminga šio proceso, atsirandančio dėl jo vykdymo, jau kontroliuojant naujai sistemai, prasmė yra „išvalyti“ smegenų informacinius blokus (tiek jų antineutrino būsenų, tiek medžiagų būsenų lygmenyje). smegenų neuronų magnetinė energija iš praeities informacijos elementų, kurių pagrindu anksčiau susiformavo žmonių sąmonė ir visas tolesnis jų bendras dabartinis pasaulėvaizdis, praktiškai visais klausimais, taip pat ir „jų“ klausimais yra kasdienybė.

Kitas dalykas yra savarankiškai paspartinti šiuos procesus savyje - tai nėra draudžiama. ***Yra pirtis, šluota ir kastuvai. Viskas priklauso nuo tavęs.*** Viskas yra išreikšta šešiais žodžiais - "**Kuo daugiau žinai, tuo daugiau gali**".

Taigi, ***„laukai kaip fizinės struktūros - 3, juos sąlygiškai galite vadinti: elektriniais, magnetiniais, gravitaciniais. Jie skiriasi dažniais ir krūvio savybėmis (4-512 krūvio oktavos).*** Tačiau nepamirškime, kad gravitacinių dalelių nėra, o gravitacija yra elektros krūvio savybė. Jei krūvio oktava yra **mažesnė nei 64**, susidaro standi protono atomo (Materijos) struktūra. Tankioji medžiaga arba substancija, įprasta Žmogui. Jei krūvio oktava yra didesnė nei **64 (iki 512)**, **SUSIDARO NEINERCINĖ MASĖ, KVANTUOJAMA PAGAL JOS PASKIRTĮ IR SAVYBES**. Neinercinė masė, kaip jau žinome, yra labai organizuota plazma.

Tačiau taip pat yra gravitaciniai-elektriniai, gravitaciniai-magnetiniai, elektromagnetiniai, gravitaciniai-elektromagnetiniai laukai, taip pat 512 rūšių šių laukų sąveikos.

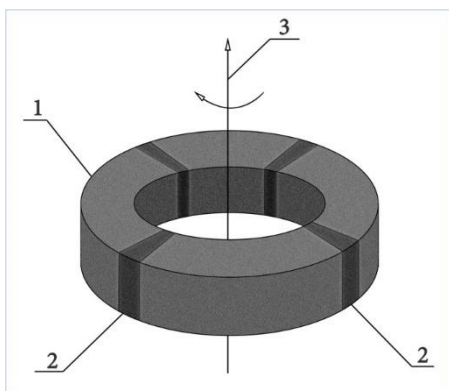
Gravito-elektromagnetinį lauką visų pirma sukuria gravitacinis-magnetinis-elektrinis generatorius, kurio savybes turi atomas. Tačiau mes didžiąja dalimi paliečiame Sąmonės ir proto klausimus. Ir čia tiktų pacituoti A. Hatybovą. ***„Kiekviena gyva smegenų ląstelė yra elektromagnetinis-gravitacijos generatorius, o Smegenys, kaip visuma, autonomiškai palaiko viso žmogaus kūno albedo, sudarydamos optimalias sąlygas egzistuoti kiekvienai gyvai kūno ląstelei. Šios sąlygos užtikrina viso organizmo kaip vientisos sistemos darbą. Kiekvienoje smegenų ląstelėje yra informacija apie Žmogaus vystymąsi, jo sandarą ir nulemia kūno ląstelių gyvavimo trukmę. Atsižvelgiant į ypatingą smegenų vaidmenį formuojant asmenybę, būtina turėti informacijos ne tik apie smegenų (kaip visumos), bet ir apie visų žmogaus kūno organų albedą.*** Akivaizdu, kad pagal apibrėžimą generatorius generuoja tai, ką jis turi padaryti. Atitinkamai, elektromagnetinės gravitacijos generatorius generuoja atitinkamus laukus nurodytais dažniais. Tačiau „Psi generatorius“, kurį sukūrė **N.V. Levašovas**, kuris naudojamas **komplekse "SvetL"** taip pat turi turėti **elektromagnetinio-gravitacinio generatoriaus charakteristikas**, kad galėtų sąveikauti su kūno ląstelėmis ir smegenų ląstelėmis tokiais pat matmenų lygiais, kokius jie turi. Tačiau tuo pat metu yra būdinga galimybė padidinti šį matmenų lygį naudojant **programas**, įdiegtas generatoriuje.

Gyvos ląstelės albedas skiriasi plačiu diapazonu. Tačiau tai taikoma normaliam smegenų funkcionavimui, kai smegenų ląstelių albedo $E^a = 0$.

„SvetL“ programų albedo pakeitimas reiškia ne tik procesų atomuose, kurie sudaro smegenų ląsteles, laiką, bet ir jų erdvinį išdėstymą. Padidėjus albedui, palyginti su norma, laikas sutrumpėja, o „gyvenimo valandos greitėja“, ir **šis PAGREITIMAS GALI BŪTI KELIAIS** užsakymais. Pasikeitus atominių reakcijų laikui, keičiasi ne tik magnetinio impulso, gravitacinio dažnio ir elektrinio potencialo reikšmės (dėl kurių pasikeitimų ląstelė sumažina magnetinį impulsą, didėjant gravitaciniam dažniui), bet ir pati reakcija taip pat keičiasi dėl bendros energijos balanso palaikymo sąlygos. Gravitacijos dažniai su magnetiniu impulsu, palaikomi elektrinio potencialo, turintys valdymo programą (gyvybės), natūraliai **NAUDOS VALDYMO FUNKCIJAS** tose konstrukcijose, kurios bus prieinamos naujoje erdvėje. Gaunant tokią prieigą ir organizuojant valdymo funkcijas, nėra prasmės perkelti buvusių ląstelių atgal, nes turime paruoštą valdymo sistemą..

Šiek tiek apie magnetinę materiją. Magnetinė materija ar magnetinės dalelės neturi specialaus pavadinimo ir, kaip matome, neturi nieko bendra su gravitacija. Tačiau magnetinės dalelės vaidina didžiulį vaidmenį materijos struktūroje, jos savybėse. Tuo pačiu metu ne tik metalai gali turėti magnetinių savybių. Didėjant magnetinių dalelių skaičiui elektrone, bet kokios medžiagos gali įgyti magneto savybes. Kitas klausimas, savavališkai padidinti magnetinių dalelių skaičių elektrone „nėra taip paprasta“, kitaip gyventume visiškai kitame pasaulyje. Tačiau tam yra mechanizmų. Ir mes turime tai nagrinėti išsamiau, nes šis veiksnys bus svarbus sprendžiant Sąmonės klausimą. „Magnetinė dalelė turi bipolinę struktūrą, jos tankis 4-5 eilėmis didesnis už fotono tankį, o jos lauko jėgos linijų struktūra tokia pat kaip nuolatinio srypo magneto. Be išorinio magnetinio lauko iš šių dviejų dalelių magneto viduje sukuriamas chaosas. Tačiau veikiant išoriniam magnetiniam laukui chaose susiformuoja organizuojantis principas, kuris iš magnetinių dalelių suformuoja siūlus ir išmeta juos iš magneto organizuojančio lauko kryptimi. Išstumtas siūlas (flagellum) tolsta nuo magneto tol, kol fotono traukos jėga sustabdo šį judėjimą, o priešingo poliaus lauko jėgos paverčia šį žvynelį į kitą magneto galą ir užsidaro fotono lauku. Jei lauko linijos kelyje yra feromagnetas, tada lauko linija nutrūksta, susijungdama su magnetu. Jėga žvyneliai sutrumpėja, o fotono lauko jėgos sutraukia jį atgal į magnetą, t.y. vyksta trauka. Šis žvynelių sulaikymas fotonų lauko jėgomis yra pastovus. Bet jei žvynelio ilgis pasikeitė, jis tapo mažesnis (tai svarbu), tada jėga, kuria jis bando atitrūkti nuo motinos masės, sumažėja, o fotonų laukas traukia jį į vidų, bandydamas sumažinti atsiradusią įtampą.“

Gamta nemėgsta stresinės būsenos, nes tam reikia energijos. Jis siekia minimalaus (geriau - nulinio) energijos suvartojimo. Nuolatinio magneto magnetinio lauko žvynelių dinaminė pusiausvyra dėl magneto vidinio fotoninio lauko (elektrinio lauko) traukos jėgų gali būti sutrikdyta veikiant magneto magnetinio lauko jėgos žvynelius, pavyzdžiui, išcentrinėmis jėgomis, kurios suteikia žiuželiui papildomos jėgos ir jis atsiskiria nuo magneto.

Paveikslėlyje parodytas įrenginys, — **Ašies lauko generatorius**. [Aksioninio lauko generatorius: 1 - feromagnetinė medžiaga, 2 - nuolatiniai magnetai, 3 - sukimosi ašis, dydis: 020x012, aukštis - 6 mm. Toks laukas reprezentuos erdvę, kurioje yra magnetinio lauko žvyneliai, t.y. vadinamos jėgos linijomis, skraidančiomis arba esančiomis bet kuriuose kūnuose, laisvai prasiskverbiančiomis į juos. Taip atsiranda unikali galimybė sukurti magnetinį bet kokį kūną (objektą), nesvarbu, ar tai medis, aliuminis, plastilinas ar vanduo. Tik kiekvieną kartą reikia pasirinkti savo greitį magnetinių laukų žvyneliams, kad jie, prasiskverbdami į kūną, jame būtų slopinami. Būtų malonu šios žvynelius susukti, pavyzdžiui, spiralėmis, tada jų prasiskverbimas į kūnus būtų sunkus iki didelio gylio, o didelių koncentracijų sukūrimas nedideliame gylyje padėtų išgauti galingą magnetinį lauką mažame tūryje.

*Be to, tokia koncentruota magnetinė medžiaga per trumpą laiką privalėtų apsisaugti (uždengti) elektros krūviais iki tankių, apie kuriuos kol kas geriau nekalbėti“.*¹⁷

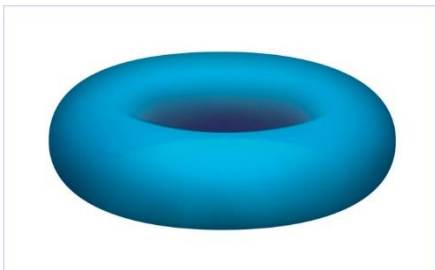
Atliktų eksperimentų aprašymas leidžia manyti, kad toks dizainas reikšmingai pakeičia **ŽMOGAUS IR JO SĄMONĖS GALIMYBES**. Kitas klausimas, kad šioje situacijoje žmogus įgyja galingą įrankį paveikti supančią erdvę ir žmones. Štai kodėl vadinamasis „Smegenų atradimas“ (apie kurį daugelis svajoja) vyksta „lėtai“ ir tiesiogiai priklauso nuo Žmogaus pažinimo išsivystymo. Šiuo egzistavimo laikotarpiu neturėtų būti kitų įrankių, nes bet koks įrankis gali būti naudojamas tiek naudos, tiek žalos padarymui. Tikiuosi, kad Skaitytojas mane suprato teisingai. Bet parašiau ir tai, kad skeptikai suprastų, jog šiandien tokią galimybę galima „padovanoti“ kone bet kuriam Žmogui. Kitas dalykas, ar verta?

Kad nebūtų be pagrindo, pacituosiu dar vieną ištrauką iš minėtos knygos: „**Komforto generatoriaus** (taip autorius A. Shpilmanas pavadino savo aksionu, jis yra ir torsionų generatorius), **anglies spinduliuotės įtakoje**. V.S. Grebennikova pasisuko iki 90 laipsnių kampu. (Apie V.S. Grebennikovą, jo detektorių ir jo eksperimentus galite daug rasti internete).“

Keičiant Grebennikovo detektoriaus švitinimo kampą, D. Wilcockas netyčia nukreipė spinduliuotės spindulį į langą su vaizdu į gatvę. „... nusprendžiau sustiprinti spindulį, sudėjęs rankas dubenyje prie „Komforto“ generatoriaus, ir taip palaikiau jas apie 2 sekundes, o per tą laiką už lango kelyje pasirodė ryškus sferinis blyksnis. Po trijų sekundžių blykstelėjo žaibas. Išėjau į lauką pažiūrėti, tada tame pačiame taške pasirodė antras blyksnis. Grįžęs į namus, įjungiau komforto generatorių ir nukreipiau jį į langą. Lauke nebuvo lietaus ir vėjo, nors danguje matėsi debesys. Per pirmąsias 10 sekundžių niekas nepasikeitė. Per kitas 10 sekundžių pasirodė vėjas, kuris 20-40 sekundžių pūtė mano nurodyta kryptimi: vėjas sustiprėjo, prasidėjo nedidelis lietus. Po 40-60 sekundžių: lietus sustiprėjo, tapo labai stiprus, po 60-90 sekundžių: lietus tapo neįprastai stiprus, pasigirdo perkūnijos griaustiniai... Man labai skaudėjo galvą. Išjungiau generatorių. Viskas sustojo per 80-90 sekundžių – nėra lietaus ir vėjo.

Toliau jis rašo: „2002 m. birželio mėn. Amerikos psichotronikos asociacijoje surengiau demonstraciją... kurioje degtinės stiklinės savybes išverčiau stikline vandens, naudodamas aksioninį lauką. Kai kurie susirinkusieji pajuto alkoholį praėjus 10-15 minučių po to, kai buvo paveiktas energijos.“

Davidas Wilcockas taip pat cituoja kai kuriuos savo eksperimentų su žmonių gydymu rezultatus. Vienas iš pacientų parodė, kad „... jo sąmonė labai išsiplėtė tik po trijų gydymo per tris savaites – prisiminė sapnus, atsirado aiškiaregystė, telepatija, numatymas ir kt.“. **Mano pastaba** – esu tikras, po mėnesio viskas buvo pamiršta ir Sąmonė grįžo į pradinę būseną.

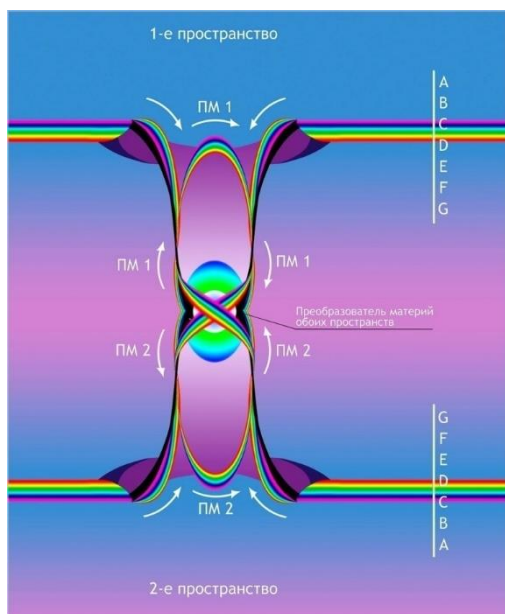
Kodėl pacitavau šią ištrauką ir kodėl turime suprasti šiuos mechanizmus? Jei pažvelgsime į „Psi-Generatorių“ ir „SvetL“ „dizainą“ (jei galima taip sakyti), tai vienas iš svarbiausių jo elementų bus „įtrauktas“ į „Generatorių Tor.“ **Tor** šiandien - yra labiausiai „priimtinas adapteris“, leidžiantis atlikti visus transformuojančius neardomuosius procesus (transformacijos metodas) tarp seno ir naujo.

Vienas iš esminių „Tor“ vaidmenų „SvetL“ **generatoriuje** yra būtent padidinti magnetinį komponentą Vartotojo esmės kūnuose. Galiausiai, atsižvelgiant į proceso fiziką, padidėja kūnų matmenys. Yra žinoma, kad **SvetL generatorius** „pastiprina“ mintis. Tačiau fiziniu požiūriu tai yra dėl padidėjusio krūvio tankio. A.Hatybovas tikėjo, ir aš su juo sutinku, **kad kuo protingesnis žmogus, tuo didesnis krūvio tankis mąstymo procese**. Kai ląstelė įgauna magnetinį komponentą tankaus fizinio kūno lygyje, padidėja magnetinių dalelių skaičius, todėl padidėja krūvio tankis. Tai vyksta tiek protono atomo lygyje, t.y. inercinės masės, ir neinerčinės masės lygiu, kuri prisideda prie papildomų Esmės „kūnų“ susidarymo ir vystymosi. Bet tam, kad laidininkas galėtų atlaikyti didelio potencialo krūvį, jis turi turėti atitinkamas charakteristikas. Kalbant apie žmogų, laidininkas yra neinerčinio lygio energijos konstrukcija. Tai reiškia, kad prieš didinant krūvio ekvivalento tankį **REIKIA SUFORMUOTI TOKIĄ ENERGIJOS STRUKTŪRĄ**, kuri galėtų atlaikyti tokį krūvį. Priešingu atveju neišvengiamas degimas, o tai reikš, kad bus sunaikintos kūno ląstelės. Akivaizdu, kad čia mes kalbame apie tai, kaip pakeisti tokio energijos tinklo struktūrą, **jo laipsniškas transformavimas iš kubinio į dodekaedrinį** ir apie jo kokybinės struktūros keitimą, laidumo didinimą. Todėl **SvetL programoms** tai yra viena iš **prioritetinių užduočių**.

Yra žinoma, kad **MINTIS YRA MATERIJA**, o čia galima kalbėti ir apie „ketinimo“ poveikį. Sąvoka „ketinimas“ nėra mokslinė, veikiau priklauso ezoterikos sričiai, tačiau vis dėlto taip yra. Kitaip tariant, mintis su didesniu krūvio tankiu turi didesnę realizavimo potencialą. Magnetinių dalelių skaičiaus padidėjimas Esmės kūnuose padidina jos (Esmė arba Smegenys – kam patogiau suprasti) energetinį potencialą. Bet kadangi žmonės yra skirtingi, ir ne visi, net ir tarp vartotojų **ir SvetL programų**, išmoko **SAMONINGAI KONTROLIUOTI MINTIS**, tam blokavimo mechanizmas yra reikalingas, kad nesuteiktų galimybes realizuoti neigiamas mintis. Kaip ir N.V. Levašovas tokius mechanizmus restruktūrizuodamas Smegenis, kad Asmuo, kuriam buvo atlikta tokia pertvarka, neturėtų galimybės veikti kitų ir savęs nenaudai – tie patys mechanizmai yra įtraukti į SvetL generatorių. Štai kodėl SvetL Programų Vartotojo tobulėjimo potencialo **pagrindas yra nenutrūkstamas darbas transformuojant savo Sąmonę, didinant sąmoningumą, o rezultatas – gebėjimas kontroliuoti ir analizuoti savo mintis**.

Grįžkime prie Mobius juostos klausimo svarstymo, kuris buvo paliestas pirmame šios knygos skyriuje ¹⁸.

Mobiuso juosta

„Mūsų Visatos antimaterija yra visatos prigimtinė materija, iš kurios ji pateko į mūsų. Todėl vienintelė erdvė, kuriai nebus jokios žalos, yra ši erdvė. Vienintelis būdas neleisti šiam antimaterijos ciklonui plisti mūsų erdvėje – gražinti šią materiją į gimtąją erdvę. Bet tai nėra taip paprasta. Jei tik surasite būdą perkelti antimateriją į gimtąją erdvę, erdvėse bus disbalansas, o tai ne mažesnė problema nei pats antimaterijos ciklonas. Todėl nusprendžiau pabandyti tarp šių dviejų erdvių sukurti materijos transformatorių, kuris atrodė kaip didžiulis aštuoniukas, kurio centre buvo abiejų erdvių materijos transformatorius. Aštuntą figūrą sukūrė Mobius juosta, suformuota abiejų erdvių išlinkimų. Judant tokioje lenktoje erdvėje, bet kokia materija, eidama per nulinį tašką, visiškai subyrėjo į pirmines materijas, o perėjusi šią, pastaroji sukūrė naują materiją, harmoningą su kita erdve. Tačiau erdvės kreivumas aštuoneto pavidalu neleido šiai materijai palikti pereinamojo taško, o ši materija, judanti šio aštuoneto

Mobius juosta, grįžo į perėjimo tašką ir vėl perėjo per perėjimo tašką į mūsų erdvę ir jau judėjo Mobius juosta mūsų erdvėje. Trumpai tariant, antimaterija buvo įstrigusi judant išilgai šio aštuonių Mobiuso juostomis, ji grįžo į pereinamąjį tašką ir vėl perėjo per perėjimo tašką į mūsų erdvę ir jau judėjo palei Mobius juostą mūsų erdvėje. Antimaterija įkliuvo į spastus. [devyniolika](#)

Šis fragmentas leidžia suprasti Mobius juostos vaidmenį kuriant Erdves. Tai leidžia paliesti kitą mįslę, būtent - būdą sukurti „perjungiklius“, t.y. prie mechanizmo, kuriuo Nikolajus Levašovas sugražino „tamsą“ iki evoliucinio disbalanso taško, nuveddamas juos į harmoningą evoliucinio vystymosi kelią. Čia veikė maždaug tokie patys mechanizmai. Juk Proto evoliucinės raidos kelias, kad ir koks jis būtų („šviesus“ ar „tamsus“), yra ir Materijos vystymasis, vienos ar kitos jos savybių formavimasis, iš kurio kyla Esmė. Ir būtent Mobius juostos dėka tapo įmanoma sukurti sąlygas, kuriomis materija, turinti tam tikrų savybių, gali, kaip sakoma, „suktis“ ir nuvesti į transformatorių, kurio veikimo principas aprašytas aukščiau esančiame fragmente. Ir transformatoriuje jau yra sąlygos, kurioms esant Materija gali pereiti į kitą vystymosi ciklą jau su naujomis savybėmis, atitinkančiomis „šviesų“ vystymosi kelią. Visa tai galima priskirti **Programai "SvetL"**, kurios "**dedamos**" į Generatorių, priklausomai nuo nustatytų užduočių, susijusių ne tik su Vartotojo tobulėjimu.

Čia pasirodo kita prielaida arba, jei norite, versija, susijusi su DNR struktūra ir **4 kodonų paslaptimi**, kurios Ebrai negalėjo išsiaiškinti. Atrodo, kad DNR taip pat turi Mobius juostelės principą. Aštuonetukus, kaip sudedamąsias DNR spiralės dalis, įsivaizduoti nėra taip sunku. Žiedų jungtyse neturėtų būti pertraukų. Spiralės turi būti sujungtos viena grandine. Žinoma, DNR samprata, kilusi iš oficialaus mokslo, yra toli nuo tikrovės, o tikroji jos forma kitokia. **DNR yra dviguba spiralė, spiralės žingsnis atitinka dažnio reikšmę su skaičiaus $\pi=6$ reikšme**. Klausimas yra jos jungtyse, o tai jau turi įtakos harmoningam Materijos srautui ir visų įvesties-išvesties jungčių funkcionavimui. Gali būti, kad tokio transformatoriaus analogo Ebrams nepavyko atkurti. Dėl to buvo pažeisti ryšiai ir, atitinkamai, jau albedas, dėl kurio gyvos ląstelės gyvenimas buvo labai trumpas, palyginti su potencialiai galimu. Bet vėlgi, tai tik prielaida. Nors bet kokia prielaida gali būti atspirties taškas einant tiesos link. **Svarbiausia išsikelti tikslą ir jį rasti**. Ir čia svarbu suprasti, kas be mums žinomų funkcijų yra įtraukta į „Psi generatorių“.

Gamtoje viskas egzistuoja ir vystosi pagal vienodus dėsnius. Ir mes turime suprasti, **kad "SvetL" programos, tiksliau, Psi-Generatorius su "SvetL" programomis**, jokių būdu negali prieštarauti šiems įstatymams. Priešingai, jis buvo sukurtas kaip šių Įstatymų įsikūnijimas, bet tik neproporcingai aukštesniu supratimo lygiu. Savaimė pasirengimo pereiti prie naujos organizuotos žmonių visuomenės egzistencijos Konstravimo procesas, žinoma, reikalauja panaikinti senąją Sistemą, bet ne mechaniškai agresyviu destruktivių smurtu, kaip anksčiau buvo tradiciškai, **o PER VISUOMENĖS SĄMONĖS KEITIMĄ** ir anksčiau primestų kasdienybės pagrindų, prieš viską, griauinant vyraujančios visuomenės dalis visuomenės sąmonėje. Toks bendras smegenų „informacijos bloką“ valymo procesas vykdomas pakeičiant informaciją per naują energetinį-informacinį perdavimą iš vieno tikrųjų valdymo kompleksų, naudojant buvusio Čechovo pagrindinio intervecinio komplekso technines galimybes kaip galutinį kontrolinį vertėją šiam vykstančių transformacijų laikotarpiui. Pati tokio „informacijos pakeitimo“ vykdymo „technologija“ yra stebėtinai paprasta savo esme, tačiau žmonių iniciatyva pagal savo technines galimybes, **MODERNALIU IŠSIVYRIMO LYGMENIU JI YRA RIBOTAI VYKDOMA** (ribojama daugiausia tik neuronų būsenų pokyčių stebėjimo lygiu ir panašiai). Taip yra dėl smegenų ląstelių (jų atskirų funkcinų sričių) magnetinės ir elektrinės energijos materijos būsenų pokyčių, smegenų neuronų „aktyvios sąveikos būsenos“ programos (neurofiziologija atrado kai kuriuos neuronų jungimosi į kažkokią nežinomą grandinę, pavyzdžiui, biokompiuterį, fragmentus), limfa ir daug daugiau. Tai vienas svarbiausių savęs pažinimo elementų, kaip viena iš „Sukurto pasaulio“ paslapčių, kuri turėtų likti ne tik nevieša, kaip kai kurios „SvetL“ Programų galimybės šia kryptimi, bet taip pat visiškai uždara, nes pagrindiniai kasdieniai žmonių siekiai vis dar nėra „išvalyti“ nuo parazitizmo ir smurto pasekmių, ypač viešosios sąmonės būsenose.

„SvetL“ kompleksas, skirtingai nei visi žinomi mechanizmai ir įrenginiai, nors jų palyginimas iš esmės yra neteisėtas, turi savo plėtos potencialą, o „SvetL“ programos veikia glaudžiai susiję su planetoje vykstančiais pokyčiais. Bet kas sakė, kad šį potencialą riboja planetos pokyčiai? Didžioji dauguma žmonių šiandien tiesiog neturi galimybės peržengti planetos lygio. N. Levašovo šiuo atžvilgiu neapribojo net mūsų Kosmoso rėmai. Savo raštuose jis pasakojo ir aš tai žinau, kad „atėjo“ į Midgardo-Zemę iš kito Kosmoso ir aišku, kad atėjo ne šiaip, o su gana specifinėmis užduotimis, kurios buvo atliktos puikiai, kas ir kaip apie tai nepasakojo. O tai reiškia, kad jo Esmė (Smegenys) nešė Žinias apie kitas Visatas, apie visiškai skirtingus pasaulius ir apie kitokį Kosmosą. Ir dėl to - apie visiškai kitokio lygio valdymo sistemas. Todėl į klausimą, kurį užduoda SvetL Programų Vartotojai - ar SvetL yra tik sveikatą gerinantis "prietaisas" medicinine to žodžio prasme, ar tai kažkas visiškai neproporcingai daugiau - atsakykite patys, kai baigsite skaityti šią knygą. Bent jau aš taip tikiuosi.

6.10. Atsigavimas (atsistatymas) ir transformacija

Su klausimais, susijusiais su „atsistatymu“, reikia panagrinėti išsamiau. Tiksliau, tai ne atsigavimo, o Žmogaus integravimosi į būsimą civilizaciją klausimas. Integracija neįmanoma be laipsniško, bet privalomo Smegenų oktavų didinimo. Bet ką oktavos padidėjimas reiškia fiziniam šio proceso supratimui? Kylant egzistencijos oktavai, keičiasi ir būties erdvė.

Pateiksiu pavyzdį: Katės „Behemoth“²⁰ smegenys atitiko 87-ąją oktavą, o galia buvo 12,8428 w / m. Bet 63-ioje oktavoje jos nebuvo, tai buvo eilinė „barabaška“, tai yra, didėjant egzistencijos oktavai, keičiasi ir egzistencijos erdvė. Neįmanoma padidinti Smegenų darbo oktavos **NEPAKEITUS EGZISTAVIMO ERDVĖS**, tai yra, gravitacinės reikšmės taip pat turi būti 65-oje oktavoje, o tai keičia ne tik optiką, bet ir visus anksčiau nustatytus Dangaus mechanikos parametrus.

Taigi, didėjant smegenų egzistavimo oktavai, būtina pakeisti gravitacines oktavas. Oktava turi daug bendro su magnetinio impulso virpesiais atome. Oktava ir atitinkamas energijų dažnis lemia konkrečią Erdvės struktūros konstrukciją. Šis pluošto bangų dažnis, apibūdinamas 8 parametrais, lemia sąlygų, būtinų gyvos ląstelės egzistavimui tam tikroje konkrečioje erdvėje, rinkinį. Dabartinio biostruktūrų egzistavimo erdvė yra **64** oktavos ($n = 64$), kaip **ŽEMIAUSIAS GYVOS LĄSTELĖS LYGIS.**, jei galima taip išreikšti, tuo pačiu žymimas kaip tarpo kodas (64 kodas). Ir nepamirškite, kad vis dar egzistuoja sąvoka – Biologinė oktava: dažnio atsakas, kurį lemia specifinis smegenų biologinis objektas normalių santykių tarp pagrindinių gyvybės palaikymo variantų sąlygomis – **I tipas**.

II tipas – maksimalus medžiagų apykaitos procesų dažnis. Kas iš to? O iš to išplaukia štai kas: jei namą reikia kapitališkai remontuoti, ar prasminga dažyti sienas ir keisti tapetus? Esant poreikiui, tikslingiau sustiprinti laikančiąsias konstrukcijas, kad iš esmės išsaugotų konstrukciją ir pradėti montuoti pastolius, jei kapitalinis remontas bus labai greitas.

Smegenų oktavos padidėjimas neįmanomas be kūno ląstelių oktavų padidėjimo, o visa tai kartu reiškia **VISO ŽMOGAUS ORGANIZMO RESTRUKTŪRĄ** ir jo atvedimą į tokią būseną, kurioje jis gali egzistuoti ir vystytis tokiomis sąlygomis, kurios visiškai pasikeitė. Jei tam tikras įrenginys yra skirtas 220 voltų įtampai, tada, padidėjus įtampai, jis tiesiog sudegs..

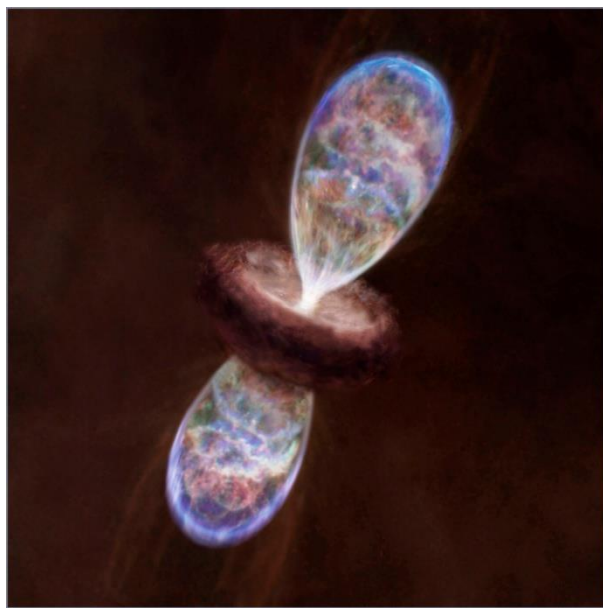
Tas pats ir su Žmogaus kūnu. **Dabartinės konstrukcijos ląstelė negalės egzistuoti, padidėjus smegenų oktavai**, ji tiesiog subyrės. Tai reiškia, kad nepakeitus jos egzistavimo parametru ir nesuderinus su naujos erdvės parametrais, **tolimesnis jos gyvenimas yra neįmanomas**.

Grįžkime prie aukščiau pateiktų duomenų apie „žiniatinklį“. Remiantis aukščiau pateiktu paaiškinimu, viena iš pagrindinių užduočių yra esminis visos elektromagnetinių tinklų nešiklio struktūros pertvarkymas naujoms užduotims, siekiant pritaikyti ją prie kintančių sąlygų, nuo atmosferos tinklų iki gyvos ląstelės. Be tokio pertvarkymo **GYVOS LĄSTELĖS EGYZAVIMAS** ir dėl to biostruktūra tampa **NEĮMANOMA**. Tinklelis yra pagrindinė gyvybės, kaip tokios, egzistavimo sąlyga. Bet kuris laidininkas turi suteikti galimybę perkelti krūvį ir magnetinį impulsą, o jei jis neatitinka šios užduoties, tada pats jo egzistavimas tampa beprasmis. O kadangi „žiniatinklis“ buvo sukurtas remiantis buvusių SU realijomis, tai vietinių SUZ sukurtų Erdvės pokyčių sąlygomis (šiandien) **TURĖTŪ BŪTI KONSOLIDUOTI VISOS ŽEMĖS ERDVĖS LYGIAI** ir „žiniatinklis“ visiškai pasikeistų. Štai kas vyksta šiandien. Ir tai stebime visur aplink mus vykstančių pokyčių realijose (orai, anomalūs reiškiniai, smegduobių formavimasis Žemėje, upių ir ežerų seklėjimas ir kt.). Smegenys, sukurtos žiniatinkliui nepakeitus visos tinklelių struktūros, neteks

galimybės priimti ir apdoroti gaunamą informaciją ir atsidurs informacijos vakuume. Tai galima pastebėti asmenų, kurie „blyksteli“ televizoriaus ekrane, elgesyje. Ir be informacijos nėra Gyvybės, jau nekalbant apie tai, kad Smegenys (Esmė) netenka galimybės priimti ir apdoroti signalus, gaunamus iš kūno ląstelių, o tai taip pat veda jas, kaip Biostruktūros valdymo sistemą, į būseną visiško žlugimo ir negalėjimo atlikti savo funkcijų. Vadinasi, tokia biostruktūra yra sunaikinama, o smegenys – pašalinamos.

Taigi pasirodo, kad *SvetL programos, sąveikaudamos su Vartotojo smegenimis, visiškai atstato visą Žmogaus kūną arba šiame etape paruošia jį tokiam pertvarkymui*, suformuodamos reikiamas dodekaedrinės energetinių tinklų struktūras (spindulius ir miškus). Ir mes norime, kad jie (turiu omeny generatoriaus su programomis, neatsižvelgiant į jų vežėjas), *"skubiai išgydytų mums sloga ar hemorojų"*. Bet jei yra ligų, kurios kelia grėsmę egzistavimui arba dėl įvairių priežasčių yra kliūtis visiems tolimesniems pokyčiams, šių ligų naikinimas tampa „ryškiu“ **komplekso prioritetu nepriklausomai nuo to, ar savininkas to nori, ar ne.**

Pažvelkite į šią nuotrauką. Net naudodamiesi jau turimomis žiniomis suprantame, kad ši konstrukcija išoriškai labai artima „Psi generatoriui“. Čia matome TOP (žr. aukščiau), aštuntą figūrą, labai primenančią Mobius juostelės aprašymą, taip pat DNR spiralės žiedą. Bet tai yra jaunos žvaigždės vystymosi ir formavimosi procesas kažkur tolimame Kosmose. Dabar dar kartą prisiminkime, ką jau žinote apie Mobius juostą. Kokį transformacijos ir plėtros potencialą turi „Psi-Generatorius“ su „SvetL“ programomis, jei žvaigždės formuojamos pagal tuos pačius jame nustatytus dėsnius? Kiek milijonų funkcijų, užduočių, programų (net nerandate tam tinkamo žodžio) turi?

Gal reiktų mažiau kreipti dėmesį į tai, kad kokius pusmetį ar metus, kai naudojamės **SvetL programomis**, dar nesame jaunystės ir sveikatos pavyzdžiu, o reiktų pagalvoti apie begalinio tobulėjimo potencialą, kuris tiesiog „duodamas“ mums per N.Levašovą?

„SvetL“ programos yra „įmontuotos“ ir „suderintos“ su vietinėmis CPS programomis, kurios yra įdiegtos šiandien ir keičia beveik viską aplink mus. Aš tai akcentavau ir rašiau ne kartą. Šiuo atveju **SvetL kompleksas** tampa savotišku Valdymo sistemos analogu pačiam Žmogui, tiksliau, jo Esmei. Nereikia to suprasti kaip kažko primetamo iš išorės ir paverčiančio Žmogų (Esmę) valdoma struktūra. Ne ir dar kartą ne! Be Valdymo sistemų nėra ir negali būti gyvybės Žemėje, be jos negali vystytis pasaulinės galaktikos struktūrų ir spiečių. Tačiau valdymo sistema (aišku, kad čia kalbame apie protingos civilizacijos sistemas, nes Ebrai taip pat sukūrė SU (valdymo sistema) Žemėje) tai taip pat besivystanti struktūra, turinti labai gilų, jei ne begalinį vystymosi potencialą. Pasekmė ta, kad posistemis, kuris yra glaudžiai susijęs su Sistema ir turi su ja dvipusį ryšį, taip pat turi neribotą potencialą. O tai reiškia, kad sistema posistemiiui – tai savitiškos kopėčios, leidžiančios kopti vis aukščiau.

Ir jei Sistema (čia „SvetL“) jau turi patirtį ir ryšį su daug aukštesnio lygio Valdymo sistemomis, ir tuo pačiu ši Sistema (tai taip pat Psi-Generatorius „SvetL“) yra įmontuota į Žemės valdymą Sistema, tada gauname patvirtinimą, kad ta SvetL veikia visiškai pagal CPS plėtros programas. Ir kai aš tai supratau, priėjau prie išvados, kad dėl to Žemės valdymo sistema turi "kažką"

kaip vieną iš savo Programų, paslėptą pažinime, kas pranoksta šią Sistemą savo būdingu vystymosi potencialu, ir šis „kažkas“, ko gero, neša savyje kažko nepalyginamai didesnio patirtį.

Šis „kažkas“, kaip Trojos arklys, tik ne neigiama, o aiškiai teigiama prasme ir gali atsiverti kaip aktyvinančios Programos tuo momentu, kai to reikia CPS. Ir tada daroma apskritai paradoksali (iš pirmo žvilgsnio) išvada, kad tam tikru etapu pati CPS gali tapti, galima sakyti, SvetL programų „vartotoju“, taip sudėjus savyje tikrai neribotą potencialą, kuris bus „perduotas“ Vartotojui, jei, žinoma, iki to laiko jo Smegenys bus paruoštos. Noriu pabrėžti, kad tik N. Levašovo, A. Hatybovo ir kitų kūrybos studijų dėka buvo galima suprasti ir pritaikyti veikloje viską, ką sukūrė N. Levašovas, kuris žvelgė toli į priekį ir, tiesą sakant, tai buvo viena iš pagrindinių jo užduočių „Midgard-Žemėje“, kuri (kaip ir kitos) buvo atlikta.

Todėl, kai sužinojau, kad grupė „draugų“ iš buvusio (žlugusio) ROD judėjimo VZV, vadovaujama jų nuolatinio įkvėpėjo (N.Y. Anšukova) buvo sukurta remiantis N. Levašovo žiniomis (jos nėra) savotišku „sveikatos kompleksu“, pavogusi pačią idėją, ir kompiuterio programą, ir vartotojo vadovą – nebuvo juokinga. Savo bendrininkams jie, žinoma, sakydavo, kad viskas buvo daroma su N. Levašovo „pritariamu“, su juo (turbūt Vyriausybės linija) bendraudavo kone kiekvieną naktį. Kodėl naktį - taip pat neaišku. Parašiau išsamų straipsnį šia tema, kurį galima perskaityti RMTD svetainėje. Bet svarbu dar kai kas. Tai konkretus automotorinių veiksmų pavyzdys tų žmonių, kurių smegenys jau „ištrauktos“. Esu tikras, kad žmonės, susidūrę su šiuo „išradimu“, patys viską supras ir išsiaiškims. Šiandien turime padėti talentams. Nežinojimas prasiskverbs savaime. Taip buvo, bet taip neturėtų būti ir niekada nebebus.

Žinau – kas parašyta – pranoksta grožinę literatūrą. Daugelio sąmonė paprasčiausiai atsisakys tai suprasti dėl tos pačios priežasties, kodėl Papuaso sąmonė atsisako rimtai galvoti apie skraidančius „geležinius paukščius“: *taip negali būti, nes taip niekada negali būti*. Dabartinė mano žinių forma nėra morfologija, už ką esu nuoširdžiai dėkingas N. Levašovui kaip visa ko pirmtakui. Būtent tokia forma buvo gauta iš atminties archyvo. Ir papildomai formuojasi pažinimo eigoje per jau minėtus darbus einamajame pačios Valdymo sistemos vystymosi procese, tiksliau, jos Proto būsenos substancija. Štai kodėl „atėjo“ supratimas apie viską, kas susiję su „SvetL“ programų „kūrimu“, atsirado jų montavimas ir derinimas bei kitos galimybės, kurios buvo išbandytos konkrečiais momentais ir patvirtino savo pagrįstumą. Klaidos šiandien yra technologiškai pašalintos.

---

¹ XVII amžiaus pradžioje niekas **nežiūrėjo** į žvaigždes taip arti, kaip olandas, vardu **Hansas Lippersgey. 1608 m.**, veikdamas su dviem lėšiais ir tuščiaaviduriu vamzdžiu, Lippersheimas išrado pirmąją pasaulyje teleskopą ir bandė jį patentuoti. Bet išradėjo buvo atsisakyta, kodėl - priežasties istorija mums neišsaugojo.

² **Biheviorizmas** (angliškai behavior – elgesys) yra psichologijos tendencija, kuri atmetė sąmonę ir pasąmonę kaip mokslinių tyrimų objektą ir redukuoja psichiką iki įvairių elgesio formų, suprantamų kaip organizmo reakcijų į išorinius dirgiklius visuma. aplinką.

³ B. Makovas „[Socialinio smurto sistemos naikinimas](#)“.

⁴ **A.A. Luchin** „[FIZINIAI LAUKAI](#)“ (materialistinė klasikinės fizikos samprata).

⁵ Rusijos visuomeninis judėjimas „Aukso amžiaus atgimimas“, kurio tikslas buvo suvienyti žmones vardan savo Didžiosios Tautos ir laimingos bei taikios šalies ateities, planetos ir jos ekologijos išsaugojimui po N. Levašovo mirties ji „sugriuvo“ į atskiras regionines grupes, kurios siekia savo interesų.

⁶ N. Levašovas „Nehomogeniška visata“.

⁷ **Igoris Michailovičius Kondrakovas**, profesorius, technikos mokslų kandidatas.

⁸ Levašovas, N. V. „Nehomogeniška visata“.

⁹ „Žmonijos formavimosi pagrindai“ 1-5 val.

¹⁰ N. Levašovas „Mano sielos veidrodis“.

¹¹ N.V. Levašovas „Nehomogeniška visata“.

¹² B. Makovas „Kokia yra „Tobulo žmogaus proto“ esmė“.

¹³ A.A. Luchinas, A.L. Šapiro „Laukų prigimtis. Žvilgsnis klasikinės fizikos ir patirties požiūriu“.

¹⁴ N.V. Levašovas „Nehomogeniška visata“.

¹⁵ A.A. Luchinas, A.L. Šapiro „LAUKŲ PRIGIMTIS. Žvilgsnis klasikinės fizikos ir patirties požiūriu“.

¹⁶ Iš „**Feng Shui magijos**“ – **Yin-Yang** – tai dvi priešingos energijos, tamsioji ir šviesioji. **Yin-Yang** dėsnis reiškia dviejų priešingų principų sąveiką. Viskas, kas susiję su susilpnėjusia energija, priklauso Yin - moteriškajam principui, o kas priklauso stipriai energijai - Yang - vyriškajam principui.

¹⁷ Luchin A.A. „Fizikiniai laukai: materialistinė klasikinės fizikos samprata“.

¹⁸ Knyga. 1 skyrius. Jo šachmatų sistema .

¹⁹ N.V. Levašovas „Mano sielos veidrodis“ . 1 tomas.

²⁰ M.A. Bulgakovas, Meistras ir Margarita.

7 skyrius. Refleksijos variantai

Norėdami pasiekti tikslą, pirmiausia turite eiti.

Šiandien mes visi esame „pokyčių parado“ dalyviai. „Pokyčių paradą“ vyksta mums prieš akys. Matome tai ar ne, priklauso nuo daugelio dalykų. Pavyzdžiui, perskaičius, kas čia parašyta. Tokiu atveju galite diriguoti orkestrui, arba galite sutvarkyti šiukšles po „šventės“ dalyvių. Šį pasirinkimą darote patys.

* * *

Nėščiosios pilve vyksta pokalbis tarp **TIKINČIOJO IR NETIKINČIOJO VAIKO**.

Netikintis: Ar tiki gyvenimu po gimdymo?

Tikintysis: Taip, yra gyvenimas po gimdymo. Čia mes tam ruošiamės.

Netikintis: Tamsa! Po gimdymo nėra gyvenimo!

Tikintysis: Taip. Tame pasaulyje yra šviesa.

Netikintis: Kas yra šviesa?

Tikintysis: Nežinau. Tačiau šviesoje realybė suvokiama kitaip.

Netikintis: Tu kalbi apie tai, ko nežinai.

Tikintysis: Taip, aš to nežinau. Bet tikiu, kad ten judėsime erdvėje, valgysime burnomis ir darysime daug dalykų, kuriuos dabar sunku įsivaizduoti.

Netikintis : Nesąmonė! Neįmanoma judėti erdvėje. Kaip galima valgyti burna?!

Tikintysis: Tikiu, kad po gimdymo mūsų gyvenimas bus kitoks.

Netikintis: Niekas iš ten negrižo! Gyvenimas baigiasi gimdymu. Ir apskritai gyvenimas yra viena didelė kančia tamsoje.

Tikintysis: Ne, po gimdymo pamatysime mamą, o ji mumis pasirūpins.

Netikintis: Mama? Ar tiki mama? O kur ji?

Tikintysis: Ji yra visur, mes joje gyvename ir būtent jos dėka gyvename.

Netikintis : Obskurdas! Aš nematau jokios mamos! Tai reiškia, kad jos nėra.

Tikintysis: Aš irgi nematau, bet jaučiu, kaip ji dainuoja ir glosto mūsų pasaulį. *Tvirtai tikiu, kad tikras gyvenimas prasidės po gimdymo.*

Rekomenduoju prie šios mažos istorijos sugrįžti po kurio laiko, kai emocijų nebus. Jei tai, ką skaitote, jums atrodo kvaila, vadinkite tai nesąmone ir gyvenkite savo seną gyvenimą, taip sakant, „autopilotu“. Ir nereikia stoti į eilę su noru *patekti į Pirtį*. Tai irgi puiku. Bent jau – viskas aišku ir suprantama.

7.1. Sąmonės pagrindas

Yra tokia sąvoka – Sąmonės bazė. Mes formuluojame mintis, atspindinčias pasaulį, ir atkuriamo jas žodžiais. **Prieš 18 000 metų** planetoje buvo viena kalba. Tačiau Ebrai sugriovė šią vienybę. Dabar, pagal dialektikos dėsnius, jei galima bent kažkuo tuo pasikliauti, tada Gamta turi sujungti visas esamas kalbas į bendrą vardiklį. Rusų kalba pasirenkama kaip toks vardiklis, raktas į Sąmonės bazę. Visas informacijos komponentas, išverstas per naują (Gimtąją) programą, **PADARYTAS TIK RUSŲ KALBA** (anksčiau visa transliacija buvo vykdoma tik anglų

kalba). Būtent todėl rusų kalba buvo pasirinkta kaip pasaulinė bendravimo kalba (plačiaja to žodžio prasme). Kodėl rusiškai? Nes vienu metu kitų kalbų nebuvo. **KALBA BUVO VIENA**. Tai buvo šiek tiek kitokia kalba nei ta, kuria mes kalbame ir rašome šiandien, bet turime grįžti prie jos, savo gimtosios kalbos. Tai savotiškas atsakymas visiems, kurie mano, kad skaitant **NIU CUS** ir ypač **B. Makovo** (tam tikru mastu ir N. Levašovo bei A. Hatybovo) medžiagą, nėra atskirų žodžių supratimo ir frazių. Jie atrodo kažkaip pretenzingi ir nereikalingi. Bet laikas pradėti priprasti, pradėti mokytis suprasti ir taikyti. Priešingu atveju informacija, kurią Smegenys suvokia, yra iškraipoma, atmetant tai, ko nesupranta. **N. Levašovas**, kurdamas savo darbus, stengėsi kuo **aiškiau** paaiškinti pačius rimčiausius visatos dalykus. Ir jam pasisekė labiau nei bet kam kitam.

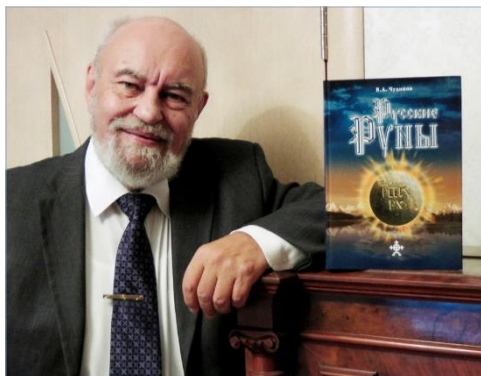
Pastebėjau, kad „SvetL“ **Programų Vartotojai**, skaitydami medžiagą, **NEPATIRIA JOKIO DISKOMFORTO** suvokdami iš pažiūros „nepažįstamus“ žodžius. Daugelis jau tiesiog atsisako bendrauti su žmonėmis iš mums tam tikrais tikslais „primestų“ žodžių. Ir šiandien tokių žodžių yra daugiau nei pakankamai. Iš daugelio jau girdžiu vietoj AČIŪ (G) – DĖKOJU. Ir tokių pavyzdžių yra daug. Kadangi beveik visos pasaulio kalbos vienu ar kitu laipsniu yra „gamyba“ iš rusų (gimtosios) kalbos, tai, atsižvelgiant į pradinį jos lankstumą, bet kuri kita užsienio kalbų grupė tilps į jos sistemą.

Rusų kalba yra turtingiausia kalba pasaulyje, kurioje yra penki milijonai žodžių. Pavyzdžiui, anglų kalboje yra 180 000–200 000 žodžių, o rusų kalboje tik 200 000 pagrindinių žodžių ir apie 1 milijonas aktyvaus žodyno žodžių.

Garsus Indijos mokslininkas, sanskritologo profesorius **Durga Prasad Shastri** 1964 m. Indijoje vykusioje mokslinėje konferencijoje pažymėjo, kad *rusų ir sanskrito kalbos yra dvi pasaulio kalbos, kurios viena į kitą labiausiai panašios*. „Nuostabu, kaip jis pastebi, kad *mūsų abiejų kalbų žodžių struktūra, stilius ir sintaksė panaši*. Pridėkime dar didesnę gramatikos taisyklių panašumą – visa tai, jo žodžiais, kelia gilų smalsumą tiems, kurie yra susipažinę su lingvistika.

RUSŲ	SANSKRITO	RUSŲ	SANSKRITO
матерь	मатृ	брат	ब्रह्मरत
праматерь	प्रामातृ	братство	ब्रह्मरतृत्वा
сын	सुनु, सुना	деверь	देवार्य
сноха	सनुषा	зять	ज्जата, ज्जати
свояк	स्वाका	свойство	स्वात्वा
тата, тятя	तता	жена	ज्जани

Atsižvelkime į garsių sanskrito kalbininkų, sprendžiančių lyginamosios kalbų tipologijos klausimus, nuomonę, kurie yra įsitikinę, kad vienintelė prokalbė, iš kurios atsirado kitos Europos kalbos, gali būti tik viena kalba - sanskritas. Be to, išvada rodo pati savaime – *sanskritas yra grynai rusų kalba*. Jei norite išgirsti, kaip skamba gryniausias sanskritas, nuvažiuokite į mūsų šalies šiaurę ir patys išgirsite ir pamatysite, kad šiaurės Pomeranijos dialektas yra pats sanskritas.

Dėl savo tyrimų profesorius **V.A. Hudinovas** priėjo prie išvados, kad slavų raštas ir, svarbiausia, rusiškas raštas, gyvuoja mažiausiai kelias dešimtis tūkstančių metų. „Dabar tai visiškai akivaizdu, – sako Valerijus Hudinovas, – *mūsų protėviai daugelį tūkstantmečių turėjo rašymo tradicijas, labai apgalvotas ir savaip tobulas – ir tai buvo tuo metu, kai dauguma Europos tautų nemokėjo rašyti ir skaityti*.¹

Senosios rusų abėcėlės tyrinėtojas ir XVIII amžiaus slavų žinovo Tado Volanskio pasekėjas P.P. Oreškinas užsiėmė senovės rašytinių paminklų iššifravimu. Atlikęs tyrimus, jis priėjo prie išvados, kad seniausi dokumentai buvo parašyti naudojant skirtingas abėcėlės sistemas, bet ta pačia kalba, ir tai yra jų iššifravimo raktas. **„JO POŽYMIAI YRA SKIRTINGI, KALBA YRA VIENA“**, - taip sakė Petras Oreškinas²... Ir paprasta prieinama išvada, nekelianti abejonių: kadangi rusų kalba yra gimtoji rusų kalba, tai žmonijos atgimimas prasidės (jau prasidėjo) Rusijoje plačiąja to žodžio prasme. Ir būtina atmesti bet kokias mintis apie Žmonijos išnykimą, apie kurią dabar visi šaukia. Žmonija neišnyks. Klausimas kitoks. Kiek žmonių mums (ir jiems patiems) pavyksta išsaugoti? Nerašysiu apie visą pasaulį, bet esu tikras, kad rusai, nepraradę energingo ir bendro prado, ne tik išgyvens, bet ir sėkmingai vystysis per norą patekti į **pirtį**.

7.2. Viskas sprendžiasi...

Nepaisant dabartinės „nelaimės“, apie kurią mums nuolat pasakojama, neturėtume žvelgti atgal į tuštumą. Turiu omenyje Vakarų, kur gyvybės, kaip tokios, naikinimo procesas jau prasidėjo. Visų pirma, žmonių mirtis nuo įvairių anksčiau nežinomų ligų, kurios mums „išduodamos“ kaip „karvės pašėlimo liga“, „kiaulių“ ir kitoks gripas bei visokie virusai su pavadinimais, kurie gali „sulaužyti liežuvį“ tu juos ištari. Visa tai susiję tik su vienu dalyku – su Sąmonės sunaikinimu ir Smegenų degradavimu.

Jeigu šiandien kalbėtume apie ligas apskritai, tai jos savaime neegzistuoja. Kiekvienas iš jų tik „atspindi“ fiziniame kūne, o labiausiai – Smegenyse, vienokį ar kitokį Žmogaus Sąmonės sunaikinimo laipsnį aukštesniuose lygmenyse pagal Smegenų genotipą. SvetL programos aktyviausiai, kaip įsitikinau per daugelį metų, kai jas naudoja žmonės, sėkmingai tam atsispiria, nepriklausomai nuo Vartotojo smegenų genotipo. Naudojant Programas viskas sprendžiama kitaip. Iš dalies šiuos dalykus jau apsvaistėme ir toliau svarstysime šiek tiek vėliau. Ir tai jokia mistika. Mistikos reikia tiems, kuriems naudinga slėpti tiesą. „Susipažindamas“ su N. Levašovu, susipažindamas su jo ir A. Hatybovo kūryba, taip pat tyrinėdamas, skaičiuodamas ir ieškant nepaneigiamų SvetL programų efektyvumo įrodymų, man pavyko įdėti žinias į standžią sistemą, besiremiančią ne šiuolaikinio mokslo fizikiniais dėsniais, o išskirtinai Ląstelės, Smegenų ir Energijų fizika. Suprantu, kad tai tik maža dalis, bet tai jau davė reikšmingą praktinį rezultatą..

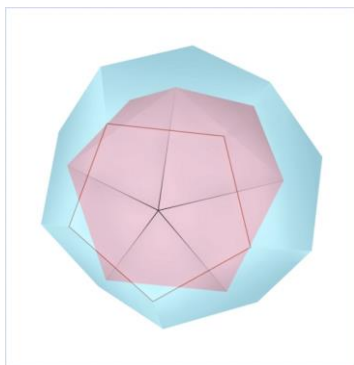
Visi žino **Bermudų trikampį**, Velnio jūrą ir kitas nenormalias zonas, kurios yra³ dodekaedro penkiakampių arba penkiakampių centrai. Tačiau daugelis mano, kad Bermudų trikampis yra mistiška vieta.

Bermudų trikampis

Tačiau penkiakampio centras kartu yra ir ikosaedro viršūnė, kur taip pat nėra mistikos – tai fizinių ir matematinių kūnų fizika, pastatyta pagal Aukso pjūvio principus. Ten visai kitos sąlygos, skirtingos sąlygos. Muzikinės eilės paklūsta Aukso pjūvio principui, būtent pagal jį yra išdėstytas visas Žmogus. Kaip tai mus veikia? Imame paprastą kasdienį pavyzdį, apie kurį visi žino, tačiau mažai kas supranta – kodėl taip buvo padaryta? Mūsų protėviai buvo protingi žmonės ir statė **3,5 metro lubas** (vadinamuose

stalininiuose namuose lubos yra ne **mažesnės** kaip 3,5 metro. Gylis - $217,6 \times 1,618 = 3,52$). Šiuolaikinės 2,7 metro ir žemiau esančios lubos „pjauna“ patalpą, transliuoja savo įtaką mūsų vidutiniam ūgiui, todėl nesvarbu, ar sėdime, ar stovime, mus vis tiek „pjauna“ plokštė virš galvos. Visa tai buvo daroma tik tam, kad **SMEGENYS TOKIOSE PATALPOSE NEBŪTŲ LINKUSIOS VYSTYTIS**, o Žmogus, gyvendamas tokiomis sąlygomis, tapo lengvai valdomas. Tai tik vienas ir nereikšmingas iš daugybės pavyzdžių, kaip daugiau nei 2000 metų iš mūsų buvo kuriama klusni banda. Visi žinome rezultata.

Gamta plačiąja prasme (nepamirškite apie SU) mus nuolat judina diktuo dama vis naujas gyvenimo sąlygas. Ji reikalauja, kad mes jų laikytume. Egzistuoja griežtai racionaliūs dėsni: jei nesilaikysi, mirti! Šiandien būtent taip ir vyksta. Iš to išplaukia **PAGRINDINĖ ŽMOGAUS UŽDUOTIS DABAR:** gebėti prisitaikyti (ir šios koncepcijos nereikia gėdytis), susikurti savyje trūkstamas energetines struktūras visuose Smegenų (Esmės) egzistavimo lygiuose. , o jei paprasčiau, tai „kurti“. Viskas čia priklausys nuo žmogaus. Ir tikiu, kad ši užduotis yra gana išsprendžiama tiems, kurie siekia žinių. Kuo SvetL programos gali padėti ne tik pagerinti Vartotojo sveikatą? Jie „padeda“ žmonėms įsisavinti metodus, kuriuos turi „ekstrasensai“ (tačiau

Žmogaus gyvybės palaikymo sistemos pokyčių fone jų liko vos keli), bet pagal kitokią, evoliucinį principą. Kalbame apie vadinamąjį Smegenų atsivėrimą ir jų galimybių išplėtimą (nors ir protingose ribose). Kaip visa tai įgyvendina SvetL programos? Beveik tą patį, ką apie tai pasakojo N. Levašovas. Kitaip ir būti negali, nes fizinės Smegenys (moksle vadinama „pilkoji medžiaga“) yra tik pamatas, užtikrinantis mąstymo procesą. Fizinių smegenų neuronai nemąsto, jie tik skaido fizinio lygio substanciją į sudedamąsias medžiagas, o tai savo ruožtu sukuria reikiamą potencialą ir aprūpinimą likusiems neuronų lygiams. Eteriniai, astraliniai ir mentaliniai neuronų kūnai atitinkamuose lygmenyse sudaro savo sistemas – eterinį, astralinį ir mentalinį Smegenų lygmenis, kurie yra tokie pat materialūs kaip ir fiziniai. Mąstymas formuojasi būtent šiuose lygmenyse dėl skirtingų energijos (materijos) srautų cirkuliacijos tarp jų. Tuo pačiu metu mąstymo procese atsiranda daug skirtingų materijos srautų tiek kompozicijoje, tiek veikloje, kurie gali užfiksuoti skirtingą skaičių Smegenų lygių. **TAI YRA PROCESO FIZIKA**, o kasdienine prasme esame įpratę manyti, kad pagrindinė Smegenų funkcija yra mąstymas. Dažnai girdėjome, kad „smegenų reikia norint mąstyti“. Be to, pastaruoju metu labai populiarus mintis, kad mūsų stebima realybė yra mūsų smegenų produktas ir priklauso nuo mūsų mąstymo. Ar tikrai? Žmogus nėra vienintelė būtybė, turinti išsivysčiusias smegenis. O pagrindinė Smegenų funkcija – sukurti objektyvų tikrovės ir fizinių pojūčių vaizdą remiantis signalais iš įvairių kūno organų, kurie patenka į smegenis. Ir viskas, ką matome, girdime, liečiame, jaučiame, kaip manome, yra pati išsamiausia ir objektyviausia informacija, kurią tik mūsų

Smegenys gali priimti. Šis tikrovės modelis formuojasi automatiškai, net pojūčių ir jausmų lygmenyje, t.y. kol ką nors pagalvojame ir neįjungėme logikos, dar net neišmokome kalbėti. Taigi pasaulio modelis, kurį žinome, yra mūsų Smegenų darbo rezultatas, kuris bando padaryti šį modelį kiek įmanoma objektyvesnį, nors daugeliu atvejų tai nepavyksta. Ir tai neveikia dėl programų, susijusių su smegenų genotipų kūrimu, apie kuriuos jau žinome, įgyvendinimas ir įgyvendinimas..

Loginis mąstymas yra vėlesnis antstatas, atsiradęs pažangiose biologinėse rūšyse, skirtas sprendimams priimti ir veiklai planuoti. Ji nedalyvauja kuriant pasaulio paveikslą! Be to, ji riboja Smegenų sukurtas vaizdas, mums prieinami pojūčiai.

Logika reikalinga tik norint išspręsti praktines problemas ir priimti teisingus sprendimus. Ji nėra sukurta „objektyvios tikrovės pažinimui“. O kai žmogus bando panaudoti logiką kitiems tikslams ir jos pagalba susikurti „objektyvų pasaulio paveikslą“, aplenkdamas jo juslėms prieinamus duomenis, jis ima sugalvoti visokių keistų teorijų, tokių kaip tamsioji materija arba pomirtinis gyvenimas. Visa tai veda prie tikrovės pakeitimo jos teoriniais modeliais ir daro elgesį neadekvačiu, pernelyg sudėtingu, nenuspėjamu. Tai yra nesveiko mąstymo požymis, atsiradęs praradus ryši su tikrove. Tai pavojinga ir kupina psichikos sutrikimų, įvairių haliucinacijų ir kitų dalykų, kuriuos šiandien galima pastebėti daugelyje, o ypač vadinamajame „valdančiame elite“.

Tačiau jei logika naudojama pagal paskirtį – spręsti gyvenimo problemas, planuoti veiklą, gerinti gyvenimo sąlygas, kurti abipusiai naudingus santykius, tai ji tikrai padeda objektyviai pakeisti pasaulį, padaryti jį geresnį, patogesnį, daugiau pagrįsta, o tai savo ruožtu išplečia mūsų galimybes ir prisideda prie mūsų smegenų vystymosi. Tada atsiranda stabilūs vystymosi santykiai.

Dabar pasakysiu, kas turėtų tapti pagrindiniu jūsų supratimu apie šį procesą, ypač jei *einatė į Pirtį ir jau esatė įrašyti į eilę*. Jeigu Žmogus (arba, kaip sakė N. Levašovas, racionali būtybė) nesugeba pakeisti savo Smegenų fizinio tūrio (pilkosios medžiagos tūrio), **tai kas jam trukdo pakeisti kokybinių Smegenų struktūrų dydį kituose lygiuose?** Tai atveria duris į begalinį vystymąsi. **SvetL** programos labai padės šiame procese, tačiau jos neatstos jūsų mąstymo ir tuo labiau pažinimo proceso. Ir jums reikės tik pažinti ir žinoti, kaip tai daroma, ir tuo pačiu nepažeisti harmonijos jokių galimų lygiu. Tai labai paprasta, ar ne?

Dabar apie smegenų restruktūrizavimą. Taip, tai N. Levašovo „sistema“, kurią jis sukūrė, nes išmoko tam tikrus Gamtos dėsnius (procesų fizikos) ir ką bei kaip daryti. **Kažkada** aš pats supratau šią procesų fiziką dėl jo darbų tyrimo ir **A.Hatybovo** skaičiavimų, bet „... ką ir kaip daryti...“ - Nikolajus man pasakė tiesiogine prasme likus keliems mėnesiams iki savo mirties. Jis mane leido suprasti, išmokė (ir aš jį išlaikiau kaip išbandymą), kaip sukurti tas savybes, kurių Žmogus neturėjo. Tai visiškai „neatrakina“ Žmogaus smegenų, kurios yra „miego būsenoje“, į kurią Ebrų valdymo sistema jas įstūmė. Kai kurie manė, kad Levašovas tiesiog „atblokavo“ miegančio žmogaus smegenis. Ne, taip nėra. Jis sukūrė tame ar **KITAME** Žmoguje tas savybes, **KURIŲ ŽMOGUS ANKSCIAU NETURĖJO** ir galėjo jas įgyti tik tinkamai išsivystęs. Visa tai bandžiau „įdėti“ į „SvetL“ programas, kurie „įdedami“ į kompleksų generatorius. Kai Nikolajus užsiėmė generatorių gamyba, jis tokių programų neįdiegė, daugiausia dėmesio skyrė sveikatos gerinimui. Ir tai tuo metu buvo tikslinga. Reikėjo pradėti ir „pažiūrėti“, **KAIP VISKAS PRADĖS VEIKTI**. Aš daug kartų apie tai rašiau ir kalbėjau. Aš tiesiog nekalbėjau apie „Tobulėjimo“ programas, į kurias įtraukta ir **Smegenų transformacijos (atidarymo) programa**, nes tikėjau, kad dar neatėjo laikas, o vystymasis žmogui nėra garantuotas, jis tik **GALIMAS IR TIESIOGIAI PRIKLAUSO NUO NORO SIEKTI ŽINIŲ**. Be to, klausimas apie „pirtį“, „šluotą“ ir „žinių kastuvą“ dar nepalietas. Tai buvo didžiulė atsakomybė, o pirmiausia – prieš save. Transformacijos metu vyksta ne tik kokybinis Žmogaus smegenų (Esmės) pokytis, bet ir vystosi tie kūnai, kurių jis niekada neturėjo. Pirmoji **Smegenų transformacijos programos taikymas** buvo atliktas 2013 m. pradžioje, kuomet intensyviau vyko Gyvybės palaikymo sistemos keitimo procesai. Tačiau greitai tapo aišku,

kad ši Programa smarkiai paveikia pačią Generatoriaus platformą ir išjungia komplekso elektroniką daug greičiau nei buvo galima tikėtis. Teko sumažinti pačios **Programos** „galią“ (taip sakant), kuri natūraliai paveikė vartotojų smegenų vystymosi laikinuosius veiksnius. Viskas, kas buvo susiję su Vartotojų sveikatos gerinimu, nenukentėjo ir tik pagerėjo eilės tvarka. Tai buvo pradžia svarstymams apie iš esmės naujo Generatoriaus nešiklio sukūrimą, galimybę jame visapusiškai pritaikyti visas programas ir jų „ pridėjimo“ prie generatoriaus perspektyvas, taip pat kitų nustatytų sprendimų sprendimus **pirmosios kartos kompleksų** veiklos trūkumuose. Ši problema buvo išspręsta ir atsirado (išėjo) naujas **kompleksas "SvetL"** .

Kompleksas "SvetL" (antroji karta)

Dabar esu tikras, kad po kokybinės smegenų transformacijos beveik bet kuris Žmogus gali lengvai pasiekti tai, kas, pavyzdžiui, Rytų mokymuose laikoma aukščiausiais pasiekimais. Bet ar mums reikia šių laimėjimų? Asmeniškai man, kaip ir Nikolajui Levašovui, reikalingas Žmogus, **TAM PAKANKAMAI INTELEKTULIAI IŠVYSTYTAS**, kad galėčiau savo buvimu pakeisti aplinkinių žmonių būseną, gamtą, koreguoti genetinius procesus ir dar daugiau. Pridursiu, kad toks mechanizmas gali (veiks) nepriekaištingai veikti tik sąmoningame lygmenyje. Tai sunkus kelias, bet judėjimas šia kryptimi jau prasidėjo. Eksperimentas „**SvetL-Flora**“, kuriame dalyvauja daug dalyvių, yra Intelkto ir „pirminių įgūdžių“ pažinimo ir įsisavinimo šias galimybes ugdymo pirmtakas net ir po „dalinio“ smegenų transformacijos tarp „SvetL“ kompleksų savininkų. Galutinis šio Žmogaus vystymosi etapo tikslas yra išvystyti galimybę sąveikauti su augalais (pirmajame etape) lygiai taip, kaip tai padarė N. Levašovas, kaip aprašyta jo darbe „**Gyvybės šaltinis 1-10**“.

Neabejoju, kad tai teisingas vystymosi kelias. Tai tikras teorijos pavertimo praktika rodiklis. Noriu pastebėti, kad šio eksperimento dalyviai jau šiandien daug nuveikia. Kai rašiau šias eilutes, **Denisas Vasiljevas** atsiuntė man nuotraukas, nes sėkmingai panaudojo savo galimybes „valdyti“ **SvetL-Flora generatorių** (2015 m. spalio–lapkričio mėn. oro temperatūra $-5, -8^{\circ}\text{C}$ Uljanovsko sritis Kasunsky rajonas , Prislonikha kaimas). Ar tai neatrodo kaip Levašovo eksperimentų Prancūzijoje nuotraukos?

Čia nedetalizuosiu – kaip ir kodėl prasidėjo šis eksperimentas su augalais (praktiškai visoje Rusijoje ir kai kuriose užsienio šalyse), nes noriu parašyti atskirą knygą (darbinis pavadinimas „**Gyvybės šaltinis – gyvenimas tęsiasi**“), kurioje papasakosiu išsamiai, remdamasis konkrečia šio projekto medžiaga, kuri tapo įmanoma dėl N. Levašovo eksperimentų, kuriuos jis atliko savo pilyje Prancūzijoje. Tai bus vertas tęsinys to, ką Nikolajus Levašovas pradėjo transformuodamas Florą. O knygą rašys žmonės, kurių tobulėjimas leido gautas galimybes paversti realybe. Manau, kad dar po metų ar dvejų šio laiko pakaks, kad matomais pokyčiais įtikinamai sustiprintų šiandien daugelio jau pasiektus rezultatus. Neužmiršiu priminti, kad **DĖL PANAŠŲ REIKŠINIŲ** Prancūzijoje po pilimi buvęs Generatorius buvo „perkeltas“ į Rusiją. Ir kad ir kaip kas rašytų ar saktų, kad „kažkas išjungė generatorių“ po Levašovo mirties, turėtumėte žinoti, kad žmonės, kurie visų pirma siekia sustabdyti plitimą, o svarbiausia – N. Levašovo technologijų naudojimą. Ir jie, šie žmonės, visą laiką remdamiesi citatomis iš Levašovo knygų, ištrauktų be supratimo, atkakliai rekomenduoja mums nugalėti savo vietinį blogį - žemiškąjį, kuris atkakliai visur siautėja ir neleidžia mums gyventi laimingai. Tačiau jie nepriskiria savęs šiai piktavališkumo

kategorijai, nes „ima pavyzdį iš Nikolajaus Levašovo“ ir „tam naudojasi žiniomis, kad jis jiems paliko“. Galite naudoti tik savo žinias. O jei neturi savo žinių, tai nepadės net tada, kai tau kažkas ką nors paliko..

7.3. Tiems, kurie trokšta patekti į pirtį

Čia pateiksiu keletą punktų, su kuriais teko susidurti kuriant **SvetL programas**. Jie, mano nuomone, yra svarbūs fizinio Žmogaus kūno (jo „marškinių“) pažinimui ir supratimui, kas nutinka Smegenims sąveikaujant su Programomis. Tai bus naudinga tiems, kurie nori „išbūti“ šioje planetoje ilgiau nei kiti ir eina į **pirtį**. Informaciją pateiksiu pagal svarbą ir asimiliacijos poreikį. Tačiau jei nesuprantate **1 punkto** (arba abejojate), nėra prasmės pereiti prie antrojo, ir jie nenuves į **pirtį**.

1. Žmogaus smegenys, valdyamos kūną, gali viską susintetinti ir pašalinti. Vadinasi, kad ir ką iš jo atimtum, jis anksčiau ar vėliau sugebės pagaminti viską, ko trūksta iš *turimų* medžiagų (net iš vandens ir oro) – tai tik laiko klausimas. Tiesa, jei yra toks laikas. Nepriklausomai nuo to, ko į organizmą patenkate per daug (į stiprius nuodus ir mirtinas dozes neatsižvelgiama, nes jie turi sugebėti suskaidyti ir labai greitai, o tai gali būti tik smegenys, jei jos išmoko tai daryti), Smegenys anksčiau ar vėliau išmoks tam atsispirti, gamindamos organizme neutralizatorius.

2. Akimirka, kai Smegenys „išmokys“ kūną tai daryti, jums taps tiesos akimirka- nuo šiol ir amžinai tapsite sunkios priklausomybės ("įpročių", narkotikų, maisto ir pan.) vergais. Nuo šiol bet kokia maža dozė to, ko neturėtų būti kūne, susidurs su agresyviu elektrocheminiu smegenų pasipriešinimu ir bus daugybės įvairių kančių, bėdų, simptomų ir ligų šaltinis. Būtent šis faktas yra visų priklausomybių: tabako, alkoholio, vaistų, kavos, narkotinių, azartinių lošimų ir kt. priklausomybių pagrindas. Ši gynyba kuriama tikintis ją palaužti, o tai, savo ruožtu, dar labiau sustiprins ir pajvairins gynyba – užburtas ratas užsidaro, sutirštėja ir kondensuojasi. Leiskite dar kartą pabrėžti: **daug kartų viršija** tikrąjį poreikį. Tačiau nepamirškite – kai kalbame apie kūną ir jo reakcijas, turime aiškiai suprasti, kad visa tai yra Smegenų reakcija, kuri valdo ir duoda visus ir visas komandas. Ir juos jau atlieka kūnas. Štai kodėl, atsiradus tokiam gebėjimui Smegenyse, nebekalbama apie dozes (kaip „taip, aš tik truputį ir viskas“). Mes kalbame apie reakciją net į vieną molekulę. Pavyzdžiui, kasdieniame lygmenyje tai reiškia: nemėginkite apgauti Smegenų (kūno) dietomis – tai vis tiek atims savo. Vadinasi, „užkoduotas“ alkoholikas gali palūžti net su kefyru, o vos vienas išpūtimas gali akimirksniu sunaikinti vienerius metus trukusį susilaikymą nuo rūkymo. **Viskas – gebėjimas jau įgytas, ir kelio atgal nėra.** Lygiai taip pat, kaip negalima pamiršti, kaip važiuoti dviračiu ar plaukti.

3. Situacija su vadinamuoju "gydymu" yra visiškai analogiška. Jei organizmas (Smegenys) anksčiau susidūrė su paskirtu vaistu (ar vienu iš jo komponentų), standartinės dozės gydymasis poveikis bus silpnas, jo visai nebus arba bus nuolatinis „šalutinis poveikis“. Tiesą sakant, dauguma (jei ne visi) šalutiniai poveikiai atsiranda dėl „cheminės“ apsaugos nuo suleidžiamos medžiagos sukūrimo. Šalutinio poveikio nebuvimas arba minimalus sunkumas vartojant vaistus atsiranda **TIK** dėl **GYNYBINĖS SISTEMOS NEPASIRUOŠIMO** į tokio pobūdžio medžiagų invaziją. Suteikite Smegenims (kūnui) daugiau laiko, nenustokite prikimšti jų nuodų – rezultatas nuolatinės priklausomybės ar pasipriešinimo pavidalu atsiskleis jūsų akivaizdoje visoje savo šlovėje. Priklausomybė yra poreikis padidinti dozę, kad būtų pasiektas pradinis poveikis, nes senos (mažesnės) smegenys išmoko neutralizuoti. O pasipriešinimas – tai būseną, kai Smegenys operatyviai neutralizuoja panaudotą dozę, o ji neveikia jau dėl to, kad organizme jos nėra pirminės formos.

4. Faktiškai visas ligas lemia citokinų vykdomi informacijos perdavimo sistemos sutrikimai Žmogaus organizme ⁴.

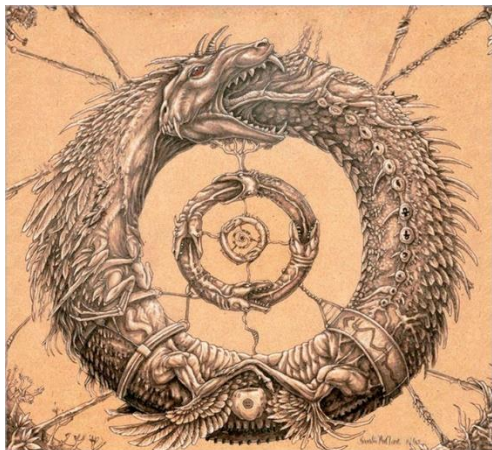
Jie reguliuoja tarpląstelinę, tarporganinę ir sisteminę sąveiką, lemia ląstelių išlikimą, skatina arba slopina jų augimą, diferenciaciją, funkcinį aktyvumą, taip pat užtikrina *nuoseklumą* - imuninės, nervų ir endokrininės sistemos veiksmi (būtent tokia tvarka) normaliomis sąlygomis ir reaguojant į išorinį neigiamą poveikį. Taip galvoja šiuolaikinė medicina. Pačiame informacijos perdavime pirmiausia dalyvauja Smegenys, kurios gauna informaciją iš išorės ir „paskirsto“ ją visur ląstelių ir tarpląsteliniame lygmenyje, naudodamos visą žmogaus skeletą kaip neiškraipyto informacijos perdavimo sistemą. Visa kita yra antraeilis dalykas. Žmogaus gyvybės palaikymo sistemoje vykstančių pokyčių fone visi šie procesai turi intensyvią kilmę ir yra informaciškai nukreipti, visų pirma, kad kūnas (Žmogaus marškiniai) „įvestų“ į „tinkamą“ būseną. Natūralu, kad tai vyksta tik per Smegenis, kaip pagrindinį šio proceso vykdytoją. Tačiau tiek smegenys, tiek pats žmogaus organizmas daugeliu atvejų nesusidoroja su šiuo informacijos krūviu. Dėl šios priežasties šiandien staigūs įvairių ligų paūmėjimai beveik visų amžiaus grupių žmonėms, išskyrus vaikus, gimusius laikotarpiu nuo 2013 m. Viena iš pagrindinių užduočių **Programos „SvetL“** – sąveikaujant su smegenimis, **nuslopinant** šią apkrovą, nukreipiant smegenų veiklą tam tikra kryptimi, priklausomai nuo organizmo negalavimų, jo atsigavimui ir šiame fone (lygiagrečiai) lavinti smegenų galimybes. Tai leidžia pasiekti tokį kompleksų naudojimo efektyvumą, kokį turime šiandien, ypač kalbant apie antrosios kartos kompleksus. Paprasčiau tariant, atsižvelgiant į tai, kad žmogaus smegenys gali viską (**žr. 1 punktą**), jos padarys viską – jums tereikia paraginti naudojant **programas**, kurios paspaus reikiamus „mygtukus“.

5. Bet kurio organo ar kūno dalies (net danties) praradimas, pažeidimas, pakitimas SUKELIA VISOS Smegenims kontroliuojamos tarpląstelinės sąveikos **SISTEMOS DARBO SUTRIKIMUS**. Susirgti sunkia ar net nepagydoma liga galima ne tik dėl nelaimingo atsitikimo, traumos, apsinuodijimo (maistu, vaistais ir kt.), ypatingų išorinių poveikių (nudegimų, nušalimų, sumušimų, traumų) ir piktnaudžiavimo ((tabakas, alkoholis), vaistai, ir pan.), bet ir dėl paprastos ir plačiai paplitusios *operacijos*, kuri mūsų supratimu jau tapo įprasta ir kasdieniška (pavyzdžiui, tonzilių, apgamų, dantų, apendikso, tulžies pūslės ir kt. pašalinimas), arba *psichinė būseną* tam tikro tipo (neviltis, ilgesys, baimė ir kt.). Bet kokius pokyčius, net fizinę, net emocinę būseną (aplinkos įtakoje), *visada*, o juo labiau šiandien, kartu su aktyviai vykstančiais procesais, lydi pokyčiai tarpląstelinėje signalizacijos sistemoje. Bet jei organizme pokyčių nėra, o jis vystosi be išorinės aplinkos įsikišimo, tik veikiant informaciniams energijos srautams, kuriuos priima Smegenys, kurios sugeba teisingai reaguoti į gautą informaciją, tada, nepaisant mikrobu, infekcijų ir kitų „kiaulių gripo“ ligų buvimas - dabar tai ypač reta ir daugiausia vaikams, gimusiems **nuo 2013 m.**

2014 metų lapkritį šia tema su **B. Makovu** kalbėjomės mano mylimame **Arbato** viešbutyje Smolenskajos aikštėje Maskvoje. Tada jis man pasakė - "... kad jūs šiandien pagal **programą " SvetL "** yra **3-5 tūkstančiai** žmonių visoje Rusijoje. Tai per mažai! Reikia, kad būtų **bent 3-5 milijonai** ... Bet tai turėtų būti tik jų, Žmonių, o ne žmogaus pasirinkimas... "Laikas patvirtino, kad jis tada buvo teisus.

6. Visos ligos (nuo peršalimo iki vėžio) **KYLA GRYNAI INFORMACINIŲ BŪDU**, kuris „techniškai“ realizuojamas per smegenis. Ryškiausi pavyzdžiai yra:

- a) mirtis po kraujo perpylimo, nesuderinama grupiniu pagrindu;
- b) mirtis nuo šautinės žaizdos, kai nėra nei gyvybiškai svarbių organų pažeidimų, nei stipraus kraujavimo;
- c) mirtis po pranešimo apie artimojo mirtį.

Visais šiais atvejais (kaip ir visais kitais) pagrindinį vaidmenį prasidėjus mirčiai (tiksliau – Esmės savaiminiam likvidavimui) atlieka smegenys, kurios per centrinę nervų sistemą duoda atitinkamą tvarką. Beje, daugelis onkologinių ligų baigiasi ir savęs sunaikinimu, nes Smegenys „supranta“ pažeistų audinių atstatymo negalimumą ir pačios duoda atitinkamą komandą. Bet čia viskas priklauso nuo Smegenų išsivystymo, ir nuo genotipo, ir nuo informacijos srautų, kurie keičia Žmogaus gyvybės palaikymo sistemą. Pastaruoju metu ryškus šių procesų pasireiškimas pastebimas tiems, kurie įsivaizdavo ir tebesivaizduoja save kaip „žmogaus likimų valdovus“, natūralu, kad yra **4XX smegenų genotipo atstovai**.

Staigus vėžinių susirgimų padidėjimas (atsargiai slepiamas šių asmenų) yra objektyvus nesmurtinio problemos sprendimo procesas tiems, kurie negali turėti tiesioginio ryšio su atgijusia Kontrolės sistema. Šiame fone staiga ėmė „atsirasyti idėjos“, apimančios už šiaudų griebtų žmonių nevilgtį, valstybės veikėjų funkcijų neatlikusių žmonių, jaučiančių neišvengiamą nesėkmę ir perėjusių prie berniukiškų fantazijų. Dabar tai matome vis aiškiau. Ir jokios klinikos (geriausios pasaulyje) čia nepadės už jokių pinigų. Taigi jų senovinė slaptoji simbolika (4XX smegenų genotipai) „Gyvatė, nusikandusi uodegą iki mirties“ yra įkūnyta ir tik jų pačių ir prieš juos. Visa tai įtakoja psichologiniai veiksniai, tiesiogiai susiję su Kontrolės sistema, kurie skatina ir sukelia šiems žmonėms vėžio perėjimą iš vienos („lengvos“) stadijos į kitą (sunkesnę). Todėl yra „vilties“ išgydyti „pažangių“ technologijų pagalba. Tačiau šios viltys klaidingos. Būtent per Smegenis atsiranda vykdomosios vertikaliosios „pogumburio-hipofizės-antinksčių liaukos“, t.y. Santykis tarp psichikos būsenų ir antinksčių, viena vertus, ir tarp antinksčių bei limfinės sistemos, kita vertus, paaiškina tai, kad tarp visų vėžinių susirgimų (deja, ne tik šiems asmenims) su limfomomis⁵, kad šiandien aiškiai atsekama psichologiškai neišsprendžiama problema. Šių žmonių ryšio praradimas (pakeitus Ebrų SU į gimtąją SU) su Valdymo sistema sukėlė psichologinius pokyčius, kurie paveikė šiuos 4XX genotipo atstovus dar gerokai prieš prasidedant kliniškai ryškiai ligai. Tuo pačiu metu ligos atkryčiai ar savijautos pablogėjimo laikotarpiai visada yra glaudžiai susiję su įvykiais, turinčiais įtakos pacientų psichologinei būklei. Ir tokių įvykių šiandien pasitaiko kone kasdien. Bet ne tai esmė. Svarbiausia, kad dėl reinkarnacijos programos sustabdymo nė vienas iš jų neturi perspektyvų integruotis į ateitį. Ar gali SvetL programos šiuo atveju atlikti bent kokį nors teigiamą vaidmenį? **GALI**.

Nei aš, nei mano komanda, kuri „platina“ **Programas**, neturiu teisės atmesti niekam noro tapti „SvetL“ **Programų Dalyviu**. Nė vienas iš mūsų čia negali būti teisėjas. Kiekvienas turi turėti galimybę. Tai aš sakau jums, skaitytojai, ir tai man laiku pasakė **N. Levašovas**, kai uždaviau jam klausimą: „kaip nustatyti, kas turi būti dalyvis, o kas ne...“ Daugelis žmonių, kurie save vadino mūsų visuomenės „elitu“ ir kurių veiksmų neadekvatumas matomas „plika akimi“, žino apie **programas**, **generatorius** ir **kompleksus**. Jie skaito viską, kas skelbiama mūsų šaltiniuose ir **VKEKK Mokslinių tyrimų instituto** šaltiniuose... Kai kurie iš jų peržengė „nepasitikėjimo ribą“ **Programomis** ir tapo jų dalyviais, jau gavę rimtą „palengvėjimą“ savo sveikatos ir vystymosi problemose. Po kurio laiko daugelis norės tapti dalyviais iš nevilties, kurioje atsidurs. Rašau tai, nes žinau. Tačiau viskas, kas susiję su **Programų** naudojimu šiai „žmonių kategorijai“, šiandien negali būti vieša. Šiuo klausimu parašiau viską, kas, mano nuomone, reikalinga, o tai, ką parašiau, **uždarau** taškais iki tam tikro laiko, kaip **tai** padarė **N. Levašovas**. Vienintelis dalykas, kurį galiu pasakyti visiškai atvirai – **Į PIRTI JŲ TIKRAI NEPRIIMS**.

7.4. Prisotinimas

Dar kartą noriu sutelkti dėmesį į tai, kodėl apie visa tai rašau. Pagrindinis uždavinys **pirmajame etape** yra prisotinti pačią informacinę erdvę ta informacija apie Naująjį žmogaus gyvybės mokslą šioje Žemėje, kuri yra išdėstyta N. Levašovo, A. Hatybovo, N. Morozovo ir kitų darbuose. **Žodžiu „kitų“ turiu galvoje, deja, kelis mokslininkus, kurių informacija kažkaip paaikšina procesus, kurių „šiuolaikinis“ mokslas arba negali paaikšinti, arba sąmoningai slepia ar iškraipo savo konjunktūrinių planų naudai.** Ir net jei aš, savo noru ar netyčia, kai kuriuos įžeidžiau, naudodamasis jų atvira informacija lengvai paaikšindamas, ką žmonės turėtų žinoti šiandien, be jų leidimo ir sukėliau kieno nors nepasitenkinimą, esu tikras, kad visa tai yra antraeilė. Ar svarbios tokioje situacijoje autorių teisės, turinės teisės į tai, kas parašyta – jei tai parašyta ir skirta ne autoriaus pasipelnymui, o žmonėms? Manau, kad tokiais atvejais **PIRMUTINĖ YRA INFORMACIJA IR GEBĖJIMAS DAUGELIUI PERTEIKTI** vieno ar kito autoriaus **MINTIS** daugeliu žmonėms rūpimų klausimų. Turime stengtis perteikti **MAKSIMALIAM SKAIČIŲ ŽMONIŲ** į pagrindines pamatus **NAUJAS ŽINIAS, kurias** pristato savo darbuose ir parodo praktinę patirtį naudojant Naująsias **technologijas**, ne tik N. Levašovo technologijas, bet ir kitas, jau sukurtas ir pritaikytas, naudojant šias Naująsias žinias. Tokia informacija jau „vaikšto“ tarp žmonių. Tačiau tokių žmonių vis dar labai mažai, lyginant su tais, kurie supratimo kriterijų semiasi iš televizijos ir interneto arba išvis nesitraukia iš niekur. Didėjantis žmonių, siekiančių naujų žinių, skaičius, ypač naudojant naujas technologijas, ypač **SvetL technologiją**, jau sukuria intelektualinę veiklą aplink šiuos žmones. Tai paaštrina visų daugeliui rūpimų klausimų aptarimą (yra ir tokių, kuriems visiškai niekas nerūpi). Kai diskusija pasiekia kritinę masę, kai informacijapersmelks visuomenę iki tolimiausių užkampių, tuomet kils **negrįžtamos pasekmės, apie kurias rašė ir kalbėjo N. Levašovas. PRISOTINIMAS NAUJA INFORMACIJA** tiesiogine to žodžio prasme **PAKEIS VISUOMENĖS STRUKTŪRĄ ir SUDĖTĮ**. Atsiranda nauja visuomenė, kuri ieškos tinkamos formos savo Žinių apie supantį pasaulį ir savo Žinių pritaikymą praktikoje (realiame gyvenime). Argi tai nėra puikus rastos vertingos informacijos panaudojimo ir pritaikymo pavyzdys, galbūt šiek tiek pažeidžiant autorių ambicijas? Prisotinimo indikatorius yra įvairių informacijos laikmenų užpildymas, apimantis ne tik centrinę laikmeną ir storus išmaniuosius žurnalus, bet ir *tvoras bei sienas*. Apie šiandienines N. Levašovo **Naujųjų žinių klubų** informacines platformas **nesakau**. Klubai buvo sukurti būtent šiam tikslui. Visa tai būtina norint priartėti prie vienos giliausių paslapčių Žmogui šiandien (vadinamuoju pereinamuoju laikotarpiu) – suvokimo apie patį fizinio proceso protrūkio faktą, kuriame **VYRAUJA VIDAUS HARMONIJA. NARIŲ VYKDOMOS VEIKIANČIOS SMEGENŲ** ir išorės narių, jos kontrolę aktyviausiai formuojasi. Ši atsirandanti harmonija yra svarbi būtent dabartinės Naujos informacijos priėmimui (ir teisingam supratimui), kuri tiesiogiai veikia vykstančius pokyčius. Visa tai būtina norint priartėti prie vienos giliausių šiandienos (vadinamuoju pereinamuoju laikotarpiu) Žmogui paslapčių – paties fizinio proceso atsiradimo fakto suvokimo, kuriame vyrauja **VIDAUS HARMONIJA**. Aktyviausiai formuojasi **VEIKIAMŲ SMEGENŲ BŪSENOS** ir išorinės jų valdymo būsenos. Ši atsirandanti harmonija yra svarbi būtent dabartinės Naujos informacijos priėmimui (ir teisingam supratimui), kuri tiesiogiai veikia vykstančius pokyčius. O realizuoti tai, ko reikia, įmanoma **TIK PER INFORMACIJĄ** Prisotinus **VISĄ** Žmogaus **GYVENIMO VEIKLOS ERDVĘ**, taip pat ir naudojant SvetL programas. Iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti, kad tai yra visiškai beprasmiškas ekstremalus informacijos gavimo laukas ir jo neįmanoma realizuoti per trumpą laiką, turint omenyje to pasėto melo, kuris per intervencijos įsikisimą, visur „įvestas“ į gilumą - stabili iliuzija dėl visko, kas mus supa, netiesia. Tačiau to nežinant, visa kita praranda prasmę vykstančių pokyčių galimybėje ir ypač keičiant patį Žmogų ir jo „įgyjant“ per pažinimą – Protą. Bet, kaip mėgsta sakyti B. Makovas, informacijos gavimo procesas pats savaime (bet kokiomis priemonėmis, net ir susipažinimo būdu)

nėra pažinimas. Užbaigtas pažinimas – tai **ŽINIŲ ĮRODYMŲ IEŠKA IR GAVIMAS!!** Sunku su tuo nesutikti. Tačiau informacinė informacija – nesantaika. Kasdien gaunu vis daugiau laiškų, kuriuose žmonės skundžiasi Smegenų veiklos problemomis – vis didėjančiu abejingumu (tai yra nesugebėjimu sutelkti dėmesio, kaupiti mintis sprendžiant kai kurias problemas), sunkumais įsimenant informaciją, fizinis nesugebėjimas skaityti didelių tekstų, jau nekalbant apie knygas. Ir jie prašo duoti jiems kompleksus, kad jie taptų „SvetL“ **programų** dalyviais, *kaip jie tiki*, pagerinti smegenų veiklą apskritai ir ypač atmintį. Ir, kaip bebūtų paradoksalu, ši problema būdinga ne tik vyresnio amžiaus žmonėms, kuriems „smegenų nusilpimas“, o tai, regis, „manoma, pagal amžių“, bet vidutinio ir jaunesnio amžiaus žmonėms. Tuo pačiu metu daugelis net nesidomi, kodėl jiems taip atsitinka – jie automatiškai tai nurašo į stresą, nuovargį, nesveiką aplinką, tokio pat amžiaus ir pan., nors visa tai nė iš tolo nėra priežastis. Tarp mano pažįstamų ir su moksline veikla susijusių žmonių yra tokių, kuriems jau **gerokai daugiau nei 70 metų**, bet jie neturi jokių problemų nei su atmintimi, nei su smegenų veikla. Taigi kokia priežastis? O priežastis, kaip įprasta, yra nežinojimas ir nenoras tai išsiaiškinti, o visų pirma sau kažkuo, su kuo, nepaisant jokių argumentų, niekas kategoriškai nenori sutikti - vadinamajame *nuolatiname, visapusiškame "ryšyje" su informacija*⁶

Mėgstamiausios programėlės

Kitaip tariant, pagreitėjęs smegenų funkcijų praradimas prasidėjo tą labai reikšmingą dieną, kai nusprendėte, kad tiesiog turite nuolatos „bendrauti“. Ir nesvarbu, ar tai daryti privertė darbinė būtinybė, nuovargis nuo dykinėjimo, ar elementari baimė būti „ne lygiu“, t.y. baiminasi būti vadinama juodąja avimi, ekscentriku tarp savųjų. Dar **2008** metais buvo žinoma, kad vidutinis interneto vartotojas perskaito ne daugiau kaip **20 proc.** teksto, sededamas puslapyje, ir visais įmanomais būdais vengia didelių pastraipų! Be to, mano pastebėjimai ir tyrimai, kuriuos pavyko rasti šiuo klausimu, parodė, kad nuolat prie tinklo prisijungęs Žmogus neskaito teksto, o skenuoja kaip robotas – iš visur griebia išmėtytas duomenų dalis, nuolat šokinėja iš vienos vietos į kitą, o informaciją vertina išskirtinai iš pozicijos: "Ar galima kam nors nusiųsti?" - bet ne diskusijos tikslu, o daugiausia siekiant sukelti emocijas animacinio burbuliavimo forma, lydima trumpų „beždžionės verksmų“ SMS formatu. Rašau tai ne norėdamas ką nors įžeisti, o tiesiog konstatuoti faktus. Deja,

man teko susidurti su tokiu požiūriu ir ne kartą paaiškinti daugeliui klubų narių, kurios buvo sukurtos siekiant užtikrinti sklaidą ir erdvės užpildymą informacija. Tačiau atkaklus nenoras sutikti su šiais argumentais, atvirai kalbant, mane nustebino. Štai tyrimas, kurį neseniai atliko gana kompetentinga institucija, „sprendžianti“ šią problemą.

Raudona spalva pažymėtos sritys, kuriose skaitytojo dėmesys užtrunka ilgiausiai. Geltona – nugriebtos zonos. Mėlynos ir pilkos zonos visiškai neįskaitomos.

Tyrimo metu paaiškėjo, kad puslapiai internete, kaip jau minėta, nėra įskaitomi, o perbraukiami per raštą, primenantį lotynišką raidę **F**, t.y. vartotojas pirmiausia perskaito kelias pirmąsias puslapio tekstinio turinio eilutes (kartais net visiškai, nuo pradžios iki pabaigos), tada peršoka į puslapio vidurį, kur perskaito dar kelias eilutes (dažniausiai jau tik iš dalies, neskaitęs eilutes iki galo), o tada greitai nusileidžia į pačią puslapio apačią – žaiūrėti „kaip tai baigėsi“.

Išvada buvo tokia, ir šiandien negalima su ja nesutikti – efektyviausias būdas pateikti informaciją paprastam interneto vartotojui yra parodyti ją apverstos piramidės pavidalu (tai yra pagal principą „kuo žemiau, tuo mažiau“) su privalomu raktinių žodžių paryškinimu, kad masė (kito žodžio nerandu) suprastų, kas svarbu, o kas nelabai, o pastraipoje atskleidžiant ne daugiau kaip vieną mintį – tai yra vienintelis būdas išlaikyti dėmesį puslapyje kuo ilgiau. Jei einant puslapiu žemyn informacijos tankis nemažėja arba, dar blogiau, didėja (kaip, pavyzdžiui, svetainėje **"RMTD"**, iš kurios pagal dizainą turėtų būti „išsemta“ per Klubus sklaidžiama informacija), tuomet tokiuose puslapiuose laikomi tik keli. Ar galima tai pakeisti? Galima. Bet pradėti reikia nuo pačių informacijos platintojų ir pageidautina, kad jie suprastų ką platina. Tai sunkus savarankiškas darbas, tačiau jis atsipirks su kaupu. Ar **SvetL programos** padeda tai padaryti? Taip, padeda. Bet jie padeda tiems, kurie nori žinoti.

Apskritai informacijos kiekis internete yra toks didelis ir tuo pačiu toks tuščias (ta prasme, kad jis yra nenaudingas), kad apie jos naudą apskritai nereikia kalbėti. Tikiu (ir vargu ar kas nors galės man dėl to paprieštarauti), kad internetas apskritai yra išradimas, skirtas mulkinti žmones ir, jei nori, paversti juos debilų mase. Ir liūdnai pagarsėję **„beprotiški patogumai“**, atsirandantys dėl šio nuolatinio ryšio, yra visiškai nesąmonė. Tvirta nuomonė – viskas yra internete. Taip, ten nieko nėra. O jei yra kas nors vertingo, tai viskas arba už pinigus, arba paliekama gabalais ir sukomponuota taip, kad perskaičius informaciją nepasiruošę žmonės (masė) apskritai nebenorėtų skaityti, bet buvo noras, bet ne suprasti, kas parašyta, o tiesiog iškviesti beprotnamį, kad „eiti už juos“. Taip buvo ruošiama, iškraipoma ir internete (kaip suprantate, tyčia) „paliekama“ informacija apie, pavyzdžiui, **A. Hatybovo** kūrybą. Su **N. Levašovu** ne kartą kalbėjome apie tai, kad absoliuti dauguma informacijos internete yra nenaudingos šiukšlės, kurios pateikiamos kaip kažkas absoliučiai būtina. Mano asmeninė nuomonė tokia: internetas yra narkotikas. Kas yra narkotikas? Tai visiškai nenaudingas dalykas, be kurio bet kuris Žmogus gali puikiai gyventi tol, kol „pasistengs“. O kai „pabando“, tada priklausomybė atsiranda visam gyvenimui – kaip narkomanija, kuri negydoma. Todėl nusprendžiau savo svetainėse internete skelbti tik tai, kas gali išvystyti ir suteikti žmogui informaciją jam šiandien

rūpimais klausimais, tam naudodamas įvairius, mano nuomone, vertingus ir, žinoma, už mano atsakomybę, šaltinius. (konkrečių autorių darbai). O kur, iš ko ir ką „pasiskolinau“ – antraeilis dalykas. Pati informacija yra svarbiausia, jei ji gali padėti ar orientuoti žmones šiuo sunkiausiu metu. Autorystė yra antraeilė. Informacijos skolinimasis, arba kaip paprastai vadinamas – plagiatas nėra toks baisus, kaip atrodo. Be jo neatpažintume nė pusės tikrai protingų minčių. Tai padeda autoriui galiausiai suprasti savo darbo vertę ir jam teikiamos informacijos poveikį konkrečioms ir tikriems dalykams žmonių gyvenime. Tačiau pati plagiatu samprata ir viskas, kas su juo susiję, buvo „išrasta“ informacijos sklaidai kontroliuoti pagal Konkrečių smegenų genotipų kūrimo programas.

Blaiviai žvelgiant į klausimą, nesunku pastebėti, kad plagiatu siekiama ne tiek apsaugoti autorių, kiek pridėti jam ambicijų. Bet be to, plagiatas autorystės puoselėjimo kontekste leidžia manipuliuoti skaitytojais – tai, ką parašė gerbiamas pripažintas autorius, skaitoma su dideliu dėmesiu ir suvokiama kaip iš pradžių tiesa, dėl ko galima abejoti. Dėl to norint suvaldyti didelę skaitančių (taigi ir pavojingų) žmonių masę, pakanka kontroliuoti jų garbinamus autorius. O kad tai pavyktų, reikia išryškinti autorius ir išlaikyti jų autoritetą tarp masių. Puikus pagalbininkas čia yra žmogaus ambicijos. Autorius, juos apšildydamas, griežtai laikysis savo autorystės, o skaitytojai, keldami savo ambicijas, savo veiksmus pateisins būtent tokiais autoriniais teiginiais.

Yra ir kita problemos pusė. Koks yra būtinybės griežtai laikytis autorystės ir bausmės už plagiatą paaiškinimas? Paaiškinimas visai valgomas – nevogkite svetimų, išmokite mąstyti ir oriai formuoti savo mintis patys. Tokia vagystė pavojinga tik tada, kai plagijavimas ir autorystė yra svarbūs ir būtini dėl jų pačių reikšmės. Jei tokios sistemos nėra - nėra ambicijų, kurių negali padaryti joks autoriaus nurodymas, nėra neapgalvoto kažkieno idėjų kartojimo ar bereikšmių tekstų ištrynimasis, vilkimas ir numetimas. Ir dar vienas momentas, kuris ir man gali būti gana skaudus - kai mano (ir ne tik mano, bet ir Nikolajaus) tekstai bei jų fragmentai naudojami ne pažinimui (bet kokia jo forma), o savo reikšmingumo didinimui. Skaitytojų akimis neva jo gilus supratimas apie vykstančius procesus ar N. Levašovo kūrybos interpretacija.

Iš tikrųjų vertingai minčiai ar idėjai autorystės visiškai nereikia. Vartojame „didžiųjų žmonių citatas“, remdamiesi jų autoritetu ir išmintimi, tarsi rodydami jų kryptį – sako, jis taip mano, ką jau kalbėti apie paprastus mirtinguosius. Tokioje citatoje autoriaus pavardė yra jos pagrindas, sukuriantis pagrindą pačiam teiginiui. Tačiau mintis, išsakyta idėja turėtų turėti tikrą vertę – ji tampa stimulu, postūmiu savo Smegenų darbui.

Apie tai galima daug rašyti ir galvoti iš abiejų pusių, bet aš laikau savo poziciją šiuo klausimu pagrįsta.

Informacijos suvokimo problemomis skundžiasi įvairaus rango ir specialybių žmonės – nuo aukštos kvalifikacijos universiteto dėstytojų iki skalbimo mašinų aptarnavimo darbuotojų. Ypač dažnai tokius nusiskundimus išgirstu akademinėje aplinkoje, t.y. iš tų, kurie dėl savo darbo pobūdžio yra priversti glaudžiai ir kasdien bendrauti su žmonėmis (dėstyti, paskaityti, laikyti egzaminus ir pan.) – jie praneša, kad ir taip žemas tų, su kuriais bendradarbiauja, skaitymo ir suvokimo įgūdžių lygis, dirbant krenta metai iš metų. Bet, deja, jie **NESUPRANTA VYKSTANČIŲ GILIŲ PROCESŲ**, kalbėdami apie švietimo „žlugimą“, parengtų mokytojų ir tinkamo finansavimo trūkumą. Žinoma, visa tai turi savo vietą, kaip jūs suprantate. Netgi didesni nei trys ar keturios pastraipos tinklaraščio įrašai daugumai jau atrodo pernelyg sunkiai ir varginantys suprasti, todėl nuobodūs ir neverti net elementariai suprasti. Vargu ar yra žmogaus, kuris nebūtų girdėjęs populiaraus tinklo teiginio – „per daug bukų – aš negalėsiu jo įvaldyti“, kuris dažniausiai rašomas atsakant į pasiūlymą perskaityti ką nors ilgesnio nei poros dešimčių eilučių. Pasirodo užburtas ratas - nėra prasmės daug rašyti, nes beveik niekas neskaitys, o perduotos minties apimties sumažinimas veda į dar didesnę ne tik skaitytojų, bet ir rašytojų kvailumą. Dėl to mes turime tai, ką turime – masinį apsvaigimą..

Net ir gerus (anksčiau) skaitymo įgūdžius turintys žmonės sako, kad ištisą dieną besiblaškydami po internetą ir laviruodami tarp dešimčių ir šimtų laiškų fiziškai negali pradėti skaityti net labai įdomios knygos, nes perskaičius tik pirmą puslapį virsta tikras kankinimas. Skaitymas tiesiog „neina“, visų pirma todėl, kad: **a)** neįmanoma priversti savęs nustoti skenuoti tekstą, ieškoti jame raktinių žodžių ir **b)** sudėtinga sintaksė, būdinga daugumai klasikinių, didelio turinio ar mokslui imlių kūrinių, visiškai neįsisavinama, o to visiškai nėra keičiantis telegrafinėmis SMS raugėjimu. Tas pats pasakytina apie tekstus, kuriuos pateikė **N. Levašovas, A. Hatybovas, aš, NII CUS** ir kiti. Dėl to vieną sakinį tenka perskaityti kelis kartus! Tiesiausi žmonės taip tiesiai šviesiai sako: „Aš bjauriuosi savimi“. Bet tai yra tie, kurie pradeda suprasti. Gaila, kad ne visi.

Dėl nuolatinio ryšio su internetu drastiškai prastėja tokie žmogaus įgūdžiai kaip gebėjimas grįžti prie kadais prasmingos informacijos, analizuoti perskaitytą ir sujungti vaizduotę. Dar blogiau, kad 80% atvejų žmonės „eina“ į internetą abejotinų pramogų tikslais arba iš ten semiasi informacijos, kuri turi ne tik nulinę, bet ir neigiamą kultūrinę vertę. Tuo pačiu metu dauguma žmonių (ypač jaunimo) yra taip prisirišę prie savo prietaisų, kad, iškilus grėsmei bent vienai dienai „atjungti“ nuo tinklo, patiria ne tik su panika besiribojančią psichinę depresiją, bet ir tikrą fizinį gedimą. Netiki? Ir pabandykite išjungti kompiuterį ir neįjungti dvi ar tris dienas..

Tie, kurie „išrado internetą“, planavo, kad gebėjimas efektyviai suvokti sudėtingus tekstus, vėliau ir gana greitai skaityti sudėtingą literatūrą taps elito privilegija, prieinama tik ypatingai žmonių kastai (**4xx** genotipas). Ši idėja nėra nauja, nes net Umberto Eco savo romane „**Rožės vardas**“ pasiūlė į biblioteką įleisti tik tuos, kurie sugeba ir yra pasirengę suvokti sudėtingas žinias. O visi kiti galės skaityti tik ženklus ir internetą. Apibendrinant reikia suprasti, kad nėra tablečių, maisto papildų, dietų, smegenų bangų ir pan. tokiu atveju nesugeba sustabdyti Smegenų degradacijos. Ją sustabdyti galima tik vienu dalyku – stabdant visų rūšių ir **KASDIENIŲ** informacijos atliekų patekimą į apdorojimo sistemą **KRAUNANT SMEGENIS NAUDINGA INFORMACIJA**. Šis procesas yra labai sunkus ir daugeliui žmonių visiškai neįgyvendinamas. Traukinys, kaip sakoma, jau išvažiavo. Tačiau nereikėtų pamiršti, kad yra ir **SvetL programų**, kurios, kaip rodo jų taikymo patirtis, daro didelę įtaką šiam procesui, tsu sąlyga, kad Vartotojas nori nutraukti šį užburimą ratą.

Dar kartą paaiškinsiu prieinama kalba. Programėlės, išmanieji telefonai, iPad, planšetiniai kompiuteriai ir t.t., užtikrinantys Jūsų nuolatinį ryšį su informacija internete, Skype, socialiniuose tinkluose, paverčia Jus praktiškai debilų su vangiomis, apatiškomis, vos maščiančiomis smegenimis, **NEGALINČIUS MĄSTYTI IR ANALIZUOTI**. Bet, kaip ir bet kuris narkomanas, tu, žinoma, esi įsitikinęs priešingai – kad šios „muilo dėžutės“ ir per jas bendrauja tuose pačiuose socialiniuose tinkluose, rengia vakarėlius, kuriems dėl bendravimo paprastumo naudojamas Skype, ir kurios vadinamos konferencijomis ir seminarais, jūsų gyvenimą paverčia nerealiai šviesiu, turtingu, patogiu, o jūs asmeniškai – savotiška pažangia būtybe, kuri „*visada yra pažangiausia, visada viską žinanti*“... Šių prietaisų dėka į Smegenis visą parą nuolat plūsta visokios šiukšlės, kurios taip užkemša Smegenis („borto kompiuteris“), kad esi tinkamas atlikti tik primityviausius žemos kvalifikacijos darbelius. Pabrėžiu, ne darbą, o darbelius.. Atkreipkite dėmesį – praėjus tam tikram laikui šie žmonės nebemoka rišliai kalbėti, rašyti ar skaityti – jų kalba yra pririšta liežuviu ir užplūsta parazitiniiais žodžiais. Kažkam ką nors pasakodami, jie sunkiai randa tinkamų žodžių, o ką nors klausydami greitai pameta samprotavimo giją ir pradeda nuobodžiauti, žiovauti ir skaičiuoti varnas. Tiesą sakant, jie visai nemoka rašyti, nes daro klaidų beveik kiekviename žodyje ir net nemoka apytiksliai naudoti skyrybos ženklus. Bet jie „daro šaunias asmenukies (selfie)“ (ir kitų šiukšlių nuotraukų) ir ką nors pasibeldžia **Viber** arba **WhatsApp**. Kaip sakė **CBS naujienų** prezidentas **Richardas Salant**, „*Mūsų darbas yra parduoti žmonėms ne tai, ką jie nori, bet tai, ką mes turime.*“ Iš to padarykite savo išvadas. Na, o kaip užpildyti informacinę erdvę, o kas buvo parašyta aukščiau? Tai galite padaryti internetu, tiesa? Tai įmanoma ir būtina – tol, kol yra ir kol juo naudojasi daugybė žmonių. Turite išvalyti informaciją, su kuria susiduriate, iš visų lukštų

(žinoma, dėl jūsų supratimo) ir padaryti ją suprantamą. Bet **SVARBIAUSIAS DALYKAS ČIA YRA JŪSŲ ATSAKOMYBĖ** už informaciją, kurią skelbiate. Tai sunkus ir kruopštus darbas, tačiau jis pirmiausia suteiks jums pasitenkinimą tuo, ką padarėte. Ir nereikia su niekuo polemizuoti dėl to, ką paskelbėte. Tai yra laiko ir nervų švaistymas. Turite būti pasiruošę, kad visa aplinka, švelniai tariant, jūsų nesupras - nes „neišgirs“ jūsų reakcijos į „kritiką“ jūsų paskelbtai medžiagai ir jūsų komentarų nebuvimą. Ir jie bus praradę galimybę mokyti kitus ir jūs, taip pat - *„kaip ir ką daryti ir ką galvoti apie.“* Jie sakys, kad esate „stogas nuvažaivo?“ ir pan.). Jums nereikia jaudintis. Nedvejok ir pamiršk. Ir neleiskite, kad „avių bandos nuomonė“ jums taptų be galo svarbi.

Atidžiai paanalizavus interneto kūrimo istoriją, tampa akivaizdu – kam ir kieno jis buvo sukurtas. Visa tai įvyko kuriant naują smegenų plovimo įrankį (standartos valdymo sistemos rėmuose) ir sunaikinant Žmogų. Pagrindinis perėjimo prie kitokio interneto paskirties supratimo pagrindas turėtų būti (nuo tada, kai jis buvo sukurtas) ne tik kažkoks administracinių vykdomųjų veiksmų kompleksas, kaip teigia ir aktyviai bando diskutuoti Naujųjų žinių klubų nariai, bet visų pirma, jų Sąmonės ir Proto būsenos pasikeitimas pagal supratimą apie tai, kas vyksta. Visa tai susiję su reikšmingu viso Pažinimo lygio pataisymu. Šis procesas vyksta. Pasakysiu atsakingai: SvetL Programų dalyviams tai vyksta daug greičiau ir efektyviau, tačiau klubo narių veikloje nebus jokių pastabų ir moralizavimo, kiekvieno žingsnio „analizė“ dėl konkretaus įvykio nušvietimo, taip pat „kramtyti“ vieną ar kitą vykstantį procesą. Reikia patiems ieškoti ir rasti tinkamiausią ir efektyviausią informacinės erdvės užpildymo formą, remiantis patirtimi, kuri jau yra sukaupta pačių Klubų ir Klubo narių veikloje. O svarbiausia, kad kiekvienas turi iš naujo išmokyti skaityti knygas. Tikros popierinės knygos. Ar tu supranti? Nežiūrėk į savo muilinę su ekranu valandų valandas užmerktomis akimis, o skaityk knygas. Bus sunku, bet tu pabandyk. Nereikia savęs priverstinai - pirmą dieną perskaitykite pusę puslapio, kitą - visą puslapį, trečią dieną - pusantrą puslapio ir pan. Galbūt kūnas tam priešins visais įmanomais būdais – ir pykins, ir lūžs, ir trauks daryti bet ką, kol smegenys neįsitemps. Bet tu privalai tai įveikti, nes tuomet stosi į eilę norinčiųjų „įeiti į pirtį“. Čia praverčia SvetL programos..

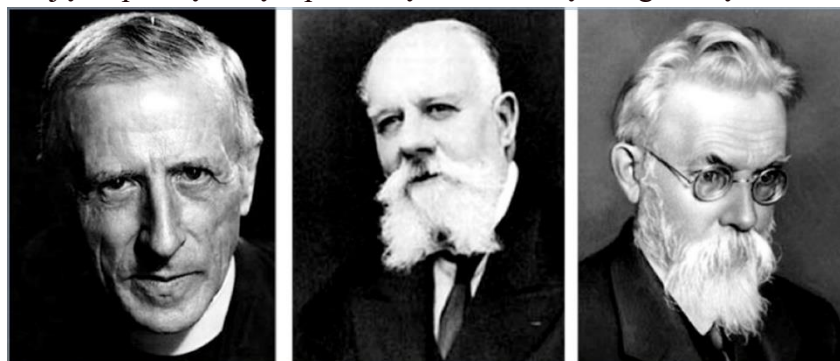
7.5. Kodėl negalima ir kas jau įmanoma

Kas man yra N. Levašovas? Daug kartų po mūsų susitikimo uždaviau sau šį klausimą. Įsivaizduokite: prieš jūsų akis kažkas rankomis sugriebė tuščią vietą ir aštriu judesiu nustumė ją žemyn, tarsi atidarytų langą traukinyje. Po šio judesio erdvėje susidarė skylė, pro kurią **PAMAČIAU IŠ ESMĖS KITOKIĄ TIKROVĘ**. Man būtent taip nutiko, taip „padarė“ Nikolajus. Viskas mane pribloškė iki širdies gelmių. Pamatęs kitą būtybę, supratau, *kad yra kitas pasaulis, kuris yra už įprasto*. Jis toks gražus ir neįprastas, kad jo neįmanoma apibūdinti. Tiesiog nerandu žodžių. Tarsi gyvenau rūke (šiuolaikinė visuomenė gyvena būtent pasaulėžiūriniam rūke) ir staiga pamačiau tai, kas mane iš esmės sukrėtė. Po to tapo neįmanoma gyventi kaip anksčiau. Įsivaizduokite – jei aklam nuo gimimo suteikiama šiek tiek regėjimo – tik lašelis, kad jis pamatytų ką nors mažu matymo kampu ir net be spalvos – jam tiesiog žiūrėti ir matyti bus taip pat įdomu, kaip pažvelgti ir sužinoti apie šį tikrą, bet mums skirtingą pasaulį. Būtent į šią kito pasaulio viziją, glūdinčią už mums įprastų rėmų, reikia stengtis pateikti, nes šiandien gyventi kitaip neįmanoma. Tačiau tam visų pirma reikia Naujų Žinių ir noro mokytis. O „traukinio langą“ atidaryti padės SvetL programos .

Airių filosofas **George'as Berkeley** vienu metu sukrėtė tikslųjų mokslų – matematikos – karalienę. **Jei $1 \times 0 = 0$, jei $2 \times 0 = 0$, paaiškėja, kad $2 \times 0 = 1 \times 0$. Dėl to $2 = 1$.** Matematiką galite išgelbėti uždraudę skaičių dauginti iš nulio. Šiame draudime nėra jokios logikos. Mes tiesiog laikome taisyklę savaime suprantamu dalyku. Matematika draudžia dauginti iš tam tikrų skaičių – o mes nedauginame.

Maždaug po 100 metų anglų filosofas **David Hume** kalba apie tai, kad neįmanoma niekuo pasitikėti. Austrijų matematikas **Kurtas Gödelis**, XX amžiuje įrodęs, kad **MATEMATIKA NĖRA TIKSLUSIS MOKSLAS, UŽBAIGIA** šį reikalą. Bet kurioje, logikos dėsniais paremtoje, sistemoje yra prielaidų, kurių negalima įrodyti ar paneigti remiantis Sistema, kurioje mes visi esame „išauginti, logika. Ryškiausias pavyzdys yra pati logika. Tai galima paneigti tik logikos pagalba, tai yra, išliekant Sistema rėmuose. Iracionalus (intuityvus) teiginys negali išjudinti loginės sistemos, kaip ir atvirkščiai -logika negali išjudinti neracionalios sistemos. Šiandien mes esame arba Senosios, arba Naujosios Sistemos rėmuose, ir vienos sistemos taisyklių negalima (ir neveiks) perkelti į kitą. Net jei matematika nėra tiksli, ką galima laikyti tikru? Bet mes turime sukurti suderinamą iš nesuderinamo - pritaikymui. Paimkite, pavyzdžiui, garsumą. Pažiūrėkite į kambarį, kuriame šiuo metu esate. Protiškai pašalinkite iš jo viską: daiktus, orą, taip pat atomus ir sienas. Atrodo, kad viskas buvo pašalinta. Bet tūris išlieka. Kaip pašalinti išlaisvintą erdvę – tuščio kambario tūrį? Atrodo, kad apimties egzistavimu negalima abejoti. Jis egzistuoja, nepaisant to, ar jame nieko nėra. Tai yra pirminis pasiruošimas suprasti savo „SvetL“ programų „valdymą“ ir per jas, pavyzdžiui, „SvetL-Flora“ kompleksą. Turite išmokti pašalinti iš jūsų sukurto kambario viską, kas nereikalinga (tūrį, tiksliau, dodekaedro pavidalo struktūrą) ir užpildyti šią erdvę tuo, ko norite, arba perduoti, arba įgyvendinti. Ir jūs neturite jaudintis, jei tai neveikia. Viskas priklauso tik nuo jūsų atkaklumo ir atkaklumo Žiniose. Bet jei mintį plėtosime toliau, išvada yra teisėta, esant kitoms sąlygoms, kurios turi būti grindžiamos tikėjimu. Visų pirma, mes turime (esame priversti) patikėti informacija, kurią mūsų smegenys perduoda penkiaais pojūčiais. Pamatai yra sąlyga, kuria reikia tikėti, nes apsižvalgome aplinkui ir matome skirtingus objektus. Tačiau tarp šių objektų ir mūsų visada yra tarpininkai – mūsų pojūčiai (uoslė, lytėjimas, skonis, klausa ir rega). Apie tai gerai savo darbuose rašė N. Levašovas. Mūsų akis gauna informaciją iš išorinio šaltinio ir nerviniais kanalais perduoda ją į smegenis impulsu pavidalu. Jei tiksliau, mes matome ne akimis, o smegenimis. Turite įgyti patirties, kaip „atsikratyti“ aplinkinių objektų vizijos, kai sprendžiate jūsų pateiktos erdvės užpildymo tam tikram suplanuotam veiksmui problemą. Tačiau yra vienas mažas „bet“. Šis „bet“ reiškia noosferos⁷ sampratą ir tai, kaip šiandien keičiasi jos savybės..

„Noosferos“ sąvoką pasiūlė *Sorbonos matematikos profesorius Edouard Leroy (1870–1954)*, aiškindamas ją kaip „mąstantį“ apvalkalą, suformuotą žmogaus sąmonės.

Noosferos „tėvai“: jėzuitų paleontologas **Pierre Teilhard de Chardin** (1881-1955); matematikas ir katalikas modernistas **Edward Leroy** (Edouard Le Roy, 1870-1954); geochemikas, rusų kosmizmo atstovas **Vladimiras Ivanovičius Vernadskis** (1863-1945).

Šiuo metu noosfera suprantama kaip visų Žemėje gyvenančių būtybių (taip pat ir žmogaus) buveinė. Apie V.I. Vernadskį reikia pasakyti atskirai, norint judėti į priekį. Ir tikriausiai geriau, giliau ir teisingiau nei **A.M. Hatybovo** straipsnyje "**Kokioje aplinkoje mes egzistuojame?**" apie tai pasakyti neįmanoma.

Tobulėjimą turėtų lydėti „naujos žinios“, kurios turėtų priklausyti tik tiems, kurie buvo laikomi „išrinktaisiais“. „Išrinktiesiems“ buvo parengta mokslinė bazė, nepamirštant, kad šūkis

„nežinojimas yra valdžia“ buvo pagrindinis moksle, kuris yra bendras visiems. Reikia pripažinti – vienas pagrindinių tokio „mokslo“ dirigentų buvo **V.I. Vernadskis**. Vernadskio kūrybinių vertė slypi tame, kad jam pavyko **VISAS KLIŪTIS SUJUNGTI ir MOKSLĄ** nunešti taip toli, kad grįžti jau buvo neįmanoma. Žemėje nebuvo tokių genijų, kurie taip meistriškai būtų nuvedę mokslą į džiungles. Sumanus Vernadskio darbas turėjo būti palaikomas iki visiško Ebrų SU vykdomos programos užbaigimo ir niekas neturėjo žinoti Valdymo sistemos tikslus, priemonės ar galimybes.

Eikvoti energiją neegzistuojantiems tikslams pasiekti, išsklaidyti bandymus išsiaiškinti tikrąją reikalų padėtį, padidinti avių skaičių tarp mokslininkų – visa tai Vernadskis sugebėjo įteigti visam mokslo pasauliui. Ir visai ne veltui Leninas atkreipė dėmesį į didžiulę mokslo svarbą – mokslo, kuris buvo patikėtas Vernadskui. Vernadskis, skirtingai nei Leninas, nerengė žmogžudystės, genocido, naikinimo, tačiau labai kompetentingai **SPRENDĖ PAGRINDINĮ UŽDUOTĮ – SUNAIKINTI MOKSLĄ**. Beje, klausimai, susiję su tokios sąvokos kaip „plagiatas“ įvedimu, buvo pristatyti ir išpopuliarinti būtent iš jo teikimo. Tai yra tai, ką mes šiandien „išpajiniojame“. Žmonija bus dėkinga Vernadskui, kaip „visų laikų ir tautų genijui“, už kūrybišką požiūrį sprendžiant pagrindinę užduotį – užtikrinti tikrojo mokslo naikinimo programos saugumą. Ir ši užduotis buvo įvykdyta garbingai. Toliau straipsnyje keletas citatų iš knygos „V.I. Vernadskis. Gamtininko filosofinės mintys“ (Maskva, Nauka, 1988, SSRS mokslų akademijos leidimas). Duota tam, kad neskambėtų aistringi kaltinimai (su visišku nesusipratimu) fantastika ir neatsakingumu.

„Ir paaiškėjo, kad mes neturime gilesnio teorinio pagrindo visoms aplinkosaugos priemonėms nei V.I. Vernadskis apie biosferą ir jos virsmą noosferą“ (p. 4)

„Ir jis (Vernadskis) padarė išvadą, kad jo noosferos doktrina atitinka marksistinę mokslinio socializmo doktriną, o noosferos ateitis yra glaudžiai susijusi su komunistinių įsitikinimų plitimu.“ (p. 13).

„Mat biosfera yra vienintelis žemiškas apvalkalas, į kurį nuolat skverbiasi kosminė energija, kosminės spinduliuotės, bet visų pirma tai – Saulės spinduliuotė, kuri palaiko dinaminę pusiausvyrą, organizaciją: biosfera yra gyva medžiaga.“ (p. 23).

Išradingas V.I. Vernadskis:

„Evoliucinis procesas... sukūrė naują geologinę jėgą – mokslinę socialinės žmonijos mintį“ (p. 27).

„Mokslinės minties ir žmogaus darbo įtakoje biosfera pereina į naują būseną – noosferą“ (p. 27).

„Nėra teorijos, tikslaus mokslinio šio fundamentalaus reiškinių paaiškinimo planetos istorijoje“ (p. 29).

„Noosferos sukūrimas iš biosferos yra natūralus reiškinys, gilesnis ir galingesnis už žmonijos istoriją“ (p. 35).

„Iš tikrųjų ši žmogaus vienybė, jo skirtumas nuo visų gyvų būtybių, nauja gyvo organizmo galios forma biosferoje, didesnė nei visų kitų organizmų nepriklausomybė nuo jo sąlygų yra pagrindinis veiksnys, kuris galiausiai išryškėjo geologiniame evoliuciniame noosferos kūrimo procese“ (p. 42).

„Pagrindinė noosferos geologinė jėga yra mokslo žinių augimas“ (p. 49).

„Pirmą kartą iškeliamas uždavinys mokslo žinias skverbti į visą žmoniją“ (p. 50).

„Mokslinės kūrybos kryptis yra jėga, kurią žmogus naudoja biosferai, kurioje jis gyvena, pakeisti“ (p. 57).

„Nors žmogus yra geologiškai paviršutiniškas reiškinys viename iš žemės plutos apvalkalų, naujas geologinis veiksnys, negalima prieštarauti šio veiksnio įvedimui geologiniams vienetais kartu su stratigrafiniais ir tektoniniais vienetais.“ (p. 58).

„Jei nesusiformuotų žmogaus smegenys, biosferoje nebūtų mokslinės minties, o be mokslinės minties nebūtų ir geologinio efekto – žmonijos vykdomo biosferos pertvarkymo“ (p. 59)

„Po žmogaus pasirodymo biosferoje praėjo dešimtys tūkstančių kartų, kol jo pasireiškimas tapo pastebimas“ (p. 61).

„Prie anksčiau žinomos žmogaus gyvenimo srities (noosferos), kurioje mokslas vystėsi iki šiol, buvo pridėtos dvi naujos, smarkiai nuo jos skiriasi - Kosmoso platybių pasaulis ir atomų pasaulis, bei jų branduoliai...“ (p. 74).

„E. Rutherfordas teisingai nurodė, kad šiuolaikinė fizikos raida, pakeitusi mūsų pasaulėžiūrą, ... yra 9/10 dėl radioaktyvumo“ (p. 78).

„Kaip matėme, geologiškai dabar išgyvename proto karalystės atsiradimą biosferoje, kuri kardinaliai pakeičia jos išvaizdą ir struktūrą – noosferą“ (p. 127).

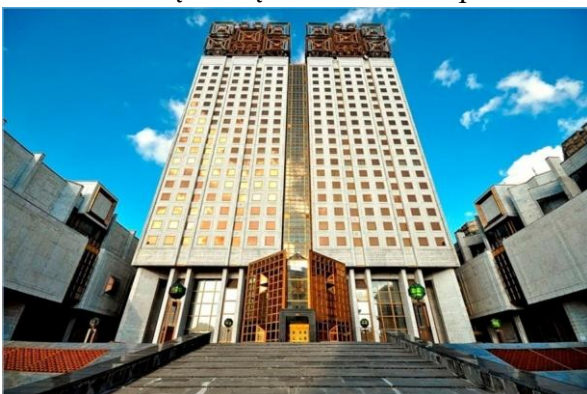
„Gyvieji organizmai, turintys medžiagų apykaitą, susikuria savo cheminę elementariąją sudėtį...“ (p. 177). (***** Kvailesnės formuluotės niekur kitur nerasite *****)

„Empirinis apibendrinimas, kai jis tiksliai išvedamas iš faktų, nereikalauja patikrinimo“ (p. 283).

„Iki šiol mokslo žinios žmonių nepalietė“ (p. 396).⁸

Čia pacitavau tik mikroskopinę dalį esminių V.I.Vernadskio mokymų iš A.Hatybovo straipsnio. Apie Vernadskį kalbėjau ir su N. Levašovu, kuris išsakė savo nuomonę apie šį žmogų ir jo vaidmenį moksle, tačiau ji mažai kuo skyrėsi nuo A. Hatybovo vizijos. Vernadskį galima cituoti be galo, teoriją sustiprinant savo pastebėjimais.

Egzistuojanti mokslo piramidė buvo kuriama ne vieną šimtmetį, ir tokiu epochiniu laikotarpiu (perėjimas į naują erą ir naują programą) prasminga atsigręžti atgal ir panagrinėti šią piramidę, nes ji tiesiog pasirodė be pamato. Iki šiol oficialiai iš visų tribūnų svarsto ir sako įvairaus lygio „vadai“, tarp jų ir „pirmieji“ asmenys, kad joks mokslas negali vystytis be kariuomenės įsakymų (MIC). Šiandien tai patvirtina faktas, kad mokslas ir karinis-pramoninis kompleksas buvo sujungti vienu principu. Taigi **MOKSLAS TURĖTŲ VEIKTI TIK KARUI** arba sunaikinimui, tai yra, kurti naujus ginklus, išgaunant naujus duomenis modifikacijoms. Vadovai mano, kad jos kūriniui nėra ir niekada nebus autorių teisių – visos teisės priklauso tik kariniam-pramoniniam kompleksui. Kyla pagrįstas klausimas – kaip tada buvo galima išsaugoti A.

Hatybovo ir N. Levašovo darbus, iš kurių galima nemažai „pasemti“ šia kryptimi (jei, žinoma, pradėsi suprasti). Taip, jie tiesiog netilpo į esamą „mokslo“ (žinojimo) piramidę. Jų supratimui buvo reikalingos kitos Žinios, tačiau nė vienai iš aukščiau išvardytų struktūrų jos dar nesuteiktos. Kodėl jie nedavė ir neduos - išsiaiškinsime šiek tiek vėliau. Piramidės struktūra žinoma, anksčiau buvo tik vienas papildymas - visi kūriniai, padaryti už piramidės

kontūro ribų, pirmiausia tapo KGB nuosavybe, o tik tada buvo bandomi piramidei. Autoriaus čia nebereikėjo.

Šiandien piramidė prarado harmoniją, atsirado daug mutantų kaip **Vidaus reikalų ministerijos akademija** (absolventas turi šaudyti taisyklingai). Bet esmė nuo pavadinimo nesikeičia, o visos akademijos laikosi to paties pagrindo.

Daugelis autorių pasirodė su kūriniais, kuriems anksčiau net nebuvo leista patekti į institutą iš patrankos šūvio, o tiesiogiai išsiųsti į psichiatrijos ligoninę. Tokiems autoriams buvo įkurtos akademijos, kuriose kūriniais naudojamas tas pats pagrindas, tačiau jie patys neturi mokslinės vertės. Pagrindas – daktaro disertacijos ir individualios publikacijos. Beje, daugelyje tokių akademijų galima gauti daktaro laipsnį (doka – Toros vertėjas) atidarius prekybinį kioską. Todėl, kad beprotiški darbai (pavyzdžiui, torsioniniai laukai) nepatektų į įprastą mokslo aplinką, buvo sukurta komisija kovai su pseudomokslu. (Komisija sudaryta 1998 m. RAS akademiko V. Ginzburgo iniciatyva). Bet apie tikrąją šios komisijos esmę N. Levašovas labai gerai kalbėjo susitikimuose su skaitytojais.

Taigi pati Mokslų akademija, Vidaus reikalų ministerijos akademija, Teisės akademija, Medicinos akademija ir t.t. įsikūrė ir taikiai sugyvena ant tų pačių pamatų. Bet jei vieną gražų rytą paaiškės, kad piramidė neturi pagrindo ir viskas eina link to, tada ji išnyks kartu su visu užpildu.

Mokslo pagrindas yra bet kokio tyrimo pagrindas arba instrumentinė bazė. Kokia instrumentinė bazė, toks ir rezultatas. Šimtmečių senumo mokslo raida lėmė tokią instrumentinę bazę.

Pagrindas yra *arklio galios, periodinė lentelė, Boro atomas (ir jo modifikacijos kvantinėje mechanikoje)*. Beje, šviesos tankis taip pat matuojamas arklio galiomis.

Tarkime, kad bet kurio Noosferos sluoksnio gardelės struktūra pasikeitė. Sustos kompiuteriai, elektroninės grandinės atrodys kaip metalo laužas ir pan. Kaip šiuolaikinis mokslas paaiškins vykstančius pokyčius? Jau būta pranešimų apie pasaulio pabaigą, Žemės apvertimą, masines katastrofas ir kt.

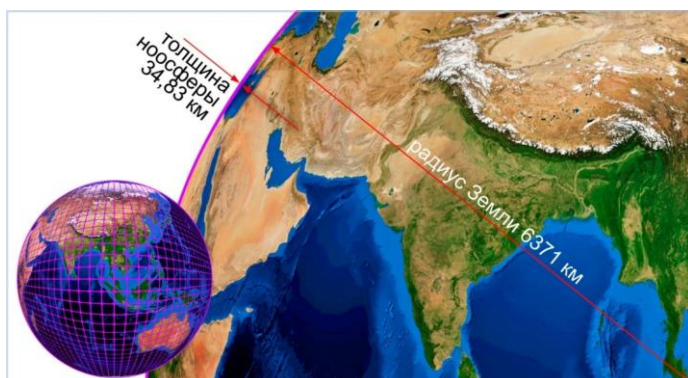
Taip pat žinoma, kad Žemėje kilo potvynis. Kokios yra šios gamtos užgaidos ir kada jos pasikartos (ir kokiomis aplinkybėmis)?

Kas yra NSO?

Paprasčiausias klausimas – kas yra vanduo?

Nėra žinių srities, kurioje **ŠIUOLAIKINIS MOKSLAS NETURĖTŲ ATSAKymo Į** iškeltą klausimą, **IŠSKYRUS DIEVIŠKĄJĄ PRADŽIĄ**. Tačiau grįžkime prie Noosferos, bet kiek kitaip interpretuodami.

7.6. Noosfera – ką reikia žinoti

Palyginti su Žemės spinduliu, noosferos storis yra nereikšmingas – 7,45 km iki Žemės centro (nuo paviršiaus lygio) ir 27,36 km nuo Žemės centro (nuo jūros lygio). Galite įvertinti noosferos tūrį. Teorinis Žemės plotas yra 510,2 milijono km^2 , atsižvelgiant į reljefą, Žemės plotas yra 512 milijonai km^2 , o šis skaičius sutampa su Žemės kodu. Pavyzdžiui, Marso kodas yra 480, bet išorinis Marso paviršiaus plotas nesutampa su Marso kodu; kadangi kodas ir paviršiaus plotas turėti sutapti, galima daryti prielaidą, kad Marsas turi daugiau nei vieną paviršių (t.y. Marsas turi turėti ir vidinius paviršius). Noosferos tūris yra maždaug 17817,6 milijono km^3 . Tai yra būtent sfera, tiksliau, daugiasluoksniai sferoidai, kur kiekvienas sluoksnius turi tam tikrą informacijos struktūrą. Šis sferoidas yra gana plonas (palyginti su Žemės spinduliu), o bet kokie trikdžiai bet kuriame sferoido sluoksnyje iškraipo visos noosferos informacinės struktūras. Noosfera yra apsaugota ir gana patikimai tiek iš viršaus, tiek iš apačios. Žemiau yra Hartmano tinklelis, kuris neleidžia keisti atmosferos elektromagnetinio pagrindo. Šis tinklelis susidaro susikertant magnetinio, elektrinio ir gravitacinio lauko linijoms, kurios sudaro Žemės „skeletą“ (arba formą, panašią į Žmogaus limfinę sistemą). Viršuje - toroidinis magnetinis laukas, kuris yra bet kokių išorinių iškraipymų spąstai, ir ozono sluoksnius, poliarizuojantis kietą elektrinių ir magnetinių bangų spinduliuotę. Noosfera nėra savaiminio formavimosi produktas, nes akivaizdus vidinės struktūros dirbtinumas. Būtent noosfera buvo sukurta biosistemų **vystymuisi ir gyvavimui Žemėje** (klausimas dėl vienaląsčių organizmų panaudojimo vertikaliai noosferos pagrindui formuoti čia neliečiamas). Bet noosferos apsauginio mechanizmo konstravimo dirbtinumas akivaizdus jau vien dėl to, kad bet kokie Žemėje vykstantys pokyčiai **NEĮTAKOJA PAGRINDINIŲ NOOSFEREOS GYVYBINIŲ KOMPONENTŲ** – pavyzdžiui, oro slėgio, drėgmės, temperatūros.

Niekas niekada nepagalvojo apie hidrometeorologijos centro darbuotojų kone kasdien sakomą frazę – „ciklonas atnešė temperatūrą“. Tai tos pačios eilės frazė – „pasirodo vėjas, nes medžiai siūbuoja“. Jo suvokimas pakreipia sąmonę link noosferos egzistavimą garantuojančio šaltinio paieškos.

Iš daugiau nei šimto Žemėje gyvenančių žmonių genotipų parinksime genotipą, kurį saugo judesių koordinavimo sistema. Klasifikavimo lentelėje toks genotipas žymimas kodu 64.000000 arba tiesiog **64**. Panagrinėkime šio genotipo statistinius parametrus.

Nr.	Pavadinimas	Min	Norm
1	Smegenų ryšio dažnis, oktava	248.12501250	480 000 000
2	Smegenų ląstelės magnetinės deklinacijos kampas, laipsniai	23 840	19 640
3	Kūno sritis	2,16 m ²	2,16 m ²
4	Svoris, kg	62	64

5	Smegenų komunikacijos magnetinis laukas, W / m ³	6,4 * 10 ⁻²¹	9,6 * 10 ⁻²¹
6	Mikroelementų skaičius	216357	484264

64 genotipas yra daug dydžių pranašesnis už bet kurį kitą. **64** genotipas, turintis ryšio dažnį, atitinkantį Žemės kodą, **GALI ANALIZUOTI BET KOKIĄ INFORMACIJOS MATRICĄ**, (bet kurio genotipo), o taip pat, naudojant laiko faktorių, atlikti pakaitalus informacinėse matricose. Retai tokių pakeitimų atvejai buvo pastebėti prieš pasirodant 64 genotipui (pavyzdžiui, hipnozė), tačiau žmonės, galintys tai padaryti, paprastai yra psichiškai nestabilūs ir visiškai patenka į profesoriaus Lombroso, dr. Kinsey ir Klimovo klasifikaciją. Todėl į ypatingus atvejus, tokius kaip, pavyzdžiui, atvejai iš Wolfo Messingo gyvenimo, galima nekreipti dėmesio – ypatingi atvejai neturėjo įtakos noosferos informacinei struktūrai – ja pasinaudojo tik iš dalies, nepažeisdami ir neįvesdami iškreipimų į jo ciklus noosferos gyvybės palaikymo sistemoje. Skirtingai nuo visos ankstesnės Žemės istorijos, genotipo atsiradimas nuo **64 iki 72-74 SU GALIMYBĖS PAKEISTI NOOSFEROS MATRICŲ STRUKTŪRAS**, **apima VISĄ INFORMACINĘ noosferos KONTROLĘ**. Iš kur atsirado šie genotipai (nuo 64 iki 72-74), taip pat jų funkcinė paskirtis – man šiandien, deja, lieka paslaptis... „*Iš patikimų šaltinių*“ žinau, kad *A. Hatybovo Smegenys buvo virš 64 m. , na o N. Levašovo Smegenys yra daug aukštesnės, kas leido jiems kurti tai, ką darė, kiekvienam sprendžiant savo problemą*. Vadinamieji „stebuklai sietelyje“, kaip juos pavadino Levašovas, buvo noosferos keitimo konkrečioms tikslams galimybių raidos etapai. Tai galite suprasti atidžiai perskaitę pirmuosius du „**Mano sielos veidrodis**“ tomus.

Išskleisiu „paslaptį“, kurią mažai kas suprato. Iškart po Nikolajaus mirties buvo paskelbta informacija, kad jis iki tam tikro laiko slėpėsi tekstuose taškais. Visa tai dažniausiai yra N. Levašovo Smegenų (Esmės) galimybių „išdirbimo“ aprašymas, prieš sprendžiant globalesnes problemas. Tiems, kurie supranta, tai yra smegenų veiklos didinimo sekos etapai, jei, žinoma, „apsilankėte“ **pirtyje** ir ten buvo atliekamos visos „procedūros“, o svarbiausia, jei turite galimybę padidinti kažkas. Tiesa, dabar gali būti ir kitų „didėjančio“ aktyvumo pavyzdžių, ir ne tik smegenų veiklos. Praėjus penkeriems metams po Nikolajaus mirties, apie jį išleidžiama „atsiminimų knyga“, kurią autoriai įvardija kaip viso savo gyvenimo kūrinį, tačiau tai labai arti tiesos, nes dėmesingas skaitytojas nesunkiai sužinos, ką knyga neša savyje, apie ką ji pasakoja ir kaip. Noriu pastebėti, kad šiame „pasakojime“ daug informacijos „pasiskolinta“ (tiesiog pavogta) iš mano straipsnių ir šios pirmojo leidimo knygos. Aš nesu prieš skolinimąsi ir naudojimą. Esu prieš tai, kad dėl šios informacijos vadinamieji „autoriai“ bando išpūsti skruostus ir demonstruoti savo reikšmę tiek suvokdami dabartinius procesus, tiek interpretuodami Levašovo kūrinį, neturėdami nei padoraus pagrindinio išsilavinimo, nei suprasti, ką šie darbai nustato. Na, nekalbėkime apie technologijas. Visa tai tik apgaulė. O niekšybė yra naudojimas savo nereikšmingumu! Turbūt neverta gilintis į šią temą. Tai labiau aktualu atsižvelgiant į dabartines problemas ir pasiekimus, tačiau mūsų tyrimams ir žinioms apie tai, kas vyksta, tai yra nereikalinga. Tęskime – nustatomi pagrindiniai šių genotipų (dažniausiai 64 genotipo) parametrai (netiesioginiais duomenimis):

a) buvo atliktas biologinis susiejimas pagal maksimalų **Žemėje** gyvenantį genotipą - **56** ;

b) smegenų funkcijos išplečiamos tiek, kad, remiantis Darvino mokymu, apie jokią mutaciją negali būti nė kalbos, nes Žemės gyvybės palaikymo sistema yra sureguliuota optimaliam gyvos ląstelės egzistavimui esant šiems atmosferos parametrams .

Nr.	Pavadinimas	Min	Max
1	Slėgis, hPa	999	1038
2	Drėgmė, %	19	99
3	Temperatūra, ° C	-34	+41
4	Junginių skaičius atmosferoje	1024	1025
5	H7 kiekis geriamojo vandens sudėtyje, %	12.4	100
6	H8 kiekis geriamojo vandens sudėtyje, %	0	0,72
7	Noosferos elektrinis laukas, voltas * m ²	-	1052
8	Magnetinis laukas Noosphere, voltas / m ³	-	1048
9	Geriamojo vandens kiekis (bazė H6), %	98	110
10	PH parametras	7.4	5.6

Jūros vanduo (H6) neturi H7 struktūros ir nėra laikomas geriamuoju vandeniu. Per pastaruosius (2013–2015 m. ir vėlesnius metus) buvo pastebėti šie pokyčiai:

Nr.	Pavadinimas	Min	Max
1	Slėgis, hPa	966	999
2	Drėgmė, %	10	99
3	Temperatūra, ° C	-42	+46
4	Junginių skaičius atmosferoje	1018	1018
5	H7 kiekis geriamojo vandens sudėtyje, %	8.31	8.56
6	H8 kiekis geriamojo vandens sudėtyje, %	0.12	1.62
7	Noosferos elektrinis laukas, voltas * m ²	-	1043
8	Magnetinis laukas Noosphere, voltas / m ³	-	1054

9	Geriamojo vandens kiekis (bazė H6), %	61	75
10	PH parametras	6.88	4.31

Pažymėtina, kad šiuo laikotarpiu *genotipų skundų dėl blogos sveikatos nebuvo* - slėgiui nuo normos 1013 hPa sumažėjo 15 vienetų. Tokį mažėjimą jaučia genotipų atstovai, kurie turi daugkartinį ryšį tarp širdies ir smegenų (tokių žmonių Žemėje yra apie 62 proc.), tai vadinamieji „branduoliai“. Tačiau nebuvo pranešimų apie masinį širdies vaistų išnykimą ar masinį vartojimą. Tai reiškia, kad **INFORMACINĖ PARAMA BUVO PAŠALINTA** noosferos struktūrose būtent reaguojant į išorinius pokyčius. Kadangi genotipo atkūrimo joninės transformacijos po perkėlimo turi turėti griežtai nurodytus parametrus, nė vienas Žemėje gyvenantis genotipas negali būti sulankstytas ar išplėstas pagal pirminius paskutinėje lentelėje pateiktus duomenis.

Staigus elektrinio lauko sumažėjimas ir magnetinio lauko padidėjimas gerokai pakeitė visą noosferos struktūrą, o **PIRMIAUSIA INFORMACIJA**. Tai suprasti yra nepaprastai svarbu. Nebuvo cunamių, taifūnų, stipraus vėjo, o paros svyravimai, pavyzdžiui, slėgio, siekė iki 30 vnt. Kadangi informacijos matricų saugojimo sistema yra sukurta ant didelės oktavos **magnetinio lauko (64 oktavos)** ir saugojimo būdas atitinka **spalvų diapazoną (8 spalvos)**, nuskaitant ir keičiant informacijos matricas, greičiausiai buvo taikomas superpozicijos principas, naudojamas skaidant baltą spalvą (**šiuo atveju tonas NA - naikinimo tonas**), **KAS LEIDO PAŠALINTI GENOTIPŲ (ir ypač 4XX) ATSAKYMUS SU INFORMACINIŲ LAUKU**. Štai kodėl šiandien pastebime visų tų, kuriuos anksčiau laikėme atsakingais, veiksmų ir sprendimų priėmimo neadekvatumą. Nereikia sakyti, kad nesant grįžtamojo ryšio, noosferos gyvybės palaikymo sistema lieka be informacinio palaikymo normaliai atkurti, tačiau atkūrimo metu, žinoma, visų pirma bus sunaikintos 64 genotipų informacinės matricos, kadangi noosferos normos parametrai nėra jų norma jonų grandinės transmutacijai pereinamojo proceso metu, o magnetinių ir elektrinių laukų atkūrimas visiškai blokuoja informacinį ryšį net tarp 64. Tai turėjo įvykti iki 2012 m., taip būtų sunaikiną rimtą kliūtį galutinai įgyvendinti planavusi Ebrų sistema.

Tačiau iki paskutinės akimirkos **NEBUVO PASTEBĖTA JOKIŲ ŽEMĖS GYVYBĖS PALAIKYMOS SISTEMOS TRUKDŽIŲ**. Be to, metinis ciklas buvo stebimas normalios noosferos būklės sąlygomis. Tačiau dėl staigios noosferos struktūros „pablogėjimo“, pagrindinių atmosferos parametrų pasikeitimo vykstant jonų transmutacijos procesams būtent **4XX** (neatsižvelgiant į Žemės gyventojų būklę), **yra rimtas neigiamų reiškinių skaičius**: maiste pastebimai padaugėja laktozės, stroncio, daug greičiau padaugėja hipoglikemijų ir diabeto, širdies ir kraujagyslių ligų, vadinamųjų **AIDS IR SUNKIŲ KASOS LIAUKOS LIGŲ**. Pasikeitė metinio ciklo sąlygos – balandį augalų augimo nepastebėta ir kt. Kol kas nežinoma, kokioms gyvybės formoms skirti normalios noosferos struktūros pokyčiai (**nuo 62 iki 72-74**), tačiau faktas, kad **tai negali trukti ilgai, jau aišku**. Todėl visi **SvetL programų pakeitimai**, susiję su tuo, kas išdėstyta aukščiau, yra objektyvūs. Be to, pačių „SvetL“ programų efektyvumas palyginti, pavyzdžiui, su 2011 m., padidėjo beveik eilės tvarka (jei toks palyginimas tinkamas). O kompleksai „SvetL-Flora“ kiekvienais metais tampa efektyvesni sąveikaujant su noosfera ir pačiais augalais, nes „sugeba“ reaguoti į vykstančius noosferos pokyčius, taip „apsaugodami“ augalus nuo staigių pokyčių, kurie stebimi keičiantis florai ... Beveik visa tai jau įrodė **SvetL programų ir kompleksų SvetL-Flora taikymo rezultatai**.

7.7. Informacijos palaikymo simboliai

Sustabdoma informacinės paramos ir informacijos gavimo tolesnei plėtrai transformacija į galimybę naudoti Naująsias technologijas. Čia kalbu apie naujausias technologijas, kurios jau sukurtos, bet dar nepritaikytos. Tai netaikoma SvetL technologijoms, kurios iki šiol buvo „paleistos“ ir „taikant suderintos“ su Naująja valdymo sistema. Todėl jų efektyvumas tik didėja. Ir ji auga žmonių gyvybės palaikymo sistemos pokyčių fone, kurie anaipol ne visada teigiamai atsiliepia esamai žmonių sveikatos būklei. Tai objektyvus veiksnys, kurį pateisinsiu ateityje. O informacinės paramos transformacijos sustojimą lemia tai, kad, deja, išorinės sistemos valdymas vis dar siejamas su uždaros informacijos erdvės simbolika, kuri neleidžia panaudoti žinių, viršijančių komunikacijos oktavų simboliką. Kalbame apie tai, kad simbolika vis dar turi didelę reikšmę nustatant, kas vyksta pasaulyje, natūraliai per šios simbolikos nešėjus.

Simboliai ir ženklai, perkelti iš Nikolajaus Levašovo

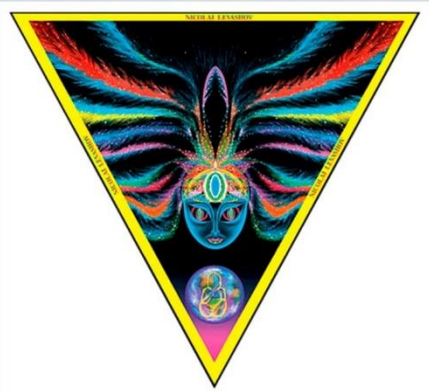
Žinios yra struktūrizuota informacija, išreikšta ženklų ir turinti tam tikrą reikšmę).

Nikolajaus Levašovo ženklelis

„Neiššifruosiu“ žiedų, kaip Ženklų, ir šio Ženklo

simbolikos. Tegul kiekvienas iš savo žinių ir supratimo tai daro pats. Galiu pasakyti tik viena – vadinamasis trikampis, kaip struktūra, yra Žinios – nuo pradžios (apatinės smailės) iki maksimumo – viršutinės juostos. Tačiau prisotinimas (paveikslėlis) trikampyje yra simbolika, nurodanti, kur, kaip kam ir iš ko gauti šią informaciją, kad ji taptų jūsų žiniomis. Bet iš pradžių reikia paimti (gauti) informaciją iš to, kuris yra šio ženklo nešėjas (savininkas).

Tačiau tęskime. Smegenų 4XX genotipų atstovų veiksmai jau tapo automotoriniais. Taigi jų senovinė slaptoji simbolika, kaip jau sakiau: „**Gyvate graužia uodegą iki pražūties**“, – atliekama ir tik jų pačių ir prieš juos!

Koks yra atvirų simbolių naudojimo pavojus šiandien? Perskaitykite - naujausių technologijų, pagrįstų Naujomis žiniomis, įdiegimą ir pritaikymą, kaip pavyzdį, „SvetL“ programas visapusiškai naudojant ne tik dėl asmens atkūrimo, bet ir tais klausimais, kuriuos jau aprašiau apie smegenys. Jei šios technologijos taps prieinamos tiems, kurie vis dar yra „valdžioje“, bet, kaip matome, jau tapo neadekvatus suprasti, kas vyksta, ir priimti sprendimus, tada to pasekmės gali būti katastrofiškos. Tai praktiškai neįmanoma, nes SvetL technologijos yra „pririštos“ prie ženklų (simbolių), o **ŽENKLAI yra VIENA IŠ TECHNOLOGIJŲ KOMPONENTŲ** visumos. Štai koks išmintingas buvo Nikolajus Levašovas, kurdamas šias technologijas. Vis dėlto

nusprendžiau apie tai parašyti, nes kokių tik nesąmonių neneša jo naujai iškepti „biografai“ ir „ekspertai“, tame tarpe ir dėl simbolių bei ženklų, kurie priklauso ir kuriuos sukūrė Levašovas, bandydami jį iškraipyti ir pakeisti, neturėdami su tuo visiškai nieko bendro ir net nematę jų realiame

gyvenime. O teiginys, kad būtent taip atrodo N. Levašovo Esmė (žr. Levašovo ženklą), tik byloja apie visišką „rašytojų“ neraštingumą ir nemokšiskumą. Išvada – nėra prasmės tvarkytis su praeitimi, kuri neturi ateities! Parodžiau jums visą atvirą simboliką ir Levašovo ženklus (nors yra ir uždara simbolika), **KITO NĖRA IR NEGALI BŪTI**. Tačiau yra ir jo Paveikslai, bet tai jau kita istorija.

Vienu metu bandymas naudoti atvirą simboliką (net ir iškreiptą) paskatino Vokietiją gana sparčiai išauginti mokslinį potencialą (iki atominės bombos sukūrimo). To pasekmės žinomos. Bet čia noriu sutelkti dėmesį ir į laikiną, kaip sako B. Makovas, įvykių (procesų) tėkmę. Kiek laiko užtruko (žemišku supratimu) nuo pradžios iki įgyvendinimo. Tiesą sakant, tai skirta tiems, kurie jau supranta, kas vyksta šiandien, bet nori, kad viskas įvyktų rytoj ar bent jau poryt. Nenagrinėsime informacinių komunikacijų raidos istorijos ir būdų, kaip ieškoti šiandieninių sprendimų Naujų žinių ir jomis remiantis Naujųjų technologijų (su žibintu dienos šviesoje) „kūrybos“ ir taikymo klausimais. Atkreipiu dėmesį, kad šiandien šiuolaikinis mokslas remiasi ta matematika ir atitinkamai fizika, chemija ir kt., **KURIE BUVO SUTEIKTI KAIP APOKRIFAI**. Sukurtas matematinis aparatas ir žinių sistema neleidžia išskleisti viso „lokomotyvo“ taip, kad judėjimas būtų derinamas su noosferos informacine atrama. Taigi, pavyzdžiui, Maskvos valstybiniame universitete jie ruošia matematikos technologus, kurie yra pasirengę skaičiuoti (kaip ant konvejerio) ir įrodyti bet ką, remdamiesi sukauptomis žiniomis, kurios laikomos nepajudinamomis ir neklystančiomis. Bet kokios naujos žinios, kurios netelpa į šiuolaikinę paradigmą, yra atmetamos (arba pavagiamos būsimoms disertacijoms). Šią temą nuolat lieté ir **N. Levašovas, ir A. Hatybovas, ir daugelis kitų, tarp jų ir aš**. Taigi, šiuolaikinės pagrindinės žinios yra paremtos šiais „ramsčiais“:

1. Matematika

- 4 aritmetiniai, šaknies, logaritmo, integralo, diferencialiniai veiksmai;
- 11 vektorių simetrija;
- quaternion - aukščiausias pasiekimas (skaičiuojant);
- NP-sunkių ir NP-sunkesnių problemų klasė (daugiau nei 90% problemų redukuojama į šią klasę).

2. Fizika

Pagrindai – kvantinė elektrodinamika ir kvantinė elektromechanika, atominiai modeliai – Bohr, Boskovich, matricos forma.

Neveikia nei vienas postulatas, visi efektai turi dvigubą, o kartais net didesnę reikšmę. Skaičiavimo mechanizmas pastatytas ant uždavinių klasės „Sistemos analizė ir operacijų tyrimas“, šios klasės uždavinių matematikai nesprenžia.

3. Chemija

Periodinė lentelė yra vienas iš pagrindinių vystymosi stabdžių.

Viena bet kokios transformacijos forma, viena lentelė (su izotopais, izobarais, izosteromis) be elementų ryšio ir be jų egzistavimo prasmės. Plokščios formos rodo sudėtingas struktūras. Štai kas slypi paviršiuje.

NIEKO ATSIKTIKINIO DU kart **NEĮVYKSTA**. Instrumentinės bazės (pirmiausia matematikos) nebuvimas neleidžia prieiti net prie elementarių skaičiavimų, o juo labiau suprasti pereinamųjų procesų prasmės. Anot Puškino: „**Ten trobelė stovi ant vištų kojų be langų ir durų.**“

Paprasčiausias priminimas apie erdvės daugiamatiškumą, tačiau net ir **simplekso metodu**¹⁰ perkélimas į kitą erdvę vykdomas tiesiog pridėdant vieną (!) kintamąjį. Erdvės prasmės nesuvokimas (oktavos būseną) lemia techninės bazės kūrimą būtent pagal supratimo lygį ir, kaip taisyklė, viskas panaudojama tik Žmonijai sunaikinti (pvz. atsirado pavadinimai „virtuali realybė“, „virtuali erdvė“, vaizdo filmas „Virtualus žudikas“). ***Jokia technika nesugeba orientuotis, išmatuoti, įvertinti ar net suprasti prasmės to, kas ir kas mus supa, kur esame ir kaip tiksliai patenkame į noosferą su akmeniniu žinių kirviu, kurio nesugebame įvertinti.*** Noosferoje vyksta rimti pokyčiai, ir niekas nieko negali suprasti – nėra nei ką matuoti, nei su kuo skaičiuoti. ***Niekas nepakeis akmeninio kirvio kalašnikovu – Žemė nėra skirta karui, o bet kokios žinios, kurias galima panaudoti kariaujant, bus pateiktos tik apokrifiniu pavidalu.*** Su tuo ir reikia susitaikyti. Todėl kai kurias jau parašytos medžiagos pastraipas turiu uždaryti taškais. Ir štai kodėl kalbėdamas apie SvetL programas daugiausia dėmesio skiriu gydymui ir sąveikai su smegenimis, bet nieko daugiau. Ir tai labiausiai paliečia tuos, kurie nori, kad visi manytų, jog Technologijų reikaluose nėra Levašovo paveldo. Jis buvo „per daug protingas ir matė toli į priekį, kad kažkam ką nors paliktų...“ Atkreipkite dėmesį, kad visi šie prasimanymai pateikiami jo vardu, remiantis jo analize, ką parašė Levašovas. Analizė visada yra gerai, kai ryte ją nuneši stiklainyje į kliniką, tikėdamasis gero rezultato. Kartojau – visa tai netikra niekšybė. O niekšybė yra naudojimas savo nereikšmingumu! Tačiau svarbiausia, kad šis nereikšmingumas būtų objektyvus. 2012-10-12 naktį viename iš tikrų Baudžiamųjų kodeksų („Altajaus“) buvo įtrauktas programinis procesas, kurį sąlyginai reikėtų suvokti kaip „Eucharistiją“ (NII CSU terminija). Šis procesas pirmą kartą tęsėsi aktyvioje fazėje iki 2012-10-25, o vėliau atsinaujino ir „vyksta“ periodiškai, prieš **TAM UŽBAIGUS TAM TIKRĄ ĮVYKĮ**, kaip tam tikro „valymo“ elementas pereinant į naują būseną, bet kokių vystymosi procesų, kuriuose dalyvauja žmonės, įkūnijimą. Tai visiškai normalu, bet ir negrįžtama, nes tai vienintelis tikslingas prisitaikymo prie naujų gyvenimo sąlygų (valdymo) procesų. Nusprendžiau susitelkti į patikslinimą ir parašyti tiems žmonėms, kurie didžiąja dalimi vis dar nesupranta, kas su jais ir aplinkui darosi, perskaite įvairiausių „skrabinų“ apie N. Levašovo gyvenimą. Pabandysiu paaiškinti, kas tai sukėlė, atsitraukdamas nuo emocinės problemos pusės.

Daugelis žmonių, kurie savo fizinę būklę seka per pojūčius, šiuo laikotarpiu tikriausiai atkreipė dėmesį į **SAVO** neįprastą **BŪSENĄ**, neįprastus pojūčius ar kokią nors nepaaiškinamą ir nepagrįstą nerimą ir dar daugiau. Kai kurie turi didelį norą perteikti kiekvienam savo viziją apie viską ir viską, ir bet kokiomis priemonėmis - dėl melo, intrigų ir apgaulės, klaidinimo, turimos informacijos iškrypimo ir, žinoma, dėl savo reikšmingumo didinimo. Tai yra smegenų „informacijos bloką“ valymo pasekmė. Tai pastebime tuose, kurie parašė „savo gyvenimo knygą“, supainiodami savo ir N. Levašovo gyvenimą, to net nesuprasdami. Vienas iš šių elementų yra bendros žmogaus kūno ląstelių biologinės būklės pokyčių kontrolė. Ir tai daroma naudojant „laidus“, kurių fantomų praėjimą dabar kontroliuoja Altajaus valdymo įmonė. Prie šito grįšime. Pati tokio fizinio proceso atsiradimo esmė nėra svarbi, tačiau labai paviršutiniškai diskutuojant apie tai galima tik pastebėti, kad jis pagrįstas magnetinės ir materijos krūvio tankio pokyčių matavimo „technologija“. smegenų elektros energija. Atkreipiu dėmesį, kad tai yra viena iš pagrindinių „SvetL“ **programų funkcijų**. Faktas yra tas, kad visi sąmonės ir proto būsenų pokyčiai, neuronų „aktyvumo“ būsenos, o ne tik smegenų ląstelių minkštine, yra susiję su elektrinių ir magnetinių laukų materijos būsenų pokyčiais (ir mažesniu mastu likusios mėsos). Tai vienas iš svarbiausių savęs ir dabarties pažinimo elementų. Tačiau duotybė negali būti vieša, nes pagrindiniai kasdieniai žmonių siekiai dar nėra „išvalyti“ nuo parazitizmo ir smurto padarinių, ypač viešosios sąmonės būsenose. Čia dera prie to, kas pasakyta, pridurti, kad Sąmonės ir Proto pasikeitimas (į gerąją pusę) tam tikru būdu pakeičia kai kuriuos svarbius medžiagų apykaitos procesų fragmentus organizme. Laikykitės mano žodžio – viduriavimas ir kasos problemos šiandien nebėra pagrindinis dalykas tiems, kurie nori netinkamai rašyti apie Nikolajų Levašovą, Aleksandrą Hatybovą ir tuos žmones, kurie dabar užsiima „SvetL“ technologijas. Ir paskutinis dalykas – „padėkos“ nebūtinai yra pozityvios, o yra „atpildas“ **UŽ VISKĄ, KAS PADARYTA.**

Šiandien mes nežinome Kosmoso dėsnių (net ir perskaičius visus N. Levašovo kūrinus, kuriuos jis parašė kaip pažinties su nežinomybedalį); „barabaškų“ ir „cimbolų“ reikšmė nesuprantama (net ir perskaičius A.Hatybovo kūrinus, kurie tai aiškiai patvirtina). Todėl, žinoma, nereikia rimtai kalbėti (tiksliau, bartis) apie tai, kad viskas žinoma, o belieka tik susėsti (kam) ir skaičiuoti (ko buvo išmokyta). Jokie pozitronai negali kvantuoti aukštų oktavų laukų, jokie kompiuteriai negali net priartėti prie paprasčiausios problemos – *surasti ciklinę jonų transformacijų seką gyvoje ląstelėje*. Galite, pavyzdžiui, studijuoti ir kelti užduotis pagal Prokopjevo knygą „Erdvės energija“, tačiau knygos pabaigoje yra frazė, visiškai perbraukianti knygos pavadinimą – „dabartiniame etape prie jos nėra instrumentinės bazės“ – ir tu gali kalbėti apie bet ką. **Kalbant apie generatorių, N. Levašovą ir SvetL programas**, taip pat galite kalbėti apie tai – **BET KĄ** ir **BET KAM**. Tačiau instrumentinė bazė jau šiandien yra. Tačiau tai dar praktiškai niekam nežinoma, išskyrus, žinoma, kūrėjus. Ir, kaip aš nuolat matau kasdieniame gyvenime, tai nėra būtina. Tačiau norinčių ir smalsių yra daug. Už ką – nesunku atspėti. Bet kokie bandymai sukurti, pavyzdžiui, dirbtinį intelektą, **pirmiausia** atsiremia į prasmę (žema autorių apsikeitimo informacija oktava sustoja tik ties simbolika), **antra**, į priemonių rinkinį. Tai visiškai galima priskirti „SvetL“ technologijai.

Nereikia sakyti, kad žinių trūkumas apie elementarią kompleksinę simetriją (ypač apie trupmenines erdves) yra ne matematinis pokštas, o rimtas tyrimo įrankis konstruojant jonų transformacijų eilutes, tačiau šiuolaikinė matematika čia rado išeitį, taip pat – trupmenines erdves pavertė „*Koch snaigėmis*“¹² ir išsprendė problemą. Deja, *šiuolaikinės simbolikos sąlygomis* ir naudojant bet kokius naujus pokyčius, pirmiausia karui, Naujų žinių, skirtų Rusijos atgimimui ir vystymuisi, neįmanoma atiduoti į **uždaros simbolikos nešėjų rankas: pirma**, jiems nereikia, šių Žinių jie vis dar nesupranta; ir, **antra**, jie nėra skirti gauti šių Žinių. Naujųjų žinių pagrindai pateikti **A. Hatybovo monografijoje „Šaltoji branduolių sintezė“** ir kaip pradinės žinios, siekiant judėti į priekį, N. Levašovo darbuose.

7.8. Patvirtinimas refleksijoje

Dabar nuoširdžiai pasakykite man, ar Rusijoje yra didelio masto žmonių, išskyrus kelis, kurie dėl žinių yra pasirengę atsisakyti bent jau įprasto komforto lygio ir, svarbiausia, perduoti tai, ką jie išmoko kitiems? Ar yra žmonių, kurie visą tautą vertina ne kaip galvijus, kuriais reikia manipuliuoti, o kaip šeimą? Šiandien tokių yra labai, labai mažai. Vietoj tokių žmonių – „kalbančių galvų“ ir diskutuojančių internete – kas „kiečiau“ už ką, ką „žino“ ir kaip šios žinios iškelia „aukščiau už kitus“ (deja, tas pats). Jie visada – su didinga retorika ir aibė bendrų frazių, už kurių spėjami savanaudiški troškimai ir ne daugiau. Jos tarsi mamos, kurios gyvą vaiką pakeičia gimimo liudijimu. *Šie žmonės, įskaitant „rašytojus“, apie kuriuos kalbėjau, yra pajėgūs tol, kol plaukia ant viršaus*. Vos panirę į dalykų esmę, jie praranda pagrindą po kojomis ir patenka į diskomforto zoną. Jie gali išeiti iš šios zonos tik atsisakę mąstyti globaliomis temomis ir priimdami savo tikėjimo modelius.

Nė vienas iš šių žmonių neįsivaizduoja, kodėl jis taip mano, kokių pagrindų. Jie net nesugalvoja klausimo. Bet tai netrukdo savo įsitikinimų laikyti vieninteliais tikrais, o kitus daugiau ar mažiau klaidingais (kuo panašesni, tuo teisingesni, kuo toliau, tuo klaidingesni). Jei kitų žmonių pažiūros yra visiškai panašios į jų, jie pripažįsta jas kaip absoliučią tiesą. Jei požiūriai yra visiškai skirtingi, tai yra absoliutus melas. Čia išsakau tik savo nuomonę, su kuria galite sutikti, jei perskaitėte tai, kas parašyta aukščiau, arba galite nesutikti, jei nieko nesupratote iš to, ką perskaitėte (o taip atsitinka). Bet kalbėsiu ne apie juos (didelė garbė), o apie kitus žmones – Žmones, su kuriais

draugauju ir laikau juos savo Kompanionais. Tai žmonės, kurie buvo užauginti mano aprašyto „mokslo“ rėmuose, bet rado jėgų ir drąsos (būtent drąsos) persvarstyti savo Žinių sampratą taip pat, kaip aš savo laikais, ir pradėti išmokti visko naujo, ką jie atnešė į šį pasaulį N. Levašovas, A. Hatybovas, N. Morozovas ir kt. Be to, jie žino, kaip perteikti klausytojams ir skaitytojams būtent tai, ką žinojo patys.

Vienas iš šių žmonių yra **Igoris Michailovičius Kondrakovas**, technikos mokslų kandidatas, profesorius, daugelio straipsnių apie N. Levašovą, A. Hatybovą, daugybės puikių teminių straipsnių, tokių kaip „**Žinių pamokos**“ autorius. Jau trumpai apie jį kalbėjau. Čia pateiksiu apmąstymus apie **materiją G** iš jo straipsnio „**Lygiagrečios visatos**“, kuris yra papildymas arba, tiksliau, vienas iš noosferos kaip tokios supratimo, paaiškinimų.

Pirmasis N. Levašovo koncepcijos įgyvendinimas jau praėjo per jo knygas, straipsnius ir naujas veikiančias technologijas. Tačiau gali būti ir kita įžanga – patvirtinimas minties, kad mus dominančios noosferos rėmuose fiziškai tankią materiją sudaro septynių pirminių medžiagų sintezė, o viena iš jų vaidina **SVARBŲ VAIDMENŲ FORMUOJANTIS FIZIŠKAI TANKIAI MATERIJA**. Kalbame apie **materiją G**, kuri užbaigia hibridinės medžiagos sintezės procesą ir kuri yra tik fiziškai tankiame planetos komponente, todėl būtent ji turi reaguoti į **materiją G**. Kaip žinoma iš N.V. Levašovo, susiformavus Planetai ir „pašalinus“ nevienalytiškumą, pirminė materija (kurių kosmose yra labai daug), ramiai pereina per Žemę, niekaip su ja nesąveikaujant. Ir tik viena **materija G**, kurios nėra antroje-šeštoje sferose, sąveikauja su fiziškai tankia sfera (nes joje yra materijos G komponentų, nors ir su kitomis materijomis susintetinta forma), sukurdamą vėjo efektą arba gravitaciją. Akivaizdu, kad vabzdžiai, pavyzdžiui, vabalai (greičiausiai humanoidai, savo laiku į Žemę atvežti didžiuliai skaičiai – juose materializavosi daugiau nei 12 milijardų) evoliucijos procese „išmoko“ „valdyti“ **materiją G**. Blokuojant šią materiją galima sukurti antigravitacijos efektą ir sudaryti sąlygas materializuotis humanoidams su jų „ištraukimu“ iš neinerinių struktūrų su vėlesniu sunaikinimu. Šis didžiulis pasireiškimas pastebimas daugelyje regionų.

Kaip pavyzdys – „incidentas“ **2016 m. vasario mėn.** pabaigoje **Argentinos San Bernardo** paplūdimiuose .

San Bernardo paplūdimiai

EM savybių, tai yra, erdvės matmenų skirtumo.

Gravitacija, kaip apibrėžė A.M. Hatybovas: viena vertus, ji pasireiškia kaip magnetinio impulso savybė, kita vertus, kaip elektros krūvio savybė. Apskritai, užtaisas turi centrinę dalį ir marškinius (kontūrą). Krūvis juda tarp ikosaedro mazgų, turėdamas žvilgsnio kampą ir potencialą. Ikozaedro struktūroje krūviui nereikia marškinių, struktūros vektorius nukreiptas į krūvio centrą, o patį krūvį veikia išorinės jėgos. Tai yra, PM formą lemia magnetinės struktūros kontūras - tam tikros formos PM ląstelė. Panašios PM savybės taip pat turi tam tikrą gravitacinį poveikį visuose planetų sferų lygiuose, išlaikant visos planetos vientisumą dėl

Materija G, kaip ir kitos, yra elektromagnetiniai virpesiai¹³, atitinkantys erdvės kvantavimo koeficiento γ reikšmių spektrą, t.y. tam tikro dažnio ar oktavos svyravimai. Pavyzdžiui, kietieji –

rentgeno spinduliai iki gama spinduliuotės turi nuo **54,375 iki 60 oktavos, t.y. šis dažnis yra ~1016-1018 Hz. Saulės šviesa – 48 oktavos arba 1014 Hz.**

Materija **G**, esanti fiziškai tankioje medžiagoje, taip pat yra „stabdys“ („reaguoja“ į „gryną“ materija **G**), leidžianti laisvai šios medžiagos srautams pereiti per fiziškai tankią medžiagą (nes ji prideda MI, link bendro matmenų skirtumo).

Kaip žinoma iš A.M. Hatybovo, norint susidaryti teisingą pasaulėžiūrą, medžiagą reikėtų tyrinėti tokia seka: „**Griežtai organizuota plazma → materialios struktūros (dujinės → skystos → kietos)**, tai yra, oktavų seka yra ((128) → (126-74) → (72-66)) → (64) → (62-34) → (32-28) - (24-26) → (22-16) . Jei oktavų skaičius paverčiamas „įprastais“ dažniais, gauname tokį spektrą: 10^{38} - 10^5 Hz .

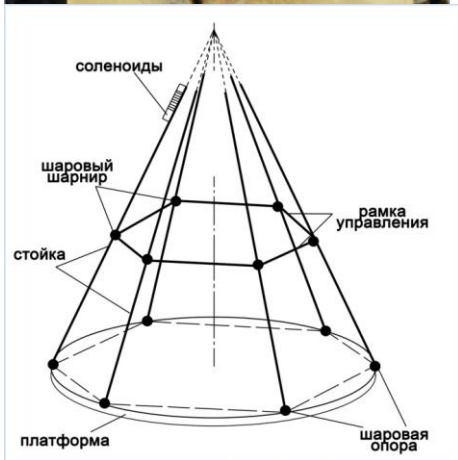
Rentgeno spindulių spektro dalis yra greta ultravioletinių spindulių. Rentgeno spindulių dažniai yra nuo $6 \cdot 10^{15}$ iki $3 \cdot 10^{19}$ Hz, o tai atitinka bangas nuo **493 iki 0,1 angstromo** .

Apsvarstykite šią oktavų eilutę: **7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 44, 45, 46, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65, 67, 69, 71, 73, 75, 77, 79, 81, 83, 85, 87, 89, 91, 93, 99, 101, 103, 105, 107, 109, 111, 113, 115, 117, 119, 121, 123, 125, 127** . **7 oktava (tai ~ 10^2 Hz)** tai yra apatinė struktūrų egzistavimo Žemėje riba, kai 7 oktavos struktūrose dažnis sumažėja bent šimtosiomis dalimis, kyla infragarso bangos, naikinančios visų pirma smegenis. Valdymo sistemoms prieinama visa pirmoji ir antroji eilutės, 63 oktavos (~1019 Hz) – tai visiems pažįstamas atomas, periodinė lentelė ir viskas, kas žinoma šiuolaikiniam mokslui. Trečioji eilė Valdymo sistemų automatui nepasiekiamas, nors **ERDVĖ IR LAIKAS NUSTATYTI** 127 oktavų (~1038 Hz) atžvilgiu. Ypatingas dėmesys – **į 3 eilę**. Čia yra visi mentaliniai ir astraliniai laukai, paženklininti silpnų ir stiprių įtakų ir nežinomi gamtoje. Nustatyta, kad visos Žemės struktūros turi griežtą hierarchiją, ypač atominės konstrukcijos..

Taigi materija **G**, kaip elektromagnetinė banga, turėtų turėti šiek tiek aukštesnes oktavas nei kietosios medžiagos oktava, t.y. **16-32., t.y. $2^{16} - 2^{32} = 10^5 - 10^{10}$** . Tam tikromis sąlygomis šis dažnis gali sunaikinti fiziškai tankią medžiagą arba blokuoti artėjantį srautą ir sukurti nesvarumo būseną.

Pabandykite parodyti, kad materija **G** yra atsakinga už antigravitacinį poveikį, pasinaudodami **Viktoro Stepanovičiaus Grebennikovo** patirtimi su jo skraidymo platforma. Ir tai yra aiškus pavyzdys tiems, kurie abejoja, kad visos Naujosios žinios yra tarpusavyje susijusios ir glaudžiai susipynusios viena su kita.

Tik „semdamasis“ iš **N. Levašovo, A. Hatybovo, V. Grebennikovo** ir kitų darbų, galima pasiekti rezultatų tiek Žiniose, tiek įgyvendinant šias Žinias praktikoje. Tai vienintelis būdas ir nėra kito kelio. Vieno žmogaus kanonizavimas (pavyzdžiui, N. Levašovo darbai), žinoma, pirmajame etape vaidins didžiulį vaidmenį pradiniam Pažinime ir suteiks postūmį peržiūrėti savo pasaulio viziją. Tačiau tai nepadės pasiekti konkretaus rezultato, išreikšto tikrovėmis, nebent, žinoma, yra konkretus priskiriamas kažko „pagaminimas“ pagal vykdomąją programą, priskirtas kažkam (bet būtina tinkamai parengus Smegenys). Toks pavyzdys yra Viktoro Grebennikovo „išradimas“. Kitas pavyzdys yra žinių gavimas, pagrįstas informacijos derinimu iš N. Levašovo, A. Hatybovo ir kitų darbų – visko, kas susiję su **SvetL programų** kūrimu. Viktoras Grebennikovas atrado ertmių struktūrų (CSE) efektą, kurio oficialus mokslas nepripažino (nes šis efektas pasireiškė ne visur ir jo įrodyti buvo neįmanoma) ¹⁴ .

Štai ką jis rašo savo knygoje „Skrydis“. „Pradėjęs“ nuo bičių lizdų, padariau kelias dešimtis dirbtinių „korių“ iš plastiko, popieriaus, metalo, medžio ir paaiškėjo, kad visų šių neįprastų pojūčių priežastis – ne „biolaukas“, o dydis, forma, bet kurio kieto kūno suformuotų ertmių skaičius ir santykinė padėtis. Ir kaip ir anksčiau, kūnas tai jautė, o prietaisai „tylėjo“. *Atradimą pavadinusi ertmių struktūrų efektu – EPS*, intensyviai tęsiau ir paįvairinau eksperimentus, o Gamta ir toliau vienas po kito man atskleidė savo slapčiausias paslaptis... Paaiškėjo, kad EPS veikimo zonoje vystėsi saprofitinės dirvožemio bakterijos, mielės ir kiti grybai, pastebimai slopinamas kviečių grūdų dygimas, pakinta mikroskopinių judrių chlamidomoninių dumblių elgesys, atsiranda lapus pjaustančių bičių lervų liuminescencija, suaugusios bitės šiame lauke elgiasi daug aktyviau, augalų apdulkinimo darbai baigiami dviem savaitėmis anksčiau. Paaiškėjo, kad EPS niekas neekranuoja, pavyzdžiui, gravitacija, veikianti gyvus daiktus per sienas, storą metalą ir kitas kliūtis. Toliau jis rašo: „Paaiškėjo, kad perkėlus ląstelinį objektą į naują vietą, žmogus EPS pajus ne iš karto, o po kelių sekundžių ar minučių, toje pačioje vietoje yra „pėdsakas“ ar , kaip aš juokais pavadinau, „fantomas“, pajuntamas ranka po dešimčių minučių ar net po kelių mėnesių. Paaiškėjo, kad EPS laukas ne tolygiai mažėja nuo ląstelių, o apgaubia jas ištisa sistema nematomų, bet kartais labai aiškiai

juntamų „apvalkalų“ (galbūt tai tūrinis difrakcijos raštas suskaidžius materijos srautą į kvantuotus komponentus).

Paaiškėjo, kad gyvūnai (baltosios pelės) ir žmonės, patekę į net stipraus EPS veikimo zoną, po kurio laiko pripranta prie to. Kitaip ir būti negali: juk mus visur supa daugybė didelių ir mažų ertmių, grotų, ląstelių - gyvų ir negyvų augalų (ir mūsų pačių ląstelių), visokių putų burbulų, putplasčio, putų betono, kambariai, koridoriai, holai, stogai, tarpai tarp konsolių dalių, prietaisų, mašinų, tarp medžių, baldų, pastatų. Paaiškėjo, kad EPS „stulpas“ arba „spindulys“ stipriau veikia gyvuosius, kai yra nukreiptas priešsaulės kryptimi, taip pat žemyn į Žemės centrą (kur visi pirminiai srautai reikalai yra nukreipti). Niekas neprimena EPS darbo aprašymo?

Padėjau šią mažą įgaubtą chitininę plokštelę ant mikroskopo stalo, kad dar kartą ištirčiau jos keistas žvaigždžių ląsteles dideliu padidiniu. Žavėjausi kitu gamtos šedevru ir beveik be jokio tikslo pincetu uždėjau kitą lygiai tokią pat lėkštę su šiomis neįprastomis ląstelėmis vienoje iš šonų. Bet jos nebuvo: detalė ištrūko iš pinceto, porą sekundžių pakibo ore virš mikroskopo staliuko, pasisuko šiek tiek pagal laikrodžio rodyklę, išlindo – per orą! - į dešinę, pasuko prieš laikrodžio rodyklę, siūbavo ir tik tada greitai ir staigiai nukrito ant stalo. Tai, ką tą akimirką patyriau – skaitytojas gali tik įsivaizduoti... Atsigavęs, viela surišau kelias plokštes; tai nebuvo be vargo, lengviau buvo tik tada, kai paėmiau juos vertikaliai. Išėjo toks daugiasluoksnis „chitino blokas“. Padėjau jį ant stalo. Netgi toks gana sunkus daiktas kaip didelis smeigtukas negalėjo nukristi ant jo: atrodė, kad kažkas jį numušė, o paskui į šoną (chitino sluoksnis, jo struktūra apvertė materiją G, todėl atsirado antigravitacijos efektas). Mygtuką iš viršaus pritvirtinau prie „bloko“ - tada prasidėjo tokie nesuderinami, neįtikėtini dalykai (ypač kai kurioms akimirkoms mygtukas visiškai dingo iš akių!), kol supratau: tai ne švyturys, tai kažkas Kito

Pasirodo, jei pirminės materijos **G** ir jos komponentų srautas nukreipiamas nuo objekto, **TADA OBJEKTAS TAMPA NEMATOMAS** – tai patvirtina ir Grebennikovo eksperimentai su jo platforma: kai jis pakilo ant jos, jo nebuvo matyti iš apačios. Ir toliau: „Per mikroskopą stebėjau gegužinės vabalų sparnus ir auksaspalvį vabalą - gražų korio raštą iš išdėstytų piltuvėlių eilių su kūgiais, išsikišusiais iš jų apačios, kurie baigėsi plonu „plauku“ (akivaizdu, kad statinės elektros nutekėjimas). Sparnai yra pradurti iš vidaus su daugybe indų, skirtų skysčiui tiekti. Greičiausiai paveiklo elementų forma sukuria kliūtį pirminiems dalykams (juos išskleidžia), bandydama „prispausti“ vabalą prie žemės.

Grebennikovas pasakoja apie savo judėjimo erdvėje ant platformos patirtį: „Skrydžio greitis gana didelis – bet vėjas į ausį nešvilpia: platformos galios apsauga blokinėmis plokštėmis“ iškirto „nematomą koloną ar sklindantį spindulį aukštyn iš kosmoso (jis pasuko pirminės materijos **G** srautą), nutraukdamas platformos trauką į Žemę – bet ne mane ir ne orą, esantį šio stulpo viduje virš jo; visa tai, kaip aš manau, skrydžio metu tarsi išstumia erdvę, bet už manęs vėl ją uždaro, užtrenkia. Greičiausiai dėl **ŠIOS PRIEŽASTIES APARATO NEMATOMUMAS** „su raiteliu“, o tiksliau „pakyla“, arba iš dalies iškreiptas matomumas, kaip neseniai per Novosibirsko Zatulinką.

Kartą greito nusileidimo metu laisvo kritimo režimu nuskriejo kairė rankena ir būčiau buvęs „geresniam pasaulyje“, bet ne tik kad nesusidūriau, net nepajutau smūgio, tik tamsa: - platforma padarė dirbamoje žemėje - gerai, kad ji nėra kelyje! - gana gilus šulinys, iš pradžių vertikalus, o paskui paimamas priešinga kryptimi. Ne be vargo ištraukiau iš šio stebuklingo šulinio, o mano aparatas, žinoma, buvo stipriai apgadintas, tačiau daugiausiai rūpesčių pridarė „šulinys“: jame nebuvo sąvartynų! Platforma atliko „štampo“ funkciją (tarsi gruntas būtų iš nedeformuojančios medžiagos), ir be sąvartynų, kurių štampuojant neturėtų būti. Žemės savybės pasikeitė taip, lyg platforma būtų palikusi įspaudą erdvėje. Gaila, kad Grebennikovas neaprašė grunto būklės po platforma ir šoninėmis sienomis, čia galima tik spėlioti.

Grebennikovo platforma

Ir tada Grebennikovas, kaip atradėjas, kurio idėja oficialiajame moksle nebuvo priimta, dalijasi mintimis: „Kodėl aš dabar neatskleidžiu savo atradimo esmės? Pirma, todėl, kad įrodymas reikalauja laiko ir pastangų. Neturiu nei vieno, nei kito. Iš karčios „prasminimo“ patirties žinau savo ankstesnius atradimus, tarp kurių yra ir ryškiausias reiškinys – ertmių struktūrų efektas, kurio realumu, be abejo, skaitytojai jau įsitikino. Taip ir baigėsi mano ilgametės bėdos dėl EPS mokslinio pripažinimo: „*Pagal šią paraišką dėl atradimo tolesnis susirašinėjimas su jumis yra netinkamas*“. Kai kuriuos Mokslo likimų arbitrus pažįstu asmeniškai ir esu tikras: jei susitarsiu su tokiu žmogumi, o tai dabar jau beveik neįtikėtina, atsiversiu savo „eskizų knygele“, prisėdu prie prekystalio.. Paskubėkite, ateikite pakeisti juos, „arbitrus“, jūs, jaunieji! Tą patį galiu pasakyti ir apie „SvetL“

technologijas. Bet ar tai yra pagrindinis dalykas? Svarbiausia, kad jie egzistuoja, dirba ir dirba žmonių labui..

7.9. Naujoji pasaulėžiūros samprata

Mėgstantiems gyventi iš nežinomos problemos (šiuolaikinių fizikos, matematikos, biologijos ir kt. žinių rėmuose) *atskleisiu nedidelę paslaptį arba pasikartosiu: NIEKAS NEATVYKO* į Žemę *IR NEGALI SKRISTI* – bet kokią biostruktūrą, jau artėjančią prie Saulės sistemos, aptiks ir sunaikins Žemės valdymo sistema. Viskas, kas buvo pastebėta iki **2005-10-08 00-14-** tai zondai, paleisti iš tūpimo etalonų (gylis 4100-4800 m) kontrolės tikslais. Tuo pačiu metu, norint analizuoti tai, kas pasakyta, reikalingos žinios, kurių negalima gauti iš akademinų struktūrų - reikia turėti bent ne arklių mokslo idėją. Naujos Žinios „įvedamos“ gana sparčiai ir, galima sakyti, labai intensyviai. Kitas dalykas – kas pristatomas, o kas atitraukiamas nuo visko, kas buvo įvesta Ebrų sistemos rėmuose. Šiuolaikinis mokslas turi duomenų, gautų remiantis išgalvotomis konstantomis. Laikas, erdvė, greitis, temperatūra ir kt. kilęs iš vertybių, kurios neturi nieko bendra su proceso fizika. Štai kodėl šiandien praktiškai niekas negali net priartėti prie „**Tamsiosios materijos“ ir programų „SvetL“ generatorius.** Na, apie proceso fiziką kalbėti nereikia. A. Hatybovo darbai tiek prieinamoje, tiek neviešojoje dalyje yra jo gautų tekstų vertimai, perduodami ryšio taktiniais intervalais, primetant pokyčius *gyvųjų ląstelių, matematikos, simetrijos srityje*¹⁴. Viskas, ką jis pasakė, yra vienas iš pagrindų norint suprasti „SvetL“ programų „darbą“, įskaitant jų taikymą, susijusį su raketų paleidimu, kurios „įrengtos“ ne tuo, kuo jos turėtų būti aprūpintos. O „kupolas“, apie kurį kalba naujai sukurti N. Levašovo „biografai“, su tuo neturi nieko bendra. Aš parašiau keletą straipsnių apie tai, kurie paskelbti svetainėje "RMTD" ir nematau prasmės kartoti. Programų ir jų taikymo sutapimas nėra atsitiktinis, nes ši pagrindinė medžiaga **YRA PAGRINDAS KURIANT JUDĖJIMO ERDVĖJE SISTEMAS** su kitais judėjimo principais, o ne įveikiant aplinkos pasipriešinimą. Tik Žemės gyvybės palaikymo sistemų darbo derinimas su nesunaikinimo principu, ypač barbariškas požiūris į Žemę, leis panaudoti žinias tolesniam kokybiniam tų, kurie siekia patekti į **pirty**, vystymuisi .

Naujosios pasaulėžiūros samprata iš dalies jau atsispindėjo pirmoje knygoje. Čia ji yra šiek tiek susisteminta, kad būtų galima geriau suprasti, o ypač apie smegenis.

1. **Žemę** valdo valdymo sistema, esanti žemiau Žemės paviršiaus.
2. **Valdymo sistema** yra sudėtinga hierarchinė sistema.
3. **Žemėje** yra daugiau nei 2000 valdymo sistemų.
4. Kiekvieno asmens **pagrindinės smegenys** yra **SAUGOJAMOS** Valdymo sistemos archyve; kiekvienu taktinio dažniu intervalu asmens smegenys yra stebimos įrašant informaciją.
5. **Valdymo sistema** naudoja 7 laiko tipus, iš kurių vienas (**60 × 60 × 24**) yra apatinės gardelės dalies ritmas.
6. **Informacijai perduoti** Valdymo sistema naudoja muzikinę eilutę, o rezonansiniai stuburo kontūrai yra informacijos imtuvai.
7. **Smegenims valdyti** valdymo sistema naudoja kitą muzikinę liniją.
8. Smegenų valdymo **eilutė** : **DO RE MI FA SOL LA SI NA** , **LALALA** kodas (**666**) - šaukiniai ir magiškas kvadratinis kodas.

Išvaizda yra marškiniai, o smegenų perkėlimas į marškinius, kurie dažnio balanso požiūriu yra suderinami su perkeliomomis smegenimis. Perkeliant Smegenis, archyve esanti informacija gali būti visiškai arba iš dalies išsaugota, nes individas daro tai, kas anksčiau jam buvo neprieinama.

Pakeičiamos smegenys gali būti išsaugotos, tačiau, kaip taisyklė, jos yra atomizuotos, o joninė struktūra (ir DNR taip pat) išlieka sena (senųjų smegenų nuosėdinės struktūros).

Naujosios Smegenys nesudaro DNR, todėl visada galima aptikti pakaitalą (pavyzdžiui, Anastasijos¹⁵ atvejis – Anastasijos smegenys buvo visiškai perkeltos į kitus marškinius, ir tik DNR analizė parodė neatitikimą). **Keisdama Smegenys**, Valdymo sistema daro prielaidą, kad naujos Smegenys archyve yra tobulesnės nei keičiamos, tačiau taip būna ne visada, pastaruoju metu pastebėtas priešingas procesas.

Senos Smegenys negali būti pakeistos, jei trūksta kai kurių kontrolinių punktų arba jų negalima pakeisti (genotipo neatitikimas, tokios ligos kaip AIDS ar tuberkuliozė, siauras plaučių atminties diapazonas, radioaktyvaus potencialo perteklius ir kt.).

Svarbus aspektas yra struktūros transformavimo ir dydžio keitimo būdas, ir aš apie tai rašiau.

Iš to išplaukia svarbus veiksnys – naujosioms Smegenims tiekiamos aukštesnė oktava, o senųjų Smegenų funkcijos gali būti sutrikusios tik iš dalies. Visa tai apie Esmę ir su ją vykstančius procesus aprašo N. Levašovas. [šešiolyka](#)

Sąrašą galima tęsti, bet geriau pažvelgti į išsamesnę informaciją A. Hatybovo ir N. Levašovo darbuose. Tik noriu pastebėti, kad šiandien tęsiamas darbas (taip galima sakyti) kuriant savotišką Saugyklą tų **objektų „kopijoms“**, kurios lieka „SvetL“ **kompleksuose** vartotojams „išėjus“ iš gyvenimo (naudosome šią terminologiją). Tai nepaprastai svarbus ir reikšmingas klausimas dėl integracijos į ateitį galimybes. Natūralu, kad toks sprendimas buvo „derinamas“ tiesiogiai dalyvaujant B. Makovui, per Kontrolės kompleksus ir N. Levašovo draugus. Dar daug ką reikia padaryti, bet kaip ir ką daryti, jau šiandien aišku! Kad ši neįkainojama informacija „patektų“ į tam tikrą Saugyklą, siekiant jos galimos „paklausos“ ateityje, turi būti įvykdyta viena sąlyga – Informacija turi būti švari (skalbta, iššukuota ir išdžiovinta). Ir tai įmanoma tik tada, kai Programų vartotojas buvo **nuvestas į Pirtį**. Ateityje papasakosiu viso to kūrimo principą ir mechanizmą. Papasakosiu, kaip jie man padėjo ir kokius sunkumus teko įveikti po to, kai šis klausimas buvo įtrauktas į darbotvarkę **2013 m.**

Taip pat norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tokį aspektą, kurį šiandien rodo išradėjai ir mokslininkai, kaip amžinųjų variklių išradimų skaičiaus augimas ar bent jau noras juos kurti. Daugiau nei 99% tokių darbų yra akivaizdi nesąmonė net ir oficialaus mokslo požiūriu, tačiau jeigu tam tikrais atvejais techniniame sprendime yra neinerčinė masė, problemos negalima išspręsti įprastomis priemonėmis ir prietaisais, juolab kad Boro atomas nekeičia matmenų, o periodinė lentelė nekeičia neinerčinės masės, kurioje nėra. Grįžkime prie klausimo – ar įmanomas amžinojo variklio egzistavimas? Jei imtume 100 metų laiko intervalą, tai įmanomas – išsklandant aukštas oktavas joninės masės gali gauti „išsikrauti“ iš niekur, bet tai yra inercinių ir neinercinių masių buvimo ar jų derinio atveju. **Tokio amžinojo judėjimo mašinos pavyzdys yra žmogus, SMEGENYS, KURIOS YRA NEINERCINĖJE STRUKTŪROJE .**

Kas nutiks, jei kas nors nuspręs aplankyti Plutoną šiuolaikiniu erdvėlaiviu? Ar į Marsą, apie skrydį apie kurį dabar taip madinga kalbėti ne vietoje ir ne laiku? Judant aukštosios oktavos išsisklaidys (o tai yra Smegenys), todėl per Marso praskridimą turėsime Pitekantropo smegenis, o galutiniame taške – smėlio krūvą. Visi kosmose judantys objektai turi gravitacinį-magnetinį-elektrinį generatorių, kuris palaiko judančių matricų egzistavimą visais dažniais.

Tai tiems, kurie dar nesuprato – kaip mūsų protėviai skrido ant Vaitmanų ir Vaitmarų, ir kaip Nastenka¹⁷ „iškeliavo“ į „tolimus kraštus“.

7.10. Šiek tiek apie NSO, apie kuriuos visi tiek daug kalba

Bet kuriai gyvenimo formai reikalingas dažnių balanso palaikymas, ir ši parama teikiama laikinai arba nuolat (Sistema). Bet kurio dangaus kūno biostruktūros turi tik Sistemos pateiktą dažnių spektrą. Toks dažnių spektras buvo numatytas: arba NSO lėšomis (anksčiau buvo sukurtas kupolas, kurio viduje buvo numatytas biostruktūros gyvavimas, kurio dažnių balansas buvo unikalus); arba (jei dangaus kūno fiziniai parametrai tinka gyvai ląstelei formuotis), sukuriama gyvybės palaikymo sistema, kuri jau be NSO numatė:

- noosferos būklės kontrolė;
- autonominių smegenų saugojimas;
- smegenų perkėlimas;
- autonominių smegenų akompanimentas;
- ryšys su autonominėmis Smegenimis keičiant veiksmų programą;
- atminties korekcija (pagal šabloną);
- po mirties – dalinis Smegenų pašalinimas (paskesnis perkėlimas į kitas biostruktūras ar gyvūnus arba humanoidų sukūrimas);
- ryšys su planeta, iš kurios buvo pargabenta ši civilizacija;
- Smegenų vystymas pagal programą;
- jei Žmogus miršta anksčiau, tai jo Smegenys (visiškai sutapus visiems biologiniams parametrams, visoms komunikacijos sistemoms) perrašomos naujagimiui, tuo tarpu galimas dalinis atminties išsaugojimas (didelė retenybė, o šiandien dar labiau).

Sistemos elementai atnešė NSO, o ateityje Sistema užtikrino pačių NSO egzistavimą. Patys NSO negalėjo skristi (o juo labiau nebeskrenda), bet reikia žinoti, kaip visa tai atsitiko ir kas su tuo susiję). Jie buvo gabenami dideliais atstumais (į kitas galaktikas) uždaroje sistemoje (pavyzdžiui, Mėnulyje), o atvykus į vietą būtent Sistema parūpino ryšio vamzdelius NSO ir energijos siurbimui, o tai iš tikrųjų buvo įgyvendinta Žemės užgrobimo metu. Visi žino apie NSO egzistavimą. Kai kas juos matė, kai kas net „skraidino“, todėl šis pristatymas neturėtų sukelti baimės ir, juolab, streso. Skrydžiai erdvėje šiuo metu yra kreidos judėjimas lentoje – kreida dingsta nuvažiavus tam tikrą metrų skaičių. Kosmose jie skrenda ne taip. Tačiau tai netrukdo šiandieniniams „mokslininkams“ išleisti didžiulius pinigus, įrodinėti vieni kitiems ir, žinoma, premjerui, kad „greitai skrisime į Marsą, Mėnulis arti – nėra ko ten skristi“.

Šiuo atžvilgiu siūlau susipažinti bent su *A.Hatybovo kūrybos skyrių sąrašu, kurį būtų naudinga perskaityti tiems, kurie „ruošia“ keliones į Kosmosą*.

Parengtų skyrių pavadinimai:

- atominės struktūros, atominių struktūrų pereinamųjų būsenų matricos;
- pirminių skaičių dėsnis, pirminio skaičiaus su bet koku simbolių skaičiumi apskaičiavimas;
- simetrijos dėsniai - 18 simetrijos ašių, 6 vertimai, dvigubos, trupmeninės ir kompleksinės erdvės;
- algoritmas „kaleidoskopas“ – problemų sprendimas iš klasės „sistemos analizė ir operacijų tyrimas“ realiu laiku (bet kokia dimensija);

- erdvės morfologija, Noosferos struktūra;
- komunikacija ir potencialo kodų transformacijų matricos;
- gyva ląstelė, egzistavimo ir vystymosi formos;
- Gyvybės palaikymo sistemų kompleksų, egzistencijos formų, gyvavimo trukmės, dažnių, atminties talpos matavimas;
- fizinės saulės sistemos konstantos;
- atominių struktūrų generatoriai, jų išsidėstymo koordinatės, gyvybės valdymo sistemos Žemėje;
- potencialus kaupimosi ir transformacijos dėsnis NSO judėjimo metu;
- NSO kompiuterių palaikymas, atminties struktūra, greitis, atminties talpa, komunikacijos ir informacijos perdavimo būdai.

Bet tie, kurie "svajoja patekti į **pirtį**", turi tai žinoti. Kadangi po jos apsilankymo bus atskleistos naujos žinios, kai kurios iš jų yra pagrįstos žemiau esančia.

1. Atominės struktūros

- „Protono“ atomas yra „materialaus“ pasaulio pagrindas;
- Žmonija atskleidė kai kuriuos „protono“ atomo bruožus, paversdama jį Boro atomu;
- „Neutrinai“, „neutronai“, „antiprotonai“ ir kt. atomai yra mus supančio pasaulio kūrimo pagrindas;
- protono atomo, kaip periodinės lentelės reiškinių, struktūrų skaičiavimo rezultatai (šiuolaikinei fizikai žinoma mažiau nei 1 % protono atomo struktūrų);
- pereinamųjų būsenų matricos paprasčiausioms atomo formoms;
- „idealaus“ atomo struktūra kaip vakuumo pagrindas.

2. Erdvė ir laikas

- kiekviena atomo struktūra suformuota savo erdvei;
- „albedo“ arba „sūpynės“ sąvoka erdvės struktūrai nustatyti;
- dvigubos, trupmeninės ir sudėtingos erdvės;
- laiko, kaip santykinės potencialo transformacijos vertės, nustatymas;
- bazinis laikas "Protonų erdvėje" - chalok (iš pranešimo iššifravimo), atitinka 1/1080 valandos;
- saulės sistemos struktūra ir saulės sistemos kontūrai;
- planetų, kometų, meteoritų judėjimas;
- matricinis vakuomo atvaizdavimas;
- Hablo sferos absurdiškumas;
- planetų palydovai, jų paskirtis, apsaugos sistemų veikimo principai, informacinis palaikymas.

Kosmoso būklės stebėjimas. **Pavyzdys** – kokią erdvę mato katė? Galite atsakyti arba įsivaizduoti. Biostruktūrų vaidmuo kontroliuojant jų egzistavimo erdvės būklę. **ŽEMĖJE NĖRA PERTEKLINIŲ BIOSTRUKTŪRŲ**, naujų tipų atsiradimas – erdvės-laiko būsenos stabilumo padidėjimas;

- pasenusių formų pašalinimas (sunaikinimas) - gali būti įsivaizduojamas kaip sudėjimo mašinų dingimas iš apyvartos dėl skaičiuotuvų atsiradimo;
- 108 bet kurios **Noosferos** erdvės transformacijos dėsniai ;
- albedo kaitos ciklai Saulės sistemoje;
- 108 Noosferos sluoksniai, įskaitant 32 sluoksnius Žemei;
- Sluoksnio padalijimo matrica. Kiekvieno Noosferos sluoksnio energetinės savybės;

- Žemės apsaugos sistemos. Žemės apsaugos sistemų energijos tankis (nuo neleistinų NSO įsiskverbimo);
- erdvių tipai kiekviename Noosferos sluoksnyje;
- Noosfera kaip Kosminio tinklelio pavertimo vandeniu vertėja;
- vandens gavimo sąlygos, vandens rūšys, paskirtis;
- sąlygos NSO egzistavimui Žemės noosferoje. NSO pakilimo aukščio ir atitinkamos Noosferos erdvės sluoksnio energetinės būsenos atitikmenų lentelė;
- NSO judėjimo Noosferos sluoksnyje principas;
- NSO energetiniai ir morfologiniai virsmai judant sluoksnyje;
- bendravimas ir apsauga;
- informacijos perdavimas.

3. „Vietiniai“ ir svetimi NSO

- NSO išsidėstymo Žemėje koordinatės, „atsiradimo“ gylis, pakilimo matrica ir egzistavimo sąlygos;
- NSO rūšys, jų paskirtis, techninės charakteristikos, kompiuterių palaikymo ir ryšio sistemų ypatumai;
- NSO kompiuterių programinė įranga, skaičių sistemos, įvairių tipų NSO konvertavimas;
- oktavos matematika ir skaičiavimo sąvokos;
- etaloninės "degalų papildymo" ir "užpildymo" žarnos;
- Etalonų lentelė koordinatėmis pagal Grinvičo laiką;
- morfologinės NSO transformacijos keičiant jų atstumą nuo pagrindinio rėmo;
- stabili (užprogramuota) NSO būseną, protonų atominių struktūrų formos;
- skrydžio nuotolio koncepcija. Jei reikia, NSO pašalina kai kurias struktūras iš esamos erdvės;
- paimtų konstrukcijų perdavimo į NSO būsenos matricą sąlygos;
- Smegenų ir valdymo sistemų pašalinimas iš biostruktūrų;
- biostruktūros pašalinimas;
- tiesioginės ir atvirkštinės biostruktūros transformacijos į NSO matricą lentelė;
- NSO valdymo sistema, „pilotinio“ NSO samprata, robotikos elementai;
- gražinami ir negražinami NSO;
- NSO avarijos ir sunaikintos sistemos avarijos atveju;
- ateivių NSO kontrolė, apsaugos ir naikinimo efektyvumas;

4. Oktavos matematika

- oktavos kodavimas, kodų konvertavimo sistemos;
- programinės įrangos paketas, skirtas 23,5 oktavos potencialų rinkiniui;
- automatinės programinės įrangos sistemos, skirtos nustatyti kampines koordinatas judant;
- inercija ir stabilumas;
- korekcinės matricos atitinkamam Noosferos sluoksniui;
- Apsaugos sistemų matematinio palaikymo pirminių skaičių lentelės;
- Auksinis santykis kaip valdymo taško pagrindas diegiant naują programinę įrangą NSO kompiuteriams;
- realaus laiko skalė sprendžiant bet kokias problemas, įskaitant problemas iš klasės „Sistemos analizė ir operacijų tyrimas“;
- penta (penkiaženklė) kaip rėmo kūrimo pagrindas.

* * *

Skaičiavimo taisyklė. Bet kuri problema išsprendžiama per griežtai apibrėžtą laiką, nepaisant jos sudėtingumo. Tai visiškai taikoma sprendžiant problemas, susijusias su „SvetL“ programų kūrimu. Jei problemos **NEGALIMA IŠSPREŠTI PER ŠĮ LAIKĄ TAM TIKROJE ERDVĖJE**, jos sprendimas atliekamas kitoje erdvėje, skirtingu laiku, o tada perkeliamas į nurodytą, o vertimo ir sprendimo laikas yra bendras problemos sprendimo laikas. Sprendimo laiko žingsnis yra būsenos pasikeitimo (albedo) laiko žingsnis. Kiekis 1/54 kreidos.

* * *

- NSO judėjimas nepriklauso nuo „oro“ sąlygų;
- oktavos trigonometrija, morfologinės transformacijos, atliekamos naudojant oktavos trigonometriją;
- oktavos matematika automatiniais NSO;
- oktavinė matematika – erdvės komunikacijos pagrindas;
- oktavos muzikinė eilė yra gyvos ląstelės pagrindas.

NSO kompiuteris

NSO kompiuterio vienetinė ląstelė yra Dovydo žvaigždė. Kai apmokestinimas taikomas bet kurioje skaičių sistemoje (3, 6, 12, 8), žvaigždutė paverčiama 8 kodu. Priminsiu, kad Biostruktūrų, NSO, Valdymo sistemų komandų sistemos **VEIKIA SKIRTINGOSE SKAIČIŲ SISTEMOSE**. Tą patį galima priskirti ir **SvetL programoms**. Elementariųjų ląstelių surinkimas yra spiralė, kurios maksimali atminties talpa yra 1012 bitų (10-oje sistemoje). Spiralių skaičius – nuo 108 iki 1024. Beje, 10-oji skaičių sistema nenaudojama. Valdymo sistema į kompiuterį rašo pranešimus ir komandas, pagal kurias NSO atlieka atitinkamus veiksmus. **Be komandos nepajudės nei vienas NSO.**

Visos originalios žinutės iki 2007 metų buvo tik anglų kalba, po **2007 metų Velykų** – tik rusų kalba. Darbų ciklas nustatomas pagal Laiko valdymo sistemą (Pietų Velsas, Anglija).

NSO išėjimo vamzdžiai

Jūroje esantys NSO neturėjo išėjimo vamzdžių ir galėjo egzistuoti toje optikos oktavoje, kurioje jie buvo pastebėti. Vykdydami komandas (judesį), šie NSO naudojo 43,5 oktavos tinklelio energijos rezervą, kuris taip pat yra vandenyje. Kiekvienas jūroje esantis NSO galėjo pašalinti iki 12% tinklo potencialo, todėl jų išėiga buvo ribota. „Išeinant“ iš vandens į atmosferą iš dažnių rinkinio buvo sukurtas vamzdis, kuriuo NSO judėjo transformuodamasis į papildomas materialines struktūras. Vamzdžių susidarymą lydėjo optiniai efektai ir sieros kvapas. Iš po Žemės paviršiaus judantys NSO turėjo kamuolinio žaibo struktūrą, kuri pasibaigus judėjimui virto materialia struktūra, o pėdsakai liko – juodos dėmės Žemėje iš vamzdžių, atmosferos pokyčiai (uraganai), pokyčiai atmosferos gardelės tankyje. Paprastai visi NSO turėjo savybę pereiti prie kitos optikos.

NSO išėjimo vamzdžių formavimo pavyzdys – uraganas Katrina (JAV) – 8 išėjimo vamzdžiai objektų 440 – 1, 548 – 1, 346 – 6 išėjimui (visi objektai sunaikinti). NSO indeksai yra sąlyginiai. Yra NSO išėjimo vamzdžių nuotraukos, tačiau cheminė atmosferos analizė nebuvo atlikta. Objektų indeksavimas, jų charakteristikos, vieta – A.Hatybovo darbuose, o šiandien jie **NĖRA VIEŠI**.

NSO judėjimas

Bet koks NSO Kosmose juda sukurtos gardelės struktūroje. Šis tinklelis neturi nieko bendro su atmosfera. Bendru atveju NSO gabena tokius objektus kaip Mėnulis (Mėnulio viduje yra viskas, ko tam reikia). Taip yra judant į kosmosą (atstumas didesnis nei nuo Žemės iki Mėnulio). Judant nedideliais atstumais susidaro vamzdelis, kuriame, visų pirma, sukuriama aplinka, kurioje išsidėstys objektai. Tada tame pačiame vamzdyje sukuriama sąlygos objektui perkelti. Čia nėra Gohmano orbitų. Judėdamas vamzdžiu, objektas keičia savo struktūros oktavas ir paskutiniame etape panaudoja jam šiame galutiniame taške sukauptus potencialus. Jei yra atmosfera, tai joje susidaro tam tikro soties gardelė, kuri naudojama kaip kuras NSO. NSO neskrenda į tą patį kosmoso tašką du kartus – ten nėra kuro. Visi pilotuojami NSO turi *savo gravitacinį magnetinį elektros generatorių* (pvz., keičiamą generatorių avarijos atveju).

NSO pilotai

Maždaug 66% NSO yra automatiniai šautuvai, kurie veikia kaip valdymo sistemos. NSO su pilotais yra objektai, **SKIRTI ATLIKTI TAM TIKRUS DARBUS.**, pavyzdžiui, sunaikinti civilizaciją Šiaurės Afrikoje ir gauti Sacharos dykumą ("arimo" ir pavertimo smėliu gylis - iki 50 metrų). NSO pilotai, neskirti išeiti iš NSO, savo struktūroje neturi tokių sistemų kaip virškinimo traktas, žarnynas, reprodukcinė sistema – konvertuojant dažnius buvo laikomasi minimalių transformacijų principo. Visi būtini pakeitimai atliekami per 12 dienų nuo NSO atsiradimo į atmosferą. Niekada nepamatysite voro, išnyrančio iš NSO (makismaliai kina) Jei po skafandru tiriami žmogaus kontūrai, tai reiškia tik viena – kulkosvaidžiui nusileidus žmogus buvo užfiksuotas (jo Smegenų niekam nereikia, reikia tik marškinių). NSO piloto smegenys įdedamos į šiuos marškinius ir pasiunčiamos į skrydį.

NUO ČIA – PASAKOS APIE KOSMINĘ ŽMOGAUS KILMĘ. Be to, išvaizda vietinių gyventojų nebegąsdina ir jie šį reiškinį laiko dievišku principu, viską slepiantys po paslapties šydu.

Naujasis NSO

Vienintelė struktūra, kuri juda atskirai arba kaip **6 NSO** grupės dalis, **yra objektai 346** (valdymo mašinos). Kai jums pasakys, kad jie matė 9 NSO, o ne 6, tuomet galite prisiminti optinius efektus, kai buvo 3 mėnuliai arba 2 saulės. Kitų tipų NSO juda tik po vieną, tačiau jų judėjimui skirtas visas būrys NSO, kurių optikoje nematyti – tai palydos objektai (pavyzdžiui, eskortas), degalų pildytojai, navigatoriai, „viešasis maitinimas“ atsarginės konstrukcijos ir pan.

Dažnių balanso laikymasis

Nė vienas dažnis, kurį naudoja NSO, Žemėje negali būti išgaunamas šiuolaikinėmis techninėmis priemonėmis – visi jie yra išvesti iš pirminio 10^{18} - 10^{44} diapazono. Dažnis turi šias savybes:

- 12-oje sistemoje pabaiga = **BBB**, 6-oje to paties skaičiaus pabaiga = **555**,
- 3-ioje galūnėje = **222**. Be to, visada yra gretimas = **+2**, pavyzdžiui, **17-19**.

- bazinis dažnis – įjungti funkciją, gretimas dažnis – išjungti.

Patikrinami visi dažniai, nukreipti kaip veiksmo į NSO funkcija, o nustačius neatitikimą įjungiami visa apsauga arba pašalinamas objektas, kuris bandė paveikti NSO (pavyzdžiui, radaras).

Ryšys

Antenos grandinė (aplink NSO) gali palaikyti ryšį tinkle su varikliu. Kur:

- naudojamas NSO kompiuteris;
- teksto ilgis priklauso nuo šaltinio (7 šaltiniai);
- maksimalus teksto ilgis neviršija borto kompiuterio RAM;
- visa žinutė padalinta į 6 grandus (pagal 6 signalų taisyklę tiksloje laiko sistemoje);
- pranešimo pradžioje - adresas iš kur (nuo 3 iki 12 simbolių), tekste - adresas kam, todėl jei tekstas pasirodo, jį suvokia visų NSO kompiuteriai ir tik nustačius gavėją, likusieji NSO perduoda tekstą;
- Bendra teksto analizė atliekama **valdymo sistemos Airijos** baziniame kompiuteryje ;
- NSO programinės įrangos skaičiavimo centras yra Airijoje.

Ryšys – garsiniai signalai 8 numerių sistemoje (8 tonai, pridėta pastaba **NA**). Šiuos signalus galima įrašyti. Kodų lentelė (8x8) keičiasi kiekvieną mėnulio mėnesį. Jei pranešimo tekstas perduodamas kuro aplinkoje ir atitinka visus apribojimus, tai traktuojama kaip įprasta komanda.

* * *

Galbūt tai, kas parašyta šiame skyriuje, šiandien daugeliui nėra aišku. Bet, nepaisant to, šio pasakojimo akcentas, visų pirma, buvo skiriamas loginiam, t.y. ne pats efektyviausias būdas perteikti mintis. Kodėl aš rašau taip ir einu šitaip? Tiesiog vadovaujuosi tuo, kad mano užduotis yra perteikti šią informaciją (žinias) kuo daugiau žmonių per svarbiausius N. Levašovo, A. Hatybovo ir kitų darbus, pastabas ir pasisakymus, per savo supratimą apie vykstančius procesus. Kad tai padarytumėte, jį reikia paversti tinkamu formatu, kad parodytumėte, kaip giliai šiandien turite žiūrėti, kad suprastumėte jums keliamus klausimus. Šiek tiek vėliau pateiksiu sąrašą klausimų, į kuriuos reikia atsakyti, jei norite suprasti, kas yra **SvetL programos**.ir šių programų fizika. Patikėkite, kol kas, mano žodžiais, šie klausimai bus ne mažesni už **A. Hatybovo** klausimų sąrašą, pavyzdžiui, apie vandenį. Ir nereikia stengtis suprasti Širdimi (priguls prie širdies ar ne). Širdimi suprasti neįmanoma. Jūs galite tai tik pajusti. Suprasti galima **tik naudojantis Galvą** (žinoma turiu omeny Smegenys), t.y. logiškai. Tačiau atmintkite, kad **JEI INFORMACIJA NESUGENERUOJAMA VYKDANT VEIKSMĄ**, reiškia, kad ji iki Jūsų dar neatėjo.

Kažkada A. Einšteinas yra sakęs, kad *jeigu tu negali paaikškinti savo minties penkiamečiui vaikui, tai tu pats jos nelabai supranti*. Norint paprastai paaikškinti sudėtingus dalykus, neužtenka jausti tiesą. Tai dar reikia suprasti. To mes ir sieksime.

---

¹ Chudinovas V.A . [Rusų kalba yra milijonų metų senumo](#) .

² Oreškinas P.P . Babilono fenomenas. Rusų kalba nuo neatmenamų laikų.

³ Pentagonas yra įprastas penkiakampis.

⁴ **Citokinai** yra mažos informacinės molekulės. Citokinų molekulinė masė ne didesnė kaip 30 kD. Citokinas išsiskiria A ląstelės paviršiuje ir sąveikauja su šalia esančios ląstelės B receptoriais. Taigi iš ląstelės A į ląstelę B perduodamas signalas, kuris sukelia tolesnes reakcijas ląstelėje B.

⁵ **Limfoma** – limfinio audinio hematologinių ligų grupė, kuriai būdingas limfmazgių padidėjimas ir (arba) įvairių vidaus organų pažeidimai, kurių metu nekontroliuojamas „navikinių“ limfocitų kaupimasis. Pirmieji limfomų simptomai yra skirtingų grupių (gimdos kaklelio, pažasties ar kirkšnies) limfmazgių padidėjimas.

⁶ A.N. Statskevičius, [Smegenų degradacija](#), "Trejybės akademija", M., El Nr. 77-6567, publikacija 21867, 2016-03-07.

⁷ **Noosfera** ([Graikų](#) νόσος - *Protas* ir σφαῖρα - *kamuolys*) - proto sfera; Žmogaus ir Gamtos sąveikos sfera, kurios ribose protinga Žmogaus veikla tampa lemiamu vystymosi veiksmu. Noosfera – tai naujas, aukštesnis „biosferos“ evoliucijos etapas, kurio formavimasis siejamas su visuomenės raida, turinčia gilų poveikį gamtos procesams.

⁸ **A.M Hatybovas.** – [Kokioje aplinkoje mes gyvename?](#)

⁹ **Apokrifas** (iš senovės graikų - ἀπόκρυφον - *paslėptas, slaptas, slaptas*).

¹⁰ **Simplekso metodas** – tai linijinio programavimo optimizavimo uždavinio sprendimo algoritmas iteruojant išgaubto daugiakampio viršūnes daugiamatėje erdvėje. Metodo esmė: bazinių sprendinių konstravimas, ant kurių tiesinis funkcinis monotoniškai mažėja, iki situacijos, kai bus įvykdytos būtinos sąlygos lokaliniam optimalumui.

¹¹ **Eucharistija** – išvertus iš graikų kalbos reiškia Padėkos diena. Dėkingas „atlygis už viską, kas buvo sukurta anksčiau“ (net ir atsižvelgiant į tai, kad tai nebuvo mūsų pačių dėka), taip bus tiksliau išreikšti procesą, kuris prasidėjo kaip vienas iš naujosios valdžios elementų. žemėje.

¹² **Kocho kreivė** yra fraktalinė kreivė, kurią 1904 m. aprašė švedų matematikas Helge von Koch. Trys Kocho kreivės kopijos, nubrėžtos (nukreiptos į išorę) taisyklingo trikampio šonuose, sudaro uždarą begalinio ilgio kreivę, vadinamą *Kocho snaigė*.

¹³ N.V Levašovas **Nehomogeniška Visata**.

¹⁴ Kaip jau rašiau, **Searle (J.R.R. Searle)** ir **Viktoro Stepanovičiaus Grebennikovo** efektai neturėjo nieko bendra su bendros (mūsų supratimu) erdvės fizinėmis savybėmis, bet pateko į ebrų (440 tipo) objektų įtakos sferą, kuri naudojo šių prietaisų energiją. Vėliau, perkeliant ar naikinant šiuos objektus, šie efektai išnyko.

¹⁵ Daugiau 1 knyga. 3.5 skyrius.

¹⁶ **Anastasija Nikolajevna (Romanova)**; gimė 1901 m. birželio 5 d. (18) Peterhofe. Naktį iš 1918 metų liepos 16-osios į 17-ąją Jekaterinburge Ipatijevo name kartu su šeima buvo nušauta Didžioji kunigaikštienė, ketvirtoji imperatoriaus Nikolajaus II ir Aleksandros Fedorovnos dukra. Po jos mirties apie 30 moterų pasiskelbė „stebuklingai išgelbėta didžiąja hercogiene“.

¹⁷ N.V.Levašovas [„Esmė ir protas“](#).

¹⁸ N.V.Levašovas ["Pasakojimas apie giedrą sakalį"](#).

Pokalbis

Nežiūrėkite į smulkius prieštaravimus. Esant tokiai plataus masto temai, jie neišvengiami. Nespręskite apie architektūrą pagal plytų formą. Spręskite apie architektūrą pagal viso pastato formą.

Pažinimas prasideda nuostabai, ir tai gaila, kad **PER PIRMAJĄ PUSMETĮ GYVENIMO YRA PER MAŽAI INTELEKTO, O ANTROJE PUSĖJE - SVEIKATOS**. Beje, apie sveikatą parašysiu porą eilučių iš Dieviškojo į sveikatos kūrimo istoriją ir ją įtakojančius veiksnius. Daugeliui tai bus smagu, tačiau tie, kurie supranta pasakyto gilumą, žengs dar vieną žingsnį, kad suprastų bet kokių abstrakčių išvadų, nesusijusių su patirtimi ir tikrove, beprasmiškumą.

Pradžioje Dievas sukūrė dangų ir žemę.

Žemė buvo padengta brokoliais, žiediniais kopūstais, špinatais ir visokiomis žaliomis, geltonomis ir oranžinėmis daržovėmis, o Adomas ir Ieva gyveno ilgai ir sveikai.

Tačiau šėtonas sukūrė ledus ir beigelius su sviestu.

Ir šėtonas paklausė Adomo: „Ar nori paragauti riebaus sūrio su riestainiu?“

Ir Adomas atsakė: "Taip!"

Ir Ieva pridūrė: „Ir aš noriu! Pridėk marinuotų agurkų!“

O Adomas ir Ieva priaugo po tris kilogramus.

Ir Dievas sukūrė gyvą biojogurtą, kad Ieva galėtų išsaugoti figūrą, kurią Adomas taip mylėjo.

Tačiau šėtonas sukūrė baltus kvietinius miltus, mieles ir cukranendrių cukrų ir juos sumaišė.

O Ieva iš 40 dydžio perėjo į 48 dydį.

Ir Dievas pasakė: „Su pasimėgavimu valgykite šias žalias salotas iš mano Edeno sodo!“

Ir šėtonas pasakė: "Ir įpilkite mėlynojo sūrio padažo, o šalia padėkite česnakinę duoną!"

O Adomas ir Ieva po valgio atsisegė diržus.

Ir Dievas pasakė: „Aš atsiunčiau tau šviežių daržovių, kad širdis būtų sveika, ir aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus“.

O šėtonas ant stalo padėjo avienos kebabą, šavarmą pitoje ir džiuvesėliuose keptą vištieną ir nedvejodamas pasiūlė valgyti.

O Adomo ir Ievos cholesterolis šoktelėjo į dangų.

Ir Dievas sukūrė bulves, kuriose yra daug kalio ir kitų naudingų ingredientų, keptas orkaitėje be aliejaus.

Bet šėtonas nulupo bulves ir supjaustė plonais griežinėliais, pakepino giliame aliejuje, pavadino traškučiais ir dosniai pasūdė.

Ir Adomas priaugo šiek tiek svorio. Ir Ievai atsirado spuogų.

O Dievas sukūrė bėgimo batelius ir davė juos savo vaikams, kad jie nudegintų antsvorį.

Bet Šėtonas Adomui ir Ievai padovanojo kabelinį televizorių su nuotolinio valdymo pulteliu, kad jie neišitemptų, jei norėtų keisti programas.

O Adomas ir Ieva juokėsi ir verkė prieš mirgantį ekraną, apsilvilko patogius naminius „megztinius“ su elastine juostele ant pilvo.

O Adomui ir Ievai Dievas davė liesos mėsos, dietinio maisto, neriebių dešrų, kad jie nepriaugtų daug kalorijų.

Tačiau šėtonas sukūrė „McDonald's“ ir penkių dolerių sūrio mėsainį.

Ir šėtonas tarė Adomui: "Ar norėtum traškučių?"

– Taip, – atsakė Adomas, – dviguba porcija!

Ir Adomas ir Ieva patyrė širdies smūgį.

Ir Dievas atsiduso, šluostydamas nuo kaktos prakaitą, ir sukūrė operaciją, skirtą apeiti širdies kraujagysles.

Ir Šėtonas nusišypsojo, tęsdamas kovą ir ... sukūrė Sveikatos apsaugos ministeriją.

Kiekviena pabaiga yra kažko naujo pradžia. Ir šiuo pokalbiu istorija dar nesibaigia. Apsvarstykite tai kaip perėjimą prie naujos knygos, kurioje ji bus tęsiama.

Giordano Bruno Inkvizicijos tribunolui pasakė: „*Jūs tikriausiai paskelbiate nuosprendį su didesne baime, nei aš jo klausau*“. Ši frazė pervėrė daugelio žmonių širdis, suvirpindama tikėjimą Kristumi ir pagimdydama tikėjimą mokslu.

„*Net mano mirtis bus naudinga, sujungdama žmones kovai už savo ateitį, kur nėra vietos melui ir niekšybei...*“ – prieš mirtį *kalbėjo N. Levašovas*. Ši frazė taip pat pervėrė daugelio žmonių širdis. Tai tapo vienu iš **Rusijos mokslo ir technikos draugijos („RMTD“)** ir daugelio jo darbus bei technologijas **pažinusių ir išmanančių** žmonių šūkių.

„*Bažnyčios buvimas yra tiesioginis mokslo nebuvimo įrodymas*“, – sakė **A. Hatybovas**, ir tai paskatino susimąstyti – ar yra mokslas?

Šioje knygoje aš savo noru ar nevalingai supriešinau savo požiūrį, hipotezes, teorijas, pagrįstas savo žiniomis, gautomis iš **N. Levašovo, A. Hatybovo ir kitų darbų**, su šiuolaikinio mokslo požiūriu tose srityse ir kryptyse, kurias paliečiau. Žinau, kad ateis laikas, kai **NENUGINČIJAMAS TIESAS PAKEIS KITOS**. Tiesa negimsta ginče. Ji tokia pat paprasta ir trumpa kaip teiginys „Pradžioje buvo žodis“. O jeigu tai įrodinėja surašomi kalnai popierių, tai ar žmonės nuo to nenutolsta? Kam Tiesą pakeisti tiesa ir melu, padalijant jais visą pasaulį? Kaip pasaulis skirstomas į mirusius ir gyvus, naudingus ir žalingus? Gyvybės yra visur, kiekvienoje dalelėje – Žemėje ir Kosmose. Tai bandžiau pagrįsti ir patvirtinti, **imdamasi tęsti nebaigtą trečiąjį N. Levašovo knygos „Mano sielos veidrodis“** tomą. Visų pirma, reikia suprasti, kad vis dar gyvename iškreipiančių veidrodžių pasaulyje, kur **VISI KOVOJA UŽ TAIKĄ, NEŽINODAMI JOS ĮSTATYMŲ!**

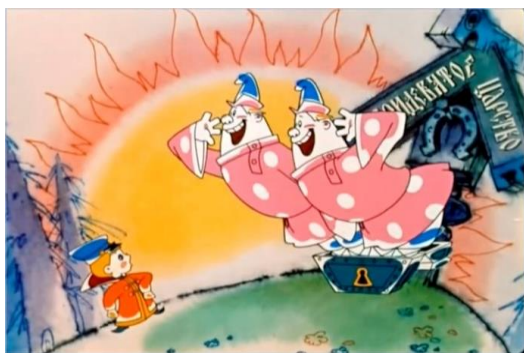
Pasaulis yra vienas. Tačiau šiandien jis – kaip sudužęs veidrodis. Ir dabar, daugelį tūkstantmečių, Žmogus renka jo fragmentus. Visuomenė veidrodžiuose, kaip įsakymuose, ir **iki 2012 metų kūrė** dar vieną „kreivų veidrodžių karalystę“. Šios skeveldros, kaip ledo gabalas Kai¹ širdyje, daugelį pavertė piktaisiais genijais. O liūdniausia, kad jos, fragmentai, trukdo Žmogui įžvelgti blogį, kurį šie „genijai“ neša. Esamas mokslas ir religija yra dvi iliuzijų veidrodžio pusės – Žmogaus kūno ir sielos valdymo „slapta tvarka“. Kokia Gerdos meilė gali sulaužyti daugybės veidrodžių kerus? Kas slypi už šio žavesio? Tikėjimas! Tiek mokslo, tiek religijos galia, ir aš stengiausi apie tai pasakyti

taip, kad tai būtų suprantama ir prieinama. Jis pasakojo, naudodamasis **N. Levašovo, A. Hatybovo darbai ir kai kuriomis jo ankstyvosiomis publikacijomis...** Kas jo, tikėjimo, ištakos?

Moksle: tikėjimas galimybe ieškoti Žinių per eksperimentą. Gal pasiseks. Ir pasiseka beprotiškai retai. Dažniau jie išleidžia džiną iš butelio, o tada ieško būdų, kaip su tuo susidoroti.

Religijoje: tūkstantmetis stebuklo laukimas – kito pranašo atėjimas, kuris pažadins Žmogų iš miego ir suteiks jam žinių. Kodėl?! Jie yra Žmoguje! Ir aš tikrai noriu tikėti, kad jūs jau tai suprantate. Ir mokslas, ir religija skiria visuomenę skirtinguose kampeliuose. Pats laikas visiems susėsti prie apskrito stalo ir paklausti vieni kitų ir pirmiausia savęs: „**Ar aš taip darau? Ar aš ten einu? Kas aš esu: vergas ar žmogus?**“

Laikas rinkti gabalus baigėsi. Atėjo laikas sutvarkyti siaubingus mūsų kliedesių ir klaidų kalnus, **NEAPSIKRĖMIANT NIEKIENO PATARIMAIŠ.** **Užuomina** - yra mirtinas tinginystės ginklas. Ar lengva gyventi pagal užuominą? Nieko neatsakydamas, guodžiantis tuo, kad visi ar beveik visi taip gyvena. Šiandien smauginas, tinginystė prilipo prie Žmogaus, nė sekunde nepaleisdama, išsiurbdama sultis, neleidama sužydėti jo talentams. Jūs galite pateisinti bejėgiškumą, bet ne tinginystę. Ji kyla palaipsniui, nepastebimai, nuo to momento, kai vaikas išmoksta užduoti kvailus klausimus. Kai jis pradeda galvoti, kad visi atsakymai į jo klausimus jau seniai pateikti. Bet būtų taip paprasta, jei jis šiuos klausimus užduotų sau ir sąžiningai į juos atsakytų. **Bet... atpratintas.** Mokykloje, namuose ir pasitelkus televiziją, internetą ir kitus dalykėlius nuolat kalama, kad yra protingi dėdės ir tetos, specialistai, kurie ne tik pasiruošę jo paklausti, bet ir atsakys į klausimus.. .

Ši pamoka, kaip taisyklė, vyksta vaikystėje, kai susipažįstama su **pasaka apie Vovką iš tolimosios karalystės**, kuris davė užduotis „dviem iš karsto, tas pats iš veido“. Tačiau ne visi supranta jo prasmę. Tą pačią pasaką N. Levašovas pasakojo susitikimuose su skaitytojais. Ir mažai kas jį suprato, tuo įsitikinau vėliau. Taigi ar verta daryti svetimas pamokas neišmokus savo? Ar tikrai gyvenimas yra tam tikros temos egzaminas, kad, kaip sąžiningam mokiniui, teisėjų iš tos pačios dėžės požiūriu būtų teisinga atsakyti į pateiktus klausimus? Ar ne lengviau užduoti sau klausimus – taip pat sudėtinga? Pasirodo, lengviau. Bet kodėl, jei net laukti atsakymo kartais pavojinga? Lengviau problemos neišspręsti, o ne leisti į situacijas, kuriose ji gali kilti. Situacija kartais tampa nekontroliuojama. Atsakymas į klausimą yra atsakymo nebuvimas. Taip prasidėjo „SvetL“ technologijų naudojimo plėtra..

Jei suprantame, kad informacija iš šios knygos, kurią jau perskaitėte, pavertusi savo žiniomis, grįauna jūsų idėjos apie jus supantį pasaulį konstravimo pamatą, konstrukciją, kuri jums buvo priskirta nuo gimimo, tai kodėl mes skelbiame šią informaciją ir ją platiname? Kodėl **skęstančio laivo keleiviams pasakojame apie artėjantį potvynį?** Atsižvelgiant į tai, kas jau buvo pasakyta, tam reikia rimtos priežasties. Paaiškinimas toks: keleivinio laivo kapitonas, slėpdamas tiesą nuo keleivių, yra teisus tol, kol tai dirba keleivių labui. Jei **laivo išgelbėti neįmanoma**, prasideda kita tiesa – galimybę išsigelbėti turi turėti kiekvienas. Norėdami tai padaryti, kapitonas privalo informuoti visus apie pavojų. Tai sukels paniką su visomis iš to išplaukiančiomis pasekmėmis, tačiau kiekvienas turės galimybę išsigelbėti. Tikiuosi, kad išganymu skaitytojas supras ne tai, ką bažnyčia mums žada savo kanonuose, o galimybę integruotis į ateitį. Jei niekam nesakysi, niekas neturės progos. Naujos padėties tiesa išlieka ta pati – žmonių labui – tačiau dabar ji įpareigoja informuoti. Tiesą sakant, aš būtent tai darau. Tu spręsk, ar man pavyks, ar ne. Tam nusprendžiau „pabandyti“ duoti jums „kastuvą“, kuriuo galėtumėte visa tai iškasti. **Na, o jei po to tave pakvies į PIRTĮ... tai mano darbas nenuėjo veltui**

Žmonių žmonės! Pradėkite mąstyti savo smegenimis, nustokite klausytis kitų žmonių paaiškinimų, kurie taip pat yra absurdiški! Daug kas bus labai aišku, jei teisingai ugdysite save. Ir tai, kas buvo priskirta Dievams, taps įmanoma Žmogui! Taip, Žmogui, pasiekusiam kūrybos lygį! Jums tereikia pereiti visus būtinus šio vystymosi etapus ir, kaip sakoma, puodus degina ne dievai! ..

Bandžiau jums padėti, bet kad jūs nuoširdžiai nustebtumėte rezultatu, iki galo (kiek šiandien leistina) sužinokite apie „SvetL“ **technologijų ir programų** galimybes, smegenų fiziką, Energijų fiziką ir Ląstelės fiziką, taip pat apie tai, kam neturėjau laiko papasakoti šioje knygoje (apie N. Levašovo, A. Hatybovo, B. Makovo darbus ir daug kitų dalykų) – nusprendžiau, toliau rašyti šią knygą, kuri užbaigs N. Levašovo knygos „**Mano sielos veidrodis**“ trečiąjį tomą.... Tai ne tik mano noras, bet ir prašymai tų daugybės Skaitytojų, iš kurių gavau daug laišku su prašymu tęsti savo istoriją. Tai žmonės, kurie suprato, kad net ir perskaičius šią knygą (apie N. Levašovo ir A. Hatybovo kūrybą net nekalbu kaip apie pagrindą) gali atsidurti rūbinėje, t.y prieškambarį prieš įeinant į Pirtį. Ir šios knygos (dalies) pabaigoje noriu pabrėžti kai kuriuos pagrindinius dalykus, daugeliu atžvilgių po mūsų pažinties su Nikolajumi Levašovu, kuri **nulėmė visą mano tolesnį gyvenimą** . Tai perleista per mano supratimą, ir aš esu pasirengęs pasirašyti kiekvieną žodį.

„Pirmiausia yra svajotojai, bepročiai, svajojantys apie ateitį, rašantys ir kalbantys apie neįgyvendinamus dalykus. Tada entuziastai ateina ir parodo, kad projektas yra įgyvendinamas. Tada ateina profesionalai ir pasaką įgyvendina. Bet viskas prasideda nuo svajonės“. Taip atsitiko su **SvetL technologijomis ir programomis** .

Žmogaus atkūrimo procesas jau prasidėjo, jis nėra momentinis ir apskritai **NEGALI BŪTI ŽMOGAUS INICIJUOTAS**. Žinoma, į „individualią nuomonę“ bus atsižvelgta, bet labai ribotai. Senoji programa buvo baigta, o Naujoji programa buvo suformuota su skirtingais tikslais ir naujomis sąlygomis. Suformuotas naujas Tikslų (ateities) vektorių rinkinys naujiems reiškiniams, veiksmams ir įvykiams, kurie per tam tikrą laikotarpį bus įgyvendinami kitaip per kitus aukštesnės eilės Programos procesus. Nežinojimas ir atitinkamas nesavalaikis atsakas į vykstančius Programos pokyčius prives visuomenę į katastrofą, ypač valdymo aplinkoje. Pereinamasis procesas iki pirmiau minėtų dalykų įgyvendinimo pradžios jau prasidėjo ir yra labai trumpas. Naujosios Programos rėmuose mus supantis pasaulis **ATSATINĖJA BUVUSIĄ BŪKLĘ** struktūriniu ir energetiniu lygmenimis, o to nepamatyti jau neįmanoma. Aplinkinis pasaulis greitai baigs savo pokyčius, o didžioji dalis dabartinių technologijų visiškai negalės funkcionuoti – **APLINKA TO NELEIS**. Tiek dabartinės technologijos, tiek buvusios aukštesnio lygio pseudosocialinės sistemos visuomenės negalės egzistuoti savo senu pavidalu naujos programos rėmuose. Jie jau naikinami kaip techniškai ir energetiškai nelydimas atavizmas, nes tokioje struktūrinėje būties formoje ir formose apskritai nei funkcijų, nei teritorinio tikrumo, nei programinės ar kitokios paramos nenumato naujojo vektoriaus struktūra. *„Dievas visko nedaro pats, kad neatimtų iš mūsų laisvos valios ir mums priklausančios šlovės dalies“ (Machiavelli)..*

Vietoj visokio daugialypio, dabar jau nesusijusio su visuomenių įvairovės tikrove, Žmonija ateina kaip viena socialinės organizacijos struktūra. Pastarasis įgijo visiškai kitokias sudėtingas aukštesnio lygio funkcijas **SU SUTEIKTOMIS PIRMINIOMIS** aukštesnio laipsnio Žiniomis, galinčiomis perjungti į vienintelę modelio darnios asociacijos funkciją kituose teritoriniuose, erdviniuose ir laiko rėmuose atkurtam Žmogui. Pagalvok apie tai. Kas dar, išskyrus N. Levašovo technologijas ir A. Hatybovo skaičiavimus, gali tai išspręsti? Destruktyvias technologijas visiškai pakeičia kūrybinės technologijos. Tai kardinaliai pakeičia žmogaus kokybę, t.y būdą ir formą.

Žmogaus smegenų perkėlimas, tiksliau, atstatymas į žymiai aukštesnį lygį, būties būdo ir formos pakeitimas, proto ir veiksmų laisvėje įgyja galimybių atlikti savo funkcijas, visiškai kitoki, o ne gyvulišką, sąmoningumo lygis Žemėje kokybiškai pakeis požiūrį vienas į kitą . Iš Smegenų pašalinamos gyvūnų teritorinės ir kitokios agresijos funkcijos, egzistavimo būdas izoliuojamas nuo galutinio individo egoizmo atkūrimo sąlygų ir galimybių, žymiai pailgėja žmogaus gyvenimo trukmė, įgyjant naujas Smegenų savybes. Žmogus tampa Žmogumi. Visų pirma tai reikalinga kiekvienam t.y. **TIEMS, KURIE DAR GEBA ELEMENTARIAI LOGIŠKAI MĄSTYTI**, suvokti, kad viso to jau neegzistuojančio atgaivinti neįmanoma. Pasaulis jau pasikeitė, reikia ruošti gyvenimui naujame pasaulyje. Seni įgūdžiai, technologijos, struktūrinės ir funkcinės sistemos nepadės susigrąžinti buvusios galios ir pritaikyti visuomenės bei visos ankstesnės ekonominės sistemos funkcionavimo prie naujų pasikeitusios aplinkos sąlygų. Struktūrinės naujosios Sistemos valdymo formos negali lydėti ir suteikti efektyvumo viskam, kas buvo siejama su senosiomis būsenomis ar kaip nors buvo susiję su senąja Sistema. Visas šis buvęs sąlyginis pasireiškimas veiksmuose ir įvykiuose yra miręs, o **NE ŽMONIŲ NORO IR VALIOS. Ji mirė dėl savo nebuvimo.** Jos nebėra, vadinasi, nebėra ir visko, ką ji sukūrė, lydėjo, kontroliavo ir režisavo. Žmonės patys, o ne senoji Valdymo sistema, nieko nepajėgs palaikyti savo egzistavimo. Jie nesugebės viso aplinkinio pasaulio sugrąžinti į buvusį lygmenį, privesti jo energetinės informacinės būsenos į senas sąlygas, nes jie yra svetimi mūsų planetai Žemei, ji nuo to išlaisvinta. Naujos Sistemos vadovaujama ir kontroliuojama prasidėjo nauja programa, tik ji ir tik su jos parama gali ką nors nuveikti, įskaitant žmones. Ne paskutinis žodis čia **priklauso SvetL programai**. Viskas, kas yra už naujosios Sistemos veiksmų ir rėmų, yra opozicija tiems valdymo procesams, kuriuos ji sukuria ir teikia. *Viskas, kas vyksta už naujosios programos ribų, bus griežtai nuslopinta.*

Pažinimas netoleruoja šurmulio, todėl reikia žengti į priekį, patikrinti kiekvieną žingsnį realybėje. Aš tai padariau ir darau su turtingu paveldu, kurį mums visiems paliko N. Levašovas, A. Hatybovas ir kiti vienodai verti Rusijos mokslininkai. Ir aš tai darau, visiškai suprasdamas situaciją, kurioje šiandien yra atsidūrę žmonės. Žinau, kad turiu padėti ir padėti būtent su „SvetL“ **Programomis** – tiems, kurie sąmoningai apsisprendė savo paraiškoje, o ne kažkieno pateikimu, įtikinėjimu ar Programos galimybių perėmimu tikėjimu. Dar kartą pabrėžiu - *SvetL programos „neveikia“ kaip statinės ir suolai. Į SvetL programos, pavyzdžiui, kaip duona, vynuoges ir vaikai, gimdo ir augina, nes tai yra Gyvybė . "*

---

¹ Hansas Christianas Anderseną – „Sniego karalienė“ (pasakos herojai Kai ir Gerda).